

KONULARINA GÖRE
KUR'ÂN-I KERÎM
ÂYETLERİ

Doç. Dr. Sıtkı Güllü

HUZUR
YAYINEVİ

KONULARINA GÖRE KUR'ÂN-I KERÎM ÂYETLERİ

2. CİLT

HUZUR YAYINEVİ

Konularına Göre Kur'ân-ı Kerim Âyetleri
Doç. Dr. Sıtkı Gülle

TK. ISBN: 978-9944-301-88-6
2. Cilt. ISBN: 978-9944-301-90-9

Sertifika No: 16105

İstanbul, 2010

Kur'ân-ı Kerim Hattı

İsmail Yazıcı

Baskıya Hazırlık

Abdullah Karakuş

İç Düzen

Adem Şenel

Tashih

Hüseyin Rahmi

Baskı

Eren Ofset

II. Matbaacılar Sitesi A Blok Zemin Kat No: 26

Topkapı / İstanbul Tel: 0 212 613 19 16

Cilt

Özgün Ciltevi

© Bu kitabın tüm basım, yayın ve ticari hakları Huzur Yayınevi-Faruk Sağlam'a aittir.

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkındaki Yönetmeliğin 6. maddesinin e) fıkrası gereği ciltlere ayrı ayrı bandrol uygulaması zorunlu değildir.

KONULARINA GÖRE KUR'ÂN-I KERÎM ÂYETLERİ

2. CİLT

Doç. Dr. Sıtkı Gülle

İst. Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi
Kur'ân-ı Kerîm Okuma ve
Kırâat İlmi Anabilim Dalı Başkanı

HUZUR YAYIN-DAĞITIM

PAZARLAMA TİCARET LTD. ŞTİ.

Çatalçeşme Sok. Yücer Han. No: 46/1

Tel & Fax: (0212) 513 50 57 - 513 01 71

Cağaloğlu-İSTANBUL

www.huzuryayinevi.com.tr

IV) Allah'ın Görmesini ve İşitmesini Yansıtan İsim-Sıfatları Grubu

“Basîr” İsim-Sıfatı

İkili Gruplarda İkinci Sıfat Olarak Yer Aldığı Ayetler

“Semî” İsim-Sıfatı

“Semî’-Alîm” İsim-Sıfatları

“Semî’-Basîr” İsim-Sıfatları

“Semî” İsim-Sıfatının Geçmiş Zaman Kipi İle “Semia” Fiili İle Yansıtılması

“Rakîb” İsim-Sıfatı

“Müheymin” İsim-Sıfatı

IV) Allah'ın Görmesini ve İşitmesini Yansıtan İsim-Sıfatları Grubu

بَصِيرٌ = Basîr İsim-Sıfatı¹

Allah Neler Yapmakta Olduklarını Pekâlâ Görür

وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَوةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا
يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحِّزٍهُم مِّنَ
الْعَذَابِ إِن يُعَمَّرُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

Elbette onları (yahudileri) insanların hayata en düşkünleri bulursun. Dahası şirke saplananlardan bile.. Herhangi biri candan bin yıl ömürlü kılınmasını ister. Oysa o ömürlü kılınması kendisini azaptan kurtaracak değildir. **Allah yapageldiklerini pek iyi görmektedir.** (Bakara, 2/96).

¹ Çok iyi gören, her şeyin, herkesin açık ve gizli her davranışını gören, karanlıkların görmesini engelliyemediği diye açıklanan ‘بَصِيرٌ = basîr’ lafzı, hem müstakil hem de ikili sıfatlar şeklinde en çok kullanılan sıfatlardandır.

هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَعْمَلُونَ

Onlar Allah katında tabaka tabakadırlar. **Allah yapageldiklerini pek iyi görendir.** (Âl-i Imrân, 3/163).

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَعْمَلُونَ

Bir fitne olmayacak sandılar, kör oldular, sağır kesildiler. Sonra Allah, kendilerine tevbe nasip etti. Sonra içlerinden pek çoğu (yine) körleştiler, sağırлаştılar. **Allah yapageldiklerini pek iyi görendir.** (Mâide, 5/71).

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Fitne kalmayıp din tamamıyla Allah'ın oluncaya değin onlarla savaşın. Son verirlerse gerçekten **Allah yapageldiklerini pek iyi görendir.** (Enfâl, 8/39).

Bizi Görmektesin

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا

Şüphe yok ki Sen bizi görüp duruyorsun. (Tâhâ, 20/35).

Rabbin Görmektedir

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا

Biz senden önce de peygamberleri başka türlü göndermedik, şüphesiz onlar da yemek yiyorlar, çarşılarda geziyor, sokaklarda yürüyorlardı. Bir de kiminizi kiminiz için bir sınama aracı yaptık ki bakalım sabır gösterecek misiniz? Öyle ya **Rabbin pekâlâ gören bulunuyor.** (Furkân, 25/20).

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهٍ بَصِيرٌ

Hayır! Çünkü Rabbi onu **gözetiyordu**. (İnşikâk, 84/15).

O Her Şeyi Pekâlâ Görmektedir

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَاقَاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ

Üstlerinde uçan kuşlara kanat süzerlerken veya yumarlarken bakmazlar mı? Onları tutan ancak Rahman'dır. Şüphesiz **O her şeyi görmektedir**. (Mülk, 67/19).

Ne Yaptığınızı Pekâlâ Görür

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin. Kendiniz için önden gönderdiğiniz herhangi bir hayrı, Allah katında bulursunuz. Cidden Allah yaptığınızı **pek iyi görmektedir**. (Bakara, 2/110).

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Anneler, emzirmeyi tamamlatmak isteyen (koca) için çocuklarını tam iki yıl emzirirler. Annelerin yiyeceği ve giyeceği -örfe uygun biçimde- kendisi için doğurulmuş olana (babaya) aittir. Hiç kimse gü-

cünün üzerindekiyle yükümlü tutulmaz. Ne anne çocuğu yüzünden, ne de baba kendisi için doğurulmuş olan çocuğu yüzünden zarara uğratılsın. Mirasçıya da bunun aynısı (yüklenir). Ana-baba anlaşarak ve birbirlerine danışarak çocuğu süten kesmek isterlerse ikisine de hiçbir günah yoktur. Çocuklarınızı emzirtmek (süt anne tutmak) isterseniz, örfe göre ver(meyi vaadet)diğinizi teslim ettiğinizde size hiçbir günah yoktur. Allah'tan korkun ve bilin ki kuşkusuz Allah yapmakta olduğunuz şeyi **pek iyi görmektedir**. (Bakara, 2/233).

وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Kendilerine bir mehir kestiğiniz halde onlara dokunmadan kendilerini boşarsanız o zaman kestiğinizin yarısı vardır. Ancak kadınların vazgeçmeleri veya nikâh bağı elinde bulunan kişinin affetmesi müstesna. Bununla birlikte erkekler, sizin affetmeniz (mehr in tümünü vermeniz) takvaya daha yakındır. Aranızda iyilik ve ihsanı unutmayın. Kuşkusuz Allah **yapmakta olduklarınızı görmektedir**. (Bakara, 2/237).

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيْتًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَاتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطُلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Mallarını, Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak ve nefislerinde olanı tesbit etmek için dağıtanların durumu ise yüksek bir tepede bulunan ve kendisine bol yağmur düşüp meyvelerini iki kat veren bir bahçenin durumunu andırır. Ona (böyle bir bahçeye) bol yağmur düşmezse mutlaka bir çisinti düşer. Allah yapmakta olduğunuzu **pek iyi görmektedir**. (Bakara, 2/265).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Ey iman edenler! Siz, o küfredenler gibi olmayın ki onlar, yeryüzünde seyahata çıkan veya savaşçılar olarak gazalara katılan (ve ölen) kardeşleri için: “Yanımızda olsalardı ölmezlerdi ve öldürülmezlerdi,” dediler. Oysa Allah diriltir ve öldürür ve Allah yapageldiklerinizi **pek iyi görendir**. (Âl-i İmrân, 3/156).

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Kuşkusuz iman edenler, göç edenler, mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda cihad edenler ile (muhacirleri) barındırıp yardım edenler; işte onlar birbirlerinin dostlarıdır. İmana girdikleri halde henüz hicret etmeyenlere gelince hicret etmelerine değin sizin için onların velayetiyle (korunmalarıyla) ilgili herhangi bir şey yoktur. Sizden din konusunda yardım isterlerse, aranızda antlaşma bulunan bir toplum aleyhine olmamak koşuluyla yardım görevinizdir. Allah yapageldiklerinizi **pek iyi görendir**. (Enfâl, 8/72).

فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Öyle ise emrolunduğun gibi dosdoğru ol! Ve seninle tevbe eden de (dosdoğru olsun)! Taşkınlık yapmayın. Gerçekte O, yapmakta olduklarınızı **çok iyi görendir**. (Hûd, 11/112).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

Ey iman etmiş olanlar! Allah'ın üzerinizdeki nimetini anımsayın. Hani bir zaman size ordular gelmişti de onların üzerine bir rüzgâr ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah yaptıklarınızı **hep görmektedir**. (Ahzâb, 33/9).

أَنْ اَعْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Geniş, fazlalığı olan zırhlar yap ve dokumada ölçüye dikkat et. (Ey Davud hanedanı!) Yararlı iş yapın. Kuşkusuz ben, ne yapmakta olduğunuzu **çok iyi görüm**. (Sebe', 34/11).

إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ اَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Kuşkusuz âyetlerimiz hakkında doğruluktan ayrılıp eğriliğe sapmakta olanlar, bize gizli kalmazlar. Ateşe bırakılan mı hayırlıdır, yoksa kıyamet günü güvenle gelen mi (görürsünüz)? Dilediğinizi yapın! Kuşkusuz O, yapmakta olduklarınızı **pekâlâ görmektedir**. (Fussilet, 41/40).

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

O, Mekke deresinde onlara karşı size zafer vermişken onların ellerini sizden, sizin ellerinizi de onlardan çekmiş olan Zât'tır. Allah yapmakta olduklarınızı **pekâlâ görmektedir**. (Feth, 48/24).

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

Kuşkusuz Allah, göklerin ve yerin sırrını bilir. Allah her ne yaparsanız **pekâlâ görür**. (Hucurât, 49/18).

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ
يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا
يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

O, gökleri ve yeri altı günde yaratıp sonra Arş üzerine istivâ buyuran Zât'tır. Yere gireni ve ondan çıkanı, gökten ineni ve ona yükseleni, hepsini bilir. Her nerede olsanız O sizinle beraberdir. Hem Allah **ne yaparsanız görür**. (Hadîd, 57/4).

لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Hısımlarınızın da, evlatlarınızın da size asla yararı olmaz. O, kıyamet gününde aranızı ayırır ve Allah hep yaptıklarınızı çok iyi **görmektedir**. (Mumtehine, 60/3).

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

O'dur sizi yaratan. Öyle iken içinizden kimi kafir, kimi mümin olur. Bununla birlikte Allah amellerinizi **pekâlâ görmektedir**. (Teğâbün, 64/2).

Kulları Pekâlâ Görmektedir

قُلْ إِنْ أَنْبِئْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَلِكَُمُ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ
وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيرٌ بِالْعِبَادِ

De ki: 'Size bunlardan daha hayırlısını haber vereyim mi? Korunanlar için Rableri katında altından ırmaklar akan, içlerinde sürekli kalacakları cennetler, ayrıca tertemiz çiftler ve Allah'tan bir hoşnutluk vardır. Allah o kulları **pek iyi görendir**. (Âl-i İmrân, 3/15).

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ
 أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ءَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدْ
 اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

Sana karşı kanıt yarışına yeltenirlerse de ki: “Ben, bana uyanlarla birlikte özümü Allah’a teslim ettim.” Ve kendilerine Kitap verilenlere ve o ümmilere söyle: “Siz de teslim oldunuz mu?” Teslim olmuşlarsa gerçekten hidayete ermişlerdir. Yüz çevirirlerse sana düşen sadece tebliğdir. Allah, **kulları pek iyi görendir.** (Âl-i Imrân, 3/20).

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهِمْ دَابَّةً وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
 مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا

Eğer Allah, insanları kazandıklarıyla sorumlu tutacak olsaydı yeryüzünde hiçbir canlı bırakmazdı. Ne var ki onları belirlenmiş bir süreye erteliyor. Onların ecelleri geldiğinde.. Artık cidden Allah **kullarını çok iyi görendir.** (Fâtır, 35/45).

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولَ لَكُمْ وَأَفَوضُ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
 بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

Size söylemekte olduğumu anımsayacaksınız. İşimi Allah’a havale ediyorum. Gerçekten Allah, **kulları çok iyi görendir.** (Mü’min, 40/44).

İkili Gruplarda İkinci Sıfat Olarak Yer Aldığı Âyetler

* **Semî'-Basîr İsim-Sıfatları**² = سَمِيعٌ ، بَصِيرٌ

=Habîr-Basîr³ = خَبِيرٌ ، بَصِيرٌ

* **Semî' İsim-Sıfatı**⁴ = سَمِيعٌ

Rabbim Yakarışı Çok İyi Duyar

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ

Yaşlılığımda bana İsmail ile İshak'ı bağışlayan Allah'a hamdol-sun. Gerçekten Rabbim duayı **çok iyi duyandır**. (İbrâhîm, 14/39).

* **Semî'-Alîm İsim-Sıfatları** = سَمِيعٌ ، عَلِيمٌ

Rabbim Çok İyi Duyar, Çok İyi Bilir

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Bir vakit, İbrahim, İsmail ile Beyt'in temellerini yükseltiyordu. (Şöyle diyorlardı:) "Rabbimiz, bizden kabul buyur, kuşkusuz Sensin **pek iyi duyan, pek iyi bilen**." (Bakara, 2/127).

Allah Çok İyi Duyar Çok İyi Bilir

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَأِنَّمَا أَتَمَّهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

² Bkz. سَمِيعٌ = Semî' isim-sıfatı

³ Bkz. خَبِيرٌ = Habîr isim-sıfatı

⁴ En iyi, en mükemmel işiten, gönüllerimizden geçenleri, işitilme özelliği taşıyan her sesi, her fısıltıyı işiten, bir şeyi işitmesi diğer sesleri işitmesine engel oluşturamayacak bir işitme gücü şeklinde açıklanan سَمِيعٌ = semî' İsim-sıfatı, müstakil olarak bir yerde, bunun dışındaki âyetlerde değişik sıfatlarla ikili sıfatların birinci sıfatı olarak geçer.

Kim vasiyyeti duyduktan sonra onu değiştirirse günahı sadece onu değiştirenler üzerinedir. Hiç kuşkusuz Allah **pek iyi duyan ve pek iyi bilendir.** (Bakara, 2/181).

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِإِيمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا
بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Allah'ı, iyilik etmeniz, takva sahibi olmanız, insanların arasını bulmanız için yeminlerinize siper yapmayın. Allah **pek iyi işiten, pek iyi bilendir.** (Bakara, 2/224).

وَأِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Boşamağa karar verirlerse kuşkusuz Allah **pek iyi işiten, pek iyi bilendir.** (Bakara, 2/227).

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Allah yolunda savaşın ve bilin ki kuşkusuz Allah **pek iyi duyan pek iyi bilendir.** (Bakara, 2/244).

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ
وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Dinde hiç zorlama yoktur, gerçekten doğruluk sapıklıktan ayrılmıştır. Artık Tâgût'a sırt çevirip Allah'a inanan, hakikaten, kopmayacak en sağlam kulpa yapışmıştır. Allah **pek iyi duyandır, pek iyi bilendir.** (Bakara, 2/256).

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Birbirinden gelen bir soy halinde. Allah **pek iyi duyan, pek iyi bilendir.** (Âl-i Imrân, 3/34).

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Hani bir vakit, müminleri savaş için mevzilere hazırlamak üzere erkenden aileden ayrılmıştın. Allah **pek iyi duyan, pek iyi bilendir.** (Âl-i Imrân, 3/121).

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Mallarından, kendisiyle kendilerini temizleyeceğin, kendilerini arındıracağın bir sadaka al ve onlara dua et. Çünkü senin duaların onlar için bir rahatlatmadır. Allah **çok iyi duyardır, çok iyi bilendir.** (Tevbe, 9/103).

Doğrusu Sen Çok İyi Duyar Çok İyi Bilirsin

إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Bir vakit, İmran'ın karısı şöyle demişti: "Rabbim, kuşkusuz ben, karnımdakini özgürce sana adadım. (Bunu) benden kabul eyle. Kuşkusuz Sen, **pek iyi duyan, pek iyi bilensin.**" (Âl-i Imrân, 3/35).

O Çok İyi Duyar Çok İyi Bilir

قُلْ اتَّعَبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

De ki: Allah'ı bırakıp size ne bir zarar verebilecek, ne de bir fayda sağlayabilecek şeylere mi tapıyorsunuz? Allah **pek iyi duyardır, pek iyi bilendir.** (Mâide, 5/76).

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْيَلِّ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Gecede ve gündüzde barınan her şey O'nundur. O **pek iyi duyan, pek iyi bilendir.** (En'âm, 6/13).

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Rabbinin sözü doğruluk ve adaletçe tamamlandı. O'nun sözlerini değiştirecek hiçbir kimse yoktur. O, pek iyi duyandır, pek iyi bilendir. (En'âm, 6/115).

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Sana, şeytandan bir fit dokunursa hemen Allah'a sığın. Cidden Allah pek iyi duyandır, pek iyi bilendir. (A'râf, 7/200).

وَأِنْ جَنَّحُوا لِلْإِسْلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Barışa yönelirlerse sen de ona yönel ve Allah'a güven. Cidden O, pek iyi duyandır, pek iyi bilendir. (Enfâl, 8/61).

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمُ
الدَّوَائِرُ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Bedevilerden kimi var ki infakta bulunduğu şeyi bir ceza ödemesi olarak değerlendirir ve başınıza belalar gelmesini gözetir. Belalar onların tepesine dönsün! Allah çok iyi duyandır, çok iyi bilendir. (Tevbe, 9/98).

وَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Onların sözü seni üzmesin. Kuşkusuz izzet tamamıyla Allah'ındır. O, çok iyi duyan, çok iyi bilendir. (Yûnus, 10/65).

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Bunun üzerine Rabbi duasını kabul etti ve onların tuzagını kendisinden çevirdi. Gerçekten O, çok iyi duyan, çok iyi bilendir. (Yûsuf, 12/34).

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Dedi: Rabbim gökte ve yerde söyleneni bilir, O, **pekâlâ işitendir, pekâlâ bilendir.** (Enbiyâ, 21/4).

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرُ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَغْفِرْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Nikâh umudu kalmamış kadınlar ise, süsleriyle gösterişe çıkma-
maları koşuluyla dış örtülerini bırakmalarında kendilerine bir gü-
nah yoktur. Ancak sakınmaları kendileri için daha hayırlıdır. Allah
pekâlâ işiten, pekâlâ bilendir. (Nûr, 24/60).

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَاتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Her kim Allah'a kavuşmayı arzu ederse elbette Allah'ın belirlediği
süre kesin gelecektir. O, **pekâlâ işitir, pekâlâ bilir.** (Ankebût, 29/5).

وَكَائِنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Öyle ya nice hayvanlar var ki rızıklarını taşıyamazlar. Allah onla-
ra da rızık veriyor, size de. O **öyle duyan, öyle bilendir.** (Ankebût,
29/60).

وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Şeytandan bir dürtüş behemehal seni dürterse hemen Allah'a sı-
gın. Gerçekten O'dur **çok iyi duyan, çok iyi bilen!** (Fussilet,
41/36).

رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Rabbinden bir rahmet olarak. Gerçekten O'dur **çok iyi duyan, çok iyi bilen.** (Duhân, 44/6).

Semî'-Basîr İsim-Sıfatları = سَمِيعٌ بَصِيرٌ

Allah Pekâlâ Duyan, Pekâlâ Gören Olagelmıştır

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا

Gerçekten Allah size emanetleri ehline vermenizi, insanlar arasında hüküm verdiğinizde adaletle hüküm vermenizi emrediyor. Cidden Allah size bununla ne güzel öğüt veriyor. Kuşkusuz **Allah pek iyi duyan, pek iyi işiten olagelmıştır**. (Nisâ, 4/58).

مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

Kim dünya sevabını isterse (bilsin ki) dünyanın ve âhiretin sevabı Allah katındadır. **Allah pek iyi duyan, pek iyi işiten olagelmıştır**. (Nisâ, 4/134).

Doğrusu Allah Çok İyi Duyar Çok İyi Görür

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي
الَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

Bu böyle. Çünkü Allah geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar ve Allah **pekâlâ duyardır, pekâlâ görendir**. (Hacc, 22/61).

اللَّهُ يُصْطَفَىٰ مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

Allah hem meleklerden elçiler süzer hem insanlardan. Gerçekten **Allah tek işiten, tek görendir**. (Hacc, 22/75).

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

Yaratılmanız da diriltilmeniz de başka değil sadece bir tek canlı(nın yaratılması) gibidir. Kuşkusuz Allah **çok iyi duyardır, çok iyi görendir**. (Lokmân, 31/28).

O'dur Çok İyi Duyan Çok İyi Gören

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

Kulunu, geceleyin Mescid-i Haram'dan, kendisine bazı âyetlerimizi gösterelim diye çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa'ya yürüten Zât (bütün eksikliklerden) münezzehtir. Gerçekten **O'dur çok iyi duyan, çok iyi gören**. (İsrâ, 17/1).

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

Allah, hak ile hüküm verir. O'ndan başka yakardıkları ise hiçbir şeyle hüküm vermezler. Cidden Allah, **O'dur çok iyi duyan, çok iyi gören**. (Mü'min, 40/20).

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتِيهِمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَا هُمْ بِبَالِغِيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

Kuşkusuz, kendilerine gelmiş bir kanıt olmaksızın Allah'ın âyetleri hakkında tartışıp duran kimselerin sinelerinde sadece, onların kendisine ulaşamayacakları bir büyüklük (kuruntusu) vardır! Öyle ise Allah'a sığın. Gerçekten **O'dur çok iyi duyan, çok iyi gören**. (Mü'min, 40/56).

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

Göklerin ve yerin yaratıcı. Sizden çiftler ve hayvanlardan da çiftler yarattı. Sizi orada çoğaltıyor. O'nun misli gibi hiçbir şey olmadı. **O, çok iyi duyan, çok iyi görendir.** (Şûrâ, 42/11).

سَمِعٌ = Semî' Sıfatının Anlamının Geçmiş Zaman

Kipi سَمِعَ = Fiili ile Yansıtılması

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ تَحَاوَرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

Evet Allah, kocası hakkında seninle tartışan ve Allah'a şikâyetle bulunan kadının dediğini **gerçekten işitti**. Allah da konuşmanızı dinliyordu. Çünkü Allah **iyi işitir, iyi görür**. (Mücâdele, 58/1).

رَقِيبٌ = Rakîb İsim Sıfatı⁵

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

Ey insanlar! Sizi tek bir candan yaratan, ondan da eşini halkeden ve ikisinden pek çok erkekle kadınları üretilip yayan Rabbinizden korkun. Kendisiyle birbirinizden isteklerde bulunduğunuz Allah'tan korkun ve bir de rahimlerden (akrabalık bağlarına saygısızlıktan sakının). Cidden Allah üzerinizde **bir gözcüdür**. (Nisâ, 4/1).

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

⁵ Bütün varlıklar üzerinde bir gözcü, bir şahit, bir nâzır, kullarının yaptıklarını her an gözetleyen diye açıklanan 'رَقِيب = Rakîb' İsim-Sıfatı birkaç yerde geçmekte ve müstakil kullanılmaktadır. Allah ile doğrudan irtibatının tecellilerinin yansıtıldığı fiil ve masdar şekli tesbit edilememiştir.

Onlara sadece bana ne emretmişti isen onu söylemiştim, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz Allah'a ibadet edin (demiştim). Aralarında olduğum sürece üzerlerinde iyi bir şâhit idim. Benim canımı aldığında artık üzerlerinde yalnız Sen **Rakîb** (iyi bir gözcü) oldun. Sen her şeye iyi bir tanıksın. (Mâide, 5/117).

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ
أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا

Bundan böyle sana (başka) kadınlar helal değildir. Yine bunları güzellikleri hoşuna gitse bile (başka) eşlerle değiştirmen de (helal değildir.) Ancak sağının sahip bulunduğu (mülkiyetindeki) cariyeler müstesna. Allah her şey üzerinde **pekâlâ gözetici**dir. (Ahzâb, 33/52).

مُهَيَّمِنٌ = **Müheymin İsim-Sıfatı**⁶

⁶ Her şeyi görüp gözeten, bütün varlıkları yetiştirip varacakları noktalara ulaştıran, zerreden küreye kadar her nesnenin ne yaptığından haberdâr olan anlamlarında açıklanan, مُهَيَّمِنٌ = **Müheymin İsim-Sıfatı**, sekiz sıfatın peşpeşe sıralandığı Haşr sûresinin 23. âyetinde geçmektedir. Orada yer alan sıfatların ilk maddesi 'مَلِكٌ = Melik' İsim-Sıfatı idi. Âyet o maddede verildiği için burada yinelenmemiştir.

V) Bildiğini ve Her Şeyden Haberdâr Olduğunu Yansıtan İsim-Sıfatları Grubu

“Alîm”, “Allâm”, “Âlim” İsim-Sıfatları

İkili Sıfatlar Grubu

“Alîm-Hakîm” İsim-Sıfatları

“Alîm-Halîm” İsim-Sıfatları

“Alîm-Habîr” İsim-Sıfatları

“Alîm”, “Allâm”, “Âlim” İsim-Sıfatlarının Manalarının Fiil ve Masdarlar ile Yansıtılması

Allah'ın “Bilen” İsim-Sıfatının Anlamının Zaman ve Masdar İsimleri İle Yansıtılması

“Habîr” İsim-Sıfatı

“Habîr” İsim-Sıfatının En Son Kelime Olduğu Âyetler

“Habîr” İsim-Sıfatının Son Cümlecikten Önce

Bulunduğu Âyetler

“Habîr” İsim-Sıfatının İkinci Sıfat Olarak Yer Aldığı Âyetler

“Hasîb”, “Hâsib” İsim-Sıfatları

“Esrau'l-Hâsibîn (Hesap Soranların En Hızlısı)

“Seriu'l-Hisâb (Allah Çok Çabuk Hesap Görür)

“Hasîb” İsim-Sıfatının Anlamının Fiil Kipleri ve Masdarlar ile Yansıtılması

“Şehîd-Şâhid” İsim-Sıfatları

Allah ile İrtibatlı “Şehîd”in Çoğul Şekli Şuhûd ve Şâhid Lafzının Çoğulu Şahidin Sıfatlarının Geçtiği Âyetler

“Şehîd” İsim-Sıfatının Manasının Fiil Kipleri ile Yansıtılması

“Şehîd” İsim-Sıfatının Manasının “Şehâdet Masdarı ile Yansıtılması

“Latîf” İsim-Sıfatı

İkili Sıfatlarda Birinci Sıfat Olarak Geçtiği Yerler

“Latîf-Habîr” İsim-Sıfatları

V) Bildiğini ve Her Şeyden Haberdâr Olduğunu Yansıtan İsim-Sıfatları Grubu

عَلِيمٌ ، عَلَامٌ ، عَلِيمٌ = Alîm¹, Allâm, Âlim

İsim-Sıfatları²

عَلِيمٌ = Alîm İsim-Sıfatı

Allah Her Şeyi Çok İyi Bilendir

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّيْنَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

O (Allah) öyle bir Zattır ki yerdekilerin tümünü sizler için yarattı. Sonra (iradesini) göğe yönelip onları yedi gök halinde düzenledi. O her şeyi pek iyi bilendir. (Bakara, 2/29).

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلِّغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Kadınları boşadığınızda bekleme sürelerini tamamladılar mı artık onları ya iyilikle tutun ya da kendilerini iyilikle salın. (Haklarını) çiğneyesiniz diye zarar vermek için onları tutmayın. Bunu yapan gerçekten kendine zulmetmiştir. Allah'ın ayetlerini eğlence edinmeyin. Hem

¹ Her şeyi çok iyi bilen, olmuşları bildiği gibi gerçekleşecek olayları da bilen, ilmi ezeli ve ebedi olan diye açıklanan bu üç sıfattan sıkça anılan عَلِيمٌ = Alîm sıfatıdır. Yer Aldığı âyetleri olabildiğince gruplandırmaya özen gösterdik.

² Yazım ilkemiz doğrultusunda burada ilgili madde birinci sıfat olarak geçenlere yer verilmiş, ikili gruplarda ikinci sıfat olarak geçtiği âyetler ise ilgili maddeye atfedilmiştir.

Allah'ın üzerinizdeki nimetini, kendisiyle size öğüt vermek için o kitap ve hikmetten size indirdiklerini düşünün. Allah'tan korkun ve bilin ki kuşkusuz **Allah her şeyi pek iyi bilendir.** (Bakara, 2/231).

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِن لَّمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِن كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلَثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِن كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَن تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Senden fetva istiyorlar. De ki: Allah size kelâle hakkında şöyle fetva (hüküm) veriyor. Eğer çocuğu olmayan bir kişi ölür, kendisinin de bi kız kardeşi olursa ölenin bıraktığının yarısı kız kardeşindir. Kız kardeşin çocuğu yoksa erkek kardeş kendisine varis olur. Kız kardeşler iki tane iseler bıraktığından üçte ikisi onlara kalır. Eğer (varisleri) erkekler ile kadınlar olmak üzere (ikiden fazla) kardeş iseler o zaman erkeğe iki dişinin payının aynısı vardır. Allah, sapmayasınız diye size (hükümlerini) açıklıyor. **Allah her şeyi pek iyi bilendir.** (Nisâ, 4/176).

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

Allah'ın kiminizi kimine üstün kıldığı şeyleri ummayın (onlara göz dikmeyin). Erkeklerle kazandıklarından bir pay vardır, kadınlara da kazandıklarından bir hisse vardır ve Allah'ın, lutfundan isteyin. **Kuşkusuz Allah her şeyi pek iyi bilendir.** (Nisâ, 4/32).

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Göklerin ve yerin örneksiz yaratıcısı. Eşi olmamışken O'nun nasıl bir çocuğu olabilir? O her şeyi yarattı. **O her şeyi pek iyi bilendir.** (En'âm, 6/101).

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ
وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ

Sonradan imana girmekle birlikte hicret edenler, yanınızda cihada katılanlar; işte onlar sizdendir. Rahim sahipleri ise, Allah'ın kitabına göre birbirlerine daha yakındırlar. **Kuşkusuz Allah her şeyi pek iyi bilendir.** (Enfâl, 8/75).

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَيْهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا
يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Allah bir toplumu, kendilerini hidayete erdirdikten sonra nelerden sakınacaklarını kendilerine açıklayınca ya da değin saptıracak değildir. **Kuşkusuz Allah her şeyi çok iyi bilendir.** (Tevbe, 9/115).

Allah Zalimleri Çok İyi Bilir

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

Ellerinin önceden gönderdiği yüzünden hiçbir zaman asla o ölümü istemeyecekler. **Allah o zalimleri pek iyi bilmektedir.** (Bakara, 2/95).

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَٰئِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ إِذْ قَالُوا
لِنَبِيِّ لَهُمْ ائْبَعْثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ
عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا
وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا

وَابْنَانَا فَلَئِمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا
مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

Musa'nın ardından gelen İsrailoğullarının ileri gelenlerini görme-
din mi? Bir vakit bir peygamberlerine: "Bize bir kral gönder Allah
yolunda savaşalım" dediler. Peygamber dedi: "Üzerinize savaş yazılır-
sa savaşmamanız beklenebilir mi?" Şu karşılığı verdiler: "Yurtları-
mızdan ve oğullarımız (arasın)dan çıkarılmışken neyimiz var ki Al-
lah yolunda savaşmayalım?" "Derken üzerlerine savaş yazılınca içle-
rinden pek azı hâriç yüz çevirdiler. **Allah o zâlimleri pek iyi bilen-
dir.** (Bakara, 2/246).

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلِيََاَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ
يَبْغُونَكُمْ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

İçinizde çıksalardı size, bozgunculuktan başka bir katkıları ol-
mazdı. Sizi, fitneye düşürmek isteyerek aralarınıza koşarlardı. İçi-
nizde onlara çok iyi kulak verenler vardır. Allah, **o zalimleri çok iyi
bilendir.** (Tevbe, 9/47).

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

Oysa ellerinin sunduğu günâhlar yüzünden onu asla temenni et-
mezler. Allah **zâlimleri pekâlâ bilir.** (Cumua, 62/7).

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ

Yüz çevirirlerse kuşkusuz Allah **o fesatçıları pek iyi bilendir.**
(Âl-i İmrân, 3/63).

Allah Yapılan Hayırları/Hayır Yapanları Çok İyi Bilir

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ وَالْيَوْمِ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

Sana nereye harcayacaklarını soruyorlar. De ki: "Verdiğiniz hayır
ana-baba, en yakınlar, öksüzler, yoksullar ve yolda kalan için olmalı-

dir. **Ne hayır yaparsanız kuşkusuz Allah onu pek iyi bilir.** (Bakara, 2/215).

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ
اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

Sevdiğiniz şey(ler)den başkalarına verinceye değin asla iyiliğe eremezsiniz. **Her ne harcarsanız kuşkusuz Allah onu pek iyi bilendir.** (Âl-i İmrân, 3/92).

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا
فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ
تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِحْفَافًا وَمَا
تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

Sadakalar, Allah yolunda tutulup kalmış o fakirlerin hakkıdır, ki yeryüzünde dolaşamazlar, onurlu davranmalarından ötürü o cahil kendilerini zenginler sanır. Ama sen onları yüzlerinden tanırsın, yüzüzlük yapıp insanlardan istemezler. **Hayırdan ne harcarsanız kuşkusuz Allah onu pek iyi bilendir.** (Bakara, 2/273).

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ
اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا

Ne olurdu onlar Allah'a ve o son güne inansalardı, Allah'ın kendilerine verdiği rızıktan infakta bulunsalardı. **Allah onları çok iyi bilendir.** (Nisâ, 4/39).

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ
فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ الَّتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ

وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوا هُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَى بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا

Senden, kadınlar hakkında fetva istiyorlar. De ki: Onlar hakkında size Allah fetva veriyor, yazılmış haklarını kendilerine vermeyip kendilerini nikâhlamak istediğiniz o kadınların yetimleri, zavallı çocuklar ve öksüzler için adaleti ayakta tutmanız hakkında kitapta size okunuyor. **Ne hayır yaparsanız kuşkusuz Allah onu pek iyi bilendir.** (Nisâ, 4/127).

Allah Yaptıklarınızı Pekâlâ Bilmektedir

وَأِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُوتِيَ ائِمَّنَ اِمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ اِثْمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

Eğer bir yolculukta iseniz ve bir yazıcı da bulamazsanız o zaman alınmış rehinler (yeter). Kiminiz kimine güvenmişse güvenilen emanetini ödesin, Rabbi olan Allah'tan korksun. Tanıklığı gizlemeyin. Tanıklığı gizleyenin kuşkusuz kalbi günahkârdır. **Allah yapmakta olduğunuzu pek iyi bilendir.** (Bakara, 2/283).

الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Kendilerine zulmedip durdukları bir sırada meleklerin canlarını almağa başladığı kimseler: “Biz, herhangi bir kötülük yapıyor değildik” diyerek teslime boyun eğler. **Hayır! Gerçekten Allah ne yapageldiklerinizi çok iyi bilendir.** (Nahl, 16/28).

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

Bunun üzerine oralarda kimse bulamazsanız size bir izin verilmedikçe içeri girmeyin ve eğer size dönün derlerse dönün; o, sizin için daha temizdir ve Allah bütün işlediklerinizi **pekâlâ bilendir**. (Nûr, 24/28).

Allah Ne Yapmakta Olduklarını Çok İyi Bilmektedir

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَا بُشْرَى هَذَا غُلَامٌ وَأَسَرُّوهُ بِضَاعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

Bir kervan geldi, sucularını gönderdiler. O da kovalarını sarkıttı. "Ay müjde! İşte taze bir köle!" dedi. Onu bir ticaret malı olarak sakladılar. **Oysa Allah ne yaptıklarını çok iyi bilendir**. (Yûsuf, 12/19).

Allah Ne İşlediklerini Çok İyi Bilmektedir

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يَغْنَى مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

Onların ekserisi sadece zannın ardına düşer. Kuşkusuz zan ise haktan hiçbir şey kazandırmaz. **Doğrusu Allah, neler işlemekte olduklarını çok iyi bilendir**. (Yûnus, 10/36).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْبِغُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَافَاتٍ كُلِّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ

Baksana, gerçekten Allah, o göklerdeki ve yerdeki kimseler, diziler halinde kanat çırpıp süzülen kuşlar hep O'nun için tesbih ediyor, her biri geçekten duasını ve tesbihini bilmiştir. **Allah da ne iş yapıyorlarsa hep biliyor**. (Nûr, 24/41).

Ben Ne Yaptığınızı Çok İyi Bilenim

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

Ey peygamberler! Helal ve hoş şeylerden yiyin ve güzel işler yapın. **Çünkü Ben, ne yaparsanız tamamen bilirim**. (Mü'minûn, 23/51).

Allah Ne Sanatlar Yaptıklarını Çok İyi Bilir

أَفَمَنْ زَيْنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَاهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

Ya işinin kötüsü kendisi için bezendirilip de onu güzel gören kimse? Doğrusu Allah, dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola iletir. Öyle ise nefsin onlar uğrunda tahassürle helâk olmasın. **Doğrusu Allah ne sanatlar yaptıklarını çok İyi bilendir** (Fâtır, 35/8).

Allah Korunup Sakınan Müttakileri Çok İyi Bilir

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ

Hayırdan ne yaparlarsa asla ona nankörlük edilmez. **Allah o müttakileri pek iyi bilendir.** (Âl-i Imrân, 3/115).

لَا يَسْتَاذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ

Allah'a ve ahiret gününe iman edenler mallarıyla canlarıyla cihad etmeleri hususunda senden izin istemezler. **Allah o takva sahiple-rini çok iyi bilendir.** (Tevbe, 9/44).

Allah Sinelerin Özünü Çok İyi Bilir

هَآ أَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

İşte siz onlarsınız ki onları seversiniz onlar sizi sevmezler, o Ki-tab'ın tümüne inanırsınız. Size rastladıklarında: "İnandık" derler Ama yalnız kaldıklarında öfkeden aleyhinizde parmak uçlarını ısırırlar. De ki: "Öfkenizle geberin!" Kuşkusuz **Allah sinelerin özünü pek iyi bilendir.** (Âl-i Imrân, 3/119).

وَاذْكُرُوا اللَّهَ نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve sizden teminat aldığı sözünü anımsayın. Çünkü siz: "Dinledik ve saygı gösterdik," demiştiniz. Allah'tan korkun. **Cidden Allah göğüslerin özünü pek iyi bilendir.** (Mâide, 5/7).

إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَايَكَهُمْ كَثِيرًا لَفَشَلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

O zaman Allah onları sana uykunda az gösteriyordu. Onları sana çok gösterseydi elbette korkmuş ve savaşıma konusunda elbette çekişmiştiniz. Ama Allah selamete çıkardı. **Çünkü O, sinelerin özünü pek iyi bilendir.** (Enfâl, 8/43).

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Kim inkâr ederse onun inkârı seni üzmesin. Onların dönüşü sadece bizedir. Yapmış olduklarını kendilerine haber verimiz. **Kuşkusuz Allah sinelerin özünü çok iyi bilendir.** (Lokmân, 31/23).

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

O, göklerde ve yerde ne varsa bilir. Sizler her ne sır tutar ve her ne açıklarsanız hepsini bilir. **Allah bütün sinelerin özünü bilir.** (Teğâbun, 64/4)

O, Sinelerin Özünü Çok İyi Bilir

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَاهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Küfre saparsanız kuşkusuz Allah sizden müstağnidir (size ihtiyacı yoktur). Ama O, kulları için küfre rıza göstermez. Şükrederseniz hesabınıza bundan memnun kalır. Hiçbir günahkâr bir diğerinin günahını günah edinmez. Sonra dönüşünüz sadece Rabbinizedir. O size yapmakta olduklarınızı haber verir. **Gerçekten O, sinelerin özünü pekâlâ bilendir.** (Zümer, 39/7).

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَأِ اللَّهُ يُخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Yoksa, Allah'a karşı bir yalan uydurmuş mu diyorlar? Allah dilerse senin kalbine mühür basar, batılı siler ve kelimeleriyle hakkı gerçekleştirir. **Kuşkusuz O, sinelerin özünü çok iyi bilendir.** (Şûrâ, 42/24).

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Geceyi gündüze sokar, gündüzü geceye sokar ve O, **bütün sinele-
rin özünü çok iyi bilir.** (Hadîd, 57/6).

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Sözünüzü ister gizleyin ister açığa vurun (farketmez), çünkü O, **bütün sinelerin özünü bilir.** (Mülk, 67/13).

Allah'ın Bilmesi Yeter

ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عَلِيمًا

İşte bu lutf Allah'tandır. **Pek iyi bilen olarak Allah yeter.** (Nisâ, 4/70).

عَلَامٌ = Allâm İsim-Sıfatı

Gayb Âlemini Çok İyi Bilen Yalnız Allah'tır

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ

Allah bütün peygamberleri topladığı günde: “Size ne cevap verilmişti?” der. “Bizde hiçbir bilgi yoktur, **kuşkusuz gizlileri çok iyi bilen Sensin,**” derler. (Mâide, 5/109).

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ
الْهَيْنَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ
إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي
نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

Allah: “Ey Meryem oğlu İsa! İnsanlara Allah’tan başka beni ve anamı da iki tanrı edinin diye sen mi söyledin?” dediğinde şöyle der: “Hâşâ! Hakkım olmayanı söylemem bana yaraşmaz! Söylemişsem bunu Senin bildiğinde şüphe yoktur. Sen benim öz benliğimde olanı bilirsin ama ben Senin zatındaki bilemem. **Doğrusu, gayıpları** (gözlerden ve hislerden niyan olanları) **çok iyi bilen sensin Sen!** (Mâide, 5/116).

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

Gerçekten Allah’ın onların sırlarını ve fısıltılarını bildiğini hâlâ bilmediler mi? Cidden Allah **gayıpları çok iyi bilendir**. (Tevbe, 9/78).

قُلْ إِنْ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

De ki: Kuşkusuz Rabbim hakkı atar. O, **gayıpları çok iyi bilendir**. (Sebe’, 34/48).

عَالِمٌ = Âlim İsim-Sıfatı

Allah Görünmeyi de Göreni de Bilendir

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ عَالِمُ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

O, o Zattır ki, gökleri ve yeri gerçek olarak yaratandır. 'OL' dediği gün hemen olur. Sözü haktır. Sura üfleneceği gün hükümlerlik O'nundur. **Görünmeyeni de görüneni de bilendir.** O pek hikmetli ve her şeyden haberdardır. (En'âm, 6/73).

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُّؤْمِنَ
لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ
ثُمَّ تَرْدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Kendilerine geri döndüğünüzde size mazeret gösterirler. De ki: "Mazeret göstermeyin, size kesinlikle inanmayız, gerçekten Allah bize durumlarınızdan haber verdi. Allah yaptığınızı görecektir. Peygamberi de. Sonra **görünmeyeni ve görüneni bilene** döndürölürsünüz, artık O size ne yapageldiklerinizi haber verir." (Tevbe, 9/94).

وَقُلْ اْعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتَرْدُّونَ إِلَى
عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

De ki: "Yapın! Yakında Allah işinizi görecektir! Peygamberi de, inan-
nanlar da! **Sonra gayb ve şehâdet (âlemlerini) bilene** döndürüle-
ceksiniz. Artık O size yapageldiklerinizi haber verir." (Tevbe, 9/105).

عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ

(O) **görünmeyeni ve görüneni bilendir**, çok büyüktür, çok yü-
cedir. (Ra'd, 13/9).

عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

Görünmeyeni de göreni de bilen (Allah), öyle ise onların ko-
şukları şirklerden çok yüksektir. (Mü'minûn, 23/92).

ذَٰلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

İşte görünmeyeni de görüneni de bilen, çok güçlü, çok merha-
metli O'dur. (Secde, 32/6).

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

Küfre sapmış olanlar: Bize o saat (kıyamet) gelmez, dedi. De ki: Hayır! **Gaybı bilen** Rabbime andolsun ki o size elbette, behemehal gelecek. Göklerde ve yerde zerre miktarı O'ndan kaçmaz. Ne bundan daha küçük, ne daha büyük, illâ ki her şey apaçık bir kitaptadır. (Sebe', 34/3).

إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Kuşkusuz Allah, **göklerin ve yerin gizlisini bilendir**. Gerçekten O, sinelerin özünü çok iyi bilendir. (Fâtır, 35/38).

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

De ki: Allah'ım! Ey gökleri ve yeri yaratan! **Ey görünmeyeni ve görüneni bilen!** Hakkında ihtilaf edip durdukları o şeyle ilgili olarak kulların arasında ancak Sen hüküm verirsin. (Zümer, 39/46).

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

O, kendisinden başka tanrı olmayan Allah'tır. **Gizliyi de bilir görüneni de**. O öyle rahmetlidir, öyle merhametlidir. (Haşr, 59/22).

عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Görünmeyeni de görüneni de bilen, pekâlâ izzetli, pekâlâ hikmetlidir. (Teğâbun, 64/18).

عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا

O, **bütün gaybı bilir** ama gaybından kimseyi apaçık haberdâr etmez. (Cinn, 72/26).

عَالِمٌ = Âlim İsim-Sıfatının 'عَالِمِينَ' =bilenler'

Şeklinde Çoğul Olarak Yer Aldığı İki Âyet

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ

Şanım hakkı için bundan önce de İbrahim'e olgunluğunu vermiş-tik ve **onu bilenlerdik**. (Enbiyâ, 21/51).

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ

Süleyman için de, içine bereketler verdiğimiz yere emriyle akıp gi-den o şiddetli rüzgârı verdik. **Biz her şeyi bilenleriz**. (Enbiyâ, 21/81).

İkili Sıfatlar Grubu³

عَلِيمٌ ، حَكِيمٌ =Alîm-Hakîm İsim-Sıfatları

Allah Pekâlâ Bilen Pekâlâ Hikmetlidir

قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

Melekler dediler: Seni bütün eksikliklerden tenzih ederiz/Sen yücesin! Bizim, Senin bize öğrettiklerin dışında hiçbir bilgimiz yoktur, kuşkusuz Sen (evet) **Sen en iyi bilensin, her şeyi hikmetle ya-pansın**. (Bakara, 2/32).

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنْنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

Allah size açıklamak, size, sizden öncekilerin yollarını (adetlerini) göstermek, tevbelerinizi kabul etmek istiyor. **Allah pek iyi bilen-dir, pek hikmetlidir**. (Nisâ, 4/26).

³ Hatırlatma: Burada birinci sıfat olarak geçtiği âyetler aktarılmıştır. İkinci sıfat olarak yer aldığı âyetlerde ise kendinden önceki birinci sıfatın yer aldığı gruba bakılmalıdır.

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

Hem de (müminlerin) gönüllerinin kinini gidersin. Ve Allah dilediği kimselere tevbe bahşeder. **Allah pek iyi bilendir, pek hikmetlidir.** (Tevbe, 9/15).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

Ey iman edenler! Müşrikler ancak pisliktir. Artık bu yıllardan sonra Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Yoksulluktan korkarsanız, dilerse Allah ileride lutfundan sizi zenginleştirir. Cidden **Allah pek iyi bilendir, pek hikmetlidir.** (Tevbe, 9/28).

وَأِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

Sana hainlik yapmak isterlerse gerçekten daha önce de Allah'a hiyanette bulunmuşlardı da Allah (sana) onlara karşı imkân vermişti. **Allah pek iyi bilendir, pek hikmetlidir.** (Enfâl, 8/71).

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

Sadakalar, Allah'tan bir farz olarak ancak fakirlere, miskinlere, sadakaları toplamak üzerinde çalışanlara, gönülleri (müslümanlığa) ısındırılacaklara, kölelikte(kilere), borçlulara, Allah yolunda(kilere) ve yol oğluna aittir. **Allah pek iyi bilendir, pek hikmetlidir.** (Tevbe, 9/60).

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

Bedeviler küfürde ve nifakta daha beterdirler. Bununla birlikte Allah'ın peygamberine indirdiğinin sınırlarını bilmemeye daha müsaittirler. **Allah çok iyi bilendir, pek hikmetlidir.** (Tevbe, 9/97).

وَآخِرُونَ مُرْجُونَ لِمِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

Diğer bazıları da var ki Allah'ın emrine bırakılmışlardır. Allah, ya onlara azap eder ya da kendilerine tevbe bahşeder. **Allah, çok iyi bilendir, çok hikmetlidir.** (Tevbe, 9/106).

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

Yaptıkları o yapıları, kalpleri (ölümle) parçalanıncaya değin yüreklerinde bir kuşku olarak sürecek. **Allah çok iyi bilendir, çok hikmetlidir.** (Tevbe, 9/110).

Allah Çok İyi Bilen, Pek Hikmetli Olagelmıştır

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِ كَرِمِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ آبَاؤُهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفَعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنْ كَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

Allah size, çocuklarınız hakkında şunu tavsiye ediyor: Erkeğe, iki dişinin payı kadar vardır. Dişiler ikinin üzerinde kadınlar olurlarsa onlara, geride bıraktığının üçte ikisi vardır. Eğer diş bir kadın ise ona yarı vardır. (Ölenin) bir çocuğu varsa geride bıraktıkla-

rından ana, babası için, ikisinden her biri için altıda bir vardır. Eğer ölenin bir çocuğu yoksa ve kendisine de anası ile babası varis olmuşsa anası için üçte bir (pay) vardır. Ölenin kardeşleri varsa o zaman annesine altıda bir (pay) vardır. (Bütün bunlar ölenin) yapacağı vasiyetten veya borcundan sonradır. Babalarınız ve oğullarınızdan, hangisinin yararca size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. Gerçekten **Allah çok iyi bilen, pek hikmetli olagelmıştır.** (Nisâ, 4/11).

اِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوْءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ
مِنْ قَرِيبٍ فَاُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا

Ancak Allah katında (dikkate alınacak) tevbe şu kimselerin (tevbesi)dir ki kötülüğü cahillikle yaparlar sonra tezden tevbe ederler. İşte onlar! Allah onların tevbelerini kabul eder. **Allah çok iyi bilen, pek hikmetli olagelmıştır..** (Nisâ, 4/17).

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ اِلَّا مَا مَلَكَتْ اِيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
وَاُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذٰلِكُمْ اَنْ تَبْتَغُوْا بِاَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِيْنَ
غَيْرِ مُسَافِحِيْنَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِنَّ مِنْهُنَّ فَاتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ
فَرِيْضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاٰيْتُمْ بِهِنَّ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيْضَةِ
اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا

Bir de, sahip bulunduğunuz cariyeler müstesna olmak üzere evli kadınlar Allah'ın farzı olarak üzerinize (haram kılındı). Size bu anlatılanların dışında kalanlar ise iffetliler, zinaya sapmamış erkekler olarak mallarınızla istemeniz size helal kılındı. Öyle ise onlardan hangisiyle yararlandınızsa kendilerine mehirlerini belirlendiği şekilde verin. (O mehrin miktarı) belirlendikten sonra bir-birinizi razı ettiğiniz hususta (karşılıklı rıza ile mehrin miktarını düşürmekte veya artırmakta) size bir günah yoktur. Gerçekten **Allah çok iyi bilen, pek hikmetli olagelmıştır.** (Nisâ, 4/24).

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ
 مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى
 أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ
 مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ
 وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ
 مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً
 مِنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

Bir müminin bir mümini öldürmesi olacak şey değil. Meğer ki yanlışlıkla ola. Kim bir mümini yanlışlıkla öldürürse o zaman inanmış bir köleyi/cariyeyi özgürlüğe kavuşturmak, öldürülenin ailesine teslim edilecek bir diyet gerekir. Ancak (kölenin ailesinin diyeti) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer öldürülen kişi size düşman bir toplumdan ve kendisi de mümin ise o zaman inanmış bir köleyi/cariyeyi özgürlüğe kavuşturma(sı) lazımdır. Şayet öldürülen kişi sizinle aralarında bir antlaşma bulunan bir toplumdan ise o zaman ailesine teslim edilecek bir diyet, bir de mümin bir köleyi/cariyeyi özgürlüğe kavuşturma(sı icabeder). Bunları bulamayan Allah'a bir tevbe olmak üzere iki ay peş peşe oruç (tutar). **Allah çok iyi bilen, pek hikmetli olagelmıştır.** (Nisâ, 4/92).

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا
 تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

(O düşman) topluluğun peşine düşmekte gevşeklik göstermeyin. Siz acı duyuyorsanız kuşkusuz onlar da acı hissediyorlar. Üstelik siz Allah'tan onların ummayacaklarını umuyorsunuz. **Allah çok iyi bilen, pek hikmetli olagelmıştır** (Nisâ, 4/104).

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ
عَلِيمًا حَكِيمًا

Kim bir günah kazanırsa onu ancak nefsi aleyhine kazanır. Allah çok iyi bilen, pek hikmetli olagelmıştır (Nisâ, 4/111).

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا
خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

Ey insanlar! Cidden size Rabbinizden peygamber gerçekte geldi. Öyle ise kendi hayrınıza olması için iman edin. Küfrederseniz (bilin ki) kuşkusuz göklerdekiler ve yerdekiler Allah'ındır. Allah çok iyi bilen, pek hikmetli olagelmıştır. (Nisâ, 4/170).

عَلِيمٌ حَلِيمٌ = Alîm-Halîm İsim-Sıfatları

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ
كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ
لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ
مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ
كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا
السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي
الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ
وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ

Karılarınızın çocuğu yoksa geriye bıraktıklarının yarısı size. Bir çocukları varsa bıraktıklarından dörtte biri sizedir. Bunlar edegeldikleri vasiyetten veya borçları ödendikten sonradır. Sizin çocuğunuz yoksa bıraktıklarınızın dörtte biri onlara (eşlerinize). Şayet bir çocuğunuz varsa o taktirde onlara (eşlerinize) bıraktıklarınızdan sekizde bir (pay) vardır. Bunlar yapageldiğiniz vasiyetten veya borçtan sonradır. Eğer mirası aranılar erkek veya kadının çocuğu ve ana-babası olmayıp bir erkek veya bir kız kardeşi varsa o ikisinden her biri için (hisse) altıda birdir. Eğer onlar bundan daha çok iseler onlar üçte birde ortaklırlar. Bunlar, zarara uğratılmaksızın yapılagelen vasiyetten veya borçtan sonradır. (Bütün bunlar) Allah'tan bir vasiyet (tavsiye) olarak. Allah pek iyi bilendir, pek hilim sahibidir. (Nisâ, 4/12).

*عَلِيمٌ خَبِيرٌ = Alîm-Habîr İsim-Sıfatları

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا
مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا خَبِيرًا

Karı ile kocanın aralarının açılmasından korkarsanız o zaman bir hakem erkeğin âilesinden, bir hakem de kadının âilesinden gönderin. Bu hakemler barıştırmayı isterlerse Allah ikisi arasına (uzlaşma) başarısı verir. Cidden Allah pekâlâ bilen, pekâlâ haberli olgelmıştır. (Nisâ, 4/35).

*وَاسِعٌ عَلِيمٌ = Vâsi-Alîm İsim-Sıfatları⁴

*سَمِيعٌ عَلِيمٌ = Semî'-Alîm İsim-Sıfatları⁵

*شَاكِرٌ عَلِيمٌ = Şâkir-Alîm İsim-Sıfatları⁶

*حَكِيمٌ عَلِيمٌ = Hakîm-Alîm⁷

*عَزِيزٌ عَلِيمٌ = Azîz-Alîm İsim-Sıfatları⁸

⁴ Bkz. *وَاسِعٌ عَلِيمٌ = Vâsi-Alîm İsim-Sıfatı

⁵ Bkz. *سَمِيعٌ عَلِيمٌ = Semî'-Alîm İsim-Sıfatı

⁶ Bkz. *شَاكِرٌ عَلِيمٌ = Şâkir-Alîm İsim-Sıfatı

⁷ Bkz. *حَكِيمٌ عَلِيمٌ = Hakîm-Alîm İsim-Sıfatı

⁸ Bkz. *عَزِيزٌ عَلِيمٌ = Azîz-Alîm İsim-Sıfatı

عَالِمٌ ، عَلِيمٌ ، عَلَامٌ = Alîm, Allâm, Âlim

İsim-Sıfatlarının Manalarının Fiil ve Masdarlar ile Yansıtılması

Allah'ın Bilen İsim-Sıfatının Anlamının Zaman ve Masdar İsimler ile Yansıtılması⁹

Allah'ın Bilen Sıfatının Manasının Üçlü Fiillerden Üçüncü Tekil Şahıs “عَلِمَ =alime” ve Birinci Çoğul Şahıs “عَلِمْنَا =alimnâ” Şeklinde Geçmiş Zaman Kipi Fiiller ile Yansıtılması

Allah Geleceğe Yönelik Düşüncelerinizi Bilmiştir

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عِلْمَ اللَّهِ أَنْكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُؤَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

Size, (iddet beklemekteki) kadınlara namzetlik çıtlatmanızda veya bunu içinde saklamanızda hiçbir günah yoktur. Allah, gerçekten sizin yakında kendilerini anacağınızı **bilmiştir**. Ancak onlarla -meşru bir söz söyleme dışında- gizlice buluşmak için sözleşmeyin. Farz olan iddet süresinin sonuna erinceye kadar da nikâh bağı bağlamağa kalkışmayın. Bilin ki kuşkusuz Allah içinizdekileri **biliyor**. Öyle ise O'ndan sakının. Yine bilin ki kuşkusuz Allah Ga-fur'dur, Halim'dir. (Bakara, 2/235).

⁹ Hatırlatma: Eğer bir âyette iki farklı fiil veya bunlarla birlikte masdar isim var ise ilk geçen hangisi ise yazımda o dikkate alınmıştır. Yani geçmiş zaman kipi önce geçiyorsa o âyet o şıkta, şimdiki zaman önce geçiyor ise âyet bu başlıkta yazılmış ve bold (siyah) yazı ile buna vurgu yapılmıştır.

أَحَلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوا هُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرِبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

Size, oruç gecesi kadınlarınıza yaklaşmak helal kılındı. Onlar sizin için bir giysi, siz de onlar için bir giysi. Allah, cidden sizin, nefislerinize karşı za'f gösterdiğinizizi **bildi** de size bağışla yönelip sizi bağışladı. Artık şimdi onlarla ilişkiye girin ve Allah'ın sizin için yazdığını arayın. Size, tanrıyerinin beyaz ipliği siyah iplikten seçilinceye kadar yeyin, için. Sonra da orucu geceye değin tamamlayın. Mescitlerde itikâfta bulunduğunuzda kadınlarla ilişkiye girmeyin. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, öyle ise bunlara yaklaşmayın. Böylece Allah âyetlerini insanlara açıklıyor ki belki onlar korunurlar. (Bakara, 2/187).

Ne Söylediğimi Sen Biliyorsun

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

Allah: "Ey Meryem oğlu İsa! İnsanlara: 'Allah'tan başka beni ve anamı da iki tanrı edinin,' diye sen mi söyledin?" dediğinde şöyle der: "Hâşâ! Hakkım olmayanı söylemem bana yaraşmaz! Onu söylemiş-

sem Sen onu gerçekten **bilmiştindir**. Sen benim özbenliğimde olanı bilirsin ama ben Senin zatındakini bilmem. Doğrusu gayıpları (gözlerden ve hislerden nihân olanları) çok iyi bilen Sensin Sen. (Mâide, 5/116).

Allah Kendilerinde Bir Hayır Bilse İdi

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ

Allah, kendilerinde bir hayır olduğunu **bilseydi** elbette onlara işittirirdi. Onlara işittirseydi, onlar yüz çevirenler olarak dönüp giderlerdi. (Enfâl, 8/23).

Allah Sizde Bir Zaaf Bulunduğunu Bildi

الَّذِينَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

Şimdi Allah sizden hafifletti ve gerçekten içinde bir zayıflık olduğunu **bildi**. O halde sizden sabır gösteren yüz kişi olursa iki yüz kişiye üstün gelirler. Sizden bin kişi olursa Allah'ın izniyle iki bin kişiye yenerler. Allah sabredenlerdir. (Enfâl, 8/66).

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُؤُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا

Ululuğuna yemin olsun ki Allah, gerçekten Peygamberine o rüyayı hakkıyla doğru gösterdi. Şanına yemin olsun ki Allah izin verirse Mescid-i Haram'a güven duyanlar, başlarını kazıtanlar, kırankanlar, korkmadan kesin olarak gireceksiniz. Ama O, sizin bilmediğiniz şeyleri **bildi** de ondan önce yakın bir fetih yaptı. (Feth, 48/27).

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ

Andolsun sizden önce geçenleri **bilmişizdir**, andolsun geri kalanları da **bilmişizdir**. (Hicr, 15/24).

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي آتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عِمَّاكِ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

Ey Peygamber! Ücretlerini verdiği eşlerini, Allah'ın sana ganimet olarak bahşettiği şeylerden (cariyelerden) elinin altında bulunanı, amcanın kızlarını, halalarının kızlarını, dayının kızlarını, teyzelerinin seninle birlikte göç etmiş kızlarını ve bir de diğer müminler dışında sırf sana özgü olmak üzere kendini Peygambere hibe eden mümin bir kadını; Peygamberin kendisini nikâhlamak istemesi durumunda diğer müminlere değil, sadece sana helal kıldık. Erkeklerle, eşleri ve sağlarının sahip bulundukları (mülkiyetleri altındaki cariyele) ile ilgili neyi farz kıldığımızı pekâlâ **bilmişizdir**, ki sana bir güçlük olmasın. Allah çok bağışlayıcı ve çok merhametlidir. (Ahzâb, 33/50).

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِیْظٌ

Fakat biz, yerin onlardan neyi eksilttiğini **bilmekteyiz** ve yanımızda pekâlâ muhafaza eden bir kitap vardır. (Kâf, 50/4).

Allah'ın Bilen Sıfatının Manasının Dörtlü Fiillerden Üçüncü Tekil Şahıs “عَلَّمَ = alleme” ve Birinci Çoğul Şahıs “عَلَّمْنَا = allemnâ” Şeklinde Geçmiş Zaman Kipi Fiiller ile Yansıtılması

Allah Âdem'e İsimleri Öğretti

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Ve Âdem'e bütün isimleri **öğretip** ardından onları meleklerle sunup buyurdu: “Eğer doğru sözlülerseniz haydi bana şunların isimlerini haber verin.” (Bakara, 2/31).

Size Bilmediklerinizi Öğretti

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

(Bir tehlikeden) korkarsanız o zaman yürüyerek veya binit üzerinde (giderken kılın). Güvenceye kavuştuğunuzda artık Allah'ı, bilmediğiniz şeyleri size **öğrettiği** gibi anın. (Bakara, 2/239).

Dilediklerini Öğretti

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ

Derken, Allah'ın izniyle onları bozguna uğrattılar. Davut, Calut'u öldürdü. Allah ona saltanat ve hikmet verdi ve ona dilediklerini öğretti. Allah, insanları birbiriyle savmasaydı elbette yeryüzünün düzeni bozulurdu. Ama Allah âlemlere karşı lutuf sahibidir. (Bakara, 2/251).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُبَ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسَ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Ey iman edenler! Belirli bir vade ile birbirinize borçlandığınızda onu yazın. Aranızda bir yazıcı adaletle yazsın. Yazıcı, Allah'ın kendisine **öğrettiği** gibi yazmaktan kaçınmasın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın, Rabbi olan Allah'tan korksun ve ondan bir şey eksiltmesin. Üzerinde hak olan (borçlu) bir bunak veya çaresiz yahut yazdıramayacak biri ise o zaman velisi adaletle yazdırsın. Erkeklerinizden iki şahit tutun. İki şahit iki erkek olmazsa o zaman bir erkek ile şahitliklerine rıza göstereceklerinizden iki kadın olsun ki kadınlardan biri şaşırdığında ikisinden biri ötekine hatırlatıversin. Şahitler -çağırıldıklarında- kaçınmasınlar. Küçük-büyük onu süresine kadar yazmaktan üşenmeyin. Bu size anlatılanlar Allah katında daha adaletli, tanıklık için daha sağlam, kuşkuya kapılmamanıza daha elverişlidir. Ancak, aranızda âdet olduğu üzere peşin bir ticaret olması durumunda o zaman onu yazmamanızda size bir günah yoktur. Bununla birlikte alış-veriş yaptığınızda şahit tutun. Yazıcı da şahit de zarar görmesin. (Böyle bir şey) yaparsanız kuşkusuz o size bir kötülüktür. Allah'tan korkun, Allah size öğretiyor. Allah her şeyi pek iyi bilendir. (Bakara, 2/282).

Sana Bilmediğini Öğretti

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا

Sana, Allah'ın lutfu ve rahmeti olmasaydı içlerinden bir grup elbette seni saptırmağa (şaşırtmağa) yeltenmişti. Oysa onlar sadece kendilerini saptırırlar, sana hiçbir şekilde zarar veremezler. Allah sana kitabı, hikmeti indirdi, sana senin bilmediğini **öğretti**. Sana Allah'ın lutfu pek azametli oldu. (Nisâ, 4/113).

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Sana, kendilerine neyin helal kılındığını soruyorlar. De ki: "Size tertemiz (nimet)ler helal kılındı. Allah'ın **size öğrettiği** doğrultuda eğiterek yetiştirdiğiniz avcı hayvanların sizin için tuttuklarından yiyin ve üzerine Allah'ın adını anın. Allah'tan korkun. Cidden Allah pek hızlı hesapçıdır. (Mâide, 5/4).

O'na Şiir Öğretmedik

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ

Ona şiiri öğretmedik hem ona yaraşmaz da/gerekmez de! O (vahyedilen) sadece bir öğüt ve apaçık bir Kur'andır. (Yâsîn, 36/69).*

* "Alleme" filinin geçtiği diğer âyetler için bkz: Mâide, 5/110; Yusuf, 12/37, 68, 101; Kehf, 18/65; Enbiya, 21/80; Rahman, 55/2, 4; Alak, 96/4,5.

Allah'ın Bilen Sıfatının Anlamlarının Şimdiki Zaman Kipleri ile Yansıtılması

Allah'ın Bilen Sıfatının Anlamının Üçlü Fiillerden Birinci Tekil Şahıs “أَعْلَمُ = a'lemu” ve Birinci Çoğul Şahıs “نَعْلَمُ = na'lemu” Şeklinde Şimdiki Zaman Kipi Fiiller ile Yansıtılması

Bilirim

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

Bir zamanlar Rabbin meleklerle: “Kesinkes Ben yeryüzüne bir halefe atayacağım,” demişti de onlar demişlerdi: “Orada fesat çıkaracak ve kanlar dökecek kimse mi yapacaksın? Oysa biz Sana hamdederek tesbih ediyor, Seni kutsuyoruz.” Allah buyurdu: “Hiç kuşkusuz Ben, sizin bilmediklerinizi **biliyorum**.” (Bakara, 2/30).

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

Allah: “Ey Âdem, onlara, onları adlarıyla haber ver,” buyurdu. Âdem onlara onları adlarıyla haber verdiği zaman Allah: “Ben size hakikaten Ben göklerin, yerin gaybını bilirim. Ve sizin açıkladıklarınızı ve gizleyegeldiklerinizi de **bilirim**,” buyurdu. (Bakara, 2/33).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا

بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِى سَبِيْلِىْ وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِىْ تُسِرُّوْنَ
اِلَيْهِمْ بِالْمَوْدَّةِ وَاِنَا اَعْلَمُ بِمَا اخْفَيْتُمْ وَمَا اَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيْلِ

Ey iman edenler! Düşmanımı ve düşmanınızı dostlar edinmeyin. edinmeyin. Onlar size gelmiş olan hakka küfretmişler iken siz onlara dostluk gösteriyorsunuz. Rabbiniz Allah'a iman ediyorsunuz diye sizi ve Peygamberi çıkarıyorlardı. Eğer sizler Benim yolumda ve hoşnutluğum uğrunda cihad için çıktınızsa kendilerine dostlukla (nasıl) sır verirsiniz(?) Oysa Ben sizin gizlediklerinizi de açıkladıklarınızı da **hepsini bilirim**. İçinizden her kim onu yaparsa artık düz yolun ortasında şaşırılmış olur. (Mümtehone, 60/1).

Biz Biliriz

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ اُمَّةً وَسَطًا لِّتَكُوْنُوْا شُهَدَآءَ عَلٰى النَّاسِ وَيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ عَلَیْكُمْ شَهِیْدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِیْ كُنْتَ عَلَیْهَا اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَّتَّبِعُ الرَّسُوْلَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلٰى عَقْبِهٖ وَاِنْ كَانَتْ لَكَبِیْرَةٌ اِلَّا عَلٰى الَّذِیْنَ هَدٰى اللّٰهُ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِیْعَ اِیْمَانَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ رَّحِیْمٌ

İşte böyle! Sizi, insanlara karşı tanık olmanız, o Peygamberin de üstünüzde şahit olması için orta bir ümmet yaptık. Üzerinde bulunduğu o kibleyi, sırf Peygamberi izleyecekleri iki ökçesi üzerine geri döneceklerden **bilelim** (ayırılım) diye çevirdik. Gerçi bu, Allah'ın hidayet ettiği kimselerden başkalarına pek ağır gelmiştir. Allah, imanınızı ziyan edecek değildir. Cidden Allah insanlara karşı şefkatli, çok merhametlidir. (Bakara, 2/143).

قَدْ نَعْلَمُ اِنَّهٗ لَيَحْزَنُكَ الَّذِیْ يَقُوْلُوْنَ فَاِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُوْنَكَ وَلٰكِنَّ الظَّٰلِمِیْنَ بِآیٰتِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ

Söyleyegeldiklerinin seni üzdüğünü pek iyi **biliyoruz**. Kuşkusuz onlar seni yalancı saymıyorlar. Ne var ki o zalimler Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlar. (En'âm, 6/33).

Onları Sen Bilmesen de Biz Biliyoruz

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُّوا
عَلَى النَّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ
يُرَدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ

Çevrenizdeki bedevilerden münafıklar var. Medine halkından da münafıklıkta uzmanlaşmış olanlar bulunmakta. Onları sen **bilmezsin**, **biz onları biliyoruz**. Yakında kendilerini iki kere azaba çarptıracağız, ardından büyük bir azaba itilecekler. (Tevbe, 9/101).

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي
يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُّبِينٌ

Andolsun ki onların: “Ona ancak bir insan öğretiyor,” demekte olduklarını **biliyoruz**. Haktan sapıp nisbete kalkıştıkları adamın dili Arapça değil, yabancıdır. Oysa bu (Kur'an'ın dili) apaçık Arapça bir dildir. (Nahl, 16/103).

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا

Sonra kendilerini uykudan uyandırdık ki o iki gruptan hangisi onların kalış sürelerini daha iyi hesap edendir **bilelim diye**. (Kehf, 18/12).

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا
فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ

Oysa şeytan için onlar üzerinde hiçbir hükümrانlık yoktu. Ancak ahirete inanan kimseyi, ondan kuşku içinde bulunanlardan (ayırıp) **bilelim diye** (kendisine imkân tanımıştık). Rabbin her şey üzerinde çok iyi bir muhafızdır. (Sebe', 34/21).

فَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

Öyle ise onların sözleri seni üzmesin! Cidden biz onların neyi gizlemekte olduklarını neyi açıklayacaklarını **biliyoruz**. (Yâsîn, 36/76).

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَ أَخْبَارَكُمْ

Ululuğum hakkı için sizi, içinizden mücahitler ile sabır gösterenleri belirleyip **bilmemize** ve haberlerinizi sınav alanlarında örnek göstermemize değin sınavacağız. (Muhammed, 47/31).

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

Hem ululuğuma yemin ederim ki gerçekten insanı Biz yarattık, nefsinin onu ne ile vesveselendirdiğini **biliriz**. Biz ona şah damarından daha yakınız. (Kâf, 50/16).

وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ

Bununla birlikte Biz sizden inanmayanların var olduğunu **biliyoruz**. (Hâkka, 69/49).

Allah'ın Bilen Sıfatının Manasının Üçlü Fiillerden Üçüncü Tekil Şahıs 'يَعْلَمُ' = ya'lemu' ve İkinci Tekil Şahıs 'تَعْلَمُ' = ta'lemu' Şeklinde Şimdiki Zaman Kipi Fiiller ile Yansıtılması

Allah Bilir

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

Kuşkusuz Allah'ın gizlediklerini de, açıkladıklarını da **bilip durduğunu** bilmiyorlar mı? (Bakara, 2/77).

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ

خَيْرٌ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ
وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ

Hac (ayları) bilinen aylardır. Kim o aylarda hacı kendisine farz (gerekli) kılsa artık hac içinde ne kadına yaklaşmak, ne günah işlemek, ne de kavga vardır. Allah, ne hayır yaparsanız onu **bilir**. Azık edinir, kuşkusuz azığın hayırlısı takvadır. Korkun Benden, ey akıl sahipleri. (Bakara, 2/197).

Allah Bilir Siz Bilmezsiniz

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا
وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ^٤

Hoşunuza gitmese de savaş üzerinize yazıldı, belki hoşlanmayacağınız bir şey sizin hayrınızdır. Umulur ki seveceğiniz bir şey de sizin şerrinizdir. Oysa **Allah bilir siz bilmezsiniz**. (Bakara, 2/216).

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَّغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ
إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ^٥ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ^٦ ذَلِكَمُ أَزْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

Kadınları boşadığınızda bekleme sürelerini bitirdiler mi, aralarında örf'e uygun meşru bir biçimde anlaştıklarında (eski) kocalarına nikâhlanmaları hususunda kændilerine engel olmayın. İşte bu! Bununla, içinizden Allah'a ve o son güne inanana öğüt veriliyor. Bu, sizin için daha erdemli, daha temizdir. **Allah bilir siz bilmezsiniz**. (Bakara, 2/232).

هَآ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا
لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

İşte siz onlarsınız! Hakkında bilginiz olan şey hakkında tartıştınız; peki hakkında bilginiz olmayan hususta neden tartışıyorsunuz? **Allah bilir, siz bilmezsiniz.** (Âl-i İmrân, 3/66).

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

Artık Allah için örnekler vermeyin. **Kuşkusuz Allah bilir, siz bilmezsiniz.** (Nahl, 16/74).

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

Müminler arasında edepsizce sözlerin yayılmasını arzu edenler için dünya ve âhirette acı veren bir azap vardır. **Öyle ya, siz bilmezsiniz, Allah bilir.** (Nûr, 24/19).

Onları Siz Bilmezsiniz, Allah Bilir

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ
بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ
وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

Onlara karşı, gücünüz yettiğince güç ve bağlı atlardan hazırlayın, ki bununla (bu hazırlığınızla) hem Allah'ın düşmanını, hem kendi düşmanınızı ve hem de onların dışında **sizin kendilerini bilmeyip Allah'ın kendilerini bildiği** diğerlerini (öteki sinsi düşmanları) korkutursunuz. Allah yolunda ne harcarsanız o size eksiksiz ödenir, siz zulüm görmezsiniz. (Enfâl, 8/60).

Allah Kimin Fesatçı Kimin Islahatçı Olduğunu Bilir

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ
وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

Dünyâ ve âhiret hakkında (belki düşünürsünüz).. Sana öksüzleri soruyorlar. De ki: “Onlar için işlerini düzeltmek hayırdır. Kendilerine karışırsanız kardeşlerinizdir. **Allah bozguncuyu ıslahatçıdan (ayırıp) bilir.** Allah dileseydi elbette sizi zora koşardı. Kuşkusuz Allah Aziz (pek onurlu), Hakim (pek hikmetli)dir. (Bakara, 2/220).

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ
وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

İnfak ettiğiniz nafakayı veya adadığınız adağı kuşkusuz Allah **bilir.** Zalimlere yardımcıları yoktur. (Bakara, 2/270).

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ
وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ
ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ
يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ

O, sana bu Kitâb'ı indiren Zât'tır. Onun bir kısmı muhkem âyetler olup Kitâb'ın anası/kaynağı konumundadırlar. Muhkemlerin dışındakiler ise müteşâbih (benzeşik) âyetlerdir. Kalplerinde eğrilik bulunanlar, fitne aramak, (keyiflerince) yorumlamak için anlamı benzeşiklerin ardına düşerler. Oysa (gerçek) yorumunu Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise: “Ona inandık, hepsi Rabbimiz katından” derler. Temiz ve duru akıl sahiplerinden başkası iyice düşünmez. (Âl-i Imrân, 3/7).

قُلْ إِنْ تَخْضَعُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْذَرُوهُ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

De ki: Göğüslerinizdekini gizleseniz de, açıklasanız da Allah onu **bilir.** (Allah) göklerdekileri ve yerdekileri bilir. Allah, her şeye karşı pek güçlüdür. (Âl-i Imrân, 3/29).

إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ
نُذِرُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ
شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

Size bir yara dokunuyorsa onlara da benzeri bir yara gerçekten dokunmuştu. İşte o günler.. Onları insanlar arasında evirip-çeviriyorum. (Bunu bir de) Allah iman edenleri **bilsin** (ortaya koysun) ve sizden şahitler (şahitler) edinsin diye (yapıyor). Allah o zalimleri sevmez. (Âl-i İmrân, 3/140).

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ

Yoksa siz, Allah içinizden cihad edenleri hiç **bilmeden** (belirlemeden), o sabredenleri belirlemeden cennete gireceğinizi mi sandınız? (Âl-i İmrân, 3/142).

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّقَى الْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ

O iki ordunun karşılaştığı gün başınıza gelen de Allah'ın izniyledir ve inananları **bilmesi** (belirlemesi) içindir. (Âl-i İmrân, 3/166).

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوِ ادْفَعُوا قَالُوا
لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَا تَبْعَنَا كُمْ هُمْ لِلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ
يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ

Hem de o münafıklık edenleri bilmesi (ortaya koyması) içindir. Onlara: "Gelin, Allah yolunda savaşın veya savunma yapın," denilmişti de: "Savaş olacağını (savaşmayı) bilsek sizi izlerdik," demişlerdi. O gün onların yakınlıkları imandan çok küfre idi. Kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlardı. Oysa Allah saklayageldiklerini **da-ha iyi bilmektedir**. (Âl-i İmrân, 3/167).

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ
وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا

İşte onlar o kimseler ki Allah, gönüllerindekileri **biliyor**. Öyle ise onlardan yüz çevir, onlara öğüt ver, onlara kendileri hakkında etkili söz söyle. (Nisâ, 4/63).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ
لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Ey iman edenler! Allah, gıyabında kendisinden korkanları **bilme-
si** için elbette kesin kes sizi, ellerinizin ve mızraklarınızın kendisine erişeceği av türünden bir şeyle sınayacak. Kim bundan sonra sınırı aşarsa ona pek acı veren bir azap vardır. (Mâide, 5/94).

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ
وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Allah, Kabe'yi, saygıya değer o evi, o saygıya değer ay'ı, hedy'i ve tasmalı kurbanlıkları insanlar için bir dayanak yaptı. Bunu yaptı ki cidden Allah'ın, göklerde ve yerdekileri **bildiğini**, Allah'ın her şeyi pek iyi bilen olduğunu bilesiniz diye. (Mâide, 5/97).

Allah Açıkça Yaptıklarınızı da Gizlediklerinizi de Bilir

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ

Peygamberin görevi sadece tebliğdir. Allah, açıklayageldiklerinizi ve saklayageldiklerinizi **biliyor**. (Mâide, 5/99).

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ

Göklerde ve yerde Allah O'dur. Gizlinizi de açığınızı da **bilir**, kazanageldiklerinizi de bilir. (En'âm, 6/3).

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ

İçlerinde size ait eşyaların bulunduğu oturulmayan evlere girmenizde size bir günah yoktur. **Neyi açıklar ve neyi saklarsanız Allah bilir.** (Nûr, 24/29).

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

Gerçekten Allah'ın onların **sırlarını ve fısıltılarını bildiğini hâlâ bilmediler mi?** Cidden Allah gayıpları çok iyi bilendir. (Tevbe, 9/78).

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ

Allah, **neyi gizliyor, neyi açığa vuruyorsanız bilir.** (Nahl, 16/19).

Allah Karada ve Denizde Olanları Bilir

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

Gaybın (gözlerden ve hislerden nihan olanların/gizli alemlerin) anahtarları O'nun yanındadır, onları sadece O **bilir**. Karadakileri ve denizdekileri bilir. Bir yaprak düşmeye dursun muhakkak onu bilir. Ne yerin karanlıklarındaki bir dane, ne yaş, ne kuru yoktur ki açık bir kitap içinde yer almasın. (En'âm, 6/59).

Gündüzleyin Ne Yaptığınızı Bilir

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

O, o Zat ki geceleyin sizi öldürür, **gündüzleyin elde ettiğinizi bilir**. Sonra sizi -belirlenmiş bir sürenin gereğinin yerine getirilmesi için- gündüz içinde diriltir, sonra dönüşünüz O'nadır. Daha sonra da size, yapageldiklerinizi haber verir. (En'âm, 6/60)

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِنَّ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

Ey Peygamber! Ellerinizde esir olan o kimselere söyle: “Allah, kalplerinizde bir hayır olduğunu **bilirse** size, sizden alınanlardan daha hayırlısını verir ve sizi bağışlar. Allah çok bağışlayıcı çok merhametlidir.” (Enfâl, 8/70).

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

Yoksa siz, kendi halinize bırakılacağınızı, Allah'ın, içinizden cihad edenleri, Allah'tan, Peygamberinden ve müminlerden başkalarını sırdaş edinmeyenleri hiç **bilmeyeceğini mi** sandınız? Oysa Allah, yapageldiklerinizden haberdârdır. (Tevbe, 9/16).

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

Eğer o, yakın bir ganimet ve orta bir sefer olsaydı elbette ardına düşerlerdi. Ama o meşakkatlı sefer kendilerine uzak geldi. Yakında: "Gücümüz yetseydi kesinlikle sizinle çıkardık," diye ant verecekler, kendilerini helak edecekler. Allah **biliyor**, gerçekten onlar pek yalancılardır. (Tevbe, 9/42).

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَنْبِئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

Allah'tan başka kendilerine ne zarar veren, ne de menfaat sağlayan şeylere ibadet ediyorlar ve: "İşte bunlar, Allah katında şefaathçılarımızdır," diyorlar. De ki: Allah'a, göklerde ve yerde **bilmediği** bir şeyi mi haber vereceksiniz? O münezzehtir! Onların ortak koşageldiklerinden çok yücedir. (Yûnus, 10/18).

أَلَا إِنَّهُمْ يَتَّبِعُونَ صُدُورَهُمْ لَيَسْتَخِفُّوا مِنْهُ الْآحِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُمْ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Dikkat! Onlar, ondan gizlenmeleri için göğüslerini büküyorlar. Dikkat! Örtülerine büründükleri zamanda da (Allah) neyi gizliyorlarsa ve neyi açığa vuruyorlarsa **bilir**. Kuşkusuz O, sinelerin özünü çok iyi bilendir. (Hûd, 11/5).

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki rızkı sadece Allah'a ait olmasın. **Bilir** onun karargâhını ve emanet bırakıldığı yeri. Her şey apaçık bir Kitap'tadır. (Hûd, 11/6).

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ

Allah, her dışının neyi yüklediğini ve rahimlerin neyi eksiltip neyi artırdığını **bilir**. Her şey O'nun yanında bir ölçü iledir. (Ra'd, 13/8).

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ

Gerçekten; onlardan öncekiler de tuzak kurmuştu. Bütün tuzaklar Allah'ındır. Her canın ne kazanacağını **bilir**. O kâfirler de bu yurdun sonu kimindir, yakında bilecekler. (Ra'd, 13/42).

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ

Hiç kuşku yok, cidden Allah, onların gizleyegeldikilerini de açığa vurup durduklarını da **biliyor**. Hakikaten O, büyüklük taslayanları sevmez. (Nahl, 16/23).

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ

Antlaşma yaptığınızda Allah adına verdiğiniz sözü yerine getirin, kendilerini pekiştirdikten sonra yeminleri bozmayın. (Nasıl bozabilirsiniz ki) gerçekten Allah'ı üzerinize kefil yapmıştınız. **Kuşkusuz Allah ne yapıyorsanız bilir**. (Nahl, 16/91).

وَإِنْ تَجَهَّرَ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى

Sen bu sözü yükseltsen de (yükseltmesen de farketmez.) O, hem gizliyi hem de daha gizlisini **bilir**. (Tâhâ, 20/7).

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا

O, onların önlerindeki ve arkalarındaki **bilir**. Onlar ise onu bilgice kuşatamazlar. (Tâhâ, 20/110).

قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

(Peygamber) dedi: Rabbim gökte ve yerde söyleneni **bilir**. O, pekâlâ işitendir, pekâlâ bilendir. (Enbiyâ, 21/4).

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ
مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ

O, onların önlerindeki, arkalarındaki **bilir** ve onlar O'nun rızalık verdiği kimselerden başkasına şefaat etmezler ve hepsi O'nun haşyetinden titrerler. (Enbiyâ, 21/28).

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ

Şüphe yok ki O, söylenenden açığa vurulanı da **bilir** gizlediğinizi de bilir. (Enbiyâ, 21/110).

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ
إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

Bilmez misin ki Allah, gökte ve yerde ne varsa **bilir**, muhakkak o bir kitaptadır. Kesin o, Allah'a göre kolaydır. (Hacc, 22/70).

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَاللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورَ

Hepsinin önlerindeki ve arkalarındaki **bilir** ve bütün işler hep Allah'a döndürülür. (Hacc, 22/76).

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ
يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ
عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Peygamberin çağrısını, aranızda birbirinize yaptığınız çağrı gibi değerlendirmeyin, içinizden birbirini siper ederek sıvışıp sıvışıp gidenleri **Allah kesin biliyor**. Öyle ise O'nun emrinden uzaklaşıp aykırı gidenler başlarına bir fitne veya elem veren bir azap inmesinden sakınsınlar. (Nûr, 24/63).

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Uyanın! Kesin göklerde ve yerde ne varsa hep Allah'ındır. Muhakkak O, sizin ne üzerinde bulunduğunuzu **bilir**. Hele O'na döndürülecekleri gün ne yaptıklarını kendilerine haber verecektir. Allah, her şeyi pekâlâ bilendir. (Nûr, 24/64).

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

De ki: Onu, o göklerde ve yerde sırrı **bilen** o Zat indirdi. Gerçekten O, pekâlâ bağışlayan, pekâlâ merhamet edendir. (Furkân, 25/6).

أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ

Göklerde ve yerde gizli olanı çıkaran, gizlediğinizi ve açığa vurduğunuz şeyleri **bilen** Allah'a secde etmemeleri için. (Neml, 27/25).

وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ

Oysa sineleri ne gizliyor ve ne açığa vuruyorlarsa Rabbin kesin hepsini **biliyor**. (Neml, 27/74).

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ

Sineleri ne saklıyor ve kendileri ne açığa vuruyorlar, Rabbin **bilir**. (Kasas, 28/69).

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ

Şânım hakkı için Biz kendilerinden öncekilerini ne fitnelerle sınadık. Yine Allah elbette sadakat gösterenleri **bilecek** ve elbette yalancıları bilecek. (Ankebût, 29/3).

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Kesin Allah onların O'nun berisinden nelere, ne gibi şeylere yalvarmakta olduklarını **biliyor**. Oysa O'dur pekâlâ güçlü, pekâlâ hikmetli. (Ankebût, 29/42).

أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

Sana vahyolunan kitabı güzel güzel oku ve namazı kıl. Gerçekten namaz edepsizlikten, uygunsuzluktan alıkoyar. Elbette Allah'ın anılması en büyük iştir. Ve Allah her ne işlerseniz **bilir**. (Ankebût, 29/45).

قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيِّنَى وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

De ki: Aramla aranızda tanık olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde ne varsa **bilir**. Bâtıla inanıp da Allah'a küfredenler, işte zarara uğrayanlar hep onlardır. (Ankebût, 29/52).

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَآذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

Kuşkusuz Allah, o saatın bilgisi O'nun katındadır. Yağmuru indirir. Rahimlerdekini **bilir**. Oysa hiçbir can yarın ne kazanacağını bilmez. Hiçbir can hangi toprakta öleceğini bilmez. Doğrusu Allah, çok iyi bilendir, çok iyi haberi olandır. (Lokmân, 31/34).

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا

Allah, içinizden alıkoyanları ve kardeşlerine: “Bize gelin,” diyenleri **pekâlâ biliyor(du)**. Hem onlar savaşa pek az geliyorlar(dı). (Ahzâb, 33/18).

تُرْجَى مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُؤَى إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ ابْتَغَيْتَ
مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ تَقْرَءَ عَنِهُمْ وَلَا يَحْزَنَ
وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلَّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ
عَلِيمًا حَلِيمًا

O kadınlardan dilediğini geri bırakır ve yine dilediğini yanına alırsın. Geri bıraktıklarından arzulamış olduğunu yanına almakta sana hiçbir günah yoktur. İşte bu, onların gözlerinin aydın olması, üzülmemeleri ve hepsinin senin kendilerine verdiğin şeyle hoşnut olmaları için en elverişli (bir yöntem)dir. **Allah kalplerinizdekini biliyor**. Allah çok iyi bilendir, pek uysaldır. (Ahzâb, 33/51).

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا
يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ

Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni, oraya yükselini **bilir**. O, çok merhametlidir, çok bağışlayandır. (Sebe', 34/2).

قَالُوا رَبَّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ

Dediler: Rabbimiz **biliyor**. Hakikaten biz size elçi olarak gönderilmişleriz. (Yâsîn, 36/16).

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ

Gözlerin hâin olanını ve sinelerin gizlemekte olduğunu **bilir**. (Mü'min, 40/19).

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا
جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ

Ne kulaklarınızın, ne gözlerinizin, ne de derilerinizin aleyhinizde tanıklık yapmasından sakınıyordunuz. Ancak cidden Allah'ın, yapmakta olduklarınızdan çoğunu **bilmeyeceğini** sanmıştınız. (Fussilet, 41/22).

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ

O, kullarından tevbeyi kabul eden, kötülükleri affeden ve işlemekte olduklarınızı **bilen** Zât'tır. (Şûrâ, 42/25).

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ

Şimdi şunu bil ki: Başka tanrı yoktur, ancak bir Allah var. Bil de günahına, inanan erkeklerle inanan kadınlar için istiğfar et. Allah dolaştığınız yeri de **bilir**, durduğunuz yeri de. (Muhammed, 47/19).

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ

Öyledir, çünkü bunlar Allah'ın indirdiğinden hoşlanmayanlara: "Biz size bazı işlerde itâat edeceğiz," demişlerdi. Allah ise onların gizlediklerini **bilip duruyor**. (Muhammed, 47/26).

وَلَوْ نَشَاءُ لَارَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ

Dileseydik elbette onları sana gösteriverirdik de kendilerini bütün simalarıyla tanırdın ve kesin sen onları lakırdılarının üslubundan tanırsın. Allah ise bütün yaptıklarınızı **bilir**. (Muhammed, 47/30).

قُلْ اتَّعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

De ki: Siz Allah'a dininizi mi öğreteceksiniz? Oysa Allah göklerdeki ile yerdekini **bilir** ve Allah her şeyi pekâlâ bilendir. (Hucurât, 49/16).

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

Kuşkusuz Allah, göklerin ve yerin sırrını **bilir**. Allah her ne yaparsanız pekâlâ görür. (Hucurât, 49/18).

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ
يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا
يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

O, gökleri ve yeri altı günde yaratıp sonra Arş üzerine istivâ buyuran Zât'tır. Yere gireni ve ondan çıkanı, gökten ineni ve ona yükseleni hep **bilir**. Her nerede olsanız O sizinle beraberdir. Hem Allah ne yaparsanız görür. (Hadîd, 57/4).

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ
لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعُ
لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

Ululuğum hakkı için Biz peygamberlerimizi açık delillerle gönderdik ve beraberlerinde kitap ve mizan (ölçü) indirdik ki insanlar adaletle tutunsunlar. Bir de demiri indirdik, içinde hem çetin bir sertlik, hem de insanlar için birçok yararlar vardır. Çünkü Allah kendisine ve peygamberlerine gıyabında yardım edenleri **bilecek**. Kuşkusuz Allah çok güçlüdür, çok izzetlidir. (Hadîd, 57/25).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى
ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَىٰ مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ
إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Allah'ın göklerdekini ve yerdekini hep **bilmekte** olduğunu görmez misin? Herhangi bir üç kişinin bir fısıltısı oluyor mu kesin onların dördüncüsü O'dur, beş kişinin de altıncısı kesin O'dur. Gerek bundan daha az gerek daha çok, her nerede olsalar muhakkak O yanlarındadır. Sonra bütün yaptıklarını kıyamet günü kendilerine haber verir. Haberinizi olsun ki Allah her şeyi tamamıyla bilir. (Mücâdele, 58/7).

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ

Münafıklar sana geldiklerinde: “Tanıklık ederiz, gerçekten sen şüphesiz Allah'ın Rasûlüsün,” dediler. Allah da **biliyor** ki gerçekten sen şüphesiz O'nun Rasûlüsün. Bununla birlikte Allah da tanıklık ediyor ki doğrusu münafıklar kesinlikle yalancıdırlar!

لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

Rab'lerinin mesajlarını hakkıyla ulaştırdıklarını, O'nun onların yanındakini kuşattığını ve her şeyi sayısıyla bir bir saydığını **bilsin** diye. (Cin, 72/28).

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي إِلِيلٍ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَءُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Gerçekten Rabbin, senin muhakkak gecenin üçte ikisine yakını, yarısını ve üçte birini ibadetle geçirdiğini, seninle birlikte olanlardan bir grubun da böyle yaptığını **biliyor**. Oysa geceyi gündüzü Allah takdir eder. Sizin bundan ötesini başaramayacağınızı bildiği için

size lutfıyla tevbe bahşetti. Bundan böyle Kur'ân'dan kolayınıza geleni okuyun. İçinizden hastalar olacağını, diğer birtakımlarının Allah'ın lutfundan bir kâr aramak üzere yeryüzünde yol tepeceklerini, diğer bir grubun da Allah yolunda çarpışacaklarını bildi. O halde ondan ne kolayınıza gelirse okuyun, namazı kılın, zekâtı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Kendinizin hesabına hayır olarak önceden ne sunarsanız onu Allah yanında daha hayırlı ve karşılıkça daha büyük olarak bulacaksınız. Hem de Allah'tan bağışlanma dileyin. Şüphesiz Allah pekâlâ bağışlayandır, pekâlâ merhametlidir. (Müz-zemmil, 73/20).

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ ط

Yalnız Allah'ın dilediği başka, çünkü O açığı da **bilir**, gizliyi de. (A'lâ, 87/7).

Allah'ın Bilen İsim-Sıfatının Manasının =ta'lemu (bilirsin) Şeklinde İkinci Tekil Şahıs Zamiri ile Yansıtılması

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

Rabbimiz! Kuşkusuz Sen, neyi gizlersek ve neyi açığa vurursak **biliyorsun**. Öyle ya ne yerde ne de gökte Allah'a hiçbir şey gizli kalmaz. (İbrâhîm, 14/38).

Allah'ın Bilen Sıfatının Manasının Dörtlü Fiillerden Üçüncü Tekil Şahıs =yuallimu ve Birinci Çoğul Şahıs =nuallimu Şeklinde Şimdiki Zaman Kipi Fiiller ile Yansıtılması

وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

İşte böyle, Rabbin seni seçecek, sana olayların yorumundan bir kısmını **öğretecek**, sana ve Yakup Hânedânına, daha önce ataların İbrahim ile İshak'a tamamladığı gibi nimetini tamamlayacak. Kuşkusuz Rabbin çok bilendir, çok hikmetlidir. (Yûsuf, 12/6).

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا
أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Mısır'dan kendisini satın alan kişi hanımına: “Onun makamına değer ver, belki bize faydası olur veya onu evlat ediniriz,” dedi. Böylece Yusuf için o yerde imkân hazırladık, ki kendisine olayların yorumunu **öğretelim**. Allah emrine hakimdir. Ne var ki insanların çoğunluğu bilmiyorlar. (Yûsuf, 12/21).

Allah'ın عالم = Âlim İsim-Sıfatının Anlamının İsm-i Tafdîl Kipi “أَعْلَمُ = en iyi bilir” Lafzı ile Yansıtılması

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ
وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيزُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا
مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Onu doğurunca -Allah ne doğurduğunu **daha iyi bilirken**- dedi: “Rabbim cidden onu kız doğurdum, erkek kız gibi değildir, ona Maryem adını verdim, hakikat ben onu ve soyunu kovulmuş şeytandan sana sığındırıyorum.” (Âl-i İmrân, 3/36).

Allah İmanınızı Daha İyi Bilir

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلاً أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ
مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ
بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ
بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا

أُحْصِنَنَّ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ
مِنَ الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْبِرُوا
خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

İçinizden, hür mümin kadınları nikâhla alacak bir zenginliğe güç yetiremeyen kimseye, sahip bulunduğunuz mümin genç cariyeleri-
nizden var. Allah imanlarınızı **daha iyi bilir**. Kiminiz kiminizden
(meydana gelmiş)dir. Öyle ise onlardan iffetli olanları, zina yapma-
yanları ve gizli dostlar edinmeyenleri örfe göre kendilerine ücretle-
rini vererek sahiplerinin izniyle nikâhlayın. Evlendirildiklerinde
açık bir fuhuş yaparlarsa onlara hür kadınlara uygulanan cezanın
yarısı vardır. Bu (izin, cariyelerle evlenme müsadesi) içinizden zina-
ya yönelmekten korkanlar içindir. Bununla birlikte sabır gösterme-
niz sizin için daha hayırlıdır. Allah pek bağışlayıcı, pek merhametli-
dir. (Nisâ, 4/25).

Allah Düşmanlarınızı Daha İyi Bilir

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا

Allah düşmanlarınızı **en iyi bilendir**. Dost olarak Allah yeter,
çok iyi yardımcı olarak Allah yeter. (Nisâ, 4/45).

Allah Saklananları/Sinelerde Gizlenenleri En İyi Bilendir

وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ

Size geldiklerinde: “İman ettik” derler. Oysa (yanınıza) küfürle gir-
miş, onunla çıkmışlardır. Allah saklayageldiklerini **en iyi bilendir**.
(Mâide, 5/61)

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ
وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

Size: "Allah'ın hazineleri benim yanımda" demiyorum. Gaybı bilmem! "Ben gerçekten meleğim" de demiyorum. Gözlerinizin hor gördüğü kimseler için de: "Allah asla kendilerine bir hayır vermez" demem. Allah, **onların benliklerindeki çok iyi bilendir**. (Böyle bir şey dersem) o zaman gerçekten ben o zâlimlerden olurum. (Hûd, 11/31).

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنَّ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِينَ غَفُورًا

Rabbiniz, içinizdeki **en iyi bilendir**. Eğer iyi kimseler olursanız kuşkusuz O, kendisine yönelip duranlar için pek bağışlayıcıdır. (İsrâ, 17/25).

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ

İnsanlardan kimi de vardır ki: Allah'a iman ettik der. Ama Allah uğrunda bir eziyete ugradığında insanların işkencesini Allah'ın azabı gibi tutar. Yüceliğim hakkı için Rabbinden bir yardım gelirse: Gerçekten biz sizinle beraberdik diyeceklerinde kuşku yoktur. Peki Allah, bütün âlemlerin sinelerindeki **daha iyi bilen değil mi?** (Ankebût, 29/10).

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ

Oysa Allah sinelerinde sakladıklarını **en iyi bilendir**. (İnşikâk, 84/23).

Allah Şükredenleri/Doğru Gidenleri Daha İyi Bilir

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ

İşte böylece kimilerini kimiyle: "Allah aramızdan bunlara mı lutfu bulundu" desinler diye sınadık. Allah şükredenleri **en iyi bilen değil midir?** (En'âm, 6/53).

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

Kuşkusuz Rabbin, kendi yolundan kimin sapmakta olduğunu **en iyi bilendir**. O, **hidâyete erdirilmişleri en iyi bilendir**. (En'âm, 6/117).

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بَالَّتَى هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

Rabbinin yoluna hikmetle, güzel öğütle davet et, kendilerine karşı o en güzel mücadele şekliyle mücadelede bulun. Kuşkusuz Rabbin, kendi yolundan sapanı **en iyi bilendir**. O, **doğru yolu bulmuş olanları da en iyi bilendir**. (Nahl, 16/125).

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

Doğrusu sen sevdiğini hidâyete erdiremezsin, ama Allah dilediğine hidâyete verir ve **hidâyete erecekleri O daha iyi bilir**. (Kasas, 28/56).

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

Şüphesiz Rabbin, O'dur en bilen yolundan sapanı, yine **O'dur en bilen hidâyete erenleri**. (Kalem, 68/7).

قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا

De ki: “Herkes kendi karakterine göre iş yapar. O halde **yolca daha doğru giden kimdir, onu Rabbiniz daha iyi bilir**. (İsrâ, 17/84).

وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَى مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ

Musa: “Rabbim, katından kimin hidâyetle geldiğini ve bu dünya yurdunda güzel sonun kimin olacağını **daha iyi bilir**. Doğrusu zâlimler kurtuluşa eremezler,” dedi. (Kasas, 28/37).

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَى مَعَادِ قُلِّ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَى وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

Kuşkusuz sana o Kur'ân'ı farz kılan, seni muhakkak döndürülecek yere kadar geri getirecektir. De ki: Rabbim, **kimin hidâyetle geldiğini** ve kimin de apaçık bir sapıklık içinde bulunduğunu **daha iyi bilir**. (Kasas, 28/85).

ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ اهْتَدَى

İşte onların ilimden erebildikleri zirve odur. Kuşkusuz Rabbin, yolundan sapanı en iyi bilen O'dur, yine **O'dur en iyi bilen doğru yolu tutanı**. (Necm, 53/30).

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمُ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى

Onlar ki -ufak tefek kusur başka- günahın büyüklerinden ahlak-sızlıklardan kaçınırlar. Kuşkusuz Rabbin geniş mağfiretlidir, sizi yerden meydana getirdiği sırada ve sizler analarınızın karınlarında ceninler iken sizin durumlarınızı **en iyi bilendir**. Şimdi nefislerinizi aklamağa kalkışmayın! **O'dur korunup sakınan kişiyi en iyi bilen**. (Necm, 53/32).

Allah Zalimleri/Mütecevizleri/ Bozguncuları Daha İyi Bilir

قُلْ لَوْ أَنَّ عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ

De ki: "Acele istediğiniz o (azap) gerçekten benim elimde olsaydı sizinle aramdaki mesele elbette bitirilmişti." Allah o **zâlimleri daha iyi bilendir**. (En'âm, 6/58).

وَمَا لَكُمْ إِلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ

O size, yemeğe mecbur bırakıldıklarınız hariç olmak üzere üzerinize neyi haram kıldığını gerçekten ayrıntılarıyla açıklamışken sizin, Allah adının üzerine anılmış olduğu şeylerden yememeniz de ne oluyor? Cidden çokları bilgisizce saptırıyorlar. Kuşkusuz Rabbin o (sınır tanımaz) **mütecâvizleri en iyi bilendir**. (En'âm, 6/119).

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ

İçlerinden ona inanacak kimse de var, aralarından ona inanmayacak kimse de var. Rabbin o **bozguncuları en iyi bilendir**. (Yûnus, 10/40).

Allah Kime Peygamberlik Vereceğini Daha İyi Bilir

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ

Onlara bir âyet (bir mucize) geldiğinde: "Allah'ın elçilerine verilenin aynısı bize de verilinceye değin asla iman etmeyeceğiz!" dediler. Allah, kime peygamberlik vereceğini **en iyi bilendir**. Suç işlemiş olanlara, kurdukları tuzaklar yüzünden yakında Allah katından bir zillet ve çetin bir azap ilişecek. (En'âm, 6/124).

Allah Daha İyi Bilir

قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يَوْسُفُ
فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ

Dediler: “Çalmışsa daha önce de gerçekten kardeşi (Yusuf) çalmıştı. “Yusuf bunu içinde sakladı, bunu kendilerine açıklamadı ve: “Siz konumca çok kötü durumdasınız! Allah, **nitelediklerinizi en iyi bilendir**,” dedi. (Yûsuf, 12/77).

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ
مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Bir âyetin yerine bir başka âyeti bedel yaptığımızda -ki Allah neyi indirmekte olduğunu **en iyi bilendir**- derler: “Sen ancak bir iftiracı-sın!” Hayır! Onların çoğunluğu bilmiyorlar. (Nahl, 16/101).

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَى إِذْ يَقُولُ
الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا

Biz, seni dinlerlerken hangi amaçla dinlemekte olduklarını, onlar fısıldaşırken o zâlimlerin: “Siz sadece büyülenmiş bir adamın peşine takılıyorsunuz!” demekte bulunduklarını **en iyi bilenez**. (İsrâ, 17/47).

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَأْ يَرْحَمْكُمْ أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ
عَلَيْهِمْ وَكَيْلًا

Rabbiniz sizi **en iyi bilendir**. Dilerse size rahmet eder, dilerse sizi azaba çarptırır. Seni üzerlerine vekil göndermedik. (İsrâ, 17/54).

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ
عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا

Rabbin, göklerde ve yerdeki akıl sahiplerini **en iyi bilendir**. Hakikaten peygamberlerden kimini kimine üstün kıldık. Davud'a Zebûr verdik. (İsrâ, 17/55).

وَكَذٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِيَتَسَاءَلُوْا بَيْنَهُمْۙ قَالَ قَائِلٌۭ مِنْهُمْۙ كَمْ لَبِثْتُمْۙ قَالُوْا لَبِثْنَا يَوْمًاۙ اَوْ بَعْضَ يَوْمٍۭ قَالُوْا رَبُّكُمْۙ اَعْلَمُۢ بِمَا لَبِثْتُمْۙ فَابْعَثُوْاۙ اَحَدَكُمْۙ يَورِقِكُمْۙ هٰذِهٖۙ اِلَى الْمَدِيْنَةِۚ فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَاۙ اَزْكَى طَعَامًاۙ فَلْيَاْتِكُمْ بِرِزْقٍۭ مِنْهُۙ وَلْيَتَلَطَّفْۙ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْۙ اَحَدًاۙ

İşte böyle! Aralarında birbirlerine soru sormaları için kendilerini dirilttik. İçlerinden bir sözcü: “Ne kadar kaldınız?” dedi. Dediler: “Bir gün veya bir günün bir bölümü (kadar kaldık).” Dediler: “Ne kadar kaldığınızı **en iyi Rabbiniz bilir**, haydi birinizi bu gümüş paranızla şehre gönderin baksın, şehrin hangi yiyeceği daha temizdir size ondan bir rızık getirsin, ama çok dikkatli davranınsın, sizi hiç kimseye sezdirmesin!” (Kehf, 18/19).

وَكَذٰلِكَ اَعَثَرْنَا عَلَيْهِمْۙ لِيَعْلَمُوْۤا اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّۭ وَّ اَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيْهَاۙ اِذْ يَتَنَازَعُوْنَۙ بَيْنَهُمْۙ اَمْرُهُمْۙ فَقَالُوْا ابْنُوْا عَلَيْهِمْۙ بُنْيَانًاۙ رَبُّهُمْۙ اَعْلَمُۢ بِهِمْۙ قَالَ الَّذِيْنَ غَلَبُوْۤا عَلٰۤى اَمْرِهِمْۙ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْۙ مَّسْجِدًاۙ

İşte böylece (insanları) onlardan haberdâr ettik ki gerçekten Allah'ın va'dinin hak olduğunu ve gerçekten saati (kıyameti) onda hiç kuşku bulunmadığını bilsinler. Çünkü aralarında onların işini çekiyorlardı. Şöyle dediler: “Üzerlerine bir bina yapın, Rableri onları **en iyi bilendir**.” Onların işine vakıf olanlar ise dediler: “Elbette ve kesinlikle üzerlerine bir mescit yapacağız..” (Kehf, 18/21).

سَيَقُولُوْنَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْۙ كَلْبُهُمْۙ وَيَقُولُوْنَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْۙ كَلْبُهُمْۙ رَجْمًاۙ بِالْغَيْبِ وَيَقُولُوْنَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْۙ كَلْبُهُمْۙ قُلْ رَبِّیْۙ اَعْلَمُۢ بِعَدَّتِهِمْۙ مَا يَعْلَمُهُمْۙ اِلَّا قَلِيْلٌۭۙ فَلَا تُمَارِ فِيْهِمْۙ اِلَّا مِرَّآءَ ظَاهِرًاۙ وَلَا تَسْتَفْتِ فِيْهِمْۙ مِنْهُمْۙ اَحَدًاۙ

Gaybı taşlar gibi diyecekler: “(Onlar) üçtür, dördüncüleri köpekleridir”. Derler: “Beştir, altıncıları köpekleridir.” Derler: “Yedidir, sekizincileri köpekleridir.” De ki: “Rabbim sayılarını en **iyi bilendir**.” Onları ancak pek az kimse bilir. Onlar konusunda sadece apaçık bir tartışma ile tartış, onlar hakkında kendilerinden hiç kimseye bir şey sorma. (Kehf, 18/22).

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

De ki: “Onların ne kadar kaldıklarını **en iyi Allah bilir**. Göklerin ve yerin gaybı O’nundur. Ne yaman gördü! Ne yaman işitti! Onlar için O’ndan başka hiçbir dost yoktur. Ve hükmünde hiç kimseye ortaklık vermez. (Kehf, 18/26).

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ بِهَا صِلَاً

Sonra elbette Biz o cehenneme yaslanmaya en yaraşacakların kimler olduğunu **daha iyi biliriz**. (Meryem, 19/70).

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِن لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا

Ne diyeceklerini **biz daha iyi biliyoruz**. Çünkü içlerinden en doğru yolu tutmuş olanları: “(Kabirde) sadece bir gün durdunuz.” der. (Tâhâ, 20/104).

وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

Eğer sana karşı mücadele ederlerse de ki: Ne yapmakta olduğunuzu **Allah daha iyi biliyor**. (Hacc, 22/68).

ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ

Sen o kötülüğü en güzel olan hasletle savuştur. Biz onların **ne ile niteleyeceklerini daha iyi biliriz**. (Mü’minûn, 23/96).

قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

Dedi: Yapmakta olduklarınızı Rabbim **daha iyi biliyor**. (Şuarâ, 26/188).

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنَنْجِيَنَّهُ
وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

(İbrahim): “Â! Orada Lût var,” dedi. “Biz orada kimin olduğunu **daha iyi biliriz**, kesin onu ve ailesini kurtaracağız; ancak karısı ötekilerden oldu,” dediler. (Ankebût, 29/32).

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ
بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَى بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

Yoksa onu (Kur'an'ı) uydurdu mu diyorlar. De ki: Ben onu uydur-
dumsa siz beni Allah'tan kurtaracak hiçbir şeye sahip olamazsınız ve
O sizin neye yaygara edip durduğunuzu **daha iyi bilir**. Ona benimle
aranızda tanık olarak O yeter. O, pek bağışlayıcıdır, pek merhametli-
dir. (Ahkâf, 46/8).

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرَ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ

Biz ne söylemekte olduklarını **daha iyi biliyoruz**. Bununla bir-
likte sen onlara karşı bir zorba değilsin. Şimdi sen Benim tehditle-
rimden korkacaklara bu Kur'ân ile öğüt ver. (Kâf, 50/45).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَأَمْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ
بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَهْنَّ حِلٌّ لَهُمْ
وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآتُوهُنَّ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكُوفَرِ وَسَلُّوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ أَنْفَقُوا إِلَيْكُمْ
حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

Ey iman edenler! İnanmış kadınlar hicret ederek size geldikleri
zaman kendilerini imtihan edin. İmanlarını **Allah daha iyi bilir**.

İmtihan üzerine onları inanmışlar olarak bilerseniz artık onları kâfirlere geri çevirmeyin. İnanmış kadınlar kâfirlere helal değil, kâfirler de inanmış kadınlara helal olmazlar. Bununla birlikte harcadıkları mehri o kâfirlere verin. Sizin o inanmış kadınları nikâh etmeniz de de -kendilerine mehirlerini verdiğiniz taktirde- üzerinize bir günah yoktur. Kâfir kadınların ise ısmetlerine¹⁰ (nikâhlarına) yapışmayın ve harcadığınızı isteyin, kâfirler de harcadıklarını istesinler. Bunlar size Allah'ın hükmüdür, aranızda hükmediyor. Allah pekâlâ bilendir, pekâlâ hikmetlidir. (Mümtehine, 60/10).

Allah'ın “ علم =âlim” İsim-Sıfatının Manasının İsim ve Masdar İsim Olarak “ علم =ilm” Lafzı ile Yansıtılması

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

Allah, O'ndan başka hiçbir tanrı yoktur. O Hayy ve Kayyum'dur. Kendisini ne gaflet basar ne de uyku. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur, O'nun izni olmadan huzurunda kimmiş şefaata edecek? Önlerindeki, arkalarındaki (geçmişlerini-geleceklerini, yaptıklarını-yapacaklarını) bilir. Oysa (onlar) O'nun dilediği dışında **ilmin-den** hiçbir şey kavrayıp kuşatamazlar. Kürsüsü gökleri ve yeri kaplamıştır. Onları (gökleri ve yeri) korumak kendisine ağır gelmez. O, Aliyy'dir, Azim'dir. (Bakara, 2/255)

لَكِنَّ اللَّهَ يُشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

Ne var ki Allah, onu, sana **ilmiyle** indirdiğine tanıklık eder. Melekler de tanıklık ederler. Kaldı ki Allah pek iyi bir tanık olarak yetmiştir. (Nisâ, 4/166).

¹⁰ Bkz. Kelime Anlamlı Kur'an-ı Kerim Meâli adlı eserimiz, III, 452. S.G.

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدِينِ وَلَا أَخَافُ
مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ
عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

Kavmi kendisiyle tartıştı. O da dedi: Beni doğru yola iletmişken Allah hakkında benimle tartışmağa mı kalkışıyorsunuz? Kendisiyle ortak koştuklarınızdan korkmam. Ancak Rabbimin bir şeyi **dilemesi** hariç. Rabbim, her şeyi bilgice kuşatmıştır. Artık düşünmüyor musunuz? (En'âm, 6/80).

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ

Ve kendilerine (olup-biteni) bir **bilgi** ile anlatacağız. Biz (onların yaptıklarından) habersizler değildik. (A'râf, 7/7).

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Gerçekten onlara; inanan bir toplum için kendisini bir **bilgi** çerçevesinde ayrıntılarıyla açıkladığımız bir kitabı, bir rehber ve bir rahmet olarak getirdik. (A'râf, 7/52).

قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّيْنَا اللَّهُ مِنْهَا
وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

Allah bizi ondan kurtarmışken dininize dönersek doğrusu Allah'a bir yalanı iftira atmışsınız, ona dönmemiz bizim için olamaz. Meğer ki Rabbimiz Allah dilemiş olsun. Rabbimiz **bilgice** her şeyi kuşatmıştır. Yalnız Allah'a güvendik. Rabbimiz! Bizimle toplumumuz arasında hak ile karar ver, Sen karar verenlerin en hayırlısısın. (A'râf, 7/89).

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِيهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا
لَوْفَتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ
كَأَنَّكَ حَفِيفٌ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Sana, "gerçekleşme zamanı ne vakit" diye o saatten (kıyametten) soruyorlar. De ki: "Onun **bilgisi** yalnız Rabbim katındadır, onu açıklayacak sadece O'dur." O (saat olayı) göklere ve yere ağır bastı. Size ansızın baskın yapar. Sanki ondan, ısrarla sorup haberdarmışsın gibi sana soruyorlar. De ki: "Onun **bilgisi** ancak Allah katındadır, ne var ki insanların çoğu bilmiyorlar." (Arâf, 7/187).

فَالَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

Eğer size cevap ver(e)mezlerse o zaman onun ancak Allah'ın **bilgisiyle** indirildiğini, O'ndan başka hiçbir tanrı olmadığını bilin. Artık var mısınız müslümanlar (olmağa)? (Hûd, 11/14).

Gebe Kalmak da Doğurmak da O'nun Bilgisi Altında Gerçekleşir

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

Allah sizi bir topraktan yarattı, sonra bir nutfeden, sonra sizi eşler yaptı. O'nun **bilgisi** dışında hiçbir dişi ne gebe kalır, ne de doğurur. Ömrü uzatılmış olanın ömrünün uzatılması da, ömrünün kısaltılması da muhakkak bir kitaptadır. Kuşkusuz bu, Allah'a çok kolaydır. (Fâtır, 35/11).

إِلَيْهِ يُرْدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ قَالُوا أَدْنَاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ

O saatin (kıyamet anının) bilgisi yalnız O'na bırakılır. O'nun **bilgisi dışında** ne meyveler tomurcuklarından çıkar, ne bir dişi gebe kalır, ne de doğurur. "Ortaklarım nerede?" diye kendilerine seslendiği gün derler ki: "Bizden hiçbir tanık olmadığını sana arzederiz!" (Fussilet, 41/47).

خَبِيرٌ = Habîr İsim-Sıfatı¹

خَبِيرٌ = Habîr İsim-Sıfatının Yer Aldığı Âyetlerde
En Son Kelime Olduğu Âyetler

Allah Yapmakta Olduklarınızdan Pekâlâ Haberdârdır

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

İçinizden ölüp de geride eşler bırakanlar(ın eşleri bekleyip) dört ay on gün kendilerini gözetirler. Sürelerini tamamladıklarında artık örfe göre kendi haklarında yaptıkları uygulamada size hiçbir günah yoktur. Allah, yapmakta olduklarınızdan **iyice haberdardır**. (Bakara, 2/234).

إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Verdiğiniz sadakaları açıklarsanız (veya açık açık verirsiniz) bu güzel bir davranış sayılır. Ama onları gizler ve yoksullara böyle verirseniz bu sizin için daha hayırlı olup günahlarınızın bir bölümünün silinmesini sağlar. Allah yapmakta olduğunuz her hareketten **çok iyi haberdârdır**. (Bakara, 2/271).

¹ Doğru haber veren, her şeyden haberdâr olan, varlıkların gizli durumlarını, içyüzlerini pek mükemmel bilen, gönüllerde saklanıp başkalarına açıklanmayan sırlar kendisine gizli kalmayan diye açıklanan خَبِيرٌ = **Habîr** İsim-Sıfatı da hem müstakil, hem de ikili sıfatlarla zikredilmiştir. Burada müstakil ve birinci sıfat olarak yer aldığı âyetler aktarılmış, diğerleri ise kendinden önceki isim-sıfat maddesine atfedilmiştir. Allah'ın bu sıfatı da, anlamı fiil ve masdarlarla yansıtılmayan sıfatlardandır.

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Allah'ın kendilerine, lutfundan verdiğinde cimrilik yapanlar sakın bunun kendileri için bir hayır olduğunu sanmasın. Aksine o, onlar için bir şerdir. Kıyamet günü, o cimrilik konusu yaptıkları şeyle tasalanırlar. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah yapıp durduklarınızdan **pekâlâ haberdârdır**. (Âl-i İmrân, 3/180).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

Ey iman edenler! Allah yolunda (savaşa) çıktığınızda iyice anlayın (araştırın); size o selamı veren kimseye dünya hayatının geçici menfaatını arayarak “Sen mümin değilsin,” demeyin. Allah katında pek çok ganimetler vardır. Bundan önce siz de böyle idiniz, Allah size lutfu buldu. Öyle ise iyice arayın/araştırın. Kuşkusuz Allah yapageldiklerinizden **pekâlâ haberdârdır**. (Nisâ, 4/94).

وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

Eğer bir kadın, kocasının hırçınlığından veya yüz çevirmesinden ötürü kocasından korkarsa barışmak için kendi aralarını düzeltmelerinde üzerlerine bir günah yoktur. Barışmak daha hayırlıdır. Nefisler cimrilige hazır edilmiştir. Güzellik sergilerseniz, sakınırsanız

kuşkusuz Allah yapageldiklerinizden **pekâlâ haberdârdır**. (Nisâ, 4/128).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ
 أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ
 بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوُّا أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ
 كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

Ey iman edenler! Kendilerinizin, ebeveyninizin ve en yakınlarını-
 nızın -fakir veya zengin olsun- aleyhine bile olsa adaleti yerine geti-
 renler, Allah için tanıklık edenler olun. Çünkü Allah o ikisine daha
 yakındır. Öyle ise dönmeniz için heves ardına düşmeyin. Dillerinizi
 eğip bükerseniz veya yüz çevirirseniz kuşkusuz Allah yapageldikleri-
 nizden **pekâlâ haberdâr olagelmıştır**. (Nisâ, 4/135).

O, Yapmakta Olduklarından Pekâlâ Haberlidir

وَإِنْ كَلَّا لَمَّا لِيُؤْفِقَنَّهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Kuşkusuz hepsi, Rabbinin, amellerinin karşılığını kendilerine
 tam vereceği kimselerdendir. **O, Yapmakta Olduklarından Pekâ-
 lâ Haberlidir**. (Hûd, 11/111).

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ
 بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا

O, dipdiri ölmez Zâta güven, hamdiyle tesbihte bulun. Kullarının
 günahlarından **O'nun haberdâr olması yeter**. (Furkân, 25/58).

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ
 عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسُئِلَ بِهِ خَبِيرًا

O, dipdiri ölmez Zât ki gökleri, yeri ve aralarındakileri altı günde
 yarattı ve sonra Arş üzerine istiva buyurdu. O Rahman, haydi ne di-
 leyeceksen o pek haberliden dile. (Furkân, 25/59).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Görmedin mi? Cidden Allah geceyi gündüzün içine, gündüzü de gecenin içine sokuyor. Göneş ile ayı da buyruğu altına almıştır. Hepsi belirlenmiş bir süreye doğru akıyor. Kuşkusuz Allah yapmakta olduklarınızdan haberdardır. (Lokmân, 31/29).

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Sana vahyedilene uy. Kuşkusuz Allah yapıp durduğunuzdan **çok iyi haberdardır**. (Ahzâb, 33/2).

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ

Onlara yakarırsanız yakarışınızı duymazlar. Duysalar bile size cevap vermezler. Kıyamet günü şirkinizi inkâr ederler. Sana, **çok haberli olan gibi** (hiç kimse)-haber veremez. (Fâtır, 35/14).

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِالسِّنْتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

Bedevîlerden savaştan geri bırakılanlar yakında sana: “Bizleri mallarımız ve ailelerimiz oyaladı, onun için bize istiğfar ediver” diyecekler. Kalplerinde olmayan şeyi ağızlarıyla söyleyecekler. De ki: “Allah size bir zarar isterse veya bir menfaat murat buyurursa şimdi hakkınızda Allah’a karşı kim bir şey yapabilir? Doğrusu Allah ne yapmakta olduğunuzdan **pekâlâ haberli bulunuyor**.” (Feth, 48/11).

وَمَا لَكُمْ إِلَّا أَنْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتِلٌ أُولَئِكَ أَكْثَرُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتِلُوا وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Hem Allah yolunda ne diye harcama yapmayacaksınız? Oysa göklerin ve yerin mîrâsı zâten Allah'ın (hepsi ona kalacaktır). Fetihten önce harcıyıp çarpışanlarınız diğerlerine eşit olmaz. Onlar sonradan harcama yapıp çarpışanlardan derece bakımından daha büyüktür. Bununla birlikte Allah hepsine de en güzeli söz verdi. Allah her ne yaparsanız **pekâlâ haberdardır**. (Hadîd, 57/10).

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا ذَلِكَمُ تَوَعُّظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Öyle kadınlarından ‘zihâr’ ile ayrılmağa kalkıp da sonra dedikleri ni geri alacak olanların ikisi de ilişkide bulunmadan önce bir köle âzâd etmek gerekir. Bunu duydunuz a! İşte siz bununla öğütleniyorsunuz. **Allah her ne yaparsanız haberdardır**. (Mücâdele, 58/3).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُزُوا فَانْشُزُوا يَرَفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Ey iman edenler! Sizlere meclislerde: “Genişleyin (yer açın),” denildiğinde yer açın ki Allah da size genişlik versin, “kalkın” denildiğinde de kalkıverin ki Allah iman edenlerinizi yükseltsin, ilim verilenleri ise derecelerle! **Allah her ne yaparsanız pekâlâ haberdardır**. (Mücâdele, 58/11).

فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Onun için siz Allah'a, Peygamberine ve indirdiğimiz nura iman ediniz. **Allah her ne yaparsanız pekâlâ haberdardır**. (Teğâbun, 64/8).

خَيْرٌ = Habîr İsim-Sıfatının Yer Aldığı Âyetlerde
Son Cümlecikten Önce Bulunduğu Âyetler

إِذْ تَصْعِدُونَ وَلَا تُلُونَ عَلَىٰ أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ
فِي أُخْرَايَكُمُ فَأَثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِّكَيْلًا تَحْزَنُوا عَلَىٰ
مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَاءَ أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

O vakit siz uzaklaşıp duruyordunuz, dönüp kimseye bakmıyordunuz. Peygamber ise arkanızda (düşmanlar arasında) sizi çağırıyordu. Derken (Allah) sizi keder üstüne kederle cezalandırdı ki elinizden kaçan ve başınıza gelen için üzülmeysiniz. Allah yapmakta olduklarınızdan **pekâlâ haberdârdır**. (Âl-i İmrân, 3/153).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا
يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا إِعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ
لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

Ey iman edenler! Allah için (hakkı) ayakta tutanlar, adaletle pek şahitlik edenler olun. Bir kavme olan kin(iniz) adil davranmamanız için sakın sizi cürüm yapmağa sürüklemesin. Adil davranın, o takva-ya daha yakındır. Allah'tan korkun. Hiç kuşkusuz Allah **yapıp durduklarınızdan pekâlâ haberdârdır**. (Mâide, 5/8).

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ
وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَّةً وَاللَّهُ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

Yoksa siz, kendi halinize bırakılacağınızı, Allah'ın, içinizden cihad edenleri, Allah'tan, Peygamberinden ve müminlerden başkalarını

sırdaş edinmeyenleri hiç bilmeyeceğini mi sandınız? Oysa Allah, **yapıp durduklarınızdan pekâlâ haberdardır.** (Tevbe, 9/16).

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

Mümin erkeklere söyle: Gözlerini sakınsınlar ve ırzlarını korusunlar. Bu, kendileri için daha temizdir. **Kesin Allah ne iş yaparlarsa pekâlâ haberlidir.** (Nûr, 24/30).

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

Ötekiler (münafıklar), vallahi kendilerine emredersen kesin tereddüt göstermeden çıkıp giderlermiş diye Allah'a en kuvvetli yeminiyle yemin ettiler. De ki: Yemin etmeyin, sizinki bilinen bir itâat! Muhakkak Allah bütün yaptıklarınızdan **ve yapacaklarınızdan pekâlâ haberlidir.** (Nûr, 24/53).

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ

Bir de o dağları görür, onları donukmuş (cansızmış) sanırsın. Oysa onlar bulut geçer gibi geçip giderler. Her şeyi sapasağlam yapan Allah'ın sanatıdır. O, şüphesiz ne yapıyorsanız **pekâlâ haberlidir.** (Neml, 27/88).

ءَأَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَاتٍ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

Ya!.. Fısıltınızdan önce sadakalar vermekten korktunuz mu? Madem yapmadınız Allah da size tevbe lutfetti, artık namaza devam edin, zekâtı verin ve Allah ile Peygamberine itâat edin. **Allah her ne yaparsanız pekâlâ haberdârdır.** (Mücâdele, 58/13).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

Ey iman edenler! Hep Allah'a sığının. Kişi de yarın için ne göndermiş olduğuna baksın, Hem Allah'tan korkun, çünkü **Allah her ne yaparsanız şüphesiz haberdardır.** (Haşr, 59/18).

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

Oysa Allah bir canı süresi geldiği zaman asla ertelemes. **Allah her ne yaparsanız pekâlâ haberdardır.** (Munâfıkûn, 63/11).

خبير = Habîr İsim-Sıfatının İkinci Sıfat
Olarak Yer Aldığı Âyetler

عَلِيمٌ خَبِيرٌ = Alîm-Habîr İsim-Sıfatları²

حَكِيمٌ خَبِيرٌ = Hakîm-Habîr İsim-Sıfatları³

لَطِيفٌ خَبِيرٌ = Latîf-Habîr İsim-Sıfatları⁴

خَبِيرٌ بَصِيرٌ = Habîr-Basîr İsim-Sıfatları

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبٍ عِبَادِهِ
خَبِيرًا بَصِيرًا

Nuhtan sonra, asırlardan (kuşaklardan) nicelerini helâk etmişizdir. Kullarının günahlarından **çok iyi haberdâr** ve çok iyi gören olarak Rabbin yetmiştir! (İsrâ, 17/17).

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

Kuşkusuz Rabbin hem dilediğine rızkı yayar, hem de sıkar. Gerçekten O, kullarından **çok iyi haberdardır**, (onları) çok iyi görendir. (İsrâ, 17/30).

² Bkz. عَلِيمٌ خَبِيرٌ = Alîm-Habîr İsim-Sıfatı

³ Bkz. حَكِيمٌ خَبِيرٌ = Hakîm-Habîr İsim-Sıfatları

⁴ Bkz. لَطِيفٌ خَبِيرٌ = Latîf-Habîr İsim-Sıfatları

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ أَنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

De ki: Allah, şahit olarak aramda ve aranızda yeter. Gerçekten O, kullarından **çok iyi haberdârdır**, (onları) çok iyi görendir. (İsrâ, 17/96).

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ

Kitaptan sana vahyettiğimiz o şey, senden öncekileri tasdik eden gerçektir. Hakikaten Allah kullarından **çok iyi haberli**, (onları) çok iyi görendir. (Fâtır, 35/31).

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ
إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ

Eğer Allah, kulları için rızkı yaysaydı elbette yeryüzünde azgınlardı. Ancak O, dilediğini bir ölçü ile indirir. Kuşkusuz O, kullarından **çok iyi haberdârdır**, (onları) çok iyi görendir. (Şûrâ, 42/27).

حاسب = Hasıb, Hâsib İsim-Sıfatları Grubu⁵

Allah'ın Hesaba Çekeceği Kesin

وَابْتَغُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ
أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ
وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَلْيَشْهَدُوا
عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا

⁵ Hesap soran, hesap sormak için kulların yaptıklarını tesbit eden, ayrıntılarıyla hesabını tutan anlamında açıklanan حاسب = **Hasıb** İsim-Sıfatının hem ism-i fâil, hem ism-i failin çoğulu hem de fiil ve masdar şekilleri kullanılmıştır. Burada Allah ile doğrudan ilintili olanlara yer verilmiştir.

Yetimleri nikâh çağına gelmelerine kadar gözetin. Sonra kendilerinden bir olgunluk hissettiğinizde mallarını kendilerine verin, büyüüp ellerine alacaklar diye sakın o malları savurganlıkla ve tezel-den yemeyin. Zengin olan iffetli davransın, fakir olan da örfe göre yesin. Mallarını onlara verdiğiniz zaman kendilerine karşı şahit tutun. **Hesap soran** olarak Allah yeter. (Nisâ, 4/6).

وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا

Bir selamla selamlandığınızda ondan daha güzeliyle selam verin veya aynısını îade edin. Kuşkusuz Allah her şeye karşı **hesap so-randır**. (Nisâ 4/86).

الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا

(Daha önce geçenler) o kimseler ki Allah'ın mesajlarını iletiyorlar, O'ndan korkuyorlardı, Allah'tan başka hiç kimseden çekinmiyorlardı. Allah **hesaba çeken** olarak yeter. (Ahzâb, 33/39).

Allah'ın Hesabında Kimseye Haksızlık Yapılmaz

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ

Biz kıyamet günü için adaleti terazilere koyarız. Bunun sonucunda hiçbir can zerrece zulme uğratılmaz, bir hardal danesi ağırlığında da olsa onu getirir hesaba katarız. **Hesap görenler** olarak da Biz yeteriz.. (Enbiyâ, 21/47).

أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ = **Esrau'l-Hâsibîn** (Hesap Soranların En Hızlısı) **İsim-Sıfatı**

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ ۚ لَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ

Sonra, gerçek Mevlâ'ları Allah'a götürülmüşlerdir. O, **hesap görenlerin en hızlısıdır**. (En'âm, 6/62).

سَرِيعُ الْحِسَابِ = **Serîu'l-Hisâb**

Allah Çok Çabuk Hesap Görür

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا ۚ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

İşte onlara, kazandıklarından bir pay vardır. Allah, **hesabı pek çabuk görendir**. (Bakara, 2/202).

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ۚ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Kuşkusuz Allah katında din İslâm'dır. O kitap verilenlerin anlaşmazlıkları sadece kendilerine ilim geldikten sonra aralarındaki taşkınlıktan (kıskançlıktan) ötürüdür. Her kim Allah'ın âyetlerini inkâr ederse cidden **Allah, hesabı pek çabuk görendir**. (Âl-i Imrân, 3/19).

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Gerçekten, Kitap Ehlinden bazıları Allah'a inanır, size ve kendilerine indirilene de. Allah'a karşı derin saygı gösterirler, Allah'ın âyetlerini pek az bir değere satmazlar. İşte onlar! Onlara ödülleri Rab'le-

ri katındadır. **Şüphesiz Allah, hesabı pek hızlı görendir.** (Âl-i İmrân, 3/199).

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ
مَكَلَّيْنَ تَعْلَمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا
اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Sana, kendilerine neyin helal kılındığını soruyorlar. De ki: “Size tertemiz (nimet)ler helal kılındı. “Allah’ın size öğrettiği doğrultuda eğiterek yetiştirdiğiniz avcı hayvanların sizin için tuttuklarından yiyin ve üzerine Allah’ın adını anın. Allah’tan korkun. **Cidden Allah pek hızlı hesapçısıdır.** (Mâide, 5/4).

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ
لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Bizim o arza gelip onun uçlarından eksilttiğimizi görmediler mi? Allah hüküm verir. O’nun hükmünün ardına düşüp geri çevirecek yoktur. **O, hesabı çok çabuk görendir.** (Ra’d, 13/41).

لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Allah, her nefse kazandığının cezasını versin diye (böyle yapar). **Cidden Allah hesabı pek hızlı görendir.** (İbrâhîm, 14/51).

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ
لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّيَهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Küfredenlerin yaptıkları ise engin bir çölde serap gibidir; susayan onu bir su sanır. Sonunda yanına vardığında bir şey bulmaz da vicdanı, yanında Allah’ı bulur ve O da onun hesabını tamamıyla görür. **Allah, hesabı pek hızlı görür.** (Nûr, 24/39).

الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Bugün, herkes kazandığıyla cezalandırılır. Bugün hiç haksızlık yoktur. **Kuşkusuz Allah, hesabı pek süratlı görür.** (Mü'min, 40/17).

حسب = Hasîb İsim-Sıfatının Anlamının Dörtlü

Fiillerden Birinci Çoğul Şahıs “ حَاسِبًا = hâsebnâ (hesaba

çektik)” ve Üçüncü Tekil Şahıs “ يُحَاسِبُ = yuhâsibu

(hesaba çeker)” Şeklinde Şimdiki Zaman Kipi Fiiller

ile Yansıtılması

وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسِبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا
وَعَذَبْنَاهَا عَذَابًا نُكْرًا

Nice memleket (nice şenlik) Rabbinin ve peygamberlerinin emrin-den çıkıp azdı da Biz onu yaman **bir hesaba çektik** ve görülmedik bir azaba uğrattık. (Talâk, 65/8).

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْذَرُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ
أَوْ تَخَفُوهُ يُحَاسِبُكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Göklerde ve yerde olanlar yalnız Allah'ındır. İçinizdekini açığa vursanız da onu saklasanız da Allah, sizi onunla **sorgular**. Artık (bunun ardından) dilediğini bağışlar, dilediğine de azap eder. Allah, her şeye karşı pek güçlüdür. (Bakara, 2/284).

حسب = Hasîb İsim-Sıfatının Manasının

Masdar İsim ile Aksettirilmesi

Hesap Sormak Bize Âittir

وَإِنْ مَا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ

Ya onları tehdit ettiğimizizin bir kısmını sana gösteririz, ya da senin canını alırız. Sana düşen sadece tebliğdir. **Hesap sormak bize aittir.** (Ra'd, 13/40).

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ

Sonra da muhakkak **Bize hesap verecekler!** (Ğâşiye, 88/26).

شَهِيدٌ، شَاهِدٌ = Şehîd-Şâhid İsim-Sıfatları⁶

Allah'ın Tanıklığı Yeter

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ
وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

Sana ulaşan her iyilik Allah'tan, sana ulaşan her kötülük de kendindendir. Seni insanlara bir peygamber olarak gönderdik. **Pek iyi bir tanık olarak Allah yeter.** (Nisâ, 4/79).

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ
شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

Onlara sadece bana ne emretmişti isen onu söylemiştim, benim de Rabbim sizin de Rabbiniz Allah'a ibadet edin (demiştim). Aralarında olduğum sürece üzerlerinde iyi bir şâhit idim. Benim canımı aldığında artık üzerlerinde yalnız Sen Rakîb/iyi bir gözcü oldun. **Sen her şeye iyi bir tanıksın.** (Mâide, 5/117).

قُلْ أَيْ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ
لَأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغٌ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً آخَرًا قُلْ لَا
أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ

⁶ Her zaman her yerde hâzır ve nâzır olan, yapılan her işi çok iyi gören, her olaya pekâlâ tanık bulunan = Şehîd İsim-Sıfatı bulunduğu âyetlerde hem âyet ortalarında hem de sonlarında yer aldığı gibi anlamı da fiil ve masdarlarla yansıtılmıştır. Ancak Allah ile doğrudan ilintisi noktasından شاهد = şâhid şekli tekil olarak değil çoğul şekli ile geçer.

De ki: “Şâhitlik noktasından hangi şey daha büyüktür?” De ki: “Allah, benimle aranızda **bir şahittir**. Bu Kur'ân bana, sizi ve ulaştığı herkesi onunla uyarayım diye vahy olundu. Siz, Allah ile birlikte başka tanrıların bulunduğu tanıklık mı ediyorsunuz?” De ki: “Ben böyle bir tanıklık yapmam!” De ki: “O, ancak bir tek tanrıdır ve gerçekten ben sizin ortak koştuklarınızdan uzağım!” (En'âm, 6/19).

فَكَفَى بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لِغَافِلِينَ

Sizinle aramızda Allah **çok iyi şahit** olarak yeter. Doğrusu biz biz, ibadetinizden elbette habersizlerdik. (Yûnus, 10/29).

وَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَالَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللّٰهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ

Kendilerini tehdit ettiğimizin bir kısmını sana göstersek de veya senin canını alsak da dönüşleri yalnız Bizdir. Kaldı ki Allah ne yapacaklarına **çok iyi tanıktır**. (Yûnus, 10/46).

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

O küfredenler: “Sen, gönderilmiş bir elçi değilsin,” diyor. De ki: “Benimle aranızda **çok iyi şahid** olarak Allah ve bir de yanında o Kitab'ın bilgisi bulunanlar yeter.” (Ra'd, 13/43).

قُلْ كَفَىٰ بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

De ki: Allah, **çok iyi şahit** olarak aramda ve aranızda yeter. Gerçekten O, kullarından çok iyi haberdârdır, (onları çok iyi görendir. (İsrâ, 17/96).

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا وَالَّذِيْنَ هَادُوا وَالصّٰبِئِيْنَ وَالنّٰصَارَىٰ وَالْمَجْجُوسَ وَالَّذِيْنَ اٰشْرَكُوْا اِنَّ اللّٰهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

Kuşkusuz iman etmiş olanlar ile yahudi, sâbîî, hırıstiyan, mecûsî ve şirk koşanları, kesinlikle Allah kıyamet günü bunları birbirinden ayıracaktır. Çünkü Allah her şeye **pekâlâ şahiddir**. (Hacc, 22/17).

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا ابْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا

Peygamberin hanımlarının üzerlerine babaları hakkında hiçbir günah yoktur, oğulları hakkında da yoktur, biraderleri hakkında da yoktur, biraderlerinin oğulları hakkında da yoktur, bacılarının oğulları hakkında da yoktur, kadınları hakkında da yoktur, sağlarının sahip bulundukları hakkında da yoktur. Allah'tan korkun. Kuşkusuz **Allah her şeye çok iyi tanıktır**. (Ahzâb, 33/55).

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

De ki: Eğer sizden herhangi bir ücret istersem o sizin olsun. Benim ücretim sadece Allah'adır. **O, her şey üzerinde çok iyi tanıktır**. (Sebe', 34/47).

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

Onlara âyetlerimizi, hem ufuklarda (dış âlemde) hem de vicdanlarında (zihin dünyalarında) göstereceğiz, ki gerçekten onun (Kur'an'ın hak olduğu kendilerine iyice belli olsun. Rabbinin, hakikaten O'nun her şeye **çok iyi tanık olduğu** yetmez mi? (Fussilet, 41/53).

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَى بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

Yoksa: “Onu uydurdu” mu diyorlar. De ki: “Ben onu uydurdumsa siz beni Allah’tan kurtaracak hiçbir şeye sahip olamazsınız ve O sizin neye yaygara edip durduğunuzu pekâlâ bilir. Bu hususta benimle aranızda **çok iyi tanık** olarak O yeter. O, pekâlâ bağışlayıcıdır, pekâlâ merhametlidir.” (Ahkâf, 46/8).

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا

O, onu her dinin üstüne çıkarması için peygamberini hidâyet rehberi ve hak din ile gönderen Zât'tır. Allah **çok iyi şahit** olarak yeter. (Feth, 48/28).

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

O gün ki Allah onları hep diriltecek de bütün yaptıklarını kendilerine haber verecek. Allah onu bir bir saymış, onlarsa onu unutmuşlardır. Allah her şeye **pekâlâ tanıktır**. (Mücâdele, 58/6).

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

Ki bütün göklerin ve yeryüzünün mülkü O'nundur ve Allah her şeye **çok iyi şahiddir**. (Burûc, 85/9).

Allah ile İrtibatlı, شَهِيدٌ =Şehîd'in Çoğul Şekli

“شُهُودٌ =şuhûd (çok iyi şahitler)” ve شَاهدٌ =şâhid

Lafzının Çoğulu “شَاهِدِينَ =şâhidîn (tanıklar)” Sıfatlarının Geçtiği Âyetler

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ
إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ
مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

Sen hangi işte bulunsan, Kur'an'dan ne okusan ve sizler ne iş yaparsanız yapın, onun içine daldığınızda muhakkak **üzerinizde çok iyi gözcülerizdir!** Ne yerde, ne gökte zerre ağırlınca bir şey, ne bundan daha küçüğü, ne de daha büyüğü Rabbinden nihân değildir, illâ ki apaçık bir kitaptadır. (Yûnus, 10/61).

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ

Davud ile Süleyman'ı da an. Hani ikisi de ekin hakkında hüküm veriyorlardı. Hani bir kavmin davarları ekin içinde geceleyin yayılmıştı, **Biz de hükümlerine şahittik.** (Enbiyâ, 21/78).

شَهِيدٌ = Şehîd İsim-Sıfatının Anlamının Üçlü

Fiillerden Üçüncü Tekil Şahıs “شَهِدَ = şehide (tanık oldu)” ve Dörtlü Fiillerden Üçüncü Tekil Şahıs “أَشْهَدَ = eşhede (tanık tuttu)” Şeklinde Geçmiş Zaman Kipi Fiiller ile Yansıtılması

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Allah, kesinlikle şuna **tanıklık etti.** Kendisinden başka hiçbir tanrı yoktur. Melekler ve adaleti ayakta tutan ilim sahipleri de O'ndan başka hiçbir tanrı yoktur (diye tanıklık ettiler). O Aziz'dir, Hakîm'dir. (Âl-i İmrân, 3/18).

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ

Bir zaman Rabbin Âdemoğullarının sırtlarından zürriyetlerini aldı, onları kendilerine karşı şahit tuttu ve: “Ben, Rabbiniz değil miyim?” dedi. Onlar da: “Tabii (Rabbimizsin), **şahit olduk**” dediler. (Bu

tanıklığı yapmamızın nedeni) kıyamet günü: “Doğrusu biz bundan şafillerdik” demeyesiniz diyedir. (A'râf, 7/172).

Onları Tanık Tutmadım

مَا أَشْهَدُتُهُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا

Onları, ne gökler ile yerin yaratılışına, ne de kendilerinin yaratılışına **tanık tuttum**. Saptıranları yardımcı tutmadım. (Kehf, 18/51).

شَهِيدٌ = Şehîd İsim-Sıfatının Anlamının Üçlü

Fiillerden Üçüncü Tekil Şahıs “يَشْهَدُ = yeşhedu

(tanıklık yapar)” Şeklinde Şimdiki Zaman Kipi Fiiller ile Yansıtılması

لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ
وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

Ama Allah, sana indirdiğine, onu ilmiyle indirdiğine **tanıklık eder**. Melekler de tanıklık ederler. Kaldı ki tanık olarak Allah yeter. (Nisâ, 4/166).

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ
وَارْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلِيَحْلِفْنَ إِنْ أَرَدْنَا
إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

Bir de (müslümanlara) zarar vermek, kâfirlik yapmak, müminler arasına ayrılık sokmak ve daha önce Allah ve Peygamberine savaş açmış olanların gelmelerini gözetmek için bir mescit edinmiş olanlar ise: “Sadece biz en iyi olanı istedik (biz çok iyi niyetliyiz),” diye kesin kesin yemin ederler. Oysa Allah **şahittir ki** gerçekten onlar yaman yalancılardır. (Tevbe, 9/107).

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نَطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

Şu münafıklık yapanlara bakmaz mısın? Kitap Ehlinden o inkâr eden kardeşlerine: “Yemin ederiz ki eğer siz çıkarılırsanız elbette biz de sizinle birlikte çıkarız ve sizin hakkınızda hiçbir zaman kimseye itâat etmeyiz; şâyet size savaş yapılırsa muhakkak size yardım ederiz,” diyorlar. Oysa Allah **şahitlik ediyor** ki onlar kesin yalancıdır. (Haşr, 59/11).

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ

Münafıklar sana geldiklerinde: “Tanıklık ederiz, gerçekten sen Allah’ın Rasûlüsün,” dediler. Allah da biliyor ki gerçekten sen şüphesiz O’nun Rasûlüsün. Bununla birlikte Allah da **tanıklık ediyor** ki doğrusu münafıklar kesinlikle yalancıdırlar. (Munâfıkûn, 63/1).

شَهِيد = Şehîd İsim-Sıfatının Anlamının Allah ile

İrtibatlandırılan شَهِادَةٌ = şehâdet Masdarı ile Yansıtılması

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهِادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِنُوهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ اَرْتَبْتُمْ لَا نُشْتَرِ بِهِنَّ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهِادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَمِنَ الْآثِمِينَ

Ey iman edenler! Birinize ölüm (belirtileri) gelip çatığında vasiyet sırasında aranızdaki şahitlik (şöyle olmalıdır): İçinizden adalet

sahibi iki kişi; eğer yeryüzünde yolculuğa çıkmış durumda iseniz ve ölüm belası (belirtileri) de tepenize binmişse o zaman sizin dışınızda (müslüman olmayanlardan) diğer iki şahit tutmaktır. Kuşkulanırsanız o iki şahidi namazdan sonra alıkoyarsınız ve “Akraba da olsa o yemini hiçbir değere satmayacağız, **Allah'ın şahitliğini** gizlemeyeceğiz, yoksa cidden biz elbette günahkârlardan oluruz,” diye Allah'a yemin ederler. (Mâide, 5/106).

لَطِيفٌ = Latîf İsim-Sıfatı⁷

وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

Ebeveynini tahtın üstüne çıkardı ve (kardeşleri) secde edenler olarak önünde yerlere kapandılar. (Yusuf): “Babacığım! Önceden gördüğüm rüyamın yorumu işte bu! Rabbim onu gerçekleştirdi. Hakikaten bana ihsanda bulundu, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan kardeşlerimle aramı bozduktan sonra sizi çölden getirdi. Hakikaten Rabbim, dilediği şeyi çok ince yapan bir Latiftir. Gerçekten O'dur çok iyi bilen, pek hikmetli.” dedi. (Yûsuf, 12/100).

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ

«Allah, kullarına pek **lutufkârdır**, dilediği kimseyi rızıklandırır. O, çok kuvvetlidir, çok güçlüdür. (Şûrâ, 42/19).

İkili Sıfatlarda Birinci Sıfat Olarak Geçtiği Âyetler

لَطِيفٌ خَبِيرٌ = Latîf-Habîr İsim Sıfatları

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

⁷ Olaylardaki en ince noktalara vâkıf olan, her şeyi gözetim altında bulunduran, en farkedilmez meseleleri bilen, çok lutuflarda bulunan anlamında لَطِيف = Latîf İsim-Sıfatı âyetlerde az geçen sıfatlardandır. Âyetlerde Müstakil geçtiği gibi خَبِيرٌ = habîr sıfatı ile birinci sıfat olarak da geçer.

O'nu gözler algılamaz, oysa O gözleri algılar. O **Latîf (olayları en ince ayrıntılarına kadar pek iyi bilen)** pek haberlidir. (En'âm, 6/103).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ
مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

Görmedin mi Allah, semâdan bir su indirmekle yeryüzü yemyeşil oluveriyor. Gerçekten **Allah Latîf (olayları en ince ayrıntılarına kadar pek iyi bilen)**, pek haberlidir. (Hacc, 22/63).

يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي
السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

Yavrucuğum! Gerçekten o bir hardal danesi ağırlığı olsa da bir kayanın içinde veya göklerde yahut yerin dibinde bulunsa Allah onu getirir. Kuşkusuz Allah Latîf (**olayları en ince ayrıntılarına kadar pek iyi bilen**), pek haberlidir. (Lokmân, 31/16).

وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا

Evlerinizde Allah'ın âyetlerinden ve hikmetten okunanları hatırlayın. Kuşkusuz Allah **olayları en ince ayrıntılarına kadar pek iyi bilen**, pek haberli olagelmıştır (Ahzâb, 33/34).

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

Bilmez mi o yaratan ki O öyle Latîf (**olayları en ince ayrıntılarına kadar pek iyi bilen**), pek haberlidir (Mülk, 67/14).

VI) Yaratıcı Olduğunu Yansıtan İsim-Sıfatları Grubu

“Bari” İsim-Sıfatı

“Bâri” İsim-Sıfatının Anlamının Üçlü Fiillerden Birinci Çoğul Şahıs “Nebreu (Yaratırsız) Şeklinde Şimdiki Zaman Kipi Fiili ile Yansıtılması

“Bedi” İsim-Sıfatı

“Hâlik-Hallâk” İsim-Sıfatları

“Hâlik” İsim-Sıfatının Çoğul Şekli

“Hallâk” İsim-Sıfatı

“Hâlik” İsim-Sıfatının Anlamının Fiil Kipleri ile Yansıtılması

“Hâlik” İsim-Sıfatının Anlamının Doğrudan veya Dolaylı Olarak

“Halk/Yaratma” Lafzı ile Aksettirilmesi

“Hâlik” İsim-Sıfatının Anlamının Farklı Fiil ve Masdarların Birlikte Geçtiği Âyetler

“Feâl”, “Fâil” İsim-Sıfatları

“Fâil” İsim Sıfatının Anlamının Fiil Kipleri ile Yaratılması

“Musavvir” İsim-Sıfatı

“Musavvir” İsim-Sıfatının Anlamının Fiil Kipleri ile Yansıtılması

“Münşiün” İsim Sıfatı

“Münşiün” İsim-Sıfatının Fiil Kipleri ile Yansıtılması

“Câil” İsim-Sıfatı

“Câil” İsim-Sıfatının Anlamının Fiiller ile Yansıtılması

“Fâtır” İsim-Sıfatı

“Fatır” İsim-Sıfatının Anlamının Fiiller ile Yansıtılması

“Fâlık” İsim-Sıfatı

VI) Yaratıcı Olduğunu Yansıtan İsim-Sıfatları Grubu

بَارِئ = Bâri' İsim-Sıfatı¹

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

Yine, Musa'nın kavmine: "Ey kavmim! Siz o buzağıyı (tanrı) edinmekle kendinize yazık ettiniz, Öyle ise **Bâri**'nize (Yaratıcınıza) dönün de nefislerinizi öldürün. Bu, **Bâri**'niz (Yaratıcınız) katında sizin için hayırlıdır" dediği ve size tevbe bahşettiği zamanı hatırlayın. Gerçekten O, öyle tevbe kabul eden, öyle merhametlidir. (Bakara, 2/54).

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

O, yaratan, **var eden**, şekillendirendir. En güzel isimler O'nun. Bütün göklerdekilere ve yerde bulunanlar O'na tesbih eder. O, öyle izzetli, öyle hikmetlidir. (Haşr, 59/24).

بَارِئ = Bâri' İsim-Sıfatının Anlamının Üçlü

Fiillerden Birinci Çoğul Şahıs نَبْرَأُ = nebrau

(yaratırız) Şeklinde Şimdiki Zaman Kipi Fiili ile Yansıtılması

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَاهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

¹ Eşyayı bütün unsurları ile birbirine uygun olarak meydana getiren anlamındaki, بَارِئ = Bâri' İsim-Sıfatı Allah ile irtibatı açısından üç kez sıfat olarak geçmekte bir kez de manası fiil ile aksettirilmektedir.

Yeryüzünde ve canlarınızda herhangi bir belâ meydana gelmemiştir ki onları **yaratmamızdan** önce bir kitapta yazılmış olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre pek kolaydır. (Hadîd, 57/22).

بَدِيعُ = Bedi' İsim-Sıfatı²

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

Gökleri ve yeri **örneksiz en güzel biçimde yaratandır**. Bir şeye karar verdiğinde ona sadece: 'Ol' der, (o da) hemen olur. (Bakara, 2/117).

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنِّي يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ
وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Gökleri ve yeri **örneksiz en güzel biçimde yaratandır**. Eşi olmamışken O'nun nasıl bir çocuğu olabilir? O her şeyi yarattı. O her şeyi pek iyi bilendir. (En'âm, 6/101).

خَالِقُ، خَلَّاقٌ = Hâlik-Hallâk İsim-Sıfatları³

Her Şeyin Yaratıcısı

ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ
كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

İşte size Rabbiniz Allah. O'ndan başka hiçbir tanrı yoktur, her şeyin **yaratıcısıdır**. Öyle ise O'na kulluk edin. O, her şeye Vekîl'dir. (En'âm, 6/102).

اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

Allah **her şeyin yaratıcısı**. O, her şeye Vekîl'dir. (Zümer, 39/62).

²Örneksiz, orijinal, en güzel biçimde, insanı hayran bırakan güzellikte yaratan anlamındaki بَدِيعُ = Bedi' İsim Sıfatı, Allah ile ilintisi noktasından iki yerde geçmektedir.

³Yaratan, yaratacağı her şeyi hikmeti gereği takdir edip var eden, gerçek yaratıcı anlamındaki bu sıfat, Allah ile doğrudan irtibatı açısından fiil şekilleri de en çok kullanılanlardır. Sıfat olarak, خَالِقُ = Hâlik ve خَلَّاقٌ = Hallâk şekilleri geçmektedir

ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاَنى تُوَفَّكُونَ

İşte bu size (nitelenen) Allah, Rabbiniz! **Her şeyin yaratıcısı!** Hiç bir tanrı yoktur, sadece O! Peki nasıl çevriliyorsunuz? (Mü'min, 40/62).

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلِ افَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ
لِأَنفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي
الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ
عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

De ki: “Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?” de ki: “Allah’tır!” De ki: “O’ndan başka kendilerine ne bir fayda, ne de bir zarar vermeğe güç yetiremeyen dostlar mı edindiniz.” De ki: “Hiç körle gören bir olur mu? Veya karanlıklar ile aydınlık eşit olur mu?” Yoksa Allah’a, birtakım ortaklar tanıdılar da onlar da O’nun yarattığı gibi yarattılar ve bunun sonucunda yaratış kendilerine benzeşir mi oldu? De ki: “Allah’tır her şeyin **yaratıcısı**. O tektir, Kahhârdır.” (Ra’d, 13/16).

Bir İnsan Yaratacağım

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّىْ خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ صَلٰصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ

Bir zaman Rabbin meleklerle: “Ben pişmemiş kuru çamurdan, de-
ğişmiş/şekillendirilmiş balçıktan bir insan **yaratacağım**” demişti
(Hicr, 15/28).

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّىْ خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ طِينٍ

Bir zaman Rabbin meleklerle demişti: Doğrusu ben bir çamurdan
bir insan **yaratmaktayım**. (Sâd, 38/71).

Allah’tan Başka Bir Yaratıcı mı Var?

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ
مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاَنى تُوَفَّكُونَ

Ey insanlar! Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın. Allah dışında si-ze, gökten ve yerden rızık veren **bir yaratıcı** mı var? O'ndan başka hiçbir tanrı yoktur. Nereden çevriliyorsunuz? (Fâtır, 35/3).

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

O, **yaratan**, var eden ve şekil veren Allah'tır. En güzel adlar O'nundur. Göklerde ve yerde ne varsa O'na doğru yüzer, O'nu anar. O, pek izzetlidir, pek hikmetlidir. (Haşr, 59/24)

خَالِقُ = Hâlik İsim-Sıfatının Çoğul Şekli

Allah'tan Başkasına 'Yaratıcı' Denilebilir mi?⁴

ثُمَّ خَلَقْنَا النَّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

Sonra o nutfeyi bir alaka (pıhtı) olarak **yarattık**. Ardından o alaka-yı (pıhtıyı) bir çiğnem et olarak yarattık, derken o çiğnem eti kemikler olarak yarattık ve o kemiklere bir et giydirdik. Sonra ona diğ-er bir hılkat neş'eti verdik (onu başka bir yaratılışla inşâ ettik). Bak ne şanlı o Allah! **Yaratanların en güzeli** (Mü'minûn, 23/14).

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ

Yaratanların en güzelini bırakıyorsunuz da Ba'l'e mi yakarı-yorsunuz? (Sâffât, 37/125).

وَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ

⁴ Ülkemizde Kur'ân'ı bilmemekten kaynaklanan ve din adına tepki gösterilen kavramlardan biri de Allah'tan başkalarına yaratıcı denilemeyeceği, bunu âdeta din dışına çıkmak gibi de-ğerlendirme yanılgısıdır. Oysa âyetlerde de görüldüğü gibi Allah bu sıfatı başkalarına da uygun görmüş, ama en mükemmel yaratıcının kendisi olduğuna da vurgu yapmıştır. Bize göre bu sıfatının da 'görme', 'iştirme' sıfatlarının yaratıklara nisbetinde nasıl sakınca yoksa bir mucidin de, ortaya orijinal bir eser koyan bir sanatkârın, bir bilim adamının bu sıfatla-nitelendirilmesinde bir mahzur yoktur. Allah Teâlâ mahzuru yok diyorsa yoktur. Bunun di-şındaki laflar lafu güzâftır.

Onu siz mi yaratıyorsunuz yoksa **biz miyiz yaratanlar?** (Vâkıa, 56/59).

حَلَّاقٌ = Hallâk İsim-Sıfatı

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

Kuşkusuz Rabbin, O'dur pek **iyi yaratıcı**, çok iyi bilen. (Hicr, 15/86).

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

Gökleri ve yeri yaratmış olan o Zat, onlar gibisini yaratmaya muktedir değil midir? Evet, tabîi (muktedirdir!) O, **pekâlâ yaratan**, çok iyi bilendir. (Yâsîn, 36/81).

خَالِقٌ = Hâlik İsim-Sıfatının Anlamının Fiiller ile Yansıtılması

Geçmiş Zaman Üçüncü Tekil Şahıs Kipi “خَلَقَ =haleka (yarattı)” ve ikinci Tekil Şahıs Kipi “خَلَقْتَ =halakte (yarattın)” Fiilleri ile Yansıtılması

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

Ey bütün insanlar! Sizi ve sizden öncekileri **yaratan** Rabbinize ibadet edin ki, belki takva sahibi olursunuz. (Bakara, 2/21).

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّيْنَهَا سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

O Allah öyle bir Zâttır ki yerdekilerin tümünü sizler için **yarattı**. Sonra (irâdesini) göğe yönelip onları yedi gök halinde düzenledi. O, her şeyi pek iyi bilendir. (Bakara, 2/29).

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ ۖ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَبَعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۚ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

Boşanmış kadınlar kendi başlarına üç temizlenme süresi beklerler. Allah'a ve son güne inanıyorlarsa Allah'ın rahimlerinde **yarattığını** gizlemeleri kendilerine helal olmaz. Bu süreçte kocaları, barışmak isterlerse kendilerini geri almaya daha çok hak sahibidirler. Kadınlar için üzerlerindeki hakkın aynısı meşru suretle erkekler üzerinde vardır. Bununla birlikte erkekler için kadınlar üzerinde bir derece üstünlük farkı vardır. Allah pek izzetlidir, pek hikmetlidir. (Bakara, 2/228).

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

Kuşkusuz Allah katında İsa'nın durumu Adem'in durumu gibidir. Onu topraktan **yarattı**. Sonra ona 'ol' dedi. O da oluveriyor. (Âl-i İmrân, 3/59).

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

Ey bütün insanlar! Sizi tek bir candan **yaratan**, ondan da eşini halkeden ve ikisinden pek çok erkekle kadınları üretilen Rabbinizden korkun. Kendisiyle birbirinizden isteklerde bulunduğunuz Allah'tan korkun ve bir de rahimlerden (akrabalık bağlarına saygısızlıktan sakının). Cidden Allah üzerinizde pekâlâ bir gözcü olagelmıştır. (Nisâ, 4/1).

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

Yahudilerle Hıristiyanlar: “Biz Allah’ın oğulları ve sevgilileriyiz” dediler. De ki: “Öyle ise neden size günahlarınız yüzünden azap ediyor? Belakis siz, O’nun **yarattıklarından** birer beşersiniz. Dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Göklerin, yerin ve bu ikisi arasındakilerinin egemenliği O’nundur. Son dönüş ancak O’nadır.” (Mâide, 5/18).

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

Gökleri ve yeri **yaratan**, karanlıkları ve aydınlığı var eden Allah’a hamdolsun. Ne var ki küfre sapmış olanlar (bunları) Rab’lerine denk tutuyorlar. (En’âm, 6/1).

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ

O, sizi bir çamurdan **yaratmış** olandır. Sonra bir süreç takdir etti. Belirlenmiş bir süreç de O’nun katındadır. Sonra siz kalkmış hâlâ şüpheleniyorsunuz. (En’âm, 6/2).

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

O, gökleri ve yeri yerli-yerince yaratan Zât’tır. ‘Ol’ diyeceği gün hak sözü hemen olur. Sûra üfleneceği gün hükümlanlık O’nundur. Görünmeyeni de görüneni de bilendir. O, pek hikmetli ve pek haberdardır. (En’âm, 6/73).

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ
عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ

Allah'a cinleri ortak yaptılar. Oysa onları o **yaratmıştır**. Bilgisiz-
ce O'na oğullar, kızlar uydurdular. O münezzehtir, nitelediklerinden
yücedir. (En'âm, 6/100).

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ
وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Göklerin ve yerin örneksiz en güzel biçimde yaratıcısı. Eşi olma-
mış iken O'nun nasıl bir çocuğu olabilir? O **her şeyi yarattı**. O her
şeyi pek iyi bilendir. (En'âm, 6/101).

قَالَ مَا مَنَعَكَ آلَا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ
وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

Allah buyurdu: “Sana emrettiğimde senin secde etmeni ne engelle-
di?” İblis: “Ben ondan hayırlıyım, beni bir ateşten **yarattın**, onu ise
bir çamurdan **yarattın**” dedi. (A'râf, 7/12).

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ
عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجْلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ

Göklerin ve yerin melekûtuna, Allah'ın yarattığı herhangi bir şe-
ye, belki de ecellerinin gerçekten yaklaşmış olabileceği konusuna
bakmadılar mı? Artık buna inanmadıktan sonra hangi söze inana-
caklar? (A'râf, 7/185).

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ
إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّيْهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ
دَعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَعْنِ آتَيْنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

O, sizi bir tek candan **yaratan** ve eşini de kendisiyle huzura ersin diye ondan (o ilk insandan) meydana getiren Zât'tır. Onu bürüyünce (onunlu ilişkiye girince) kadın hafif bir yük yüklendi. Bir süre böyle geçti. Kadın ağırlaşınca ikisi birlikte Rab'leri Allah'a dua ettiler: "Bize sâlih bir çocuk verirsen elbette şükredenlerden oluruz." (A'râf, 7/189).

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ
يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ
الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ
كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

Gökleri ve yeri **yarattığı** gündeki Allah'ın yazısına göre gerçekten Allah katında ayların sayısı on ikidir. Bunlardan dördü haram (aylardır. İşte budur dosdoğru din. Öyle ise onlarda (yasakları çiğneyerek) kendilerinize zulmetmeyin. Size karşı topyekûn nasıl savaşıyorlarsa siz de müşriklerle topyekûn savaşın. Bilin ki kesinkes Allah takva sahipleriyledir. (Tevbe, 9/36).

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ
اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكَ
اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

Kuşkusuz Rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde **yaratan**, sonra işi tedbir etmek üzere Arş üzerine kurulan Allah'tır. Hiçbir şefaatçi yoktur ancak O'nun izninden sonra (bu sözkonusudur). İşte size niteleyen bu Allah Rabbiniz! Öyle ise O'na kulluk edin. Hâlâ ibret almaya-
cak mısınız? (Yûnus, 10/3).

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا
عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

O, güneşi ısı ve ışık kaynağı, ayı bir nur yaptı ve yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona menziller belirledi. Bunları ancak hak ile **yarattı**. Bilen bir toplum için âyetleri ayrıntılı açıklıyor. (Yûnus, 10/5).

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ

Kuşkusuz gece ile gündüzün arka arkaya gelişinde ve Allah'ın gökler ile yeryüzünde **yarattıklarında** sakınan bir toplum için âyetler vardır. (Yûnus, 10/6).

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى
الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ
بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

O, hanginiz daha güzel iş yapacak diye sizi sınamak üzere gökleri ve yeri altı günde **yaratan** Zât'tır. O zaman Arş'ı su üzerinde idi. Bununla birlikte andolsun sen: "Gerçekten siz ölüm sonrası kuşkusuz diriltileceksiniz," dersen o küfredenler kesinkes: "Bu, apaçık büyüden başka bir şey değil," derler. (Hûd, 11/7).

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ
جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

Rabbinin rahmet ettiği kimse hariç. İşte bunun için onları **yarattı** ve Rabbinin: "Elbette cehennemi cinlerden ve inanlardan, hepsinden dolduracağım," sözü tam yerine geldi. (Hûd, 11/119).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ
وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

Gerçekten Allah'ın gökleri ve yeri **hak** ile yaratmış olduğunu görmedin mi? Dilerse sizi silip götürür ve yerinize yepyeni bir **halk** getirir. (İbrâhîm, 14/19).

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ

Allah o Zat ki, gökleri ve yeri **yarattı**. Gökten bir su indirip onunla size rızık olmak üzere bütün ürünlerden çıkardı, buyruğuyla denizde akıp gitmeleri için gemileri size boyun eğdirdi, ırmakları emri nize verdi. (İbrâhîm, 14/32).

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

Allah, gökleri ve yeri hak ile **yarattı**. O, onların ortak koşmalarından yücedir. (Nahl, 16/3).

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ

O, insanı bir nutfeden **yarattı**. Derken o, (Yaratıcısına kafa tutup) deliller ileri süren bir hasım kesiliverdi! (Nahl, 16/4).

وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

Küçük ve büyük baş hayvanları da, onları da **yarattı**. Onlarda sizin için ısınma/korunma araçları ve faydalar vardır. Bazılarını da yersiniz. (Nahl, 16/5).

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَيَّؤُا ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ

Allah'ın herhangi bir şeyden **yarattığına** bakmadılar mı? Gölge-leri, kendileri hor ve zelil bir halde yerlerde sürünerek sağ ve sollardan Allah'a secdeler ederek döner durur. (Nahl, 16/48).

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ قَدِيرٌ

Allah sizi **yarattı**. Sonra canınızı alacak. İçinizden kimisi biraz bilgiden sonra bir şey bilmesin diye ömrün en alçağına itilir. Kuşkusuz Allah çok iyi bilendir, çok güçlüdür. (Nahl, 16/70).

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا
وَجَعَلَ لَكُم سَرَائِلَ تَقِيْكُمْ الْحَرَّ وَسَرَائِلَ تَقِيْكُمْ بَاسَكُمْ
كَذٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسَلِّمُوْنَ

Allah, **yarattığı** şeylerden sizin için gölgeler yaptı, sizin için dağlardan siperler oluşturdu, sizin için sizi sıcaktan koruyacak gömlekler, sizi savaşın en yaman konumundan koruyacak giysiler halketti. Size yönelik nimetini işte böyle tamamlıyor ki belki teslimiyet gösterirsiniz. (Nahl, 16/81).

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ اَكَفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ
نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّيْكَ رَجُلًا

Kendisiyle konuşup cevap veren arkadaşı ona: “Seni topraktan, ardından bir nutfeden **yaratan** sonra seni bir adam şeklinde biçimlendiren o Zât’a nankörlük mü ettin?” dedi. (Kehf, 18/37).

تَنْزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْاَرْضَ وَالسَّمٰوٰتِ الْعُلٰى

Yeri ve yüce gökleri **yaratandan** peyder pey bir indirilişle indirdik (Tâhâ, 20/4).

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُوْنَ

O, geceyi, gündüzü, güneşi, ayı **yaratmış** olandır. Hepsi bir yörengede yüzüyorlar. (Enbiyâ, 21/33).

مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ اِلٰهٍ اِذَا لَذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍ بِمَا
خَلَقَ وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُوْنَ

Allah herhangi bir çocuk edinmedi. Kendisiyle birlikte herhangi bir tanrı yoktur. (Başka tanrı olsaydı) o zaman her tanrı elbette **ya-**

rattığıyla gider ve onlardan kimi kimine üstün gelirdi. Allah, onların niteleyegeldiklerinden münezzehtir. (Mü'minûn, 23/91).

وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنٍ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللّٰهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Allah her canlıyı sudan **yarattı**. Onlardan kimi karnı üzerinde yürür, içlerinden kimi iki ayak üzerinde yürür, onlardan kimi dört ayak üzerinde yürür. Allah ne diliyorsa yaratır. Allah her şeye hakkıyla kadirdir. (Nûr, 24/45).

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا

O, göklerin ve yerin mülkü kendisinin olan Zât'tır. Ne bir çocuk edinmiş, ne mülkünde ortağı olmuştur. Her şeyi **yaratmış** ve yarattığı her şeyi de iyice biçimlendirmiştir. (Furkân, 25/2).

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا

O, sudan bir insan **yaratan** ve onu soy-sop yapan Zât'tır. Rabbin hakkıyla muktedirdir. (Furkân, 25/54).

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسُئِلَ بِهِ خَبِيرًا

O, gökleri, yeri ve ikisinin arasındakini altı günde **yaratan** Zât'tır. Sonra Arş'a kuruldu. Rahman'dır. Haydi, onu bir bilene sor. (Furkân, 25/59).

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ

O beni **yaratmış** olan Zât'tır. Sonuçta da O beni doğru yola iletir. (Şuarâ, 26/78).

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ

Rabbinizin sizin için **yaratmış** olduğu eşlerinizi bırakıyorsunuz. Doğrusu siz sınır tanımaz bir toplumsunuz. (Şuarâ, 26/166).

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِيلَ الْأَوَّلِينَ

Sizi ve önceki nesilleri **yaratmış** olan Zât'tan korkun. (Şuarâ, 26/184).

أَمِنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا
إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْقَوْمِ الْعَادِلِينَ

Yoksa gökler ile yeri **yaratmış** ve sizin için gökten bir su indirmiş olan Zât mı (hayırlıdır)? Ki o su sayesinde sizin bir tek bitkisini bile bitiremeyeceğiniz güzellik sahibi bahçeler bitirdik. Şimdi Allah ile birlikte bir başka tanrı mı? Doğrusu onlar sapıp duran bir toplumdur. (Neml, 27/60).

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ

Allah, gökleri ve yeri hak denge ile **yarattı**. Kuşkusuz bunda inanana elbette bir ibret vardır. (Ankebût, 29/44).

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَنَنْتِي يُؤْفَكُونَ

Yüceliğim hakkı için kendilerine: “Gökleri ve yeri yaratıp güneş ve ayı buyruğuna alan kimdir?” diye sorsan, şüphesiz: “Allah’tır” derler. O halde nasıl (başka yöne) çevriliyorlar? (Ankebût, 29/61).

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَائِي رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ

Vicdanlarında hiç düşünmediler mi? Allah gökleri, yeri ve aralarındaki ancak hak (gerçek) ile ve belirlenmiş bir süreye göre **yaratmıştır**. Doğrusu insanlardan çoğu Rab'lerine kavuşmayı inkâr ediyorlar. (Rûm, 30/8).

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ

Sizi topraktan **yaratması** O'nun delillerindendir. Sonra siz bir den bir insan oldunuz, etrafa yayılıyorsunuz. (Rûm, 30/20).

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

Size nefislerinizden kendilerine ısınmanız için eşler **yaratması**, aranızda sevgi ve merhamet koyması da O'nun delillerindendir. Gerçekten bunda tefekkür eden bir toplum için elbette ibretler vardır. (Rûm, 30/21).

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

Allah, sizi **yaratan**, ardından size rızık veren Zât'tır. O sonra sizin canınızı alacak, akabinde de sizi diriltecek. Peki ortak koştuklarınızdan bunlardan herhangi birini yapacak var mı? O, münezzehdir, pek yücedir onların ortak koşup durduklarından.! (Rûm, 30/40).

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ

(Allah) gökleri direksiz **yarattı**. Onların direksiz olduğunu görüyorsunuz. Sizi çalkalar diye yeryüzüne de (ağırlıklar) bıraktı ve orada her türden canlıları yaydı. Gökten bir su indirdik de orada her hoş çiftten bitirdik. (Lokman, 31/10).

وَلَعِنَ سَأَلَتْهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Andolsun eğer onlara: “Gökleri ve yeri kim **yarattı**?” diye sorarsan elbette,: “Allah” derler. “Allah’a hamdolsun,” de. Doğrusu onların çoğunluğu bilmiyorlar. (Lokman, 31/25).

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

Allah, gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde **yaratıp** sonra Arş üzerine hükümlanlık kuran Zât'tır. Sizin için O'ndan başka ne herhangi bir dost, ne de herhangi bir şefaatçi vardır. Hâlâ düşünmüyor musunuz? (Secde, 32/4).

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَضُ مِنْ عُمرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

Allah sizi bir topraktan **yarattı**, sonra bir nutfeden. Sonra sizi eşler yaptı. O'nun bilgisi dışında hiçbir dişi ne gebe kalır, ne de doğurur. Ömrü uzatılmış olanın ömrünün uzatılması da ömrünün kısaltılması da muhakkak bir kitaptadır. Kuşkusuz bu, Allah'a çok kolaydır. (Fâtır, 35/11).

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ

Yerden, kendilerinden ve bilmeyecekleri nice şeylerden bütün çiftleri **yaratmış** olan o Zât münezzehdir. (Yâsîn, 36/36).

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ

Oysa sizi de, yapmakta olduklarınızı da Allah **yaratmıştır**. (Sâf-fât, 37/96).

قَالَ إِنَّا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

Dedi: Ben ondan hayırlıyım, beni bir ateşten **yarattın**, onu ise bir çamurdan **yarattın**. (Sâd, 38/76).

خَلَقَ السَّمُوتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى آلَهُو الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ

Gökleri ve yeri hak ile **yarattı**. Geceyi gündüzün üzerine atıyor, gündüzü de gecenin üzerine bırakıyor. Güneşe ve aya boyun eğdir-di. Her biri belirlenmiş bir süre için akmakta. Dikkat! O, çok güçlüdür, çok bağışlayandır. (Zümer, 39/5).

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمُوتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

Andolsun eğer onlara: “Gökleri ve yeri kim **yarattı**?” diye sorarsan, elbette: “Allah!” derler. De ki: “Ne dersiniz? Eğer Allah bana bir zarar murat ederse Allah’tan ayrı yalvarmakta olduklarınız, onlar O’nun zarar vermesini önleyebilirler mi? Veya bana bir rahmet dilerse onlar O’nun rahmetini engelleyebilirler mi?” De ki: “Bana Allah yeter. Tevekkül edenler sadece O’na dayanırlar.” (Zümer, 39/38).

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

O, sizi bir topraktan, sonra bir meniden, sonra bir alakadan **yarat-tan** Zât'tır. Sonra sizi bir çocuk olarak çıkarır. Ardından olgunluk çağlarınıza eresiniz diye, akabinde de yaşlılar olmanız için size ömür verir. İçinizden kiminin de önceden canı alınır. Bütün bunlar belirlenmiş bir süreye ulaşmanız için. Belki siz aklınızı çalıştırırsınız. (Mü'min, 40/67).

قُلْ اَيْتَكُمْ لَتَكْفُرُوْنَ بِالَّذِى خَلَقَ الْاَرْضَ فِى يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُوْنَ لَهُ اَنْدَادًا
ذٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِيْنَ

De ki: Cidden siz mi yeryüzünü iki günde **yaratmış** olan Zât'a küfrediyorsunuz, O'nun için denkler uyduruyorsunuz. O, âlemlerin Rabbidir. (Fussilet, 41/9).

فَاَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوْا فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوْا مَنْ اَشَدُّ مِّنَّا قُوَّةً اَوْ لَمْ يَرَوْا
اَنَّ اللّٰهَ الَّذِى خَلَقَهُمْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِاٰيَاتِنَا يَجْحَدُوْنَ

Ad'a gelince: Yeryüzünde haksızca büyüklük tasladılar ve: "Kuvvetçe bizden daha yaman kimdir?" dediler. Onlar, kendilerini **yaratmış** bulunan Allah'ın, O'nun onlardan gerçekten daha güçlü olduğunu görmemişler miydi? Âyetlerimizi inadına inkâr ediyorlar. (Fussilet, 41/15).

وَقَالُوْا لِحُلُوْدِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوْا اَنْطَقْنَا اللّٰهُ الَّذِى اَنْطَقَ
كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّالِیْهِ تَرْجِعُوْنَ

Derilerine: "Neden aleyhimizde tanıklık yaptınız?" derler. Onlar da: "Bizi her şeyi konuşturan o Allah konuşturdu. Sizi ilk kez de O **yaratmıştı**. İşte şimdi sırf O'na döndürülüyorsunuz," derler. (Fussilet, 41/21).

وَمِنْ اٰیَاتِهِ الْیَلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوْا لِلشَّمْسِ وَلَا
لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوْا لِلّٰهِ الَّذِى خَلَقَهُنَّ اِنْ كُنْتُمْ اِیَّاهُ تَعْبُدُوْنَ

Gece ile gündüz, güneş ile ay O'nun delillerindendir. Ne güneşe secde edin, ne de aya. Eğer O'na kulluk edenlerseniz onları **yaratmış** olan o Allah'a secde edin. (Fussilet, 41/37).

وَلَيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ
الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ^٥

Andolsun eğer onlara: “Gökleri ve yeri kim yarattı?” diye sorarsan elbette, behemehal: “Onları, çok güçlü, çok bilen **yarattı**,” derler. (Zuhruf, 43/9).

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ
مَا تَرْكَبُونَ^٦

O ki bütün çiftleri **yarattı**, sizin için gemilerden, küçük ve büyük baş hayvanlardan bineceklerinizi yaptı. (Zuhruf, 43/12).

وَلَيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَاَنَّى يُؤْفَكُونَ^٧

Andolsun onlara kendilerini kim **yaratmış** diye sorsan elbette kesin: “Allah” derler. Peki nasıl çevriliyorlar? (Zuhruf, 43/87).

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ^٨

Allah, gökleri ve yeri hak (denge) ile ve her kişi kendi kazandığının karşılığını görsün diye **yarattı**. Onlar haksızlığa uğratılmazlar. (Câsiye, 45/22).

وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ^٩

Kuşkusuz O, iki çifti, erkeği ve dişiye **yarattı**. (Necm, 53/45).

خَلَقَ الْإِنْسَانَ^{١٠}

İnsanı **yarattı**. (Rahman, 55/3).

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ^{١١}

İnsanı, fağfur gibi tıngır tıngır ses veren pişmiş çamurdan **yarat**tı. (Rahman, 55/14).

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَّارٍ^{١٢}

Cinleri de dumansız ateşten **yarattı**. (Rahman, 55/15).

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ
يَعْلَمُ مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا
يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

O, gökler ve yeri altı günde **yaratıp** sonra Arş üzerine istivâ eden Zât'tır. Yere gireni, ondan çıkmakta olanı, gökten ineni ve ona yükselmekte bulunanı bilir. O, nerede olsanız sizinledir. Allah yapmakta olduklarınızı pekâlâ görmektedir. (Hadîd, 57/4).

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

O, sizi **yaratmış** olan Zât'tır. Aranızda kâfir de var, aranızda inanan da var. Allah yapmakta olduğunuzu pekâlâ görmektedir. (Teğâbun, 64/2).

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

Gökleri ve yeri hak (gerçek) olarak **yarattı**. Sizi şekillendirdi ve şekillerinizi güzel yaptı. Son varış yalnız O'nadır. (Teğâbun, 64/3).

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ
لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

Allah, yedi kat gökleri ve yerden de onlar gibisini **yaratmış** olan o Zât'tır. Buyruk bunların arasından iner. (Bu) gerçekten Allah'ın her şeye karşı pekâlâ muktedir bulunduğunu ve doğrusu Allah'ın her şeyi bilgi bakımından hakikaten kuşattığını bilmeniz içindir. (Talâk, 65/12).

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ

O, hanginiz daha güzel davranacak diye sizi sınamak için ölümü ve hayatı **yaratmış** olan Zât'tır. O, çok güçlüdür, çok bağışlayandır. (Mülk, 67/2).

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

Yaratmış olan kimse hiç bilmez mi? O, Latiftir, pekâlâ haberdirdir. (Mülk, 67/14).

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا

Oysa O, sizi aşama aşama **yarattı**. (Nûh, 71/14).

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا

Allah'ın yedi göğü tabakalar halinde nasıl **yaratmış** olduğunu görmediniz mi? (Nûh, 71/15).

ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّى

Sonra bir alaka (rahme asılan bir embriyo) oldu. Derken Rabbi onu **yarattı** ve düzenledi. (Kıyâme, 75/38).

مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ

Onu hangi şeyden **yarattı**? (Abese, 80/18).

مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ

Bir nutfeden. Onu **yarattı** ve ona biçim verdi. (Abese, 80/19).

الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّىكَ فَعَدَلَكَ

O ki seni **yarattı**, derken seni biçimlendirdi ve seni dengeledi. (İnfitâr, 82/7).

الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى

O **yaratıp** düzenleyen Zât'ın. (A'lâ, 87/2).

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى

Erkeği ve dişi **yaratmış** olana. (Leyl, 92/3).

اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

Yaratmış olan Rabbinin adıyla oku. (Alak, 96/1).

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ

İnsanı kan pıhtısından **yarattı**. (Alak, 96/2).

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

Yarattıklarının şerrinden. (Felak, 113/2).

قَالَ لَمْ أَكُنْ لِأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمِإٍ مَسْنُونٍ

İblis: “Ben, kendisini pişmemiş kuru bir çamurdan, değişmiş/kara bir balçıktan **yarattığın** bir insana secde etmem için var olmadım,” dedi. (Hicr, 15/33).

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتُ طِينًا

Bir zaman meleklerle: “Adem’e secde edi,” demiştik. Onlar da secde etmişlerdi. Ancak İblis secde etmemiş, “çamur olarak **yarattığın** bir kimseye mi secde edeceğim?” demişti. (İsrâ, 17/61).

خَالِقُ =Hâlik İsim-Sıfatının Anlamının Geçmiş Zaman
Birinci Tekil Şahıs Kipi “ خَلَقْتُ =halaktü (yarattım)” ve
Çoğul Şahıs Kipi “ خَلَقْنَا =halaknâ (yarattık)” Fiilleri
ile Yansıtılması

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا

Buyurdu: İş böyledir. Buyurdu Rabbin: “O, bana göre pek kolaydır. Öyle ya daha önce de sen hiçbir şey değilken seni **yaratmıştım**.” (Meryem, 19/9).

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيدِيَّ اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ

Buyurdu: “Ey İblis! İki elimle **yarattığıma** secde etmenden seni ne alıyordu? Kibirlenmek mi istedin, yoksa yücelerden mi oldun?” (Sâd, 38/75).

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

İnsanları ve cinleri sırf Bana kulluk etsinler diye **yarattım**. (Zâriyât, 51/56).

ذُرِّي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا

Beni, tek olarak **yarattığım** o kimse ile başbaşa bırak. (Müddesir, 74/11).

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فِرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَى مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

Gerçekten bize, sizi ilk kez **yarattığımızdaki** gibi teker teker geldiniz ve size verdiğimiz şeyleri sırtlarınızın arkasına bıraktınız! Şimdi içinde, kendilerinin Allah'ın ortakları olduklarını ileri sürdüğünüz şefaatçılarınızı da yanınızda görmüyoruz! Doğrusu aranızdaki bağlar iyice koptu. Şefaatçılarınız olduklarını zannettikleriniz yanınızdan kaybolup gitti! (En'âm, 6/94).

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ

Gerçekten sizi **yarattık** ve ardından sizi biçimlendirdik. Sonra meleklerle: “Adem’e secde edin,” dedik. Hemen secde ettiler. Ancak İblis etmedi, o, secde edenlerden olmadı. (A'râf, 7/11).

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

Yarattıklarımızdan hakkı gösteren, onunla adalet sunan bir ümmet vardır. (A'râf, 7/181).

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ

Andolsun insanı pişmemiş kuru çamurdan, değişmiş (şekillenmiş) balçıktan **yarattık**. (Hicr, 15/26).

وَالجَّانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ

Cini, onu da daha önceden semûm ateşinden **yaratmıştık**. (Hicr, 15/27).

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ
فَاصْفَحَ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ

Gökleri, yeri ve aralarındakini ancak gerçekle **yarattık**. Kuşkusuz o saat elbette gelecek. Haydi kendilerine güzel bir müsamaha ile müsamahada bulun. (Hicr, 15/85).

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا

Yemin olsun, Âdemoğullarını şereflendirdik, onları karada ve denizde taşıdık, kendilerini tertemiz rızıklardan besledik. Onları, **yarattığımız** akıllı kimselerden pek çoğu karşısında gerçekten üstün kıldık. (İsrâ, 17/70).

وَعَرِّضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا

Ve sıra halinde Rabbine arzedilmişlerdir. Yemin olsun ki bize, sizi ilk kez **yarattığımız** gibi geldiniz. Doğrusu siz, sizin için bir buluşma zamanı belirlemeyeceğimizi sanmıştınız. (Kehf, 18/48).

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى

Sizi topraktan **yarattık** yine ona döndüreceğiz, sizi bir başka kez yine ondan çıkaracağız. (Tâhâ, 20/55).

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ

Göğü, yeri ve ikisinin arasındakiikleri onlar eğlensinler diye **yaratmadık**. (Enbiyâ, 21/16).

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يَتُوفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يَرْدُ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِّنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِّنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ

Ey insanlar! Eğer ölüm sonrası dirilişten bir kuşku içinde iseniz şunu bilin: Ciddin biz sizi önce topraktan, sonra nutfeden, sonra alakadan sonra tam şekillendirilmiş ve şekillendirilmemiş bir çiğnem etten **yarattık** ki size (ne olduğunuzu) açıklayalım. Belirlenmiş bir süreye değin de rahimlerde dilediğimizi durdururuz. Ardından da gücünüze ermeniz için sizi bir bebek olarak çıkarırız. Bununla birlikte içinizden kiminin (daha önce) canı alınıyor, içinizden kimi de -bilgi sahibi olduktan sonra hiçbir şey bilmesin diye- ömrün en perişan sürecine itiliyor. Yeryüzünü kupkuru görürsün. Derken üzerine suyu indirdiğimizde titreşir, kabarır ve her güzel çiftten bitirir. (Hacc, 22/5)

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ طِينٍ

Andolsun insanı çamurdan elde edilmiş bir süzmeden **yarattık**. (Mü'minûn, 23/12).

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ

Sizi sadece boşuna **yarattığımızı** ve gerçekten sizin bize döndürülmeyeceğinizi mi sanmıştınız? (Mü'minûn, 23/115).

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلَدَةً مَّيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنْآسِيَ كَثِيرًا

Ki onunla ölü bir beldeye can verelim, **yarattıklarımızdan** nice hayvanları ve pek çok insanı onunla sulayalım. (Furkân, 25/49).

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ

Ve onlar için onun gibi binecekleri şeyi **yaratmamız** da (O'nun kudretini yansıtan delillerdendir.) (Yâsîn, 36/42).

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ

Cidden bizim ellerimizin yaptıklarından kendileri için hayvanlar **yaratmış** olduğumuzu, kendilerinin onlara sahip bulunduklarını görmediler mi? (Yâsîn, 36/71).

أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ

İnsan kendisini bir nutfeden **yarattığımızı** görmedi mi? Derken birden o, apaçık bir hasım (kesiliverdi). (Yâsîn, 36/77).

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ

Yoksa onların tanıklığında melekleri dişiler mi **yaratmışız**? (Sâf-fât, 37/150).

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ

Göğü, yeri ve aralarındakini boşuna **yaratmadık**. O, küfre sapmışların sanısı. O küfretmiş olanların ateşten dolayı vay hallerine! (Sâd, 38/27).

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ

Gökleri, yeri ve bunların arasındakileri oyuncak diye **yaratmadık**. (Duhân, 44/38).

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

O ikisini sadece hak denge ile **yarattık**. Ne var ki onların çoğunluğu bilmiyorlar. (Duhân, 44/39).

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى
وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ

Gökleri, yeri, bu ikisinin arasındakini ancak hak sebeple ve belirlenmiş bir süre ile **yarattık**. Küfretmiş kimseler ise uyarıldıkları şeyden yüz çevirmekteler. (Ahkâf, 46/3).

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا
وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

Ey insanlar! Doğrusu Biz sizi bir erkek ve bir dişiden **yarattık**, tanışasınız diye sizi milletlere ve kabilelere ayırdık. Kuşkusuz Allah katında en değerliniz günahlardan en çok korunmanızdır. Gerçekten Allah pekâlâ bilendir, pekâlâ haberi olandır. (Hucurât, 49/13).

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

Andolsun gerçekten Biz insanı **yarattık**, nefsinin ne ile fitlemekte olduğunu biliriz. Biz ona şah damarından daha yakınız. (Kâf, 50/16).

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا
مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ

Andolsun gerçekten gökleri, yeri ve aralarındakini altı günde **yarattık** ve Bize hiçbir yorgunluk ilişmedi. (Kâf, 50/38).

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

Her şeyi çift **yarattık**. Belki siz düşünüp ibret alırsınız. (Zâriyât, 51/49).

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ

Kesin biz her şeyi, bir ölçü ile **yarattık**. (Kamer, 54/49).

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ

Biz sizi **yarattık**, tasdik etmiyor musunuz? (Vâkıa, 56/57).

كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ

Hayır asla! Cidden biz onları bildikleri şeyden **yarattık**. (Meâric, 70/39).

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

Cidden biz insanı karışık bir nutfeden **yarattık**. Kendisini sına-yalım diye onu duyan ve gören yaptık. (İnsân, 76/2).

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا

Biz onları yarattık ve bağlarını sıkıca **bağladık**. Dilediğimizde biçimlerini değiştirir de değiştiririz (İnsân, 76/28).

وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا

Sizi çiftler **yarattık**. (Nebe', 78/8).

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ

Elbette insanı bir zorluk içinde **yarattık**. (Beled, 90/4).

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

Andolsun gerçekten insanı en güzel biçimde **yarattık**. (Tîn, 95/4).

خَالِقُ =Hâlik İsim-Sıfatının Anlamının Şimdiki

Zaman Üçüncü Tekil Şahıs Kipi “يَخْلُقُ =yahluku (yaratır)”

ve Birinci Çoğul Şahıs Kipi “نَخْلُقُ =nahluku (yaratırız)”

Fiilleri ile Yansıtılması

قَالَتْ رَبِّ انِّى يَكُونُ لى وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِى بَشْرٌ قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ اِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَآ يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ

Dedi: Rabbim! Bana bir insan dokunmamışken benim nasıl çocuğum olur? Buyurdu: İşte böyle, Allah ne dilerse **yaratır**. Bir işe hükmettiğinde sadece ona ‘ol’ der. O da olur. (Âl-i İmrân, 3/47).

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْۤا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللّٰهِ شَيْۢءًا اِنْ اَرَادَ اَنْ يُّهْلِكَ الْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهُ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا ۗ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْۢءٍ قَدِيْرٌ

Gerçekten: “Allah Meryemoğlu Mesîh’tir,” diyenler küfre sapmıştır. De ki: “Allah, Meryemoğlu Mesîh’i, annesini, yeryüzündekilerini, hepsini helâk etmeyi istese kim Allah’tan kurtarabilir? Göklerin, yerin ve aralarındakilerin saltanatı Allah’ındır. Dilediğini **yaratır**. Allah her şeye karşı pek güçlüdür. (Mâide, 5/17).

وَالْخَيْلِ وَالْبِغَالِ وَالْحَمِيْرَ لِيَرْكَبُوْهَا وَزِيْنَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ

Hem kendilerine binmeniz ve hem de bir süs olarak atları, katırları ve eşekleri de (yarattı). Ve daha bilmeyeceğiniz şeyleri **yaratır**. (Nahl, 16/8).

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

Yaratan, yaratmayan gibi midir? Hâlâ öğüt almıyor musunuz? (Nahl, 16/17).

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى
عَمَّا يُشْرِكُونَ

Rabbin dilediğini **yaratır** ve seçer. Onlar için seçim hakkı yoktur. Allah, onların ortak koştuklarından münezzehtir, pek yücedir. (Kasas, 28/68).

لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ
اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

Allah bir çocuk edinmek isteseydi elbette **yaratmakta** olduklarından dilediğini süzüp seçerdi. O münezzehtir! O, tek ve pekâlâ kahreden Allah'tır. (Zümer, 39/4)

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَاثًا
وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذُّكُورَ

Göklerin ve yerin hükümranlığı Allah'ın tekelindedir. Dileyeceğini **yaratır**. Dileyeceği kimseye kız çocuk bahşeder, dileyeceği kimseye de erkek çocuk bahşeder. (Şûrâ, 42/49).

إِمَّا اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُمْ بِالْبَنِينَ

Yoksa O, **yarattıklarından** kızlar edinip oğulları size mi seçti? (Zuhruf, 43/16).

أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ

Sizi bayağı bir sudan **yaratmadık mı**? (Mürselât, 77/20).

خَالِقُ = Hâlik İsim-Sıfatının Anlamının Doğrudan
veya Dolaylı Olarak” خلق = halk (yaratma/
yaratılma/yaratılış)” Lafzı ile Aksettirilmesi

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ
الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

Göklerin ve yerin **yaratılışında**, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, insanlara fayda verecek şeylerle denizde akıp giden o gemide, Allah'ın gökten indirip sayesinde yeryüzünü ölümünden sonra diriltmesi ve üzerine bütün canlıları yaymasında, rüzgârların çevrilmesinde, gökle yer arasında emre hazır kılınmış bulutlarda aklını işleten bir topluluk için elbette âyetler/deliller/işâretler/izler vardır. (Bakara, 2/164).

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ
لِأُولِي الْأَلْبَابِ

Cidden göklerin ve yerin **yaratılışında**, gece ile gündüzün birbiri izlemesinde temiz akıl sahipleri için elbette ibretler vardır. (Âl-i İmrân, 3/190).

وَلَا ضَلَّتْهُمْ وَلَا مَنَيْنَهُمْ وَلَا مَرْنَهُمْ فَلْيُبَيِّنْ لَهُمْ إِذَا نَالَ الْأَنْعَامَ وَلَا مَرْنَهُمْ
فَلْيُغَيِّرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ
فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا

Elbette onları saptıracağım, kesinlikle onları kuruntulara kaptıracacağım, muhakkak kendilerine emredeceğim de hayvanların kulaklarını yaracaklar, kesin emredeceğim kendilerine muhakkak Allah'ın **yaratışını** bozacaklar. Kim Allah'ı bırakıp şeytanı dost edinirse gerçekten apaçık bir hüsrana hüsrana uğramıştır (Nisâ, 4/119).

أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ
وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ
بَضْطَةً ۖ فَادْكُرُوا الْآءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

Sizi uyarсын diye sizden bir adam aracılığıyla Rabbinizden size bir öğüt geldi diye şaştınız mı? Sonra hatırlayın, bir vakit sizi, Nuh'un toplumundan sonra onların yerine geçirmiş ve **yaratılışt**a kuvvetçe sizi üstün kılmıştı. Allah'ın nimetlerini anın belki siz murada erersiniz. (A'râf, 7/69).

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَوُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ
مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

Allah'ın gerçek bir vaadi olarak topluca dönüşünüz ancak O'nadır. Gerçekten O, **yaratmaya** başlar. Sonra, iman edip iyi işler yapanları âdilâne ödüllendirmesi için o yaratmayı iâde eder/ölüm sonrası dirilişi gerçekleştirir. Küfredenlere gelince onlara, kâfirlik yapagelmele-ri yüzünden kaynar sudan bir içki ve elem veren bir azap vardır. (Yûnus, 10/4).

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَوُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدَوُا الْخَلْقَ
ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنْتِ تُؤْفَكُونَ

De ki: Ortak tanıdıklarınızdan **yaratmaya** ilk başlayan, sonra onu iâde edecek (çevirip yeniden yaratacak olan) var mı? De ki: Allah **yaratmaya** ilk başlar sonra onu geri çevirip tekrar yaratır. Nereden çeviriliyorsunuz? (Yûnus, 10/34).

وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا

Dediler: Biz, bir sürü kemik ve toz-toprak olduğumuzda mı, gerçekten biz mi yepyeni bir **yaratılışla** diriltilmiş olacağız? (İsrâ, 17/49).

أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا

Veya sinelerinizde (zihinlerinizde) büyüyen şeylerden en güçlü te-lakkilerinizden herhangi bir **yaratık** olun. Diyecekler: “Kim bizi di-riltecek?” De ki: “Sizi ilk kez yaratmış olan!” Başlarını sana doğru hareket ettirecekler ve: “Ne zaman o diriltme?” diyecekler. De ki: “Yakın olması umulur!” (İsrâ, 17/51).

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا

İşte bu, onların cezası. Çünkü onlar âyetlerimize küfretmişler ve: “Biz bir sürü kemik ve toz-toprak olduğumuzda mı yepyeni bir **yara-tılışla** diriltilmiş olacağız?” dediler. (İsrâ, 17/98).

مَا أَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا

Onları (İblis'i ve soyunu), ne gökler ile yerin **yaratılışına**, ne de kendilerinin yaratılışına tanık tuttum. Saptıranları yardımcı tutma-dım. (Kehf, 18/51).

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى

Dedi: Rabbimiz, her şeye **yaratılışını** verip ardından yol göster-miş Zât'tır. (Tâhâ, 20/50).

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ
نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ

O günde göğü, kitap sayfalarının dürülüşü gibi düreriz. **Yaratışın** evvelinde başladığımız gibi üstlendiğimiz bir vaad olarak göğü îade ederiz. Cidden biz (vaadettiğimizi) yaparız. (Enbiyâ, 21/104).

أَمْ يَبْدَوُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ءِ إِلَهٌ مَعَ
اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Yoksa **yaratmaya** ilk başlayan, sonra onu tekrar edecek olan ve sizi gökten ve yerden rızıklandıran Zât mı (hayırlıdır)? Şimdi Allah ile birlikte bir başka tanrı mı? De ki: Doğru söyleyenler iseniz kanıtınızı getirin. (Neml, 27/64).

وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا
الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

Görmediler mi Allah **yaratmayı** nasıl başlatıyor? Sonra onu tekrar edecek. Cidden bu, Allah'a pek kolaydır. (Ankebût, 29/19).

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ
النَّشَاةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

De ki: “Yeryüzünde gezin de **yaratmaya** nasıl başladığına bakın. Sonra Allah öteki oluşumu meydana getirir.” Kuşkusuz Allah, her şeye karşı pek güçlüdür. (Ankebût, 29/20).

اللَّهُ يَبْدَوُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

Allah **yaratmaya** başlar, ardından onu tekrar eder. Sonra yalnız O'na döndürülürsünüz. (Rum, 30/11).

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ السِّنِّتِكُمْ وَالْوَانِكُمْ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ

Göklerin ve yerin **yaratılışı**, dillerinizin ve renklerinizin farklı oluşu da O'nun delillerindendir. Cidden bunda bilen kimseler için el-bette ibretler vardır. (Rûm, 30/22).

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ
الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

O, **yaratmaya** ilk başlayan, sonra onu çevirip tekrar eden Zât'tır. Bu kendisine daha kolaydır. Göklerde ve yerde en üstün örnek yalnız O'nundur. O'dur çok güçlü, çok hikmetli. (Rûm, 30/27).

فَاقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا
تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Öyle ise yüzünü bir muvahhit olarak dine çevir, Allah'ın fitratına ki insanları onun üzerine yaratmıştır. Allah'ın **yaratışı** için asla değişme yoktur. İşte odur dosdoğru din. Ne var ki insanların çoğunluğu bilmiyorlar. (Rûm, 30/30).

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعَثَكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

Yaratılmanız da diriltilmeniz de başka değil sadece bir tek canlının yaratılması gibidir. Kuşkusuz Allah çok iyi duyardır, çok iyi görür. (Lokman, 31/28).

وَقَالُوا آءِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ

Dediler: Toprakta kaybolduğumuzda mı, cidden biz mi yepyeni bir **yaratılış içinde** olacak mıyız? Doğrusu onlar Rablerine kavuşmayı inkâr etmekte. (Secde, 32/10).

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكَةِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْنَحَةٍ
مَّثْنَىٰ وَثُلَّةَ وَرُبَاعٍ يُزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Hamd, gökleri ve yeri yaratan, melekleri ikişer, üçer, dörder katlı elçiler yapan Allah'a hamdolsun. **Yaratmada** dilediğini artırır. Doğrusu Allah her şeye pekâlâ güç yetirendir. (Fâtır, 35/1).

إِنْ يَشَاءُ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ

Dilerse sizi yok eder ve yerinize yepyeni bir **halk** getirir. (Fâtır, 35/16).

وَمَنْ نَعْمَرُهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ

Ömürlü kıldığımız kimseyi, onu **yaratılıştaki** tersine çeviririz. Akıl işletmiyorlar mı? (Yâsîn, 36/68).

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ

Yaratılışını unutarak bize bir örnek getirdi ve: "Çürümüş o kemiklere kim hayat verecek?" dedi. (Yâsîn, 36/78).

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

De ki: Onlara, onları ilk kez meydana getirmiş olan O Zât hayat verecek. O, her yaratmayı çok iyi bilendir. (Yâsîn, 36/79).

لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Elbette göklerin ve yerin **yaratılışı** insanların **yaratılışından** daha büyüktür. Ne var ki insanların çoğunluğu bilmiyorlar. (Mü'min, 40/57).

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ

Gökleri ve yeri **yaratması** ve bunlarda yaydığı canlılar O'nun varlığının delillerindendir. O, dilediği zaman bunları bir araya getirmeye pekâlâ güç yetirendir. (Şûrâ, 42/29).

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَّا أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ
سَتَكْتُبُ شَهَادَتَهُمْ وَيَسْأَلُونَ

Rahman'ın kulları olan melekleri dişiler saydılar. Onların **yaratılışlarına** tanık mı olmuşlar? Tanıklıkları yazılacak ve sorgulananacak. (Zuhruf, 43/19).

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

Yaratılışınızda ve yaymakta olduğu canlılarda kesin inanan bir kavim için elbette ibretler vardır. (Câsiye, 45/4).

أَفَعَيَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ

İlk **yaratılıştaki** acziyet mi göster mişiz/yorulmuş muyuz? Doğrusu onlar yeni bir **yaratılıştan** şaşkınlık içindeler. (Kâf, 50/15).

ءَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنِيهَا

Yaratılış açısından siz mi daha çetinsiniz, yoksa gök mü? Onu Allah bina etti. (Nâziât, 79/27).

خَالِقٌ = Hâlik İsim-Sıfatının Anlamının Farklı Fiil ve Masdarların Birlikte Geçtiği⁵ Âyetler

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقَعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ
فِي خَلْقِ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ
فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

Onlar ki, Allah'ı ayakta iken, otururken ve yanları üstünde iken anarlar, göklerin ve yerin **yaratılışında** derin derin düşünürler. "Rabbimiz! Sen bunu boşuna **yaratmadın**, Sen münezzehsin, öyle ise kuru bizi o ateşin azabından," (derler). (Âl-i İmrân, 3/191).

⁵ Sıfat nitelikli olanlar bu kapsamın dışında tutulmuş.

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مَسْخَرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِلَّا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

Kuşkusuz Rabbiniz, O Allah'tır ki, gökleri ve yeri altı günde **yarattı**. Sonra Arş'a hükümrân oldu. O, geceyi hızla kendisini kovalayan gündüze bürüyüp örter. Yine güneşi, ayı ve yıldızları emrine boyun eğmiş oldukları halde yarattı. Dikkat! **yaratış** da emir veriş de sadece O'nun. Alemlerin Rabbi Allah ne yüce! (A'râf, 7/54).

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَايِ الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا

Görmediler mi gökleri ve yeri **yaratmış** olan Allah gerçekten kendileri gibisini **yaratmaya** kadirdir ve onlar için kendisinde hiç kuşku bulunmayan bir süre belirlemiştir. O zâlimler sadece kafirlikte direniyorlar. (İsrâ, 17/99).

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقُ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ

Andolsun üstünüzde yedi yol **yarattık**. **Yaratmaktan** da gafiller değildik. (Mü'minûn, 23/17).

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ

Allah o Zât ki sizi bir güçsüzlükten **yarattı**. Sonra güçsüzlüğün ardından bir güç yaptı, sonra gücün arkasından bir güçsüzlük, bir ihtiyarlık **halketti**. Dilediğini yaratıyor. O, çok iyi bilendir, çok güçlüdür. (Rûm, 30/54).

هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

Bu, Allah'ın **yaratışı**. Haydi bana gösterin O'ndan başkaları neyi **yaratmış**? Doğrusu o zalimler apaçık bir sapıklık içindeler. (Lokman, 31/11).

الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ

O, **yarattığı** her şeyi güzel yapan ve insanı **yaratmaya** çamurdan başlayan Zât'tır. (Secde, 32/7).

فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ

Öyle ise kendilerine sor bakalım onlar mı **yaratma** açısından daha yaman yoksa **bizim yarattığımız** kimse mi? Doğrusu biz onları yapışkan bir çamurdan yarattık. (Sâffât, 37/11).

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَانزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظِلْمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانِي تُصَرِّفُونَ

Sizi bir tek candan **yarattı**. Sonra ondan onun eşini yaptı. Sizin için büyük ve küçük baş hayvanlardan sekiz çift indirdi. Sizi annele-
rinizin karınlarında üç karanlık içinde bir **yaratış** sonrasında **yaratıp duruyor**. İşte bu Allah sizin Rabbiniz! Hükümrânlık yalnız O'nun. Hiçbir tanrı yoktur, sadece O var. Peki nasıl çevriliyorsunuz? (Zümer, 39/6).

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْى بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Gökler ile yeri **yaratan** ve bunları **yaratmakla** yorulmayan Allah'ın gerçekten ölüleri diriltmeye kadir olacağını düşünmediler mi? Evet gerçekten O, her şeye pekâlâ güç yetirendir. (Ahkâf, 46/33).

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَافُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِنْ فُطُورٍ

Yedi göğü birbirine uygun tabakalar halinde **yaratmış** Zât! Rah-man'ın **yaratışında** bir uyumsuzluk göremezsin. Haydi gözünü çevir, bir çatlak görüyor musun? (Mülk, 67/3).

فَاعِلٌ ، فَعَالٌ = Fe'âl, Fâil, İsim-Sıfatları⁶

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ
إِنَّ رَبَّكَ فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ

Gökler ve yer sürdükçe -Rabbinin dilediği hariç- orada sürekli ka-lacaklar. Kuşkusuz Rabbin istediğini **pekâlâ yapandır**. (Hûd, 11/107).

فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ

Dilediğini **çok iyi yapandır**. (Burûc, 85/16).

لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُمْ لَاتَّخَذْنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ

Bir eğlence edinmemizi isteseydik bunu katımızdan edinirdik. Çünkü **yapanlar** biziz. (Enbiyâ, 21/17).

فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَنٌ وَكُلَّآ اتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ
دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرُ وَكُنَّا فَاعِلِينَ

Hemen onu Süleyman'a kavrattık. Bununla birlikte her birine bir hüküm ve bir ilim vermiştik. Davud'un maiyyetinde dağlara boyun eğdirmiştik, kuşlarla birlikte tesbih ediyorlardı. **Biz yapanlar ola-geldik**. (Enbiyâ, 21/79).

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ
نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ

⁶ Pekâla yapan, pekâla gerçekleştiren anlamındaki فَعَالٌ = Fe'âl İsim-Sıfatı ve bunun pekiştirme anlamı taşımayan فَاعِلٌ = fâil şekli ilgili hadiste yer almayan sıfatlardandır. فَاعِلٌ = fâil şek-linin tekili değil çoğulu kullanılmıştır.

O gün ki göğü defter dürer gibi düreceğiz, ilk yaratmağa başladığımız gibi onu yeniden yaratacağız. Bu üstlendiğimiz bir vaaddir. Şüphe yok ki **Biz yapanlarız.** (Enbiyâ, 21/104).

فَاعِل = Fâil İsim-Sıfatının Anlamının Geçmiş
Zaman Birinci Çoğul Şahıs Kipi “فَعَلْنَا =fealnâ
(yaptık)” ve Üçüncü Tekil Şahıs Kipi “فَعَلَ =feale
(yaptı)” Fiilleri ile Yansıtılması

وَسَكَنْتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ
كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ

Siz de, kendilerine zulüm yapmış olanların meskenlerine yerleşmiştiniz. Oysa onlara neler **yaptığımız** size açık-seçik belli olmuş, hem de size örnekleri vermiştik. (İbrâhîm, 14/45).

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ

Rabbinin Âd'a neler **yaptığını** görmedin mi? (Feer, 89/6).

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ

Rabbinin fil sahiplerine neler **yaptığını** görmedin mi? (Fîl, 105/1).

فَاعِل = Fâil İsim-Sıfatının Anlamının Şimdiki
Zaman Üçüncü Tekil Şahıs Kipi “يَفْعَلُ =yefalu
(yapar)” Fiili ile Yansıtılması

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ
بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَإِيْدْنَاهُ بِرُوحِ
الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
مَا أَقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

İşte şunlar o elçiler! Kimilerini kimisine üstün kıldık. İçlerinden kimine Allah konuştu, bazılarını derecelerle yükseltti. Meryem oğlu İsa'ya o apaçık mucizeleri verdik, kendisini Rahulkudüs ile destekledik. Allah dileseydi onların arkasından gelenler -kendilerine onca ayetler geldikten sonra- birbirlerini öldürmezlerdi. Ne var ki ihtilafa düştüler, içlerinden kimisi inandı, içlerinden kimi de kâfir oldu. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediğini **yapıyor**. (Bakara, 2/253).

قَالَ رَبِّ اَنْتَ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَاْمْرَاَتِي عَاقِرٌ قَالَ
كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ

(Zekeriyya) dedi: “Rabbim! Benim için bir oğul nasıl olabilir? Gerçekten bana, ihtiyarlık erişmiş, üstelik karım da kısır.” Buyurdu: İşte böyle, Allah istediğini **yapar**. (Âl-i Imrân, 3/40).

يُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظَّالِمِيْنَ وَيَفْعَلُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ

Allah, iman edenlere dünya hayatında ve âhirette sâbit sözle sebat verir, Allah o zâlimleri saptırır, Allah dilediğini **yapar**. (İbrâhîm, 14/27).

لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُوْنَ

O, **yaptığından** sorumlu olmaz, onlar ise sorumludurlar. (Enbiyâ, 21/23).

اِنَّ اللّٰهَ يَدْخُلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنَّٰتٍ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَرِيْدُ

Şüphe yok ki Allah, iman edip yararlı işler işleyenleri altından ırmaqlar akar cennetlere koyacak. Şüphe yok ki Allah ne isterse onu **yapar**. (Hacc, 22/14).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ
وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِنْ مَكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

Görmedin mi? Göklerdeki kimseler, yerdeki kimseler, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, bütün hayvanlar ve insanlardan birçoğu hep Allah'a secde ediyorlar. Birçoğunun da üzerine azap hak olmuştur. Allah her kimi horlarsa artık onu şereflelendirecek yoktur. Şüphesiz Allah ne dilerse **yapar**. (Hacc, 22/18).

إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ

Kesin biz o mücrimlere böyle **yaparız**. (Sâffât, 37/34).

كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ

Biz öyle **yaparız** suçlulara! (Mürselât, 77/18).

^{مُصَوِّرٌ} = **Musavvir İsim-Sıfatı**⁷

^{مُصَوِّرٌ} = **Musavvir İsim-Sıfatının Anlamının Şimdiki**

Zaman Üçüncü Tekil Şahıs Kipi “^{يُصَوِّرُ} = **yusavviru**

(şekil verir),” **Geçmiş Zaman Birinci Çoğul Şahıs Şekli**

“^{صَوَّرْنَا} = **savvernâ** (şekil verdik)” ve **Üçüncü Tekil**

Şahıs Kipi “^{صَوَّرَ} = **savvera**” **Fiilleri ile Yansıtılması**

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

O, sizi, rahimlerde istediği şekilde **şekillendiren** zattır. O'ndan başka hiçbir tanrı yoktur. O Azîz'dir, Hakîm'dir. (Âl-i İmrân, 3/6).

⁷ Varlıklara sûret ve şekil veren, her şeyi bir özellikle yaratan; nesneleri birbirinden ayıran husûsiyetlerde yaratan diye yorumlanan “^{الْمُصَوِّرُ} = el-Musavvir” lafzı, Haşr sûresinin 24. âyetinde sekiz isim-sıfatın peşpeşe sıralandığı sekizli grupta yer almakta ve sıfat şekli yalnız işaret edilen âyette geçmektedir. Bkz. ‘Halik’ İsim-Sıfatı

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ

Gerçekten sizi yarattık, ardından sizi **biçimlendirdik**, sonra meleklerle: “Adem’e secde edin,” dedik. Hemen secde ettiler. Ancak iblis (etmedi), o secde edenlerden olmadı. (A'râf, 7/11).

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ
فَاحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ
فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

Allah, o Zât ki, sizin için yeryüzünü bir karargâh, göğü de bir bina yapmış, sizi **şekillendirip** şekillerinizi de güzelleştirmiş ve sizi tertemiz (nimetlerden) rızıklandırmıştır. İşte bu Allah'tır sizin Rabbiniz! Âlemlerin Rabbi Allah çok yücedir! (Mü'min, 40/64).

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَاحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

O, gökleri ve yeri hak ile yarattı, size **şekil verdi**, şekillerinizi güzel de yaptı. Sonunda gidiş O'nadır. (Teğâbun, 64/3).

مُنْشِئُونَ = **Münşiûn İsim-Sıfatı**⁸

أَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ

Onun ağacını siz mi inşa ettiniz yoksa Biz miyiz **inşa edenler**? (Vâkıa, 56/72).

⁸ İnşâ edenler, meydana getirenler, yaratanlar, aşama aşama oluşturanlar anlamına gelen bu lafzın Kur'an'da çoğul ve fiil şekilleri geçmektedir.

مُنْشَوْنَ = Münşiûn İsim-Sıfatının Anlamı Dörtlü
Fiillerden Geçmiş Zaman Birinci Çoğul Şahıs

Kipi “أَنْشَأْنَا = enşe'nâ (aşama aşama meydana getirdik)”;
Geçmiş Zaman Üçüncü Tekil Şahıs Şekli

“أَنْشَأَ = enşee” Fiilleri ile Yansıtılması

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ
لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمْ
فَآهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ

Kendilerinden önce nice sivrilmiş nesilleri helak ettiğimizi görme-
diler mi? Yeryüzünde size vermediğimiz imkânları onlara vermiştik,
gökten üzerlerine bolca yağmur göndermiştik, altlarından akan ır-
maklar yapmıştık. Derken günahları sebebiyle kendilerini helak et-
miştik, arkalarından da başka nesiller meydana getirmiştik.
(En'âm, 6/6).

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ

Oysa Biz, zulmetmekte olan nice memleketleri kırdık geçirdik ve
arkasından da diğerlerini başka bir topluluk olarak meydana getir-
dik. (Enbiyâ, 21/11).

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ
فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

Sonra o nutfeyi bir alaka (pıhtı) olarak yarattık. Ardından o ala-
kayı bir çığnem et olarak yarattık, derken o eti kemikler olarak ya-
rattık ve o kemiklere bir et giydirdik. Sonra ona diğer bir hilkat
neş'eti verdik (onu başka bir yaratılışla inşa ettik). Bak ne
şanlı o Allah! Yaratanların en güzeli. (Mü'minûn, 23/14).

فَانْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

Öyle iken durdurduk da onunla sizin için hurmalıklar, üzümlükler kabilinden bağlar, bahçeler **yaptık**; içlerinde sizin için birçok meyveler var, onlardan yer ve geçinirsiniz. (Mü'minûn, 23/19).

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ

Sonra onların ardından başka bir kuşak **meydana getirdik**. (Mü'minûn, 23/31).

ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ

Sonra onların ardından başka nesiller **meydana getirdik**. (Mü'minûn, 23/42).

وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

Ama Biz birçok kuşaklar **meydana getirdik de** üzerlerine ömür uzadı. Sen Medyen halkı arasında ikamet ederek âyetlerimizi onlardan okuyup öğrenmedin de! Ancak Biz peygamberlik verip gönderenler olduk. (Kasas, 28/45).

إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً

Biz o kadınları yeniden **inşâ etmişizdir**. (Vâkıa, 56/35).

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ

O, sizi (başlangıçta) bir tek candan **meydana getirendir**. Öyle ise bir karar yeri var, bir de emanet bırakılan yer. İyice kavrayan bir toplum için âyetleri cidden ayrıntılı bir şekilde açıkladık. (En'âm, 6/98).

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ
مَنْ بَعْدَكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ط

Zengin olan Rabbin merhamet sahibidir. Dilerse sizi ortadan kaldırır, başka bir kavmi soyundan **meydana getirdiği gibi**; arkanızdan dilediğini yerinize getirir. (En'âm, 6/133).

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ
وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ
مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ
وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ٧

O, o Zat ki asmalı ve asmasız (üzüm) bağlarını, yemişleri/tatları farklı hurmaları, ekinleri, zeytinleri, benzeşen ve benzeşmeyen narları **yarattı**. (Her biri) meyve verdiğinde meyvesinden yiyin, devşirilmesi gününde hakkını verin. İsraf etmeyin. Gerçekten O, israf edenleri sevmez. (En'âm, 6/141).

وَالِى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ
هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا
إِلَيْهِ ط إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ

Semud'a da kardeşleri Salih'i gönderdik. Dedi: Ey toplumum! Allah'a kulluk edin, sizin için O'ndan başka bir tanrı yoktur. O, sizi yerden **meydana getirdi** ve size orada ömür sürdürdü. Öyle ise O'ndan mağfiret isteyin, ardından kendisine yönelin. Gerçekten Rabbin pek yakındır, cevap verendir. (Hûd, 11/61).

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

Oysa sizin için o kulağı, o gözleri, o gönülleri **inşâ eden** O. Siz pek az şükrediyorsunuz. (Mü'minûn, 23/78).

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

De ki: Onlara, onları ilk kez **meydana getirmiş olan** o Zât hayat verecek! O, her yaratmayı çok iyi bilendir. (Yâsîn, 36/79).

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمُ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ
الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَةٌ فِي بُطُونِ
أُمّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى

Onlar ki -ufak-tefek kusur başka- günahın büyüklerinden ahlak-sızlıklardan kaçınırlar. Kuşkusuz Rabbin geniş mağfiretlidir, sizi yerden **meydana getirdiği** sıra ve sizler analarınızın karınlarında ceninler iken sizin durumlarınızı en iyi bilendir. Şimdi nefislerinizi aklamağa kalkışmayın! O'dur korunup sakınan kişiyi en iyi bilen. (Necm, 53/32).

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

De ki: O'dur ancak sizi **inşâ eden**, size dinleyecek kulak, görececek gözler, duyacak gönüller veren. Fakat sizler pek az şükrediyorsunuz. (Mülk, 67/23).

مُنْشَوْن = Münşiûn İsim-Sıfatının Anlamının Dörtlü
 Fiillerden Şimdiki Zaman Birinci Tekil Şahıs Kipi
 “يُنْشِئُ =yunşiu (aşama aşama meydana getirir ve)”
 Birinci Çoğul Şahıs Kipi “نُنْشِئُ =nunşiu”
 Fiilleri ile Yansıtılması

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ

O Zât ki size, korku ve umut için şimşegi gösterir, (yağmurlarla yüklü) ağır ağır bulutları **yaratır**. (Ra'd, 13/12).

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنْشِئُ
 النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

De ki: Yeryüzünde bir gezinin de bakın, yaratmayı başlangıçta nasıl yapmış? Sonra da Allah **son yapışı meydana** getirecek. Şüphesiz Allah her şeye karşı pekâlâ güçlüdür. (Ankebût, 29/20).

عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ

Kılıklarınızı değiştirmemiz ve sizi bilemeyeceğiniz bir **oluşumda inşâ etmemiz** doğrultusunda. (Vâkıa, 56/61).

مُنْشَوْن = Münşiûn İsim-Sıfatının Anlamının
 نَشْأَةٌ =neş'eh Masdar İsim ile Yansıtılması

وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ

Kuşkusuz sonraki **neş'et (oluşum)** da O'na aittir. (Necm, 53/47).

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ

Elbette ilk **oluşumu** biliyorsunuz, o halde düşünsenize! (Vâkıa, 56/62).

جَاعِلٌ = Câil İsim-Sıfatı⁹

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

Bir zamanlar Rabbin meleklerle: “Ben yeryüzüne bir halife **atayacağım**” demişti de onlar: “Orada fesat çıkaracak ve kanlar dökecek kimse mi yapacaksın? Oysa biz hamdinle tesbih ediyor, Seni kutsuyoruz” dediler. Bunun üzerine Allah: “Hiç kuşkusuz Ben, sizin bilmediklerinizi biliyorum” buyurdu. (Bakara, 2/30).

وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ

Bir vakit Rabbi, İbrahim’i bazı kelimelerle sınamıştı. O da onları tamamlayınca (Allah): “Seni insanlara önder **yapacağım**” buyurmuştu. “Soyumdan da (yap)” deyince (Allah): “Benim ahdim zalimlere ermez” buyurdu. (Bakara, 2/124).

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

⁹ Sözlükte; olmak, meydana getirmek, bir şeyi bir başka şeyden oluşturmak ve cümledeki konumuna göre dilimize çeşitli sözcüklerle aktarılan “ca’l” lafzından türetilen ‘جَاعِلٌ = câil’ lafzı, Allah’ın sıfatı olarak yapan, yaratan, meydana getiren, atayan anlamlarında kullanılır. ‘جَاعِلٌ = câil’ ile aşağıda gelecek olan فَاطِرٌ = Fâtır, ve فَالِقٌ = falık İsim-Sıfatları bölümün başlarında işaret edilen ve Allah’ın doksan dokuz ismi bulunduğunu bildiren hadiste geçmediklerine telmih için yaratma grubunda sonraya bırakılmışlardır.

Allah şöyle demişti: Ey İsa! Kuşkusuz ben seni öldüreceğim, seni kendime kaldıracam, seni o küfredenlerden temizleyeceğim, sana uyanları kıyamet gününe değin, o küfredenlerin üstünde **tutacağım**, sonra yalnız bana olacak dönüşünüz ve ihtilaf edegeldiğiniz şeyler hususunda aranızda hüküm vereceğim. (Âl-i İmrân, 3/55).

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنَحَةٍ
مِثْنَى وَثُلْثَ وَرُبَاعٍ يُزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Hamd, gökleri ve yeri yaratan, melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı elçiler **yapan** Allah'a olsun. Yaratmada dilediğini artırır. Doğrusu Allah her şeye pekala güç yetirendir. (Fâtır, 35/1).

وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا

Cidden biz onun (yeryüzünün) üzerindikileri gerçekten kupkuru toprak **yapanlarız**. (Kehf, 18/8).

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ فَالْقِيهِ فِي
الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

O sırada Musa'nın annesine: "Onu emzir, ona bir zarar gelmesinden endişe duyduğunda kendisini denize bırakıver, hem korkma ve üzülmeme, Biz kesin onu sana geri getireceğiz ve onu peygamberlerden **yapacağız**," diye vahyettik. (Kasas, 28/7).

جَاعِلٌ = Câil İsim-Sıfatının Anlamının

Fiiller İle Yansıtılması

Geçmiş Zaman Üçüncü Tekil Şahıs Kipi

"جعل = ceale" Fiili ile Yansıtılması

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

O Rab ki sizin için yeri bir döşek, göğü bir çatı **yaptı**. Ve sizin için gökten bir su indirdi de onunla ürünlerden sizin için bir rızık çıkardı. Öyle ise bilip durduğunuz halde siz, Allah'a ortaklar koşmayın. (Bakara, 2/22).

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا
مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

Allah bunu sırf size bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla yatışsın diye **yaptı**. Yardım yalnız ve yalnız Aziz ve Hakim Allah katından gelir. (Âl-i Imrân, 3/126).

وَلَا تَتُوتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ
وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا

Allah'ın sizin için ayakta durma aracı **yaptığı** o mallarınızı sefihlere vermeyin, onları o mallar içinde besleyin, kendilerini giydirin, onlara iyi bir söz söyleyin. (Nisâ, 4/5).

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ
أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَأَتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ

Bir zaman Musa kavmine şöyle demişti: Ey kavmim! Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın, çünkü içinizde peygamberler **yarattı**, sizi krallar **yaptı**, âlemlerden hiç kimseye (hiçbir topluma) vermediğini size verdi. (Mâide, 5/20).

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ
وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ
مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَنُهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ
أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ
مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

Sana, öncesindeki (Senden önceki) kitabın bir bölümünü doğrulayıcı ve ona şahit olan kitabı gerçeğe indirdik. Öyle ise aralarında Allah'ın indirdiğiyle hüküm verin, sana gelmiş olan gerçekten sapıp onların heveslerine uyma. Sizden her biriniz için bir şariat, bir yol yaptık. Allah dileseydi elbette bir tek ümmet **yapardı**. Ancak, size verdiklerinde sizi sınavacak. Öyle ise hayırlara koşun. Hepinizin dönüşü sadece Allah'adır, anlaşmazlığa düştüğünüz hususlarda gerçeğin ne olduğunu size haber verecek. (Mâide, 5/48).

قُلْ هَلْ أَنْتُمْ بِشِرِّ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ

De ki: Size, ceza bakımından Allah katında bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Allah'ın kendisine lanet ettiği, kendisine gazap buyurduğu kimse ile kendilerinden maymun ve domuzlar **yaptığı** ve Tâğut'a perestişte bulunanlar. İşte onlar! Yerce en kötü durumda ve yolun düzünden en çok sapmış olanlardır. (Mâide, 5/60).

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Allah, Kabe'yi, saygıya değer o evi, o saygıya değer ay'ı, hedy'i ve tasmalı kurbanlıkları insanlar için bir dayanak **yaptı**. Bunu yaptı ki, göklerde ve yerdekileri Allah'ın bildiğini, Allah'ın her şeyi pek iyi bilen olduğunu bilesiniz diye. (Mâide, 5/97).

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

Gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı **var eden** Allah'a hamdolsun. Ne var ki küfre sapmış olanlar (bunları) Rab'lerine denk tutuyorlar. (En'âm, 6/1).

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

Tan yerini yarıp sabahı ortaya çıkarandır. O geceyi dinlenme zamanı, güneşi ve ayı hesaplı **yaptı**. Bu, pek güçlünün, pek iyi bilen ölçülendirmesidir. (En'âm, 6/96).

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

O, karanın ve denizin karanlıklarında kendileriyle yol bulasınız diye yıldızları sizin için **yaratmış** olandır. Bilen bir toplum için âyetleri gerçekten ayrıntılı açıkladık. (En'âm, 6/97).

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

O, sizi yeryüzünün halifeleri **yapan** ve sizi, size verdiği şeylerde sınamak için kiminizi kimine derecelerle yükseltti. Cidden Rabbin azabı pek hızlı olandır. Kuşkusuz O, elbette pek bağışlayıcı, pek merhametlidir. (En'âm, 6/165).

أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضْطَةً فَكَادُكُمْ الْآءَ اللَّهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

Sizi uyarsın diye sizden bir adam aracılığıyla Rabbinizden size bir öğüt geldi diye şaştınız mı? Sonra hatırlayın bir vakit sizi, Nuh'un toplumundan sonra **onların yerine geçirmiş** ve yaratılıştaki kuvvetçe sizi üstün kılmıştı. Allah'ın nimetlerini anın belki siz murada erersiniz. (A'râf, 7/69).

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ ارْنِي أَنْظُرُ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرِيْنِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرِيْنِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

Musa, belirlediğimiz süre için gelip Rabbi ona konuşunca dedi: “Rabbim! Göster bana kendini bakayım sana.” Buyurdu: “Sen Beni asla göremezsin, ancak dağa bak, yerinde durursa Beni görürsün.” Rabbi dağa tecelli edince onu **yerle bir etti** ve Musa baygın yüzükoyun yere düştü. Ayıkınca: “Sen münezzehsin! Sana tevbe ettim, benim inanların ilki!” dedi. (A'râf, 7/143).

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّيْهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

O, sizi bir tek candan **yaratana** ve eşini de kendisiyle huzura ersin diye ondan (o ilk insandan) meydana getiren Zât'tır. Onu bürüyünce (onunla ilişkiye girince) kadın hafif bir yük yüklendi. Bir süre böyle geçti. Kadın ağırlaşınca ikisi birlikte Rab'leri Allah'a dua ettiler: “Bize sâlih bir çocuk verirsen elbette şükredenlerden oluruz.” (A'râf, 7/189).

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

Allah bunu sırf bir müjde olsun ve gönülleriniz bununla yatışsın diye **yapmıştı**. Yardım yalnız ve yalnız Allah tarafından. Cidden Allah Azîz'dir, Hakîm'dir. (Enfâl, 8/10).

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ
 اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ
 مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا
 وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ
 الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

Ona yardım etmezseniz gerçekten Allah, o küfredenler kendisini çıkardıklarında ona, ikinin ikincisi olarak yardım etmişti. Hani o iki kişi mağarada iken arkadaşına şöyle diyordu: “Üzülme! Gerçekten Allah bizimle!” Bunun üzerine Allah onun üzerine sükunetini indirmiş, kendisini görmediğiniz askerlerle desteklemiş ve o küfredenlerin kelimesini en sefil **kılmıştı**. Allah’ın sözü ise en yücedir. Allah Aziz’dir, Hakim’dir. (Tevbe, 9/40).

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا
 عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ
 لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

O, Güneş’i ısı ve ışık kaynağı, Ay’ı bir nur **yaptı** ve yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona menziller belirledi. Bunları ancak hak ile yarattı. Bilen bir toplum için âyetleri ayrıntılı açıklıyor. (Yûnus, 10/5).

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ

O, kendisinde dinlenesiniz diye sizin için geceyi, gündüzü de aydınlatıcı olarak **yarattı**. Kuşkusuz bunda dinleyecek bir toplum için ibretler vardır. (Yûnus, 10/67).

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ

Rabbini dileseydi elbette bütün insanları bir tek ümmet **yapardı**. Ama ihtilaf edenler olarak sürüp gidiyorlar. (Hûd, 11/118).

وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ
رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي
مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي
وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

Ebeveynini tahtın üstüne çıkardı ve (kardeşleri) secde edenler olarak önünde yerlere kapandılar. (Yusuf): “Babacığım! Önceden gördüğüm rüyamın yorumu işte bu! Rabbim onu **gerçekleştirdi**. Hakikaten bana ihsanda bulundu, çünkü beni zindandan çıkardı, şeytan kardeşlerimle aramı bozduktan sonra sizi çölden getirdi. Hakikaten Rabbim, dilediği şeyi çok ince yapan bir Latiftir. Gerçekten O’dur çok iyi bilen, pek hikmetli.” (Yûsuf, 12/100).

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

O Zât ki yeri uzatıp döşedi, orada oturaklı dağlar ve ırmaklar **yaptı**, meyvelerin hepsinden kendilerinin içinde (erkek ve dişi olmak üzere) iki çifti yaptı. Geceyi gündüze bürüyor. Bunlarda tefekkür edip duran bir toplum için elbette deliller vardır. (Ra’d, 13/3).

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً
وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ

Allah, sizin için kendilerinizden eşler **yaptı**, eşlerinizden sizin için oğlanlar ve torunlar yarattı. Size tertemiz nimetlerden rızıklar sundu. Hâlâ bâtıla mı inanıyorlar? Allah’ın nimetine mi onlar nankörlük ediyorlar? (Nahl, 16/72).

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Allah sizi, annelerinizin karınlarından çıkardı, ki hiçbir şey bilmiyorsunuz. Ve size işitme (gücü), gözler ve gönüller **verdi**. Belki şükredersiniz diye. (Nahl, 16/78).

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ

Allah, evlerinizden sizin için bir dinlenme yeri **yaptı**, sizin için büyük ve küçük baş hayvanların derilerinden gerek göç gününüzde gerekse ikâmet gününüzde kendilerini kolayca taşıyacağınız (çadırlar, portatif) evler; yünlerinden, tüylerinden ve kıllarından bir zamana değin yaygılar ve giyimlikler ile geçimlik aracı **yaptı**. (Nahl, 16/80).

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُم سَرَابِیلَ تَقِيْكُمْ الْحَرَّ وَسَرَابِیلَ تَقِيْكُمْ بَأْسَكُمْ كَذٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَیْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسَلِّمُونَ

Allah, yarattığı şeylerden sizin için gölgeler **yaptı**, sizin için dağlardan siperler **oluşturdu**, sizin için, sizi sıcaktan koruyacak gömlekler, sizi savaşınızın en yaman konumunda koruyacak giysiler **halketti**. Size yönelik nimetini işte böyle tamamlıyor ki belki teslimiyet gösterirsiniz. (Nahl, 16/81).

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَلِتَسْأَلَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

Allah dileseydi sizi elbette bir tek ümmet **yapardı**. Ne var ki O, dilediğini saptırır, dilediğini de hidâyete erdirir. Bununla birlikte elbette, yaptıklarınızdan sorgulanacaksınız. (Nahl, 16/93).

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ
مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا

Görmediler mi gökleri ve yeri yaratmış olan Allah gerçekten kendileri gibisini yaratmağa kadirdir ve onlar için kendisinde hiç kuşku bulunmayan bir süre **belirlemiştir**. O zâlimler sadece kâfirlikte direniyorlar. (İsrâ, 17/99).

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا

Zülkarneyn: “Bu, Rabbimden bir rahmettir, Rabbimin vaadi geldiğinde onu dümdüz **edecektir**. Rabbimin vaadi de hak oldu,” dedi. (Kehf, 18/98).

فَنَادَيْهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا

Derken altından ona şöyle seslendi: Sakın üzülme, Rabbin senin altında bir su arkı **yaptı**. (Meryem, 19/24).

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا

(Beşikteki çocuk) dedi: Haberiniz olsun, ben Allah'ın kuluyum, O bana kitap verdi ve beni bir peygamber **yaptı**. (Meryem, 19/30).

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا

Beni her nerede olsam kutlu **kıldı**, hayatta olduğum sürece bana namaz ve zekâtı tavsiye etti. (Meryem, 19/31).

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَوَسَّلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَانزَلَ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَخَرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى

O, sizin için yeryüzünü bir beşik **yapan**, onda size yollar açan ve gökten bir su indiren Zâttır. Ki bu sebeple çeşitli bitkilerden çiftler çıkarmaktayız. (Tâhâ, 20/53).

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ

Allah uğrunda cihadın gerektirdiği şekilde cihad edin. Sizi O seçti, üzerinize dinde bir zorluk da **yükletmedi**. Haydi atanız İbrahim'in dinine! Bundan önce ve bunda (Kur'ân'da) size müslüman adını o Allah taktı, ki Peygamber size karşı şahid olsun, siz de bütün insanlara karşı şahidler olasınız. Haydi namazı kılın, zekâtı verin ve Allah'a sıkı tutunun. O'dur Mevlânız! Ne güzel Mevlâ! Ne güzel yardımcı! (Hacc, 22/78).

تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلَ لَكَ قُصُورًا

O öyle yücedir ki dilerse sana ondan daha iyisini, altından ırmaklar akan bahçeler **verir**, sana köşkler de **yapar**. (Furkân, 25/10).

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا

Rabbini görmez misin, gölgeyi nasıl uzatmakta? Dileseydi elbette onu hareketsiz **kılardı**. Sonra güneşi ona nasıl delil kılmışız? (Furkân, 25/45).

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ لَيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا

O, size geceyi bir örtü yapan, uykuyu bir dinlence, gündüzü de yayılma (yeni bir hayat) **kılan** Zât'tır. (Furkân, 25/47).

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ
وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا

O, iki deryayı birbirine salmış, şu tatlı, yürek tazeler, şu tuzlu çorak, aralarına da bir boğaz ve bir kıstak **koyan** Zat'tır. (Furkân, 25/53).

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا

O, sudan bir beşer yaratan ve onu bir soy-sop yapan Zât'tır. Rabbin pekâlâ kudretli **bulunuyor**. (Furkân, 25/54).

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا

Ne yüce, ne kutludur o Zât ki gökte burçlar **yapmış**, içlerinde de bir kandil, bir de nurlu bir ay asmış. (Furkân, 25/61).

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنۢ ارَادَ أَنۢ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا

Yine O, o Zât'tır ki iyice düşünmek veya şükretmek isteyenler için gece ile gündüzü birbiri ardınca **getirmiştir**. (Furkân, 25/62).

أَمَّنۢ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيًا
وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ؕ إِنَّهُۥ مَعَ اللَّهِ ۖ بَلۢ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Yoksa yeryüzünü bir karargâh **kılıp** aralarında ırmaklar akıtan ve onun için oturaklı dağlar **yapıp** iki deniz arasına bir gergi **koyan mı**? Allah ile birlikte bir tanrı mı var? Hayır, çoğunluğu bilgi sahibi degiller. (Neml, 27/61).

قُلۢ أَرَأَيْتُمْ إِنۢ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ
مِنۢ إِلَٰهِ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيكُمۢ بِضْيَاءٍ ۖ فَلَا تَسْمَعُونَ

De ki: Söyleyin bakayım, eğer Allah geceyi üzerinizde kıyamet gününe kadar sürekli **kılarsa** Allah'tan başka size bir ışık getirecek tanrı kim? Hâlâ dinlemeyecek misiniz? (Kasas, 28/71).

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ

De ki: Ne dersiniz, eğer Allah gündüzü kıyamet gününe değin üzerinizde sürekli **kılarsa** size içinde dinleneceğiniz geceyi Allah'tan başka getirecek tanrı kimdir? Hâlâ görmeyecek misiniz? (Kasas, 28/72).

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Rahmetinden, sizin için geceyi ve gündüzü **yaptı** ki hem içinde dinlenesiniz, hem de çalışıp lutfundan isteyesiniz de şükredesiniz. (Kasas, 28/73).

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

Size sayelerinde rahata ermeniz için kendi cinsinizden eşler yaratması ve aranızda merhamet ve sevgi **koyması** da O'nun delillerinden-
dir. Gerçekten bunda tefekkür eden bir toplum için elbette ibretler vardır. (Rûm, 30/21).

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ

Allah o Zat ki, sizi bir güçsüzlükten yarattı. Sonra güçsüzlüğün ardından bir **güç yaptı**, sonra gücün arkasından bir güçsüzlük, bir ihtiyarlık **halketti**. O, dilediğini yaratıyor. O çok iyi bilendir, çok güçlüdür. (Rûm, 30/54).

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ

Sonra onun neslini bir özden, hor bir sudan **yaptı**. (Secde, 32/8).

ثُمَّ سَوَّيْهِ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

Sonra onu biçimlendirdi, içine ruhundan üfledi. Ve sizin için işitme (gücü), gözler ve gönüller **halk etti**. Ne az şükrediyorsunuz! (Secde, 32/9).

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمْ
الَّتِي تَظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ
ذَلِكَ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ

Allah bir adam için (göğüs) boşluğunda iki kalp **yaratmamıştır**. Kendilerinden Zıhâr yaptığınız eşlerinizi de anneleriniz kılmamıştır. Evlatlıklarınızı da oğullarınız yapmamıştır. Bunlar, ağızlarınızda lafınızdır. Allah hakkı söyler ve O, yola getirir. (Ahzâb, 33/4).

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ
مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَضُ مِنْ عُمْرِهِ
إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

Allah sizi bir topraktan yarattı, sonra bir nutfedden, sonra sizi eşler **yaptı**. O'nun bilgisi dışında hiçbir dişi ne gebe kalır, ne de doğurur. Ömrü uzatılmış olanın ömrünün uzatılması da ömrünün kısaltılması da muhakkak bir kitaptadır. Kuşkusuz bu, Allah'a çok kolaydır. (Fâtır, 35/11).

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ
الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ
إِلَّا خَسَارًا

O, sizi yeryüzünde halifeler **yapmış** olan Zâttır. Öyle ise kim küfrederse küfrü kendi zararınadır. Kâfirlere küfürleri Rableri katında gazaptan başka bir katkıda bulunmaz! Kâfirlere, küfürlerinin ziyan-dan başka bir artırımını olmaz. (Fâtır, 35/39).

بِمَا غَفَرَلِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ

Rabbimin beni bağışladığını ve beni ikrama mazhar **kılınanlar-dan** yaptığını (bilselerdi). (Yâsîn, 36/27).

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ

Sizin için yemyeşil bir ağaçtan bir ateş **yapan** o Zat! İşte bakın siz ondan (o ağaçtan) tutuşturuyorsunuz. (Yâsîn, 36/80).

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَانزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانْتَصِرُوا

Sizi bir tek candan yarattı. Sonra ondan eşini **yaptı**. Sizin için büyük ve küçük baş hayvanlardan sekiz çift indirdi. Sizi anneleriniz karınlarında üç karanlık içinde bir yaratış sonrasında yaratıp du-ruyor. İşte bu Allah sizin Rabbiniz! Hükümranlık yalnız O'nun! Hiç-bir tanrı yoktur sadece O var! Peki nasıl çevriliyorsunuz?! (Zümer, 39/6).

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَلَهُ نِعْمَةٌ مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوًّا إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ

İnsana bir zarar iliştiğinde Rabbine yönelerek dua eder. Sonra onu tarafından bir nimete sahip kıldığında önceden kendisine dua etmekte olduğunu unuttur, yolundan saptırmak için Allah'a eşler (uy-durup) **yapar**. De ki: Küfrünle biraz faydalan! Kesin sen ateş hal-kındansın. (Zümer, 39/8).

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا
إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

Allah, kendisinde istirahat edesiniz diye geceyi, (göresiniz diye de) gündüzü sizin için **yaratan** Zât'tır. Gerçekten Allah insanlara karşı elbette lutuf sahibidir. Ne var ki insanların çoğunluğu şükretmiyorlar. (Mü'min, 40/61).

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ
فَاحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ
فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

Allah, o Zât ki, sizin için yeryüzünü bir karargâh, göğü de bir bina **yapmış**, sizi şekillendirip şekillerinizi de güzelleştirmiş ve sizi tertemiz (nimet)lerden rızıklandırmıştır. İşte bu Allah sizin Rabbi'niz! Âlemlerin Rabbi Allah çok yücedir! (Mü'min, 40/64).

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَزْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ

Allah, kiminden binit edinesiniz ve kiminden de yiyesiniz diye sizin için büyük ve küçük baş hayvanları **yaratmış** olan Zât'tır. (Mü'min, 40/79).

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ
آيَّامٍ سَوَاءً لِلنَّاسِ لَيْلٌ

Orada üstünden baskılar **yaptı**, içine bereket koydu ve orada azıklarını muhtaçlar için eşit bir şekilde dört günde takdir etti. (Fussilet, 41/10).

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ
وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

Allah dileseydi elbette onları bir tek ümmet **yapardı**. Ancak dile-
diğini rahmetine sokuyor. Oysa zalimler, onlar için ne bir dost, ne de
bir yardımcı vardır. (Şûrâ, 42/8).

فَاطَرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ
أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لِيَافِئَكُمْ فِيهِ أَنْ يَتَّبِعْتُمْ أَصْوَابَهُمْ وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ
وَأَنْفُسُكُمْ فَجَعَلَ لَكُمُ الْغُلَاقَ أَنْ تَبْصُرُوا مِنْ تَحْتِهَا أَرْبَابَ خَلْقٍ مَوْجُودٍ
وَمَا يَتَّبَعُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ مِنْ خَلْقٍ عَدِيدٍ

Göklerin ve yerin yaratıcı. Sizin için kendilerinizden eşler, hay-
vanlardan da çiftler **yarattı**. Sizi orada çoğaltıyor. O'nun misli gibi
hiçbir şey olmadı. O, çok iyi duyan, çok iyi görendir. (Şûrâ, 42/11).

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

O ki, yeryüzünü sizin için bir beşik **yaptı** ve orada sizin için yollar
oluşturdu, ki siz doğru gidesiniz. (Zuhruf, 43/10).

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ
مَا تَرْكَبُونَ

O ki, bütün çiftleri yarattı, sizin için gemilerden, küçük ve büyük
baş hayvanlardan bineceklerinizi **yaptı**. (Zuhruf, 43/12).

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

Ve onu ardında kalıcı bir söz **yaptı** ki, belki onlar dönerler. (Zuh-
ruf, 43/28).

أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ
وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

Keyfini tanrısı edinmiş, Allah'ın bir bilgi üzerine kendisini saptır-
dığı, kulağına, gönlüne mühür vurduğu, gözünün üstüne de bir per-
de **çektği** kimseyi gördün mü? Allah'tan sonra artık ona kim hida-
yet edebilir? Öğüt almıyor musunuz? (Câsiye, 45/23).

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ
 إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُؤُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ
 فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا

Ululuğuna yemin olsun ki Allah, gerçekten Peygamberine o rüya-
 yı hakkıyla doğru gösterdi. Şanına yemin olsun ki Allah izin verirse
 Mescid-i Haram'a güven duyanlar, başlarınızı kazıtanlar, kırkıncılar,
 korkmadan kesin olarak gireceksiniz. Ama O, sizin bilmediğiniz şey-
 leri bildi de ondan önce yakın bir fetih **yaptı**. (Feth, 48/27).

آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا
 مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

Allah'a ve Peygamberine iman edin. Sizi istihlâf buyurduğu (hak-
 kında tasarruf sahipleri **yaptığı**) şeylerden infak edin ki iman edip
 de harcama yapanlarınız için büyük bir mükâfât vardır. (Hadîd,
 57/7).

وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ
 إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

Ve onu hatır ve hayaline gelmez yönden rızıklandırır. Her kim Al-
 lah'a tevekkül ederse O, ona yetiştir. Kuşkusuz Allah emrini yerine
 getirir. Allah her şey için bir ölçü **belirlemiştir**. (Talâk, 65/3).

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

O, yeryüzünü size iyice boyun eğer konuma **getirmiş** olan Zât'tır.
 Öyle ise omuzlarında, etrafında, bölgelerinde yürüyün de Allah'ın
 rızıkından yiyin. Dönüş yalnız O'nadır. (Mülk, 67/15).

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ

De ki: O sizi meydana getirmiş, sizin için işitme duyusunu, gözleri, gönülleri **yapmış** olan Zât'tır. Pek az şükrediyorsunuz. (Mülk, 67/23).

فَاجْتَبَيْهِ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ

Fakat Rabbi onu seçti de salihlerden **yaptı**. (Kalem, 68/50).

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا

Ay'ı içlerinde bir aydınlık, güneşi de bir lamba **kılmış!** (Nûh, 71/16).

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا

Ve Allah yeryüzünü sizin için bir sergi **yapmıştır**. (Nûh, 71/19).

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

Ondan da iki eşi **yaptı**: Erkek ve dişi! (Kıyâme, 75/39).

فَجَعَلَهُ غَنَاءً أَحْوَىٰ

Derken onu kapkara kuru bir sel atığı **yaptı**. (A'lâ, 87/5).

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ

Böylece onları yenilmiş ekin yaprağı gibi **yaptı**. (Fîl, 105/5).

Geçmiş Zaman Birinci Tekil Şahıs Kipi “جَعَلَ =Câil İsim-Sıfatının Anlamının Geçmiş Zaman Birinci Tekil Şahıs Kipi “جَعَلْتُ =cealtu” **Fiili ile Yansıtılması**

وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا

Kendine bolca mal **verdim**. (Müddessir, 74/12)

Geçmiş Zaman Birinci Çoğul Şahıs Kipi “جَعَلْنَا =cealnâ (yaptık/kıldık)” **Fiili ile Yansıtılması**

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

Ve bunu (maymuna çevirme olayını) olayı görenler ile ardından geleceklere ibretli bir ceza, takva sahiplerine de bir öğüt **yaptık**. (Bakara, 2/66).

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ
مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ
وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

O zaman Beyt'i (Kâ'be'yi) insanlar için bir sevap kazanma ve güvenilir bir sığınak **yapmıştık**. Siz de Makam-ı İbrahim'den bir namazgâh edinin. İbrahim ile İsmail'e şöyle ahitte bulunmuştuk: İkiniz, Beytim'i, tavaf edenler, kendilerini ibadete verenler, rüku edenler ve secdeye kapananlar için temizleyin. (Bakara, 2/125).

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ
الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا
لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةٌ
إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضَيِّعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ
بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَّحِيمٌ

İşte böyle! Sizi, insanlara karşı tanık olmanız, o peygamberin de üstünüzde şahit olması için orta bir ümmet **yaptık**. Üzerinde bulunduğu o kibleyi, sırf peygamberi izleyecekleri iki ökçesi üzerine geri döneceklerden ayırmak için çevirdik. Gerçi bu, Allah'ın hidayet ettiği kimselerden başkalarına pek ağır gelmiştir. Allah, imanınızı ziyan edecek değildir. Cidden Allah insanlara karşı cidden şefkatli, çok merhametlidir. (Bakara, 2/143).

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلَّذِينَ عَقَدَتْ
إِيمَانَكُمْ فَاتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا

(Erkek ve dışiden) her biri için ana ve baba ile en yakınların geri de bıraktıklarından vârisler **yaptık**. Yeminlerinizin bağladığı kimse-

lere paylarını verin. Kuşkusuz Allah her şey üzerine tanıktır. (Nisâ, 4/33).

سَتَجِدُونَ آخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُواكُمْ وَيَأْمِنُوا قَوْمَهُمْ كُلَّمَا رُدُّوا إِلَى
الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامَ وَيَكْفُوا
أَيْدِيَهُمْ فَاخْذُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا
لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا

Yakında diğer bazılarını bulacaksınız ki hem sizden, hem de kendi toplumlarından güvencede olmalarını isterler. Ama fitneye her itildiklerinde baş aşağı onun içine atılırlar. Sizden uzaklaşmaz, size barış teklif etmezler, ellerini sizden çekmezlerse onları tutun, onları, kendilerini yakaladığınız yerde öldürün. İşte onlar size! Aleyhlerinde size apaçık bir ferman **verdik**. (Nisâ, 4/91).

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً
يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا
تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ
عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

Misaklarını (sözleşmelerini) bozmaları yüzünden kendilerini lanetledik, kalplerini **kaskatı yaptık**. Kelimeleri yerlerinden oynatıyorlar. Kendisiyle öğütlendikleri şeyden pay almayı unuttular. İşlelerinden pek azı dışında onlardan hep bir hainliği görüp duracaksın. Yine de kendilerini affet, aldırma. Cidden Allah güzellik sergileyenleri sever. (Mâide, 5/13).

أَلَمْ يَرَوْكُمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ مَا لَمْ نُمْكِنْ
لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمْ
فَآهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ

Kendilerinden önce nice sivrilmiş nesilleri helak ettiğimizi görmediler mi? Yeryüzünde size vermediğimiz imkânları onlara vermiştik, gökten üzerlerine bolca yağmur göndermiştik, altlarından akan ırmaklar **yapmıştık**. Derken günahları sebebiyle kendilerini helak etmiştik, arkalarından da başka nesiller meydana getirmiştik. (En'âm, 6/6).

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبِسُونَ

Onu (o Peygamberi) bir melek **yapsaydık** elbette onu erkek bir kişi suretinde gönderir ve onları içine düştükleri kuşkuya yine düşürürdük. (En'âm, 6/9).

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّى إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

İçlerinden kimi kulak verip seni dinliyor. Onu iyice anlamalarını engellemek için kalpleri üzerine kat kat örtüler **geçirdik**, kulaklarına da bir ağırlık koyduk. Her mucizeyi görseler de ona inanmazlar. Sonunda sana geldiklerinde seninle tartışmağa koyulurlar. O küfre sapanlar “Bu, öncekilerin zamanla masala dönüşmüş efsanelerinden başka bir şey değildir,” derler. (En'âm, 6/25).

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

Allah dileseydi onlar Allah'a ortak koşmazlardı. Seni üzerlerine vekil **yapmadık**, onlara vekil de değilsin. (En'âm, 6/107).

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

Böylece, her peygambere insan ve cin şeytanlarını bir düşman **yaptık**. Bunlar birbirlerini aldatmak için kimileri kimine sözün yaldızlısını telkin ederler, vesvese verirler. Rabbin dileseydi bunu yapmazlardı! Öyle ise onları uydurageldikleri iftiralarıyla başbaşa bırak. (En'âm, 6/112).

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَخْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشَى بِهِ فِي النَّاسِ
كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Bir ölü iken kendisine hayat verdiğimiz, ona, sayesinde insanlar arasında yürüyeceği bir ışık **sunduğumuz** kimse; içinden çıkamaz bir konumda karanlıklar içinde kalmış kişinin durumu gibi midir? İşte böyledir! O kâfirlere de yapageldikleri süslü gösterilmiştir. (En'âm, 6/122).

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا
يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

Bunun gibi, her yerleşim biriminde ileri gelenleri oranın suçluları **yaptık** ki orada tuzaklar kursunlar. Oysa sade kendilerine tuzak kuruyorlar da farkında değiller. (En'âm, 6/123).

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ

Gerçekten sizi yeryüzünde yerleştirdik ve sizin için orada geçim sebepleri **yarattık**. Ne kadar az şükrediyorsunuz! (A'râf, 7/10).

يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمُ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ
عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا
تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

Ey Âdemoğulları! Şeytan, anne ve babanızı, çirkin yerlerini kendilerine göstermek için elbiselerini soyarak cennetten çıkardığı gibi si-

zi de sakın fitneye, belaya sürüklemesin. Çünkü o, (evet) o ve askerleri sizi, sizin kendilerini görmediğiniz yerlerden görürler. Gerçekten biz, şeytanları imana gelmeyenler için dost **yaptık**. (A'râf, 7/27).

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

Sonra onların ardından sizi yeryüzünde halifeler (hükümdarlar) **yaptık** ki bakalım nasıl davranacaksınız? (Yûnus, 10/14).

إِنَّمَا مِثْلُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

Dünya hayatının durumu sırf, kendisini gökten indirdiğimiz bir suyu andırır: İnsanların ve hayvanların yediklerinden olan yeryüzü bitkisi onunla karışmış; derken yeryüzü takılarını takıp süslenmiş, halkı, kendilerinin yeryüzüne hakim olduğunu düşünmeğe başlamışken, tam bu sırada buyruğumuz geceleyin veya gündüzün gelmiş ve onu, sanki dün hiç yokmuş gibi biçilmiş **yapmışızdır**. Tefekkür eden bir toplum için âyetleri işte böyle ayrıntılandırıyoruz. (Yûnus, 10/24).

فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ

Yine de onu yalanladılar. Bunun üzerine onu ve gemide maiyyetinde bulunanları kurtardık, kendilerini halifeler **yaptık**. Âyetlerimizi yalanlamağa kalkışanları ise boğduk. Bak, o uyarılanların sonu nasıl oldu?! (Yûnus, 10/73).

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنْضُودٍ

Buyruğumuz gelince oranın üstünü altına **getirdik**, üzerine çamurdan pişmiş, istif edilmiş taş yağdırdık. (Hûd, 11/82).

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً ۖ وَمَا كَانَ
لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ

Gerçekten senden önce de peygamberler gönderdik, onlara da eş-
ler ve zürriyet **verdik**. Allah'ın izni olmadıkça hiçbir peygamberin bir
mucize getirmesi olmamıştır. Her sûre için bir yazı vardır. (Ra'd,
13/38).

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ

Andolsun biz gökte burçlar **yaptık** ve onu (göğü) seyredenler için
süsledik. (Hicr, 15/16).

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ

Orada, sizin için ve sizin kendilerine rızık verici olmadığınız baş-
kaları için geçimlikler **yaptık**. (Hicr, 15/20).

فَجَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ

Hemen oranın üstünü altına **getirdik**, üzerlerine pişmiş çamur-
dan taş yağdırdık. (Hicr, 15/74).

وَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَآئِيلَ إِلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ
دُونِي وَكِيلًا

Musa'ya o Kitabı verdik, kendisini: Benim dışımda bir vekil tut-
mayın diye İsrailoğullarına rehber **yaptık**. (İsrâ, 17/2).

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ
أَكْثَرَنَفِيرًا

Sonra onlara karşı size tekrar devlet (üstünlük) verdik, size mal-
larla, oğullarla yardım ettik. Sizi toplum olarak daha kalabalık **yap-
tık**. (İsrâ, 17/6).

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ ۚ وَإِنْ عُدتُمْ عُدنَا ۖ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ
لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا

Rabbinizin size merhamet etmesi umulur. Dönerseniz biz de döneriz. Cehennemî kâfirler için bir zindan **yaptık**. (İsrâ, 17/8).

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً
لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا

Gece ile gündüzü iki âyet **kıldık**. Derken gece âyetini sildik, gündüz âyetini gösteren **kıldık** ki Rabbinizin lutfundan arayasınız, senelerin sayısını ve hesabı bilesiniz. Artık her şeyi iyice ayrıntılandırdık. (İsrâ, 17/12).

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۖ وَمَن قَتَلَ مَظْلُومًا فَقَدْ
جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا

Allah'ın haram (dokunulmaz, muhterem) kıldığı canı haklı bir sebep dışında öldürmeyin. Mazlum olarak öldürülen kişinin velisine **yetki verdik**. Bununla birlikte o da öldürmede aşırılığa kaçmasın. Çünkü o, yardım gören olmuştur. (İsrâ, 17/33).

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا

Kur'ân'ı okuduğunda, senin ile âhirete inanmayanlar arasına gizli bir **perde çekeriz**. (İsrâ, 17/45).

وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَن يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ
فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا

Ve onu (Kur'ân'ı) anlamalarını engellemek için kalplerinin üzerine örtüler, kulaklarının içine de bir ağırlık **koyarız**. Kur'ân'da Rabbini, birliğini andığında uzaklaşarak arkalarına dönüp giderler. (İsrâ, 17/46).

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا

Bir zaman sana: “Kuşkusuz Rabbin insanları çepçevre kuşatmış-
tur,” demiştik. Sana gösterdiğimiz o temâşâyı da, Kur'ân'da lanetlen-
miş o soy ağacını da insanlar için bir sınav olmak üzere **yapmıştık**.
Kendilerini korkutuyoruz, bu da sadece onların, büyük oranda taş-
kınlıklarını artırıyor. (İsrâ, 17/60).

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

Kuşkusuz biz, yeryüzündekilerini onun için bir süs **yaptık**, ki
kendilerini, onlardan hangisi amelce daha güzeldir diye sınavalım.
(Kehf, 18/7).

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ
وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا

Onlara şu iki adamı örnek ver: O ikisinden birine üzümlerden iki
bağ **verip** o iki bağın çevrelerini hurmalıklarla donattık ve ikisinin
arasını da ekinlik yaptık. (Kehf, 18/32).

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا

(Allah) bir gün buyurur: “O bir şey sandığınız ortaklarıma sesle-
nin!” Hemen onları çağırımlarsa da kendilerine cevap vermemişler-
dir. Aralarına derin bir kıstak **koymuşuzdur**. (Kehf, 18/52).

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا

Rabbinin âyetleriyle öğütlendiği halde hemen onlardan yüz çeviren, iki elinin önceden gönderdiğini unutan kimseden daha zalim kimdir? Cidden biz, Kur'an'ı anlamalarını engellemek için kalplerinin üzerine örtüler/kabuklar, kulaklarının içine de bir ağırlık **koy-muşuzdur**. Onları hidâyete çağırırsan da onlar bu durumda ebediyen asla hidâyete ermezler. (Kehf, 18/57).

وَتِلْكَ الْقُرَىٰ أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا

İşte o yerleşim kentler! Zulmettiklerinde kendilerini helak etmiş-tik ve onları helak etmek için de bir süre **belirlemiştik**. (Kehf, 18/59).

فَلَمَّا عَتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا

Onları ve Allah'tan başka taptıklarını bırakıp çekilince Biz de ona İshak'ı ve Yakub'u bahşeyledik ve her birini birer peygamber **yaptık**. (Meryem, 19/49).

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا

Bunlara rahmetimizden ihsanlarda bulunduk, hepsine dillerde yüksek bir doğruluk anışı **verdik**. (Meryem, 19/50).

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ

Biz onları yemek yemez bir ceset **yapmadık**, hem de sürekli ka-lanlar da değildiler. (Enbiyâ, 21/8).

فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ

Artık onların bütün davaları bu oldu kaldı. Sonunda onları biçilmişler, sönenler (nesilleri kesilmişler) **yaptık**. (Enbiyâ, 21/15).

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا
وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ

Peki o küfredenler görmediler mi ki gökler ve yer bitişiktiler de Biz onları ayırdık. Hayatı olan her şeyi sudan **yaptık**. Hâlâ inanmıyorlar mı? (Enbiyâ, 21/30).

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا
سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

Yeryüzünde onları çalkalar diye baskılar **yaptık**, doğru gidebilirsinler diye de o dağlar arasında yollar şeklinde geniş menfezler **açtık**. (Enbiyâ, 21/31).

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ

Göğü de korunmuş bir tavan **yaptık**. Onlar ise O'nun âyetlerinden yüz çeviriyorlar. (Enbiyâ, 21/32).

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ

Ona bir dolap kurmak istediler, Biz de kendilerini daha çok zara-ra uğrayanlar **yaptık**. (Enbiyâ, 21/70).

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ

Ona İshak'ı ihsan ettik ve fazladan (torunu) Yakub'u da. Ve her birini salih kişiler **yaptık**. (Enbiyâ, 21/72).

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ
وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ

Hepsini emrimizle yol gösteren rehberler **yaptık**, kendilerine hayırlar işlemeyi, namaz kılmayı ve zekât vermeyi vahyettik. Hepsini ibadet edenlerdiler. (Enbiyâ, 21/73).

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا
وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ

Ve o dişi (Meryem'i) de, ki namusunu sağlam korudu da kendisine ruhumuzdan üfledik, onu ve oğlunu âlemlere bir mu'cize **yaptık**. (Enbiyâ, 21/91).

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً إِلْعَافٍ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يَرِدْ
فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نُدَقُهُ مِنْ عَذَابِ آلِيمٍ

Ama küfretmiş olanlar Allah'ın yolundan ve kendisini mukim ve misafir (yerli ve yabancı), içinde eşit şekilde hareket etmek üzere bütün insanlar için **yapmış** olduğumuz Mescid-i Harâm'dan engelliyorlar. Her kim orada zulümle sapmak isterse ona pek elem veren bir azaptan tattırırız. (Hacc, 22/25).

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةٍ
الْأَنْعَامِ فَالْهَيْكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْخَاسِرِينَ

Her ümmet için, Allah'ın kendilerini rızıklandığı kurbanlık hayvanlar üzerine adını ansınlar diye bir ma'bed **yapmışızdır**. Şimdi hepinizin tanrısı bir tek tanrıdır. Onun için yalnız O'na teslim olan müslümanlar olun. İtâat eden alçak gönüllü kimseleri müjdele. (Hacc, 22/34).

وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اسْمَ
اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعِمُوا
الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Hem o bedeneler, o gövdeli hayvanlar var ya, Biz onları Allah'ın nişânelerinden **kıldık**. Sizin için onlarda hayır vardır. Öyle ise ön ayaklarının biri bağlı olarak bir dizi halinde üzerlerine Allah'ın adını anın, yanları yere yaslandığında da onlardan yiyin. Kanaat edip istemeyene de , isteyene de yedirin. O, böylece onları sizin emrinize verdi ki şükredesiniz. (Hacc, 22/36).

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُكَ فِي الْأَمْرِ وَاذْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ

Biz her ümmet için bir ibadet yolu **yapmışızdır** ki onlar onun âbidleridir. Öyle ise bu işte seninle çekişmesinler ve Rabbine çağır. Çünkü sen gerçekten hakka götüren doğru bir yol üzerindesin. (Hacc, 22/67).

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ

Sonra onu oturaklı bir karargâhta bir nutfe **yaptık**. (Mü'minûn, 23/13).

فَاخَذْنَاهُمُ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ عِثًّا فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

Derken onları, kokunç bir ses hakkıyla yakaladı. Kendilerini sel süprüntüsü **yapıverdik**. Kahrolsun o zâlimler topluluğu! (Mü'minûn, 23/41).

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةً رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِّقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

Sonra ardı ardına peygamberlerimizi gönderdik. Her ümmete peygamberi geldikçe onu yalanladılar. Biz de onları birbiri ardınca yuvarladık ve hepsini birer efsane **yaptık**. Artık imana gelmez öyle bir topluluk defolsun! (Mü'minûn, 23/44).

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ

Meryem oğlu İsa'yı da anasıyla bir mu'cize **kıldık** ve ikisini oturaklı ve temiz sulu bir tepede barındırdık. (Mü'minûn, 23/50).

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۚ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا

Biz senden önce de peygamberleri başka türlü göndermedik, şüphesiz onlar da yemek yiyorlar, çarşılarda geziyorlardı (sokaklarda yürüyorlardı). Bir de kiminizi kiminiz için bir sınama aracı **yaptık** ki bakalım sabır gösterecek misiniz? Öyle ya, Rabbin pekâlâ görendir. (Furkân, 25/20).

وَقَدْ مَنَّآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا

Varmışsınız da her ne yapmışlar onu çevreye saçılmış zerrelere **çevirmişizdir**. (Furkân, 25/23).

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ ۚ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا

İşte böyle Biz her peygamber için mücrimlerden bir düşman **yapmışızdır**. Bununla birlikte yol gösteren ve yardım eden olarak da Rabbin yeter. (Furkân, 25/31).

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا

Yüceliğim hakkı için Musa'ya o kitabı verdik, kardeşi Harun'u da yanında vezir **yaptık**. (Furkân, 25/35).

وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ سُلَالَةً لِلنَّاسِ آيَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا

Nûh kavmini de, peygamberleri yalanladıklarında boğduk ve kendilerini insanlara bir **ibret kıldık**. Zâlimlere de acıtan bir azap hazırladık. (Furkân, 25/37).

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ

Bunun üzerine sizden korktuğumda içinizden kaçtım. Derken Rabbim bana hüküm ihsan buyurdu ve beni peygamberlerden **yaptı**. (Şuarâ, 26/21).

الَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسَكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

İçinde dinlensiler diye geceyi, göz açmak üzere de gündüzü **yaptı**-**ğımızı** görmediler mi? Elbette bunda, iman edecek bir kavim için âyetler vardır. (Neml, 27/86).

وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا يُنصَرُونَ

Biz onları ateşe çağıran başkumandanlar **yaptık**. Ve kıyamet günü yardım görmezler. (Kasas, 28/41).

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِّلْعَالَمِينَ

Sonuçta onu ve gemi arkadaşlarını kurtardık ve o gemiyi âlemlere bir âyet **kıldık**. (Ankebût, 29/15).

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَاتَيْنَاهُ أُجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

Biz de ona İshak ile Yakub'u lutfettik ve peygamberlikle kitabı sonunda **kıldık**, kendisine dünyada ecrini (mükâfâtını) verdik. Kuşkusuz o, âhirette de elbette iyilerdendir. (Ankebût, 29/27).

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ

Çevrelerinden insanlar çarpılıp kapılarak götürülürken Bizim (Mekkeyi) güven içinde kutsal bir yer **yaptığımızı** görmediler mi? Artık bâtıla inanıyorlar da Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar? (Ankebût, 29/67).

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَآئِيلَ

Andolsun gerçekten Musa'ya, o Kitab'ı verdik. Sakın (Allah ile) buluşması hakkında bir kuşku içinde olma. Onu, İsrailoğullarına bir rehber **yaptık**. (Secde, 32/23).

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ

İçlerinden -sabrettiklerinde- buyruğumuzla rehberlik yapan önderler **yapmıştık**. Ayetlerimize kesin şekilde inanıyorlardı. (Secde, 32/24).

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ

Onlarla içine bereket koyduğumuz kentler arasında meydana (sırt-sırta vermiş) yerleşim birimleri **yaptık** ve oralarda yürüme-yi takdir ettik. Oralarda güven içinde geceleri ve gündüzleri gezin. (Sebe', 34/18).

فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

Sonra dediler: Rabbimiz! Yolculuklarımızın arasını uzaklaştır! Böylece kendilerine zulmettiler. Neticede onları masallara **çevirdik**, kendilerini paramparça ettik. Gerçekten bunda her çok sabreden, çok şükreden için elbette ibretler vardır. (Sebe', 34/19).

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ

Cidden biz, boyunlarına halkalar **geçirmiştir**. O halkalar çene-lere kadar dayanmıştır. Bu yüzden onların başları kalkıktır. (Yâsîn, 36/8).

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

Önlerinden bir set, arkalarından da bir set **çektik**, kendilerini her taraflarından sardık. Artık onlar görmezler. (Yâsîn, 36/9).

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ

Orada hurma bahçeleri, üzüm bağları **yaptık**, orada kaynaklar fişkırttık. (Yâsîn, 36/34).

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ

Cidden biz onu zalimler için bir fitne (deneme) **yaptık**. (Sâffât, 37/63).

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمْ الْبَاقِينَ

Onun soyunu, onları kalıcılar **yaptık**. (Sâffât, 37/77).

فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمْ الْأَسْفَلِينَ

Ona bir tuzak kurmak istediler. Ama kendilerini en sefiller **yaptık**. (Sâffât, 37/98).

يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ

Ey Davud! Cidden biz seni yeryüzünde bir halife **yaptık**, öyle ise insanlar arasında hak ile hükmeyle, keyfine uyma, yoksa seni Allah yolundan saptırır. Kuşkusuz Allah yolundan sapan kimseler, onlara, hesap gününü unuttukları için pek yaman bir azap vardır. (Sâd, 38/26).

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجَبًا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ إِعْجَبِي وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ

Eğer onu yabancı (dilden) bir Kur'ân **yapsaydık**: “Âyetleri ayrıntılı açıklanmış olmalı değil miydi? Yabancı dilden mi? Oysa (peygamber) Arap” derlerdi. De ki: “O, inanmış kimseler için bir rehber ve bir şifadır. İman etmeyenlere gelince, onların kulaklarında bir ağırlık vardır ve Kur'ân onlara bir zulmettir. İşte onlara, uzak bir yerden seslenilir. (Fussilet, 41/44).

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا
الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ
لَتَهْدَى إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

İşte böylece sana da emrimizden bir ruh vahyettik. Kitap nedir, iman nedir bilmiyordun! Ancak onu bir nur **yaptık**, kullarımızdan dileyeceğimiz kimseyi onunla doğru yola iletiriz. Kuşkusuz sen, elbette dosdoğru bir yola götürüyorsun. (Şûrâ, 42/52).

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

Cidden biz onu Arapça bir Kur'an **yaptık**, ki belki siz aklınızı işlettirirsiniz. (Zuhruf, 43/3).

وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ
سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ

İnsanların bir tek millet olması (ihtimali) bulunmasaydı, Rahman'a küfreden kimseler için elbette, evlerine gümüşten tavanlar ve üzerlerinde çıkacakları çıkma araçları **yapardık**. (Zuhruf, 43/33).

وَسَأَلَ مَن أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رُّسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِن دُونِ الرَّحْمَنِ آلِهَةً
يُعْبَدُونَ

Elçilerimizden, senden önce gönderdiklerimize sor, Rahman'dan başka tapınılan tanrılar **yaptık mı**? (Zuhruf, 43/45).

فَجَعَلْنَاهُمْ سَفَكًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ

Böylece onları, sonrakiler (onların yaptıklarını yapacaklar) için bir geçmiş ve (onların başlarına gelenlerden ibret alacaklar için de) bir örnek **yaptık**. (Zuhruf, 43/56).

إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَٰئِيلَ ط

O, kendisine nimet verdiğimiz bir kuldan başkası değildir. Kendisini İsrailoğullarına örnek **yapmıştık**. (Zuhruf, 43/59).

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ

Dilersek sizden de yeryüzünde (size halef olacak) melekler **yaparız!** (Zuhruf, 43/60).

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

Sonra seni emirden bir Şeriat üzerine **koyduk**. Öyle ise onu izle, bilmeyen kimselerin keyiflerine uyma! (Câsiye, 45/18).

وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَابْصَارًا وَآفَئِدَةً ۚ فَمَا آغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ٤

Yeminle söylüyorum: Doğrusu Biz onlara size vermediğimiz güç ve imkanı **vermiştik**. Hem kendileri için kulak, gözler ve gönüller yapmıştık ki; ne kulakları ne gözleri ne gönülleri kendilerine bir yarar sağladı. Çünkü Allah'ın âyetlerini inkar ediyorlardı. O alay ettikleri şey de kendilerini kuşatıverdi. (Ahkâf, 46/26).

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

Ey bütün insanlar! Biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık ve bir-birinizle tanışasınız diye sizi millet millet ve kabile kabile **yaptık**. Haberinizi olsun ki Allah yanında en değerliniz, en çok korunanızdır. Kuşkusuz Allah pekâlâ bilendir, pekâlâ haberdardır. (Hucurât, 49/13).

فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا

Onları bakireler **yapmışızdır**. (Vâkıa, 56/36).

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ

İstesek onları bir çöpe **çevirirdik** de şöyle geveler dururdunuz: (Vâkıa, 56/65).

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ أَجَاغًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ

Dileseydik onu acı bir çorak **yapardık**, o halde şükretsenize! (Vâkıa, 56/70).

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ

Biz onu hem bir andıran hem de alandaki ihtiyaç sahipleri (çöl yolcuları) için bir faydalanma aracı **yaptık**. (Vâkıa, 56/73).

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوءَ وَالْكِتَابَ
فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

Ululuğum hakkı için Nuh'u ve İbrahim'i gönderdik, soylarına da peygamberliği ve kitabı **bahsettik**. Öyle iken içlerinden kimisi hidâyeti kabul etmiş, çokları ise yoldan çıkmış fasıklardır. (Hadîd, 57/26).

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ
الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً
إِبتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَارِعُوهَا
حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizle iz izlettik, bir de Mer-yem oğlu İsa ile iz izlettik, ona İncil'i verdik, onun peşinden gidenlerin kalplerinde bir yufkalık, bir merhamet **yarattık**. Bir de ruhbanlık ki onu onlar uydurdular, Biz onu üzerlerine yazmamıştık,

ancak Allah rızasını aramak için yaptılar, sonra da ona gerektiği gibi özen göstermediler. Biz de içlerinden iman etmiş olanlara ücretlerini verdik. Çokları ise yoldan çıkmış fasıklardır. (Hadîd, 57/27).

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ

Ululuğum hakkı için Biz o dünya göğünü takım takım kandillerle donattık ve onları şeytanlar için atış yapılan mermiler **yaptık**. Hem onlar için o çılgın ateş azabını hazırladık. (Mülk, 67/5).

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ الْأَمْلَئِكَةَ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمُ الْآفِئْتَةَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَبَرِّدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيْمَانًا وَلَا يُرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى لِلْبَشَرِ

Biz o ateşin bekçilerini hep melekler **yaptık**, sayılarını da inkârcılar için sırf bir sınama aracı **kıldık** ki kendilerine kitap verilmiş olanlar kesin inanç edinsinler, iman etmiş olanların imanlarını arttırsın ve bir de kitap verilenler ile inananlar şüphelenmesin. Kalplerinde bir hastalık bulunanlar ile kâfirler de: “Allah bununla mesela ne demek istemiş?” desinler. İşte böyle, Allah dilediğini şaşırtır, dilediğini de yola getirir. Rabbinin ordularını ancak kendisi bilir ve o ancak düşünmek için insanlara bir öğüttür. (Müddessir, 74/31).

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا

Çünkü Biz o insanı birtakım katkılarla mezcedilmiş (emşâc) bir nutfeden yarattık, evire, çevire mübtela kılmak üzere de onu pekâlâ duyan, pekâlâ gören **yaptık**. (İnsân, 76/2).

فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ

Onu sağlam bir karargâha **koyduk**. (Mürselât, 77/21).

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوْسِي شَامِيَاً وَاسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا

Ve orada yüce yüce dağlar **yaptık** ve size tatlı bir su içirdik. (Mürselât, 77/27).

وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا

Uykunuzu bir dinlenme **yaptık**. (Nebe', 78/9).

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا

Geceyi bir elbise **yaptık**. (Nebe', 78/10).

وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا

Gündüzü bir geçim vakti **yaptık**. (Nebe', 78/11).

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا

Alabildiğine parlayan bir kandil de **yaptık**. (Nebe', 78/13).

جَاعِلٌ = Câil İsim-Sıfatının Anlamının Şimdiki

Zaman Birinci Çoğul Şahıs Kipi “نَجْعُلُ

=nec'alu (yaparız)” Fiili ile Yansıtılması

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتُ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Veya çatıları çökmüş (altı üstüne gelmiş) bir kasabaya uğrayıp da: “Allah, burasını ölümden sonra nasıl hayata kavuşturacak?” diyen kimseyi görmedin mi? Ki o böyle söyleyince Allah onun yüz yıllık bir süre için canını almış, sonra kendisini diriltip şöyle sormuştu:

“Burada ne kadar kaldın?” O da:

“Bir gün veya günün bir kısmı (kadar) kaldım.” demişti. Allah buyurdu ki:

“Hayır! Yüz yıl kaldın! Şimdi yiyeceğine ve içeceğine bak bozulmamış. Bir de eşeğine bak. (Bütün bunlar) seni, insanlara ibret **yapalım** diyedir. Kemiklere bak onları nasıl birbiri üzerine kaldırıp düzenliyoruz, sonra da kendilerine et giydiriyoruz.” (Bu işler) ona apaçık belli olunca şöyle demişti:

- “Kuşkusuz Allah'ın her şeye gücü yettiğini biliyorum.”(‘Bakara, 2/259).

وَعَرِّضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَّقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا

Ve sıra halinde Rabbine arzedilmişlerdir. Andolsun ki, sizi ilk kez yarattığımız gibi gerçekten bize geldiniz. Doğrusu siz, sizin için kesinlikle bir buluşma zamanı **belirlemeyeceğimizi** sanmıştınız. (Kehf, 18/48).

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا

Sonunda güneş doğu yönüne vardığında onu bir kavim üzerine doğuyor buldu ki onlara güneşin önünden bir siper **yapmamıştı**. (Kehf, 18/90).

يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ إِسْمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا

(Allah buyurdu:) Ey Zekeriyya! Haberin olsun Biz sana bir oğul müjdeliyoruz, adı Yahya, bundan önce ona hiçbir adaş **yapmadık**. (Meryem, 19/7).

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَٰئِهِ وَلِنَجْعَلَ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا
وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا

Öyle dedi. Fakat Rabbin: “O bana göre kolaydır. Hem de onu insanlara kudretimizin bir delili ve tarafımızdan bir rahmet **kılacağımız** için. Bir de o karara bağlanmış bir iş bulunuyor” buyurdu. (Meryem, 19/21).

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ

Biz de istiyorduk ki o yerde ezilmekte olanlara lutufta bulunalım, onları önderler **yapalım** ve kendilerini varisler kılalım. (Kasas, 28/5).

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

İşte o âhiret evi (son yurt), onu, yeryüzünde ululanmak ve bozgunculuk amacı gütmeyen kimselere **veririz**. Ve o mutlu son korunan takva sahiplerininindir. (Kasas, 28/83).

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضِعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Hor görülmüş olanlar da büyüklük taslamış kimselere derler: Hayırdır (bu), gece ve gündüz tuzağıdır, hani bize Allah'a küfretmemizi, O'na eşler koşmamızı emrediyordunuz. Azabı gördüklerinde pişmanlık gösterirler. O küfre sapmışların boyunlarına demir halkaları **geçirmişızdır**. Onlar yapageldiklerinin dışında bir şeyle cezalandırılırlar mı!? (Sebe', 34/33).

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ

İman edip yararlı işleri yapmış olanları yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlar gibi değerlendirir miyiz? Takva sahiplerini arsız, ahlak-sızlar gibi **tutar mıyız?** (Sâd, 38/28).

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

Yoksa kötülükleri fi'len işlemiş bulunanlar, dirimlerinin de ölüm-
lerinin de bir olarak kendilerini, inanıp yararlı işleri yapmış kimse-
ler gibi **değerlendireceğimizi mi** sandılar? Varmakta oldukları
yargı ne kötü! (Câsiye, 45/21).

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ

Ya artık müslümanları suçlular gibi **kılar mıyız?** (Kalem, 68/35).

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ

Onu sizlere bir ibret **yapalım** ve belleyici kulaklar onu bellesin
diye. (Hâkka, 69/12).

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا

Peki yeryüzünü bir toplanma yeri **yapmadık mı?** (Mürselât,
77/25).

أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا

Yeryüzünü bir döşek **yapmadık mı?** (Nebe', 78/6).

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ

Vermedik mi Biz ona iki göz? (Beled, 90/8).

جَاعِلٌ = Câil İsim-Sıfatının Anlamının Şimdiki
Zaman Üçüncü Tekil Şahıs Kipi “يَجْعَلُ = yec’alu
(yapar)” Fiili ile Yansıtılması

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا
ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا

لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُخَيِّ وَيُمِيتُ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Ey iman edenler! Siz, o küfredenler gibi olmayın ki onlar, yeryü-
zünde seyahata çıkan veya savaşçılar olarak gazalara katılan (ve
ölen) kardeşleri için: “Yanımızda olsalardı ölmezlerdi ve öldürülmez-
lerdi,” dediler. Allah bunu yüreklerinde acı bir hasret **yaptığı için**
(böyle söylerler). Oysa Allah diriltir ve öldürür ve Allah yapageldikle-
rinizi pek iyi görendir. (Âl-i İmrân, 3/156).

وَلَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنُيْضِرُّوا اللَّهَ شَيْئًا
يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِزَابًا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Küfür içinde koşuşanlar seni üzmesin. Allah'a hiçbir şekilde asla
zarar veremezler. Allah onlara ahirette bir pay **vermemeyi** istiyor.
Onlara pek büyük bir azap var. (Âl-i İmrân, 3/176).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرْهًا وَلَا
تَعْضُلُوهُنَّ لِيَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ
مُبَيِّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى
أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا

Ey iman edenler! Kadınlara zorla varis olmanız size helal değildir.
Kendilerine verdiğinizin bir kısmını kurtarmanız için onları sıkıştır-
mayınız. Ancak açık bir fuhuş yapmaları başka. Onlarla iyi geçinin.
Kendilerinden hoşlanmazsanız, olabilir ki bir şeyi hoşlanmamanıza
karşın Allah onun içinde pek çok hayır **yaratır**. (Nisâ, 4/19).

الَّذِينَ يَتَرْبِّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ
مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْ

عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ^ط
وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا

Sizi gözetleyip duran kimseler, size Allah'tan bir fetih/zafer geldiğinde: “Sizinle beraber değil miydik?” derler. Şayet kâfirler için (zaferden) bir pay olursa bu kez: “Size üstün gelmedik mi, sizi müminlerden korumadık mı?” diye söylerler. Allah kıyamet günü aralarında hüküm verir. Allah asla kâfirler için müminler aleyhine bir yol **yapmaz**. (Nisâ, 4/141).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ
وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ^ط
وَأِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ
جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا
مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ
مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ
لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Ey inananlar! Namaza durmak istediğinizde yüzlerinizi, dirsek-
lere kadar ellerinizi yıkayın, başlarınıza ve iki topuğa kadar da
ayaklarınıza meshedin. Cünüp iseniz iyice temizlenin (boy abdesti
alın). Hasta veya bir yolculukta iseniz yahut içinizden biri ayak yo-
lundan gelmişse veya kadınlara dokunmuşsanız ve bu durumlarda
bir su bulamamışsanız o zaman tertemiz bir toprağa teyemmüm
edin. Yani yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size bir zor-
luk vermek istemiyor, ancak O, sizi tertemiz yapmayı, size yönelik
nimetini tamamlamayı murat ediyor, belki siz şükredersiniz. (Mâ-
ide, 5/6).

وَالَّذِينَ كَذَبُوا بَايَاتِنَا صُمُّوا وَبُكِّمُوا فِي الظُّلُمَاتِ مِنْ يَشَاءِ اللَّهُ يُضْلِلُهُ^ط
وَمَنْ يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Âyetlerimizi yalan sayanlar karanlıklar içinde kalmış sağırlardır, dilsizlerdir. Allah dilediği kimseyi saptırır, dilediği kimseyi de dos-doğru yol üzerine **koyar**. (En'âm, 6/39).

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رَسُولُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمَ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ

Onlara bir âyet (bir mucize) geldiğinde: “Allah’ın elçilerine verile-nin aynısı bize de verilinceye değin asla iman etmeyeceğiz!” dediler. Allah, kime peygamberlik **vereceğini** en iyi bilendir. Suç işlemiş olanlara, kurdukları tuzaklar yüzünden yakında Allah katından bir zillet ve çetin bir azap ilişecek. (En'âm, 6/124).

فَمَنْ يَرْدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرُهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يَرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرُهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

Allah, hidâyete erdirmeyi murat buyurduğu kimsenin göğsünü İslâm’a açar. Saptırmak istediğinin göğsünü de öyle **daraltır** ki o ki-şi göğe doğru tırmanıyormuş gibi olur. Allah, iman etmeyenler üzeri-ne pis azabı işte böyle çökertir.. (En'âm, 6/125).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

Ey iman edenler! Allah’tan korkarsanız Allah size furkan (iyiyi kötüden ayırma gücü) **bahşeder**, sizden günahlarınızı siler, sizin için mağfirette bulunur. Allah, büyük lutuf sahibidir. (Enfâl, 8/29).

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

Ki Allah, murdarı temizden ayıklasın ve bütün murdarları birbiri üzerine **koyup** yığsın ve topunu cehenemin içine atsın diye yapıyor! İşte onlar! Onlardır hüsrana uğrayanlar. (Enfâl, 8/37).

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

Allah'ın izni olmadıkça hiçbir kimsenin iman etmesi mümkün değildir. Akıllarını işletmeyenler üzerine azabı **bırakır**. (Yûnus, 10/100).

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا

Hamd, O Allah'a ki, kuluna o Kitab'ı indirdi ve ona hiçbir eğrilik **yapmadı**. (Kehf, 18/1).

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا

Beni anama saygılı kıldı. Beni haydut bir zorba **yapmadı**. (Meryem, 19/32).

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا

İman edip yararlı işler yapanlar ise, muhakkak Rahman onlar için bir sevgi **verecek** (onları gönüllere sevdirecektir). (Meryem, 19/96).

أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدُهُ لَمْ يَكَدْ يَرِيهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ

Yahut (küfredenlerin yaptıkları) derin bir denizdeki karanlıklar gibidir ki onu bir dalga bürür, üstünden bir dalga, üstünden bir bulut; öyle ki üst üste yığılmış karanlıklar. Elini çıkardığında onu görme ihtimali yok. Her kime de Allah, bir nur **vermemişse** artık onun için hiçbir nur yoktur. (Nûr, 24/40).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ

Şu gerçeğe baksana: Allah bir bulut gönderiyor, sonra onun açıklığını birleştiriyor, sonra **onu yoğunlaştırıyor** da sen onun içinden yağmurun çıkmakta olduğunu görüyorsun. Bir de o gökten, ondaki dağlardan bir dolu yağıdırıyor da dilediğini onunla belaya uğrattıyor ve dilediğinden onu uzaklaştırıyor. Şimşeginin parıltısı da neredeyse gözleri alıverecek. (Nûr, 24/43).

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ءَالَهُ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ

Yoksa sıkılan kendisine dua ettiği zaman duasını kabul edip sıkıntısını açan ve sizi yeryüzünün halifeleri **kılan mı**? Allah ile birlikte bir tanrı mı var? Siz pek az düşünüyorsunuz? (Neml, 27/62).

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

Allah O Zâttır ki rüzgârları gönderir de bulutu savururlar, derken onu gökte nasıl diliyorsa öyle yayar ve onu parça parça **yapar**, derken arasından çıkıp duran yağmuru görürsün. Onu, kullarından dilediklerine indirdiğinde hemen onlar sevinirler. (Rûm, 30/48).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعَ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهَيِّجُ فَتَرِيهِ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآلْبَابِ

Gerçekten Allah'ın gökten bir su indirdiğini ve onu yerde kaynaklara soktuğunu görmedin mi? Sonra onunla renkleri değişik bir ekin çıkarır, ardından o ekin kurur da kendisini sapsarı kesilmiş görürsün, akabinde onu kuru bir kırıntı **yapar**. Kuşkusuz bunda elbette saf akıl sahipleri için bir öğüt vardır. (Zümer, 39/21).

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَن يَشَاءُ عَاقِمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ

Veya onları erkekler ve dişiler olmak üzere çift **yapar**. Dileyeceği kimseyi de kısır bırakır. Hakikaten O, çok iyi bilendir, çok güçlüdür. (Şûrâ, 42/50).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ - وَأَمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve Peygamberine iman edin ki sizlere Rahmetinden iki pay versin ve size sayesinde yürüyeceğiniz bir nur **bahşetsin** ve sizi bağışlasın. Allah öyle bağışlayan öyle merhametlidir. (Hadîd, 57/28).

عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوْدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Umulur ki Allah sizinle onlar içinden birbirinize düşmanlık yaptıklarınız arasında bir dostluk **meydana getirir**. Allah pekâlâ güçlüdür, pekâlâ bağışlayandır, pekâlâ merhametlidir. (Mümtehone, 60/7).

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجْلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

Sonra sürelerini doldurmağa yaklaştıklarında onları güzellikle tutun yahut güzellikle ayrılın ve sizlerden adalet sahibi iki erkeği de şahit tutun. Şahitliği de Allah için doğru yapın. Bu size söylenenleri duyduunuz â! Bununla Allah'a ve âhiret gününe iman eden kimselere öğüt verilir. Her kim de Allah'tan korkarsa Allah ona bir çıkış noktası **sağlar**. (Talâk, 65/2).

وَالَّتِي يَعْسَنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعَدَّتْهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ
وَالَّتِي لَمْ يَحِضْ وَأُولَٰاتِ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ
يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا

Hayızdan kesilmiş kadınlarınız, -şüphelendinizse- onların iddeti üç aydır. Hayız görmeyenler de öyle. Yüklülerin ise süreleri yüklerini bırakmalarıdır. Her kim Allah'a sığınırsa Allah onun işine bir kolaylık **verir**. (Talâk, 65/4).

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ
لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا

Varlığı olan varlığına göre nafaka versin, rızkı dar olan da Allah'ın ona verdiğinden nafaka versin. Allah bir kimseyi kendisine verdiğinden başkasıyla yükümlü kılmaz. Allah bir güçlüğün arkasından bir kolaylık **yapar**. (Talâk, 65/7).

وَيُمِدِّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا

Size mallar ve oğullarla yardım etsin, sizin için cennetler **yapsın**, sizin için ırmaklar **yapsın**. (Nûh, 71/12).

قُلْ إِنْ أَدْرَىٰ أَقْرَبُ مَا تُوْعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا

De ki: “Ben, o size vaad olan yakın mı, yoksa Rabbim onun için uzun bir süre mi **kor** bilmem.” (Cinn, 72/25).

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ

Tuzaklarını başarısızlığa mahkûm **etmedi mi?** (Fîl, 105/2).

فَاطِر = Fâtır İsim-Sıfatı¹⁰

قُلْ اَغْيَرَ اللّٰهَ لِتَخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ
وَلَا يُطْعَمُ قُلْ اِنِّىْ اُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ وَلَا تَكُوْنَنَّ
مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ

De ki: “Göklerin ve yerin **yaratıcısı** Allah’tan başkasını mı iyi bir dost edineceğim? Oysa O, yedirir yedirilmez/O besler beslenilmez.” De ki: “Gerçekten ben, İslam’a girenlerin ilki olmam hususunda emir aldım ve: ‘Sakın müşriklerden olma’ (diye buyuruldu).” (En’âm, 6/14).

رَبِّ قَدْ اَتَيْتَنِىْ مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتَنِىْ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ فَاطِرِ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَنْتَ وَلِيِّ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ تَوَفَّنِىْ مُسْلِمًا
وَالْحَقِّنِىْ بِالصَّالِحِيْنَ

“Rabbim, gerçekten bana saltanattan bir pay verdin, bana olayların/düşlerin yorumundan öğrettin. Ey göklerin ve yerin **yaratıcısı**! Sensin dünya ve âhirette Velim! Beni müslüman olarak öldür ve beni salihler arasına kat.” (Yûsuf, 12/101).

قَالَتْ رُسُلُهُمْ اَفِى اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
يَدْعُوْكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُؤَخَّرَكُمْ اِلٰى اَجَلٍ
مُّسَمًّى قَالُوْا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَصُدُّوْنَا عَمَّا
كَانَ يَعْبُدُ اٰبَاؤُنَا فَاتُوْنَا بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ

¹⁰ Yukarıda da değinildiği gibi bu bölümde birkaç kez atıf yapılan ve Allah’ın doksan dokuz ismi bulunduğundan söz edilen hadis metninde yer alan sıfatlar arasında ‘**yaratıcı olduğunu sezdirecek bir özellikte süzerek orijinal, ayrıntılı olarak yaratan**’ anlamındaki فَاطِر = Fâtır İsim-Sıfatı ile; ‘**ayırarak yaratan**’ manasındaki فَالٍ = fâlık İsim-Sıfatları geçmemektedir.

Peygamberleri kendilerine: “Göklerin ve yerin **ayrıntılı yaratıcısı** Allah hakkında mı kuşku? Sizi, günahlarınızı bağışlaması için çağırıyor, sizi belirlenmiş bir süreye değin erteliyor,” dediler. Cevap verdiler: “Siz de sadece bizim gibi insanlarsınız, bizi, atalarımızın tapındıklarından döndürmek istiyorsunuz, haydi açık bir delil getirin.” (İbrâhîm, 14/10).

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلثَ وَرُبَاعٍ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Hamd, gökleri ve yeri **ayrıntılı yaratan**, melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı elçiler yapan Allah'a olsun. Yaratmada dilediğini artırır. Doğrusu Allah her şeye güç yetirendir. (Fâtır, 35/1).

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

De ki: Allah'ım! Ey gökleri ve yeri **ayrıntılılarıyla yaratan**! Ey görünme yeni ve görüneni bilen! Hakkında ihtilaf edip durdukları o şeyle ilgili olarak kulların arasında ancak Sen hüküm verirsin. (Zümer, 39/46).

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

Göklerin ve yerin **ayrıntılı yaratanı**. Sizin için kendilerinizden eşler, hayvanlardan da çiftler yarattı. Sizi orada çoğaltıyor. Hiçbir şey O'nun misli olmadı. O, çok iyi duyan, çok iyi görendir. (Şûrâ, 42/11).

فَاطِر = Fâtır' İsim-Sıfatının Anlamının Üçlü

Fiillerden Birinci Tekil Şahıs فَطَرَ = fatara

Şeklinde Geçmiş Zaman Fiil Kipi ile Yansıtılması

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Cidden ben bir muvahhit olarak yüzümü **gökleri ve yeri ayrıntılarıyla yaratmış** olana çevirdim. Ben müşriklerden değilim. (En'âm, 6/79).

يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ

Ey toplumum! Buna karşılık sizden bir ücret istemiyorum, ancak benim ücretim beni **bütün özelliklerimle yaratmış olan Zat**'adır. (Hûd, 11/51).

أَوْ خَلَقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلِ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا

Veya sinelerinizde büyüyen şeylerden herhangi bir yaratık olun. Diyecekler: “Kim bizi diriltecek?” De ki: “Sizi ilk kez **yaratmış olan**!” Başlarını sana doğru hareket ettirecekler ve: “Ne zaman o?” diyecekler. De ki: “Çok yakın olması umulur!” (İsrâ, 17/51).

قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

Dediler: İhtimali yok, bize gelen bu açık mucizelere ve bizi **bütün özelliklerimizle yaratana** karşı seni tercih edemeyiz, artık neye hükmün geçer, ne yapabilirsen yap. Senin olsa olsa bu dünya hayatına hükmün geçer. (Tâhâ, 20/72).

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَإِنِّي عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ

İbrahim şöyle dedi: Doğrusu Rabbiniz o göklerin ve yerin Rabbidir ki onları **yaratmıştır** ve ben buna tanıklık edenlerdenim. (Enbiyâ, 21/56).

وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

Bana ne olmuş ki beni **her özelliğimle yaratmış olan O Zât**'a kulluk etmeyeyim? Yalnız O'na döndürüleceksiniz. (Yâsîn, 36/22).

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ

Ancak beni **yaratmış** olan müstesna! Kesin O, beni doğruya iletcek. (Zuhruf, 43/27).

‘فَاطِر’ = **Fâtır** İsim-Sıfatının Anlamının “فِطْرَةٌ = **fitrat**”

Şeklinde İsim Masdar ile Yansıtılması

فَاقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Öyle ise yüzünü bir muvahhit olarak dine, Allah'ın insanları üzerinde **yarattığı** fitratına çevir. Allah'ın yaratışı için asla değiştirme yoktur. İşte dosdoğru din budur. Ne var ki insanların çoğunluğu bilmiyorlar. (Rûm, 30/30).

فَالِقُ = **Fâlîk İsim-Sıfatı**¹¹

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمُ اللَّهُ فَأَنْتَ تُؤَفِّكُونَ

Gerçekten Allah, daneyi ve çekirdeği **yararak yaratandır**. Diriyi ölüden ölüyü diriden çıkarmakta olandır. Size (diyorum) işte bu Allah. Peki hâlâ nasıl (ters yöne) çevriliyorsunuz?! (En'âm, 6/95).

فَالِقُ الْأَصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

Tan yerini **yarıp sabahı ortaya çıkarandır**. O geceyi dinlenme zamanı, güneşi ve ayı hesaplı yaptı. Bu, pek güçlünün, pek iyi bilen ölçülendirmesidir. (En'âm, 6/96).

¹¹ Bkz. Bir önceki dip not.

VII) Hükümlerinin Hikmete Dayandığını Yansıtan İsim-Sıfatları Grubu

“Hakîm” İsim Sıfatı

“Hakîm” Sıfatının Yansıtılması Olarak Hikmet

“Hakem-Hâkim” İsim-Sıfatları

“Hâkim” İsim-Sıfatının Anlamının Fiiller ile Yansıtılması

“Hâkim” İsim-Sıfatının Anlamının “Hükm” Masdarı ile Yansıtılması

VII) Hükümlerinin Hikmete Dayandığını Yansıtan İsim-Sıfatları Grubu

حَكِيمٌ =Hakîm İsim Sıfatı¹

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

O, kulları üzerinde Kahırdır (mutlak galiptir) eğemenlik sahibidir. O, **pek hikmetli** ve her şeyden haberdâr. (En’âm, 6/18).

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

¹ Bütün işlerinde tam hikmet sahibi, emir ve yasakları sırf hikmet olan anlamındaki bu İsim-Sıfat da yoğun kullanılan sıfatlar grubundandır. Biz burada da ilkemiz doğrultusunda birinci İsim-Sıfat olarak yer aldığı âyetleri aldık, ikinci bir İsim-Sıfattan sonra geçtiği âyetleri kendinden önceki İsim-Sıfatın birinci sıfat olarak bulunduğu âyetlere havâle ettik. Dolayısıyla bu lafız için ayrıca ‘تَوَّابٌ حَكِيمٌ، عَلِيٌّ حَكِيمٌ، عَلِيمٌ حَكِيمٌ، عَزِيزٌ حَكِيمٌ، وَاسِعٌ حَكِيمٌ’ gruplarına da bkz.

O, gökleri ve yeri gerçek olarak yaratan Zat'tır. 'Ol' diyeceği gün (emir alan şey) hemen olur. Sözü haktır. Sura üfleneceği gün hükümlerlik O'nundur. Görünmeyeni de, görüneni de bilendir. **O pek hikmetli** ve her şeyden haberdardır. (En'âm, 6/73).

الرَّكِتَابُ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ

Elif, Lâm, Râ. Bu, **pek hikmetli** ve her şeyden haberdâr olan tarafından âyetleri sağlamlaştırılmış, sonra ayrıntılandırılmış bir Kitap'tır. (Hûd, 11/1).

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ
إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

İşte bunlar toplumuna karşı İbrahim'e verdiğimiz kanıtımızdır. Dilediğimizi derece derece yükseltiriz. Cidden Rabbin **pek hikmetli** ve pek iyi bilendir. (En'âm, 6/83).

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ
أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ مَّيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ
إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

Bir de şunu söylediler: "Bu hayvanların karınlarındakiler katışıksız sade erkeklerimizdir, zevcelerimize haram kılınmıştır. Eğer (döl) ölü olursa erkekler ve zevceler onda ortaklırlar." Bu nitelermelerinden ötürü (Allah) yakında onları cezalandıracak. Gerçekten **O pek hikmetlidir**, çok iyi bilendir. (En'âm, 6/139).

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

Kuşkusuz Rabbin, onları toplayacak. Gerçekten **O, çok hikmetlidir**, çok bilendir. (Hicr, 15/25).

وَإِنَّكَ لَتَلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ

Ve inan ki sen bu Kur'ân'a, bilgisine son olmayan **pekâlâ bir hikmetlinin** katından erdiriliyorsun. (Neml, 27/6).

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ
فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

Göklerde ve yerde bulunanlar kendisinin olan o Allah'a hamdol-
sun. Âhirette de hamd sadece O'nadır. **O, çok hikmetlidir**, pek ha-
berlidir. (Sebe', 34/1).

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ

Ona, ne önünden ne de arkasından bâtil gelir! **Çok hikmetliden**,
çok övülenden bir indirilmedir. (Fussilet, 41/42).

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

O, o Zât ki gökte de bir Tanrıdır, yerde de bir Tanrıdır. **O'dur çok hikmetli**, çok bilen. (Zuhruf, 43/84).

قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ

Onlar kadına hitaben: Bu böyle, Rabbin buyurdu! **Şüphesiz pe-
kâlâ hikmetli O!** Pekâlâ bilen O, dediler. (Zâriyât, 51/30).

حَكِيم = Hakîm Sıfatının Yansıması Olarak Hikmet²

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Rabbimiz, onlara içlerinden kendilerine senin âyetlerini okuya-
cak, onlara o kitabı, o **hikmeti** öğretecek ve onları tertemiz yapacak
bir elçi gönder. Kuşkusuz Sensin izzet sahibi, **hikmet sahibi**. (Baka-
ra, 2/129).

² Hikmet, lugat ve terim olarak şu anlamlarda kullanılır: a) İyi bilip, bildiği gibi yapmak de-
mektir. Bundan dolayı çoğu kez ilim ve amel diye tefsir olunur. b) İcâd, ilim ve muhkem fi-
iller olmak üzere üç manaya gelir. c) Her şeyi yerli yerine koymaktır. d) Bir işe, işi yapanın
fonksiyonu olmadan bağlı olan fayda, gaye, maslahattır. e) Usulcülerin ıstılahında: Bir
hükümün meşru sayılmasına bâis olan maslahattır. f) Allah'ın emirleri üzerinde düşünmek
ve ona uymaktır. g) Allah'a tâat, fıkıh, din ve ameldir.

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ط

Nitekim içinizden, size âyetlerimizi okuyan, sizi tertemiz yapan size kitab ile **hikmeti** öğreten, size bilmediklerinizi öğreten bir peygamber gönderdik. (Bakara, 2/151).

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَّغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سِرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ط وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ع

Kadınları boşadığınızda bekleme sürelerini tamamladılar mı artık onları ya iyilikle tutun ya da kendilerini iyilikle salın. (Haklarını) çiğneyesiniz diye zarar vermek için onları tutmayın. Bunu yapan gerçekten kendine zulmetmiştir. Allah'ın ayetlerini eğlence edinmeyin. Hem Allah'ın üzerinizdeki nimetini, kendisiyle size öğüt vermek için o kitap ve **hikmetten** size indirdiklerini düşünün. Allah'tan korkun ve bilin ki kuşkusuz Allah her şeyi pek iyi bilendir. (Bakara, 2/231).

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ

(Allah) dilediğine **hikmeti** verir. Kime de **hikmet** verilirse ona gerçekten pek çok hayır verilmiştir. Duru akıl sahiplerinden başkası düşünüp anlamaz. (Bakara, 2/269).

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

Ona kitabı/yazıyı, **hikmet**'i, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecek. (Âl-i İmrân, 3/48).

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَإِنَّا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ

Bir vakit Allah peygamberlerden: “Yemin olsun ki size kitaptan ve **hikmetten** verdim. Sonra size, beraberinizdekini doğrulayan bir peygamber geldi mi kesinlikle ona inanacak ve ona yardımda bulunacaksınız” diye misaklarını almış ve: “Bunu kabul ettiniz mi? Bu ağır yükümü üzerinize aldınız mı?” demişti. Onlar da: “Kabul ettik” demişlerdi. (Allah da): “Şahit olun ben de sizinle birlikte şahitlerdenim” buyurmuştu. (Âl-i İmrân, 3/81).

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

Gerçekten Allah müminlere lutufta bulunmuştur, çünkü kendi içlerinden onlara âyetlerini okuyan, onları aklayan, onlara kitabı ve **hikmeti** öğreten bir elçi gönderdi. Oysa daha önce apaçık bir sapıklık içindeydiler. (Âl-i İmrân, 3/164).

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا

Yoksa Allah'ın lutfundan kendilerine ihsanda bulunduğu insanları kıskanıyorlar mı? Gerçekten biz ibrahim Hânedanına kitabı, **hikmeti** vermiştik, onlara azametli bir saltanat vermiştik. (Nisâ, 4/54).

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا

Sana, Allah'ın lutfu ve rahmeti olmasaydı içlerinden bir grup elbette seni şaşırtmağa yeltenmişti. Oysa onlar sadece kendilerini sapıtırırlar, sana hiçbir şekilde zarar veremezler. Allah sana kitabı, **hikmeti** indirdi, sana bilmediğini öğretti. Sana Allah'ın lutfu pek azametli oldu. (Nisâ, 4/113).

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

O zaman Allah buyurur: “Ey Meryem oğlu İsa! Senin üzerindeki, annenin üzerindeki nimetimi hatırla. Hani seni Ruhulkudüs ile desteklemiştim de insanlara beşikte ve yetişkin iken konuşuyordun. Sana Kitab'ı, **hikmeti**, Tevrat'ı ve İncil'i öğretmiştim. O çamurdan o kuş görümünde benim iznimle yaratıyor, sonra içine üflüyordun da benim iznimle bir kuş oluveriyordu. Doğuştan körü ve abraşı iznimle iyileştiriyordun. Yine iznimle ölüleri (mezardan) çıkarıp geçici bir sü-

re hayata döndürüyordun. İsrailoğullarını senden uzak tutmuştum, çünkü kendilerine apaçık delillerle gelmiştin de içlerinden küfre sapanlar: “Bu, açık bir büyüden başka şey değildir” demişlerdi. (Mâide, 5/110).

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ
بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ
أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

Rabbinin yoluna **hikmetle**, güzel öğütle davet et, kendilerine karşı o en güzel mücadele şekliyle mücadelede bulun. Kuşkusuz Rabbin, kendi yolundan sapanı en iyi bilendir, doğru yolu bulmuş olanları en iyi bilendir. (Nahl, 16/125).

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ
لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

Andolsun gerçekten Lokman’a: “Allah’a şükreyle” diye **hikmeti** verdik. şükreden, ancak kendisi için şükreder. Kim küfrederse kuşkusuz Allah pek zengindir, pek övülmüştür. (Lokmân, 31/12).

وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا

Evlerinizde Allah’ın âyetlerinden ve **hikmetten** okunanları hatırlayın. Kuşkusuz Allah Latiftir, haberdardır. (Ahzâb, 33/34).

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ

Hükümranlığını güçlendirmiştik, kendisine **hikmeti** ve güzel konuşma kabiliyetini vermiştik. (Sâd, 38/20).

وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ
بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

İsa açık delillerle geldiğinde dedi: “Hakikaten size **hikmetle** ve hakkında ihtilaf edip durduğunuz o şeyin bir bölümünü size açıklayayım diye geldim. Öyle ise Allah’tan korkun ve bana saygı gösterin.” (Zuhruf, 43/63).

حِكْمَةً بِالْغَةِ فَمَا تُغْنِي النَّذْرُ

Üstün bir **hikmet**, ama uyarılar fayda vermiyor. (Kamer, 54/5).

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

O, ümmîler içinde kendilerinden olup karşılarında O’nun âyetlerini okuyan, onları temize çıkarıp parlatan, onlara kitap ve **hikmet** öğreten bir peygamber gönderen Zat’tır. Oysa bundan önce açık bir sapıklık içinde idiler. (Cuma, 62/2).

حَكَمَ ، حَاكِم = **Hakem-Hâkim İsim-Sıfatları**³

Allah’tan Başkasını mı Hakem Olarak Arayacağım?

أَفْغَيْرَ اللَّهِ يَتَّبِعِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

O, size Kitab’ı detaylandırılmış olarak indirmiş bir Zat iken Allah’tan başkasını mı **hakem** olarak arayacağım? Kendilerine o Kitab’ı verdiklerimiz gerçekten onun/Kur’an’ın Rabb’inden gerçekte indirilmiş bulunduğunu biliyorlar. O halde sakın kuşkuya düşenlerden olma. (En’âm, 6/114).

³ Hükmeden, hâkim, yaptığını hikmetle yapan, her şey hakkında gerçek hüküm veren ve verecek olan anlamındaki حَكَمَ =hakem sıfatı bir tek yerde geçmektedir. Aynı anlamdaki حَاكِم =Hâkim lafzı ise birkaç yerde zikredilmiştir.

Hüküm Verenlerin En Hayırlısı

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا بِاللَّهِىِ أُرْسِلَتْ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

İçinizden bir grup benim kendisiyle gönderildiğime iman ederken bir grup iman etmemişse Allah aramızda **hüküm verinceye değin** sabredin. O, **hüküm verenlerin en hayırlısıdır**. (A'râf, 7/87)

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

Sana vahyedilene uy ve Allah hüküm verinceye değin sabreyle. O, **hükmedenlerin en hayırlısıdır**. (Yûnus, 10/109).

فَلَمَّا اسْتِئْذِنُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ آبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَّوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّىٰ يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

Ondan (Yusuftan) umudu kestiklerinde fısıldaşarak bir kenara çekildiler. Büyükleri dedi: “Gerçekten babanızın aleyhinizde Allah adına sağlam bir söz aldığını ve daha önceden de Yusuf'a karşı yaptığınız kusuru bilmiyor musunuz? Babam bana izin verinceye veya Allah benim için **hükmedinceye** değin kesinlikle buradan ayrılmam. O, **hükmedenlerin en hayırlısıdır**.” (Yûsuf, 12/80).

Hüküm Verenlerin En Sağlam Hüküm Vereni

وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ

Nuh Rabbine seslendi ve dedi: “Rabbim! Cidden oğlum ailemdendir, kuşkusuz senin vaadin haktır ve **Sen hüküm verenlerin en hâkimisin!** (Hûd, 11/45).

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ

Allah hâkimlerin en hâkimi değil mi? (Tîn, 95/8).

حَاكِم = Hâkim İsim-Sıfatının Anlamının Fiiller ile Yansıtılması

Geçmiş Zaman Üçüncü Tekil Şahıs Kipi

حَكَم = hakeme” Fiili ile Yansıtılması

Cehennemde İkrar

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ

Kibirleşmiş olanlar der: Doğrusu biz, hepimiz (ateşin) içindeyiz! Kuşkusuz Allah, kullar arasında kesin **hüküm** verdi. (Mü'min, 40/48).

Şimdiki Zaman Birinci Tekil Şahıs Kipi “أَحْكُم = ahkumu (hüküm veririm)” Fiili ile Yansıtılması

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ اذْهَبْ فَرَأَيْتَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ هَارِكًا
مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُم بَيْنَكُمْ فِيمَا
كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

Allah şöyle demişti: Ey İsa! Kuşkusuz ben seni öldüreceğim, seni kendime kaldıracam, seni o küfredenlerden temizleyeceğim, sana uyanları kıyamet gününe değin, o küfredenlerin üstünde tutacağım, sonra yalnız bana olacak dönüşünüz ve ihtilaf edegeldiğiniz şeyler hususunda aranızda **hüküm vereceğim**. (Âl-i İmrân, 3/55).

Şimdiki Zaman Üçüncü Tekil Şahıs Kipi

“يَحْكُمُ =yahkumu (hüküm verir)” Fiili ile Yansıtılması

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

Yahudiler: “Hristiyanlar bir şey (bir temel) üzerinde değil,” dedi; Hristiyanlar da: “Yahudiler bir şey üzerinde değildir,” dedi. Oysa onlar o kitabı okuyup duruyorlar. Bilmeyenler de onların sözünün aynı-sını söyledi. Artık Allah, ayrılığa düştükleri o hususta kıyamet günü aralarında **hüküm verir**. (Bakara, 2/113).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ

Ey iman edenler! Akitleri yerine getirin. İhramlı olduğunuz halde avlanmayı helal görenler olmamak şartıyla ve size (ileride) okunacaklar dışında en'am denilen hayvanlar size helal kılındı. **Kuşkusuz Allah murat buyurduğunu hükmeder**. (Mâide, 5/1).

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

O kâfirler görmüyorlar mı ki, biz arazilerini (müslümanlara feth ettirmekle) etrafından azaltıp duruyoruz? Allah öyle **hüküm verir** ki, onun hükmünü takip edecek (üzerinde tesir edecek hiç bir kuvvet) yoktur. Allah hesabı çok çabuk görendir. (Ra'd, 13/41).

إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

Cumartesi tatili ancak onda ihtilâfa düşmüş olanlara (farz) kılındı. Kuşkusuz Rabbin, onların hakkında ihtilâf edegeldikleri şey hususunda kıyamet günü aralarında **elbette hüküm verir**. (Nahl, 16/124).

الْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۖ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

Mülk o gün tek olan Allah'ındır. Aralarında **hükümünü verir**. Artık iman edip yararlı işler yapmış olanlar Naîm cennetlerindedir. (Hacc, 22/56).

اللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۖ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

Hakkında ayrılığa düşüp durduğunuz konuda Allah kıyamet günü aranızda **hükümünü verecek**. (Hacc, 22/69).

أَلَا لِلّٰهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۖ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ

Dikkat! Katışıksız din sadece Allah'ındır. O'ndan başka birtakım dostlar edinmiş kimseler: "Biz onlara sırf bizi Allah'a daha çok yaklaştırsınlar diye tapıyoruz" (diyorlar). Kuşkusuz Allah, hakkında ihtilaf edegeldikleri konuda aralarında **hüküm verecek**. Hakikaten Allah yalancı ve kâfir olan kişiye rehberlik yapmaz. (Zümer, 39/3).

حَاكِم = Hâkim İsim-Sıfatının Anlamının

حُكْم = hüküm Masdarı ile Yansıtılması

Hüküm Allah'ındır

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

Cahiliye hükümünü mü arıyorlar? Kesin şekilde inanana gelen bir toplum için Allah'tan daha güzel **hüküm** veren kimdir? (Mâide, 5/50).

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ
بِهِ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضُ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ

De ki: Gerçekten ben, Rabbim'den gelen apaçık bir belge üzerindeyim, ama onu yalan saydınız. Çarçabuk gelmesini istediğiniz şey (azap) benim elimde değil. **Hüküm sadece Allah'ındır**. O, gerçeği anlatır ve O, çözüme kavuşturanların en hayırlısıdır. (En'âm, 6/57).

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ ۖ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ

Sonra, gerçek Mevlâ'ları Allah'a götürülmüşlerdir. **Dikkat! Hüküm O'nundur**. O hesap görenlerin en hızlısıdır. (En'âm, 6/62).

مَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَانٍ ۚ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا
إِلَّا إِيَّاهُ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

O'ndan başka, birtakım isimlere perestişte bulunuyorsunuz ki onları da siz ve atalarınız koydunuz! Oysa Allah onlarla ilgili hiçbir delil indirmemiştir. **Hüküm yalnız Allah'ındır**, yalnız kendisine kulluk etmenizi ferman buyurdu. İşte (bütün varlığı ayakta tutan) din budur. Ama insanların çoğu bilmiyorlar. (Yûsuf, 12/40).

وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

Dedi: "Oğullarım! Tek kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Bununla birlikte Allah'tan gelecek hiçbir şeyi sizden savamam. **Hüküm yalnız Allah'ındır.** Sadece O'na dayandım. Dayananlar ancak O'na dayansın." (Yûsuf, 12/67).

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

De ki: "Onların ne kadar kaldıklarını en iyi Allah bilir. Göklerin ve yerin gaybı O'nundur. Ne yaman gördü! Ne yaman işitti! Onlar için O'ndan başka hiçbir dost yoktur. **Ve hükmünde hiç kimseyi ortak etmez.** (Kehf, 18/26).

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ

Elbette Rabbin **hükmüyle** aralarında yargısını infaz buyuracaktır. O öyle güçlüdür, O öyle bilendir. (Neml, 27/78).

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

Allah'tan başka tanrı yoktur. Önünde de sonunda da övgü O'nun, **hüküm O'nun.** Sonunda döndürülüp O'na götürüleceksiniz. (Kasas, 28/70).

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

Allah'ın yanında diğer bir tanrıya daha çağırma, başka tanrı yok ancak O var! O'nun zatından başka her şey helak olmaktadır. **Hüküm O'nun** ve sonunda döndürülüp O'na götürüleceksiniz. (Kasas, 28/88).

ذَلِكُمْ بَآئَةً إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكْ بِهِ تُؤْمِنُونَ
فَاحْكُم بِلِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ

Bu böyle. Çünkü Allah bir olarak çağırıldığında küfretmiştiniz O'na ortak koşulduğunda ise inanırdınız. **Sonuçta hüküm çok yüce**, çok ulu Allah'ındır. (Mü'min, 40/12).

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

Hakkında ihtilafa düştüğünüz şeyin **hükmü Allah'a aittir**. İşte bu Allah'tır benim Rabbim! Yalnız O'na dayandım, sadece O'na yönelirim. (Şûrâ, 42/10).

وَلَقَدْ آتَيْنَا نَبِيَّ إِسْرَآئِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

Andolsun ki biz, İsrailoğullarına Kitab'ı, hükmü ve peygamberliği verdik. Onları güzel rızıklarla besledik ve onları dünyada bazı kavimlere üstün kıldık. (Casiye, 45/16).

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ

Rabbinin hükmüne sabret. Çünkü sen Bizim gözetimimiz altındasın, kalktığında Rabbine hamd ile tesbih eyle. (Tûr, 52/48).

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ

Öyle ise **Rabbinin hükmüne sabır göster** de balık sahibi gibi olma, hani o öfkeye boğulmuştu da seslenmişti. (Kalem, 68/48).

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ مِنْهُمْ إِثْمًا أَوْ كَفُورًا

O halde Rabbinin **hükmünü vermesi için de sabret**. Onlardan bir günahkâra veya nanköre itâat etme. (İnsân, 76/24).

VIII) Sıfat Olarak Bilinen Ama Anlamları Kur'an'da Yalnız Fiil ve Masdar İsimler ile Vurgulanan Bazı İsim-Sıfatlar

“Bâsit” İsim-Sıfatı

“Basit” İsim-Sıfatının Anlamının Fiil Kipleri ile Yansıtılması

“Mümît” İsim-Sıfatı

“Mümit” İsim-Sıfatının Anlamının Masdar ve Fiil Kipleri ile Yansıtılması

“Müzill” İsim-Sıfatı

“Müzill” İsim-Sıfatının Manasının Fiil Kipleri ile Yansıtılması

“Bâis” İsim-Sıfatı

Bâis İsim-Sıfatının Anlamının Fiil Kipleri ile Yansıtılması

“Kâbîd” İsim-Sıfatı

“Kâbîd” İsim-Sıfatının Anlamının Fiil Kipleri ile Yansıtılması

“Vâli” İsim-Sıfatı

“Vâli” İsim-Sıfatının Anlamının Allah ile Doğrudan İrtibatlı

“Velayet” İsim Masdarı ile Yansıtılması

“Rıza” Masdarı ve Müştakkatı

“Allah’ın Rızasının Fiil ve Masdarlar ile Yansıtılması

Allah’ın Rızasının “Radiye”, “Yerdâ” ve “Terdâ” Fiilleri ile Vurgulanması

a) Allah’ın Hoşnutluğunun Geçmiş Zaman Kipi ile Yansıtılması

b) Allah’ın Hoşnutluğunun Şimdiki Zaman Kipi ile Yansıtılması

Allah’ın Hoşnutluğunun Mardât ve Rıdvan İsim Sıfatları ile Vurgulanması

“Muîd” İsim-Sıfatı

“Muahhir” İsim-Sıfatı

“Muahhir” İsim-Sıfatının Anlamının Fiil Kipleri ile Yansıtılması

“Muhsî” İsim-Sıfatı

“Vâcid” İsim-Sıfatı

“Mukaddim” İsim-Sıfatı

VIII) Sıfat Olarak Bilinen Ama Anlamları Kur'an'da Yalnız Fiil ve Masdar İsimler İle Vurgulanan Bazı İsim-Sıfatlar

Ön bilgiler

Bu grupta da hareket noktamız bu bölümün başlarında “Ön bilgiler ve Tesbitler” başlığı altında kaydedilen ve Allah'ın doksan dokuz ismi olduğunu bildiren hadis-i şeriftir. O hadiste sayılan ama Kur'an'da Allah ile irtibatı, isim, fiil ve masdar olarak doğrudan bulunmayan sıfatlara¹ yer verilmemiştir. Bununla birlikte hadiste sıfat olarak geçtiği halde² Kur'an'da sıfat şekli ile geçmeyip sadece manaları fiil ve masdarlarla yansıtılan isim-sıfatlara yer verilmiştir. Aslında bu sıfatlar incelendiğinde bunların İlâhî kudreti yansıtan sıfatlar grubu çerçevesinde değerlendirilebilecekleri görülür. Ancak hadiste ayrıca anılıp manaları fiil ve masdarlar ile aksettirildiklerinden bir ek niteliğinde son grup olarak yazılmalarını uygun gördük. Bu sıfatlar sırasıyla 'بَاسِطٌ =Bâsit, مُمِيتٌ =Mümit, مُذِلٌّ =Müzill, بَاعِثٌ =Bâis, قَابِضٌ =Kâbid, وَالِيٌّ =Vâli, رِزَا =rıza masdarı (ve müştakkatı), مُعِيدٌ =Mu'îd, مُؤَخَّرٌ =Muahhir, مُحْصِيٌّ =Muhsî, وَاجِدٌ =Vâcid, مُقَدِّمٌ =Mukaddim.

¹ العدل =el-Adl, الصَّبُور es-Sabûr, المُقْسِط el-Muksıt gibi. Kur'an'da bu sıfatlarla kök birliği oluşturan pek çok âyet vardır ama hiçbir âyette Allah'ın bu sıfatlarla doğrudan veya dolaylı olarak nitelendirildiği tesbit edilememiştir.

² Allah'ın hoşnutluğunu yansıtan 'rıza' kelimesinin sıfat şekli ilgili hadiste geçmemekle birlikte fiil ve masdar isim olarak çeşitli kullanımları âyetlerde yoğun şekilde yer aldığından burada aktarılmasından vâreste kalmamıştır.

باسط = **Bâsıt İsim-Sıfatı**³

باسط = **Bâsıt İsim-Sıfatının Allah ile Doğrudan İrtibatlı Geçmiş Zaman, Şimdiki Zaman ve İsm-i Mefûl Kipleri**

Geçmiş Zaman Üçüncü Tekil Şahıs Kipi

“بَسَطَ = **beseta** (yaydı)” **Fiili**

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ

Eğer Allah, kulları için rızık **yaysaydı** elbette yeryüzünde azgınlaşırlardı. Ancak o, dilediğini bir ölçü ile indirir. Kuşkusuz O, kullarından haberdardır, (onları) çok iyi görendir. (Şûrâ, 42/27).

Şimdiki Zaman Üçüncü Tekil Şahıs Kipi

“يَبْسُطُ = **yebsutu** (yayar/genişletir/bollaştırır)” **Fiili**

Allah İstediğine Az Verir, İstediğine Bol

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

Allah'a güzel bir şekilde borç verecek o kimse kimdir? Ki o vereceği borcu Allah onun için pek çok katlarla katlasın. Öyle ya, Allah kırsar da **genişletir** de. Ancak O'na döndürüleceksiniz. (Bakara, 2/245).

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ

³ Bolluk, genişlik veren, bol rızık vererek kulunu genişliğe kavuşturan veya gönüllere inşirâh veren, kalpleri açan, genişleten ve bu sûretle kendilerini hayırlara yönlendiren anlamlarında tefsir edilen باسط = Bâsıt sıfatı yukarıda kaydedildiği gibi Kur'an'da bu kipi ile geçmemektedir.

Allah, dilediği kimse için rızkı **bol verir** ve daraltır. Dünya hayatıyla seviniler. Oysa dünya hayatı âhiret yanında sadece geçici bir yararlanmadır. (Ra'd, 13/26).

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

Kuşkusuz Rabbin hem dilediğine rızkı **yayar**, hem de sıkar. Gerçekten O, kullarından çok iyi haberdardır, çok iyi görendir. (İsrâ, 17/30).

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَانَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْ لَا أَنْ مِنَ اللَّهِ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَانَهُ لَا يَفْلِحُ الْكَافِرُونَ

Dün onun yerinde olmayı temenni edenler de bu sabah şöyle diyorlardı: "Vay be! Demek ki Allah rızkı kullarından dilediğine **seriyor** ve kısıyor; eğer Allah bize lutfetmeseydi bizi de batırmıştı. Demek ki gerçek bu: Kâfirler murada ermeyecek!" (Kasas, 28/82).

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Allah kullarından dilediğine rızkı **bol bol verir** de, kısar da ona. Allah her şeyi pekâlâ bilendir. (Ankebût, 29/62).

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Görmediler mi? Gerçekten Allah, dilediği kimseye rızkı **bolca veriyor**, (dilediğine de) kısıyor? Kuşkusuz bunda inanan bir toplum için elbette ibretler vardır. (Rûm, 30/37).

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

Allah bulutları savuran, onları gökte istediği gibi yayan ve parça parça yapan Zât'tır. Yağmuru görürsün onların arasından çıkar. Onu, dilediği kullarına indirdiğinde sevinirirler. (Rûm, 30/48).

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

De ki: Kuşkusuz Rabbim rızkı dilediğine **bol bol verir**, (dilediğine de) kısar. Ne var ki insanların çoğu bilmiyorlar. (Sebe', 34/36).

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

De ki: Kuşkusuz Rabbim kullarından dilediğine rızkı **hem bol verir, hem de onun için kısar**. (Allah uğrunda) herhangi bir şey harcarsanız O, onu bedellendirir. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır. (Sebe', 34/39).

أَوْ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Gerçekten Allah'ın dilediği **kimseye rızkı serdiğini ve kısıtığını** bilmediler mi? Kuşkusuz bunda inanan bir toplum için elbette ibretler vardır. (Zümer, 39/52).

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Göklerin ve yerin anahtarları O'nun. Rızkı dilediğine serer ve kısar. Cidden O, her şeyi çok iyi bilendir. (Şûrâ, 42/12).

Mefûl İsim Kipi “مَبْسُوطٌ = mabsût (yayılmış/ geniş/açık)” Lafzı

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَاَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

Yahudiler: “Allah’ın eli bağıldır,” dediler. Dedikleri yüzünden elleri bağlandı ve lanete uğradılar! Bilakis O’nun iki eli **açıktır**, nasıl dilerse infakta bulunur. Rabbinden sana indirilen gerçekten onlardan pek çoğunun azgınlığını ve küfrünü artıracak. Aralarına kıyamet gününe değin düşmanlığı ve kini bıraktık. Her ne zaman harp için bir ateş tutuştururlarsa Allah onu söndürür. Yeryüzünde bozgunculuğa koşarlar. Allah fesatçıları sevmez. (Mâide, 5/64).

مِمَّتْ = Mümît İsim-Sıfatı⁴

مِمَّتْ = Mümît İsim-Sıfatının, Allah ile Doğrudan İrtibatlı Geçmiş Zaman, Şimdiki Zaman ve Masdar-İsim Kipleri

Geçmiş Zaman Üçüncü Tekil Şahıs Kipi “أَمَاتَ = emât (öldürdü/canını aldı)” Fiili

Allah Can Verdi Can Aldı

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ

⁴ Öldüren, can alan anlamında olup hadiste geçtiğinden yazım ilkemiz gereği burada yer almıştır.

لَبِثْتُ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتُ مِائَةَ عَامٍ
فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ
وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ
نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Veya çatıları çökmüş (altı üstüne gelmiş) bir kasabaya uğrayıp da: “Allah, burasını ölümünden sonra nasıl hayata kavuşturacak?” diyen kimseyi görmedin mi? Ki o böyle söyleyince Allah onun yüz yıllık bir süre için **canını almış**, sonra kendisini diriltip şöyle demişti:

“Burada ne kadar kaldın?” O da:

“Bir gün veya günün bir kısmı (kadar) kaldım.” demişti. Allah buyurdu ki:

“Hayır! Yüz yıl kaldın! Şimdi yiyeceğine ve içeceğine bak, bozulmamış. Bir de eşeğine bak. (Bütün bunlar) seni, insanlara ibret yapalım diyedir. Kemiklere bak onları nasıl birbiri üzerine kaldırıp düzenliyoruz, sonra da kendilerine et giydiriyoruz.” (Bu işler) ona apaçık belli olunca şöyle demişti:

“Kuşkusuz Allah'ın her şeye gücü yettiğini biliyorum.” (Bakara, 2/259).

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا اِثْنَتَيْنِ وَاٰخِیَّتِنَا اِثْنَتَيْنِ فَاَعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا
فَهَلْ اِلٰی خُرُوجٍ مِّنْ سَبِيلٍ

Dediler: Rabbimiz! Bizi iki kere **öldürdün**, iki kere dirilttin. İşte günahlarımızı itiraf ettik. (Buradan) çıkmaya herhangi bir yol var mı? (Mü'min, 40/11).

وَاَنَّهُ هُوَ اَمَاتَ وَاَحْيَا

Gerçekten O **can aldı** can verdi. (Necm, 53/44).

ثُمَّ اَمَاتَهُ فَاَقْبَرَهُ

Sonra onun **canını aldı** ve kabre gömdürdü. (Abese, 80/21).

مِيت =Mümî't İsim-Sıfatının Şimdiki Zaman Üçüncü Tekil Şahıs Kipi “يُمِيتُ =yümitü (öldürür)” Fiili

Allah Can Verir, Can Alır

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

Allah'a nasıl nankörlük ediyorsunuz? Oysa siz ölülerdiniz, sizi diriltti. Sonra sizi **öldürecek**, sonra sizi diriltecek, daha sonra da O'na döndürüleceksiniz. (Bakara, 2/28).

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

Allah kendisine saltanat verdi diye (şımarıp) Rabbi hakkında İbrahim ile tartışmağa yelteneni görmedin mi? Hani İbrahim: “Benim Rabbim can veren ve **can alan** Zât'tır” demişti. O da: “Ben de can veriyor can alıyorum” diye karşılık vermişti. İbrahim: “Kuşkusuz Allah, güneşi doğudan getiriyor, haydi sen onu batıdan getir” deyince o küfreden apışıp kalmıştı. Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (Bakara, 2/258).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Ey iman edenler! Siz, o küfredenler gibi olmayın ki onlar, yeryüzünde seyahata çıkan veya savaşçılar olarak gazalara katılan (ve ölen) kardeşleri için: "Yanımızda olsalardı ölmezlerdi ve öldürülmezlerdi," dediler. Allah bunu yüreklerinde acı bir hasret **yaptığı için** (böyle söylerler). Oysa Allah diriltir ve **öldürür** ve Allah yapageldiklerinizi pek iyi görendir. (Âl-i İmrân, 3/156)

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

De ki: Ey bütün insanlar! Gerçekten ben, sizin hepinize Allah'ın (gönderilmiş) elçisiyim. Göklerin ve yerin saltanatı yalnız O'nundur. Başka hiçbir tanrı yoktur, sadece O var! Can verir, **can alır**! Öyle ise Allah'a, O'nun ümmi peygamber elçisine iman edin ki o peygamber Allah'a, O'nun sözlerine inanıyor, ona uyun ki doğru yola girmiş olasınız. (A'râf, 7/158).

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

Kuşkusuz Allah, göklerin ve yerin hükümranlığı O'nundur. Diriltir, **öldürür**. Sizin için Allah'tan başka ne bir dost, ne de bir yardımcı vardır. (Tevbe, 9/116).

هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

O, diriltir ve **öldürür**. Ancak O'na döndürülürsünüz. (Yûnus, 10/56).

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ

Size hayatı veren de O'dur. Sonra **canınızı alır**, sonra sizi yine diriltir. Gerçekten insan çok nankördür. (Hacc, 22/66).

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

O **öldüren** ve dirilten. Gece ve gündüzün birbirini izlemesi de hep O'nun. Artık akıllanmayacak mısınız? (Mü'minûn, 23/80).

وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِي

O ki **canımı alır**, sonra beni diriltir. (Şuarâ, 26/81).

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

Allah, sizi yaratan, ardından size rızık veren Zât'tır. Sonra sizi **öldürecek**, akabinde de sizi diriltecek! Peki, ortak koştuklarınızdan bunlardan herhangi birini yapacak var mı? O, münezzehtir! Pek yücedir onların ortak koşup durduklarından! (Rûm, 30/40).

هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

O, hayat veren ve **öldüren** Zat'tır. Bir işe hüküm verdiğinde sadece ona "Ol" der, o da hemen olur. (Mü'min, 40/68).

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ

Hiçbir tanrı yoktur, yalnız O var! Can verir, **can alır**! Rabbiniz ve ilk atalarınızın Rabbi! (Duhân, 44/8).

قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Söyle: Allah sizi diriltir, sonra sizi **öldürür**, ardından sizi, kendisinde hiç kuşku bulunmayan kıyamet gününe toplar. Ne var ki insanların çoğunluğu bilmiyorlar. (Câsiye, 45/26).

لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Hem diriltir, **hem öldürür**. O, her şeye karşı pekâlâ güçlüdür. (Hadîd, 57/2).

مِيت =Mümît İsim-Sıfatının Birinci Çoğul
Şahıs Kipi 'نُمِيتُ =nümîtü' Fiili

Biz Can Verir, Can Alırız

وَأَنَا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ

Hiç kuşkusuz Biz diriltir ve **öldürürüz**. Biziz vârisler. (Hıcr, 15/23).

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَإِلَيْنَا الْمَصِيرُ

Şüphesiz Biz, diriltir ve **öldürürüz**. Dönüş yalnız Bizedir. (Kâf, 50/43).

مذل =Müzill İsim-Sıfatı⁵

مذل =Müzill İsim-Sıfatının, Allah ile Doğrudan
İrtibathı Geçmiş Zaman Birinci Çoğul Şahıs
'ذَلَّلْنَا =zellelnâ' ile Şimdiki Zaman İkinci Tekil
Şahıs 'تُذِلُّ =tüzillü' Fiil Kipleri

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ

Onları kendilerine **boyun eğdirdik**, onlardan kimine biniyorlar, kiminden de yiyorlar. (Yâsîn, 36/72).

قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ

⁵ Daha önce birkaç kez işaret edilen hadiste yer alan bu sıfat, zillate düşüren, hor-hakir kılan, maddî-ma'nevî şerefin doruğuna erdirdikleri yanında bazılarını da izzetten ve itibardan düşüren şeklinde şerh edilmiş ve Kur'anda geçmiş ve şimdiki zaman kipleri birer yerde zikredilmiştir.

تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

De ki: Allah'ım! Ey mülkün sahibi! Egemenliği dilediğine verir, dilediklerinden de çekip alırsın, dilediğini yüceltir aziz edersin, dilediğini de **alçaltır zelim düşürürsün**. Hayır (her imkân) Senin elinde! Cidden Sen, her şeye karşı pek güçlüsün. (Â-i Imrân, 3/26).

باعث = **Bâis İsim-Sıfatı**⁶

باعث = **bâis İsim-Sıfatının Anlamının, Allah ile Doğrudan İrtibatlı Geçmiş Zaman Birinci Çoğul Şahıs Kipi 'بَعَثْنَا' = beasnâ' Fiili ile Yansıtılması**

ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Sonra sizi, ölümünüzün ardından **diriltmiştik**, belki şükredersiniz. (Bakara, 2/56).

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

Yemin olsun Allah, İsrailoğullarından sağlam söz aldı. İçlerinden on iki kefil **görevlendirdik**. Allah (şöyle) buyurdu: “Kuşkusuz Ben

⁶ Değişik âyetlerde ölümleri diriltip kabirlerinden çıkaran, seçtiği bazı zatları peygamber olarak gönderen, peygamberlere ve daha başkalarına görevler veren anlamlarında kullanılmıştır.

sizinle beraberim. Eğer namazı kılar, zekâtı verir, elçilerime inanır, onları savunur, Allah'a gerçekten güzel bir borç verirsiniz kesinlikle günahlarınızı silerim, sizi altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra içinizden kim küfrederse artık o, düz yolan sapmıştır.” (Mâide, 5/12).

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

Sonra arkalarından Musa'yı âyetlerimizle Firavun ve onun ileri gelenlerine **gönderdik** de o âyetler karşısında zalimce davrandılar. Bak nasıl oldu o bozguncuların sonu! (A'râf, 7/103).

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ

Sonra ardından toplumlarına pek çok elçiler **gönderdik**, onlara apaçık belgelerle vardılar. Ama önceden yalan saydıklarına inanacak değillerdi. İşte böyle mühür basarız o mütecâvizlerin kalplerine. (Yûnus, 10/74).

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

Sonra, onların arkasından Musa ile Harun'u âyetlerimizle Firavun ve ileri gelenlerine **gönderdik**. Büyüklük tasladılar. Suçlular topluluğu idiler. (Yûnus, 10/75).

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَىٰ اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

Andolsun her ümmet içinde: “Allah'a kulluk edin, Tâğût'tan uzak durun,” diye (tebliğle görevli) bir peygamber **göndermişizdir**. On-

lardan kimine Allah hidâyet etmiş, içlerinden kimine de sapıklık hak olmuştu. Haydi yeryüzünde gezin ve o yalancıların sonu nasıl olmuş görün. (Nahl, 16/36).

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ
فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا

O ikiden birincisinin vadesi geldiğinde üzerinize, yaman savaş sahipleri kullarımızı **göndeririz** de evlerin içlerine varana değin girip (saklananları) iyice araştırırlar. Bu, yerine getirilmiş bir vaad oldu. (İsrâ, 17/5).

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا

Dileseydik elbette her köye bir uyarıcı **gönderirdik**. (Furkân, 25/51).

باعث =bâis İsim-Sıfatının Anlamının, Allah ile
Doğrudan İrtibatlı Geçmiş Zaman Birinci Tekil
Şahıs Kipi ' بَعَثَ =bease' Fiili ile Yansıtılması

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ
وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا
بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ
وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

İnsanlar bir tek ümmetti de Allah o peygamberleri müjdeciler ve uyarıcılar olarak **gönderdi**, anlaşmazlığa düştükleri hususlarda insanlar arasında hükmetsin(ler) diye kendileriyle birlikte o kitabı gerçeğe indirdi. Onda (o kitapta) da yalnız kendilerine o kitap veri-

lenler, kendilerine apaçık kanıtlar geldikten sonra sırf aralarındaki hırs/kıskançlık yüzünden anlaşmazlığa düştüler. Bunun üzerine Allah izniyle, iman edenleri, onların anlaşmazlığa düştükleri Hakk'a doğrudan ulaştırdı. Öyle ya, Allah dilediği kimseyi dosdoğru yola iletir. (Bakara, 2/213).

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنْتَى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

Peygamberleri onlara dedi: “Kuşkusuz Allah gerçekten size Talut'u kral olarak **gönderdi**.” Dediler: “Onun üzerimize krallığı nasıl olabilir? Biz krallığa ondan daha layıkız, kaldı ki ona bir mal genişliği de verilmemiş.” (Peygamber) dedi: “Cidden Allah onu üstünüze seçti; hem onun bilgisini ve fiziğini genişçe artırmıştır. Şu da var: Allah saltanatını dilediğine verir. Allah Vâsi'dir, Alîm'dir.” (Bakara, 2/247).*

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

Gerçekten Allah müminlere lutufta bulunmuştur, çünkü kendi içlerinden onlara ayetlerini okuyan, onları temizleyen, onlara kitabı ve hikmeti öğreten bir elçi **gönderdi**. Oysa daha önce apaçık bir sapıklık içindeydiler (Âl-i İmrân, 3/164).

* Ayrıca Mümît maddesinde aktarılan Bakara, 2/259 âyetine de bkz.

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِى سَوَاءَ
أَخِيهِ قَالَ يَا وَيْلَتَىٰ أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِى سَوَاءَ
أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ

Akabinde Allah bir karga **gönderdi**, karga kardeşinin cesedini nasıl saklayacağını göstermesi için yerde eşeleniyordu. “Yuh bana! Bu karga gibi olmaktan bile aciz miyim ki kardeşimin cesedini saklayayım?!” dedi ve pişmanlık duyanlardan oldu. (Mâide, 5/31).

وَإِذَا رَأَوْكَ أَنْ يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوءًا هَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا

Seni de gördüklerinde sırf alaya alıyorlar ve: “Allah’ın peygamber olarak **gönderdiği** o kişi bu mu?” diyorlar. (Furkân, 25/41).

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

O, ümmîler içinde kendilerinden olup karşılarında O’nun âyetlerini okuyan, onları temize çıkarıp parlatan, onlara kitap ve hikmet öğreten bir peygamber, **gönderen** Zat’tır. Oysa bundan önce açık bir sapıklık içinde idiler. (Cuma, 62/2).

باعث =bâis İsim-Sıfatının Anlamının, Allah ile

Doğrudan İrtibatlı Şimdiki Zaman Üçüncü Tekil

Şahıs Kipi ‘ يَبْعَثُ =yeb’asü’ Fiili ile Yansıtılması

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ

Ancak işitenler (çağrıyla) uyar. Ölülere gelince Allah onları **diriltir**, ardından O’na döndürülürler. (En’âm, 6/36).

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ
أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

O Zat ki geceleyin sizi öldürür, gündüzleyin elde ettiğinizi bilir. Sonra sizi -belirlenmiş bir sürenin gereğinin yerine getirilmesi için- gündüz içinde **diriltir**, sonra dönüşünüz O'nadır. Daha sonra da size, yapageldiklerinizi haber verir. (En'âm, 6/60).

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِّنْ تَحْتَ أَرْجُلِكُمْ
أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ
لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ

De ki: O, üstünüzden veya ayaklarınızın altından üzerinize bir azap **göndermeğe** veya sizi fırkalara bölmeğe yahut kiminize kiminin hıncını tattırmağa kadir. Bak bakalım âyetleri nasıl açıklıyoruz. Belki onlar iyice kavrarlar. (En'âm, 6/65).

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَن يَسُومُهُمْ سُوءَ
الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ

O zaman Rabbin: “Elbette kesinlikle üzerlerine kıyamet gününe değin kendilerine o azabın kötüsünü reva görecektir kimseleri **göndercek**,” diye bildirdi. Cidden Rabbin azabı pek hızlıdır. Kuşkusuz O pek bağışlayıcıdır, pek merhametlidir. (Arâf, 7/167).

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ آيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَن يَمُوتُ بَلَىٰ وَعْدًا
عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

“Allah ölen kimseyi **diriltmez**” diye bütün güçleriyle yemin ettiler. Hayır! Diriltecek! Bu, O'nun üstlendiği gerçek bir vaadidir, ne var ki insanların çoğunluğu bilmezler. (Nahl, 16/38).

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُونَ

Gün gelir her ümmetten bir tanık **göndeririz**. İşte ondan sonra o küfretmiş olanlara izin verilmez. Onlar, rızalık istenecekler de değildir. (Nahl, 16/84).

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ

Gün olur, her ümmet içinde kendilerinden üzerlerine bir tanık **göndeririz** ve seni de onların üzerine tanık olarak getiririz. Sana, her şey için bir açıklama, bir kılavuz, bir rahmet ve müslümanlara da bir müjde olmak üzere Kitab'ı indirdik. (Nahl, 16/89).

مَنْ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا

Yola gelen kendi için yola gelmiştir, sapıtan da kendi aleyhine sapıtmıştır. Hiçbir günahkâr başka birinin günahını yüklenmez. Bir peygamber **göndermemize** değin azap edenler olmadık. (İsrâ, 17/15).

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا

Gecenin bir kısmında da sana özgü bir fazlalık olmak üzere onunla (Kur'an ile) uyanık bulun. Rabbinin seni övülmüş bir makama (Makâm-ı Mahmûd'a) **göndermesi** umulur. (İsrâ, 17/79).

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ

Ve gerçekten o saat (kıyamet) gelecektir, onda hiç kuşku yoktur ve gerçekten Allah kabirlerdeki kimseleri **diriltip** kaldıracaktır. (Hacc, 22/7).

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَّسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ

Bir de Rabbbin memleketleri, oraların ana noktasında kendilerine âyetlerimizi okuyan bir peygamber **göndermedikçe** helak etmemiştir. Biz o memleketleri hep halkları zulüm yaparlarken helak etmişizdir. (Kasas, 28/59).

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ

Andolsun gerçekten daha önce de Yusuf size (atalarınıza) apaçık kanıtlarla gelmişti de size getirdiği o şey hakkında kuşku içinde kalmıştınız. Sonunda öldüğünde: "Allah, onun ardından asla bir peygamber **göndermez**," demiştiniz. İşte Allah, kendisi aşırı giden kuşkuçu kimseyi böyle saptırır. (Mü'min, 40/34).

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

O gün ki, Allah onları hep **diriltecek** de bütün yaptıklarını kendilerine haber verecek. Allah onu bir bir saymış, onlarsa onu unutmuşlardır. Allah her şeye pekâlâ tanıktır. (Mücâdele, 58/6).

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ إِلَّا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ

O gün ki, Allah onları toplayarak **diriltecek** de size yemin ettikleri gibi O'na da yemin edecekler ve bir şey yapıyorlar sanacaklar. İşte onlar hep o yalancılardır. (Mücâdele, 58/18).

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوْا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللّٰهُ أَحَدًا

Doğrusu onlar, sizin zannettiğiniz gibi Allah, asla hiç kimseyi **göndermeyecek** sanmışlardı. (Cinn, 72/7).

قابض = **Kâbıd İsim-Sıfatı**⁷

قابض = **Kâbıd İsim-Sıfatının Anlamının, Allah ile Doğrudan İrtibatlı Geçmiş Zaman Birinci Çoğul Şahıs Kipi** ' قَبَضَ = kabada, 'Şimdiki Zaman Üçüncü Tekil Şahıs Kipi' يَقْبِضُ = yakbidu' Fiilleri ve ' قَبْضٌ = kabd' Masdarı ile Yansıtılması

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا

Sonra onu nasıl tutup azar azar kendimize **almaktayz**. (Furkân, 25/46).

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللّٰهُ يَقْبِضُ وَيَبْصِطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

Allah'a güzel bir şekilde borç verecek kimse kimdir ki o vereceği borcu Allah onun için (veren için) pek çok katlarla katlasın. Öyle ya, Allah **kısar** da genişletir de. Ancak O'na döndürüleceksiniz. (Bakara, 2/245).

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِّيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

Allah'ı, kadrinin gerektirdiği şekilde takdir etmediler. Yeryüzü kıyamet günü tamamen O'nun **avucunun içindedir, O'nun için bir avuçtur**. Gökler sağıyla dürülmüşlerdir. O, münezzehtir. Ortak koşageldiklerinden pek yücedir. (Zümer, 39/67).

⁷ Darlık veren, sıkıntıya sokan, kimi kullarının rızıklarını kısıp fakirleştiren, darlığa düşüren, kimi kullarının da yüreklerini sıkıp daraltan diye tefsir edilir.

والى = Vâli İsim-Sıfatı⁸

والى = Vâli, İsim-Sıfatının Anlamının, Allah İle Doğrudan İrtibatlı 'وَلَايَةُ' = velâyet' İsim Masdarı ile Yansıtılması

هَٰذَاكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقُّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ عُقْبًا

İşte burada velâyet/dostluk/koruma/hükümlerlik hak olan Allah'ındır. O, karşılık verme bakımından da hayırlı, âkibet açısından da hayırlıdır. (Kehf, 18/44).

رضى = Rıza-Hoşnutluk- Masdarı ve Müştakkatı⁹

Allah'ın Hoşnutluğunun Fiil ve Masdarlar ile Yansıtılması

Allah'ın Hoşnutluğunun رَضِيَ، يَرْضَى، تَرْضَى = radiye, yerda ve terdâ Fiilleri ile Vurgulanması

a) Allah'ın Hoşnutluğunun Geçmiş Zaman Kipi ile Yansıtılması

Allah'ın Beğendiği Din

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَعِيسُ الَّذِينَ

⁸ Kâinâtı, kâinatta meydana gelen olayları tek başına idâre eden, yöneten anlamındaki bu sıfatın aynı kökten 'veliy' isim-sıfatına bkz.

⁹ Burada 'رضى' = rıdın' masdarından kaynaklanan ve doğrudan Allah ile bağlantılı fiil ve isimlere yer verilmiştir. Mecâzî olarak Allah'ın hoşnutluğu anlamıyla karşılanan 'وَجْهَ رَبِّ' = vec hu rabb' ve benzeri terkiplerdeki 'وَجْه' = vech' lafzı konu dışı tutulmuştur. O kendi grubunda işlenecek. Allah'ın hoşnutluğu farklı isim ve cümle kalıpları ile gündeme getirilmiştir, Biz de bunları olabildiğince kendi içlerinde sınıflandırdık. S.G.

كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ
وَأَتَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي
مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Size şunlar haram kılındı: Murdar olmuş hayvan, kan, domuz eti, Allah'tan başkasının adı anılarak kesilen, -(henüz canı üstünde iken yetişip) kestikleriniz hariç- boğulmuş, vurulmuş, yukarıdan düşmüş (yuvarlanmış), süsülmüş (boynuzlanmış), yırtıcı hayvanın yediği, dikili adak taşları üzerinde boğazlanan hayvanlar ve fal oklarıyla şans aramanız. Bütün bunlar Hak yolundan çıkıştır. Bugün o küfredenler dininizden (dininizi bastıracaklarından) ümit kestiler. Artık onlardan korkmayın, Ben'den korkun. Bugün dininizi sizin için kemale erdirdim, üzerinize nimetimi tamamladım, sizin için din olarak İslâm'a **razı oldum**. Her kim aşırı açlık durumunda çarekiz kalırsa günaha yönelmeksizin (bu haram edilenlerden yiyebilir). Kuşkusuz Allah pek bağışlayıcıdır, pek merhametlidir. (Mâide, 5/3).

Allah'ın Hoşnut Kaldığı Kişi ve Topluluklara Lutuları

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Allah (şöyle) der: Bu, doğrulara doğruluklarının fayda verdiği bir gündür, onlara altlarından ırmaklar akan içlerinde hep sürekli kalacakları cennetler vardır. Allah onlardan **hoşnut olmuş, onlar da Allah'tan hoşnut kalmışlardır**. İşte en büyük kurtuluş budur! (Mâide, 5/119).

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ
بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Mühacirler ile Ensar'dan (İslam'ı kabulde) öne geçenler ile güzellikle onların ardından onların yolunda gidenler; **Allah onlardan razı oldu, onlar da O'ndan hoşnut kaldılar.** Kendilerine, altlarından ırmaklar akan cennetler hazırladı. Oralarda sürekli, ebedi kalacaklar. İşte budur en büyük kurtuluş! (Tevbe, 9/100).

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا

Gerçekten Allah o müminlerden, o ağacın altında sana bîat sunarlarken **razı oldu.** Kalplerindekini bildi de üzerlerine o huzuru indirdi ve kendilerini yakın bir fetihle ödüllendirdi. (Feth, 48/18).

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

Allah'a ve âhiret gününe iman eden hiçbir topluluğu Allah ve Peygamberine karşı sınırlar koyma yarışına kalkışan kimselerle -babaları veya oğulları veya kardeşleri veya yakınları olsalar da- sevişir bulamazsın. İşte Allah öyle kimseleri sevmeyen bir toplumun kalplerine imanı yazmış ve kendilerini tarafından bir ruh ile desteklemiştir. Onları altından ırmaklar akan cennetlere koyacak, içlerinde ebedî olarak kalacaklardır. **Allah onlardan hoşnut olmuş, onlar da Allah'tan hoşnut kalmışlardır.** İşte onlar Allah taraftarıdır. Uyanık ol ki Allah'ın taraftarı kesin hep kurtuluşa erenlerdir. (Mücâdele, 58/22).

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ

Onların ödülü Rab'leri katında altından ırmaklar akan ve içlerin-
de ebedî olarak kalacakları Adn cennetleridir. **Allah onlardan hoş-
nut olmuş, onlar da O'ndan hoşnut kalmışlardır.** İşte bu, Rab-
binden saygıyla ürperen kimseler içindir! (Beyyine, 98/8).

Rahman'ın Hoşnut Kaldıkları Başka

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا

O gün, Rahmanın izin verdiği ve sözüne **razı olduğu kimse** dı-
şında hiç kimsenin şefâatı fayda vermez. (Tâhâ, 20/109).

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى وَهُمْ
مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ

Allah, onların önlerindeki de, arkalarındaki de (yaptıklarını ve
yapacaklarını) bilir ve onlar, O'nun **hoşnut olduğu** kimselerden
başkasına şefaât edemezler. Hepsi O'nun Korkusundan titrerler.
(Enbiya, 21/28)

b) Allah'ın Hoşnutluğunun Şimdiki Zaman Kipi ile Yansıtılması

Allah'ın Hoşlanmadığı Topluluk

يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ
لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

Kendilerinden hoşnut olmanız için karşınızda yeminler ederler.
Siz onlardan razı olursanız kuşkusuz Allah **o fasıklar topluluğun-
dan razı olmaz.** (Tevbe, 9/96).

Allah Küfre Rıza Göstermez

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Küfre saparsanız kuşkusuz Allah sizden müstağnidir (size ihtiyacı yoktur). Ama O, kulları için **küfre rıza göstermez**. Şükrederseniz sizin hesabınıza bundan memnun kalır. Hiçbir günahkâr bir diğeri-
nin günahını yüklenmez. Sonra dönüşünüz sadece Rabbinizedir. O size yapmakta olduklarınızı haber verir. Gerçekten O, sinelerin özü-
nü pekâlâ bilendir. (Zümer, 39/7).

Allah'ın Hoşnut Kalması İçin

قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ

Musa: “Onlar benim izim üzerindeler, Rabim! Ben Sana **hoşnut olasın** diye çabucak geldim,” dedi. (Tâhâ, 20/84).

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

O da bunun üzerine tebessüm etti ve: “Rabim! Beni nefsim hâkim kıl ki bana ve anama-babama lutfettiğin nimetine şükredeyim ve **hoşnut kalacağın** iyi bir iş yapayım ve beni rahmetinle iyi kullarının arasına sok,” dedi. (Neml, 27/19).

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ

أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

Biz o insana annesine-babasına güzel davranmayı tavsiye ettik. Annesi onu güçlkle taşıdı ve onu güçlkle doğurdu. Taşınması ve sütten kesimi de otuz aydır. Sonunda olgunluğuna erdiği ve kırk yaşına girdiği zaman: “Rabbim! Beni öyle yönlendir ki bana, anama ve babama bahşettiğin nimetine şükredeyim ve **hoşnut kalacağın** yararlı bir iş yapayım. Soyum hakkında da benim için dürüstlük nasip eyle. Çünkü ben gerçekten tevbe ile Sana yöneldim ve ben gerçekten müslümanlardanım” dedi. (Ahkâf, 46/15).

Meleklerin Şefaâtı da Allah'ın İznine Bağlıdır

وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى

Göklerde nice melek var ki, onların şefâatı sadece Allah'ın dileyip **hoşnut kaldığı** kimseler için izin vermesinden sonra yarar sağlar. (Necm, 53/26).

Allah'ın Hoşnutluğunun = مَرْضَاتٍ ، رِضْوَانٍ **Mardât**
ve Rıdvân İsim-Masdarları ile Vurgulanması

Allah'ın Hoşnutluğunun = مَرْضَاتٍ ، **Mardât'**
İsim-Masdarı ile Yansıtılması

Allah'ın Hoşnutluğunu Arayanlar

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ

İnsanlardan kimi de vardır ki kendini, **Allah'ın hoşnutluğuna ermek** için fedâ eder. Allah da kullar(ın)a karşı pek şefkatlidir. (Bakara, 2/207).

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا
مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ
فَإِنْ لَمْ يُمْسِكْهَا وَابِلٌ فَطُلَّتْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Mallarını, **Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak** ve nefislerinde olanı tesbit etmek için dağıtanların durumu ise yüksek bir tepede bulunan ve kendisine bol yağmur düşüp meyvelerini iki kat veren bir bahçenin durumunu andırır. Ona bol yağmur düşmezse mutlaka bir çisinti düşer. Allah yapmakta olduğunuzu pek iyi görmektedir. (Bakara, 2/265).

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ
أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

Onların fısıldaşmalarının çoğunda hiçbir hayır yoktur. Ancak bir sadaka ile veya bir iyilikle veya insanlar arasını bulmakla emreden fısıldaşması başka. Kim bunu **Allah'ın hoşnutluğunu elde etmek için yaparsa** yakında ona pek büyük bir ödül veririz. (Nisâ, 4/114).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِمْ
بِالْمُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا
بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ
إِلَيْهِمْ بِالْمُودَّةِ وَإِنَّا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

Ey iman edenler! Düşmanımı ve düşmanınızı dostlar edinmeyin. Onlar size gelmiş olan hakka küfretmişler iken siz onlara dostluk mu gösteriyorsunuz. Rabbiniz Allah'a iman ediyorsunuz diye sizi ve Paygamberi çıkarıyorlardı. Sizler Benim yolumda ve **hoşnutluğum** uğrunda cihad için çıktınızsa kendilerine dostlukla (nasıl) sır verirsiniz? Oysa Ben sizin gizlediklerinizi de açıkladıklarınızı da hepsini bilirim. İcinizden her kim onu yaparsa artık düz yolun ortasında şaşırılmış olur. (Mümtehin, 60/1).

Allah'ın Hoşnutluğunun 'رِضْوَانٌ = Rıdvân' İsim-Masdarı ile Yansıtılması

Allah'ın Hoşnutluğunun Sonuçları

قُلْ اَوْنَيْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ
وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

De ki: Size bunlardan daha hayırlısını haber vereyim mi? Korunanlar için Rableri katında altından ırmaklar akan içlerinde sürekli kalacakları cennetler, ayrıca tertemiz eşler ve **Allah'tan bir hoşnutluk vardır**. Allah o kulları pek iyi görendir. (Âl-i İmrân, 3/15).

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا
نَعِيمٌ مُقِيمٌ

Rab'leri, onları kendinden bir rahmet ile, **hoşnutlukla** ve cennetlerle müjdeliyor. Orada sürüp giden nimetler yalnız onlarındır. (Tevbe, 9/21).

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ
مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Allah, erkek müminlere de kadın müminlere de -içlerinde ebedi kalanlar olmak üzere- altlarından ırmaklar akan cennetler ile Adn cennetlerinde hoş meskenler vaad etti. **Allah'tan bir hoşnutluk** ise daha büyüktür. İşte budur büyük kurtuluş! (Tevbe, 9/72).

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ
أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

Peki, yapısını Allah korkusu ve **hoşnutluğu** üzerine kuran mı hayırlıdır, yoksa yapısını yıkılmak üzere olan çatlak bir yar kenarına kurup da onunla birlikte cehennem ateşine yuvarlanan mı? Allah, o zalimler topluluğuna hidayet etmez. (Tevbe, 9/109).

اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ
وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ
ثُمَّ يَهْبِجُ فَتَرِيهُ مُضْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

Biliniz ki dünya hayatı bir oyun, bir eğlence, bir süs ve aranızda bir övünme, mal ve çocuklar da bir çokluk yarışından ibarettir. Bu bir yağmurun durumunu andırır ki otu ziraatçıları imrendirir, sonra heyecana gelir onu sapsarı kesilmiş görürsün, sonra da çörçöp olur. Âhirette ise yaman bir azap, bir de bağışlanma ve **hoşnutluk vardır**. Dünya hayatı bir aldaniş metâından (çıkarından) başka bir şey değildir. (Hadîd, 57/20).

Hoşnutluğunu Kazanmanın Peşine Düşenlere Vaad Edilenler

أَفَمَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمَ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Ya, **Allah'ın hoşnutluğuna uyan kimse** Allah'tan bir hışma uğrayan ve varacağı yer cehennem olan kimse gibi midir? Ne kötü varış yeri! (Âl-i Imrân, 3/162).

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ

Sonra da Allah'tan bir nimet ve lutufla geri döndüler. Kendilerine de hiçbir kötülük dokunmamıştı. **Allah'ın hoşnutluğunu izlediler.** Allah pek büyük bir lutuf sahibidir. (Âl-i Imrân, 3/174).

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Allah, hoşnutluğunu **izleyenleri** onunla selamet yollarına iletir, kendilerini izniyle karanlıklardan aydınlığa çıkarır, onları dosdoğru bir yola iletir. (Mâide, 5/16).

Allah'ın Hoşnutluğunu İstemeyenlerin Durumları

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا اسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ

Öyle, çünkü onlar Allah'ın hışmına sebep olan şeylerin ardına düştüler de **O'nun hoşnutluğunu istemediler.** O da onların bütün işlerini boşa çıkarmıştır. (Muhammed, 47/28).

Allah'ın Lutfunu ve Rızasını İstemek

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا أُمِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

Ey iman edenler! Allah'ın işaretlerine, hürmetli aya, hediye-lik kurbanı, gerdanlıklara, Rablerinden bir lutuf ve **bir hoşnutluk** arar bir halde Beyt-i Haram'ı kasedip gelenlere saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktığınızda avlanın. Sizi Mescid-i Haram'dan engellediler diye bir topluluğa karşı duyduğunuz kin (hınc), sakın sizi saldırganlık yapmaya sürükleyip size suç işletmesin. İyilik ve takva üzerinde yardımlaşın. Günah ve düşmanlık üzerinde yardımlaşmayın. Allah'tan korkun. Cidden Allah pek yaman azaplıdır. (Mâide, 5/2).

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْئَهُ فَازَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

Muhammed Allah'ın peygamberidir, O'nun yanındakiler ise kâfir-lere karşı çok çetin, kendi aralarında son derecede merhametlidirler. Onları rüku edenler, secde edenler olarak görürsün. Allah'tan lutuf ve **hoşnutluk isterler**. Secde izinden kaynaklanan nişanları yüzle- rindedir. Bu, onların Tevrât'taki nitelikleri. İncildeki mebenzetilme- leri de şöyle bir ekin gibidir: Filizini çıkarmış, derken onu güçlendir- miş, ardından kalınlaşmış ve çiftçilerin hoşuna gidecek şekilde sap- ları üzerinde dümdüz dikilmiştir. (Bu temsil) onlarla (Muhammed'in sahabeleriyle) kâfirleri öfkelen-dirmesi içindir. Onlardan iman edip de yararlı işler yapanlara Allah bir bağışlama ve büyük bir mükâfât vaad etti. (Feth, 48/29).

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَارَعُوهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizle iz izlettik, bir de Mer-yem oğlu İsa ile iz izlettik, ona İncil'i verdik, onun peşinden gidenle-rin kalplerinde bir yufkalık, bir merhamet yarattık. Bir de ruhbanlık ki onu onlar uydurdular, Biz onu üzerlerine yazmamıştık, ancak Al-lah rızasını aramak için yaptılar, sonra da ona gerektiği gibi özen göstermediler. Biz de içlerinden iman etmiş olanlara ücretlerini ver-dik. Çokları ise yoldan çıkmış fasıklardır. (Hadîd, 57/27).

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاَجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ
فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ²

(O gelirler bir de) yurtlarından ve mallarından çıkarılmış olan o fakirler içindir ki Allah'tan bir lutuf ve hoşnutluk ararlar, Allah'a ve Peygamberine hizmet ederler. İşte onlar, onlardır doğru olanlar. (Haşr, 59/8).

معيد = **Muîd**¹⁰

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَوُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ
مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

Allah'ın gerçek bir vaadi olarak topluca dönüşünüz ancak O'nadır. Gerçekten O, yaratmaya başlar. Sonra, iman edip iyi işleri yapanları âdilâne ödüllendirmesi için onu geri çevirir. Küfredenlere gelince on-lara, kâfirlik (nankörlük) yapmaları yüzünden kaynar sudan bir içki ve elem veren bir azap vardır. (Yûnus, 10/4).

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَوُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدَوُا الْخَلْقَ
ثُمَّ يُعِيدُهُ فَانِّي تُوَفِّكُونَ

¹⁰ Canlarını aldığı varlıkları sonra yeniden diriltip kendisine döndürecek olan. Bu grubun baş tarafındaki dipnotta da belirtildiği gibi bu sıfatla bundan sonraki sıfatların Kur'an'da Allah ile irtibatları isim-i fâil/etken ortağ şekilleri değil, fiil şekilleri ile geçmektedir.

De ki: “Ortak tanıdıklarınızdan yaratmaya ilk başlayan, sonra onu eski haline **döndürecek** (çevirip yeniden yaratacak) olan var mı?” De ki: “Allah, yaratmaya ilk başlar, sonra onu eski haline **geri çevirip** tekrar yaratır. Peki (gerçeklerden) nasıl çevriliyorsunuz.” (Yûnus, 10/34).

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمۡ ۖ وَإِنْ عُذْتُمْ عُنَاۗءَ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ
لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا

Rabbinizin size merhamet etmesi umulur. Siz bize dönerseniz, biz de size **döneriz**. Cehennemi kâfirler için bir zindan yaptık. (İsrâ, 17/8).

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمۡ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِّنَ
الرَّيْحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا

Yoksa sizi tekrar bir başka kez denize **döndürüp** üzerinize kırıp geçiren bir rüzgâr salmasından ve küfretmeniz yüzünden sizi boğmasından (böyle bir şey yapmaz diye) teminat mı aldınız? Sonra karşımızda durup sizin için onun öcünü alan bulamazsınız. (İsrâ, 17/69).

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ

Sizi topraktan yarattık. Yine sizi ona **döndüreceğiz** ve sizi ondan bir defa daha çıkaracağız. (Tâhâ, 20/55).

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۚ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ
نُّعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا ۗ إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ

O gün ki göğü defter dürer gibi düreceğiz, ilk yaratmağa başladığımız gibi onu **yeniden yaratacağız**. Bu üstlendiğimiz bir vaaddir. Şüphe yok ki Biz (vaadini) yapanlarız. (Enbiyâ, 21/104).

أَمْ نَبْدُوهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ءِإِلَهُ مَعَ
اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Yoksa yaratmağa ilk başlayan, sonra onu **tekrar eski haline döndürecek** olan ve size gökten, yerden rızık veren mi (daha hayırlıdır)? Allah ile birlikte bir başka tanrı mı var? Deki: “Eğer doğru söyleyenler iseniz haydi getirin kanıtınızı!” (Neml, 27/64)

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

Allah'ın yaratma işini başlangıçta nasıl yaptığını görmediler mi? Sonra onu **tekrar eski haline döndürür**. Şüphesiz bu, Allah'a göre pek kolaydır. (Ankebût, 29/19).

اللَّهُ يَبْدُوهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

Allah yaratmaya başlar, ardından onu tekrar **eski haline döndürür**. Sonra yalnız O'na döndürülürsünüz. (Rûm, 30/11).

وَهُوَ الَّذِي يَبْدُوهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ
الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

O, yaratmağa başlayan, sonra onu **çevirip eski haline döndüren** Zât'tır. Bu döndürme işi kendisine daha kolaydır. Göklerde ve yerde en yüce örnek yalnız O'nundur. O'dur çok güçlü, çok hikmetli. (Rûm, 30/27).

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ

De ki: Hak geldi. Bâtıl ise ne bir şeyi başlatır, ne de **eski haline geri çevirir**. (Sebe', 34/49).

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا

Sonra sizi ona **geri çevirecek** ve sizi bir çıkışla daha çıkaracak. (Nûh, 71/18).

إِنَّهُ هُوَ يُبْدِي وَيُعِيدُ

Çünkü O'dur ilk başlatan ve **eski haline döndüren**. (Burûc, 85/13).

مؤخر = **Muahhir**¹¹

Geçmiş Zaman Kipi

وَلَعِنَ آخِرَنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ
أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Kendilerinden (mukadder) o azabı sayılı bir süreye kadar **ertele-**
diğimizde: “Onu ne engelliyor?” derler. Dikkat! Başlarına geldiği
gün onlardan artık geri çevrilmiş değildir, eğlenegeldikleri o azap
kendilerini sarmıştır. (Hûd, 11/8).

Gelecek Zaman Kipi

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَعْدُودٍ

Onu sadece sayılı bir süre için **erteliyoruz**. (Hûd, 11/104).

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِى اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَى أَجَلٍ
مُسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا
كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَاتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ

Peygamberleri kendilerine: “Göklerin ve yerin yaratıcısı Allah
hakkında mı kuşku? Sizi, günahlarınızı bağışlaması için çağırıyor,
sizi belirlenmiş bir süreye değin **erteliyor**,” dediler. Cevap verdiler:
“Siz de sadece bizim gibi insanlarsınız, bizi, atalarımızın tapındıkla-
rından döndürmek istiyorsunuz. Haydi bize açık bir delil getirin.”
(İbrâhîm, 14/10).

¹¹ Tehir eden, geri bırakan, insanları dergâh-i rubûbiyyetinden uzaklaştıran anlamlarında
açıklanmıştır.

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

Allah'ın o zâlimlerin yaptıklarından gafil olduğunu sanma! O sadece onları, gözlerin dehşetten donup kalacağı bir gün için **erteliyor**. (İbrâhîm, 14/42).

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهِمْ دَابَّةً وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا

Eğer Allah, insanları kendi kazandıklarıyla sorumlu tutacak ol- saydı yeryüzünde hiçbir canlı bırakmazdı. Ne var ki onları belirlen- miş bir süreye **erteliyor**. Onların süresi geldiğinde artık Allah kul- larına, (onları) çok iyi gören biri olarak davranır. (Fâtır, 35/45).

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجْلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

Oysa Allah bir canı süresi geldiği zaman **asla ertelemeyiz**. Allah her ne yaparsanız pekâlâ haberdardır. (Munâfıkûn, 63/11).

يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Ki günahlarınızı bağışlasın ve sizi belirli bir vakte kadar **ertele-** sin. Kesin Allah'ın takdir ettiği süre gelince ertelenmez, eğer bilsey- diniz. (Nûh, 71/4).

محصى = **Muhsî**¹²

Geçmiş Zaman

لَقَدْ أَحْصَيْتُهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا

Yemin olsun ki hepsini topluca saymış, hepsini **sayısıyla birbir saymıştır**. (Meryem, 19/94).

¹² **Muhsî**: Tüm varlıkları bir bir sayan, sayılarını bir bir bilen, istatistiğini tutan, demektir.

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ
أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ

Cidden Biz, Biz ölüleri diriltiriz. Onların önceden gönderdiklerini ve izlerini yazarız. Her şeyi, apaçık bir kütükte **bir bir saymış**ızdır. (Yâsîn, 36/12).

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

O gün ki, Allah onları hep diriltecek de bütün yaptıklarını kendilerine haber verecek. Allah onu **bir bir saymış**, onlarsa onu unutmuşlardır. Allah her şeye pekâlâ tanıktır. (Mücâdele, 58/6).

لَيَعْلَمَ أَنَّ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

Rablerinin mesajlarını ulaştırdıklarını bilmesi için (böyle yapar. Allah) onların yanındakilerini kuşatmış ve her şeyi **tek tek saymış**tır. (Cin, 72/28).

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا

Oysa her şeyi Biz **bir bir sayarak** bir kitaba yazmışızdır. (Nebe', (78/29).

واجد = **Vâcid**¹³

Geçmiş Zaman

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

Fakat orada bir evden başka müslüman da **bulmadık**. (Zâriyât, 51/36).

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ

¹³ İstedigini istediği zaman bulan.

Seni şaşırmış olarak **buldu** da sana rehberlik etti. (Duhâ, 93/7).

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنِيْط

Hem seni yoksul **buldu** da zengin etti. (Duhâ, 93/8).

Şimdiki Zaman

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَىٰ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا

Gerçekten bundan önce Âdem'e emir verdik de unuttu ve Biz onda bir kararlılık **bulmadık**. (Tâhâ, 20/115).

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ

Seni bir yetim olarak **bulup da** barındırmadı mı? (Duhâ, 93/6).

مقدم =Mukaddim¹⁴

Geçmiş Zaman

وَقَدْ مَنَّآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا

Yaptıkları her işin **önüne geçmiş** ve onu çevreye saçılmış zerrelere çevirmişizdir. (Furkân, 25/23).

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُم بِالْوَعِيدِ

(Allah) buyurur: “Huzurumda çekişmeyin! Ben size **daha önce** bu tehditleri haber veren bir tehditçi (uyarıcı) **göndermiştim**.” (Kâf, 50/28).

¹⁴ İleri götüren, öne geçiren/geçen, insanları kendisine yaklaştıran.

İkinci Bölüm

Meleklerle İman

- Önbilgiler ve Tesbitler
- Meleklerle İnanmayı Öngören Âyetler
- İsim veya Vasıfları ile Anılan Melekler
- Melekler ve İnsanlar
- Gayb Konusu Kapsamında Ruh, Cin, Şeytan ve Nefs Kavramları ile İlgili Âyetler
- Tanım ve Tesbitler
 - A) Gayb ile İlgili Âyetler
 - B) Rûh
 - C) Cinler
 - D) Şeytan
 - E) Nefs

Meleklerle İman

1) Meleklerle İman

• Önbilgiler ve Tesbitler • Meleklerle İnanmayı Öngören Âyetler • Allah, Meleklerine Düşmanlığı Kendine Düşmanlıkla Bir Tuttuğu Gibi Onların Tanrı Edinilmesine de Karşıdır • Allah, Kendilerine Perestiş Edilen Melekleri Sorgulayacak • O Dönemdeki Müşrikler de Melekleri Kabul Ediyor Ama Onları Farklı Değerlendiriyorlardı, Bir Mu'cize Olarak Kendilerine Meleklerin Gelmesini Bekliyorlardı • Melekleri Dişi Olarak Değerlendiriyorlardı • Mu'cizevî Meleklerin Görülmesi Kafirlerin İmana Gelmesi İçin Yeterli Değildir • İnanmayanlar Mucize Olarak Meleklerin İndirilmesini İstemişlerdi • Meleklerin Açıkta Görülecekleri Gün de Gelecek • Allah, Birliğine ve Yaptıklarına Melekleri de Şahit Göstermektedir • Meleklerle Melek Elçi • Melekler, Yeryüzüne Görevli Olarak İndirilirler • Melekler, Süresi Elli Bin Yıla Tekabül Eden Bir Günde İlâhi Huzura Varırlar • Melekler Sürekli Allah'ı Kutlayıp Överler.

2) İsim veya Vasıfları ile Anılan Melekler

• Melekler Somut Varlıklardır • Âyetlerden Meleklerin İnsan Kılığına Girdiklerini Öğreniyoruz • Kanatlı Elçi Melekler • Ceb-râil ve Mîkâil • Bâbil'de Büyü Öğreten İki Melek • Mukarrep Melekler • Koruyucu ve Yazıcı Melekler • Allah'ın Arşını Taşıyan Melekler • Ölüm Meleği/Melekleri • Ölüm Meleklerinin Müminler ile Kâfirlere Farklı Muameleleri • Ölüm Melekleri Ellerini Uzatırlar • Kâfirleri Tekme-Tokat Cehenneme Sürmeleri • İyi Kişilerin Canlarını Müjdeler Vererek Alırlar • Meleklerin Cennetlikleri Selamlamaları • Azap Melekleri • Cehennem Görevlileri • Meleklerin Laneti.

3) Melekler ve İnsanlar

• Âdem'in Meleklerden Üstün Olduğunun Vurgulanması • Meleklerle Âdem'e Secde Etmeleri Emrinin Verilmesi • Şeytan'ın Âdem ile Eşini: 'Melek Olursunuz' Diye Fitleyip Aldatması • Melekler Hz. Musa'dan Miras Kalan Kutsal Emanetler Sandığını Taşımışlardı • Melekler Zekeriyya ve Meryem'i Ne ile Muştulamışlardı? Hz. Peygamber'e Başkalarının Göreceği Şekilde Mu'cizevî Bir Melek İndirilmemişti • Hz. Peygamber: 'Size Melek Olduğumu Söylemiyorum' • Binlerce Melek Sahabelere Yardımla Görevlendirilmişti • Melekler Bizler İçin Dua Ederler • Meleklerin Şefaatlarının Yarar Sağlamasının Koşulu

1) Meleklerle İman

Ön bilgiler ve Tesbitler

İslâm'ın iman esaslarından ikincisini 'Meleklerle İman' oluşturur. Allah'ın tanıttığı ve nitelediği nitelikleri ile meleklerle inanmak iman dâiresine girebilmenin şartlarından biridir.

Çoğulu '**Melâike**=melekler' olan '**Melek**' lafzının elçilik anlamına gelen '**ülûke**' kelimesinden türediğini kaydedenler olduğu gibi, kuvvet, iktidar manasına gelen '**milk**' yahut '**melk**' masdarlarından alındığını kaydedenler de vardır. Meleklerin, Allah'ın elçileri, peygamberlerine ve sevdiği dostlarına gönderdiği elçileri olduklarını dikkate alanlar '**melek**' kelimesinin '**ülûke**'den türediğini tercih ederler.

Âyetler incelendiğinde onların birer nesne gibi değerlendirilmelikleri, insan gibi somut varlıklar oldukları, çeşitli görevlerle görevlendirildikleri, verilen görevleri kusursuzca yerine getirdikleri, Allah'tan son derecede kerktukları, O'nu övüp kutsadıkları, kanatları olduğu, peygamberlere ve bazı peygamber yakınlarına insan kılığına girerek göründükleri, kıyamet gününde ve âhiret sürecinde meleklerin görüleceği, ama bu görmenin kâfirlere bir yarar sağlamayacağı

gözlemlenir. Dolayısıyla melekleri mecâzî anlamda soyut, fiziksel yapılardan yoksun varlıklar olarak değerlendirilmesi görüşlerine katılmadığımızı belirtmeliyiz.

Meleklerle İnanmayı Öngören Âyetler

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَّ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

“Yüzlerinizi doğu ve batı yönüne çevirmeniz birr (iyilik), erginlik değildir. Ama asıl birr Allah’a, son güne, **meleklerle**, Kitab’a, peygamberlere inanan, mala olan tutkusuna karşın malını akrabalarına, öksüzlere, yoksullara, yolda kalmışa, dilenenlere ve esirleri kurtarma uğrunda veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ile sözleştiklerinde ahitlerine vefalı olanlar, sıkıntıda, hastalıkta ve şiddet (savaş) anında sabredenler(in iyiliğidir asıl iyilik). İşte onlardır sadakat gösterenler! İşte onlardır müttakiler.” (Bakara, 2/177).

أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نَفَرِقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

“O elçi, Rabbinden kendisine indirilene inandı. Müminler de. Hepsi Allah’a, **meleklerine**, kitaplarına ve elçilerine inandı. Elçilerinden hiçbirisi arasında ayırım yapmayız. ‘Dinledik itaat ettik, Rabbi-

miz bağışlamamı isteriz, dönüş yalnız sanadır' (dediler).” (Bakara, 2/285).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

“Ey iman edenler! Allah’a, Peygamberi’ne, Peygamberi’ne indirdiği kitaba ve daha önce indirmiş bulunduğu o kitaba inanın. Kim Allah’ı, **meleklerini**, kitaplarını, peygamberlerini ve o son günü inkâr ederse gerçekten pek uzak (derin) bir sapıklıkla sapıtmıştır.” (Nisâ, 4/136).

Allah, Meleklerine Düşmanlığı Kendine Düşmanlıkla Bir Tuttuğu Gibi Onların Tanrı Edinilmesine de Karşıdır

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ

“Kim, Allah’a, **meleklerine**, peygamberlerine, Cebrail ve Mîkâil’e düşman ise bilsin ki kuşkusuz Allah kâfirlere düşmandır.” (Bakara, 2/98).

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

“Size, **melekleri** ve peygamberleri tanrılar edinmenizi de emretmez. Siz, müslümanlar olduktan sonra size hiç inkârı emreder mi?” (Âl-i Imrân, 3/80).

Allah Kendilerine Perestiş Edilen Melekleri Sorgulayacak

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ

“O günde onları topluca bir araya getirir sonra **meleklerle**: ‘Şunlar mı size tapıyorlardı?’ buyurur.” (Sebe’, 34/40).¹

O Dönemdeki Müşrikler de Melekleri Kabul Ediyor Ama Onları Farklı Değerlendiriyor, Bir Mu’cize Olarak Kendilerine Meleklerin Gelmesini Bekliyorlardı

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ
وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَالِلَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

“Onlar, sadece Allah’ın ve **meleklerin** gölgeler içinde kendilerine gelmesini ve işin bitirilmesini mi gözetiyorlar? Bütün işler yalnız Allah’a döndürülür.” (Bakara, 2/210).

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ
يَوْمَ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمِنَتْ مِنْ قَبْلُ
أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

“(Sapıklığı bırakmaları için) illâ kendilerine **meleklerin** gelmesini veya Rabbinin gelmesini yahut Rabbinin âyetlerinden birinin gelmesini mi bekliyorlar? Rabbinin âyetlerinden kimi geldiği günde, daha önce iman etmemiş veya imanında bir hayır kazanmamış hiç kimseye (o andaki) imanı fayda vermez. De ki: Bekleyin! Gerçekten biz de bekleyenleriz.” (En’âm, 6/158).

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

“Onlar, kendilerine illâ **meleklerin** gelmesini veya Rabbinin buyruğunu gelmesini mi bekliyorlar? Onlardan öncekiler de böyle

¹ Sorgulanacak meleklerin şöyle cevap verecekleri haber veriliyor: “Derler: Hâşâ! Seni tenzih ederiz, onlardan beri Sensin sahibimiz! Bilakis onlar cinlere tapıyorlardı. Onların çoğunluğu onlara inananlardı.” (Sebe’, 34/41)

davranmıştı. Allah onlara zulümde bulunmamıştı, ne var ki onlar kendi kendilerine zulüm yapıyorlardı.” (Nahl, 16/33).

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِيَنَا بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا^٥

“Veya -ileri sürdüğün gibi- göğü üzerimize parçalar halinde düşürmene kadar yahut Allah’ı ve **melekleri** karşımıza getirmene değin (sana iman edecek değiliz);” (İsrâ, 17/92).

فَقَالَ الْمَلَكُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ^٦

“Toplumundan ileri gelen inkârcılar: ‘Bu da ancak sizin gibi bir insan, başınıza geçmek istiyor. Oysa Allah dileseydi elbette birtakım **melekler** gönderirdi. Biz önceki atalarımız içinde böyle bir şey duymadık’ dediler.” (Mü’minûn, 23/24).

وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا^٧

“Bir de: ‘Bu ne biçim peygamber! Yemek yiyor, sokaklarda, çarşı-larda gezip dolaşıyor! Ona bir **melek** indirilse de yanında onunla beraber uyarıcı olsa ya!’ dediler.” (Furkân, 25/7).

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا^٨

“Bununla birlikte Bizimle buluşmayı umut etmeyenler: ‘O **melekler** bizim üzerimize indirilse ya; yahut Rabbimizi görsek ya’ dediler. Yüceliğime yemin ederim ki doğrusu vicdanlarında kendilerini büyük gördüler, büyük azgınlık ettiler.” (Furkân, 25/21).

إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبَّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ^٩

“Hani onlara: ‘Allah’tan başkasına tapmayın’ diye önlerinden ve arkalarından elçiler gelmişti de: ‘Rabbimiz dileyseydi elbette bize **melekler** gönderirdi, bunun için cidden biz sizin getirdiğiniz şeyi inkâr edenleriz! demişlerdi.” (Fussilet, 41/14).

Melekleri Dişi Olarak Değerlendiriyorlardı

أَفَاصْفِيكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا

“Rabbiniz, size oğulları seçip özgülemiş, kendisine de **meleklerden** dişiler edinmiş öyle mi? Gerçekten siz, elbette pek büyük (yaman) bir söz söylüyorsunuz!” (İsrâ, 17/40).

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَاثًا أَشَهِدُوا خَلْقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ

“Kendileri Rahman’ın kulları olan **melekleri** dişiler saydılar. Onların yaratılışlarına tanık mı olmuşlar? Tanıklıkları yazılacak ve sorulanacaklar!” (Zuhurf, 43/19).

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْإِنثَى

“Evet âhirete imanı olmayanlar **Meleklerle** dişi adı takıp duruyorlar.” (Necm, 53/27).

Mu’cizevî Meleklerin Görülmesi Kâfirlerin İmana Gelmeleri İçin Yeterli Değildir

وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ

“Gerçekten biz onlara **melekleri** gönderseydik, kendilerine ölüler konuşsaydı, karşılarında her şeyi bölük bölük toplayaydık -Allah’ın dilemesi dışında- imana gelmezlerdi. Ne var ki onların çoğu cehalet sergiliyorlar.” (En’âm, 6/111).

İnanmayanlar Mucize Olarak Meleklerin İndirilmesini İstemişlerdi

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

“Doğru sözlülerden isen bize **melekleri** getirsene!” (Hıcr, 15/7).

فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَكَةُ مُقْتَرِنِينَ

“(Dediği gibi ise) o zaman üstünde altın bilezikler bulunmalı veya maiyyetinde **melekler** peşpeşe sıralanmış olmalı değil miydi?” (Zuh-ruf, 43/53).

Meleklerin Açıkta Görülecekleri Gün de Gelecek

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حِجْرًا مَحْجُورًا

“**Melekleri** görecekleri gün, suçlulara o gün müjde yoktur. ‘Yasak, yasak’ diyecekler!” (Furkân, 25/22).

وَيَوْمَ تَشَقُّ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَكَةُ تَنْزِيلًا

“Göğün bulutlarla yarılacağı ve **meleklerin** peyder pey indirildiği gün;” (Furkân, 25/25).

Allah, Birliğine ve Yaptıklarına Melekleri de Şahit Göstermektedir

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

“Allah, kesinlikle şuna tanıklık etti: Kendisinden başka hiçbir tanrı yoktur. **Melekler** ile adaleti ayakta tutan ilim sahipleri de O’ndan başka hiçbir tanrı yoktur diye tanıklık ettiler. O Azîz’dir, Ha-kîm’dir.” (Âl-i Imrân, 3/18).

لَكِنِ اللّٰهُ يَشْهَدُ بِمَاۤ اَنْزَلَ اِلَيْكَ اَنْزَلَهُۥ بِعِلْمِهٖ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَشْهَدُوْنَ
وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيدًا

“Ne var ki Allah, sana indirdiğine, onu bilerek indirdiğine tanıklık eder. **Melekler** de tanıklık ederler. Kaldı ki Allah pek iyi bir tanık olarak yeter.” (Nisâ, 4/166).

Meleklerle Melek Elçi

قُلْ لَّوْ كَانَ فِى الْاَرْضِ مَلٰٓئِكَةٌ يَّمْشُوْنَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَلْنَا عَلَيْهِمْ
مِّنَ السَّمٰوٰتِ مَلَكًا رَّسُوْلًا

“De ki: Yeryüzünde sakın sakın yürüyen **melekler** olsaydı elbette onlara da gökten **bir meleği elçi** olarak indirirdik.” (İsrâ, 17/95).

اللّٰهُ يُصْطَفٰى مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا وَّمِنَ النَّاسِ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ بَصِيْرٌ

“Allah hem **meleklerden** rasûller=elçiler süzüp seçer hem insanlardan. Gerçekten Allah çok iyi işitir, çok iyi görür.” (Hacc, 22/75).

Melekler Yeryüzüne Görevli Olarak İndirilirler

مَا نُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوْۤا اِذَا مُنْظَرٰٓيْنَ

“Biz o **melekleri** ancak hak ile indiririz! O zaman da kendilerine göz açtırılmazlar.” (Hicr, 15/8).

يُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوْحِ مِنْۢ اَمْرِہٖ عَلٰی مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖۤ اَنْ اَنْذِرُوْۤا اَنَّهُۥ لَا
اِلٰهَ اِلَّا اَنَّا فَاتَّقُوْنَ

“(Allah) **melekleri**, kendi tarafından bir vahy (ruh) ile kullarından dilediği kimselere, ‘Benden başka tanrı yoktur, o halde Bana karşı gelmekten sakının’ diye uyarmak üzere gönderir.” (Nahl, 16/2).

تَنْزِلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ فِیْهَا بِاِذْنِ رَبِّہُمْۚ مِنْۢ کُلِّۢ اَمْرِہٖۚ

“**Melekler** ve Ruh o gece Rab’lerinin izniyle her bir iş için iner. (Kadr, 97/4).

Melekler Süresi Elli Bin Yıla Tekabül Eden Bir Günde İlâhi Huzura Varırlar

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ

“**Melekler** ve Ruh O’na süresi elli bin yıl tutan bir günde yükselir.” (Meâric, 70/4).

Melekler Sürekli Allah’ı Kutsayıp Överler

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ

“Gök gürültüsü överek içtenlikle tesbih eder. **Melekler** de kendisinden korktuğundan. Yıldırımları gönderir de onlarla dilediklerini çarpar. O (Allah) çok güçlü iken onlar Allah hakkında tartışıp duruyorlar.” (Ra’d, 13/13).

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

“**Melekleri** de görürsün, Arş’ı çevresinden kuşatmış olarak Rab’lerini överek içtenlikle tesbih etmektedirler. Aralarında hak ile hüküm verilmiştir. Âlemlerin Rabbi Allah’a hep hamdolsun.” (Zümer, 39/75).

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

“Gökler, nerede ise üstlerinden çatlayacaklar. **Melekler**, Rab’lerini överek içtenlikle tesbih ederler ve yeryüzündeki kimseler için istiğfarda bulunurlar. Dikkat! Kuşkusuz Allah, O’dur çok bağışlayan, çok merhametli.” (Şûrâ, 42/5).

2) İsim Veya Vasıfları İle Anılan Melekler

Melekler Somut Varlıklardır

Âyetlerden Meleklerin İnsan Kılığına Girdiklerini Öğreniyoruz

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ
فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ

“Gerçekten (melek) **elçilerimiz** İbrahim’e müjde getirmişti. Dedi-ler: ‘Selam.’ Dedi: ‘Selam.’ Derken fazla eğlenmeden kızartılmış bir buzağı getirdi.” (Hûd, 11/69).

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَيِّئِ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذُرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ

“(Melek) **elçilerimiz** Lut’a gelince onların yüzünden fenalaştı, onların gelişiyile göğsü daraldı ve: ‘Bu, yaman bir gündür’ dedi.” (Hûd, 11/77).

قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ
وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتَكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ
مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ

“(Melekler): ‘Ey Lut! Gerçekten biz, Rabbinin (melek) **elçileriyiz**, asla sana ulaşamazlar. Haydi sen gecenin bir kesitinde ailenle yürü, içinizden hiç kimse geri dönüp bakmasın. Ancak karın hâriç. Gerçekten onlara erişecek azap ona da erişecek! Onların azap zamanı sabah vaktidir. Sabah yakın değil mi?’ dediler.” (Hûd, 11/81).

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

“Dedi: ‘Ey gönderilmişler/elçiler işiniz nedir?’” (Hıcr, 15/57).

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ^٥

“O gönderilmiş **elçi (melek)**ler Lut ailesine geldiklerinde” (Hicr, 15/61).

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا

“Ben sana gâyet temiz bir oğlan vermek için Rabbinin **elçisiyim**, dedi.” (Meryem, 19/19).

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى^٥ قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ^٦

“(**Melek**) **elçilerimiz** İbrahim’e o müjde ile vardıklarında: ‘Habe-
rin olsun biz bu kentin halkını helak edecekleriz, çünkü halkı hep
zâlim oldular’, dediler.” (Ankebût, 29/31).

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا
وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجِيُكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرَاتَكَ
كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ

“(**Melek**) **elçilerimiz** Lût’a varınca onların yüzünden fenalaştı,
haklarında eli-kolu daraldı. Onlar da: ‘Korkma, kederlenme, çünkü
biz seni ve aileni kurtaracağız, ancak karın ötekilerden oldu’, dedi-
ler.” (Ankebût, 29/33).

وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ

“Dilersek sizden de yeryüzünde (size) halef olacak **melekler** yaparız!” (Zuhruf, 43/60).

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

“İbrahim: ‘O halde ey **elçiler** asıl göreviniz nedir?’ dedi.” (Zâriyât, 51/31).

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا

“O gün Ruh ve **melekler** saf saf kıyama duracaklar. Rahman’ın izin verip onun da doğruyu söylediği dışında(kiler) bir kelime söyleyemezler.” (Nebe’, 78/38).

وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا

“Rabbinin emri gelip **melek**(ler) sıra sıra dizildiğinde;” (Feccr, 89/22).

Kanatlı Elçi Melekler

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلثَ وَرُبَاعٍ يُزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Hamd, gökleri ve yeri yaratan, **melekleri ikiye, üçe, dörde kanatlı elçiler yapan** Allah’a olsun. Yaratmada dilediğini artırır. Doğrusu Allah her şeye güç yetirendir.” (Fâtır, 35/1).

Cebrâil ve Mîkâil

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

“Söyle: Her kim önündekini doğrulayan, müminlere bir hidayet ve bir müjde olan Kur’ân’ı senin kalbine parça parça indirmiş olan **Cebrail’e** düşman ise;” (Bakara, 2/97).

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ

“Kim, Allah’a, meleklerine, peygamberlerine, **Cebrail ve Mîkail’e** düşman ise bilsin ki kuşkusuz Allah kâfirlere düşmandır.” (Bakara, 2/98).

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ

“(Peygamberin hanımları) eğer ikiniz Allah’a tevbe ederseniz ne iyi! Çünkü ikinizin de kalpleriniz eğildi. Eğer ona (peygambere) karşı birbirinize destek çıkmağa kalkışırsanız haberiniz olsun ki Allah onun dostu, hem **Cebrail** ve inananların salih kişisi (dürüstü), onun arkasından da melekler ona arka çıkandır.” (Tahrîm, 66/4).

Bâbil’de Büyü Öğreten İki Melek

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

“Şeytanların, Süleyman’ın saltanatı hakkında okuyageldikleri şeye uydular. Oysa Süleyman küfre sapmamıştı. Ne var ki şeytanlar (şeytan ruhlu insanlar) küfre sapmışlardı. Halka sihri ve Babil’de **o iki meleğe** Harut ile Marut’a indirileni öğretiyorlardı. Halbuki o iki melek: ‘Biz bir imtihan aracıyız, sakın küfre sapma’ demedikçe hiç kimseye öğretmiyorlardı. **O iki melekten**, sayesinde kişi ile eşinin arasını açacakları şeyi öğreniyorlardı. Bununla birlikte o öğrendikleriyle Allah’ın izni olmadıkça kimseye zarar verenler değillerdi. Kendilerine zarar verecek, kendilerine menfaatı dokunmayacak şeyi öğreniyorlardı. Yemin olsun ki her kim onu almışsa onun için ahirette hiç nasip olmayacağını gerçekten bilmişlerdi. Karşılığında canlarını sattıkları ne çirkindir! Keşke bilselerdi.” (Bakara, 2/102).

Mukarrep Melekler

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا

“Mesih de, yakın **melekler** de Allah’ın bir kulu olmaktan asla geri durmazlar. Kim O’na ibadetten geri durur, büyüklük taslarsa onları topluca huzuruna toplar.” (Nisâ, 4/172).

وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ

“Canlılardan göklerde olanlarla yerde olanlar Allah’a secde ederler. **Melekler** de (secde ederler). Onlar kibirlenmek istemezler.” (Nahl, 16/49).

Koruyucu ve Yazıcı Melekler

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتّٰى اِذَا جَاءَ اَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُوْنَ

“O, kulları üstünde egemendir.Üzerinize **koruyuculr** gönderir. Birinize ölüm geldiğinde elçilerimiz onu öldürür, onlar görevlerinde kusur göstermezler.” (En’âm, 6/61).

لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُوْنَهُ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ وَاِذَا اَرَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُوْنِهِ مِنْ وَّالٍ

“İnsan için önünden ve arkasından takip edenler vardır. Kendisini, Allah’ın **emri gereği korurlar**. Kuşkusuz Allah bir toplumdaki nimeti, kendi özlerindekiyelerini değiştirmelerine değin değiştirmez. Allah bir topluma bir kötülüğü murat buyurduğunda onun engellenme ihtimali yoktur. Onlar için O’ndan başka bir koruyucu da yoktur.” (Ra’d, 13/11).

اَمْ يَحْسَبُوْنَ اَنَا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلٰى وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُوْنَ

“Yoksa hakikaten bizim onların sırlarını ve fısıltılarını işetmediğimizi mi sanıyorlar? Hayır! Elçilerimiz yanlarında **yazıyorlar**.” (Zuhuruf, 43/80).

وَأَنَّ عَلَيْكُمْ لِحَافِظِينَ

“Üzerinizde **koruyucular** var,” (İnfitâr, 82/10).

كِرَامًا كَاتِبِينَ

“Değerli **yazıcılar** var,” (İnfitâr, 82/11).

إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ

“Hiçbir kişi yoktur ki üzerinde **bir bekçi** olmasın.” (Târık , 86/4).

Allah'ın Arşını Taşıyan Melekler

وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ

“**Melekler** de kenarları üzerindedir ve üstlerinde o gün Rabbinin Arş'ını **sekiz melek** taşır.” (Hâkka, 69/17).

Ölüm Meleği/Melekleri

قُلْ يَتَوَفَّيْكُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ

“De ki: Size vekil edilmiş olan **ölüm meleği** canınızı alacak, ardından da Rabbinize döndürüleceksiniz.” (Secde, 32/11).

الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

“Kendilerine zulmedip durdukları bir sırada meleklerin canlarını almağa başladığı kimseler: ‘Biz, herhangi bir kötülük yapıyor değil-dik’ diyerek teslime boyun eğler. Hayır! Gerçekten Allah ne yapageldiklerini çok iyi bilendir.” (Nahl, 16/28).

Ölüm Meleklerinin Müminler ile Kâfirlere Farklı

Muameleleri

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

“Kuşkusuz **melekler**, kendilerine zulmedenlerin canlarını alırlarken: ‘Ne işte idiniz?’ derler. ‘Yeryüzünde zayıf, düşürülmüşler/ezilip horlanmışlardık’ diye cevap verirler. (Melekler de) ‘Allah’ın yeri geniş değil miydi ki oradan başka yere göç edeydiniz ya!’ dediler. İşte onlar! Dönecekleri yer cehennemdir. Ne kötü varılacak yer.” (Nisâ, 4/97).

Ölüm Melekleri Ellerini Uzatırlar

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرَجُوا أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ

“Allah’a karşı bir yalan uyduran veya kendisine hiçbir şey vahye dilmemişken: ‘Bana vahyolundu!’ diyenden ve bir de: ‘Allah’ın indirdiğinin benzerini yakında ben de indireceğim!’ diyen kimseden daha zalim kim olabilir? O zalimler, ölümün dalgaları içinde ve **melekler** ellerini uzatmış bir halde: ‘Haydi canlarınızı çıkarın (verin)! Allah’a karşı gerçek dışı şeyleri söyleyegelmeniz ve büyüklük taslayıp onun âyetlerinden yüzçevirmeniz yüzünden bugün horluk azabına çarptırılacaksınız’ (dediklerinde o zalimleri) bir görsen!” (En’âm, 6/93).

Kâfirleri Tekme-Tokat Cehenneme Sürmeleri

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

“**Melekler** o küfredenlerin canlarını alırken, yüzlerine ve arkalarına vurarak: ‘Tadın o yangın azabını.’ dediklerini bir görsen.” (Enfâl, 8/50).

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ

“O halde melekler onların yüzlerine ve arkalarına vura vura canlarını alırlarken nasıl olacak bakalım?” (Muhammed, 47/27).

İyi Kişilerin Canlarını Müjdelere Vererek Alırlar

الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

“**Melekler**, onların canlarını hoş kimseler olarak alırlarken: ‘Selam size! Yapageldikleriniz sayesinde girin cennete!’ derler.” (Nahl, 16/32).

Meleklerin Cennetlikleri Selamlamaları

جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ
وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ

“(O sonuç) Adn cennetleridir. Buralara hem kendileri girerler hem de atalarından, eşlerinden ve zürriyetlerinden salih olanlar. Üstelik **melekler** de her kapıdan yanlarına girerler.” (Ra’d, 13/23).

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي
كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

“O en büyük korku onları üzmeyecek ve kendilerini **melekler** şöyle karşılayacaklar: Bu işte size sözverilegeldiğiniz gününüzdür.” (Enbiyâ, 21/103).

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ
أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

“Doğrusu Rabbimiz Allah deyip sonra dosdoğru gidenler, **melekler** (şöyle diyerek) onların üzerine iner de iner: Hey korkmayın! Üzülmeyin, va’dolunageldiğiniz cennet ile sevinin.” (Fussilet, 41/30).

Azap Melekleri

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

“Ey iman edenler! Kendilerinizi ve ailelerinizi yakacağı insanlar ve taşlar olan bir ateşten koruyun ki o ateşin üzerinde yoğun mu yoğun, çetin mi çetin **melekler** vardır. Allah kendilerine ne emrettiyse ona karşı gelmezler ve her ne ile görevli iseler onu yaparlar.” (Tahrîm, 66/6).

Cehennem Görevlileri

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَبَزَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَى لِلْبَشَرِ

“Biz o ateşin bekçilerini hep **melekler yaptık**, sayılarını da inkârcılar için sırf bir sınama aracı kıldık ki kendilerine kitap verilmiş olanlar kesin inanç edinsinler, iman etmiş olanlara imanlarını arttırsın ve bir de kitap verilenler ile inananlar şüphelenmesin, kalplerinde bir hastalık bulunanlar ile kafirler de: ‘Allah bununla mesela ne demek istemiş?’ desinler. İşte böyle, Allah dilediğini şaşırtır, dilediğini de yola getirir. Rabbinin ordularını ancak kendisi bilir ve o ancak düşünmek için insanlara bir öğüttür.” (Müddessir, 74/31).

Meleklerin Laneti

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

“Kuşkusuz küfredenler ve kâfir oldukları halde ölenler, işte Allah’ın, **meleklerin** ve tüm insanların laneti sırf onların üzerine.” (Bakara, 2/161).

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

“İşte onlar! Cezaları, kuşkusuz Allah'ın, **meleklerin** ve bütün insanların ilenci üzerlerine.” (Âl-i Imrân, 3/87).

3) Melekler ve İnsanlar

Âdem'in Meleklerden Üstün Olduğunun Vurgulanması

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

“Bir zamanlar Rabbin **meleklerle**: ‘Kesinkes Ben yeryüzünde bir halife atayacağım,’ demişti de onlar da demişlerdi: ‘Orada fesat çıkacak ve kanlar dökecek kimse mi yapacaksın? Oysa biz Sana hamdederek tesbih ediyor, Seni kutsuyoruz.’ Bunun üzerine Allah: ‘Hiç kuşkusuz Ben, sizin bilmediklerinizi biliyorum’ buyurdu.” (Bakara, 2/30).

قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

“(Melekler) dediler: Seni bütün eksikliklerden tenzih ederiz Bizim, Senin bize öğrettiklerin dışında hiçbir bilgimiz yoktur, kuşkusuz Sen, en iyi bilensin, her şeyi hikmetle yaparsın.” (Bakara, 2/32).

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

“Allah: ‘Ey Âdem onlara (**meleklerle**), onları adlarıyla haber ver’ buyurdu. Âdem onlara adlarıyla haber verdiği zaman Allah: ‘Ben size söylemedim mi ki, Ben göklerin, yerin gaybını bilirim. Ve sizin açıkladıklarınızı ve gizleyegeldiklerinizi de bilirim’ buyurdu.” (Bakara, 2/33).

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

“Ve Âdem’e bütün isimleri öğretip ardından onları **meleklerle** sunup buyurdu: Eğer doğru sözlülerseniz haydi bana şunların isimlerini haber verin.” (Bakara, 2/31).

Meleklerle Âdem’e Secde Etmeleri Emrinin Verilmesi

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ
وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

“Ve o vakit **meleklerle**: ‘Âdem’e secde edin’ dedik; hemen secde ettiler. Ancak İblis dayattı, kibirlenmek istedi. Zâten o kâfirdendi.” (Bakara, 2/34).

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ

“Gerçekten sizi yarattık, ardından sizi biçimlendirdik, sonra **meleklerle**: ‘Âdem’e secde edin’ dedik. Hemen secde ettiler. Ancak iblis secde edenlerden olmadı.” (A'râf, 7/11).

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمِإٍ مَسْنُونٍ

“Bir zaman Rabbin **meleklerle**: ‘Gerçekten ben, pişmemiş kuru kara çamurdan, değişmiş (şekillendirilmiş, bozulunca kötü kokan) balçıktan bir insan yaratacağım’ demişti.” (Hicr, 15/28).

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ

“Onu düzenleyip ruhumdan içine üflediğimde hemen kendisi için secdelere kapanın.” (Hicr, 15/29).

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

“Sonuçta **melekler**, onların hepsi, toptan secde ettiler.” (Hicr, 15/30).

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتُ طِينًا

“Bir zaman **meleklerle**: ‘Âdeme secde edin’ demiştik. Onlar da secde etmişlerdi. Ancak iblis (secde etmemiş şöyle demişti: Çamur olarak yarattığın bir kimseye mi secde edeceğim?” (İsrâ, 17/61).

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا

“Bir zaman **meleklerle**: ‘Adem için secde edin’ demiştik de hemen secdeye varmışlardı. Ancak iblis secde etmemişti. O cinlerdendi, Rabbinin buyruğundan çıktı. Şimdi benim dışımda onu ve soyunu mu dostlar ediniyorsunuz? Oysa onlar size düşmandır. Zâlimler için ne kötü bir trampa!” (Kehf, 18/50).

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى

“Ve o zamanı düşün ki **meleklerle**: ‘Âdeme secde edin,’ dedi, hemen secde ettiler. Ancak İblis direnip secde etmedi.” (Tâhâ, 20/116).

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ

“Bir zaman Rabbin **meleklerle** demişti: Doğrusu ben çamurdan bir insan yaratmaktayım.” (Sâd, 38/71).

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ

“Ona biçim verip içine ruhumdan üflediğimde hemen onun için secdelere kapanın.” (Sâd, 38/72).

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

“Sonuçta meleklerin hepsi, toptan secde ettiler.” (Sâd, 38/73).

Şeytan'ın Âdem ile Eşini: 'Melek Olursunuz' Diye Fitleyip Aldatması

فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَىٰكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَينِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ

“Derken şeytan, ikisinden gizlenmiş olan ayıp yerlerini açmak için ikisine vesvese/fit verdi ve: ‘Sizi Rabbiniz bu ağaçtan **sırf iki melek olursunuz** veya ikiniz sonsuza değin kalanlardan olursunuz diye yasakladı’ dedi.” (A'râf, 7/20).

Melekler Hz. Musa'dan Miras Kalan Kutsal Emanetler Sandığını Taşımışlardı

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمُ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

“Peygamberleri onlara: ‘Kuşkusuz onun krallığının alâmeti, size, içinde Rabbiniz’den bir huzur ve Musa Hanedanı ile Harun Hanedanının bıraktıklarından bir kalıntı bulunan **meleklerin** taşıdığı o sandığın gelmesidir. İnananlarsanız kuşkusuz bunda elbette sizin için bir ibret vardır’ dedi.” (Bakara, 2/248).

Melekler Zekeriyya ve Meryem'i Ne ile Muştulamışlardı?

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ

“Derken, (Zekeriyya) Mihrap'ta divan durmuş namaz kılarken **melekler** kenidisine: ‘Kuşkusuz Allah sana, Allah’tan bir kelimeyi doğrulayıcı olarak Yahya’yı, bir efendiyi, bir zâhidi, salihlerden bir peygamberi muştuluyor’ diye seslendi.” (Âl-i Imrân, 3/39).

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ
عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

“**Melekler:** ‘Ey Meryem! Cidden Allah seni seçti, seni tertemiz yaptı, seni âlemlerin (dünya) kadınlarına seçip üstün kıldı’ dedi.” (Âl-i Imrân, 3/42).

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ
الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

“Bir vakit **melekler** şöyle demişti: Ey Meryem! Kuşkusuz Allah seni kendinden bir kelime ile muştuluyor, ki adı Meryem oğlu İsa Mesih’tir, dünyada ve âhirette yüzakıdır ve (Allah’a) yaklaştırılmışlardır.” (Âl-i Imrân, 3/45).

**Hız. Peygamber’e Başkalarının Göreceği Şekilde Mu’cizevi
Bir Melek İndirilmemişti**

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكَاً لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ

“Dediler: Kendisine **bir melek indirilmeli değil miydi?** Bir melek indirseydik elbette o iş bitirilmiş olur, sonra kendilerine süre verilmeydi (göz açtırılmazdı).” (En’âm, 6/8).

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا
أَنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

“Senin: ‘Ona bir hazine indirilmeli veya kendisiyle **bir melek gelmeli değil miydi?**’ demelerinden ötürü sana vahyedilenin bir bölümünü bırakman ve bununla göğsünün daralması muhtemeldir. Sen sadece bir uyarıcısın. Allah, her şey üzerinde Vekil’dir.” (Hûd, 11/12).

Hız. Peygamber: ‘Size Melek Olduğumu Söylemiyorum’

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ
إِنِّي مَلَكٌ إِنِ اتَّبَعُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ
أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ

“De ki: ‘Size, Allah’ın hazineleri benim yanımda demiyorum. Gaybı da bilmiyorum. Size **gerçekten ben bir meleğim de demiyorum**. Ben sadece bana vahyedilene uyarım. De ki: Kör ile gören eşit olur mu? Düşünmüyor musunuz?” (En’âm, 6/50).

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ
وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَن يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

“Size: ‘Allah’ın hazineleri benim yanımda’ demiyorum. Gaybı da bilmem! ‘**Gerçekten ben bir meleğim**’ de demiyorum. Gözlerinizin hor gördüğü kimseler için de: ‘Allah asla kendilerine bir hayır vermez’ demem. Allah, onların içlerinde gizlediklerini çok iyi bilendir. Böyle bir şey dersem o zaman gerçekten ben zâlimlerden olurum.” (Hûd, 11/31).

Binlerce Melek Sahabelere Yardımla Görevlendirilmişti

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ
آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ

“O zaman müminlere: ‘İndirilmiş **üç bin melek**le Rabbinizin size yardım etmesi yetmiyor mu size?’ diyordun.” (Âl-i İmrân, 3/124).

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هَذَا يُمِدِّكُمْ رَبُّكُمْ
بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ

“Evet öyle de değil; sabrederseniz, sakınırsanız ve bu (düşman da) acele ederek size saldırırsa Rabbiniz size nişan vurulmuş **beş bin melek**le yardım eder.” (Âl-i Imrân, 3/125).

Melekler Bizler İçin Dua Ederler

هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا

“O, sizi, karanlıklardan aydınlığa çıkarması için size rahmet eden, **melekleri de** (bağışlanmanızı dileyen) Zât'tır. O (Allah) inananlara çok merhametlidir.” (Ahzâb, 33/43).

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

“Doğrusu Allah ve **melekleri** Peygamber'e salavat getirirler. Ey iman etmiş olanlar! Siz de ona salavat getirin ve olabildiğince selamlayın.” (Ahzâb, 33/56).

Meleklerin Şefaathlarının Yarar Sağlamasının Koşulu

وَكَمْ مِنْ مَّلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى

“Göklerde nice **melek** var ki, onların şefâatı sadece Allah'ın dileyip hoşnut kaldığı kimseler için izin vermesinden sonra yarar sağlar.” (Necm, 53/26).

GAYB Konusu Kapsamında Ruh, Cin, Şeytan ve Nefs Kavramları ile İlgili Âyetler

Tanım ve Tesbitler

A) Gayb İle İlgili Âyetler

• *Gayba İnananlar ve Allah'tan Korkanlar Övülüyor • Göklerin ve Yerin Gayıplarını Yalnız Allah Bilir • Gayb Haberleri Olarak Nitelendirilen Olaylar • İnsanlar da Cinler de Doğrudan Gaybı Bilemezler • Gayb Lafzının Çoğul Şekli Olan 'Guyûb' Lafzının Yer Aldığı Âyetler • Peygamberin Bile Gaybı Bilemeyeceğini Bildiren Âyetler • Gaybın Anahtarları Allah Katındadır • Gaybı Bilen O'dur • Gayb Allah'ın Tekelindedir • 'Çayb' Lafzının İsm-i Fâil/Etken Ortaç Şeklinin Geçtiği Âyetler • Gayb Lafzının Gıyâb Anlamında İnsanlarla İlgili Olarak Geçtiği Âyetler.*

B) Rûh

• *Rûh ile Cebrâîl'in Murad Edildiği Âyetler • Rûh'un Allah'a İsnâd Edildiği Âyetler • Rûh'un Emr-i Rabbânî Olduğunun Vurgulandığı Âyetler.*

C) Cinler

• *Cinlerin Yaratıldıkları Madde • Cinlere Tapanlar ve Bu Tapanların Âhiretteki Yakarışları • Bütün Peygamberlere Cin Düşmanlar da Tebelleş Edilmiştir • Cinler Âhirette Hesaba Çekilecekler • İnsanlar Gibi Cinler de Cehenneme Konulacaklar • Kur'an'da İnsanlar Gibi Cinlere de Meydan Okunuyor • İblis Cin Soyundandır • Hz. Süleyman ve Cinler • Cin Orduları • Cin İşçileri • Cinler Gaybı Bilmezler • Bir Grup Cin Hz. Peygamber'in Kur'an Okuyuşunu Dinlemişti • Cinlerin Allah'ı Kutsamaları • Erkek İnsanlar Erkek Cinlere Sığınıyorlardı • Cinler de Allah'ın Peygamber Göndermeyeceğini Sanmışlardı • Cinler de İbadetle Mükellef Tutulmuşlardır • Cinlerin de Cinsel Hayatlarının Olduğunun İpuçları • Cinlerin İkrarları ve Göklerden Bilgi Edinmeye Çalışmalarını İtirafı.*

D) Şeytan

I) 'Şeytan' Lafzının Tekil Olarak Geçtiği Âyetler

Şeytana Bahşedilmiş İmkânlar

1) **Vesvese Verme Gücü** • Âdem İle Eşini Fitleyip Cennet Ni-metlerinden Mahrum Ettirmesi • Şeytan Uhud Savaşında Bazı Sahabeleri de Fitlemişti • Hz. Meryem'in Annesi de Şeytan'a Karşı Kızını Allah'a Ismarlamıştı • Hz. Peygamber de Dahil Şeytana, Bütün Peygamberleri Geçici Olarak Etkileme Gücü Verilmiş ve Ondan Kendisine Sığınılması Öngörülmüştür • Tekrar Küfre Dö-nenler Şeytanın Fitleri Yüzünden Dönmüşlerdir • Şeytanın Peşin-den Gitmemeyi Emreden Âyetler • Ataların Körükörüne Taklidi Şeytanın Ardına Düşmek Demektir • 2) **Şeytana Vaadlerle Al-datma Gücü Verilmiştir** • Şeytanın: 'Kullarını Saptıracağım' Diye Allah'a Meydan Okuması • Allah'ın da Ona Bu İmkânı Ver-mesi • Şeytan Çarpmışa Dönerler • 3) **Şeytanın Dostlarına Korku Salma Gücü** • Şeytan Kötü Bir Arkadaştır • Şeytanın Amacı Sapıkların Sapıklıklarını Derinleştirmek ve Müslümanla-rın Arasına Düşmanlık Sokmaktır • Şeytanın Tuzakları Abartıl-mamalı • Şeytanın Peşinden Gitmemek de Allah'ın Bir Lutfudur • Serkeş Şeytanın Ardına Düşenler • Şeytanın İşi Olarak Nitelendi-rilen Davranışlar • a) İçki, Kumar, Fal Okları, b) Cana Kıyma, 4) **Şeytana İnsanların Yaptıkları Kötü Fiilleri Kendilerine Güzel Gösterme İmkânı Bahşedilmiştir** • 5) **Unutturma Gü-cü** • Hz. Peygamberin Bir Şeyi Unutması da Şeytanın Etkisine Bağlanmıştı • Peygamberler Dışında İlâhî Lutufllara Mazhar Olan Kişilerin Şeytanın Ağına Düşmemelerinin Garantisi Yoktur • Şeytanın Pisliği • Şeytan İnsanoğlunun Düşmanıdır • Şeytanın İkrarı • Gökler Şeytana Karşı Koruma Altına Alınmıştır • Hz. İb-rahim'in Babasını Şeytana Karşı Uyarması • 6) **Maddî Zarar Verme Gücü** • Eyüb Peygamber Fiziksel Hastalığının Şeytandan Olduğunu Söylemişti • Kur'an Şeytanın Sözü Değildir,

II) 'Şeytan' Lafzının Çoğul Olarak Geçtiği Âyetler

• Şeytanların İnsanları Ayartmaları • İnsan ve Cin Şeytanları • Şeytanların Dostlarına Telkinleri • Şeytanlar ve İnsanlar Cehenne-min Çevresinde Dizüstü Bir Araya Toplanılacaklar • Şeytanlar Kâ-firlere de Tebelleş Edilmişlerdir • Hz. Süleyman'ın Şeytan Dalgıç-ları ve Yapı Ustaları • Şeytanların Dürtüştürmeleri Bir Gerçektir

• Şeytanlar Kur'an'ın İndirilişinde Hiçbir Şekilde Müdâhil Olamamışlardır • Şeytanların Fitlerinin Etkili Olduğu Kişiler • Şeytanların Fiziksel Bünyeye Sahip Oldukları • Dünya Göğü Bile Şeytanlara Karşı Korunmuştur

III) 'Şeytan' Lafzının Tekil ve Çoğul Olarak Geçtiği Âyetler

• Şeytanların Dost ve Kardeşleri • Şeytanların Bizi Gördükleri
Haber Veriliyor

IV) İnsan Şeytanları Olarak Nitelendirilenler

a) Münafıklar, b) Sihirbazlar.

V) Şeytanın Mürâdifi Olarak Kullanılan İsimler

a) İblis

• Farklı Sûrelerde İblis'in Âdem'e Secde Etmemesi Olayı • İblis'in Âdem'e Secde Etmeyişinin Gerekçeleri • İblis'in Cennetten Kovulması • İblis'e İnsanları Yoldan Çıkarma İmkânları Bahşedilmesi • İblis İnsanları Yoldan Çıkarmada Başarıya Ulaştı

b) Tâğût,

c) Hannâs,

d) Nefs

a) Tekil Olarak Geçtiği Yerler, b) 'Enfûs' Şeklinde Çoğul Olarak Geçtiği Yerler.

GAYB Konusu Kapsamında Ruh, Cin, Şeytan ve Nefs Kavramları ile İlgili Âyetler

Tanım ve Tesbitler

İslam'ın inanç temellerinden ikincisini oluşturan ve gaybî olguların somut misallerinden olan 'Meleklerle İman' konusunu içeren âyetlerin yazılması dolayısıyla 'gayb' lafzını kavram olarak vurgulayan âyetlerle, Kur'ân'da delâlet yoluyla 'gayb' kapsamı çerçevesinde imanla irtibatlandırılan Ruh, Cin, İblis (Şeytan) Nefs gibi meşhur gaybî kavramların ve bunlarla ilgili sıfatların yer aldığı âyetlerin de burada verilmesi uygun görülmüştür.

Sözlük anlamı bir şeyin gözden gizlenmesi, gözden gizlenen şey demek olan **'ğayb'** kelimesi, bu ve benzeri âyetlerde: Duyular alanına girmeyen, akıllarca da varlıkları ve mâhiyetleri hemen bilinmeyen, ancak peygamberlerin verdikleri haberler ile bilinen varlık ve olaylar demektir. Bu tanım çerçevesinde Allah da **'ğayb'** kavramına girmekle birlikte O, kendini **'Zâhir ve Bâtın'** olarak nitelendirdiğinden **ğayb** konusu teeddüben Allah'a iman maddesinin başında değil iman umdelerinin ikincisini oluşturan meleklerle imanın eki olarak verilmiştir. Burada öncelikle şu üç noktaya dikkat çekmeyi gerekli görüyoruz:

1) Kâinât iki kısma ayrılır: a) Âlem-i gayb. B) Âlem-i şehâdet. Gözle görülmeyen, insanın yanında bulunmayan, duyulardan ve insanın ilim alanı dışında kalan anlamlarına gelen ve **'gayb'** mefhumu ile yansıtılan olgular Allah'a göre değil, insanlara nisbetledir. Çünkü Hak Teâlâ'dan hiçbir şey gizli kalmaz. Âlem-i gayb duyuların sınırlarına girmeyen, akıllılarca da varlığı hemen bilinemeyen nesneler demektir. Âlem-i şehâdetle kastedilen de görülen nesneler, insanların gözleri ile gördükleri veya işitme, tatma, dokunma, koklama gibi duyu organları ile kavradıkları tüm varlıklardır.

2) İnsan yaratılışı icâbı göremediği şeylerin varlığına inanmak zorundadır. İlk bakışta akıl alsa da almasa da bazı şeylerin mevcudiyetini itirâf mecburiyetindedir, bundan kurtulmasına imkân yoktur. Zira bir insanın, bir yerde bulunduğu sürece normal şartlarda diğer uzak mekânları görmesi muhaldir. Bu açıdan göremediği yerler kendisi için **gayb** (görünmez) varlıklar hükmündedir. Görünmemesine rağmen o yerlerin mevcudiyetini inkârı düşünülemez. Duyu organlarının da idrâk alanları sınırlıdır, muayyen sahaların dışına çıkamazlar. Mesela ses alma duyusunu düşünelim: İnsan normal şartlar altında ancak belli yükseklikteki sesleri duyabilir, bu yüksekliğin altına düşen sesleri duyamaz; görmesi de belli büyüklükteki cisimleri görmekle mukayyedir. Cisimler küçülüp normal şartlar altında görülme haddini aştıklarında çıplak gözle görülemezler. Dokunma hâssesi de öyledir, ancak kesif, yoğun cisimleri tutabilir, onlara dokunabiliriz. Bunun gibi aklın da bağımsız algılama alanı sınırlıdır, bazı şeyleri kavraması doğru bir habercinin haberine bağlıdır. Bu sâdık, doğru söyleyen haberciler de peygamberlerdir. Yalnız burada şöyle bir incelik vardır: Akıl, peygamberlerin verdikleri haberlerin hikmet ve mahiyetlerini kavrayacak veya yorumlayacak bir istidatta yaratılmıştır.

3) İnsan akli ve duyu organları vâsıtasıyla varlıklar hakkında bilgiler sağlar. Akıyla ma'kûlâtı; duyu organları aracılığıyla görülen, duyulan, işitilen, koklanan ve tadılan maddî nesnelerin mevcudiyetlerini kavrar. Akıyla doğru sözlülüğün faziletini, yalancılığın rezilliğini, bir şeyin imkânsızlığını, ortaya konmuş bir sanat eserinin bir sanatkâr tarafından yapıldığını idrâk eder. Bilgi araçları işte bunlardır: Akıl ve duyu organları. İnsan bir şeyi düşünür, sonra onunla alâkalı olarak müsbettir, menfidir, gereklidir, mümkündür, imkânsızdır gibi hükümleri verir. Bir şeye bakar, onun uzun, kısa, beyaz, siyah olduğuna karar verir; bir ses duyar 'şöyle şöyle bir sestî' der. Böylece insan, akli ve duyu organları vasıtası ile görünen ve görünmeyen varlıklar hakkında bilgi sahibi olur.

Bazı varlıklar ve hâdiseler vardır ki bunlar 'gayb-i mahz' diye adlandırılırlar. Bunlar hakkında bilgi sahibi olmanın yolu ya işitmek veya var olduklarının delillerini görmektir. Sözgelimi bizden çok uzaklarda yaşayan ünlü bir simanın yolculuğa çıktığını veya yolculuktan döndüğünü yahut öldüğünü haber aldığımızda bir bilgi sahibi olmuş oluruz ve bu bilgiyi duymakla sağlamış oluruz. Bir yerden geçerken sellerin aktığını, vâdilerin dolup-taştığını görsek -kimse söylemese de- yağmurların yağdığını veya karların eridiğini anlarız. Bir yerden geçerken burnumuza gelen güzel kokular bize orada güzel koku satanların ya da hoş kokulu çeşit çeşit bitkilerin bulunduğunu gösterir. Dolayısıyla din nokta-i nazarından '**gayb**'a iman da bu açılardan düşünülmelidir. Gözlerimizle göremiyoruz diye inkâra kalkışmamalıyız, böyle bir yola sapmak mevcudiyetimizi inkâr anlamına gelir. Gözlerimizle göremiyoruz diye akli, ruhu, yediğimiz bir şeyin tadını inkâr mı edeceğiz?

Bu ek bölümde sırasıyla: Gayb, Rûh, Cin, Şeytan (İblis) ve Nefs kavramları ele alınmıştır. '**Rûh**' kavramı, 'Gayb' konusuna girdiği, soyut ve somut şekilleri ile çeşitli sûre ve âyetlerde geçtiği için burada aktarılmıştır. Âyetler incelendiğinde 'rûh' lafzının peygamberlere mesaj getiren Cebrâil anlamında kullanıldığı gibi Allah'a isnad edildiği, 'emr-i Rabbânî' olarak nitelendirildiği görülür. "**Ervâh-i habîse**=pis ruhlar" diye anılan Cin ve Şeytan kavramlarının geçtiği âyetleri de burada aktarıyoruz. Çünkü bu iki varlığın mevcudiyetlerine inanmak da gayba inanmanın şartlarından biridir. Gayba iman demek Allah ve Rasûlünü, haber verdikleri her hususta doğrulamak demektir. Bugün toplumumuzda cin ve şeytanları uydurma, mevhum yaratıklar, aslı-astarı olmayan safsata hılkatlar diye nitelendiren ve kendilerini müslüman sanan yığınla insan vardır. Cinleri ve

şeytanları çok güçlü varlıklar kabul edip onları tanrı edinenler nasıl sapık iseler; görülmüyor diye onları inkâr bataklığına saplananlar da aynı dalâlettedirler. İfrat ve tefriti, aşırı uçları doğuran koyu ce-hâlettir. Birisi Allah'a eş koşuyor, diğeri de inandığını söylediği Allah'ın verdiği haberi yalanlıyor.

Meleklerle iman edenin cin ve şeytanlar âlemine inanmakta tereddüde düşmesi yersizdir. Çünkü her üç sınıf da 'gayb-i mahz' diye vasıflandırılan görünmez mahluklardır. Âyetler incelendiğinde onların da bizim mahiyetini bilemediğimiz bünyelere sahip bulundukları, insanlar gibi ibadetle mükellef tutuldukları, cinsel hayatlarının olduğu, aralarında hem Allah'a ortak koşanların hem de Allah'ı bir tanıyanların yer aldığı, insanlar tarafından işlenen -peygamberler de dahil- kötü fiillerin hepsinin Şeytana ve soyuna yıkıldığı, kendilerine peygamberler gönderildiği gözlemlenir.

A) Gayb ile İlgili Âyetler

Gayba İnananlar ve Görmeden Allah'tan Korkanlar Övülüyor

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

“Ki onlar **gayba** inanıp namazı dürüst kılarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan başkalarına karşılıksız verirler.” (Bakara, 2/3).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Ey iman edenler! Allah, **gıyabında** (görmeden) kendisinden korkanları bilmesi için elbette sizi, ellerinizin ve mızraklarınızın kendisine erişeceği av türünden bir şeyle sınayacak. Kim bundan sonra sınırı aşarsa ona pek acı veren bir azap vardır” (Mâide, 5/94).

جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا

“Rahman'ın kullarına **gıyapta** söz verdiği Adn cennetlerine (girerler). Şüphesiz O'nun va'di hep gerçekleşegelmiştir.” (Meryem, 19/61).

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ

“O müttakiler **gıyabında** (görmeden) Rablerine haşyet (endişeli bir saygı) beslerler ve o kıyametten titrer dururlar.” (Enbiyâ, 21/49).

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۗ إِلَىٰ اللَّهِ الْمَصِيرُ

“Hiçbir günahkâr bir başkasının günahını üstlenmez. Günah yükü altında ezilen birisi, yükünden birazının alınması için birisine yalvarsa kendisinden hiçbir şey yüklenilmez! Yalvardığı akrabası bile olsa! Sen ancak **gıyapta** Rablerinden ürperen kimseler ile namazı dosdoğru kılanları uyarırsın. Kim arınırsa sadece kendi yararına arınır. Son varış yalnız Allah’adır.” (Fâtır, 35/18).

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

“Ancak Zikre uyan ve **gıyabında** Rahman’dan ürperen kimseyi uyarırsın. Öyle ise onu bir bağışlama ve pek değerli bir ücretle muş-tula.” (Yâsîn, 36/11).

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ

“**Gıyabında** saygıyla Rahman’dan ürpermiş ve yönelen bir gönül-le gelmiş kimse için (cennet yaklaştırılmıştır).” (Kâf, 50/33).

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ ۗ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

“Ululuğum hakkı için Biz peygamberlerimizi açık delillerle gönderdik ve beraberlerinde kitap ve ölçü indirdik ki insanlar adaletle tutunsunlar. Bir de içinde hem çetin bir sertlik hem de insanlar için bir çok yararlar bulunan demiri indirdik. Çünkü Allah kendisine ve peygamberlerine **gıyabında** yardım edenleri belli edecek. Kuşkusuz Allah pekâlâ güçlüdür, pekâlâ izzetlidir.” (Ha-dîd, 57/25).

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ

“Çünkü Rablerine **gıyabında** (görmeden) saygı besleyenler yok mu, kesin bağışlanma ve büyük bir ücret onlar içindir.” (Mülk, 67/12).

Göklerin ve Yerin Görünmezlerini Yalnız Allah Bilir

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

“Allah: ‘Ey Âdem onlara, adlarıyla haber ver,’ buyurdu. Âdem onlara adlarıyla haber verdiği zaman Allah: ‘Ben size, hakikaten Ben göklerin, yerin **gaybını** bilirim. Sizin açıkladıklarınızı ve gizleyegeldiklerinizi de bilirim dememiş miydim’ buyurdu.” (Bakara, 2/33).

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ
إِيَّانَ يُبْعَثُونَ

“De ki: Allah dışında, göklerde ve yerdekilerden hiç kimse **gaybı** bilmez. Onlar ne zaman diriltileceklerini de bilmezler.” (Neml, 27/65).

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

“Kuşkusuz Allah, göklerin ve yerin **gaybını** (sırrını) bilir. Allah her ne yaparsanız pekâlâ görür.” (Hucurât, 49/18).

Gayb Haberleri Olarak Nitelendirilen Olaylar

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُونَ
أَقْلَامُهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرِيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ

“Bunlar, sana vahyetmekte olduğumuz **gayb** haberlerindendir. Meryem’in bakımını hangisi üstlenecek diye kalemelerini attıklarında (kur’a çıktıklarında) yanlarında yoktun. Yine birbirleriyle çekişirlerken de yanlarında değildin.” (Âl-i İmrân, 3/44).

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ

“İşte bunlar, sana vahyetmekte olduğumuz o **gayb** haberlerindendir. Bunları bundan önce sen de bilmiyordun, toplumun da! Haydi sabır göster, çünkü gerçekten sonuç takva sahiplerindir.” (Hûd, 11/49).

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ

“İşte bunlar sana vahyetmekte olduğumuz **gayb** haberlerindendir. Onlar işlerini karara bağlayıp tuzak kurarlarken yanlarında değildin.” (Yûsuf, 12/102).

İnsanlar da Cinler de Doğrudan Gaybı Bilemezler

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ

“Allah, pisi temizden ayırıcaya kadar müminleri üzerinizde bulunduğunuz durum üzerinde bırakacak değildir. Allah sizi **gayba** muttali kılacak da değil. Ancak elçilerinden dilediğini seçer. Öyle ise Allah’a ve elçilerine iman edin. İnanırsanız, sakınırsanız size pek büyük bir ödül vardır.” (Âl-i İmrân, 3/179).

ارْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ

“Babanıza dönün ve deyin: Babamız! Gerçekten oğlun hırsızlık yaptı. Biz sadece bildiğimize tanıklık ettik! Biz **gaybın** bekçileri değiliz.” (Yûsuf, 12/81).

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا

“**Gaybı** taşlarcasına¹ diyecekler: ‘Onlar üçtür, dördüncüleri köpekleridir.’ Derler: ‘Beştir, altıncıları köpekleridir.’ Derler: ‘Yedidir, sekizincileri köpekleridir.’ De ki: ‘Rabbim sayılarını en iyi bilendir.’ Onları ancak pek az kimse bilir. Onlar konusunda sadece şeffâf bir tartışma yap, onlarla ilgili kendilerinden hiç kimesye bir şey sorma” (Kehf, 18/22).

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ

“Halbuki daha önce onu inkâr etmişlerdi. Uzak bir yerden **gayba** (taş) fırlatıyorlardı.” (Sebe’, 34/53).

أَطْلَعَ الْغَيْبَ أَمْ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

“**Gaybı** mı görmüş? Yoksa Rahman katından bir söz mü almış?” (Meryem, 19/78).

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنَّ أَنْ لَوْ كَانَُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ

“Süleymanın ölümüne hükmettiğimizde cinleri onun ölümüne, asasını yemekte olan ağaç kurdundan başkası âgâh kılmadı. Derken (Süleyman) yüzü koyun yere kapanınca ortaya çıktı ki cinler **gaybı** bilmiş olsalardı o küçük düşüren azap içinde beklemezlerdi.” (Sebe’, 34/14).

¹ Boşa kürek çekercesine

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ط

“Yoksa **gayb** onların yanında da onlar mı yazıyorlar?” (Tûr, 52/41).

عِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى

“**Gaybın** bilgisi onun yanında da yoksa onu görüyor mu?” (Necm, 53/35).

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ

“Yoksa **gayb** onların yanlarında da onlar mı yazıyorlar?” (Kalem, 68/47).

Gayb Lafzının Çoğul Şekli Olan ‘Guyûb’ Lafzının Yer Aldığı Âyetler

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

“Allah bütün peygamberleri topladığı günde: ‘Size ne cevap verilmişti?’ der. ‘Bizde hiçbir bilgi yoktur, kuşkusuz **gayıpları** (gizlileri) çok iyi bilen Sensin Sen’ derler.” (Mâide, 5/109).

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ آلِهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ ط
إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ط إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

“Allah: Ey Meryem oğlu İsa! İnsanlara ‘Allah’tan başka beni ve anamı da iki tanrı edinin,’ diye sen mi söyledin? dediğinde şöyle der: Hâşâ! Hakkım olmayanı söylemem bana yaraşmaz! Onu söylemişsem Sen onu gerçekten bilirsin. Özbenliğimde olanı bilirsin, ama ben

Senin zatındakini bilmem. Cidden Sensin **gayıpları** çok iyi bilen, Sen.” (Mâide, 5/116).

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

“Gerçekten Allah’ın onların sırlarını ve fısıltılarını bildiğini hâlâ bilmediler mi? Cidden Allah **gayıpları** çok iyi bilendir.” (Tevbe, 9/78).

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

“De ki: Kuşkusuz Rabbim gerçeği iletir. (O) **gayıpları** çok iyi bilir.” (Sebe, 34/48).

Peygamberin Bile Gaybı Bilemeyeceğini Bildiren Âyetler

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ
إِنِّي مَلَكٌ إِنِ اتَّبَعُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ
أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ

“De ki: Size, Allah’ın hazineleri benim yanımda demiyorum. **Gaybı** da bilmiyorum. Size gerçekten ben meleşim demiyorum. Ben sadece bana vahyedilene uyarım. De ki: Kör ile gören eşit olur mu? Düşünmüyor musunuz? ” (En’âm, 6/50).

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ
الْغَيْبَ لَأَسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ
وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

“De ki: Allah’ın dilediğinden başka kendime ne bir yarar sağlayabilirim ne de bir zarar verebilirim. **Gaybı** bilseydim elbette hayır olan şeyleri çoğaltmak isterdim. Bana kötülük dokunmamıştır. Ben inanan bir toplum için sadece bir uyarıcı ve bir müjdeciyim.” (A’râf, 7/188).

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ
وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لِمَنِ الظَّالِمِينَ

“Size: ‘Allah’ın hazineleri benim yanımda,’ demiyorum. **Gaybı da** bilmem! ‘Ben gerçekten meleğim’ de demiyorum. Gözlerinizin hor gördüğü kimseler için de: ‘Allah asla onlara bir hayır vermez’ demem. Allah, onların benliklerindeki çok iyi bilendir. Böyle bir şey dersem o zaman gerçekten ben zâlimlerden olurum.” (Hûd, 11/31).

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٌ

“O **gayb** üzerinde kıskanç (cimri) değildir.” (Tekvîr, 81/24).

Gaybın Anahtarları Allah Katındadır

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ
وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

“**Gaybın** (gizli âlemlerin) anahtarları O’nun yanındadır, onları sadece O bilir. Karadakileri ve denizdekileri bilir. Bir yaprak düşmeye görsün muhakkak onu bilir. Ne yerin karanlıklarındaki bir dane, ne yaş ne kuru yoktur ki açık bir kitap içinde yer almasın.” (En’âm, 6/59).

Gaybı Bilen O’dur

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عَالِمُ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

“O, gökleri ve yeri hak (gerçek) olarak yaratan Zat’tır. ‘OL’ diyeceği gün (herşey) hemen olur. Sözü haktır. Sûra üfleneceği

gün hükümlerini yalnız O'nundur. **Gaybı** (görünmeyeni) de görüneni de bilendir. O pek hikmetli ve her şeyden haberdardır." (En'âm, 6/73).

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُّؤْمِنَ
لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ
ثُمَّ تَرْدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

"Kendilerine geri döndüğünüzde size mazeret gösterirler. De ki: Mazeret göstermeyin, size kesinlikle inanmayız, gerçekten Allah bize durumlarınızdan haber verdi. Allah yaptığınızı görür. Peygamberi de... Sonra **gaybı** (görünmeyeni) ve görüneni bilene döndürülürsünüz, artık O size yaptıklarınızı haber verir." (Tevbe, 9/94).

وَقُلْ اْعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ
عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

"De ki: 'Yapın! Yakında Allah yaptığınızı görür Peygamberi de, inananlar da!.. Sonra **gayb** ve şehâdet (âlemlerini) bilene döndürüleceksiniz. Artık O size yaptıklarınızı haber verir." (Tevbe, 9/105).

عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ

"(O) **gaybı** (görünmeyeni) ve görüneni bilendir, çok büyüktür, çok yücedir." (Ra'd, 13/9).

عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

"**Gaybı** (görünmeyeni) de görüneni de bilen (Allah), öyle ise onların koştukları şirklerden çok yüksektir." (Mü'minûn, 23/92).

ذَٰلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

"İşte **gaybı** (görünmeyeni) de görüneni de bilen, çok güçlü, çok merhametli O'dur." (Secde, 32/6).

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ
عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ

“Küfre sapmış olanlar: ‘Bize o saat (kıyamet) gelmez,’ dediler. De ki: Hayır! **Gaybı** bilen Rabbime andolsun ki o size elbette, gelecek. Göklerde ve yerde zerre miktarı bir şey O’ndan kaçmaz; ne bundan daha küçük, ne daha büyük, illâ ki (her şey) apaçık bir kitaptadır.” (Sebe’, 34/3).

إِنَّ اللَّهَ عَالِمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

“Kuşkusuz Allah, göklerin ve yerin **gaybını** (gizlisini) bilendir. Gerçekten O, sinelerin özünü çok iyi bilendir.” (Fâtır, 35/38).

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ
تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

“De ki: Allah’ım! Ey gökleri ve yeri yoktan yaratan! Ey **gaybı** (görünmeyeni) ve görüneni bilen! Hakkında ihtilaf edip durdukları o şeyle ilgili olarak kulların arasında ancak Sen hüküm verirsin.” (Zümer, 39/46).

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

“O, kendisinden başka ilah olmayan Allah’tır, **gaybı** (görünmeyeni) de bilir görüneni de. O öyle rahmetlidir, öyle merhametlidir.” (Haşr, 59/22).

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

“De ki: Haberiniz olsun, o kaçıp durduğunuz ölüm kesin gelip size çatacak, sonra o, bütün **gaybı** (görünmeyeni) ve görüneni bilene dön-

dürüleceksiniz de O size neler yaptığınızı haber verecektir". (Cumua, 62/8).

عَالَمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

“**Gaybı** (görünmeyeni) de görüneni de bilen, pekâlâ izzetli, pekâlâ hikmetlidir.” (Teğâbun, 64/18).

عَالَمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا

“**Gaybı** bilen. Hiç kimseyi gaybını bilmeye muvaffak kılmaz.” (Cinn, 72/26).

Gayb Allah'ın Tekelindedir

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ
وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَائُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ

“Diyorlar: ‘Kendisine Rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi?’ De ki: ‘**Gayb** ancak Allah'ın tekelindedir. Bekleyin! Hakikaten ben de sizinle bekleyenlerdenim’.” (Yûnus, 10/20).

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأُمُورُ كُلُّهُ فَاَعْبُدْهُ
وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

“Göklerin ve yerin **gaybı** Allah'ın tekelindedir. Bütün iş, tümüyle O'na döndürülür. Öyle ise O'na kulluk et, O'na dayan. Rabbin yapmakta olduklarınızdan gafil değildir.” (Hûd, 11/123).

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ
الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Göklerin ve yerin **gaybı** Allah'ın tekelindedir. O sâatın (kıyametin) gerçekleşmesi olayı sadece bir göz kırpması gibidir veya ondan daha kısadır. Kuşkusuz Allah, her şeye karşı pek güçlüdür.” (Nahl, 16/77).

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ
وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

“De ki: ‘Onların ne kadar kaldıklarını en iyi Allah bilir. Göklerin ve yerin **gaybı** O’nun tekelindedir. Ne yaman gördü! Ne yaman işitti! Onlar için O’ndan başka hiçbir dost yoktur. Ve hükmünde hiç kimseye ortaklık vermez.” (Kehf, 18/26).

‘Gayb’ Lafzının İsm-i Fâil (Etken Ortaç) Şeklinin Geçtiği Âyetler

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ

“Ve kendilerine (olup-biteni) bir bilgi ile anlatacağız. Biz **gâipler** (habersizler) değildik.” (A’râf, 7/7).

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدْهُدَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ

“Bir de kuşları teftiş etti ve dedi: Bana ne oluyor ki Hüdühüd’ü görmüyorum, yoksa **kayıp olanlardan mı** oldu?” (Neml, 27/20).

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

“Yerde ve gökte hiçbir **gizli şey** yoktur ki açık bir kitapta olmasın.” (Neml, 27/75).

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ

“Oradan (cehennemden) **kaybolmayacaklar** (çıkarılmayacaklar).” (İnfîtâr, 82/16).

‘Gayb’ Lafzının Gıyâb Anlamında İnsanlarla İlgili Olarak Geçtiği Âyetler

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ
وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ

لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ
وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا
عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا

“Allah’ın kimilerini kimine üstün kılmasıyla, erkekler de malla-
rından bolca harcamaları sebebiyle kadınlara hakimdirler. Saliha
kadınlar saygılıdırlar, Allah’ın korumasıyla **gıyapta** (kocalarının bu-
lunmadığı sırada onları) korurlar. Hırçınıklarından korktuğunuz o
kadınlara öğüt verin (bu kâr etmezse) yataklarda kendilerini yalnız
bırakın (bu da fayda vermezse) onları dövün. Size boyun eğerlerse o
zaman aleyhlerinde bir yol aramayın. Kuşkusuz Allah yüceler yüce-
si, büyükler büyüğüdür.” (Nisâ, 4/34).

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْخَائِنِينَ

“Bu, benim gerçekten ona **gıyabında** (arkasındandan) hainlik
yapmadığımı bilmesi içindir. Kuşkusuz Allah hâinlerin tuzağını ba-
şarıya erdirmez.” (Yûsuf, 12/52).

B) Rûh

Rûh ile Cebrâil’in Murad Edildiği Âyetler

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى
ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ
بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ

“Yemin olsun ki gerçekten Musa’ya o kitabı verdik, ardından izini
takip edecek elçiler gönderdik. Meryemoğlu İsa’ya da apaçık deliller
verdik ve kendisini **Rûhulkudûs** ile destekledik. Size her ne zaman
bir elçi, nefislerinizin istemediği bir şeyle geldi ise kafa tutmuştun-
uz, bir kısmını yalanlamış bir kısmını da öldürmüştünüz değil mi?”
(Bakara, 2/87).

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ
بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَإَيْدَنَاهُ بِرُوحِ
الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

“İşte şunlar o elçiler! Kimilerini kimisine üstün kıldık. İçlerinden kimine Allah konuştu, bazılarını derecelerle yükseltti. Meryem oğlu İsa’ya o apaçık âyetleri (mucizeleri) verdik, kendisini **Rûhulkudûs** ile destekledik. Allah dileseydi onların arkasından gelenler -kendilerine onca âyetler geldikten sonra- birbirlerini öldürmezlerdi. Ne var ki ihtilafa düştüler, içlerinden kimisi inandı, kimi de kâfir oldu. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediğini yapıyor.” (Bakara, 2/253).

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ
إِذْ آيَدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ
الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ
كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ
الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ
كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَآئِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

“O zaman Allah buyurdu: ‘Ey Meryem oğlu İsa! Senin üzerindeki, annenin üzerindeki nimetimi hatırla. Hani seni **Rûhulkudûs** ile desteklemiştim de insanlara beşikte ve yetişkin iken konuşuyordun.

Sana Kitab'ı, hikmeti, Tevrât'ı ve İncil'i öğretmiştim. O çamurdan iznimle kuş görünümünde yaratıyor, sonra içine üflüyordun da iznimle bir kuş oluveriyordu, doğuştan körü ve abraşı iznimle iyileştiriyordun. Yine iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarını senden uzak tutmuştum, çünkü kendilerine apaçık belgelerle gelmiş-tin de içlerinden küfre sapanlar: 'Bu, açık bir büyüden başka şey değildir' demişti." (Mâide, 5/110).

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا
وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ

"De ki: 'İman etmiş olanlara sebat vermesi, müslümanlara da bir hidayet ve bir müjde olması için onu **Rûhulkudûs**, Rabbinden gerçeikle indirdi.'" (Nahl, 16/102).

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ

"Onu güvenilir **Rûh** indirdi." (Şuarâ, 26/193).

Rûh'un Allah'a İsnâd Edildiği Âyetler

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ
إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقِيَهَا
إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ
انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ
لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

"Ey kitap ehli! Dininizde aşırı gitmeyin, Allah'a karşı sadece gerçeği söyleyin. Meryemin oğlu Mesih-İsa sadece Allah'ın peygamberidir, Meryem'e bıraktığı kelimesidir, O'ndan bir **ruhtur**. Öyle ise Allah'a ve peygamberlerine iman edin, 'Üçtür' demeyin. Kendi yararınıza buna son verin. Allah ancak bir tek tanrıdır. Hâşâ o çocuğu ol-

maktan beridir. Göklerdeki de yerdeki de yalnız O'nundur. Allah Vekîl olarak yeter." (Nisâ, 4/171).

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ

"Onu düzenleyip içine **ruhumdan** üflediğimde hemen kendisi için secdelere kapanın." (Hıcr, 15/29).

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا

"Onların önünden bir perde çekti. Derken kendisine **Rûhumu-zu** (Cebrail'i) gönderdik de o, düzgün bir insan suretinde kendisine görünürdü." (Meryem, 19/17).

وَالَّتِي أَحْصَنْتَ فَرَجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا
وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ

"Ve o dişinin (Meryem'in) namusunu sağlam korudu da kendisine **Rûhumuzdan** üfledik, onu ve oğlunu âlemlere bir mu'cize yaptık." (Enbiyâ, 21/91).

ثُمَّ سَوَّيْهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

"Sonra onu biçimlendirdi, içine **Rûhundandır** üfledi. Ve sizin için işitme duyusu, gözler ve gönüller halketti. Ne az şükrediyorsunuz!" (Secde, 32/9).

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ

"Ona biçim verip içine **Rûhumdan** üflediğimde hemen onun için secdelere kapanın." (Sâd, 38/72).

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي
قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا

الْأَنهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ
حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

“Allah’a ve âhiret gününe iman eden hiçbir topluluğu, Allah ve Peygamberine karşı sınırlar koyma yarışına kalkışan kimselerle -babaları, oğulları, kardeşleri veya yakınları olsalar da- sevişir bulamazsın. İşte Allah öyle kimseleri sevmeyen bir toplumun kalplerine imanı yazmış ve kendilerini tarafından bir **Rûh** ile desteklemiştir. Onları altından ırmaklar akan cennetlere koyacak, içlerinde ebedî olarak kalacaklardır. Allah onlardan hoşnut olmuş, onlar da Allah’tan hoşnut kalmışlardır. İşte onlar Allah taraftarıdır. Uyanık ol ki Allah’ın taraftarı kesin olanlar, hep murada erenlerdir.” (Mücâdele, 58/22).

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ
رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا مِنَ الْقَانِتِينَ

“Bir de Imrân’ın kızı Meryem’i ki ırzını pek sağlam korudu, ama Biz ona **Rûhumuzdan** üfördük. Hem Rabbinin sözlerini ve kitaplarını tasdik etmişti, hem de divan duranlardandı.” (Tahrîm, 66/12).

Rûh’un Emr-i Rabbânî Olduğunun Vurgulandığı Âyetler

يُنْزِلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا
إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ

“Emrinden **rûh** ile beraber kullarından dilediğine: ‘Şöyle uyarın’ diye melekleri indirir. Gerçek şu: Benden başka hiçbir tanrı yoktur, o halde benden korkun!.” (Nahl, 16/2).

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا

“Sana **Rûhtan** soruyorlar. De ki: **Rûh**, Rabbimin emrindendir. Sizde de ilimden sadece pek az verilmiştir.” (İsrâ, 17/85).

رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ

“Dereceleri yükseltendir, Arş’ın sahibidir. Kavuşma gününe karşı uyarması için, buyruğundan olan **Rûh**’u kullarından dilediğine indirir.” (Mü’min, 40/15).

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا
الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ
لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

“İşte böylece sana da emrimizden bir **Rûh** vahyettik. Kitap nedir, iman nedir bilmiyordun! Ancak onu bir nur yaptık, kullarımızdan dileyeceğimiz kimseyi onunla doğru yola iletiriz. Kuşkusuz sen, elbette dosdoğru bir yola götürüyorsun.” (Şûrâ, 42/52).

Rûh’un Mücerred Olarak Geçtiği Âyetler

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ

“Melekler ve **Rûh** O’na süresi elli bin yıl tutan bir günde yükselir.” (Meâric, 70/4).

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا

“O gün ki, **Rûh** ve melekler saf saf kıyama duracaklar. Rahman’ın izin verip de onun da doğruyu söylediği dışındakiler bir kelime söyleyemezler.” (Nebe’, 78/38).

تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ

“Melekler ve **Rûh** onda (Kadir gecesinde) Rab’lerinin izniyle her bir iş için iner de iner. (Kadr, 97/4).

C) Cinler

Cinlerin Yaratıldıkları Madde

وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ

“**Cini**, daha önceden de onu semûm² ateşinden yaratmıştık.” (Hicr, 15/27).

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ

“**Cini** de dumansız ateşten yarattı.” (Rahmân, 55/15).

Cinlere Tapanlar ve Bu Tapanların Âhiretteki Yakarışları

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ

“Allah’a **cinlerden** ortaklar yaptılar. Oysa onları o yaratmıştır! Bilgisizce O’na oğullar, kızlar uydurdular. O münezzehtir! Niteleye-geldiklerinden yücedir!” (En’âm, 6/100).

قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ

“Derler: Seni tenzih ederiz, onların berisinden Sensin sahibimiz! Bilakis onlar **cinlere** tapıyorlardı. Onların çoğunluğu onlara inan-lardı.” (Sebe’, 34/41).

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ
نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَا مِنَ الْأَسْفَلِينَ

“Küfre sapmış olanlar dedi: Rabbimiz! O ikiyi, **cinlerden** ve in-sanlardan bizi saptırmış olanları bize göster, onları ayaklarımızın al-tına alalım da en aşağılıklardan olsunlar! ” (Fussilet, 41/29).

² Semûm, vücudun gözeneklerine nüfûz eden dumansız ateş (Celâleyn, 212).

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

“Allah ile **cinler** arasında bir soy bağı kurdular. Andolsun gerçekten cinler hakikaten kendilerinin huzura çıkarılacak (birer kul) olduklarını bilmişlerdir.” (Sâffât, 37/158).

Bütün Peygamberlere Cin Düşmanlar da Tebelleş Edilmiştir

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

“Böylece, her peygambere insan ve **cin** şeytanlarını bir düşman yaptık. Bunlar birbirlerini aldatmak için kimileri kimine sözün yaldızlısını telkin ederler. Rabbin dileseydi bunu yapmazlardı! Öyle ise onları uydurageldikleri iftiralarıyla başbaşa bırak.” (En’âm, 6/112).

Cinler Âhirette Hesaba Çekilecekler

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوِيكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

“Onları, hepsini toplayacağı gün: ‘Ey **cin** topluluğu! Gerçekten (telkinlerinizle) insanlardan çoğunu kendi tarafınıza geçirdiniz’ (buyurur). Cinlerin insanlardan dostları der: ‘Rabbimiz! Kimimiz kiminden yararlandı ve bizim için belirlediğin süreye ulaştık.’ (Allah) buyurur: ‘Konak yeriniz, içinde sürekli kalanlar olmak üzere -Allah’ın dilediği hariç- atıştır.’ Cidden Rabbin çok hikmetli, çok iyi bilendir.” (En’âm, 6/128).

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ
آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا شَٰهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا
وَعَرَّيْنَاهُمْ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَشَٰهَدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَافِرِينَ

“Ey **cin** ve insan topluluğu! Size içinizden, karşınızda âyetlerimi okuyan ve bugününüze kavuşmanız hususunda sizi uyaran peygamberler gelmedi mi? Derler: ‘Kendi aleyhimize tanıklık ettik.’ Onları dünya hayatı aldattı ve gerçekten kâfirler olduklarına dair kendi aleyhlerinde tanıklık ettiler.” (En’âm, 6/130).

İnsanlar Gibi Cinler de Cehenneme Konulacaklar

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ ۖ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ
جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

“Rabbinin rahmet ettiği kimseler hâriç. İşte bunun için onları yarattı ve Rabbinin: ‘Elbette, kesinlikle cehennemi **cinlerden** ve insanlardan, hepsinden dolduracağım!’ sözü tam yerine geldi.” (Hûd, 11/119).

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلَٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ
جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

“Dileseydik her ferde hidayetini elbette verirdik. Ne var ki ben- den: ‘Elbette, kesin cehennemi, **cinlerden** ve insanlardan, hepsin- den dolduracağım’ hükmü hak oldu.” (Secde, 32/13).

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ
وَالْإِنسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ

“İşte bunlar, insanlardan ve **cinlerden** önlerinde geçen ümmetler içinde üzerlerine söz hak olmuş olan kimselerdir, çünkü bunlar hep hüsrana uğramışlardır.” (Ahkâf, 46/18).

Kur'an'da İnsanlar Gibi Cinlere de Meydan Okunuyor

قُلْ لِّئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنَّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ
لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا

“De ki: Andolsun eğer insanlar ve **cinler**, bu Kur'an'ın benzerini getirmeleri için bir araya gelseler -birbirlerine destek çıksalar bile-onun benzerini getiremezler.” (İsrâ, 17/88).

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ

“Ey **cin** ve insan topluluğu! Eğer göklerin ve yerin sınırlarından geçip gitmenize gücünüz yeterse geçin gidin. Ferman olmazsa geçemezsiniz.” (Rahmân, 55/33).

İblis Cin Soyundandır

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ
فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ
عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا

“Bir zaman meleklerle: ‘Âdem için secde edin’ demiştik de hemen secdeye varmışlardı. Ancak iblis secde etmemişti. O **cinlerdendi** Rabbinin buyruğundan çıktı. Şimdi benim dışımda onu ve soyunu mu dost ediniyorsunuz? Oysa onlar size düşmandır. Zâlimler için ne kötü bir trampa (karşılık)!” (Kehf, 18/50).

Hız. Süleyman ve Cinler

Cin Orduları

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ

“Süleyman için **cinlerden**, insanlardan ve kuşlardan orduları toplandı. Bunlar zapt ile yönetiliyorlardı.” (Neml, 27/17).

قَالَ عِفْرِيتٌ مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ

“**Cinlerden** bir ifrît: ‘Ben, onu sana, sen yerinden kalkmandan önce getiririm ve kesin benim buna yüküm yeter ve ben güvenilir bir kimseyim’ dedi.” (Neml, 27/39).

Cin İşçileri

وَلِسْلَيْمَانَ الرِّيحَ غَدُوًّا شَهْرٌ وَرَوَّاحَهَا شَهْرٌ وَأَسْلَنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ
وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا
نَذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ

“Süleyman’a da sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü de bir ay olan o rüzgârı (vermiştik.) Ona kıtır (erimiş bakır, katran, petrol) kaynağını açıp akıtmıştık. **Cinlerden** kimi de Rabbinin izniyle onun önünde çalışıyordu. İşlerinden buyruğumuzdan sapana alevli ateşin azabından tattırırdık.” (Sebe’, 34/12).

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبَ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ
رَاسِيَاتٍ اعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ

“Süleyman için mihraplardan, timsallerden, büyük havuzlar gibi çanaklardan ve sabit kazanlardan ne isterse yapıyorlardı. Ey Davud Hânedânı şükür için çalışın! Kullarımdan pek azdır çok şükreden.” (Sebe’, 34/13).

Cinler Gaybı Bilmezler

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ
فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ

“Süleyman’ın ölümüne hükmettiğimizde cinler, onun ölümünü, asasını yemekte olan ağaç kurdu sayesinde fark etti. Çünkü (Süleyman) yüzü koyun yere kapanınca anlaşıldı ki **cinler** (gaybı bilmiyor-

larmış;) gaybı bilmiş olsalardı küçük düşüren azap içinde beklemezlerdi (o ağır işte çalışmayı sürdürmezlerdi.)” (Sebe’, 34/14).

Bir Grup Cin Hz. Peygamber’in Kur’an Okuyuşunu • Dinlemişti

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنَّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ

“Bir de şu vakti anlat: Hani **cinlerden** bir grubu Kur’ân dinlemek üzere sana göndermiştik. Bu şekilde geldiklerinde: ‘Susun, dinleyin’ dediler. Sonra bitirildiğinde de döndüler, uyarmak üzere kavimlerine gittiler.” (Ahkâf, 46/29).

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ

“Dediler: Ey kavmimiz! Haberiniz olsun, bizler bir kitap dinledik, Musa’dan sonra indirilmiş, öncekini tasdik ediyor, hakka ve doğru bir yola iletiyor.” (Ahkâf, 46/30).

يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِزَّكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

“Ey kavmimiz! Allah’ın davetçisine uyun ve ona iman getirin ki bazı günahlarınızı bağışlasın ve sizi acı bir azaptan korusun.” (Ahkâf, 46/31).

وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

“Her kim Allah’ın davetçisine uymazsa yeryüzünde (Allah’ı) âciz bırakacak değildir ve ona, O’ndan başka kayıracak dostlar da yoktur. Öyleleri açık bir sapıklık içindedirler.” (Ahkâf, 46/32).

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا

“De ki: Bir grup **cinin** (Kur'ân) dinleyip şöyle dedikleri bana vah-yolundu: ‘Doğrusu biz ilginç bir Kur'ân dinledik.’ (Cinn, 72/1).

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا

“Doğruya iletiyor. Biz de ona iman ettik. Rabbimize hiç kimseyi ortak koşmayacağız.” (Cinn, 72/2).

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا

“Doğrusu biz o hidâyet rehberini dinlediğimizde ona iman ettik. Öyle ise kim Rabbine iman ederse ne (sevabının) eksiltilmesinden korkar, ne de haksızlıktan.” (Cinn, 72/13).

Cinlerin Allah'ı Kutsamaları

وَأَنَّهُ تَعَالَىٰ جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا

“Doğrusu Rabbimizin şanı çok yüksek! Ne bir kadın arkadaş edin-miş, ne de bir çocuk!” (Cinn, 72/3).

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ هَرَبًا

“Doğrusu biz şunu anladık: Allah'ı yeryüzünde asla aciz bırakama-yız, O'nu, kendisinden kaçarak da asla acze düşüremeyiz (Cinn, 72/12).

Erkek İnsanlar Erkek Cinlere Sığınıyorlardı

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا

“Doğrusu insanlardan bazı erkekler **cinlerden** bazı erkeklerle sığınıyorlardı da onların taşkınlıklarını artırıyorlardı.” (Cinn, 72/6).

Cinler de Allah'ın Peygamber Göndermeyeceğini Sanmışlardı

وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا

“Doğrusu onlar da sizin zannettiğiniz gibi Allah, asla hiç kimseyi peygamber göndermeyecek diye sanmışlardı.” (Cinn, 72/7).

Cinler de İbadetle Mükellef Tutulmuşlardır

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

“Ben, **cinleri** ve insanları ancak Bana kulluk etsinler diye yarattım.” (Zâriyât, 51/56).

فِيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ

“Artık o gün insana da **cine** de (ne gibi) günah işlediği sorulmaz.” (Rahmân, 55/39).

Cinlerin de Cinsel Hayatlarının Olduğunun İpuçları

فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ

“O cennetlerde bakışlarını sadece (sahiplerine) hasreden dilberler vardır ki kendilerine onlardan önce ne insanlar dokunmuştur ne de **cinler!**” (Rahmân, 55/56).

لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ

“Onlardan önce onlara ne insan dokunmuştur ne de **cinler!**” (Rahmân, 55/74).

Cinlerin İkrarları ve Göklerden Bilgi Edinmeye Çalışmalarını İtirafı

وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا

“Doğrusu bizim beyinsiz Allah hakkında saçma şeyler söylüyor-muş!” (Cinn, 72/4).

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّن تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

“Doğrusu biz, insanlar ve **cinler** Allah hakkında kesinlikle yalan söylemez sanmışız.” (Cinn, 72/5).

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا

“Doğrusu biz göğü yokladık da onu yaman bekçiler ve şihâblar³ ile doldurulmuş bulduk.” (Cinn, 72/8).

وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا

“Doğrusu biz dinlemek için bazı yerlere otururduk. Fakat şimdi her kim dinleyecek olursa kendisini gözeten bir şihâb buluyor.” (Cinn, 72/9).

وَأَنَّا لَآنَذِرْىَ أَشَرُّ أُرِيدَ بِمَنْ فِى الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا

“Doğrusu biz bilmiyoruz, yeryüzündeki kimselere bir kötülük mü murad edilmiştir yoksa Rab’leri onlara bir hayır mı murad etmiştir.” (Cinn, 72/10).

وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدْدًا

“Doğrusu bizlerden iyi olanlar da var, bunun altında bulunanlar da vardı. Çeşit çeşit yollara sapmıştık.” (Cinn, 72/11).

وَأَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِمَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا

“Doğrusu bizim içimizden Müslümanlar da var, zulmedenler de. Öyle ise kim Müslüman olursa işte onlar, doğruyu aramışlardır.” (Cinn, 72/14).

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا

“Zulmedenlere gelince onlar cehenneme odun oldular.” (Cinn, 72/15).

³ Şihâb lugatta ateş alevi demektir. Parlıtlarından dolayı yıldızlara ve süngüye de bu ad verilir. Sonuç itibari ile bunlar göklere doğru yükselmek isteyen cin şeytanlarına atılan bir takım semâvî mermilerdir (bkz. E. H.Y.H.D.K.D.,X, 3050 vd). Günümüzde füzeler, ışınlar, lavlı silahlar da bu kapsamda görülebilir. S.G.

D) Şeytan

I) ‘Şeytan’ Lafzının Tekil Olarak Geçtiği Âyetler

Şeytana Bahşedilmiş İmkânlar

1) Vesvese Verme Gücü

Âdem ile Eşini Fitleyip Cennet Nimetlerinden Mahrum Ettirmesi

فَازَلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا
بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ

“Bunun üzerine **şeytan** onları (Âdem ile eşini) oradan kaydırды, ikisini de bulundukları o yerden çıkardı. Bunun üzerine biz: ‘Kiminiz kiminize düşman olarak aşağıya inin ve yeryüzünde bir zamana kadar bir bekleme ve bir yararlanma var,’ dedik.” (Bakara, 2/36).

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِهِمَا وَقَالَ مَا
نَهَايَكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ

“Derken **şeytan**, ikisinden gizlenmiş olan ayıp yerlerini kendilerine şöyle fit verdi: Sizi Rabbiniz bu ağaçtan, sıfır iki melek olursunuz veya ikiniz sonsuza değin kalanlardan olursunuz diye yasakladı” (A'râf, 7/20).

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ

“Ve o ikisine: ‘Elbette ben ikinize öğüt verenlerdenim,’ diye yemin etti.” (A'râf, 7/21).

فَدَلَّيْهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ
عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ
وَأَقُلَّ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ

“Böylece o ikisini kandırarak aşağıya sarktırdı. İkisi ağacın meyvesinden tattıklarında ayıpları kendilerine açıldı. İkisi cennet yaprağından üzerlerine yamamağa başladılar. İkisinin Rabbi kendilerine: ‘Size bu ağacı yasaklamamış mıydım? Size, cidden **şeytan** ikiniz için apaçık bir düşmandır’ dememiş miydim?’ diye seslendi.” (A'râf, 7/22).

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةٍ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَىٰ

“Derken **şeytan** ona vesvese verdi ve: ‘Ey Âdem, sana sonsuzluk ağacını ve ebedî saltanatı göstereyim mi?’ dedi.” (Tâhâ, 20/120).

Şeytan Uhud Savaşında Bazı Sahabeleri de Fitlemişti

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

“Kuşkusuz, iki ordu karşılaştığı gün içinizden geri dönenler(i) gerçekten kazandıklarının bir kısmıyla **şeytan** kendilerini kandırmak istemişti. Hakikaten Allah onları bağışladı. Cidden Allah pek bağışlayıcı ve Halîm’dir.” (Âl-i Imrân, 3/155).

Hz. Meryem’in Annesi de Şeytan’a Karşı Kızını Allah’a Ismarlamıştı

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذَرَيْتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

“Onu (Meryem’i) doğurunca -Allah ne doğurduğunu daha iyi bilir- dedi: ‘Rabbim cidden onu kız doğurdum, erkek kız gibi değildir, ona Meryem adını verdim, hakikat ben onu ve soyunu kovulmuş **şeytandan** sana emanet ediyorum.’” (Âl-i Imrân, 3/36).

Hız. Peygamber de Dahil Şeytana, Bütün Peygamberleri Geçici Olarak Etkileme Gücü Verilmiş ve Ondan Kendisine Sığınılması Öngörölmüştür

وَمَا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهٗ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

“Sana, **şeytandan** bir fit dokunursa hemen Allah’a sığın. Cidden Allah pek iyi duyardır, pek iyi bilendir.” (A’râf, 7/200).

وَمَا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

“**Şeytandan** bir dürtüş behemehal seni dürterse hemen Allah’a sığın. Gerçekten O’dur çok iyi duyan, çok iyi bilen!” (Fussilet, 41/36).

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

“Kur’an’ı okuduğunda kovulmuş **şeytandan** hemen Allah’a sığın!” (Nahl, 16/98).

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

“Biz senden önce hiçbir Rasûl ve hiçbir nebi göndermedik ki bir temenni kurduğunda **şeytan** onun arzusuna bir şey bırakmış olmasın. Bunun üzerine Allah, **şeytanın** bıraktığını hemen siler. Sonra da Allah, âyetlerini sağlamlaştırır. Allah pekâlâ bilendir, pekâlâ hikmetlidir.” (Hacc, 22/52).

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

“Bu, **şeytanın** bırakacağı şeyleri, kalplerinde bir maraz bulunanlar ile yürekleri katılaşılanlara bir fitne yapması içindir. Çünkü zâlimler derin bir sapıklık içindedirler.” (Hacc, 22/53).

Şeytanın Fitlerine Karşı Tetikte Olanlar

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ

“Gerçekten sakınanlar, kendilerine **şeytandan** bir vesvese dokunduğunda (Allah'ı) hatırlarlar. İşte o anda onlar gerçeği görürler.” (A'râf, 7/201).

Tekrar Küfre Dönenler Şeytanın Fitleri Yüzünden Dönmüşlerdir

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ

“Haberiniz olsun ki kendilerine doğru yol belli olduktan sonra gerisin geri küfre dönenlere **şeytan** fit vermiş ve onları uzun uzun emellere düşürmüştür.” (Muhammed, 47/25).

Şeytanın Peşinden Gitmemeyi Emreden Âyetler

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

“Ey insanlar! Yeryüzündekilerden helal ve tertemiz olarak yeyin, **şeytanın** adımlarına uymayın. Kuşkusuz o sizin için apaçık bir düşmandır.” (Bakara, 2/168).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

“Ey iman edenler! Topluca barışa girin ve şeytanın adımlarına uymayın; hiç kuşkusuz o sizin için apaçık bir düşmandır.” (Bakara, 2/208).

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

“Hayvanlardan yük taşıyanı da (tüyleriyle kılları ve derilerinden) sergi yapısını da Allah’ın size rızık olarak verdiklerinden yiyin, **şeytanın** adımlarını izlemeyin. Cidden o sizin için açık bir düşmandır.” (En’âm, 6/142).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطَوَاتِ
الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
مَا زَكَّيْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

“Ey iman edenler! **Şeytanın** adımlarına uymayın. Her kim **şeytanın** adımlarına uyarsa şüphe yok ki o, çirkin ve kabul edilmez şeyler emreder. Eğer üzerinizde Allah’ın lutuf ve rahmeti olmasaydı içinizden hiçbiri hiçbir zaman temize çıkamazdı, ama Allah dilediğini temize çıkarır. Allah pekâlâ duyardır, pekâlâ bilendir.” (Nûr, 24/21).

Ataların Körükörüne Taklidi Şeytanın Ardına Düşmek Demektir

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ

“Onlara: ‘Allah’ın indirdiğine uyun’ denildiğinde: ‘Hayır, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız’ dediler. Peki **şeytan** onları alevli ateşin azabına çağırıyor olmuş olsa da mı?” (Lokmân, 31/21).

2) Şeytana Vaadlerle Aldatma Gücü Verilmiştir

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً
مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

“Şeytan sizi fakirlikle korkutup size cimriliği emreder. Oysa Allah size kendisinden bir mağfiret, bir lutuf vadediyor. Allah Vâsi'dir, Alîm'dir.” (Bakara, 2/268).

يَعِدُهُمْ وَيُمْنِيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

“(Şeytan) onlara vaadlerde bulunur, kendilerine kuruntu verir. Oysa şeytan onlara aldaniş dışında bir şey vadetmiyor.” (Nisâ, 4/120).

Şeytanın: ‘Kullarını Saptıracağım’ Diye Allah’a Meydan Okuması, Allah’ın da Ona Bu İmkânı Vermesi

لَعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَاتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا

“Allah ona lanet etti. (Şeytan) dedi: ‘Elbette kullarından belirli bir pay alacağım,’ (Nisâ, 4/118).

وَلَا ضَلَّتْهُمْ وَلَا مَتْنَنَهُمْ وَلَا مَرْنَنَهُمْ فَلْيَبْتَكَنْ أَذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرْنَنَهُمْ
فَلْيَغْيِرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانُ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ
فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِينًا

Kesinlikle onları saptıracağım, onları kuruntulara kaptıracağım, kendilerine emredeceğim de davarların kulaklarını yaracaklar, kendilerine emredeceğim de Allah’ın yaratışını bozacaklar! Kim Allah’ı bırakıp şeytani bir dost edinirse gerçekten apaçık bir hüsrana hüsrana uğramıştır.” (Nisâ, 4/119).

وَأَسْتَفْزِرُ مَنْ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ
بِخَيْلِكَ وَرَجْلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدُهُمْ
وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

“İçlerinden gücünün yettiğini sesinle yerinden oynat, atlılarla, yayalarla haykırıp üzerlerine hücum et, mallarda ve evlâdlarda kendilerine ortak ol, onlara vaadde bulun. Ama şeytan onlara aldandıktan başka bir vaadde bulunmaz.” (İsrâ, 17/64).

Şeytan Çarpmışa Dönerler

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

“Riba (faiz) yiyenler, şeytanın dokunup çarptığı kimsenin kalkacağı gibi kalkarlar (şeytan çarpanın ayakta durduğu gibi ayakta dururlar). Bu, onların: ‘Alış-veriş de ancak riba gibidir’ demeleri yüzündendir. Oysa Allah, alış-verişi helal kıldı, riba’yı yasakladı. Öyle ise, Rabbinden kendisine bir öğüt gelip de vaz geçenin geçmişi kendisine. İşi Allah’a kalmıştır. Kim (riba’ya) dönerse işte onlar ateşin halklarıdır, onlar orada ebedi kalanlardır.” (Bakara, 2/275).

3) Şeytanın Dostlarına Korku Salma Gücü

إِنَّمَا ذَلِكَمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

“İşte size o şeytan! Ancak kendi dostlarını korkutuyor. Öyle ise eğer inananlarsanız onlardan korkmayın, Ben’den korkun.” (Âl-i İmrân, 3/175).

Şeytan Kötü Bir Arkadaştır

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا

“Onlar ki Allah’a ve o son güne inanmadıkları halde mallarını insanlara gösteriş için harcarlar. Şeytanın kendisine arkadaş olduğu kimse için o ne kötü bir arkadaştır.” (Nisâ, 4/38).

وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقِيضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ

“Kim Rahman’ı zikirten yüz çevirirse ona bir şeytanı tebelles ederiz. Artık o, onun için bir yanaşmadır.” (Zuhurf, 43/36).

Şeytanın Amacı Sapıkların Sapıklıklarını Derinleştirmek ve Müslümanların Arasına Düşmanlık Sokmaktır

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا

“Bakmaz mısın sana indirilene, senden önce indirilene iman ettiklerini sanan şu kimselere ki kendisini inkar etmeleriyle emrolundukları Tâğut önünde muhakemeleşmelerini istiyorlar. Oysa şeytan onları pek uzak bir sapıklıkla saptırmak istiyor.” (Nisâ, 4/60).

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ

“Şeytan ancak, şarapla (uyuşturucuyla), aranızda düşmanlığı, kini sokmak, sizi Allah’ı anmaktan ve namazdan çevirmek ister. Artık (bunlardan) vazgeçiyorsunuz değil mi?” (Mâide, 5/91).

وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

“Ebeveynini tahtın üstüne çıkardı ve (kardeşleri) secde edenler olarak önünde yerlere kapandılar. (Yusuf:) ‘Babacığım! Önceden gör-

düğüm rüyamın yorumu işte bu! Rabbim onu gerçekleştirdi. Hakikaten bana ihsanda bulundu, çünkü beni zindandan çıkardı, **şeytan** kardeşlerimle aramı bozduktan sonra sizi çölden getirdi. Hakikaten Rabbim, dilediği şeyi çok ince yapan bir Latiftir. Gerçekten O, O'dur çok iyi bilen, pek hikmetli' dedi." (Yûsuf, 12/100).

إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

"O gizli konuşmalar (fiskos) iman etmiş olanları üzmek için sırf **şeytandandır**; oysa Allah'ın izni olmadan onlara bir şey zarar verecek değildir. Müminler de onun için yalnız hep Allah'a dayansınlar." (Mücâdele, 58/10).

Şeytanın Tuzakları Abartılmamalı

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ
الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا

"İman edenler Allah yolunda savaşırlar. Küfredenler ise Tağut'un yolunda savaşırlar. Öyle ise **şeytanın** dostlarına karşı savaşın. Cidden **şeytanın** tuzağı pek zayıftır." (Nisâ, 4/76).

Şeytanın Peşinden Gitmemek de Allah'ın Bir Lutfudur

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى
الرَّسُولِ وَالْإِلَى أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ
وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا

"Kendilerine korku veya güvenle ilgili bir haber geldiğinde onu yayıyorlar. Oysa onu Peygamber'e ve kendilerinden olan emir sahiplerine (ehliyetli, yetkili zatlara) sunsalar elbette bunların olayları değerlendirip sağlıklı sonuçlara ulaşabilenleri onu bilirlerdi. Siz Allah'ın lutfu ve rahmeti olmasaydı azınız hariç **şeytana** uyup gitmiştiniz." (Nisâ, 4/83).

Serkeş Şeytanın Ardına Düşenler

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا

“O'nun dışında sadece dişilere dua ederler, sadece inatçı bir şeytana dua ederler.” (Nisâ, 4/117).

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ

“İnsanlardan kimileri de var ki Allah hakkında bilgisizce tartışır da her kaypak şeytanın ardına düşer.” (Hacc, 22/3).

Şeytanın İşi Olarak Nitelendirilen Davranışlar

a) İçki, Kumar, Fal Okları

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

“Ey iman edenler! Şarap (uyuşturucu) kumar, tapınmak için dikilen taşlar, fal okları sadece şeytanın işinden birer pisliktir. Öyle ise ondan (pislikten) uzaklaşın ki iflâh olabilesiniz.” (Mâide, 5/90).

b) Cana Kıyma

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ

“Bir de halkının habersiz olduğu bir sırada şehre girdi. Derken orada dövüşmekte olan iki adama rastladı. Biri kendi taraftarlarından, biri de düşmanından idi. Dolayısıyla kendi taraftarlarından olan ondan, düşmanından olana karşı yardım istedi. Musa da ona bir yumruk indirip işini bitiriverdi. Bu dedi, şeytanın işinden, gerçekten o, şaşırtıcı belli bir düşman.” (Kasas, 28/15).

4) Şeytana, İnsanların Yaptıkları Kötü İşleri Kendilerine Güzel Gösterme İmkânı Bahşedilmiştir

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

“Baskımız kendilerine geldiğinde yalvarmalı değil miydiler? Ne var ki kalpleri katılaştı, şeytan onlara, yaptıkları işleri süslemişti.” (En’âm, 6/43).

وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَآتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكُمْ إِنِّي أَرايَ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

“Şeytan onlara yaptıklarını süsledi ve: ‘Bugün insanlardan sizi yenecek hiç kimse yoktur, hem ben sizi destekliyorum’ demişti. Ama ne zaman iki grup karşılıklı gözüktü, iki ökçesi üzerine geri döndü ve: ‘Kesinlikle ben sizden uzağım, cidden ben sizin göremediğinizi görüyorum, hakikaten ben Allah’tan korkarım. Öyle ya Allah, pek yaman, azaplıdır’ dedi.” (Enfâl, 8/48).

تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَبَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ وَليَهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Allah’a yemin olsun ki senden önceki ümmetlere de elçiler göndermiştik. Sonuçta şeytan onlara amellerini süsledi. O, bugün de onların dostudur. Onlara elem veren bir azap vardır.” (Nahl, 16/63).

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ

“Onu ve halkını Allah’a değil güneşe secde ediyorlar buldum. **Şeytan** onlara yaptıklarını allayıp-pullamış, böylece kendilerini yoldan saptırmış da doğru gidemiyorlar.” (Neml, 27/24).

وَعَادَا وَثَمُودَ وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسَاكِينِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّ هُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ^٧

“Âd ve Semûd’a da (peygamberler gönderdik) ki size bunlar meskenlerinden belli olmaktadır. **Şeytan** onlara yaptıklarını süslemişti de kendilerini yoldan çevirmişti. Oysa gözleri açık adamlardı!” (Ankebût, 29/38).

5) Unutturma Gücü

Hiz. Peygamberin Bir Şeyi Unutması da Şeytanın Etkisine Bağlanmıştı

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

“Âyetlerimize dalanları (âyetlerimiz hakkında ileri-geri konuşanları) gördüğünde başka bir söze dalmalarına (geçmelerine) değin kendilerinden yüz çevir. Eğer **şeytan** sana unutturursa hatırladıktan sonra artık o zalim toplulukla oturma.” (En’âm, 6/68).

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنسِيَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ^٨

“O iki kişiden, kurtulacağını sandığı şahsa diğeri: ‘Beni efendinin yanında an’ dedi. Ama **şeytan** ona, efendisine anmayı unutturdu. Böylece zindanda birkaç yıl kaldı.” (Yûsuf, 12/42).

قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحَمُوتَ وَمَا أَنسَانِيهِ إِلَّا
الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا

“Gördün mü dedi, kayaya sığındığımızda gerçekten ben balığı unutmuştum. Bu durumu söylememi bana ancak **şeytan** unutturdu. (Balık) denizin içinde şaşılacak şekilde yolunu tuttu!” (Kehf, 18/63).

اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ
إِلَّا إِنْ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ

“**Şeytan** üzerlerine hâkimiyet kurmuş da kendilerine Allah düşüncesini unutturmuştur, onlar **şeytan** hizbidirler (şeytan taraftarıdır). Uyanık ol ki **şeytanın** taraftarı hep hüsrana düşenlerdir.” (Mücâdele, 58/19).

Peygamberler Dışında İlâhî Lutuflara Mazhar Olan

Kişilerin Şeytanın Ağına Düşmemelerinin Garantisi Yoktur

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ
الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ

“Onlara o kişinin haberini oku ki ona âyetlerimizi vermiştik. Derken onlardan sıyrılmış, **şeytan** kendisini peşine takmıştı da azgınlardan olmuştu.” (A'râf, 7/175).

Şeytanın Pisliği

إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ
وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ

“O zaman kendisinden bir güven olmak üzere sizi hafif bir uyku sarıyordu. Sayesinde sizi tertemiz yapması, sizden **şeytanın** mur-

darlığını gidermesi, kesin inancı ve sabrı gönüllerinize bağlaması ve onunla ayaklar(ınız)ı sağlamlaştırması için üzerinize gökten bir su indiriyordu.” (Enfâl, 8/11).

Şeytan İnsanoğlunun Düşmanıdır

قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا
إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

“(Yakup) dedi: Yavrum, rüyanı kardeşlerine anlatma; sonra sana bir tuzak kurarlar. Gerçekten **şeytan** insan için apaçık bir düşmandır.” (Yûsuf, 12/5).

وَقُلْ لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ
إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا

“Kullarıma, en güzel ne ise onu söylemelerini söyle. Kuşkusuz **şeytan** aralarına fesat sokar. Gerçekten şeytan, insan için apaçık bir düşman olmuştur.” (İsrâ, 17/53).

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا

“(Zalim kişi âhirette şöyle diyecek:) Zikir bana geldikten sonra andolsun beni ondan saptırdı. Öyle ya **şeytan** insanı yüzüstü bırakmıştı.” (Furkân, 25/29).

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ
أَصْحَابِ السَّعِيرِ

“Kuşkusuz **şeytan**, sizin için bir düşmandır, öyle ise onu düşman edinin. O, taraftarlarını sırf alevli ateşin halkından olmaları için çağırır.” (Fâtır, 35/6).

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

“Ey Âdem oğulları! **Şeytana** kulluk etmeyin diye size tavsiyede bulunmadım mı? Cidden o, sizin için apaçık bir düşmandır.” (Yâsîn, 36/60).

وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

“Sakın **şeytan** sizi çevirmesin, hakikaten o, sizin için apaçık bir düşmandır.” (Zuhruf, 43/62).

Şeytanın İkrarı

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“İş hükme bağlandığında **şeytan** dedi: ‘Kuşkusuz Allah size gerçek bir sözle söz vermişti. Ben de size söz vermiştim ama size karşı sözümde durmadım. Hem benim, üzerinizde bir yaptırım gücüm yoktu, sadece size çağrıda bulunmuştum siz de çağrıma evet demiştiniz. Artık beni kınamayın da kendilerinizi kınayın. Şimdi ben sizi kurtaramam, siz de beni kurtaramazsınız! Gerçekten ben, önceden beni ortaklık aracı yapmış olmanıza karşı çıkmıştım. Gerçekten zalimlere, elem veren bir azap vardır.” (İbrâhîm, 14/22).

كَمْثَلَ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

“(Bir de onların durumu) tıpkı **şeytanın** durumu gibidir ki, hani insana ‘küfret’ dedi. Küfredince de: ‘Ben senden ırağım, çünkü ben âlemlerin Rabbi olan Allah’tan korkarım’ deyivermişti.” (Haşr, 59/16).

Gökler Şeytana Karşı Koruma Altına Alınmıştır

وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ

“Ve onu, kovulmuş her **şeytandan** koruduk.” (Hicr, 15/17).

وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ

“Saygısız her şeytandan koruyarak.” (Sâffât, 37/7).

Hız. İbrahim'in Babasını Şeytana Karşı Uyarması

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا

“Babacığım! Şeytana tapma, çünkü şeytan Rahman'a karşı geldi.” (Meryem, 19/44).

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا

“Babacığım! Gerçekten ben, Rahman'dan sana bir azabın dokunup da şeytana dost oluvermenden korkuyorum.” (Meryem, 19/45).

6) Maddî Zarar Verme Gücü

Eyüb Peygamber Fiziksel Hastalığının Şeytandan Olduğunu Söylemişti

وَإِذْ كُرِّعَ بَعْدَنَا آيَاتُكَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ

“Kulumuz Eyyub'u da an. Bir zaman Rabbine: ‘Cidden ben (muztaribim) şeytan bana bir sıkıntı, bir acı dokundurdu!’ diye seslenmişti.” (Sâd, 38/41).

Kur'ân Şeytanın Sözü Değildir

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ

“O, kovulmuş şeytanın sözü de değildir.” (Tekvîr, 81/25).

II) ‘Şeytan’ Lafzının Çoğul Olarak Geçtiği Âyetler

Şeytanların İnsanları Ayartmaları

قُلْ اَنْدَعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلٰى اَعْقَابِنَا
بَعْدَ اِذْ هَدٰىنَا اللّٰهُ كَالَّذِى اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِىْنُ فِى الْاَرْضِ حَيْرَانَ
لَهُ اَصْحَابٌ يَدْعُوْنَهُ اِلَى الْهُدٰى اِثْنًا قُلْ اِنَّ هُدٰى اللّٰهُ هُوَ الْهُدٰى
وَاْمَرْنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعَالَمِيْنَ^٧

“De ki: Allah’ı bırakıp da bize fayda vermeyecek, bize zarar dokundurmayacak şeylerden mi isteyelim? **Şeytanların** kendisini ayartması yüzünden yeryüzünde şaşkın bir duruma düşmüşken arkadaşlarının: ‘Bize gel’ diye kendisini yola çağırdıkları kişi gibi ökçelerimiz üzerine geri mi çevriliriz? De ki: Kuşkusuz Allah’ın yoludur o yol! Âlemlerin Rabbine teslimiyet göstermemizle emrolunduk.” (En’âm, 6/71).

İnsan ve Cin Şeytanları

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِىْنَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحٰى
بَعْضُهُمْ اِلَى بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ غُرُوْرًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا
فَعَلُوْهُ فَذَرُهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ

“Böylece, her peygambere insan ve cin **şeytanlarını** bir düşman yaptık. Bunlar birbirlerini aldatmak için kimileri kimine sözün yaldızlısını telkin ederler. Rabbin dileseydi bunu yapmazlardı! Öyle ise onları uydurageldikleri iftiralarıyla başbaşa bırak.” (En’âm, 6/112).

Şeytanların Dostlarına Telkinleri

وَلَا تَاْكُلُوْا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهٗ لَفِسْقٌ وَّاِنَّ الشَّيَاطِىْنَ
لَيُؤْحُوْنَ اِلَى اَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَادِلُوْكُمْ وَاِنْ اَطَعْتُمُوْهُمْ اِنَّكُمْ
لَمُشْرِكُوْنَ^٨

“Üzerine Allah adı anılmamış olandan yemeyin, çünkü bu davranış yoldan çıkıştır. Kuşkusuz **şeytanlar**, sizinle mücadele etmeleri için dostlarına telkinlerde bulunurlar. Onlara boyun eğerseniz müşrik olmuşsunuzdur!” (En'âm, 6/121).

Şeytanlar ve İnsanlar Cehennemin Çevresinde Dizüstü Bir Araya Toplanacaklar

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا

“Evet Rabbine yemin ederim ki Biz onları ve o **şeytanları** kesin-kes mahşere toplayacağız, sonra onları cehennemin etrafında dizüstü hazır bulunduracağız.” (Meryem, 19/68).

Şeytanlar Kâfirlere de Tebelleş Edilmişlerdir

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤْزُهُمْ أَزًّا

“Görmedin mi? Biz **şeytanları** o kafirlerin üzerine salmışız, onları oynatıp kıvrandırıyorlar.” (Meryem, 19/83).

Hız. Süleyman'ın Şeytan Dalgıçları ve Yapı Ustaları

وَمِنَ الشَّيَاطِينَ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ

“**Şeytanlardan** da onun (Süleyman) için dalgıçlık edenleri ve daha başka iş için çalışanları emrine vermiştik ve hep onları zapteden Bizdik.” (Enbiyâ, 21/82).

وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ

“**Şeytanları** da (Süleyman'ın emrine verdik! Onlardan) alabildiğine bina inşâ eden, alabildiğine dalgıçlık yapan herkesi.” (Sâd, 38/37).

Şeytanların Dürtüştürmeleri Bir Gerçektir

وَقُلْ رَبِّ اعُوْذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ

“Ve de ki: Rabbim! **Şeytanların** dürtüştürmelerinden Sana sığınırım.” (Mü'minûn, 23/97).

Şeytanlar Kur'an'ın İndirilişinde Hiçbir Şekilde Müdâhil Olamamışlardır

وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ

“Ve bunu şeytanlar indirmedir.” (Şuarâ, 26/210).

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ

“Bu onlara hem yaraşmaz, hem güçleri yetmez.” (Şuarâ, 26/211).

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ

“Çünkü onlar (yapılan vahyi) işitmekten kesin şekilde uzak tutulmuşlardır.” (Şuarâ, 26/212).

Şeytanların Fitlerinin Etkili Olduğu Kişiler

هَلْ أَنْبِئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنْزَلُ الشَّيَاطِينُ

“Şeytanların kimin üzerine inceklerini size haber vereyim mi?” (Şuarâ, 26/221).

تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ

“Vebâl yüklenici her bir sahtekâr üzerine inerler.” (Şuarâ, 26/222).

Şeytanların Fiziksel Bünyeye Sahip Oldukları

طَلَعَهَا كَأَنَّهُ رُؤُوسُ الشَّيَاطِينِ

“O ağacın tomurcuğu sanki, şeytanların başlarıdır.” (Sâffât, 37/65).

Dünya Göğü Bile Şeytanlara Karşı Korunmuştur

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ

“Ululuğum hakkı için Biz o dünya göğünü takım takım kandillerle donattık ve onları şeytanlar için atış yapılan mermiler yaptık. Hem onlar için o çılgın ateş azabını hazırladık.” (Mülk, 67/5).

III) 'Şeytan' Lafzının Tekil ve Çoğul Olarak Geçtiği Âyetler

Şeytanların Dost ve Kardeşleri

Şeytanların Bizi Gördükleri Haber Veriliyor

يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمُ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَاتِرَهُمَا إِنَّهُ يَرَائِكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

“Ey Âdemoğulları! **Şeytan**, anne ve babanızı, çirkin yerlerini kendilerine göstermek için elbiselerini soyarak cennetten çıkardığı gibi sizi de sakın fitneye sürüklemesin. Çünkü o, (evet) o ve askerleri sizi, sizin kendilerini görmediğiniz yerlerden görürler. Gerçekten biz, **şeytanları** imana gelmeyenler için dostlar yaptık.” (A'râf, 7/27).

إِنَّ الْمُبْذَرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا

“Kuşkusuz saçıp savuranlar **şeytanların** kardeşleri olmuşlardır. **Şeytan** ise Rabbine karşı pek nankörlük etmişti.” (İsrâ, 17/27).

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ

“Bir grubu doğruya iletti. Bir grup üzerine ise sapıklık hak oldu. Çünkü onlar Allah dışında **şeytanları** dostlar edindiler. Üstelik kendilerinin doğru yolda olduklarını sanıyorlar.” (A'râf, 7/30).

IV) İnsan Şeytanları Olarak Nitelendirilenler

a) Münafıklar

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ
قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِؤْنَ

“İman etmiş kişilere rastladıklarında: ‘İman ettik’ derler. Şeytan-
larının yanına vardıklarında ise: ‘Biz sizlerle beraberiz, biz sadece
onları alaya alıp duruyoruz’ derler.” (Bakara, 2/14).

b) Sihirbazlar

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ
وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ
عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ
أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا
مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا
لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

“Şeytanların, Süleyman’ın saltanatı hakkında okuyageldikleri şe-
ye uydular. Oysa Süleyman küfre sapmamıştı. Ne var ki şeytanlar
(şeytan ruhlu insanlar) küfre sapmışlardı, halka sihri ve Babil’de o
iki meleğe Hârut ile Mârut’a indirileni öğretiyorlardı. Halbuki o iki
melek: ‘Biz bir imtihan aracıyız, sakın küfre sapma’ demedikçe hiç
kimseye öğretmiyorlardı. O iki melekten, sayesinde kişi ile eşinin
arasını açacakları şeyi öğreniyorlardı. Bununla birlikte o öğrendikle-
riyle Allah’ın izni olmadıkça kimseye zarar veremediler. Kendilerine
zarar verecek, kendilerine menfaati dokunmayacak şeyi öğreniyor-
lardı. Yemin olsun ki her kim onu almışsa onun için ahirette hiç na-
sip olmayacağını gerçekten bilmişlerdi. Karşılığında canlarını sattık-
ları şey ne çirkindir! Keşke bilselerdi.” (Bakara, 2/102).

V) Şeytanın Mürâdifi Olarak Kullanılan İsimler

a) İblis

Farklı Sûrelerde İblis'in Âdem'e Secde Etmemesi Olayı

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ
وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

“Ve o vakit meleklerle: ‘Âdem’e secde edin’ dedik; hemen secde ettiler. Ancak **İblis** dayattı, kibirlenmek istedi. Zâten o kâfirlerdendi.” (Bakara, 2/34).

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا
إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ

“Gerçekten sizi yarattık, ardından sizi biçimlendirdik, sonra meleklerle: ‘Âdem’e secde edin’ dedik. Hemen secde ettiler. Ancak **iblis**, secde edenlerden olmadı.” (A'râf, 7/11).

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ

“**İblis** hâriç! O, secde edenlerle birlikte olmağa yanaşmadı.” (Hicr, 15/31).

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ ءَأَسْجُدُ
لِمَنْ خَلَقْتُ طِينًا

“Bir zaman meleklerle: Âdeme secde edin demiştik. Onlar da secde etmişlerdi. Ancak **İblis** (secde etmemiş şöyle) demişti: Çamurdan yarattığın bir kimseye mi secde edeceğim?” (İsrâ, 17/61).

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ
فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ
عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا

“Bir zaman meleklerle: ‘Âdem’e secde edin’ demiştik de hemen secdeye varmışlardı. Ancak **İblis** secde etmemiştir. O cinlerdendi, Rabbinin buyruğundan çıktı. Şimdi beni bırakıp onu ve soyunu mu dostlar ediniyorsunuz? Oysa onlar size düşmandır. Zâlimler için ne kötü bir trampa!” (Kehf, 18/50).

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى

“Ve o zamanı düşün ki meleklerle: ‘Âdeme secde edin’ dedi, hemen secde ettiler. Ancak **İblis** dayattı (secde etmedi).” (Tâhâ, 20/116).

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

“Ancak **İblis** (secde) etmedi. Kibirlenmek istedi. Öyle ya o kâfirlerden idi.” (Sâd, 38/74).

İblis’in Âdem’e Secde Etmeyişinin Gerekçeleri

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ إِلَّا تَكُونُ مَعَ السَّاجِدِينَ

“(Allah): ‘Ey **İblis**! Secde edenlerle olmaman için gerekçen nedir?’ buyurdu” (Hicr, 15/32).

قَالَ مَا مَنَعَكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

“(Allah) buyurdu: ‘Sana emrettiğimde, secde etmemen için seni ne engelledi?’ (**İblis**): ‘Ben ondan hayırlıyım, beni bir ateşten yarattın, onu ise bir çamurdan yarattın’ dedi.” (A’râf, 7/12).

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيدِي اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ

“(Allah) buyurdu: Ey **İblis**! İki elimle yarattığıma secde etmenden seni ne alıyordu? Kibirlenmek mi istedin yoksa yücelerden mi oldun?” (Sâd, 38/75).

İblis'in Cennetten Kovulması

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ

“(Allah) buyurdu: Hemen oradan in, orada büyüklük taslayamazsın, derhal çık, gerçekten sen alçaklardansın.” (A'râf, 7/13).

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْذُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ

“(Allah) buyurdu: Yerilmiş ve kovulmuş olarak çık oradan. Onlardan sana kim uyarsa kesin cehennemi hep sizlerle dolduracağım.” (A'râf, 7/18).

İblis'e İnsanları Yoldan Çıkarma İmkânları Bahşedilmesi

قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يَبْعَثُونَ

“(İblis:) ‘Diriltilecekleri bir güne değin bana süre ver’ dedi.” (A'râf, 7/14).

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ

“(Allah) buyurdu: Elbette sen süre verilenlerdensin.” (A'râf, 7/15).

قَالَ فِيمَا آغَاوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ

“(İblis) dedi: Beni azdırmana karşılık onlar(ı saptırmak) için senin doğru yolun üzerine oturacağım.” (A'râf, 7/16).

ثُمَّ لَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

“Sonra kendilerine, önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Çoklarını şükredenler bulmayacaksın.” (A'râf, 7/17).

İblis'in Bütün Orduları da Tepeleri Üstüne Cehenneme Atılırlar

وَجُنُودَ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ^ط

“Ve İblis'in bütün orduları (cehenneme atılmışlardır)!” (Şuarâ, 26/95).

İblis İnsanları Yoldan Çıkarmada Başarıya Ulaştı

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

“Andolsun gerçekten İblis, onlarla ilgili sanısını doğru çıkardı. Çünkü inananlardan bir grup hariç hepsi kendisine uydular.” (Sebe', 34/20).

b) Tâğût⁴

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ
وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

“Dinde hiç zorlama yoktur, gerçekten doğruluk sapıklıktan ayrılmıştır. Artık Tâğût'a sırt çevirip Allah'a inanan hakikaten, kopmayacak en sağlam kulpa yapışmıştır. Allah pek iyi duyardır, pek iyi bilendir.” (Bakara, 2/256).

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا أَوْلِيَائُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

“Allah, iman edenlerin dostudur, kendilerini karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Küfreden kimselere gelince onların dostları bütün

⁴ Tâğût, isyankâr, azgın, din tanımayan, Allah'a kafa tutan manalarına gelir. Bu kavramın geçtiği âyetler dikkatle incelendiğinde bunun 'İblis' kavramıyla mürâdif olduğu yerler olduğu gibi, ondan farklı olarak da kullanıldığı görülür. Buna göre şeytan/şeytanlar, insanları hak yoldan saptıranlar, küfrün bayraktarlığını yapanlar, küfrü, şirki sembolize eden ideolojilerin birer Tâğût olduğunu söylemek mümkündür.

Tâgût'lardır, onları aydınlıktan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar ateşin halkıdır. Onlar orada hep kalacaklar." (Bakara, 2/257).

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ
وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا

"Kendilerine Kitap'tan bir pay verilenlere bakmadın mı? Cibte ve **Tâgût**'a inanıyorlar, küfre sapmış olanlar için: 'Bunlar o inanmış-lardan daha doğru yoldadırlar' diyorlar." (Nisâ, 4/51).

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ
وَمَا نُزِّلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ
أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا

"Bakmaz mısın sana indirilene, senden önce indirilene iman ettik-lerini sanan şu kimselere ki kendisini inkâr etmeleriyle emrolunduk-ları **Tâgût** önünde muhakemeleşmelerini istiyorlar. Oysa şeytan on-ları pek uzak bir sapıklıkla saptırmak istiyor." (Nisâ, 4/60).

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ
الطَّاغُوتِ فَفَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا

"İman edenler Allah yolunda savaşırlar. Küfredenler ise **Tâgût**'un yolunda savaşırlar. Öyle ise şeytanın dostlarına karşı savaşın. Cid-den şeytanın tuzağı pek zayıftır." (Nisâ, 4/76).

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ
مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ

"De ki: Size, ceza bakımından Allah katında bundan daha kötüsü-nü haber vereyim mi? Allah'ın kendisine lanet ettiği, kendisine ga-zap buyurduğu kimse ile kendilerinden maymun ve domuzlar yaptığı ve **Tâgût**'a perestişte bulunanlar. İşte onlar! Yerce en kötü durumda ve yolun düzünden en çok sapmış olanlardır." (Mâide, 5/60).

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ⁵
فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ^ط فَسِيرُوا
فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

“Andolsun her ümmet içinde: ‘Allah’a kulluk edin, **Tâğût**’tan uzak durun’ diye (tebliğle görevli) bir peygamber göndermişizdir. Onlardan kimine Allah hidâyet etmiş, içlerinden kimine de sapıklık hak olmuştu. Haydi yeryüzünde gezin ve o yalancıların sonu nasıl olmuş görün.” (Nahl, 16/36).

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَن يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى
فَبَشِّرْ عِبَادِ^ل

“**Tâğût**’tan, ona kulluk yapmalarından kaçınmış olanlar ve Allah’a yönelmiş olanlar, onlara müjde vardır. Haydi muştula kullarımı.” (Zümer, 39/17).

c) Hannâs⁵

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ^ل

“o pek sinsî vesvesecinin şerrinden,” (Nâs, 114/4).

Şeytanın Fit Yöntemleri

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِهِمَا وَقَالَ مَا
نَهَىٰكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَن تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ

⁵ Sürekli kötülük telkin eden, işe yaramaz şeyler öneren, fit veren, alabildiğine fiskoslar verip insanı yoldan çıkarmaya uğraşan manalarına gelen bu lafızla ‘şeytan’ın murad edildiği doğrultusundaki yorumlar dikkate alınarak bu lafza da şeytanın müradif isimleri arasına da yer verilmiştir.

“Derken **şeytan**, ikisinden gizlenmiş olan ayıp yerlerini kendilerine açmak için ikisine **vesvese** verdi ve: ‘Sizi Rabbiniz bu ağaçtan yemeyi, iki melek olursunuz veya ikiniz de burada sürekli kalanlardan olursunuz diye yasakladı’ dedi.” (A'râf, 7/20).

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبُلَىٰ

“Derken **şeytan** ona **vesvese** verdi ve: ‘Ey Âdem sana, sonsuzluk ağacını, eskimeyecek ebedî saltanat(ın yolunu) göstereyim mi?’ dedi” (Tâhâ, 20/120).

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

“Hem ululuğuma yemin ederim ki gerçekten insanı Biz yarattık, nefsinin onu ne ile **vesveselendirdiğini** biliriz. Biz ona şah damarından daha yakınız.” (Kâf, 50/16).

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ

“o pek sinsi **vesvesecinin** şerrinden,” (Nâs, 114/4).

الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ

“Ki insanların sinelerinde **vesvese** verir durur.” (Nâs, 114/5).

d) Nefs⁶

1) Tekil Olarak Geçtiği Yeler

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ

“Derken **nefsi** kendisi hesabına kardeşini öldürmeğe istek göster di, o da onu öldürdü ve hüsrana uğrayanlardan oldu.” (Mâide, 5/30).

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
أَنْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي
نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

“Âyetlerimiz apaçık belgeler olarak kendilerine okunduğunda bize kavuşmayı ummayanlar: ‘Bize, bundan başka bir Kur’an getir veya bunu değiştir’ dediler. De ki: ‘Onu **nefsinden** (kendi arzuma göre) değiştirmem benim için olacak bir şey değildir. Ben sadece bana vahyedilene uyarım. Rabbime karşı gelirsem büyük bir günün azabından korkarım’.” (Yûnus, 10/15).

قَالَ هِيَ رَأَوْدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ
قَمِيصُهُ قَدْ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقْتُ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ

“Yusuf: ‘O (kadın yanıma gidip-gelerek) **nefsinden** yararlanmak istedi’ dedi. Bunun üzerine kadının ailesinden bir erkek tanık şöyle tanıklık etti: Gömleği önden yırtıksa kadın doğru söylüyor, o (erkek yalancılardandır).” (Yûsuf, 12/26).

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ
قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرِيهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

⁶ Burada nefis/enfûs lafızlarının hevâ, keyif ve arzu anlamlarının ağır bastığı âyetlerle etkin bir varlık olarak nitelendirildiği âyetlere yer verilmiştir.

“Şehirde birtakım kadınlar: ‘Aziz’in karısı gencine gidip-geliyor, **nefsinden** kam almak istiyormuş, sevgi yüreğinin zarına işlemiş! Gerçekten biz, elbette onu apaçık bir çılgınlık içinde görüyoruz’ dedi.” (Yûsuf, 12/30).

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ
وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرُهُ لَيُصْجَنَ وَلَيَكُونًا مِنَ الصَّاغِرِينَ

“(Kadın) dedi: İşte size kendisiyle ilgili olarak beni kınadığınızı ki şî. Gerçekten **nefsinden** murat almak için ona yaklaştım. Ama o iffetli davrandı. Eğer kendisine emrettiğimi yapmazsa elbette zindana tıkilacak ve küçülenlerden olacak.” (Yûsuf, 12/32).

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا
عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْأُنْحُسُ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ
عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ

“(Melik) dedi: ‘(Ey kadınlar) Yusufu arzulayıp **nefsinden** kâm almak istediğinizde durumunuz ne idi?’ Dediler: ‘Hâşa! Allah için biz onda herhangi bir kötülük bilmedik.’ Aziz’in kadını: ‘İşte şimdi gerçek ortaya çıktı. Ben, onu arzulamış, **nefsinden** kâm almak istemiş-tim. Gerçekten o doğrulardandır’ dedi.” (Yûsuf, 12/51).

وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي
غَفُورٌ رَحِيمٌ

“**Nefsimi** temize çıkarmam, çünkü **nefis** elbette hep kötülüğü emreder. Ancak Rabbimin esirgediği hariç. Cidden Rabbim çok bağışlayıcıdır, çok merhametlidir.” (Yûsuf, 12/53).

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ
فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي

“Sâmirî: ‘Ben onların görmediklerini gördüm de Elçinin izinden bir avuç (toprak) avuçlayıp onu attım ve **nefsim** bana böyle hoş gösterdi, dedi.” (Tâhâ, 20/96).

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

“Hem ululuğuma yemin ederim ki gerçekten insanı Biz yarattık, **nefsinin** onu ne ile vesveselendirdiğini biliriz. Biz ona şah damarından daha yakınız.” (Kâf, 50/16).

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ
وَمَنْ يُوقْ شَحْ نَفْسِهِ فَاُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

“Onun için gücünüz yettiği kadar Allah’a sığının, dinleyin, itâat edin, infak edin, kendileriniz için hayır yapın. Her kim de **nefsinin** hırsından korunursa işte onlar felâh bulanlardır.” (Teğâbun, 64/16).

وَلَا تُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ

“Yine yoo.. Yemin ederim o **kendini kınayan kişiye** (nefs-i levvâ-me’ye).” (Kıyâme, 75/2).

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ

“Her kim de Rabbinin makamından korkmuş ve **nefsini** arzudan alıkoymuşsa,” (Nâziât, 79/40).

يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ

“Ey Rabbine saygı gösteren huzura **ermiş nefis!**” (Fecr, 89/27).

ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً

“Hoşnut olarak ve hoşnut edilmiş olarak Rabbine dön.” (Fecr, 89/28).

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي

“Gir kullarımın içine.” (Fecr, 89/29).

وَادْخُلِي جَنَّتِي

“Gir cennetime.” (Fecr, 89/30).

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّيْتَهَا

“Bir **nefse** ve onu düzenleyene,” (Şems, 91/7).

فَالْهَمَّهَا فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا

“Sonra da ona bozukluğunu ve korunmasını ilham edene!” (Şems, 91/8).

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّيْهَا

“Onu temizlikle parlatan gerçekten felah bulmuştur.” (Şems, 91/9).

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّيْهَا

“Onu kirletip gömen ise ziyan etmiştir.” (Şems, 91/10).

2) ‘Enfüs’ Şeklinde Çoğul Olarak Geçtiği Yerler

وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

“Eğer bir kadın, kocasının hırçınlığından veya yüz çevirmesinden ötürü kocasından korkarsa barışmak için kendi aralarını düzeltmelerinde üzerlerine bir günah yoktur. Barışmak daha hayırlıdır. **Nefisler** cimriliğe hazır edilmiştir. Güzellik sergilerseniz, sakınırsanız kuşkusuz Allah yapageldiklerinizden haberdardır.” (Nisâ, 4/128).

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ وَآرَسُولْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا كَلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ

“Gerçekten İsrailoğullarının misakını aldık, kendilerine elçiler gönderdik. Her ne zaman bir peygamber kendilerine **nefislerinin** istemediği bir şeyi getirdiyse bir grubu onu yalanlamışlar, bir grubu da onu öldürmüşlerdi.” (Mâide, 5/70).

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ

“İçlerinden pek çoğunun küfre sapanları dost edindiklerini görürsün. **Nefislerinin** kendileri için hazırlayıp sunduğu ne kötü! Allah onlara gazap etmiştir. Azap içinde ise onlar sürekli kalacaklar.” (Mâide, 5/80).

وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ

“Üzerinde uydurma bir kan bulunan gömleğini getirdiler. Dedi: Bilakis size, **nefisleriniz** bir işi süslemiş. Artık (benim görevim) güzel bir sabırdır. Sizin nitelendirdiklerinize karşı yardımı istenilecek Allah'tır.” (Yûsuf, 12/18).

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

“Dedi: Doğrusu **nefisleriniz** size bir işi süslemiş. Artık (bana düşen güzel bir sabırdır. İhtimal Allah hepsini birlikte bana getirir. Kuşkusuz O'dur çok iyi bilen, çok hikmetli'.” (Yûsuf, 12/83).

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ

“Onun uğultusunu bile duymazlar. Ve bunlar **nefislerinin** istediğinde ebedî kalacaklardır.” (Enbiyâ, 21/102).

نَحْنُ أَوْلَىٰكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَىٰ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ

“Biz, dünya hayatında da ahirette de dostlarınızız. Orada sizin **nefislerinizin** çekeceği şeyler vardır. Orada sizin isteyeceğiniz vardır.” (Fussilet, 41/31).

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

“Üzerlerinde/çevrelerinde altın tepsiler ve kadehlerle dolaşılır. Orada **nefislerin** çekeceği, gözlerin zevk alacağı nimetler vardır. Siz orada sürekli kalacaksınız.” (Zuhurf, 43/71).

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ

“Onlar hiçbir şey değil, sırf sizin ve atalarınızın taktığınız birtakım kuru isimler... Allah onlara öyle bir saltanat indirmede, yalnız zanna ve **nefislerinin** sevdasına uyuyorlar. Oysa Rab'lerinden kendilerine doğru yolu gösteren kılavuz geldi.” (Necm, 53/23).

Üçüncü Bölüm

Kitaplara İman

1. Kur'an,

Kur'an'ın isim olarak Geçtiği Ayetler.

I. Kur'an'ın Kitap Lafzı ile Vurgulandığı Âyetler

II. Kitap Lafzı ile Kur'an'ın Murad Edildiği Yorumunun Yapıldığı Âyetler

III. Kur'an Âyet ve Sûrelerinin "Nüzûl" Masdarından Türemiş Fiiller ile Vurgulanması

IV. Kur'an'ın İsimleri

V. Kur'an'ın Okunması Konusunda Kullanılan Fiiller

2- Tevrat, Zebûr ve İncil

Diğer Semâvî Kitap ve Sayfalar.

I. Tevrat ve İncil

A) Tevrat ve İncil'in Açıkça Zikredildiği Âyetler

B) 'el-Kitâb' Lafzı ile Murad Edilen Eserler

C) Hz. Musa ile Harun'a Ortak Verilen Eser

D) Hz. Musa'ya Yazılı Levhalar Bahşedilmişti

II. Zebûr

III. Zübûr ve Suhuf

III. Bölüm: Kitaplara İman

Tanım ve Tesbitler

1) Kur'an

Kur'an'ın İsim Olarak Geçtiği Âyetler

• Kur'an Ramazan Ayında İndirildi • Kur'an Üzerinde Düşünmüyorlar mı? • Üstlere Rastgele Sorular Sorulmasının İyi Olmayacağını İpuçları • Kur'an'ın Evrenselliğinin Bir Belgesi • Okunmakta Olan Kur'an'ı Dinleyin • Üç Büyük Kitapta İnananlara Gösterilen Bir Hedef ve Bunun Karşılığı • Kur'an'ın Dışına Çıkılmasını Veya Kur'an'ın Değiştirilmesini Teklif Edenlere Verilecek Cevap • Kur'an Okuduğunuz Sırada da Tepe-nizde Bulunuruz • Kıssaların En Güzelini İçerir • Şifreli İfâdeler: 'Saye-sinde Dağların Yürütüldüğü Bir Kur'an Olsaydı!..' • Kur'an Okumaya Başlanıldığında Bile Allah'a Sığınılması Emrediliyor • Kur'an, İnsanlık Âlemi İçin En Doğru Yolun Ne Olduğunu Gösterir • Kur'an'daki Tekrar-ların Esprisi • Kur'an'dan Perdelenenler • Kur'an'da Bazı Olaylara İn-sanları Sınamak İçin Yer Verilmiştir • Kur'an İnananlara Özgü (Ma'nevî) Şifâlar İçerir • Kur'an Benzerinin Ortaya Konulamayacağı Hususunda Kâinâta Meydan Okuyor • Kur'an'ın Âyetlere Ayrılmasının ve Parça Par-ça İndirilmesinin Nüktesi • Arapça Bir Kur'an • Toplumun Kur'an'ı Dış-ladı • Semâvî Kitaplara İnanmayan Kafirlerin Sözleri • Bu Kur'an'a Ku-lak Vermeyin • Kur'an ile Öğüt Ver • Düşünen Var mı? • Kur'an'dan Kola-yınıza Geleni Okuyun • Hem İsim Hem de Okuyuş Anlamında Yorum-lanmaya Elverişli Âyetler • Okuyuş Anlamında Yorumlanmaya Elverişli Âyetler.

I) Kur'an'ın ' کتاب Kitâb Lafzı ile Vurgulandığı Âyetler

Kur'an'ın Bir Hidâyet, Rehber Bir Kitap Olarak Nitelendirildiği Âyet-ler • Kur'an'ın Önceki Kitapları Tasdik Eden Bir Kitap Olduğunun Yan-sıtıldığı Âyetler • Kur'an'ın Hz. Peygamber Tarafından Öğretildiğinin Vurgulandığı Âyetler • Kitaba İman • Kitapla İndirilenler Üzerinde Düşünmeye Çağırان Âyetler • Kitab'ın Muhkem ve Müteşâbih Âyetlerden Oluştugu • Kitabın İndiriliş Amacı • Kitabı Sana Allah İndirdi • Kitapta Hükümler • Allah'ın Âyetlerine Küfredilen Yerde Durmayın • Detaylı Bir Kitap • Mübarek Bir Kitap • Uyarı ve Öğüt Kitabı • Kitaba Sarılanlar Övülüyor • Pek Hikmetli Kitap • Açıklayan Kitap • Rabbinden İndiril-miş Gerçek • Eğriliği Olmayan Bir Kitap • Okunması Emredilen ve Oku-nan Kitap • Kitapta İsimleri Anılanlar • Size Şan Sağlayan Kitap • Sa-na Kitap İndirilmişken Kâfirlere Arka Çıkma • Kitap Kimin Katından İndirilmiştir • Kitaba Vâris Kılınanlar • Pek İzzetli Bir Kitap.

II) ‘ کتاب =Kitâb Lafzı ile Kur’ân’ın Murad Edildiği
Yorumunun Yapıldığı Âyetler

III) ‘ نَزْل = nüzûl’ =Kur’ân’ Âyet ve Sûrelerinin
Masdarından Türemiş Fiiller ile Vurgulanması

A) İlâhî Mesajların ‘**Nezele, Enzele, Yünezzilü**’ Fiillerinin İkisi-
nin veya Üçünün Birlikte Geçtiği Âyetler ile İndirildiklerinin Yansı-
tılması • İnkâr Sebebi Kıskançlık • Hak Olarak İndirdik.

B) İlâhî Mesajların ‘Nezzele=parça parça indirdi/Nezzelnâ=parça
parça indirdik’ Fiilleri ve ‘Tenzîl=parça parça indirme’ Masdarı ile
Bildirildiğinin Vurgulandığı Âyetler.

a) ‘**Nezzelnâ**=indirdik’ Fiili ile Yansıtılanlar • Kulumuza İndirdi-
ğimizde Şüpheniz Varsa,

b) ‘**Tünezzel/Yünezzil**=indirilir/indirir’ Filleri ile Aksettirilenler
• İnanmasalar da Yine de Endişe Duyuyorlardı • Kuluna Apaçık
Âyetleri İndirendir,

c) ‘**Tenzîl**=indirilme’ Masdarı ile Vurgulananlar,

d) ‘**Nüzzile/Nüzzilet**=indirildi’ Fiili ile Gündeme Getirilenler •
Muhammed’e İndirilene ve Bu Konuda Bir Sûre İndirilse.

e) ‘**Nezele**=indirdi’ Fiili ile Bildirilenler • Allah Bir Şey İndirme-
di Dedik,

C) İlâhî Mesajların ‘**İnzâl**=indirme’ Masdarından Türeyen Fiiller
ile Yansıtılmaları,

a) ‘**Enzeltü**=indirdim’ Fiili ile İlâhî Mesajların İndirildiğinin
Yansıtıldığı Âyetler • İndirdiğime İnanın,

b) ‘**Enzelnâ**=indirdik’ Fiili ile İlâhî Mesajların İndirildiğinin Yan-
sıtıldığı Âyetler • Sana İndirdik,

c) ‘**Enzelte**=indirdin’ Fiili ile İlâhî Mesajların İndirildiğinin Yan-
sıtıldığı Âyetler • İndirdiğine,

d) ‘**Enzele**=indirdi’ Fiili ile İlâhî Mesajların İndirildiğinin Yansı-
tıldığı Âyetler • Allah’ın İndirdiğine İnanın Denildiğinde • Sana İn-
dirdiğine • Kim Allah’ın İndirdiği ile Hüküm Vermezse • Allah’ın İn-
dirdiği ile Hüküm Ver • Hz. Peygambere: ‘Allah’ın İndirdiğinin Ben-
zerini Ben de İndireceğim’ Diyenler Olmuştu,

e) ‘**Ünzile/Ünzilet**=indirildi’ Fiili ile İlâhî Mesajların İndirildiği-
nin Yansıtıldığı Âyetler • Sana İndirilene, Ona İndirilene • Ona İndi-
rilmeli Değil mi İdi • Peygambere İndirilene • Bir Sûre İndirildiğin-
de • Size İndirilene Uyun • Allah’ın Bilgisi Dahilinde İndirilmiştir.

Kitaplara İman

Tanım ve Tesbitler

‘Kitâb’ sözcüğü ‘yazdı’ anlamına gelen ‘ketebe’ fiilinin masdarıdır. Çeşitli düşünceleri ihtivâ eden, birbirleri ile irtibatlı kelime ve cümlelerden oluşan bir yazıya ‘kitap’ dendiği gibi; bir mektuba da ‘kitap’ denilebilir. Çoğulu ‘kütüb’dür. Bazı araştırmacıların açıklamalarına bakılırsa ‘kütüb’ ve ‘kitâb’, iki meşin ve sahtiyânî iki sıırım ile birbirine çatmak manasına konu olup daha sonra örfte yazı ile harfleri birbirine zam ve cem eylemek anlamında kullanılmıştır. Kur’ân-ı Kerim’de her ikisi de zikredilmiştir. ‘İlâhî kitaplara iman etmek’ sözü ile Allah Teâlâ’nın peygamberlerine vahyettiği ‘suhuf=sayfalar’a iman vurgulanır.

Suhuf yazılı nesne anlamına gelen ‘sahîfe’ kelimesinin çoğuludur. Bu bakımdan Allah tarafından vahyedilen kitaplara ve Kur’ân’a ‘suhuf’ adı da verilir. Nitekim Abese: “O Kur’ân, yüksek tutulan, tertemiz değerli sayfalardadır” buyurulmuştur.

Allah Teâlâ’nın indirdiği kitaplara inanmak Şeriat ve akıl açısından bir zorunluluktur. Şeriat açısından zorunluluktur; çünkü Allah Teâlâ Kur’ân’ın değişik âyetlerinde bunu emretmiştir. Akıl açısından da bir zorunluluktur, zira izan sahibi bunun zarureti kavramakta güçlük çekmez. En şerefli bir varlık olarak yaratılan insan daha kendisi yaratılmadan düşmanı yaratılmış, varlık âlemine getirilince de bünyesine nefsi yerleştirilmiştir. Böylece iç ve dış düşmanlara boy hedefi yapılmıştır. Dolayısıyla bu düşmanlara karşı koyabilmesi için Allah ona saadet yollarını gösteren, kemal mertebelerini bildiren mukaddes kitaplar göndermiş, emirler vermiş, yasaklar koymuştur.

Allah Teâla her topluma elçiler, sayfalar, kitaplar¹ ve mesajlar göndermiştir. Bunların bazıları günümüze kadar ulaşmış bazıları da ulaşmamıştır. Bize semâvî kitapların genel muhtevâlarını bildiren tek kaynak Kur’ân’dır. Çünkü hakkıyla korunmuş, fazlalıktan, ek-

¹ Akaid ve ilmiyal nevindeki eserlerde semâvî kitap ve sayfalar ile alâkalı olarak şu özet malumat verilir: Allah Teâlâ dört büyük kitap ile yüz sayfa indirmiştir. Tevrâtı Musa’ya, Zebûr’u Davud’a, İncil’i İsa’ya, Kur’ân’ı peygamberimiz Muhammed’e; yüz aded sayfadan onunu Âdem’e, ellisini Şit’e, onunu İbrahim’e, otuzunu da İdris’e indirmiştir.

siklikten, tebdil ve tağyirden masûn ve mahfûz, Allah'tan telakki edildiği şekli ile elimizde bulunan yegâne İlâhî kitap odur. Yeryüzüne indirilmeye başlandığı andan itibaren satırlara geçirilmiş, sinelele nakşedilmiş, indirilen ilk âyetleri ile son âyetleri arasında geçen yirmi üç sene zarfında onlarca hafız tarafından ezberlenmiş, kısa süre sonra bu onlar yüzlere, yüzler binlere, binler on binlere, onbinler yüzbinlere yükselmiş, kabileler, kavimler, milletler, devletler, cihan imparatorlukları hizmetine koşmuş.

1) Kur'ân²

Kur'ân'ın İsim Olarak Geçtiği Âyetler

Kur'ân Ramazan Ayında İndirildi

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ
مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ
وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرٍ يُرِيدُ
اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ
وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَيْكُم وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

² Sözcük olarak 'gufrân' kalıbında 'kirâat=okuma' anlamında masdardır. Kur'ân, Allah Teâlâ tarafından Hz. Muhammed -sallallahu aleyhi ve selem-'e Arapça olarak indirilip bize tevâ-türen (kendisinde hiç kuşku bulunmayan bir haberle) ulaştırılan kitabın adıdır. Kur'ân laf-zı âyetlerde isim olarak geçtiği gibi okuma anlamında masdar olarak da geçer. Kitap niteli-ğine 'kitâb' lafzı ile işâret edildiği gibi farklı isim ve sıfatlarla da anılır. İsim olarak yer al-dığı âyetlerde kendisi üzerinde düşünölmeye, evrenselliğine, mesajlarının iyi alğınması-na, gündeme getirdiklerine kulak verilmesine, akılların işletilmesine, taklitçilikten kaçınılmasına çağırır. Biz Kur'ân'ın bu ve benzeri vurgularını arabaşlıklarla yansıtmaya çalış-tık. Süre ve sûrelerdeki tertibe göre Kur'ân'ın anıldığı ve niteliklerinin vurgulandığı âyetleri şöyle sıralayabiliriz: (Bakara, 2/3, 99, 121, 136, 174, 176, 213; Nisâ, 4/47, 82, 105, 113, 116, 174; Mâide, 5/15, 16, 48, 49, 67, 68; En'âm, 6/19, 50, 66, 155, 156, 157; A'râf, 7/2, 3, 52, 170, 203, 204; Ra'd, 13/1, 3, 31, 37; İbrâhîm, 14/52; Hicr, 15/9; Nahl, 16/43, 44, 64, 89; Yûnus 10/108; Hûd 11/17; Yûsuf 12/102, 104; el-İsrâ 17/19; Tâhâ 20/99, 100; Enbiyâ, 21/50; Furkân 25/1, 33; Şuarâ' 26/2, 192, 210; Neml 27/1, 92, 93; Kasas 28/51, 52, 53, 85; Ankebût 29/45; Rûm 30/58; Lokmân 31/2; Sebe' 34/6; Sâd 38/29, 55; Mü'min, 40/2; Fussilet 41/2, 3, 4, 41, 42, 44, 52; Şûrâ 42/3, 7, 17, 52; Zuhurf 43/3, 4, 43; Duhân 44/3, 58; Câsiye, 45/2; Ahkâf, 46/1, 12, 29, 30, 31; Muhammed 47/2, 24; Kamer 54/17, 22, 32, 40; Vâkıa 56/77, 78, 79, 80; Haşr, 59/31; Teğâbun 64/8; Talâk 65/10, 11; Kalem 68/52; Hâkka 69/40, 41, 42, 43, 48, 50, 51; Cinn 72/1, 2; Muzzemmil, 73/4, 20; Muddessir, 74/55; Kıyâme 75/16, 17, 18, 19; İnsân 76/23; Abese 80/11, 12, 13, 14, 15, 16; Tekvîr 81/19, 25, 27; Burûc 85/22; Alak, 96/1; Beyeine 98/3).

O Ramazan ayı ki, **Kur'an**, insanları irşad için hidayet ile hak ile batılı ayıran apaçık belgelerle onda indirildi. Artık içinizden kim bu aya şahit olursa onu oruçla geçirsin. Kim hasta olur veya bir yolculukta bulunursa tutamadığı günler sayısınca (başka günlerde tutsun). Allah size kolaylık diler, size zorluk dilemez. (Bu kolaylığı istemesinin sebebi) o sayılı günleri tamamlamanız ve sizi ilettiği doğru yolda Allah'ı ululamanız içindir. Belki siz şükredersiniz.” (Bakara, 2/185).

Kur'an Üzerinde Düşünmüyorlar mı?

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنُ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ
اِخْتِلَافًا كَثِيرًا

“Hâlâ **Kur'an**'ı iyice düşünmüyorlar mı? Eğer o Allah'tan başkasının katından olsaydı içinde elbette pek çok çelişkili sözler bulurlardı.” (Nisâ, 4/82).

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا

“Öyle olmasa **Kur'an**'ı bir düşünmezler mi? Yoksa kalpler üzerinde üst üste kilitleri mi var?” (Muhammed, 47/24).

Üstlere Rastgele Sorular Sorulmasının İyi Olmayacağına İpuçları

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبَدِّلَكُمْ تَسْأَلُكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلَ الْقُرْآنُ تُبَدِّلْ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ

“Ey iman edenler! Size açıklanması durumunda fenanıza gidecek şeylerden sormayın. **Kur'an** indirildiği sırada onlardan sorarsanız size açıklanır. Allah onlardan geçti. Allah pek bağışlayıcıdır, çok yumuşak davranandır.” (Mâide, 5/101).

Kur'an'ın Evrenselliğinin Bir Belgesi

قُلْ أَيْ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغْ أَيْنَكُم لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بِرَبِّكُمْ تَشْرِكُونَ

“De ki: ‘Şâhitlik noktasından hangi şey daha büyüktür?’ De ki: ‘Allah, benimle aranızda bir şâhittir. Bu Kur'an bana, sizi ve **ulaştığı herkesi**³ onunla uyarayım diye vahyolundu. Cidden siz, Allah ile birlikte başka tanrıların bulunduğuna gerçekten tanıklık mı ediyorsunuz?’ De ki: ‘Ben böyle bir tanıklık yapmam!’ De ki: ‘O, ancak bir tek tanrıdır ve doğrusu ben sizin ortak koştuklarınızdan uzağım!’” (En'âm, 6/19).

Okunmakta Olan Kur'an'ı Dinleyin

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

“**Kur'an** okunduğunda onu dinleyin ve susun ki rahmete mazhar kılınasınız.” (Ar'âf, 7/204).

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ

“Karşılarında **Kur'an** okunduğunda secde etmiyorlar?!” (İnşikâk, 84/21).

Üç Büyük Kitapta İnananlara Gösterilen Bir Hedef ve Bunun Karşılığı

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِآنَ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

“Kuşkusuz Allah, müminlerden canlarını ve mallarını cennet kendilerinin olmak üzere satın aldı. Allah yolunda savaşırılar, öldürürler, öldürülürler. (Bu), Tevrat'ta, İncil'de ve **Kur'an**'da üstlendiği gerçek bir vaaddir. Ahdine, Allah'tan daha vefalı kimdir? Haydi yaptığınızı bu alış verişinizle sevinin. İşte bu, odur o büyük kurtuluş.” (Tevbe, 9/111).

³ Bu ifâdeler Kur'an'ın evrenselliğine yorumlanmayacak da başka neye yorumlanacak?!

Kur'an Dışına Çıkılmasını veya Kur'an'ın Değiştirilmesini Teklif Edenlere Verilecek Cevap

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
أَنْتَ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي
نَفْسِي إِنْ أَتَّبَعُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

“Âyetlerimiz apaçık belgeler olarak kendilerine okunduğunda bize kavuşmayı ummayanlar: ‘Bize, bundan başka bir **Kur'an** getir veya bunu değiştir’ dediler. De ki: ‘Onu kendi tarafımdan değiştirmem benim için olacak bir şey değildir. Ben sadece bana vahyedilene uyayım. Rabbime karşı gelirim büyük bir günün azabından korkarım.’” (Yûnus, 10/15).

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

“Bu **Kur'an**, Allah’tan başkası tarafından uydurulacak bir şey değildir. O, ancak öncesindekinin tasdiki ve âlemlerin Rabbi tarafından olduğu hususunda hiç kuşku bulunmayan o Kitab’ın ayrıntısıdır.” (Yûnus, 10/37).

Kur'an Okuduğunuz Sırada da Tepenizde Bulununuz

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ
إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ
مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

“Sen hangi işte bulunsan, **Kur'an**’dan ne okusan ve sizler ne iş yaparsanız yapın, onun içine daldığınızda muhakkak üzerinizde göz-

cülerizdir! Ne yerde ne gökte zerre ağırlınca bir şey ne bundan daha küçüğü ne de daha büyüğü Rabbinden gizli değildir, illâ ki apaçık bir kitaptadır.” (Yûnus, 10/61).

Kıssaların En Güzeline İçerir

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنُ
وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ

“Sana, bu Kur'ân'ı vahyetmemizle **kıssaların en güzelini** sana anlatıyoruz. Oysa sen Kur'ân'ın indirilmesi öncesinden elbette habersizlerden idin.” (Yûsuf, 12/3).

Şifreli İfâdeler

'Sayesinde Dağların Yürütüldüğü Bir Kur'ân Olsaydı!..'

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَ بِهِ الْمَوْتَى بَلْ
لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِئِسَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى
النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ
تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ

“Eğer, kendisiyle dağların yürütüldüğü veya kendisiyle yerin par-parça edildiği yahut kendisiyle ölümlerin konuşturulduğu bir **Kur'an** olsaydı⁴ (yine inanmazlardı!). Daha doğrusu bütünüyle iş Allah'ın tekelindedir. İman etmiş olanlar (o kafirlerin imana girmeyeceklerinden) hâlâ umut kesmediler mi ki Allah dileseydi bütün insanları hidâyete erdirirdi! O küfredip duranlar var ya onlara, yaptıkları yüzünden büyük bir bela çaracak veya (büyük bela) yurtlarının yakınına konacak. Derken Allah'ın vaadi gelecek. Kuşkusuz Allah, belirlenmiş süreden caymaz.” (Ra'd, 13/31).

الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ

“Elif. Lâ. Râ. İşte şunlar sana! O Kitâb'ın âyetleri, açıklayıcı **Kur'ân'ın**.” (Hicr, 15/1).

⁴ Bu ifâdelerin zahirî anlamları dışında bazı güç şifrelerini içerdığını düşünüyorum.

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ

“Andolsun sana ikişerlerden yedi ve o büyük **Kur’ân**’ı verdik.” (Hicr, 15/87).

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ

“Onlar ki **Kur’ân**’ı parça parça yaptılar.” (Hicr, 15/91).

Kur’ân Okumaya Başlanıldığında Bile Allah’a Sığınılması Emrediliyor

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

“**Kur’ân**’ı okuduğunda o kovulmuş şeytandan hemen Allah’a sığın!” (Nahl, 16/98).

Kur’ân, İnsanlık Alemi İçin En Doğru Yolun Ne Olduğunu Gösterir

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا

“Kuşkusuz bu **Kuran** en doğru bir yola iletir ve iyi işleri yapan müminlere, gerçekten onlara büyük bir ödül olduğunu müjdeler.” (İsrâ, 17/9).

Kur’ân’daki Tekrarların Esprisi

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا

“Andolsun, öğüt alsınlar diye bu **Kur’ân**’da, türlü türlü açıklamalarda bulunduk (tekrarlar yaptık), oysa bu onların sadece uzaklaşmalarını artırıyor.” (İsrâ, 17/41).

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

“Andolsun gerçekten bu **Kur’ân**’da insanlar için her örnekten irad edip açıkladık. Ama insanların çoğunluğu illâ ki yaman kâfir olarak diretti.” (İsrâ, 17/89).

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا

“Andolsun bu **Kur'an**'da insanlar için her örnekten türlü türlü açıklama yaptık. Oysa insan, varlığın tartışmaya en düşkününü oldu.” (Kehf, 18/54).

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ

“Andolsun gerçekten bu **Kur'an**'da insanlara her örneği verdik. Yemin olsun onlara herhangi bir mucize getirsen küfre sapmış olanlar elbette: ‘Siz başka değil sadece iptalcilersiniz’ derler.” (Rûm, 30/58).

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

“Andolsun gerçekten bu **Kur'an**'da insanlar için her örnekten verdik. Belki onlar öğüt alırlar.” (Zümer, 39/27).

Kur'an'dan Perdelenenler

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا

“**Kur'an**'ı okuduğunda, senin ile âhirete inanmayanlar arasına gizli bir perde çekeriz.” (İsrâ, 17/45).

وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَى أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا

“Ve onu (Kur'an'ı) anlamalarını engellemek için kalplerinin üzerine örtüler, kulaklarının içine de bir ağırlık koyarız. **Kur'an**'da Rabbini, birliğini andığında uzaklaşarak arkalarını dönüp giderler.” (İsrâ, 17/46).

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ يُعْجِمِي وَيُعْرَبِي
قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ
وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ

“Eğer onu yabancı (dilden) bir **Kur’ân** yapsaydık: ‘Âyetleri ayrıntılı açıklanmış olmalı değil miydi? Yabancı dilden mi? Oysa (peygamber) Arap’ derlerdi. De ki: ‘O, inanmış kimseler için bir rehber ve bir şifadır.’ İman etmeyenlere gelince, onların kulaklarında bir ağırlık vardır ve **Kur’ân** onlara bir zulmettir. İşte onlar, uzak bir yerden sesleniliyorlar.” (Fussilet, 41/44).

Kur’ân’da Bazı Olaylara İnsanları Sınamak İçin Yer Verilmiştir

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرُّءْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ
إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا
يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا

“Bir zaman sana: ‘Kuşkusuz Rabbin insanları çepçevre kuşatmıştı’ demiştik. Sana gösterdiğimiz o temâşâyı da, **Kur’ân’da** lanetlenmiş o ağacı da insanlar için bir sınav olmak üzere yapmıştık. Kendilerini korkutuyoruz, bu da sadece onların, büyük oranda taşkınlıklarını artırıyor.” (İsrâ, 17/60).

Kur’ân İnananlara Özgü (Ma’nevî) Şifâlar İçerir

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ
الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا

“Kur’an’dan, müminler için bir şifâ ve bir rahmet olan şeyi peyder pey indiriyoruz. Bu da, o zâlimlerin sadece hüsrânlarını artırıyor.” (İsrâ, 17/82).

Kur'ân, Bir Benzerinin Ortaya Konulamayacağı Hususunda Kâinâta Meydan Okuyor⁵

قُلْ لِّئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ
لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا

“De ki: Andolsun eğer insanlar ve cinler, bu Kur'an'ın benzerini getirmeleri için bir araya gelseler -birbirlerine destek çıksalar bile-onun benzerini getiremezler.” (İsrâ, 17/88).

Kur'ân'ın Âyetlere Ayrılmasının ve Parça Parça İndirilmesinin Nüktesi

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَاهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا

“Ve bir **Kur'an** olmak üzere, ki kendisini insanlara ağır ağır okuman için onu (âyetlere) ayırdık ve onu peyder pey indirdik.” (İsrâ, 17/106).

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ
بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا

“Küfre sapmış olanlar: ‘**Kur'ân**, kendisine toptan bir defada indirilmeli değil miydi?’ dediler. Onunla gönlünü iyice sağlamlaştıralım diye böyle yaptık ve onu aheste bir okuyuşla tane tane okuduk.” (Furkân, 25/32).

Arapça Bir Kur'ân

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

“Gerçekten biz onu, aklınızı işletesiniz diye Arapça bir **Kur'ân** olarak indirdik.” (Yûsuf, 12/2).

⁵ Buna din literatüründe ‘Tehaddî Mu'cizesi’ denilir. Cenâb-ı Hakk'ın Hz. Muhammed'in peygamberliğini ve O'na bahsettiği Kur'ân'ın İlâhî bir burhan, şüphe taşımaz ebedî bir mucize olduğunu göstermesi, şüphesi olanlara karşı açıktan bir müsâbaka, bir yarış ilân etmesidir. Hz. Peygamberin mucizeleri pek çoktur. Ama maddî ve zamanla kayıtlı mucizelerin kuvveti ve faydası evrensel değildir. Onun kuvveti bulunduğu zamana ve çevreye münhasır kalır. Sonradan işitenler ‘bu, akıl dışıdır’ diye inkâr da edebilirler. Bunun için Kur'ân'ın mucizevî yönünün muhtevasında, orijinal mesajlarında olduğuna dikkat çekilmiştir.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا

“İşte böyle Biz sana onu Arapça bir **Kur'an** olarak indirip onda çeşitli tehditlerde bulunduk ki korunup takva yolunu tutarlar yahut da o, onlar için yeniden bir öğüt gerçekleştirir diye.” (Tâhâ, 20/113).

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

“Eğriliği olmayan (pürüzsüz) Arapça bir **Kur'an** olarak... Belki onlar sakınırlar, diye.” (Zümer, 39/28).

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجُمُعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ

“Kentlerin anasını ve onun çevresindekileri uyarman ve yine kendisinde hiç kuşku bulunmayan toplantı günü hakkında onları uyarman için sana Arapça bir **Kur'an** indirdik. Bir grup cennette, bir grup da alevli cehennemdedir.” (Şûrâ, 42/7).

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

“Cidden biz onu Arapça bir **Kur'an** yaptık ki belki siz düşünür, anlar ve aklınızı işletirsiniz diye.” (Zuhruf, 43/3).

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ

“Dediler: Bu **Kur'an**, iki kentin birinden pek ulu bir adama indirilmeli değil miydi? ” (Zuhruf, 43/31).

Toplum Kur'an'ı Dışladı

وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا

“Peygamber de: ‘Rabbim! Kavmim bu **Kur'an**’ı dışladılar’ dedi.” (Furkân, 25/30).

طَسَ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ

“Tâ, Sîn. Bunlar sana **Kur'ân'ın** ve açıklayan bir kitabın âyetleridir.” (Neml, 27/1).

وَإِنَّكَ لَتَلَقَّى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ

“Ve inan ki sen bu **Kur'ân'a**, bilgisine son olmayan pekâlâ bir hikmetlinin katından erdiriliyorsun.” (Neml, 27/6).

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَقُصُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

“Haberiniz olsun ki bu **Kur'ân** İsrâîloğullarına hakkında çekişip durdukları şeylerin çoğunu anlatır.” (Neml, 27/76).

وَأَن تَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ

“Bir de **Kur'ân'ı** okumakla emrolundum. Bunun üzerine her kim hidâyeti kabul ederse sırf kendi yararına eder, kim de doğru yoldan sapıp giderse de ki: Ben sırf tehlikeyi haber verenlerdenim.” (Neml, 27/92).

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

“Kuşkusuz sana **Kur'ân'ı** farz kılan, seni muhakkak döndürülecek yere kadar geri getirecektir. De ki: Rabbim kimin hidâyetle geldiğini ve kimin de apaçık bir sapıklık içinde bulunduğunu daha iyi bilir.” (Kasas, 28/85).

Semâvî Kitaplara İnanmayan Kâfirlerin Sözleri

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَا تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْجَعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ يُقُولُ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا الْوَلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ

“O küfre sapmış olanlar dedi: Ne bu **Kur’ân’a** ne de öncesindeki-ne asla inanmayız. O zâlimler, Rablerinin katında dururken onları bir görsen! Onların kimisi kimine sözü döndürür iken hor görülmüş kimseler ululuk taslamış olanlara: ‘Siz olmasaydınız elbette biz inananlar olmuştuk,’ derler.” (Sebe’, 34/31).

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ

“Pek hikmetli **Kur’ân’a** andolsun.” (Yâsîn, 36/2).

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ

“Ona şiiri öğretmedik, hem ona yaraşmaz da! O (vahyedilen) sadece bir öğüt ve apaçık bir **Kur’ân’dır**.” (Yâsîn, 36/69).

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ

“Sâd. Hatırlatma dolu olan **Kur’an’a** andolsun.” (Sâd, 38/1).

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ

“Kaf. Şanlı **Kur’ân** hakkı için.” (Kâf, 50/1).

“Bu Kur’ân’a Kulak Vermeyin!”

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَبُونَ

“Küfre sapmış kimseler dediler ki: Bu **Kur’an’ı** dinlemeyin, okunduğunda gürültü edin; belki siz onu bastırırsınız.” (Fussilet, 41/26).

Kur’ân’ı Dinleyip Anlayan ve Anlamınca Uyarılar

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنَّ يَاسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ

“Bir de şu vakti anlat: Hani cinlerden bir grubunu **Kur’ân** dinlemek üzere sana göndermiştik. Bu şekilde geldiklerinde: ‘Susun dinleyin,’ dediler. Sonra bitirildiğinde de döndüler, uyarmak üzere kavimlerine gittiler.” (Ahkâf, 46/29).

Kur'an ile Öğüt Ver

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ

“Biz ne söylemekte olduklarını pekâlâ biliyoruz. Bununla birlikte sen onlara karşı bir zorba değilsin. Şimdi sen Benim tehditlerimden korkacaklara bu **Kur'an** ile öğüt ver.” (Kâf, 50/45).

Düşünen Var mı?

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

“Şanım adına yemin ederim ki, Biz, **Kur'an**'ı düşünmek için kolaylaştırdık! Fakat düşünen mi var?” (Kamer, 54/17).

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

“Şanım adına **Kur'an**'ı düşünmek için kolaylaştırdık! Fakat düşünen mi var?” (Kamer, 54/22).

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

“Şanım adına yemin ederim ki, Biz, **Kur'an**'ı düşünmek için kolaylaştırdık! Fakat düşünen mi var?” (Kamer, 54/32).

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ

“Şanım adına yemin ederim ki, Biz, **Kur'an**'ı düşünmek için kolaylaştırdık! Fakat düşünen mi var?” (Kamer, 54/40).

عَلَّمَ الْقُرْآنُ

“**Kur'an**'ı öğretti.” (Rahmân, 55/2).

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ

“Hakikaten o, keremli bir **Kur'an**'dır.” (Vâkıa, 56/77).

لَوْ أَنْزَلْنَاهُ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

“Biz bu **Kur’ân**’ı bir dağın üzerine indirseydik sen onu Allah korkusundan çatlamış görürdün. Biz bu temsilleri insanlar için getiriyoruz ki belki düşünürler!” (Haşr, 59/21).

أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا

“Yahut ona artır ve **Kur’ân**’ı ağır bir okuyuşla tane tane oku.” (Müzzemmil, 73/4).

Kur’ân’dan Kolayınıza Geleni Okuyun

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَءُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

“Gerçekten Rabbin, senin muhakkak gecenin üçte ikisine yakınını, yarısını ve üçte birini ibadetle geçirdiğini, seninle birlikte olanlardan bir grubun da böyle yaptığını biliyor. Oysa geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bundan ötesini başaramayacağınızı bildiği için size tevbe bahşetti. Bundan böyle **Kur’ân’dan** kolayınıza geleni okuyun. İçinizden hastalar olacağını, diğer bir takımlarının Allah’ın lutfundan bir kâr aramak üzere yeryüzünde yol tepeceklerini, diğer bir grubun da Allah yolunda çarpışacaklarını bildi. O halde ondan kolayınıza geleni okuyun, namazı kılın, zekâtı verin ve Allah’a güzel bir borç verin. Kendilerinizin hesabına hayır olarak önceden ne sunarsanız onu Allah yanında daha hayırlı ve karşılıkça daha büyük olarak bulacaksınız. Hem de Allah’tan bağışlanma dileyin. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhametlidir.” (Müzzemmil, 73/20).

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا²

“Gerçekten Biz sana **Kur'ân**'ı parça parça indirdik de indirdik.” (İnsân, 76/23).

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ

“Fakat o, şanlı bir **Kur'ân**'dır,” (Burûc, 85/21).

Hem İsim Hem de Okuyuş Anlamında Yorumlanmaya Elverişli Âyetler

اقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا

“Güneşin kaymasından gecenin kararmasına değin namazı dos-doğru kıl. Sabah **kuranına** (namazına) da (özen göster). Çünkü sabahın **kuranı** tanıklıdır.” (İsrâ, 17/78).

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا

“Demek ki Allah, O hak hükümdar yüksek, çok yüksektir. Bununla birlikte (okunmasının) vahyi sana hükmedilmeden (gönlündeki Kur'ân'ı) **okumakta** acele etme ve: “Rabbim ilmimi artır” de.” (Tâhâ, 20/114).

كِتَابٌ فَصَّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ³

“Anlayan bir toplum için âyetleri, Arapça bir **kur'an** (okuyuş) olarak ayrıntılandırılmış bir Kitap.” (Fussilet, 41/3).

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا

“De ki: Bir grup cinnin (Kur'ân) dinleyip şöyle dedikleri bana vah-yolundu: ‘Doğrusu biz ilginç bir **Kur'ân** dinledik.” (Cinn, 72/1).

Okuyuş Anlamında Yorumlanmaya Elverişli Âyetler

إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ

“Çünkü Bize aittir onun derlenmesi ve **okunması**.” (Kıyâme, 75/17).

فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ

“Biz onu **okuduğumuzda** izle okunuşunu. ” (Kıyâme, 75/18).

*

**

I) Kur'ân'ın 'كتاب' = Kitâb⁶ Lafzı ile Vurgulandığı Âyetler

Kur'ân'ın Bir Hidâyet, Rehber Bir Kitap Olarak Nitelendirildiği Âyetler

ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ^٧

“İşte sana **kitab**! Onda hiç kuşku yok, o korunacaklar için bir yol göstericidir.” (Bakara, 2/1-2).

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

“Bu azabın sebebi şudur: Kuşkusuz Allah **kitabı**⁷ gerçekte indirmiştir. Oysa o **kitapta**⁸ ayrılığa düşenler pek uzak bir ayrılık içindedirler.” (Bakara, 2/176).

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِّي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ^٧

“Allah'ın kendisine **kitabı**, hükmü ve peygamberliği verdiği hiçbir beşerin insanlara: ‘Allah dışında bana kul olun’ demesi olacak şey değildir. (Böyle birisi sadece şunu) söyler: ‘Öğrenegeldiğiniz kitap ve ders alıp-veregeldikleriniz sayesinde Rabbinize bağlılar olunuz’.” (Âli İmrân, 3/79).

⁶ Fıkıh Usûlü âlimleri ‘kitâb’ı şöyle tanımlarlar: Allah Teâlâ tarafından Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-’e Cebrâîl adındaki melek aracılığıyla indirilmiş olan ve mana ile yüce metninden ibâret bulunan Kur’ân âyetlerinin yekûnudur.”

⁷ Kur’ân’ı.

⁸ Tevrat’ta.

اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانًى تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

“Allah, sözün en güzelini benzeşik ve ikişerli bir **kitap** olarak indirdi. Karşısında, Rablerinden yürekten korkanların derileri ürperir. Sonra derileri ve gönülleri Allah’ın zikrine yumuşar. İşte bu, Allah’ın kılavuzudur ki dilediği kimseleri onun sayesinde hidayete erdirir. Allah kimi saptırırsa onun için hiçbir kılavuz yoktur.” (Zümer, 39/23).

Kur’ân’ın Önceki Kitapları Tasdik Eden Bir Kitap Olduğunun Yansıtıldığı Âyetler

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ

“Onlara, Allah katından yanlarındakini doğrulayan⁹ bir **kitap** geldiğinde -ki oysa daha önce inkârcılara karşı zafer istiyorlardı- evet kendilerine tanıdıkları gelince onu inkâr ettiler. Artık Allah’ın laneti kâfirler üzerinedir.” (Bakara, 2/89).

نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

“Sana **kitabı**, önündekini doğrulayan olarak gerçeikle indirdi. Tevrat’ı ve İncil’i de indirmişti.” (Âl-i İmrân, 3/3).

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ

⁹ Ezilen Yahudiler Arap müşriklerine karşı âhir zaman peygamberinin ortaya çıkmasının yakın olduğunu, onu ve gönderileceği dönemi iyi bildiklerini, onun gelmesi ile güç kazanıp kendilerini yeneceklerini söylüyorlardı. Ama Peygamber, beklentilerinin aksine kendilerinden gönderilmeyince çok iyi bildikleri vasıflarını bilmezlikten geldiler. İşte âyette bu duruma vurgular yapılmaktadır.

مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَيْتُكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

“Sana, önündeki **kitabı**/kitaptan bir bölümünü doğrulayıcı ve ona şahit olan **kitabı** gerçeğe indirdik. Öyle ise aralarında Allah'ın indirdiğiyle hüküm verin, sana gelmiş olan haktan sapıp kendi heveslerine uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat, bir yol yaptık. Allah dileseydi elbette sizi bir tek ümmet yapardı. Ancak, size verdiklerinde sizi sınavacak. Öyle ise o hayırlara koşun. Hepinizin dönüşü sadece Allah'adır, anlaşmazlığa düşegeldiğiniz hususlarda gerçeğin ne olduğunu size haber verecek.” (Mâide, 5/48).

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

“Bu, önündekini tasdik eden ve senin Ümmülkurâ'yı ve çevresindekileri uyarman için indirdiğimiz feyizli bir **kitaptır**. Ahirete inananlar ona inanırlar ve onlar namazlarına devam ederler.” (En'âm, 6/92).

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

“Bu Kur'an, Allah'tan başkası tarafından uydurulacak bir şey değildir. O, ancak önündekinin tasdiki ve âlemlerin Rabbi tarafından olduğu hususunda hiç kuşku bulunmayan o **Kitap**'ın ayrıntısıdır.” (Yûnus, 10/37).

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ

“**Kitaptan** sana vahyettiğimiz o şey önündekini tasdik eden gerçektir. Hakikaten Allah kullarını çok iyi bilen, çok iyi görendir.” (Fâtır, 35/31).

وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا
لِيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَى لِلْمُحْسِنِينَ

Öncesinde bir rehber ve rahmet olmak üzere Musa'nın **kitabı** var. Bu da zulmedenleri uyarmak ve güzellik sergileyenler için de bir müjde olmak üzere dili Arapça doğrulayan bir **kitaptır**.” (Ahkâf, 46/12).

قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ

“Dediler: Ey kavmimiz! Haberiniz olsun, bizler bir **kitap** dinledik, Musa'dan sonra indirilmiş, öncekini tasdik ediyor, hakka ve doğru bir yola iletiyor.” (Ahkâf, 46/30).

Kur'ân'ın Hz. Peygamber Tarafından Öğretildiğinin Vurgulandığı Âyetler

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

“Nitekim aranızda, içinizden, size ayetlerimizi okuyan, sizi tertemiz yapan, size **kitap** ile hikmeti öğreten, size bilmediklerinizi bildiren bir peygamber gönderdik.” (Bakara, 2/151).

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

“Gerçekten Allah müminlere lutfu bulunmuştur, çünkü aralarına kendilerinden onlara âyetlerini okuyan, onları aklayan, onlara ki-

tabı ve hikmeti öğreten bir elçi gönderdi. Oysa daha önce onlar, apaçık bir sapıklık içindeydiler.” (Âl-i Imrân, 3/164).

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

“O, ümmîler içinde kendilerinden olup karşılarında O’nun âyetlerini okuyan, onları temize çıkarıp parlatan, onlara **kitap** ve hikmet öğreten bir peygamber gönderen zat’tır. Oysa bundan öne açık bir sapıklık içinde idiler.” (Cumua, 62/2).

Kitaba İman

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

“Yüzlerinizi doğu ve batı yönüne çevirmeniz birr (iyilik), erginlik değildir. Ama asıl iyilik Allah’a, son güne, meleklerle, **Kitap’a**, peygamberlere inanan, mala olan sevgisine karşın malını akrabalarına, öksüzlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyene veren ve esirleri kurtarmaya harcayan; namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren ile sözleştiklerinde ahitlerine vefalı olanlar, sıkıntıda, hastalıkta ve şiddet anında sabredenlerin iyiliğidir asıl iyilik. İşte onlardır sadakat gösterenler! İşte onlardır müttakiler.” (Bakara, 2/177).

هَآ أَنْتُمْ أُولَآءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغِظِ قُلْ مُوتُوا بِغِظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

“İşte siz onlarsınız ki onları seversiniz, ancak onlar sizi sevmezler. Siz **Kitab**’ın tümüne inanırsınız. Onlar size rastladıklarında: ‘İnan-dık’ derler. Ama yalnız kaldıklarında öfkeden aleyhinizde parmak uç-larını ısıırırlar. De ki: ‘Öfkenizle geberin’ Kuşkusuz Allah sinelerin özünü pek iyi bilendir.” (Âl-i İmrân, 3/119).

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ

“İşte böylece **kitabı** sana indirdik. Kendilerine o kitabı verdikleri-miz de ona inanırlar. Şunlardan da ona iman eden vardır. Bizim âyetlerimizi ancak kâfirler inkâr eder.” (Ankebût, 29/47).

Kitapla İndirilenler Üzerinde Düşünmeye Çağırın Âyetler

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلِّغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لَتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

“Kadınları boşadığınızda bekleme sürelerini tamamladılar mı ar-tık onları ya iyilikle tutun ya da kendilerini iyilikle salın. (Haklarını) çiğneyesiniz diye zarar vermek için onları tutmayın. Bunu yapan ger-çekten kendine zulmetmiştir. Allah’ın ayetlerini eğlence edinmeyin. Hem Allah’ın üzerinizdeki nimetini, kendisiyle size öğüt vermek için **kitap** ve hikmetten size indirdiklerini düşünün. Allah’tan korkun ve bilin ki kuşkusuz Allah her şeyi pek iyi bilendir.” (Bakara, 2/231).

Kitab’ın Muhkem ve Müteşâbih Âyetlerden Oluştugu

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ

“O Zât ki sana o Kitab'ı indirdi. Ondan bir kısmı muhkem¹⁰ âyetlerdir, onlar Kitab'ın anasıdır/temel unsurlarıdır. Ötekiler de müteşâbih¹¹/benzeşik olanlardır. Kalplerinde eğrilik/yamukluk bulunanlar fitne aramak, (keyiflerince) tevilini yapmak için ondan müteşâbihler/anlamı benzeşikler ardına düşerler. Oysa (gerçek) tevilini Allah'tan başkası bilmez. İlimde kökleşenler/derinleşenler ise: ‘Ona inandık, hepsi Rabbimiz katından’ derler. Temiz ve duru akıl sahiplerinden başkası iyice düşünmez.” (Âl-i Imrân, 3/7).

Kitabın İndiriliş Amacı

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَىكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا

“Gerçekten biz sana **kitabı** insanlar arasında, Allah'ın sana gösterdiğiyle hüküm veresin diye gerçeğe indirdik. Hainler için bir savunucu olma.” (Nisâ, 4/105).

الرَّكِتَابَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

“Elif, Lâm, Râ. Bir **kitap** ki, onu, insanları Rablerinin izniyle karanlıklardan aydınlığa, Azîz ve Hamîd'in yoluna çıkarman için indirdik.” (İbrâhîm, 14/1).

وَمَا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

“Sana **kitabı** sırf kendilerine, hakkında ayrılığa düştükleri şeyi açıklamak için ve bir de iman edecek bir topluma bir hidâyet, bir rahmet olsun diye indirdik.” (Nahl, 16/64).

¹⁰ Muhkem âyetler: Anlamaları açık, yoruma ihtiyaç bırakmayan, başka anlamlara çekilmeleri mümkün olmayan âyetler.

¹¹ Müteşâbih âyetler: Birbirine benzeyen, çeşitli manalara alınabilecek, yoruma açık benzeşik âyetlerdir. Bir başka ifade ile: Sözünden özü hemen anlaşılamayan, özünün anlaşılması cehd ve çaba gerektiren âyetlerdir.

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تَبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ

“Gün olur, her ümmete kendi içlerinden üzerlerine bir tanık göndeririz ve seni de onların üzerine tanık olarak getiririz. Sana, her şey için bir açıklama, bir kılavuz, bir rahmet ve müslümanlara da bir müjde olmak üzere **Kitab**’ı indirdik.” (Nahl, 16/89).

كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ

“**Bereketli** bir kitap; ayetlerini iyice düşünsünler, temiz akıl sahipleri öğüt alsınlar diye onu sana indirdik.” (Sâd, 38/29).

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَى فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

“Cidden biz bu **Kitab**’ı sana, insanların yararına gerçeikle indirdik. Öyle ise kim doğru yolu seçerse kendi yararınadır, kim sapıtırsa ancak kendi zararına sapıtır. Sen onların üzerinde vekil değilsin.” (Zümer, 39/41).

Kitabı Sana Allah İndirdi

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا

“Sana, Allah’ın lutfu ve rahmeti olmasaydı içlerinden bir grup elbette seni saptırmağa yeltenmişti. Oysa onlar sadece kendilerini saptırırlar, sana hiçbir şekilde zarar veremezler. Allah sana **kitabı**,

hikmeti indirdi, sana bilmediğini öğretti. Sana Allah'ın lutfu pek azametli oldu." (Nisâ, 4/113).

إِنَّ وَلِيََّ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ

"Benim dostum bana **kitap** indiren Allah'tır. O, bütün iyi kişileri görüp-gözetir." (A'râf, 7/196).

Kitapta Hükümler

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى النِّسَاءِ الَّتِي لَا تَوْلُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَى بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا

"Senden, kadınlar hakkında fetva istiyorlar. De ki: Onlar hakkın-da size Allah fetva veriyor, yazılmış haklarını kendilerine vermeyip kendilerini nikâhlamak istediğiniz o kadınların yetimleri, zavallı çocuklar ve öksüzler için adaleti ayakta tutmanız hakkında **kitapta** si-ze okunuyor. Ne hayır yaparsanız kuşkusuz Allah onu pek iyi bilen-dir." (Nisâ, 4/127).

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ
وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

"Sonradan imana girmekle birlikte hicret edenler, yanınızda cihada katılanlar; işte onlar sizdendir. Rahim sahipleri ise, Allah'ın **kita-bına** göre birbirlerine daha yakındırlar. Kuşkusuz Allah her şeyi pek iyi bilendir." (Enfâl, 8/75).

النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا

“Peygamber müminlere kendilerinden evlâdır. Onun eşleri onların analarıdır. Allah’ın **kitabına** göre anne tarafından akrabalar, onların kimisi kimine müminler ile mühacirlerden daha yakındır. Ancak dostlarınıza bir iyilik yapmanız hâriç. Bu, Kitap’ta yazılmıştır.” (Ah-zâb, 33/6).

Allah’ın Âyetlerine Küfredilen Yerde Durmayın

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا

“Gerçekten (Allah) size (bu) **kitapta**: ‘Allah’ın ayetlerine küfredildiğini, onların alaya alındığını duyduğunuzda onun dışında bir söze dalmalarına değin kendileriyle oturmayın. Çünkü o taktirde siz de onlar gibi sayılırsınız’ diye indirmişti. Cidden Allah o iki yüzlüleri ve o kâfirleri cehennemde topluca bir araya getirecektir.” (Nisâ, 4/140).

Detaylı Bir kitap

أَفَغَيْرَ اللَّهِ إِنْتَعَىٰ حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا
وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

“O, size **Kitap’ı detaylandırılmış** olarak indirmiş bir zat iken Allah’tan başkasını mı hakem olarak arayacağım? Kendilerine o **Kitap’ı** verdiklerimiz gerçekten onun (Kur’an’ın) Rabb’inden gerçekleştirilmiş bulunduğunu biliyorlar. O halde sakın kuşkuya düşelerden olma.” (En’âm, 6/114).

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

“Gerçekten onlara; inanan bir toplum için kendisini bir bilgi çerçevesinde **ayrıntılarıyla** açıkladığımız bir **kitabı**, bir rehber ve bir rahmet olarak getirdik.” (A’râf, 7/52).

الرَّكِتَابُ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ

“Elif, Lâm, Râ. Bu, pek hikmetli ve her şeyden haberdâr olan tarafından âyetleri **sağlamlaştırılmış** sonra ayrıntılandırılmış bir **Kitap**’tır.” (Hûd, 11/1).

كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

“Bilen bir toplum için âyetleri, Arapça bir okuyuş olarak **ayrıntılandırılmış** bir **Kitap**.” (Fussilet, 41/3).

Mübarek Bir Kitap

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

“Bu, indirdiğimiz **mübarek**¹² bir **kitaptır**. Öyle ise buna uyun, (Allah’tan) korkun, belki rahmete mazhar kılınırsınız.” (En’âm, 6/155).

Uyarı ve Öğüt Kitabı

كِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِيُنْذِرَ بِهِ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

“Kendisiyle uyarıda bulunman ve müminlere bir öğüt olmak üzere sana indirilen bir **kitap**! Bundan dolayı sinende bir sıkıntı olmasın.” (Arâf, 7/2).

Kitaba Sarılanlar Övülüyor

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ

“**Kitaba** sarılan ve namazı dosdoğru kılanlar(a gelince) gerçekten biz ıslahatçıların ecrini ziyan etmeyiz.” (Arâf, 7/170).

¹² Ayrıca bkz. 6/92, 38/29.

Pek Hikmetli Kitap

الرَّتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

“Elif, Lâm, Râ. İşte bunlar o pek hikmetli **Kitab**’ın âyetleri.” (Yûnus, 10/1).

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

“İşte şunlar o çok hikmetli **Kitab**’ın âyetleri.” (Lokmân, 31/2).

Açıklayan Kitap

الرَّتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

“İşte bunlar, açıklayıcı **Kitab**’ın âyetleridir.” (Yûsuf, 12/1).

الرَّتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ

“Elif, Lâm, Râ.” İşte şunlar sana! **Kitâb**’ın âyetleri, açıklayıcı Kur’ân’ın.” (Hicr, 15/1).

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

“Bunlar sana açıklayan **kitabın** âyetleri.” (Şuarâ, 26/2).

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

“Bunlar sana açıklayan **kitabın** âyetleridir.” (Kasas, 28/2).

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

“Açıklayan o **Kitab**’a andolsun!” (Zuhruf, 43/2).

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ

“Açıklayan **kitabı** andolsun.” (Duhân, 44/2).

Rabbinden İndirilmiş Gerçek

الْمَرَّتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ

“Elif, Lâm, Mîm, Râ. İşte bunlar sana, **Kitab**’ın âyetleridir ve sana Rabbinden indirilmiş olan **haktır**, ama insanların çoğunluğu inanmazlar.” (Ra’d, 13/1).

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ فَاَعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ

“Gerçekten **Kitab**’ı sana hak ile indirdik. Öyle ise dini kendisine özgüleyerek Allah’a kulluk eyle.” (Zümer, 39/2).

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ

“Allah, **Kitab**’ı ve Mîzân’ı/adalet ölçüsünü hak ile indirmiş olan o Zât’tır. Ne biliyorsun belki de o saat (kıyamet) anı yakındır!” (Şûrâ, 42/17).

Eğriliği Olmayan Bir Kitap

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا

“Hamd, O Allah’a ki kuluna o **Kitab**’ı indirdi ve ona hiçbir eğrilik yapmadı.” (Kehf, 18/1).

Okunması Emredilen ve Okunan Kitap

وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ
مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا

“Sana, Rabbinin **kitabından** vahyedilmiş olanı oku. Hiç yoktur O’nun kelimelerini değiştirecek! O’nun dışında bir sığınak asla bulamazsın.” (Kehf, 18/27).

أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى
عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

“Sana vahyolunan **kitabı** güzel güzel oku ve namazı kıl. Gerçekten namaz edepsizlikten, uygunsuzluktan alıkoyar. Elbette Allah’ın

anılması en büyük iştir. Ve Allah her ne işlerseniz bilir.” (Ankebût, 29/45).

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

“Bizim, karşılarında okunup duran **Kitabı** sana indirmemiz onlara yetmedi mi? Şüphesiz onda iman edecek bir kavim için kesin bir rahmet ve bir anış vardır.” (Ankebût, 29/51).

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ

“Kuşkusuz Allah’ın **kitabını** okumakta olanlar, namazı dosdoğru kılmış olanlar, kendilerini rızıklandırıdığımız şeyden gizli ve açık bir şekilde harcama yapmış bulunanlar asla batmayacak bir ticareti umarlar.” (Fâtır, 35/29).

Kitapta İsimleri Anılanlar

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا

“**Kitap**’ta Meryem’i de an. Hani o, âilesinden ayrılıp doğu tarafında bir yere çekilmişti.” (Meryem, 19/16).

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

“**Kitap**’ta İbrahim’i de an, çünkü o, pek doğru biri, bir peygamberdi.” (Meryem, 19/41).

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا

“**Kitap**’ta Musa’yı da an, çünkü o, ihlaslı biriydi ve bir elçi, bir peygamberdi.” (Meryem, 19/51).

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا

“**Kitap**’ta İsmail’i de an, çünkü o gerçekten verdiği sözünde doğruydı ve bir elçi, bir peygamberdi.” (Meryem, 19/54).

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

“**Kitap**’ta İdris’i de an, çünkü o bir sıddık, bir peygamberdi.” (Meryem, 19/56).

Size Şan Sağlayan Kitap

لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

“Şanım hakkı için size bir **kitap** indirdik ki bütün şanınınız onda! Hâlâ akıllanmayacak mısınız?” (Enbiyâ, 21/10).

Sana Kitap İndirilmişken Kâfirlere Arka Çıkma

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ

“Sen, sana **kitap** indirileceğini umuyor değildin. Ancak Rabbinden bir rahmet olarak indi. Öyle ise sakın kâfirlere arka çıkan olma!” (Kasas, 28/86).

Kitap Kimin Katından İndirilmiştir

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَأَرِيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

“**Kendisinde** hiç kuşku bulunmayan **Kitap**’ın indirilişi âlemlerin Rabbindendir.” (Secde, 32/2).

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

“Bu **Kitap**’ın indirilişi çok güçlü, çok hikmetli Allah’tandır.” (Zümer, 39/1).

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

“Bu **Kitap**’ın indirilişi çok güçlü, çok bilen Allah’tandır.” (Mü’min, 40/2).

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

“**Kitab**’ın indirilişi çok güçlü, çok hikmetli Allah’tandır.” (Câsiye, 45/2).

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

“Bu **kitabın** indirilişi pek izzetli, pek hikmetli Allah’tandır.” (Ahkâf, 46/2).

Kitaba Vâris Kılınanlar

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ
وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ
الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

“Sonra o **Kitab**’a kullarımızdan süzüp seçtiğimiz kimseleri varis yaptık. Artık onlardan kendine zulmeden var. İçlerinden orta yolu izleyen var. Onlardan, Allah’ın izniyle hayırlarda öne geçen var. İşte budur o pek büyük lutuf!” (Fâtır, 35/32).

Pek İzzetli Bir Kitap

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ

“Kuşkusuz o kimseler ki o **Zikr**’e, kendilerine gelince küfrettiler. Oysa o, elbette çok yüce (çok izzetli) bir **Kitap**’tır.” (Fussilet, 41/41).

II) ‘ كتاب = Kitâb Lafzı ile Kur'ân'ın Murad Edildiği Yorumunun Yapıldığı Âyetler

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

“Rabbimiz, onlara içlerinden kendilerine senin âyetlerini okuyacak, onlara o **kitabı**, o hikmeti öğretecek ve onları tertemiz yapacak bir elçi gönder. Kuşkusuz Sensin izzet sahibi, hikmet sahibi.” (Bakara, 2/129).

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

“O küfredenler: ‘Sen, gönderilmiş bir elçi değilsin’ diyor. De ki: ‘Benimle aranızda şâhid olarak Allah ve bir de yanında o **Kitab**’ın bilgisi bulunanlar yeter.” (Ra’d, 13/43).

وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ

“Ve yazılmış bir **kitaba** (yemin olsun).” (Tûr, 52/2).

III) ‘قُرْآن’ = Kur’ân’ Âyet ve Sûrelerinin ‘نَزُول’ = nüzûl’ Masdarından Türemiş Fiiller ile Vurgulanması¹³

A) İlâhî Mesajların ‘Nezele, Enzele, Yünezzilü’ Fiillerinin
İkisinin veya Üçünün Birlikte Geçtiği Âyetler ile
İndirildiklerinin Yansıtılması¹⁴

İnkâr Sebebi Kıskançlık

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا
أَنْ يُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُ بِغَضَبٍ
عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ

“Allah’ın, kullarından dilediğine lutfuyla **indirmesini** küstahça **çekemeyerek** Allah’ın **indirdiği şeyi inkâr etmeleri** için kendilerini sattıkları o şey ne çirkindir! Bunun üzerine gazap üzerine gazaba uğradılar. Kâfirler için aşağılayan bir azap vardır.” (Bakara, 2/90).

Hak Olarak İndirdik

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

“Onu (Kur’ân’ı) hak ile **indirdik**, (Kur’ân) hak ile **indi**. Seni sadece bir müjdeci, bir uyarıcı olarak gönderdik.” (İsrâ, 17/105).

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ

“Onu güvenilir ruh **indirdi**.” (Şuarâ, 26/193).

¹³ Burada Kur’ân, Kitap, Zikir maddelerinde geçen ilgili masdarın fiillerine yer verilmemiştir.

¹⁴ Burada tekrardan kaçınmak için (6/114; 16/44, 57/16) âyetleri aktarılmamıştır.

B) İlâhî Mesajların ‘Nezzele=parça parça indirdi/ Nezzelnâ=parça parça indirdik Fiilleri ve ‘Tenzîl=parça parça indirme’ Masdarı ile Bildirildiğinin Vurgulandığı Âyetler¹⁵

a) ‘Nezzelnâ=indirdik’ Fiili ile Yansıtılanlar

Kulumuza İndirdiğimizde Şüphemiz Varsa

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ
وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

“Kulumuza **parça parça indirdiğimizden** kuşku içindeyseniz onun gibisinden bir sure getirin; ve doğru söyleyenlerseniz Allah dışında destekçilerinizi çağırın.” (Bakara, 2/23).

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ

“Eğer onu yabancı dilden konuşan birine **indirseydik de**,” (Şuarâ, 26/198).

b) ‘Tünezzel/Yünezzil=indirilir/indirir’ Fiilleri ile Aksettirilenler

İnanmasalar da Yine de Endişe Duyuyorlardı

يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ
قُلِ اسْتَهِزُّوا إِنَّا اللَّهُ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ

“Münafıklar, kalplerinde olanı kendilerine haber verecek bir surenin tepelerine **indirilmesinden** çekiniyorlar. De ki: ‘Alay edin! Kuşkusuz Allah, çekinegeldiklerinizi ortaya çıkarandır’.” (Tevbe, 9/64).

¹⁵ Burada da Kur'ân, Kitap, Zikir, Nur.. gibi ayrı başlıklar altında verilen (2/97, 176; 3/3; 4/47,136,140,153; 6/7,137; 7/196; 15/6,9; 16/89; 17/82,93,106; 25/1,32; 32/2; 39/1,23; 40/2; 43/31; 45/2; 46/2; 76/1) âyetleri kaydedilmemiştir.

Kuluna Apaçık Âyetleri İndirendir

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَؤُوفٌ رَّحِيمٌ

“O, sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarsın diye kuluna parlak parlak âyetler **indirmekte** olan Zât'tır. Kuşkusuz Allah size elbette öyle şefkatli, öyle merhametlidir.” (Hadîd, 57/9).

c) ‘Tenzîl=indirilme’ Masdarı ile Vurgulananlar

تَنْزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَىٰ

“Hem yeri hem de yüksek yüksek gökleri yaratmış olandan **peyderpey bir indirilişle** (indirdik).” (Tâhâ, 20/4).

وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

“Ve gerçekten bu (Kur’ân) âlemlerin Rabbinin **şüphesiz bir indirmesidir**.” (Şuarâ, 26/192).

تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

“Rahman ve Rahîm’den **bir indirilme**.” (Fussilet, 41/2).

تَنْزِيلٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

“Âlemlerin Rabbinden **indirilmedir**.” (Vâkıa, 56/80).

تَنْزِيلٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

“O, âlemlerin Rabbinden **bir indirilmedir**.” (Hâkka, 69/43).

d) ‘Nüzzile/Nüzzilet=indirildi’ Fiili ile Gündeme Getirilenler Muhammed’e İndirilene

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ

“İman edip yararlı işler yapmakta ve hakkın ta kendisi olarak **Muhammed’e indirilene** iman etmekte bulunan kimselere gelince, onlardan kötülüklerini silmekte ve durumlarını düzeltmektedir.” (Muhammed, 47/2).

Bu Konuda Bir Sûre İndirilse

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ
وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ
الْمَغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ

“İman edenler: ‘Bir sûre **indirilmeli** değil miydi?’ diyorlar. Derken kesin hükümlü bir sûre indirilip onda savaş anılınca kalplerinde bir hastalık bulunanları, tıpkı ölüm baygınlığında olan kimsenin bakışı gibi sana baktıklarını görürsün. O da onlara pek yakındır.” (Muhammed, 47/20).

e) ‘Nezzele=indirdi’ Fiili ile Bildirilenler

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي
بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ

“Öyledir, çünkü bunlar Allah’ın **indirdiğinden** hoşlanmayanlara: ‘Biz size bazı şeylerde itâat edeceğiz’ demişlerdi. Allah ise onların gizli konuşmalarını bilip duruyor.” (Muhammed, 47/26).

“Allah Bir Şey İndirmedi Dedik”

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ

“Evet, doğrusu bize uyarıcı bir peygamber geldi, fakat biz ona inanmadık ve Allah hiçbir şey **indirmedi**, siz büyük bir şaşkınlık içindesiniz diye yalanladık, derler.” (Mülk, 67/9).

C) İlâhî Mesajların ‘İnzâl=indirme’ Masdarından Türeyen Fiiller ile Yansıtılmaları¹⁶

a) ‘Enzeltü=indirdim’ Fiili ile İlâhî Mesajların İndirildiğinin Yansıtıldığı Âyetler

İndirdiğime İnanın

وَأْمِنُوا بِمَا أُنزِلَتْ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ
وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِنِّي فَاتَّقُونَ

“Ve yanınızdaki şeyi doğrulayıcı olarak **indirdiğime inanın**, onu hemen inkâr eden olmayın, âyetlerimi az bir paraya satmayın ve sadece Ben’den sakının Ben’den.” (Bakara, 2/41).

b) ‘Enzel nâ=indirdik’ Fiili ile İlâhî Mesajların İndirildiğinin Yansıtıldığı Âyetler

Sana İndirdik

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ

“Yemin olsun sana gerçekten apaçık âyetler **indirdik**, onları yoldan çıkmışlardan başkası inkâr etmez.” (Bakara, 2/99).

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ
أَمْنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقَىٰ لَجْمَعَانِ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

¹⁶ Burada da tekrarlardan kaçınmak için bu bölümde başka başlıklar altında yazılan (2/159,174,185,213,231; 3/4,7,72,199; 4/105,113,174; 5/44,48,59,68; 6/91,92,155,156,157; 7/2,152; 10/94; 12/2; 13/1,36; 14/1; 18/1; 20/2,113; 21/50; 29/46,47,51; 38/8,29; 39/2,41; 42/15,17; 44/3; 46/30; 57/25; 59/21; 64/8; 65/10) âyetler kaydedilmemiştir.

“Allah’a, hak ve bâtılın ayrılış gününe ve iki topluluğun karşılaş-
tığı günde kulumuza **indirdiğimize** inanmışsanız bilin ki ganimet
olarak aldığınız herhangi bir şeyin beşte biri Allah’ın, Peygamberin,
yakınlık sahibinin, yetimlerin, yoksulların, yolda kalmışlarındır. Al-
lah her şeye karşı pek güçlüdür.” (Enfâl, 8/41).

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ
مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ

“İşte böylece onu (Kur’an’ı) Arapça bir hüküm olarak **indirdik**. Sa-
na ilimden bir pay gelmesinden sonra tutar onların heveslerine
uyarsan sana Allah’tan ne bir dost vardır ne de bir koruyucu!” (Ra’d,
13/37).

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى
وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

“Sana kitabı sırf kendilerine, hakkında ayrılığa düştükleri şeyi
açıklaman için ve bir de iman edecek bir topluma bir hidâyet, bir
rahmet olsun diye **indirdik**.” (Nahl, 16/64).

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ

“Ve işte Biz onu böyle apaçık âyetler olarak **indirdik**. çünkü Al-
lah istediğine hidâyet eder.” (Hacc, 22/16).

سُورَةٌ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

“Kendisini **indirdiğimiz**, kendisin(deki hükümler)i farz kıldığı-
mız bir sûre. İçinde açık açık âyetler indirdik, gerek ki belleyip tu-
tarsınız.” (Nûr, 24/1).

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الدِّينِ. خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ
وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

“Yemin olsun ki size açıklayıcı âyetler ve sizden önce geçenlerinki kabinden bir örnek ve takva sahipleri için bir öğüt **indirdik**.” (Nûr, 24/34).

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

“Yemin olsun ki gerçekten açıklayan âyetler **indirdik** ve Allah ki mi dilerse onu doğru bir caddeye iletir.” (Nûr, 24/46).

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ

“Allah gökleri direksiz yarattı, onları(n direksiz olduğunu görüyorsunuz, sizi çalkalar diye yeryüzüne de sabiteler/ağırlıklar bıraktı ve orada her debelenenden/canlıdan yaydı. Gökten bir su **indirdik** de orada her hoş çiftten bitirdik.” (Lokmân, 31/10).

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ

“Muhakkak ki Allah ve Peygamberine sınır koyma yarışına kalışanlar, tıpkı kendilerinden öncekilerin çarpıldıkları gibi çarpıldılar. Oysa açık açık âyetler de **indirmiştik**. Kâfirlere de küçük düşüren bir azap var.” (Mücâdele, 58/5).

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ

Doğrusu Biz onu (Kur’ân’ı) kadir gecesinde **indirdik**.” (Kadr, 97/1).

c) ‘Enzelte=indirdin’ Fiili ile İlâhî Mesajların İndirildiğinin Yansıtıldığı Âyetler

İndirdiğine

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

“Rabbimiz, **indirdiğine** inandık ve elçiye uyduk, bizi şahitlerle yaz.” (Âl-i İmrân, 3/53).

d) 'Enzele=indirdi' Fiili ile İlâhî Mesajların İndirildiğinin Yansıtıldığı Âyetler

Allah'ın İndirdiğine İnanın Denildiğinde

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا
وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ
تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

“Onlara: ‘Allah’ın indirdiğine **inanın**’ denildiğinde: ‘Bize indirile-
ne inanırız’ derler ve onun ötesindeki inkâr ederler. Oysa o, yanla-
rındaki tasdik eden bir gerçektir. De ki: ‘Müminler idiyse önceden ne diye peygamberleri öldürüyordunuz?’ (Bakara, 2/91).

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ
آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

“Kendilerine: ‘Allah’ın **indirdiğine** uyun’ denildiği zaman derler: ‘Hayır biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuza uyarız.’ Peki ya ataları bir şeye akıl erdirmiyor ve doğru yola ermiyor idiyse?” (Bakara, 2/170).

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ
يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا

“Onlara: ‘Allah’ın **indirdiğine**, Peygambere gelin’ denildiğinde o
iki yüzlülerin senden alabildiğine yüz çevirmekte olduklarını görür-
sün.” (Nisâ, 4/61).

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا
عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

“Onlara: ‘Alah’ın **indirdiğine** ve Peygambere gelin’ denildiğinde; ‘Atalarımızı üzerinde bulduğumuz şey bize yeter’ derler. Peki ataları hiçbir şey bilmiyor, doğru yolda gitmiyor idiyse de mi?” (Mâide, 5/104).

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءُنَا
أَوَّلُو كَان الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ

“Onlara: ‘Allah’ın **indirdiğine uyun**’ denildiğinde: ‘Hayır, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız’ dediler. Peki şeytan onları alevli ateşin azabına çağırıyor olmuş olsa da mı?” (Lokmân, 31/21).

Sana İndirdiğine

لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَكُ يَشْهَدُونَ
وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

“Ne var ki Allah, sana **indirdiğine**, onu ilmiyle indirdiğine tanıklık eder. Melekler de tanıklık ederler. Kaldı ki Allah pek iyi bir tanık olarak yetmiştir.” (Nisâ, 4/166).

Kim Allah’ın İndirdiği ile Hüküm Vermezse

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ
بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ
تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ

“Orada (Tevrat’ta) üzerlerine şunu yazdık: Cidden cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve yaralar kısastır (ödeşmedir). Kim onu (hakkını) sadakasına sayarsa bu kendisi için bir keffârettir. Kim Allah’ın **indirdiğiyle** hükmetmezse işte onlar; onlardır o zâlimler!” (Mâide, 5/45).

وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

“İncil bağluları, Allah’ın İncil içinde indirdiğiyle hüküm versin. (Ona uygun hareket etsin.) Kim Allah’ın **indirdiğiyle** hüküm vermezse işte onlardır o fasıklar.” (Mâide, 5/47).

Allah’ın İndirdiği ile Hüküm Ver

وَأَنْ أَحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ

“Aralarında, Allah’ın **indirdiğiyle** hükmet, onların heveslerine uyma, Allah’ın sana **indirdiklerinin** bir kısmından onların seni şaşırtmalarından sakın. Yüz çevirirlerse bil ki Allah onları bazı günahları yüzünden musibete uğratmak istiyor. Gerçekten insanlardan pek çoğu elbette fasık, doğru yoldan çıkmış kişilerdir.” (Mâide, 5/49).

Hz. Peygambere: ‘Allah’ın İndirdiğinin Benzerini Ben de İndireceğim’ Diyenler Olmuştu

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرَجُوا أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ

“Allah’a karşı bir yalan uyduran veya kendisine hiçbir şey vahye dilmemişken: ‘Bana vahyolundu!’ diyenden ve bir de: ‘Allah’ın in-

dirdiğinin benzerini yakında ben de indireceğim!’ diyen kimseden daha zalim kim olabilir? O zalimler, ölümün dalgaları içinde ve melekler ellerini uzatmış bir halde: ‘Haydi canlarınızı çıkarın! Allah’a karşı gerçek dışı şeyleri söyleyegelmeniz ve büyüklük taslayıp onun âyetlerinden yüz çevirmeniz yüzünden bugün horluk azabına çarptırılacaksınız’ (dediklerinde o zalimleri) bir görsen!’ (En’âm, 6/93).

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ
اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

“Bedeviler küfür ve nifakça daha beterdirler. Bundan başka Allah’ın peygamberine **indirdiğinin** sınırlarını bilmemeye de daha müsaittirler. Allah çok iyi bilendir, pek hikmetlidir.” (Tevbe, 9/97).

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَآذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

“Onlara: ‘Rabbiniz **ne indirmiş?**’ diye sorulduğunda dediler: ‘Öncükilerin masalları!’.” (Nahl, 16/24).

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَآذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا
فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ

“Korkup korunan kimselere: ‘Rabbiniz **ne indirdi?**’ denildi de ‘Hayrı!’ dediler. Bu dünyada güzellik sergileyenlere bir iyilik vardır. Elbette âhiret yurdu daha hayırlıdır. Gerçekten müttakilerin yurdu ne güzeldir.” (Nahl, 16/30).

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

“De ki: Onu, o göklerde ve yerde bulunanların sırrını bilen o Zat **indirdi**. Gerçekten O, pekâlâ bağışlayan, pekâlâ merhamet eden-dir.” (Furkân, 25/6).

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَخْبَطَ أَعْمَالَهُمْ

“Öyle, çünkü onlar Allah’ın **indirdiğini** hoş karşılamadılar, O da onların bütün çalışmalarını boşa çıkardı.” (Muhammed, 47/9).

ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا

“İşte bu (anlatılan hükümler) Allah’ın emridir, onu size **indirdi**. Her kim Allah’tan korkarsa Allah onun kabahatlarını örter ve ücretini büyütür.” (Talâk, 65/5).

e) ‘Ünzile/Ünzilet=indirildi’ Fiili ile İlâhî Mesajların İndirildiğinin Yansıtıldığı Âyetler

Sana İndirilene

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

“Ve onlar hem **sana indirilene** hem de senden önce **indirilenlere** inanırlar. Ve onlar âhireti kesin şekilde kavrarlar.” (Bakara, 2/4).

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا

“Bakmaz mısın şu cidden **sana indirilene**, senden önce **indirilenlere** iman ettiklerini sanan şu kimselere ki kendisini inkâr etmeleriyle emrolundukları Tağut önünde muhakemeleşmelerini istiyorlar. Oysa şeytan onları pek uzak bir sapıklıkla saptırmak istiyor.” (Nisâ, 4/60).

لَكِنَّ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا

“Ancak , içlerinden ilimde derinleşenler, sana **indirilene**, senden önce **indirilmiş** olanlara inanan müminler, namazı dosdoğru kılanlar, zekâtı verenler, Allah’a ve o son güne inananlar; işte onlar, onlara pek azametli bir ödül vereceğiz.” (Nisâ, 4/162).

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعْنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

“Yahudiler ‘Allah’ın eli bağlıdır’ dediler. Dedikleri yüzünden elleri bağlandı ve lanete uğradılar! Bilakis O’nun iki eli açıktır, nasıl dilerse infakta bulunur. Rabbinden sana **indirilen** gerçekten onlardan pek çoğunun azgınlığını ve küfrünü artıracak. Aralarına kıyamet gününe değin düşmanlığı ve kini bıraktık. Her ne zaman harp için bir ateş tutuştururlarsa Allah onu söndürür. Yeryüzünde bozgunculuğa koşarlar. Allah fesatçıları sevmez.” (Mâide, 5/64).

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

“Ey peygamber! Sana Rabbinden **indirilmiş** olanı duyur. Bunu yapmazsan O’nun elçiliğini yerine getirmemiş olursun. Allah seni insanlara karşı korur. Cidden Allah küfre sapmış o topluluğu doğruya iletmez.” (Mâide, 5/67).

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَى إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ

“Sana, Rabbinden **indirilenin** hakikaten gerçek olduğunu bilen, hiç kendisi kör olan kimse gibi midir?.. Ancak akıl sahipleri iyice düşünürler.” (Ra’d, 13/19).

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

“Sakın seni -sana **indirilmelerinden** sonra- Allah'ın âyetlerinden çevirmesinler. Sadece Rabbinden iste ve sakın müşriklerden olma.” (Kasas, 28/87).

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ
وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

“Kendilerine bilgi verilmiş kimseler ise, sana Rabbinden **indirilenin**, onun gerçeğin ta kendisi olduğunu, pek güçlünün, pek övülmüşün yoluna ilettiğini görürler.” (Sebe', 34/6).

Ona İndirilene

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ
أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

“Eğer Allah'a, Peygambere ve ona **indirilene** inanıyor olsalardı onları dostlar edinmezlerdi. Ne var ki içlerinden pek çoğu hak yoldan çıkmış kimselerdir.” (Mâide, 5/81).

Ona İndirilmeli Değil miydi?

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ
فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ

“Diyorlar: ‘Kendisine Rabbinden bir mucize **indirilmeli değil miydi?**’ De ki: ‘Gayb ancak Allah'ın tekelindedir. Bekleyin! Hakikaten ben de sizinle bekleyenlerdenim’.” (Yûnus, 10/20).

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ
وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ

“O küfredenler: ‘Kendisine Rabbinden bir mucize **indirilmeli değil miydi?**’ diyorlar. Sen sadece bir uyarıcısın. Her toplum için bir rehber vardır.” (Ra'd, 13/7).

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يَضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنَابَ

“Küfredenler diyor: ‘Rabbinden kendisine bir mucize indirilmeli değil miydi?’ De ki: ‘Kuşkusuz Allah, dilediğini saptırır, dönüş yapanı da Kendisine iletir.’” (Ra’d, 13/27).

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ

“Nitekim: ‘Ona Rabbinden mu’cizeler **indirilse ya**’ dediler. De ki: ‘O mu’cizeler hep Allah katındadır, ben sadece apaçık bir uyarıcıyım’.” (Ankebût, 29/50).

Peygambere İndirileni

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

“Peygambere **indirileni** duyduklarında tanıdıkları gerçekten ötürü gözlerinin yaşla dolup taşıdığını görürsün. Derler ‘Rabbimiz! İman ettik, öyle ise bizi (gerçeğe) tanıklık edenlerle yaz.’” (Mâide, 5/83).

Bir Sûre İndirildiğinde

وَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذُرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ

“Allah’a iman edin ve Peygamberi maiyyetinde cihadda bulunun, diye bir bölüm indirildiğinde içlerinden servet sahipleri senden izin isteyip şöyle dediler: ‘Bırak bizi, oturanlarla birlikte olalım!’” (Tevbe, 9/86).

وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

“Bir **sûre indirildiğinde** aralarından kimi: ‘Bu sûre, hanginizin imanını artırdı?’ der. İman etmiş olanlara gelince onların imanlarını artırmıştır ve onlar bununla sevinirler.” (Tevbe, 9/124).

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ

“Bir sûre **indirildiğinde**: ‘Sizi gören var mı?’ diye birbirlerine bakarlardı, sonra sıvışırıldı. Allah, kalplerini çevirmişti. Çünkü onlar, anlamaz bir topluluktur.” (Tevbe, 9/127).

قُولُوا أَمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

“Allah’a iman ettik, bize **indirilene**, İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakub’a, torunlara **indirilene**; Musa ile İsa’ya verilen ile (diğer) peygamberlere Rab’lerinden verilene inandık. Onlardan hiçbirini arasında ayırım yapmayız, biz sadece O’na teslim olanlarız.” (Bakara, 2/136).

قُلْ أَمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

“De ki: Allah’a, bize **indirilene**, İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakub’a ve Sıbtlara (Yakup soyundan gelen torunlara) **indirilene**; Musa ile İsa’ya ve (diğer) peygamberlere Rablerinden verilene de iman ettik. İçlerinden hiç kimse arasında bir ayırım yapmayız. Biz ancak O’na teslim olanlarız.” (Âl-i İmrân, 3/84).

Size İndirilene Uyun

اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ

“Size, Rabbinizden **indirilene** uyun, ondan başka dostları izlemeyin. Ne kadar az öğüt alıyorsunuz.” (A'râf, 7/3).

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

“O azap size, ansızın, sizin hiç sezmeyeceğiniz bir sırada gelmeden önce, Rabbinizden **size indirilmiş olanın** en güzeline uyun.” (Zümer, 39/55).

Allah'ın Bilgisi Dahilinde İndirilmiştir

فَالَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ مَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

“Eğer size cevap ver(e)mezlerse o zaman: (Onun) ancak Allah'ın bilgisiyle **indirildiğini**, O'ndan başka hiçbir tanrı olmadığını bilin. Artık var mısınız müslümanlar olmağa?” (Hûd, 11/14).

IV) Kur'ân'ın İsimleri

Ön bilgiler

• Âyât-i Mübeyyinât • Ahsen-i Hadîs • el-Hak • Zikr-i Hakîm • es-Sıdk • el-Furkân • el-Kur'ân • Kur'ân-ı Hakîm • Kur'ân-ı Azîm • el-Kitâb • Kitâb-ı Hakîm • Kitâb-ı Mubîn • el-Vahy • Nebe-i Azîm • Büşrâ • Beşîr • Besâir • Tezkire • Tenzîl • Hükm-i Arabiyy • Hikmet-i Bâliğa • Zikir • Zikr-i Mübârek • Rahmet • Rûh • Şifâ • Suhuf-ı Mutahhara • Kur'ân-ı Kerîm • Kur'ân-ı Mubîn • Kur'ân-ı Mecîd • Kur'ân-ı Arabiyy • Kavl • Kavl-ı Fasl • Kavl-ı Sakîl • Kayyim • Kitâbullah • Kitâb-ı Azîz • Kitâb-ı Mübârek • Kitâb-ı Mestûr • Kitâb-ı Mekkûn • Kitâb-ı Müteşâbih • Kelâmullah • Lisân-ı Arabiyy • Mübârek • Mesânî • Musaddik • Müheymin • Mev'ıza • Nezîr • Nûr • Nûr-i Mubîn • el-Hüdâ.

Kur'ân ve Âyetleri Kimlere Yol Gösterir

a) Müttakilere, b) İnananlara, c) Müslümanlara.

• Rablerinden Hidâyet Üzerindedirler • Sapıklığı Satın Aldılar • Doğru Yol Allah Yoludur • Allah Dilese İdi Hidâyet Çerçevesinde Bir Araya Getirirdi • İşte Allah'ın Hidâyete Erdirdikleri • Hidâyete Çağırırsanız da Sizi Duymazlar • Hidâyetle Gönderilen • İnsanların Doğru Yola Girmemelerinin Sebebi • Allah Doğru Yola Girenleri Daha İlerilere Götürür • İstikametin Doğru • Başarı Allah'ın Rehberliğine Bağlıdır • Biz mi Sizi Doğru Yoldan Çevirdik • İşte Bu (Kur'ân) Bir Rehberdir • Cinlerin İkrarı.

V) Kur'ân'ın Okunması Konusunda Kullanılan Fiiller

- a) ' كَرَأَ = karae' Gibi 'kırâat' Masdarından Türeyen Fiiller,
b) Kur'ân'ın/Kitab'ın ' تَلَا = telâ' gibi ' تِلَاوَة = tilâvet' Masdarından Türemiş Olan Fiillerle Okunmasının Vurgulanması,
c) Kur'ân'ın Seslendirilmesinde ' رَتَّلَ = rattele=tertîl ile okudu' Fiilinin Kullanılması

IV) Kur'ân'ın İsimleri

Ön bilgiler

Tesbitlerimize göre Kur'ân, isim veya isim-sıfat olarak elli kadar isim ile anılmıştır. Bunlardan bazıları bir veya birkaç âyette, bazıları da onlarca âyette yer alır. Topluca bilinmelerinin faydalı olacağı düşüncesi ile bu isim/isim-sıfatların hepsini yazdık. Yazarken de tekrarlardan kaçınmak için iki yol izledik: a) Ön plandaki isim ağırlıklı olanlardan bu bölümde 'el-Kitâb', 'el-Kur'ân' ve 'inzâl-nüzûl' masdarları başlıkları altında aktarılanlar dışındaki âyetlerin hepsine yer verdik, oralarda geçenlere de dipnotlarda işâret ettik. b) İsim-sıfat nitelikli olanlarında ise ilk geçtiği âyeti kaydedip diğerlerini dipnotlarda gösterdik. c) İkili isimleri günümüzde de kullanılan Osmanlıca terkipile yazdık. d) Tek isimleri ise âyet metinlerinde 'el' takısı ile geçenleri bu takıları ile, başlarında 'el' takısı bulunmayanları da o şekilleri ile verdik.

آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ = **Âyât-i Mübeyyinât** (Açıklayıcı Âyetler)

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا لِّلَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ
وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

“Yemin olsun ki size **açıklayıcı âyetler** ve sizden önce geçenlerin ki kabilinden bir örnek ve takva sahipleri için bir öğüt indirdik. (Nûr, 24/34).

أَحْسَنَ الْحَدِيثِ = **Ahsen-i Hadîs** (Sözün En Güzeli)

اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ
الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ
هُدًى لِّلَّذِينَ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ

“Allah, **sözün en güzelini** benzeşik ve ikişerli bir kitap olarak indirdi. Karşısında, Rablerinden yürekten korkanların derileri ürperir.

Sonra derileri ve gönülleri Allah'ın zikrine yumuşar. İşte bu, Allah'ın kılavuzudur ki dilediği kimseleri sayesinde hidayete erdirir. Allah ki mi saptırırsa onun için hiçbir rehber yoktur.” (Zümer, 39/23).

الْحَقُّ = **el-Hak**¹ (Gerçek)

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ

“Hem, Rabbimizin bizi salih kişiler olan o toplulukla birlikte (cennete) sokmasını bizler umarken ne diye Allah'a ve **bize gelen Hak** ka inanmayacak mısınız?” (Mâide, 5/84).

الذِّكْرُ الْحَكِيمُ = **Zikr-i Hakîm** (Pek Hikmetli Zikir)

ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ

“İşte bu! Onu sana o âyetlerden ve hikmetli zikirden okuyoruz.” (Âl-i Imrân, 3/58).

الصِّدْقُ = **es-Sıdk**² (Doğru)

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ
الْيَسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ

“Allah üzerine yalan söylemiş ve kendisine gelmiş bulunan doğruyu yalanlamış kimseden daha zâlim kimdir? Kafirler için durulacak yer cehennem değil midir?” (Zümer, 39/32).

الْفُرْقَانُ = **el-Furkân**³ (Hak ile Bâtılı Ayıran)

الْقُرْآنُ = **el-Kur'ân**⁴

¹ On dokuz yerde geçmektedir. Diğerleri (En'âm, 6/5,66,), (Hûd, 11/17), (Ra'd, 13/1,19), (Hacc, 22/45), (Mü'minûn, 23/70), (Secde, 32/3), (Sebe', 34/6,43), (Fâtır, 35/31), (Sâffât, 37/37), (Zuhuruf, 43/29,30), (Ahkâf, 46/7), (Muhammed, 47/2), (Kâf, 50/5), (Hadîd, 57/16).

² Bu anlamda iki yerde geçmektedir. Diğeri de aynı sûrenin 33. âyetidir.

³ Bkz. (Bakara, 2/185), (Âl-i Imrân, 3/4), (Furkân, 25/1).

⁴ Bkz. Kitaplara İman, Kur'ân maddesi. Kur'ân ismi altmış üç yerde geçmektedir: (Bakara, 2/185), (Nisâ, 4/8), (Mâide, 5/101), (En'âm, 6/19), (A'râf, 7/04), (Tevbe, 9/111), (Yûnus, 10/15,37,61), (Yûsuf, 12/2,3), (Hicr, 15/87,91), (Nahl, 16/98), (İsrâ, 17/9,41,45,46,60,82, 88,89,106,), (Kehf, 18/54), (Tâhâ, 20/2,113,114), (Furkân, 25/30,32), (Neml, 27/1,6,76,92), (Kasas, 28/85), (Rûm, 30/58), (Yâsîn, 36/2, 69), (Sâd, 38/1), (Zümer, 39/27,28), (Fussilet, 41/3,26,44), (Şûrâ, 42/7), (Zuhuruf, 43/3,31), (Ahkâf, 46/29), (Muhammed, 47/24), (Kâf, 50/1,45),

الْقُرْآنُ الْحَكِيمُ = **Kur'ân-ı Hakîm**⁵ (Pek Hikmetli Kur'ân)

الْقُرْآنُ الْعَظِيمُ = **Kur'ân-ı Azîm**⁶ (Pek Azametli Kur'ân)

الْكِتَابُ = **el-Kitâb**⁷ (Kitap)

الْكِتَابُ الْحَكِيمُ = **Kitâb-ı Hakîm** (Pek Hikmetli Kitap)

الرَّتِلَكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

“Elif, Lâm, Râ. İşte bunlar o **pek hikmetli** Kitab'ın âyetleri.” (Yûnus, 10/1).

الْكِتَابِ الْمُبِينِ = **Kitâb-i Mubîn**⁸ (Açıklayan Kitap)

الْوَحْيِ = **el-Vahy**

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ

“De ki: ‘Ben sizi, ancak **vahy** ile uyarıyorum.’ Ama ne kadar uyarıl-salar sağırlar daveti işitmezler!” (Enbiyâ, 21/45).

النَّبَأِ الْعَظِيمِ = **Nebe-i Azîm** (Pek Azametli Haber)

عَنِ النَّبَأِ الْعَظِيمِ

“(Birbirlerine) O **büyük haberdan** (soruyorlar).” (Nebe', 78/2).

بُشْرَى = **Büşrâ**⁹ (Müjde)

بَشِيرٍ = **Beşîr** (Müjdecî)

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

(Kamer, 54/17,22,32,40), (Vâkıa, 56/77), (Hadîd, 57/21), (Cinn, 72/1), (Muzzemmil, 73/4,20), (İnşikâk, 84/21), (Burûc, 85/21).

⁵ Bkz. Kur'ân maddesi.

⁶ Bkz. Kur'ân maddesi.

⁷ Bkz. Kitaplara iman, 'Kitâb' maddesi. Yüce Kitabımızın ismi olarak altmış bir yerde geçmektedir: (Bakara, 2/2,89,129,151,176,231), (Âl-i Imrân, 3/3,7,23,144,164), (Nisâ, 4/105,113,127,136,140), (Mâide, 5/48), (En'âm, 6/92,114,155), (A'râf, 7/2,52,196), (Yûnus, 10/1), (Hûd, 11/1), (Yûsuf, 12/1), (Ra'd, 13/1), (İbrâhîm, 14/1), (Hicr, 15/1), (Nahl, 16/64,89), (Kehf, 18/1,27), (Meryem, 19/16), (Enbiyâ, 21/15), (Şuarâ, 26/2), (Kasas, 28/2,86), (Ankebût, 29/45, 51), (Lokmân, 31/2), (Secde, 32/2), (Fâtır, 35/29,31,32), (Sâd, 38/29), (Zümer, 39/1,2,23,41), (Mü'min, 40/2,70), (Fussilet, 41/3,41), (Şûrâ, 42/17,52), (Zuhurf, 43/2), (Duhân, 44/2), (Câsiye, 45/2), (Ahkâf 46/2,12,30).

⁸ Bkz. (Mâide, 5/15), (Yûsuf, 12/1).

⁹ Bkz. (Bakara, 2/97), (Neml, 27/2).

“**Bir müjdecî**, bir uyarıcı olarak. Ama çoğunluğu yüz çevirdi, onlar işitmezler.” (Fussilet, 41/4).

بَصَائِرُ = **Besâir**¹⁰ (Basiretler)

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ

“Gerçekten size Rabbinizden basiretler/gerçekleri gösterenler geldi. Kim görürse kendi yararına, kim de kör kalırsa o da zararına. Ben, üzerinizde bir bekçi değilim.” (En'âm, 6/104).

تَذْكِرَةٌ = **Tezkire** (Hatırlatma)

وَأَنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ

“Muhakkak ki o Kur'an Takva sahipleri için faydalanacakları bir öğüttür.” (Hakka, 69/48).

تَنْزِيلٌ = **Tenzîl**¹¹ (indirilme)

حُكْمٌ عَرَبِيٌّ = **Hük-m-i Arabiyy** (Arapça Hikmetli Bir Hüküm)

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ

“İşte böylece onu (Kur'an'ı) **Arapça bir hüküm olarak indirdik**. Sana ilimden bir pay gelmesinden sonra tutar onların heveslerine uyarsan sana Allah'tan ne bir dost vardır ne de bir koruyucu!” (Ra'd, 13/37).

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ = **Hikmet-i Bâliğa** (Üstün Bir Hikmet)

حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النَّذْرُ

“**Üstün bir hikmet**, ama uyarılar fayda vermiyor.” (Kamer, 54/5).

¹⁰ Bkz. (A'râf, 7/203).

¹¹ Bkz. Kur'an'ın İndirilmesi. (Tâhâ, 20/4,), (Fussilet 41/2), (Vâkıa, 56/80).

Zikir¹²

Kutlu Bir Zikir

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ^ط

“Dediler: ‘Hey o kendisine **Zikir** (Kur’an/hatırlatma) indirilen sen elbette delisin’.” (Hıcr, 15/6).

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

“Cidden Biz, **Zikri** (Kur’an’ı) indirdik, gerçekten Biziz onu koruyanlar.” (Hıcr, 15/9).

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحَىٰ إِلَيْهِمْ فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ^ص

“Ey Rasûlüm, Senden önce de, kendilerine vahiyde bulunduğumuz erkeklerden başkasını peygamber olarak göndermedik. Eğer siz bilmiyorsanız, **Zikir** (kitap) ehline sorun.” (Nahl, 16/43).

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

“Apaçık delillerle, kitaplarla (göndermiştik.) Sana da **Zikri** (Kur’an’ı) indirdik ki insanlara, kendilerine indirilmiş olanı açıklayasın, belki onlar tefekkürde bulunurlar.” (Nahl, 16/44).

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءٍ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا^ز

“İşte böyle -ya Muhammed- sana geçmişin önemli haberlerinden kısra aktarıyoruz. Şüphe yok ki sana katımızdan bir **Zikir** verdik.” (Tâhâ, 20/99).

¹² Burada ‘zikir’ sözcüğü ile Kur’ân’ın ve özellikle onun “hatırlatıcı” anlamının murad edildiği âyetler kaydedilmiştir. Bunlar: (Âl-i Imrân, 3/8), (Hıcr, 15/6,9), (Nahl, 16/14), (Tâhâ, 20/99), (Enbiyâ, 21/2,50), (Furkân, 25/29), (Şuarâ, 26/5), (Yâsîn, 36/69), (Sâd, 38/87), (Fus-silet, 41/41), (Zuhruf, 43/5,44), (Talâk, 65/10), (Kalem, 68/51,52), (Tekvîr, 81/27) âyetleridir.

وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

“İşte bu -Kur'an- Bizim indirdiğimiz kutlu bir **Zikir** (hatırlatma)dır. Şimdi siz bunu inkâr mı ediyorsunuz?” (Enbiyâ, 21/50).

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا

“Vallahi bana gelmişken beni **Zikirden** (Kur'an'dan) o saptırdı. Öyle ya şeytan insanı hep yüzüstü bırakan bulunuyor.” (Furkân, 25/29).

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

“Ancak **Zikr'e** (Kur'an'a) uyan ve gıyabında Rahman'dan ürperen kimseyi uyarırsın. Öyle ise onu bir bağışlama ve pek değerli bir ücretle muştula.” (Yâsîn, 36/11).

Zikir (Kur'an) Aramızdan Ona mı İndirilmiş?

ءَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَمَّا يَدُوقُوا عَذَابَ

“O **Zikir** (Kur'an) aramızdan ona mı indirilmiş?! Doğrusu onlar **Zikrimden** bir kuşku içindeler. Hayır! Azabımı henüz tatmadılar!” (Sâd, 38/8).

هَذَا ذِكْرٌ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَآبٍ

“İşte bu bir **Zikirdir**. Kuşkusuz müttakiler için elbette güzel bir akibet vardır.” (Sâd, 38/49).

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

“Ya Allah'ın göğsünü İslama açtığı kimse? İşte o, Rabbinden bir nur üzerindedir. Kalpleri, Allah'ın **Zikrinden** uzaklaşıp katılaştıranlara yazıklar olsun! İşte onlar apaçık bir sapıklık içindedirler.” (Zümer, 39/22).

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ

“Kuşkusuz o kimseler kendilerine gelen **Zikr**’i inkâr ettiler. Oysa o, çok izzetli bir Kitap’tır.” (Fussilet, 41/41).

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا

“Allah öyleleri için pek şiddetli bir azap hazırlamıştır. Ondan dolayı ey halis özü, temiz aklı olanlar Allah’tan korkun da korunun. İşte Allah size bir **Zikir** indirdi.” (Talâk, 65/10).

وَأِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ

“Ve gerçekten o küfredenler o **Zikri** duydukları vakit az daha seni gözleriyle kaydıracaklardı. Bir de tutmuş: ‘O bir delidir’ diyorlar.” (Kalem, 68/51).

ذِكْرُ مُبَارَكٍ = **Zikr-i Mübârek**¹³ (Kutlu Bir Zikir)

رَحْمَةٌ = **Rahmet**¹⁴

رُوحٌ = **Rûh**¹⁵

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا
الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدَى بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ
لَتَهْدَى إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

“İşte böylece sana da emrimizden **bir ruh** vahyettik. Kitap nedir, iman nedir bilmiyordun! Ancak onu bir nur yaptık, kullarımızdan dileyeceğimiz kimseyi onunla doğru yola iletiriz. Kuşkusuz sen de onları dosdoğru bir yola götürüyorsun.” (Şûrâ, 42/52).

¹³ Bkz. (Enbiyâ, 21/50).

¹⁴ Kur’ân’ın ismi olarak: (A’râf, 7/203), (Yûnus, 10/57), (Yûsuf, 12/111), (Nahl, 16/64,89), (Neml, 27/77), (Kasas, 28/86), (Lokmân, 31/3), (Câsiye, 45/20) âyetlerinde geçmektedir.

¹⁵ Bkz. (Şûrâ 42/52),

شَفَاءٌ = **Şifâ**¹⁶

صُحُفٌ مُطَهَّرَةٌ = **Suhuf-ı Mutahhara**^{16/a} (Tertemiz sayfalar)

قُرْآنٌ كَرِيمٌ = **Kur'ân-ı Kerîm**¹⁷ (Pek Şerefli Bir Kur'ân)

قُرْآنٌ مُبِينٌ = **Kur'ân-ı Mubîn**¹⁸ (Açık/Açıklayan Bir Kur'ân)

قُرْآنٌ مُجِيدٌ = **Kur'ân-ı Mecîd**¹⁹ (Şanlı Bir Kur'ân)

قُرْآنٌ عَرَبِيٌّ = **Kur'ân-ı Arabiyy**²⁰ (Arapça Bir Kur'ân)

قَوْلٌ = **Kavl**=Söz

وَهْدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهْدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ

“Hem Sözün güzeline iletilmişlerdir, hem pek övülenin yoluna iletilmişlerdir.” (Hacc, 22/24).

قَوْلٌ فَصْلٌ = **Kavl-i Fasl** (Çözümleyen/Yanlışı Doğrudan Ayıran Bir Söz)

إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ

“Kuşkusuz o sorunu çözümleyen bir Sözdür.” (Tânk, 86/13).

قَوْلٌ ثَقِيلٌ = **Kavl-i Sakîl** (Pek Ağır Bir Söz)

إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا

“Çünkü Biz senin üzerine ağır bir Söz bırakacağız.” (Müzzemmil, 73/5).

قِيمٌ = **Kayyim** (Dosdoğru)

قِيمًا لِيُنْذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا

“**Dosdoğru** bir kitap ki Allah tarafından (gelecek) yaman bir azaptan insanları uyarması ve iyi işleri yapan müminlere güzel bir ödül müjdelemesi için.” (Kehf, 18/2).

¹⁶ Bkz. (Yûnus, 10/57), (Fussilet, 41/44).

^{16/a} (Beyyine, 98/2).

¹⁷ (Vâkıa, 56/77).

¹⁸ (Hicr, 15/1).

¹⁹ (Burûc, 85/26).

²⁰ Bkz. Kitaplara İman, Kur'ân maddesi; (Tâhâ, 20/113), (Şûrâ, 42/7).

كِتَابُ اللَّهِ = **Kitâbullah** (Allah'ın Kitabı)²¹

كِتَابٌ عَزِيزٌ = **Kitâb-ı Azîz**²² (Pek izzetli/Güçlü Bir Kitap)

كِتَابٌ مُبَارَكٌ = **Kitâb-ı Mubârek**²³ (Kutlu Bir Kitap)²⁴

كِتَابٌ مَسْطُورٌ = **Kitâb-ı Mestûr**²⁵ (Satırlara Dökülmüş Bir Kitap)

كِتَابٌ مَكْنُونٌ = **Kitâb-ı Meknûn**²⁶ (Saklı/Korunmuş Bir Kitap)

كِتَابٌ مُتَشَابِهٌ = **Kitâb-ı Müteşâbih**²⁷ (Çeşitli Anlamlara Gelen Kitap)

كَلَامُ اللَّهِ = **Kelâmullah** (Allah'ın Sözü)

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ

“Müşriklerden biri senden güvence isterse, kendisine, **Allah'ın sözünü** dinleyip anlayıncaya değin güvence ver, sonra onu güvenli bulduğu yere ulaştır. Çünkü onlar bilmeyen bir toplumdur.” (Tevbe, 9/6).

لِسَانٌ عَرَبِيٌّ = **Lisân-i Arabiyy** (Dili Arapça)

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ

“Andolsun ki Biz onların: ‘Ona bunları bir insan öğretiyor’ demekte olduklarını biliyoruz. Halbuki nisbete kalkıştıkları adamın dili ya-bancıdır. Oysa bu (Kur’ân’ın dili) apaçık **Arapça** bir dildir.” (Nahl, 16/103).

مُبَارَكٌ = **Mübârek**²⁸ (Pek Feyizli, Bereketli).

مُتَانِيٌّ = **Mesânî**²⁹ (İkili, İki Yönü (Zâhiri ve Bâtını) Kapsayan)

مُصَدِّقٌ = **Musaddik**³⁰ (Doğrulayan/Onayan)

²¹ Bkz. Kitaplara iman, Kitap maddesi; (Fâtır, 35/29).

²² (Fussilet, 41/41).

²³ (En’âm, 6/92).

²⁴ Çoğunluğun görüşüne göre. S.G.

²⁵ (Tûr, 52/2).

²⁶ (Vâkıa, 56/78).

²⁷ Bkz. ‘Ahsen-i Hadîs’; (Zümer, 39/23),

²⁸ (En’âm, 6/92).

²⁹ Bkz. ‘Ahsen-i Hadîs’; (Zümer, 39/23).

³⁰ Bkz. (Bakara, 2/89,91,97), , (Âl-i Imrân, 3/3), (Nisâ, 4/47), (Mâide, 5/48), (En’âm, 6/92), (Fâtır, 35/31), (Ahkâf, 46/12,30).

وَأْمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ
وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ

“Ve yanınızdaki şeyi doğrulayıcı olarak indirdiğime inanın, onu ilk inkâr eden olmayın, âyetlerimi az bir paraya satmayın ve sadece Ben’den sakının, Ben’den.” (Bakara, 2/41).

مُهَيِّمٍ = **Müheymin**³¹ (Gözeten, Kontrol Eden)

مَوْعِظَةٌ = **Mev'ıza**³² (Bir Öğüt)

نَذِيرٍ = **Nezîr**³³ (Bir Uyarıcı)

نُورٍ = **Nûr**³⁴

Size Nûr İndirdik

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا

“Ey insanlar! Gerçekten size Rabbinizden bir delil geldi ve size açıkça gösteren bir **nur** indirdik.” (Nisâ, 4/174).

İndirdiğimiz Nura İman Edin

فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

“Onun için siz Allah’a, Peygamberine ve indirdiğimiz **nura** iman ediniz. Allah her ne yaparsanız pekâlâ haberdardır.” (Teğâbun, 64/8).

Allah Nurunu Tamamlayacak

يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يُتِمَّ
نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

³¹ Bkz. Kitap; (Mâide, 5/48).

³² Bkz. el-Hüdâ; , (Âl-i Imrân, 3/138).

³³ Bkz. (Furkân, 25/1).

³⁴ Burada Kitap ve Kur'ân maddelerinde geçen (Mâide, 5/15), (En'âm, 6/91) ile Tevrât mad-desinde geçen (A'râf, 7/157), âyetlerine yer verilmediği gibi, yine bu anlamda olmayan (Zümer, 39/22,69) âyetlerine de yer verilmemiştir.

“Allah’ın **nurunu** ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Kâfirler hoşlanmasa da Allah nurunu tamamlamak ister” (Tevbe, 9/32).

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

“İstiyorlar ki Allah’ın **nurunu** ağızlarıyla söndürsünler. Ancak Allah kafirler hoşlanmasalar da nurunu tamamlayacaktır.” (Saff, 61/8).

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

“İşte böylece sana da emrimizden bir ruh vahyettik. Kitap nedir, iman nedir bilmiyordun! Ancak onu bir **nur** yaptık, kullarımızdan dileyeceğimiz kimseyi onunla doğru yola iletiriz. Kuşkusuz sen, elbette dosdoğru bir yola götürüyorsun.” (Şûrâ, 42/52).

نور مُبِين = **Nûr-i Mübîn**³⁵ (Açığa Çıkaran Bir Aydınlık)

الهُدَى = **el-Hüdâ**³⁶ İsmi³⁷

³⁵ Bkz. (Nisâ, 4/174).

³⁶ ‘el-Hüdâ’ lafzı Kur’an’da lam-i tarifli olarak ‘الهُدَى’ ve lam-i tarifsiz olarak ‘هُدَى = hüden’ şekillerinde geçer. Her ikisi de isim ve masdar konumlarında kullanılmıştır. Doğru yol, doğru yola iletme, tanıtma, yol gösterme, rehber, rehberlik eden anlamları yanında sık rastlanılan fiil kipleri değişik anlamlarda yorumlanmıştır. Hatta es-Suyûtî ‘**el-İtkân**’ adlı eserinde (I, 241) ‘el-Hüdâ’ lafzı için on sekiz mana tesbit etmiştir. Fakat el-Hüfî’nin de işaret ettiği gibi verilen bu farklı manalar incelenip irdelendiğinde bunların şu anlamlarda yoğunlaştıkları gözlenir: a) Yol gösterme, açıklama, rehberlik etme; b) Başarılı kılma, destekleme ve yardım etme, c) Kur’an’ın ismi. Aslında Kelamullah’a isim olması da ilk iki mana ile irtibatlıdır.

³⁷ Burada da diğer başlıklar altında yazılan veya konu ile ilintisi bulunmayan (2/159,185; 3/4,96, 5/44,46; 6/35; 12/111; 17/2; 22/8; 28/85; 31/20; 39/23; 41/44) gibi âyetlere yer verilmiştir.

Kur'ân ve Âyetleri Kimlere Yol Gösterir

a) Müttakilere

ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ

“İşte şu **kitap**! Onda hiç kuşku yok, o korunacaklar için bir yol göstericidir.” (Bakara, 2/2).

هَٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ

“Bu, insanlara bir açıklama, müttakilere **bir yol gösterme** ve bir öğüttür.” (Âl-i Imrân, 3/138).

b) İnananlara

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ
مِّن رَّبِّي هَٰذَا بَصَائِرُ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

“Kendilerine istekleri doğrultusunda bir ayet getirmediğinde ‘Onu derleseysin ya’ derler. De ki: Ben, ben ancak Rabbinimden bana gelene uyarım. Bu Kur'an, Rabbinizden gelen basiretlerdir, inanan bir toplum için **bir kılavuz**, bir rahmettir.” (A'râf, 7/203).

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ
وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

“Ey insanlar! Gerçekten Rabbinizden size bir öğüt, sinelerdekine bir şifa, müminlere **bir rehber**, bir rahmet geldi.” (Yûnus, 10/57).

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ
وَلَكِن تَصَدِّقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

“Andolsun ki o peygamberlerin kıssalarında akıl sahipleri için bir ibret vardır. Bu (Kur'an) uydurulacak bir söz değildir, sadece kendinden önceki vahiylerin tasdiki, her şeyin ayrıntısıdır; inanan bir toplum için **bir kılavuz**, bir rahmettir.” (Yûsuf, 12/111).

هُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ

“Birer **hidâyet** ve müjde olmak üzere o müminlere.” (Neml, 27/2).

وَإِنَّهُ لَهْدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ

“Gerçekten o, **doğruyu gösteren** kesin bir hidâyet ve müminler için sırf bir rahmettir.” (Neml, 27/77).

هَٰذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

“Bu (Kur'an) basiretler ve kesin bilgi edinecek bir kavim için de **hidayet** ve rahmetin ta kendisidir.” (Câsiye, 45/20).

c) Müslümanlara

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

“Gün olur, her ümmetin kendi içinden üzerlerine bir tanık göndeririz ve seni de onların üzerine tanık olarak getiririz. Sana, her şey için bir açıklama, **bir kılavuz**, bir rahmet ve müslümanalara da bir müjde olmak üzere Kitab'ı indirdik.” (Nahl, 16/89).

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

“De ki: ‘İman etmiş olanlara sebat vermesi, müslümanlara da **bir hidayet** ve bir müjde olması için onu Rabbinden, Ruhulkudüs gerçeikle indirdi’.” (Nahl, 16/102).

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ

“Güzellik sergileyenlere **bir hidayet**, bir rahmet olmak üzere.” (Lokmân, 31/3).

Rablerinden Hidâyet Üzerindedirler

أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

“Sana söylüyorum: İşte onlar³⁸ Rablerinden **bir hidâyet** üzerindedir ve işte onlar murada eren kurtulmuşlar.” (Bakara, 2/5).

أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

“İşte onlar, Rablerinden **bir hidayet** üzerindedirler ve işte onlardır murada erenler.” (Lokmân, 31/5).

Sapıklığı Satın Aldılar

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبَحَتِ تِجَارَتُهُمْ
وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

“İşte sana söylüyorum bunlar **doğruluğa** bedel olarak sapıklığı satın aldılar da ticaretleri kazanç sağlamadı ve doğru yolu bulmadılar.” (Bakara, 2/16).

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ
فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ

“İşte onlar, **doğru yola** karşılık sapıklığı, mağfirete bedel de azabı satın alan kimselerdir. Ateşe karşı ne de sabırlı şeylermiş!” (Bakara, 2/175).

Doğru Yol Allah Yoludur

وَلَن تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ
اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

³⁸ Gayba inananlar, namazlarını kılanlar, mallarından hayır yollarında harcama yapanlar.

“Sen onların milletine (dinlerine) uyuncaya kadar ne yahudiler ne de hristiyanlar senden asla hoşnut kalmazlar. De ki: Cidden Allah’ın **hidayeti**, işte odur **hidayet**. Yemin olsun sana o ilim geldikten sonra onların heveslerine uyarsan sana, Allah’tan ne himayeci bir dost ne de gerçek yardımcı olur.” (Bakara, 2/120).

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبَعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ هُدَىٰ اللَّهِ إِنَّ يُوتَىٰ أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

“Yalnız dininize uyana inanın. De ki: ‘**Kuşkusuz hidayet, Allah’ın hidayetidir.** Size verilmiş olanın aynısının başka birine verilmesi veya Rabbiniz katında aleyhinizde delil gösterecekler (diye mi bütün bunlar). De ki: Kuşkusuz fazilet Allah’ın elindedir, onu dilediğine verir. Allah Vâsi’dir, peki iyi bilendir.” (Âl-i İmrân, 3/73).

قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدَّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانٌ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَىٰ اثْنًا قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَأْمُرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

“De ki: ‘Allah’ı bırakıp da bize fayda vermeyecek, bize zarar dokundurmayacak şeylere mi dua edelim? Şeytanların kendisini ayartması yüzünden yeryüzünde şaşkın bir duruma düşmüşken arkadaşlarının: ‘Bize gel’ diye kendisini yola çağırdıkları kişi gibi ökçelerimiz üzerine geri mi dönelim? De ki: Kuşkusuz **Allah’ın yoludur o yol!** Âlemlerin Rabbine teslimiyet göstermekle emrolunduk.” (En’âm, 6/71).

ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

“İşte bu, Allah'ın kullarından dilediklerini kendisiyle hidayete ilettiği **rehberliğidir**. Eğer ortak koşsalardı işleyedurdıkları elbette boşa gitmişti.” (En'âm, 6/88).

Allah Dileseydi Hidâyet Çerçevesinde Bir Araya Getirirdi

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ
أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ

“Yüz çevirmeleri ağırlına gitti ise ve yerin derinliklerinde bir delik veya gökte bir merdiven araman da elinden geliyorsa (bunu yap ki) kendilerine bir mucize getiriveresin! Allah dileseydi elbette onları **hidayet üzerinde toplardı**. Öyle ise sakın cahillerden olma.” (En'âm, 6/35).

İşte Allah'ın Hidâyete Erdirdikleri

أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدْيِهِمْ افْتَدِهْ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا
إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

“İşte onlar, Allah'ın hidayet verdiği kimselerdir. Öyle ise onların yolunu izle. De ki: Buna karşılık sizden bir ücret istemiyorum. Bu sadece ve sadece âlemlere bir öğüttür.” (En'âm, 6/90).

Hidâyete Çağırırsanız da Size Uymazlar/Sizi Duymazlar

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ
أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ

“Kendilerini doğru yola çağırırsanız size **uymazlar**! Onları ha çağırmışsınız ha siz susmuşsunuz size (karşı durumları) birdir.” (A'râf, 7/193).

وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ
وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

“Onları **doğru yola** çağırırsanız duymazlar. Onları sana bakıyorlar (gibi) görürsün, oysa görmezler.” (A'râf, 7/198).

Hidâyetle Gönderilen

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

“O müşrikler beğenmeseler de onu bütün dinlerin üstüne çıkarması için Peygamberini **hidayetle** ve hak dini ile gönderen Zat'tır.” (Tevbe, 9/33).

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا

“O, onu her dinin üstüne çıkarması için peygamberini **hidâyet rehberi** ve hak din ile gönderen Zât'tır. Allah şahit olarak yeter.” (Feth, 48/28).

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

“O Allah'tır ki, Peygamberini **hidâyet kanunu** ve hak din ile gönderdi ki -müşrikler hoşlanmasalar da- onu her dinin üstüne çıkarsın.” (Saff, 61/9).

İnsanların Doğru Yola Girmemelerinin Sebebi

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا

“Kendilerine **hidâyet** (rehberi) geldiğinde insanların iman etmelerine sadece: Allah, bir insanı mı elçi olarak göndermiş, demeleri engel olmuştur.” (İsrâ, 17/94).

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا

“İnsanları, kendilerine **hidayet** geldiğinde imana girmelerinden ve Rab’lerinden mağfiret istemelerinden engelleyen şey, ancak ve ancak ya onlara da öncekilerin sünnetinin gelmesi veya azabın göz göre göre kendilerine bindirmesi (beklentileri)dir.” (Kehf, 18/55).

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا

“Rabbinin âyetleriyle öğütlendiği halde hemen onlardan yüz çeviren, iki elinin önceden gönderdiğini unutan kimseden daha zalim kimdir? Cidden biz, Kur’ân’ı anlamalarını engellemek için kalplerinin üzerine örtüler, kulaklarının içine de bir ağırlık koymuşuzdur. Onları **hidâyete** çağırırsan da onlar bu durumda ebediyyen asla hidâyete ermezler.” (Kehf, 18/57).

Allah Doğru Yola Girenleri Daha İlerilere Götürür

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌمْ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌمْ مَرَدًّا

“**Hidâyeti kabul edenlere** ise Allah daha çok hidâyet verir ve kalıcı olan salih ameller (yararlı işler) Rabbin katında sevapça da daha hayırlıdır, sonuç bakımından da daha hayırlıdır.” (Meryem, 19/76).

İstikametin Doğru

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُكَ فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٍ

“Biz her ümmet için bir ibadet şekli yapmışızdır ki onlar onunla ibadet ederler. Öyle ise bu işte seninle çekişmesinler ve Rabbine çağır. Çünkü sen gerçekten hakka götüren **doğru bir yol üzerinde-sin.**” (Hacc, 22/67).

Başarı Allah'ın Rehberliğine Bağlıdır

فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

“Eğer yine teklifini kabule yanaşmazlarsa artık bil ki onlar sırf kendi arzuları peşinde gidiyorlar. Oysa Allah’tan **doğru bir delil olmadan** sadece kendi keyfi peşinde giden kimselerden daha şaşkın kim olabilir? Doğrusu Allah, o zâlimler gürûhunu başarıya ulaştırmaz.” (Kasas, 28/50).

وَقَالُوا إِنْ نَتَّبِعِ الْهُدَى مَعَكَ نُخْطِفُ مِنْ أََرْضِنَا أَوْ لَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

“Bir de: ‘Doğrusun ama, biz o **doğru yolu** tutar, seninle birlikte olursak hemen yerimizden, yurdumuzdan olur çarpılırız,’ dediler. Pe-ki Biz onlara, katımızdan rızık olarak her şeyin ürünlerinin kendisinde toplanıp devşirileceği güvenli saygın bir yeri mekân kılmadık mı? Ne var ki çoğu bilmezler.” (Kasas, 28/57).

Biz mi Sizi Doğru Yoldan Çevirdik

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ

“Büyüklik taslamış olanlar da hor görülmüş kişilere der: Size hidayet geldikten sonra **sizi hidayetten biz mi çevirdik?** Hayır siz-diniz suçlular! ” (Sebe’, 34/32).

İşte Bu/Kur’ân Bir Rehberdir

هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ

“İşte bu (Kur’ân) **bir hidâyettir**. Rablerinin âyetlerine küfretmiş olanlara, onlara en pisinden elemli bir azap vardır.” (Câsiye, 45/11).

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ

“Onlar hiçbir şey değil, sırf sizin ve atalarınızın taktığınız kuru isimler; Allah onlara öyle bir saltanat indirmedir, yalnız zanna ve nefislerinin sevdasına uyuyorlar. Oysa Rab’lerinden kendilerine **doğru** yolu gösteren geldi.” (Necm, 53/23).

Cinlerin İkrarı

وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ أَمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا

“Doğrusu biz o hidâyet rehberini dinlediğimizde ona iman ettik. Her kim O Rabbine iman ederse artık ne hakkı yenmek ne de istilâ olunmak korkusu kalır.” (Cinn, 72/13).

إِنَّ عَلَيْنَا لِلْهُدَىٰ

“Kesin, **doğruyu** göstermek Bize aittir.” (Leyl, 92/12).

أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ

“Gördün mü, ya (o) **hidâyet** üzere gider...” (Alak, 96/11).

V) Kur'ân'ın/Kitabın Okunması/Seslendirilmesi³⁹ Konusunda Kullanılan Fiiller⁴⁰

a) 'رَأَى' =Karâe' Gibi 'Kırâat' Masdarından Türeyen Fiiller⁴¹

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

"Kur'an **okunduğunda** onu dinleyin ve susun ki rahmete mazhar olasınız." (A'râf, 7/204).

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا

"Kur'ân'ı **okuduğunda**, senin ile âhirete inanmayanlar arasına seni saklayan bir perde çekeriz." (İsrâ, 17/45).

أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرَفٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِزُفَيْكَ
حَتَّى تُنْزَلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُوهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيْ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا

"Veya altından bir evin olmasına kadar yahut gökte yükselmene değin. Ama göğe yükselişine de bize kendisini **okuyacağımız** bir kitap indirmene değin kesinlikle inanmayız! De ki: Hâşâ/münezzehdir Rabbim! Ben sadece bir insan, bir elçi olmadım mı?" (İsrâ, 17/93).

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَاهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا

"Ve bir Kur'an olmak üzere, ki kendisini insanlara ağır **okuman** için onu ayırdık ve peyder pey indirdik." (İsrâ, 17/106).

³⁹ Burada kaydedilen fiiller, Kur'ân'ın okunması açısından önemli olduklarından ayrı bir başlık altında verilmeleri uygun görülmüştür. 'Kırâat' ve 'tilâvet' masdarlarından türeyen fiiller Kur'ân'ın ve diğer kitapların seslendirilmelerinde, şeytanın okumalarında kullanılmalarına karşın 'tertil' masdarından türetilmiş fiilin Kur'ân'ın seslendirilmesine özgü olduğunu sezinlediğimize dikkat çekmeliyiz.

⁴⁰ Burada 'karâe, yakrau, ıkra' gibi fiil ve emirlerin geçtiği âyetlerin hepsine -mefullerine bakılmaksızın- yer verilmiştir

⁴¹ Bkz. Kur'ân.

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ط

“O, kendilerine **okusaydı** yine iman etmeyeceklerdi.” (Şuarâ, 26/199).

فَأَمَّا مَنْ أَوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرَأُوا كِتَابِيَّةٌ

“İşte o zaman kitabı sağından verilmiş olan: ‘İşte, alın **okuyun** kitabımı!’ der.” (Hâkka, 69/19).

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ
مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَأُوا
مَا تيسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ
يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَأُوا مَا تيسَّرَ مِنْهُ
وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَقَرِّضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ
مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

“Gerçekten Rabbin, senin muhakkak gecenin üçte ikisine yakını-
nı, yarısını ve üçte birini ibadetle geçirdiğini, seninle birlikte olan-
lardan bir grubun da böyle yaptığını biliyor. Oysa geceyi gündüzü Al-
lah takdir eder. Sizin bundan ötesini başaramayacağınızı bildiği için
size lutfıyla tevbe bahsetti. Bundan böyle Kur'ân'dan kolayınıza ge-
leni **okuyun**. İçinizden hastalar olacağını, diğer bir takımlarının Al-
lah'ın lutfundan bir kâr aramak üzere yeryüzünde yol tepeceklerini,
diğer bir grubun da Allah yolunda çarpışacaklarını bildi. O halde on-
dan ne kolayınıza gelirse **okuyun**, namazı kılın, zekatı verin ve Al-
lah'a güzel bir borç verin. Kendilerinizin hesabına hayır olarak önce-
den ne sunarsanız onu Allah yanında daha hayırlı ve karşılıkça daha
büyük olarak bulacaksınız. Hem de Allah'tan bağışlanma dileyin.
şüphesiz Allah pekâlâ bağışlayandır, pekâlâ merhametlidir.”
(Müzzemmil, 73/20).

فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ

“Biz onu **okuduğumuzda** izle okunuşunu.” (Kıyâme, 75/18).

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ط

“Karşılarında Kur’ân **okunduğunda** secde etmiyorlar?!” (İnşî-kâk, 84/21).

سُنْفِرُكَ فَلَا تَنْسَى

“Bundan böyle sana **okutacağız** da unutmayacaksın.” (A'lâ, 87/6).

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ

“Yaratmış olan O rabbinin adıyla **oku**.” (Alak, 96/1).

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ

“**Oku**, O cömertliğine son olmayan Rabbindir.” (Alak, 96/3).

b) Kur’ân’ın/Kitabın ‘ تِلَاوَةً = telâ’ gibi ‘ تِلَاوَةٌ = tilâvet’⁴²

Masdarından Türemiş Olan Fiillerle Okunmasının Vurgulanması⁴³

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ

“Aceba insanlara bol bol iyilik etmeyi emrederken kendinizi un-
utuyor musunuz? Oysa siz **Kitab’ı okuyup duruyorsunuz!** Hâlâ
akıllanmayacak mısınız? ” (Bakara, 2/44).

⁴² ‘Tilâvet’ sözcük olarak takip etmek, arkasına düşmektir. Râğb’ın açıklamasına göre özel-
likle Allah Teâlâ’nın kitaplarını ya seslendirip okumak ya da bunların içindeki emirleri,
yasakları, güzelliklere yönelik özendirmeleri, sakındırılan kötülükleri izlemek anlamında-
dır. Buna göre tilâvet bu açıdan ‘kırâat’dan daha özel bir anlamı içerir. (H.D.K. D. Osman-
lıca nüsha, VII, 386,387). Âyetler incelendiğinde bu kelimenin ‘kırâat/seslendirme’ anla-
mında kullanıldığı gibi, anlatma, hikaye etme anlamlarında da kullanıldığı görülür. Bu açı-
dan da ‘kırâat’tan farklılığı seziliyor.

⁴³ Burada da yoğun tekrarlarla fırsat vermemek için Kur’ân ve Kitâb maddelerinde yer alan
âyetler zikredilmemiştir.

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

“Şeytanların, Süleyman'ın saltanatı hakkında **okuyageldikleri** şeye uydular. Oysa Süleyman küfre sapmamıştı. Ne var ki şeytanlar (şeytan ruhlu insanlar) küfre sapmışlardı, halka sihri ve Babil'de o iki meleğe Harut ile Marut'a indirileni öğretiyorlardı. Halbuki o iki melek: ‘Biz bir imtihan aracıyız, sakın küfre sapma’ demedikçe hiç kimseye öğretmiyorlardı. O iki melekten sayesinde kişi ile eşinin arasını açacakları şeyi öğreniyorlardı. Bununla birlikte o öğrendikleriyle Allah'ın izni olmadıkça kimseye zarar verici değillerdi. Kendilerine zarar verecek, kendilerine menfaatı dokunmayacak şeyi öğreniyorlardı. Yemin olsun ki her kim onu almışsa onun için ahirette hiç nasip olmayacağını gerçekten bilmişlerdi. Karşılığında canlarını sattıkları şey, ne çirkindir! Keşke bilselerdi.” (Bakara, 2/102).

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

“İşte şunlar Allah'ın ayetleri. Onları sana gerçekle **okuyoruz**. Kuşkusuz sen elbette gönderilmiş elçilerdensin.” (Bakara, 2/252).

ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ

“İşte bu! Onu sana o ayetlerden ve hikmetli zikirden **okuyoruz**.” (Âl-ı Imrân, 3/58).

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

“Size, karşınızda Allah’ın ayetleri **okunup dururken** ve içinizde elçisi varken nasıl inkâr ediyorsunuz? Kim Allah’a sığınırsa gerçekten dosdoğru yola iletilmiştir.” (Âl-i İmrân, 3/101).

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ

“İşte bunlar Allah’ın, sana gerçekte **okuyageldiğimiz** ayetleridir. Allah, âlemlere zulüm etmek isteyen biri değildir.” (Âl-i İmrân, 3/108).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ

“Ey o iman edenler! Akitleri yerine getirin. İhramlı olduğunuz halde avlanmayı helal görmemek şartıyla ve size (ileride) **okunacaklar** dışında kalan en’am denilen hayvanlar size helal kılındı. Kuşkusuz Allah ne isterse ona hükmeder.” (Mâide, 5/1).

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ

“(Ey Muhammed) onlara Âdem’in iki oğlunun haberini gerçeğiyle **oku**. Bir zaman ikisi birer kurban (yakınlık) etmişlerdi de birinden kabul edilmiş, diğerinden edilmemişti. (Kurbanı -yakınlığı- kabul edilmeyen) ‘Seni kesinlikle öldüreceğim’ dedi. (Öteki) dedi: ‘Allah ancak takva sahiplerinden kabul eder’.” (Mâide, 5/27).

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ إِلَّا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ

وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنٌ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ
الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

“De ki: Gelin size, Rabbinizin neleri haram kıldığını yüzünüze karşı **okuyayım**: O’na bir şeyi eş koşmanızı haram kıldı. Anaya-babaya iyilik yapmanızı emretti. Yoksulluk korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin. Size de onlara da biz rızık veriyoruz. Çirkef işlerin açığına da gizlisine de yaklaşmayın, Allah’ın dokunulmasını haram kıldığı cana haksız yere kıymayın. İşte O, size bunu tavsiye etti belki aklınızı çalıştırırsınız.” (En’âm, 6/151).

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ
الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْعَاوِينَ

“Onlara o kişinin haberini **oku** ki ona âyetlerimizi vermiştik. Derken onlardan sıyrılmış, şeytan kendisini peşine takmıştı da azgınlardan olmuştu.” (A’râf, 7/175).

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ
عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

“Müminler ancak o kimselerdir ki Allah anıldığında kalpleri ürperir, karşılarında ayetleri **okunduğunda** imanlarını artırır ve yalnız Rab’lerine güvenirler.” (Enfâl, 8/2).

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا
إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

“Karşılarında âyetlerimiz **okunduğunda** şöyle demişlerdi: ‘Gerçekten dinledik, istesek bunun aynısını biz de söyleriz. Bu öncekilerin masallarından başka bir şey değil!’” (Enfâl, 8/31).

قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرِيكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ
فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

“De ki: ‘Allah dileseydi onu (Kur’an’ı) size **okumazdım** ve O da size onu bildirmezdi. Gerçekten içinizde bundan önce bir ömür kalmıştım. Hiç düşünmez misiniz?’ ” (Yûnus, 10/16).

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذَكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُونِ

“Onlara Nuh’un haberini de **oku**. Hani bir zaman toplumuna şöyle demişti: ‘Ey toplumum! Eğer benim aranızda bulunmam ve Allah’ın âyetlerini size hatırlatışım size ağır geldiyse, öyleyse ben Allah’a dayandım. Siz de ortaklarınızla birlikte işinizi derleyip toplayın, ne yapacağınıza karar verin, sonra işiniz başınıza dert olmasın, sonra hükmünüzü bana uygulayın, göz açtırmayın bana.’” (Yûnus, 10/71).

كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لَتَتْلُوا عَلَيْهِمُ الذِّكْرَ أَوْ حِينًا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِ

“İşte böylece seni, kendilerinden önce nice ümmetlerin gelip geçtiği bir ümmet içine gönderdik, ki onlar Rahman’a küfrederekken sana vahyettiğimizi karşılarında **okuyasın**. De ki: ‘O’dur Rabbim! O’ndan başka hiçbir tanrı yoktur. Ancak O’na dayandım, dönüşüm yalnız O’nadır.’” (Ra’d, 13/30).

قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا

“De ki: O’na ister iman edin, ister iman etmeyin. Kuşkusuz daha önceden kendilerine ilim verilen kimseler, karşılarında (**Kur’ân**) **okunduğunda** secde ederek çeneleri üzerine yere kapanırlar.” (İsrâ, 17/107).

وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا

“Bir de sana Zulkarneyn'den soruyorlar. De ki: Size ondan bir hatıra **okuyacağım**.” (Kehf, 18/83).

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَآئِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا

“İşte bunlar, Allah'ın kendilerine nimet bahsettiği peygamberlerden, Âdem soyundan ve Nûh ile birlikte taşıdıklarımızdan, İbrahim ve İsrâîl soyundan, hidâyete erdirdiğimiz ve seçtiğimiz kimselerdendir. Kendilerine Rahman'ın âyetleri **okunduğu** zaman ağlayarak secdelere kapanırlardı.” (Meryem, 19/58).

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا

“Âyetlerimiz kendilerine açık açık **okunduğunda** o küfredenler iman edenlere: ‘Bu iki grubun hangisinin makamı daha iyi ve meclisi daha güzel?’ dediler.” (Meryem, 19/73).

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظِمْ حُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامَ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ

“Emir budur: Her kim Allah'ın kutsallarına saygı gösterirse bu, kendisi için Rabbi katında kesin hayırdır. Size ise karşınızda **okunup** duranlar açıkça söylenenler müstesna olmak üzere bütün büyük ve küçük baş hayvanlar helal kılındı. Öyle ise o putlardan, o pislikten ve yalan sözden kaçının.” (Hacc, 22/30).

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرُ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَٰلِكُمُ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبِعَسِّ الْمَصِيرُ

“Kendilerine karşı âyetlerimiz birer açık kanıt olarak **okunduğunda** da o kâfirlerin yüzlerinden inkârcılıklarını tanırırsın. Karşılarında âyetlerimizi okuyanlara nerede ise saldırıverecek gibi olurlar. De ki: Şimdi size ondan daha kötü olanını haber vereyim mi? Ateş!.. Allah onu, küfredenlere vaad buyurdu ki o ne kötü sondur!” (Hacc, 22/72).

قَدْ كَانَتْ آيَاتِي تُتْلَى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تَنْكِصُونَ

“Karşınızda âyetlerim **okunuyordu** da siz ardınıza dönüyordunuz.” (Mü’minûn, 23/66).

أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ

“Âyetlerim size **okunuyordu** da siz onlara yalan diyordunuz, değil mi?” (Mü’minûn, 23/105).

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ

“Onlara İbrahim’in kıssasını da **oku**.” (Şuarâ, 26/69).

تَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

“Sana Musa ile Firavun’un kıssasından bir bölümünü iman edecek bir topluluğa ders olsun diye hakkıyla **okuyacağız**.” (Kasas, 28/3).

وَلَكِنَّا أَنْشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

“Ama Biz bir çok kuşaklar meydana getirdik de onların ömürleri uzadı. Sen Medyen halkı arasında ikamet ederek âyetlerimizi onlardan **okuyup** öğrenmedin de! Ancak Biz peygamberlik verip gönderenler olduk.” (Kasas, 28/45).

وَإِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ

“Kendilerine **okunur okunmaz**: ‘Buna iman ettik. Bu şüphesiz gerçektir ve Rabbimizden gelmiştir. Doğrusu biz ondan önce de hak-
kı teslim eden kimselerdik,’ dediler.” (Kasas, 28/53).

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا
عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ

“Bir de Rabbin memleketleri, oraların ana noktasında kendilerine
âyetlerimizi **okuyan** bir peygamber göndermeden helak etmemiştir.
Biz o memleketleri sadece halkları zulüm yaptıkları için helak etmi-
şizdir.” (Kasas, 28/59).

وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّىٰ مُسْتَكْبِرًا كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ
وَقَرًا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

“Karşısında âyetlerimiz **okunduğunda** sanki onları hiç duyma-
mış gibi, gûya iki kulağında bir ağırlık varmış gibi kibirlenerek geri
döner. Artık onu elemli bir azapla muştula.” (Lokmân, 31/7).

وَإِذْ كُنَّا مَا يَتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا

“Evlerinizde Allah’ın âyetlerinden ve hikmetten **okunanları** ha-
tırlayın. Kuşkusuz Allah Latîftir, haberdardır.” (Ahzâb, 33/34).

وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ
عَمَّا كَانُوا يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا أَفْكٌ مَّفْتَرٌ وَقَالَ الَّذِينَ
كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ

“Karşılarında açık açık âyetlerimiz **okunduğunda** dediler: Bu,
sadece sizi atalarınızın tapıp durduklarından çevirmek isteyen bir
adam! Ve dediler: Bu (Kur’ân) yalnız uydurulmuş bir yalandır! Yine o
küfre sapmış olanlar kendilerine hak geldiğinde şöyle dediler: Bu,
ancak apaçık bir büyüdür.” (Sebe’, 34/43).

فَالْتَالِيَاتِ ذِكْرًا

“Zikir **okuyanlara** (da yemin olsun).” (Sâffât, 37/3).

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ

“Küfre sapmış olanlar bölükler halinde cehenneme sürülmüştür. Ni-hayet oraya vardıklarında cehennemin kapıları açılır ve bekçileri onla-ra: ‘Size, içinizden, karşınızda Rabbinizin ayetlerini **okuyan** ve sizi bugününüze ulaşma hususunda uyaran elçiler gelmedi mi?’ der. ‘Evet’ derler. Ne var ki o kâfirlere azap sözü hak olmuştur.” (Zümer, 39/71).

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ
“İşte Allah’ın âyetleri, onları sana gerçek olarak **okuyoruz**. Peki Allah’tan ve âyetlerinden sonra hangi söze inanacaklar?” (Câsiye, 45/6).

يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِيرُهُ
بِعَذَابِ إِلِيمٍ

“Allah’ın, karşısında **okunmakta olan** âyetlerini dinliyor sonra sanki onları hiç duymamış gibi kibirlenerek direniyor. Öyle ise onu elemli bir azapla muştula.” (Câsiye, 45/8).

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَن قَالُوا اتُّوتُوا بِآيَاتِنَا إِنَّ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ

“Karşılarında ayetlerimiz açık açık **okunduğunda** onların: ‘Doğru sözlülerseniz atalarımızı getirin,’ demelerinden başka delilleri ol-mamıştır.” (Câsiye, 45/25).

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ

“Küfretmiş kimselere gelince (onlara denilir:) Âyetlerim karşınızda **okunmuyor** muydu? Ama kibirlendiniz! Suçlular toplumu oldunuz.” (Câsiye, 45/31).

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ

“Karşılarında âyetlerimiz açık açık **okunurken** de o inkâr edenler kendilerine gerçek geldiği zaman: Bu apaçık bir büyüdür dediler.” (Ahkâf, 46/7).

رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا

“Bir Peygamber gönderdi, Allah’ın nurlar saçan, yollar açan âyetlerini sizlere karşı **okuyor** ki iman edip de yararlı işler yapanları karanlıklardan aydınlığa çıkarsın. Her kim Allah’a iman edip dürüstlikle çalışırsa Allah onu altından ırmaklar akan cennetlere koyacak, orada ebedî kalacaklar. Allah ona gerçekten güzel bir rızık ih-san etmiştir.” (Talâk, 65/11).

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

“Karşısında âyetlerimiz **okunurken** ‘eskilerin masalları’ dedi.” (Kalem, 68/15).

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

“Karşısında âyetlerimiz **okunurken** ‘öncekilerin masalları’ dedi.” (Mutaffifin, 83/13).

رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً^{٤٤}

“(O delil de) Allah’tan gelen bir Peygamber, tertemiz **sayfalar okur.**” (Beyyine, 98/2).

c) Kur’ân’ın Seslendirilmesinde ‘رَتَّلَ =rattele⁴⁴=tertil ile okudu’ Fiilinin Kullanılması

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا

“Yine o küfredenler: ‘O Kur’ân, ona hepsi birden indirilseydi ya!’ dediler. Biz onu, gönlüne iyi yerleştirelim diye böyle indirdik ve onu **ağır ağır okuduk.**’ (Furkân, 25/32).

أَوْزِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا^{٤٥}

“Yahut ona artır ve **Kur’ân**’ı ağır bir okuyuşla tane tane **oku.**” (Müzzemmil, 73/4).

⁴⁴ ‘Tertîl’, bir şeyi güzelce düzenleyip kusursuz olarak açık açık hakkını vererek açıklamaktır. Aralarında çok değil biraz açıklık bulunmakla birlikte gayet güzel bir nizamda görünen parlak ön dişlere ‘suğar-i ratel’ derler. Sözü öyle tane tane, yavaş yavaş mühlet ile güzel telif ve beyan ile söylemeye de ‘tertil-i kelâm’ derler. Kur’ân’ın tertili de böyle harflerinin, uygulanişının, nazmının, manasının hakkını doyura doyura vererek okunmasıdır. (Tecvid ilminde şöyle tanımlanmıştır:) Hurûf-i mürekkebe beynindeki tevâliye riâyet, me-hâric-i hurûfa ve merâtib-i vukûfa riâyet (peşpeşe sıralanan harflerin sıralanışına, çıkış noktalarına ve vakıf mertebelerine özen göstererek), hafif bir ses ile ağır ağır okumaktır. (Elmahlı, Istılahat, yazma nüsha. S.G)

2) Tevrât, Zebûr ve İncîl

Diğer Semâvî Kitap ve Sayfalar

I) Tevrât ve İncîl

A) Tevrât ve İncîl'in Açıkça Zikredildiği Âyetler

- a) Tevrat ve İncil'in Birlikte Geçtiği Âyetler,
- b) Tevrât'ın İncil'den Bağımsız Olarak Geçtiği Âyetler,
- c) İncil'in, Tevrat'tan bağımsız Olarak Geçtiği Yerler.

B) 'el-Kitâb' Lafzı ile Murad Edilen Eserler

a) 'كتاب' =Kitâb Lafzı ile Hz. Musa'ya İndirilen Tevrât'ın Murad Edildiği Âyetler • *Yahudilere Sor Bakalım: Musa'nın Getirdiği Kitabı Kim İndirmişti,*

b) Tevratın/İncilin /veya her ikisinin kasededildiği ayetler.

c) 'كتاب' =Kitâb Lafzı ile İncil'in Kasededildiği Bir Âyet,

d) 'كتاب' =Kitâb Lafzı ile Diğer Peygamberlere Verilen Kitapların Kasededildiği Âyetler • *Gönderilen Her Peygamberle Birlikte Bir Kitap da İndirilmiştir • İbrahim ile Nuh'un Soylarına da Kitap Bahşedilmişti • Yahya Peygambere de Kitap Verilmişti,*

e) 'كتاب' =Kitâb Lafzı ile Levh-i Mahfuz ve Amel Defteri'nin Murad Edildiği Âyetler • *Levh-i Mahfuzun Kasededildiği Âyetler • Her Şey Açıklayan Kitaptadır • Ana Kitap • Kitapla Amel Defterinin Kasededildiği Âyetler • Herkesin Önüne Amel Defteri Yayılır • Amel Defterleri Sağlarından Verilenlerin Başları Diktir! Sollarından Verilenleri ise Sormayın! • Kim Ne Yapmışsa Hepsini Amel Defterinde Yazılı Bulur • Her Ümmet İçin Özel Kayıt Tutulmuştur,*

f) 'كتاب' =Kitap Lafzı ile Kaderin Murad Edildiği Ayetler • *Ölüm, Süresi Belirlenmiş Bir Yazgıdır • Yazgı Felaketleri de Erteletir • Her Şey İlâhî Yazıya Göredir,*

g) 'كتاب' =Kitâb Lafzı ile 'Kitap' Dışındaki Manaların Murad Edildiği Âyetler,

g/a) Farz Anlamında Kullanıldığı Yorumu Yapılan Âyetler,

g/b) Mükâteb Akdi Anlamında,

g/c) Mektup/Mesaj Anlamında,

h) ‘ کتاب =Kitâb Lafzı ile Mutlak‘Kitap’ Anlamının Murad Edildiği Âyetler • Ümmi Kitap Bilmezler • İnanmak İstemeyen Gökten Somut Kitap İndiğini Görse ve Eliyle Dokunsa Bile İnanmaz • Tartışmalar Aydınlatıcı Kitap Gibi Yol Gösteren Belgelere Dayanmalıdır

Müşriklerden İddiaları İçin Kitap İsteniyor • Daha Doğru Bir Kitap Getirin • Putlarını Diktiklerinize Bir Kitap mı Vermişiz? • Hz. Peygambere Daha Önce Kitapla İlgisi Olmadığı Hatırlatılıyor

i) ‘ کتاب =Kitâb Lafzı’nın Çoğul Şekli Olan ‘ کتب =kütüb’ Kelimesinin Geçtiği Âyetler

i/a) Semâvî Kitaplara İşâret Edilenler • Kitaplara imanda asılan kitapların hepsine inanmaktır

i/b Mutlak Anlamda Kitaplara İşâret Edenler

C) Hz. Musa ile Harun’a Ortak Verilen Eser

D) Hz. Musa’ya Yazılı Levhalar Bahşedilmişti

II) Zebûr

III) Zübûr ve Suhuf

2) Tevrât¹, Zebûr ve İncîl²

Diğer Semâvî Kitap ve Sayfalar³

İslâm’ın inanılmasını şart koştuğu diğer semâvî kitap ve sayfalar da vardır. Bunlar Tevrât, Zebûr ve İncil adlı kitaplar ile aşağıda kimlere verildiği aktarılacak sayfalardır. Bunlara inanmak demek bu ki-

¹ ‘Tevrât’ Arapçaya geçmiş İbrânice bir kelimedir. Kur’ân’ın seslendirilmesini konu alan kırâat ilminde ‘fetih, beyne ve imâle’ denilen seslendirme şekillerinin her üçü ile telaffuz edilmesi de bunun bir işâreti sayılır. Şerîat, dinî talimler anlamına gelen bu kelime, İslâm öncesi Yahudilerin bütün kültürel metinleri için kullanıldığı biliniyorsa da Kur’ân’da Hz. Musa’ya indirilen kutsal metinler için kullanılmıştır. Bir Ahd-i Kadîm vardır bir de Ahd-i Cedîd. Ahd-i Atik ile Yahudilerin otuz bölümden oluşan ve Tevrât’ı da kapsayan eski inanç ve kültür metinleri kastedilir. Bu otuz bölümden beş tanesi: Tekvîn, Çıkış, Tensiye, Leviller ve Sayılardır (bkz. Benû İsrâîl Fi’l-Qur’ân ve’s-Sünne, s.64; Kur’ân-ı Kerîm’de Yahudiler ve Hristiyanlar, Doç. Dr. M. Fatih Kesler, s.185).

² İncîl, Süryanice veya İbrânice kaynaklı Arapçalaşmış bir sözcük olup ‘müjde veren’ demektir. Bu konuda geniş bilgi edinmek için Elmalî’li Merhum’un tarafımızdan sadeleştirilen H.D.K.Dili adlı tefsirinde el-Hadîd sûresinin 27. âyetinin açıklamalarına bakılması tavsiye edilir.

³ Burada genellikle lafızlar esas alındığından muhteva ile ilgili arabaşlıklara gerekli görülen yerlerde yer verilmiştir.

tapların Allah tarafından indirildiğini kabullenmek ve bunu itiraf etmek demektir. Böyle bir kitaba inanmak farz olduğu gibi, hükümlerinin Kur'ân doğrultusunda tashih edilmesi gerektiğine inanmak da bir zorunluluktur.

I) Tevrât ve İncîl

A) Tevrât ve İncîl'in Açıkça Zikredildiği Âyetler

a) Tevrat ve İncil'in Birlikte Geçtiği Âyetler⁴

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ^٥

“Sana o kitabı, önündekini/öncesindekini doğrulayıcı olarak gerçeğe indirdi. **Tevrat'ı ve İncil'i** de öyle indirmişti.” (Âl-i Imrân, 3/3).

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ^٦

“Ona kitabı (yazıyı) hikmet'i, **Tevrat'ı ve İncil'i** öğretecek.” (Âl-i Imrân, 3/48).

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

“Ey kitap ehli! İbrahim hakkında neden tartışıyorsunuz? Oysa **Tevrat ve İncil** kesinlikle ondan sonra indirilmişti. Akıl erdirmiyor musunuz?” (Âl-i Imrân, 3/65).

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ^٧
وَأَتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ^٨
وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

⁴ Tevrât ve İncîl'i konu alan âyetlerin hemen hepsinde mensuplarının kitaplarının gereklerini yerine getirmeleri, kitaplarında yazılanları doğru aktarmaları, dolaylı olarak Hz. Peygamberi muştulayan haberleri gizlememeleri istenerek kendilerine müdhiş bir psikolojik baskı uygulandığı seziliyor.

“Onların (peygamberlerin) izleri üzerinde Meryem oğlu İsa ile önündeki **Tevrat**’ı/veya Tevrat’ın bir bölümünü doğrulayıcı olarak iz sürdürdük, ona hidayet ve nur içeren, önündeki **Tevrat**’ı/veya Tevrat’ın bir bölümünü doğrulayan, takva sahipleri için bir rehber ve bir öğüt olmak üzere **İncil**’i verdik.” (Mâide, 5/46).

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرِيَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ

“Eğer onlar gerçekten **Tevrat**’ı, **İncil**’i ve kendilerine indirilenleri ayakta tutsalardı (bunların gereklerini yerine getirselerd) elbette üstlerinden, ayaklarının altından nimetlere boğulurlardı. İçlerinden, orta yolu izleyen (adaletli) bir topluluk var. Ama onlardan pek çoğunun yapageldikleri ne kötü!” (Mâide, 5/66).

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرِيَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

“De ki ey kitap ehli! **Tevrat**’ı, **İncil**’i ve Rabbinizden size indirilmiş olanları ayakta tutmanıza değin hiçbir değer üzerinde değilsiniz! Sana Rabbinden indirilen elbette ve kesinlikle onlardan pek çoğunun azgınlığını ve küfrünü artıracak. Artık sen küfre sapmış o topluluk için tasalanma.” (Mâide, 5/68).

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرِيَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ

الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَى بِإِذْنِي وَإِذْ
كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

“O zaman Allah buyurur: “Ey Meryem oğlu İsa! Senin üzerindeki, annenin üzerindeki nimetimi hatırla. Hani seni Ruhulkudüs ile desteklemiştim de insanlara beşikte ve yetişkin iken konuşuyordun. Sana Kitab’ı, hikmeti, **Tevrat**’ı ve **İncil**’i öğretmiştim. O çamurdan kuş görünümünde benim iznimle yaratıyor, sonra içine üflüyordun da benim iznimle bir kuş oluveriyordu. Doğuştan körü ve abraşı iznimle iyileştiriyordun. Yine iznimle ölüleri (mezardan) çıkarıp geçici bir süre hayata döndürüyordun. İsrailoğullarını senden uzak tutmuştum, çünkü kendilerine apaçık delillerle gelmiştin de içlerinden küfre sapanlar: ‘Bu açık bir büyüden başka şey değildir’ demişlerdi.” (Mâide, 5/110).

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا
عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ
وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ
آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ

“Yanlarındaki **Tavrat** ve **İncil**’de kendisini(n vasıflarını yazılmış) bulacakları ümmi peygamber elçiye uyarlar. O, kendilerine iyiliği emreder, kötülükten sakındırır, tertemiz nesneleri helal eder, onlara murdar olanları haram kılar, sırtlarındaki ağırlıklarını, üzerlerindeki bağları söker. Ona iman etmiş, ona saygı göstermiş, ona yardım etmiş olanlar, onunla indirilmiş nura uyanlar; işte onlar! Onlardır muratlarına erenler.” (A’râf, 7/157).

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

“Kuşkusuz Allah, müminlerden canlarını ve mallarını cennetin kendilerinin olmasına karşılık satın aldı. Onlar, Allah yolunda savaşır, öldürürler, öldürülürler. (Bu) **Tevrat’ta, İncil’de** ve Kur’an’da Allah’ın üstlendiği bir borçtur. Ahdine, Allah’tan daha vefalı kimdir? Haydi yaptığınız bu alış verişinizle sevinin. İşte budur o büyük kuruluş.” (Tevbe, 9/111).

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكْعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْئَهُ فَازَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

“Muhammed Allah’ın peygamberidir, O’nun yanındakiler ise kâfirlere karşı çok çetin, kendi aralarında son derecede merhametlidirler. Onları rükû edenler, secde edenler olarak görürsün. Allah’tan lutuf ve hoşnutluk isterler. Secde izinden kaynaklanan nişanları yüzlerindedir. Bu, onların **Tevrât’taki** nitelikleri. **İncil’deki** benzetilmele-ri de (şöyle) bir ekin gibidir: Filizini çıkarmış, derken onu güçlendirmiş, ardından kalınlaşmış ve çiftçilerin hoşuna gidecek şekilde sapları üzerinde dümdüz dikilmiştir. (Bu temsil) onlarla kâfirlere öfke-

lendirmek içindir. Onlardan iman edip yararlı yararlı işler yapanlara Allah bir bağışlama ve büyük bir mükâfât vaadetti." (Feth, 48/29).

b) Tivrât'ın İncil'den Bağımsız Olarak Geçtiği Âyetler

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيِّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَا حِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي
حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

“**Tivrât**’tan önümde olanı doğrulayıcı olarak, size haram kılınanlardan bazılarını size helal kılalım diye. Size Rabbinizden bir mucize ile geldim. Öyle ise korkun Allah’tan ve saygı gösterin bana.” (Âl-i İmrân, 3/50).

كُلِّ الطَّعَامِ كَانَ حِلالًا لِّبَنِي إِسْرَآئِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَآئِيلُ عَلَى نَفْسِهِ
مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ قُلْ فَاتُوا بِالَّتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

“**Tivrât** indirilmeden önce İsrail’in kendine haram kıldığı şeyler dışındaki yiyeceklerin tümü İsrailoğullarına helal idi. De ki: ‘Doğru söyleyenler iseniz haydi getirin **Tivrât**’ı ve okuyun onu.” (Âl-i İmrân, 3/93).

وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ
يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

‘İçinde Allah’ın hükmü bulunan **Tivrât** yanlarında iken seni nasıl hakem yapıyorlar? Sonra da bunun ardından dönüyorlar. İşte onlar müminler değil.” (Mâide, 5/43).

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يُحْكَمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ
أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا
مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْا
لِلَّهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

“Gerçekten, içinde bir hidayet ve nur bulunan **Tevrat**’ı Biz indirdik. Hakka teslim olmuş peygamberler onunla Yahudilere hükmediyorlardı. Rabbânî âlimler ile Allah’ın kitabını ezberleyip korumakla görevli kılınmış âlimler de bunun tanıkları olarak onunla hüküm veriyorlardı. Öyle ise insanlardan korkmayın Ben’den korkun, âyetlerimi pek az bir bahaya satmayın. Kim Allah’ın indirdiğiyle hükmetmezse işte onlardır kâfirlerin ta kendileri!..” (Mâide, 5/44).

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ

“Bir zaman da Meryem’in oğlu İsa: ‘Ey İsrâîloğulları! Ben size Allah tarafından gönderilmiş bir elçiyim, önümdeki **Tevrât**’ın doğrulayıcısı ve benden sonra gelecek, adı Ahmet olan bir peygamberin müjdecisi olarak geldim’ dedi. Sonra o onlara apaçık delillerle gelince: ‘Bu, apaçık bir büyü’ dediler.” (Saff, 61/6).

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَثْقَالًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

“Kendilerine **Tevrât** yükletilip de sonra onu taşımayanların durumu ciltlerle kitap taşıyan eşeğin durumuna benzer. Allah’ın âyetlerine yalan diyen toplumun örneği ne çirkin! Allah zâlimler guruhunu doğru yola çıkarmaz.” (Cum’a, 62/5).

c) İncil’in, Tevrat’tan bağımsız Olarak Geçtiği Yerler

وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

“İncil bağlıları onun içinde Allah’ın indirdiğiyle hüküm versin. (Ona uygun hareket etsin.) Kim Allah’ın indirdiğiyle hüküm vermezse işte onlardır o fasıklar.” (Mâide, 5/47).

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ
الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَافَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً
إِبْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَارَعُوهَا
حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

“Sonra onların izinden ardarda elçilerimizi gönderdik. Onların arkasından Meryem oğlu İsa’yı gönderdik; ona **İncil**’i verdik, onun peşinden gidenlerin kalplerinde bir yufkalık, bir merhamet yarattık. Bir de ruhbanlık ki onu onlar uydurdular, Biz onu üzerlerine yazmamıştık, ancak Allah rızasını aramak için yaptılar, sonra da ona gerektiği gibi özen göstermediler. Biz de içlerinden iman etmiş olanlara ücretlerini verdik. Fakat onların çoğu yoldan çıkmış fasıklardır.” (Hadîd, 57/27).

B) ‘el-Kitâb’ Lafzı İle Murad Edilen Eserler

a) **كتاب = Kitâb Lafzı ile Hz. Musa’ya İndirilen Tevrât’ın Murad Edildiği Âyetler⁵**

أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ

“Acaba insanlara bol bol iyilik etmeyi emrederken kendinizi unuttuyor musunuz? Oysa siz **Kitab**’⁶ı okuyup duruyorsunuz! Hâlâ düşünüp anlamayacak mısınız?” (Bakara, 2/44).

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

“Yine hatırlayın o zamanı ki doğru yolu bulursunuz diye Musa’ya **Kitab**’ı ve Furkan’ı⁷ vermiştik.” (Bakara, 2/53).

⁵ İlgili âyetlerin hepsinde Musa’ya verilen kitapla İsrailoğullarının doğru yola iletilmesinin hedeflendiği yansıtılır. Bir âyette de (bkz.37/117) işaret edilen kitabın Musa ile Harun’a birlikte verildiği vurgulanır ki bu da Harun’un peygamber olduğunun bir delilidir.

⁶ Tevrât’ı. Kurtubî, el-Câmi’, I, 369

⁷ Burada ‘Furkan’ ile kastedilen Hz. Musa’ya Tevrat dışında Tur dönüşünde bahsedilen imtiyazlar/çok özel vahiyler, mesajlardır.

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسَارَى تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجَهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

“Sonra siz o kimselersiniz ki, birbirinizi öldürtüyor, içinizden bir grubu yurtlarından çıkarıyorsunuz, onlara karşı günah ve zulümde birbirinize destek çıkıyorsunuz. Size esirler olarak gelirlerse kendileriyle fidyeleşmeğe yelteniyorsunuz. Oysa yurtlarından çıkarılmaları size haram kılınmıştı. Yoksa **Kitab’ın**⁸ bir kısmına inanıyor bir kısmını da inkâr mı ediyorsunuz? Sizden bunu yapanın cezası dünya hayatında rezillikten başka bir şey değildir. Kıyamet gününde ise azabın en ağırına itilirler. Allah yapmakta olduklarınızdan habersiz değil.” (Bakara, 2/85).

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ

“Yemin olsun ki gerçekten Musa’ya o **Kitab’ı** verdik, ardından izini takip edecek elçiler gönderdik. Meryemoğlu İsa’ya da apaçık deliller verdik ve kendisini Ruhulkudüs ile destekledik. Buna rağmen size her ne zaman bir elçi nefislerinizin istemediği bir şeyle geldiğinde büyüklük taslamadınız mı? Bir kısmını yalanlıyor bir kısmını da öldürüyordunuz?” (Bakara, 2/87).

⁸ Tevrât’ın. a.g. II, 22.

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ
 اسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا
 مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنَ
 وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
 فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

“Gerçekten, içinde bir hidayet ve nur bulunan **Tevrat**’ı Biz indir-
 dik. Hakka teslim olmuş peygamberler onunla Yahudilere hükmedi-
 yorlardı. Rabbânî âlimler ile Allah’ın kitabını ezberleyip korumakla
 görevli kılınmış âlimler de bunun tanıkları olarak onunla hüküm ve-
 riyorlardı. Öyle ise insanlardan korkmayın Ben’den korkun, âyetleri-
 mi pek az bir bahaya satmayın. Kim Allah’ın indirdiğiyle hükmet-
 mezse işte onlardır kâfirlerin ta kendileri!” (Mâide, 5/44).

Yahudilere Sor Bakalım: Musa’nın Getirdiği Kitabı Kim İndirmişti

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ
 الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ
 تُبَدُّونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا وَعُلِّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلْ اللَّهُ
 ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ

“Allah’ı, değerinin gerektirdiği şekilde değerlendirmediler! Çünkü
 şöyle dediler: ‘Allah, insana hiçbir şey indirmemiştir!’ De ki: ‘Mu-
 sa’nın insanlara bir ışık ve bir rehber olarak getirip sizin de kendisi-
 ni sayfalar haline getirerek gösterdiğiniz ve çoğunu da gizlemekte ol-
 duğunuz, sizin ve babalarınızın bilmediği şeyleri size öğreten o **Ki-
 tab**’ı kim indirmişti?’ De ki: ‘Allah!’. Sonra bırak onları saplantıların-
 da oynayadursunlar.” (En’âm, 6/91).

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

“Sonra güzellik sergileyene (nimetimizi) tamamlamak, her şeyi detaylandırmak, bir rehber ve bir rahmet olmak üzere Musa’ya o **Kitab**’ı verdik, ki belki onlar Rab’lerine kavuşmağa inanırlar.” (En’âm, 6/154).

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ

“Andolsun Musa’ya o **Kitab**’ı verdik. Sonuçta onda ihtilafa düşüldü. Rabbinden geçmiş bir söz olmasaydı elbette aralarında hüküm verilip bitirilmişti. Geçekten onlar bundan işkillendiren bir kuşku içindeler.” (Hûd, 11/110).

وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَآئِيلَ إِلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا

“Musa’ya o **Kitab**’ı verdik ve kendisini, Benim dışımda bir vekil tutmasınlar diye İsrailoğullarına rehber yaptık.” (İsrâ, 17/2).

وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَآئِيلَ فِي الْكِتَابِ لُتْفُسِدَنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوقًا كَبِيرًا

“İsrailoğullarına o **Kitap**’ta şöyle hükmettik: Kesinlikle o yerde iki kere fesat çıkaracaksınız ve elbette büyük bir yükselişle yükseleceksiniz!” (İsrâ, 17/4).

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ

“Şanım hakkı için doğru yolu tutabilsinler diye Musa’ya o **Kitab**’ı da verdik.” (Mü’minûn, 23/49).

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا

“Yüceliğim hakkı için Musa’ya o **Kitab’ı** verdik, kardeşi Harun’u da yanında vezir yaptık.” (Furkân, 25/35).

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى
بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

“Yüceliğim hakkı için Biz Musa’ya -ilk kuşakları helak etmemizden sonra- o **Kitab’ı**, insanların vicdanlarını aydınlatacak görüşler ve bir hidâyet ve rahmet olmak üzere verdik, gerekir ki düşünüp öğüt alsınlar.” (Kasas, 28/43).

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ
هُدًى لِبَنِي إِسْرَآئِيلَ

“Andolsun gerçekten Musa’ya, o **Kitab’ı** verdik. Sakın Musa’nın Allah ile buluşmasından bir kuşku içinde olma. Onu, İsrailoğullarına bir rehber yaptık.” (Secde, 32/23).

وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ

“O ikisine de (Musa ile Harun’a) açıkça anlaşılan o **Kitab’ı** verdik.” (Sâffât, 37/117).

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدًى وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَآئِيلَ الْكِتَابَ

“Andolsun gerçekten Musa’ya o Kılavuz’u verdik ve İsrailoğullarını o **Kitab’a** vâris yaptık.” (Mü’min, 40/53).

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ
لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ

“Andolsun gerçekten Musa’ya o **Kitab’ı** vermiştik. Sonuçta onda ihtilafa düşüldü. Rabbinden geçmiş bir söz olmasaydı elbette arala-

rında hüküm verilmişti. Cidden onlar ondan (Kur'an'dan) kesin bir kuşku içindeler.” (Fussilet, 41/45).

وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً ۖ وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا
لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ

“Onun önünden bir rehber ve rahmet olmak üzere Musa’nın **kita-**
bı var. Bu da zulmedenleri uyarmak ve güzellik sergileyenler için de
bir müjde olmak üzere dili Arapça, doğrulayan bir kitaptır.” (Ahkâf,
46/12).

b) Tevratın/İncilin veya her ikisinin kasededildiği ayetler

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ
عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ
قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

“Yahudiler: ‘Hıristiyanlar bir şey (bir temel) üzerinde değil’ dedi;
hıristiyanlar da: ‘Yahudiler bir şey üzerinde değildir’ dedi. Oysa onlar
o **kitabı** okuyup duruyorlar. Bilmeyenler de onların sözünün aynısı-
nı söyledi. Artık Allah, ayrılığa düştükleri o hususta kıyamet günü
aralarında hüküm verir.” (Bakara, 2/113).

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Allah’ın indirdiği o **kitaptan** bir şeyi gizleyip onunla biraz bir
şey satın alanlar; işte onlar içlerine ateşten başka bir şey almıyor-
lar. Kıyamet günü Allah onlara konuşmayacak ve onları arındırma-
yacak. Onlara sadece pek elem veren bir azap vardır.” (Bakara,
2/174).

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي
الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

“Bu azabın sebebi şudur: Kuşkusuz Allah **kitabı**⁹ gerçekte indir-
miştir. Oysa o **kitapta**¹⁰ gerçekten ayrılığa düşenler pek uzak bir ay-
rılık içindedirler.” (Bakara, 2/176).

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُنَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ
وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ
اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

“İçlerinden bir grup var ki onu o **kitap**’tan sanasınız diye dillerini
o **kitapla** eğip büküyorlar. Oysa o, o **kitap**’tan değildir. Onun Allah
katından olduğunu söylüyorlar halbuki o Allah katından değildir. Bi-
lip durdukları halde Allah’a karşı o yalanı söylüyorlar.” (Âl-i Imrân,
3/78).

c) ‘**كتاب**’ = **Kitâb** Lafzı ile İncil’in Kasededildiği Bir Âyet

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا

“(Beşikteki çocuk İsa.): ‘Haberiniz olsun, ben Allah’ın kuluyum, O
bana **kitap** verdi ve beni peygamber yaptı’ dedi.” (Meryem, 19/30).

⁹ Kur'an'ı.

¹⁰ Tevrat'ta.

d) 'كتاب' = Kitâb Lafzı ile Diğer Peygamberlere Verilen Kitapların Kastedildiği Âyetler

Gönderilen Her Peygamberle Birlikte Bir Kitap da İndirilmiştir

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ
وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ
وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا
بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ
وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

“İnsanlar bir tek ümmetti de Allah o peygamberleri müjdeciler ve uyarıcılar olarak gönderdi, anlaşmazlığa düştükleri hususlarda insanlar arasında hükmetsin(ler) diye kendileriyle birlikte **kitabı** gerçeğe indirdi. Onda (o kitapta) da yalnız kendilerine o kitap verilenler, kendilerine apaçık kanıtlar geldikten sonra sırf aralarındaki kıskançlık yüzünden anlaşmazlığa düştüler. Bunun üzerine Allah izniyle, iman edenleri, onların anlaşmazlığa düştükleri Hakk’a doğrudan ulaştırdı. Öyle ya Allah dilediği kimseyi dosdoğru yola iletir.” (Bakara, 2/213).

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّنَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ
جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ
أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ
فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ

Bir vakit Allah peygamberlerden: ‘Yemin olsun ki size **kitaptan** ve hikmetten verdim. Sonra size, beraberinizdekini doğrulayan bir peygamber geldi mi kesinlikle ona inanacak, elbette ona yardımda

bulunacaksınız' diye misaklarını almış ve: 'Bunu kabul ettiniz mi? Bu ağır yükümü üzerinize aldınız mı?' demişti. 'Kabul ettik' dediler. (Allah da:) 'Şahit olun ben de sizinle birlikte şahitlerdenim' buyurmuştu." (Âl-i Imrân, 3/81).

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

"Ululuğum hakkı için Biz peygamberlerimizi açık delillerle gönderdik ve beraberlerinde **kitap** ve ölçü indirdik ki insanlar adalette tutunsunlar. Bir de içinde hem çetin bir sertlik hem de insanlar için bir çok yararlar bulunan demiri indirdik. Çünkü Allah kendisine ve peygamberlerine gıyabında yardım edenleri belli edecek. Kuşkusuz Allah pekâlâ güçlüdür, pekâlâ izzetlidir." (Hadîd, 57/25).

İbrahim ile Nuh'un Soylarına da Kitap Bahşedilmişti

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا

"Yoksa Allah'ın lutfundan kendilerine ihsanda bulunduğu insanları kıskanıyorlar mı? Gerçekten biz İbrahim Hânedanına **kitabı**, hikmeti vermiştik, onlara azametli bir saltanat vermiştik." (Nisâ, 4/54).

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

"Biz de ona (İbrahim'e) İshak ile Yakub'u lutfettik ve peygamberlikle **kitabı** soyunda bıraktık. Kendisine dünyada mükâfâtını verdik. Kuşkusuz o, âhirette de elbette iyilerdendir." (Ankebût, 29/27).

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

“Ululuğum hakkı için Nuh’u ve İbrahim’i gönderdik, soylarına da peygamberliği ve **kitabı** bahsettik. Öyle iken içlerinden kimisi hidâyeti kabul etmiş, çokları ise yoldan çıkmış fasıklardır.” (Hadîd, 57/26).

Yahya Peygambere de Kitap Verilmişti

يَا حَيُّ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَأَتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا

“Ey Yahya! **Kitabı** kuvvetle tut (dedik) ve daha çocuk iken ona hikmeti verdik.” (Meryem, 19/12).

e) ‘**Kitâb**’ = Kitâb Lafzı ile Levh-i Mahfuz ve Amel Defteri’nin Murad Edildiği Âyetler

Levh-i Mahfuzun Kastedildiği Âyetler

Her Şey Açıklayan Kitaptadır

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ
وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

“Gaybın (gizli âlemlerin) anahtarları O’nun yanındadır, onları sadece O bilir. Karadakileri ve denizdekileri bilir. Bir yaprak düşmeye dursun muhakkak onu bilir. Ne yerin karanlıklarındaki bir dane, ne yaş, ne kuru yoktur ki açıklayan **bir kitap** içinde yer almasın.” (En’âm, 6/59).

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

“Yeryüzünde hiçbir yürüyen yoktur ki rızkı sadece Allah’a ait olmasın. Bilir onun karargâhını ve emanet bırakıldığı yeri. Her şey apaçık bir **Kitap’tadır**.” (Hûd, 11/6).

Ana Kitap

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ

“Allah, dilediğini siler, dilediğini sâbit tutar. O **kitab'ın anası** (Ana Kitap) O'nun katındadır.” (Ra'd, 13/39).

وَأَنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّي حَكِيمٌ

“Kuşkusuz o, katımızdaki **Ana kitapta** elbette çok yücedir, çok hikmetlidir.” (Zuhurf, 43/4).

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي ءَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ

“Yanında **kitaptan**¹² bir ilim bulunan kişi ise: ‘Ben onu sana, gözünü kırpmadan evvel getiririm’ dedi. Derken onu yanında duruyor görünce (Süleyman): ‘Bu, Rabbimin lutfundandır; şükür mü yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni sınamak istedi. Her kim şükrederse sırf kendi yararına şükreder, her kim de nankörlük ederse bilmeli ki Rabbim gerçekten müstağnidir, çok keremlidir’ dedi.” (Neml, 27/40).

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

“Yerde ve gökte hiçbir gizli şey yoktur ki açıklayan bir **kitapta** olmasın.” (Neml, 27/75).

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

¹² Burada ‘kitaptan bir ilim’ anlamındaki lafızla kastedilenin Levh-i Mahfuz olduğu yorumunu yapanların görüşleri bize daha isabetli geldi. Bkz. Kurtubi, el-Câmi’, XIII, 204-206.

“Küfre sapmış olanlar: ‘Bize o saat (kıyamet) gelmez’ dedi. De ki: Hayır! Gaybı bilen Rabbime andolsun ki o size elbette gelecek. Göklere ve yerde zerre miktarı O’ndan kaçmaz ne bundan daha küçük ne daha büyük illâ ki her şey apaçık **bir kitaptadır**.” (Sebe’, 34/3).

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ اَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهٖٓ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُّعْمَرٍ وَلَا يَنْقُصُ مِنْ عُمُرِهٖٓ اِلَّا فِى كِتَابٍ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ

“Allah sizi bir topraktan yarattı, sonra bir nutfeden sonra sizi eşler yaptı. O’nun bilgisi dışında hiçbir dişi ne gebe kalır ne de doğurur. Ömrü uzatılmış olanın ömrünün uzatılması da ömrünün kısaltılması da muhakkak **bir kitaptadır**. Kuşkusuz bu, Allah’a çok kolaydır.” (Fâtır, 35/11).

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيْظٌ

“Fakat biz, yerin onlardan neyi eksilttiğini bilmekteyiz ve yanımızda pekâlâ muhafaza eden bir **kitap** vardır.” (Kâf, 50/4).

فِى كِتَابٍ مَّكْنُوْنٍ

“Korunan bir **kitaptadır**.” (Vâkıa, 56/78).

مَا اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى اَنْفُسِكُمْ اِلَّا فِى كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَّبْرَاَهَا اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ

“Yeryüzünde ve kendinizde herhangi bir musibet başa gelmez ki Biz onu fi’le çıkarmadan önce bir **kitapta** yazılmış olmasın. Şüphesiz bu Allah’a göre kolaydır.” (Hadîd, 57/22).

Kitapla Amel Defterinin Kastedildiği Âyetler

Herkesin Önüne Amel Defteri Yayılır

وَكُلَّ إِنسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا

Her insanı, boynundaki kendi kuşuna ilzam (ezeldeki takdirine icbar) etmişizdir. Kıyamet günü de önüne açılıp yayılmış olarak bulaçağı bir **kitap** çıkaracağız.” (İsrâ, 17/13).

اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا

“**Kitabını** oku. Bugün nefsin, seni hesaba çekmek için sana yeter.” (İsrâ, 17/14).

Amel Defterleri Sağlarından Verilenlerin Başları Diktir!

Sollarından Verilenleri ise Sormayın!

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

“Günün birinde insan gruplarından her birini önderleriyle çağırırız. Artık kime **kitabı** sağ eliyle verilirse işte onlar **kitaplarını** okurlar ve zerrece haksızlığa uğratılmazlar.” (İsrâ, 17/71).

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَٰؤُلَاءِ أَقْرَأُوا كِتَابِيَهٗ

“İşte o zaman **kitabı** sağından verilmiş olan der: ‘İşte, alın okuyun kitabımı!’ (Hâkka, 69/19).

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ

“Terkîm olunmuş (yazılmış) **bir kitaptır**.” (Mutaffifin, 83/20).

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ

“O zaman **kitabı** sağ eline verilen,” (İnşikâk, 84/7).

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا

“kolay bir hesapla hesaba çekilir,” (İnşikâk, 84/8).

وَيُنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا

“Ve sevinerek neşeyle cennetteki ailesine dönecektir.” (İnşikâk, 84/9).

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيهِ

“Ama **kitabı** sol tarafından verilmiş olan da der ki: ‘Eyvah! Keşke bana kitabım hiç verilmeseydi.’ (Hâkka, 69/25).

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ

“Ama **kitabı** arkasından verilen,” (İnşikâk, 84/10).

فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا

“helak’ diye çağırır!” (İnşikâk, 84/11).

وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا

“Ve çılgın ateşe yaslanır.” (İnşikâk, 84/12).

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا

“Çünkü ailesi içinde keyifliydi,” (İnşikâk, 84/13).

إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ

“zira hiç inkılap (değişim) görmeyecek sanmıştı.” (İnşikâk, 84/14).

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا

“Hayır! Çünkü Rabbi onu gözetiyordu.” (İnşikâk, 84/15).

Kim Ne Yapmışsa Hepsini Amel Defterinde Yazılı Bulur

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا

“**Kitap** (amel defteri) ortaya konulmuştur. O suçluları, onun içindekilerden korkup ürpererek şöyle dediklerini görürsün: ‘Eyvah bize! Nesi var bu defterin? Ne küçük ne büyük hiçbir şey bırakmamış onları sayıp dökmüş!’ Yaptıklarını hazır bulmuşlardır. Ama Rabbin hiç kimseye haksızlık etmez.” (Kehf, 18/49).

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

“Yeryüzü Rabbinin nuruyla parlamış, **Kitap** konulmuş, peygamberler ile tanıklar getirilmiş ve aralarında hak ile hüküm verilmiştir! Onlar haksızlığa uğratılmazlar.” (Zümer, 39/69).

Her Ümmet İçin Özel Kayıt Tutulmuştur

وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةٍ كُلِّ أُمَّةٍ تَدْعِي إِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

“Her ümmeti diz çökmüş görürsün. Her ümmet **kitabına** çağırılır. Bugün, yapmakta olduklarınıza çarptırılacaksınız.” (Câsiye, 45/28).

هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

“İşte bu **kitabımız**, aleyhinizde gerçeği söylüyor. Cidden biz, yapmakta olduklarınızı kaydediyorduk.” (Câsiye, 45/29).

وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا

“Oysa her şeyi Biz (sayısal olarak) bir **kitaba** geçirmiştir.” (Nebe’, 78/29).

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينَ

“Hayır, hayır! Çünkü fâcirlerin **kitabı** (kayıtları) Siccîn’dedir.” (Mutaffifîn, 83/7).

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ ط

“Bildin mi Siccîn nedir?” (Mutaffifîn, 83/8).

كِتَابٌ مَرْقُومٌ ط

“Sayısal olarak yazılmış bir **kitaptır**.” (Mutaffifîn, 83/9).

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عَلَيِّينَ ط

“Hayır, hayır! Çünkü iyilerin **kitabı** (kayıtları) Illiyyîn’dedir.” (Mutaffifîn, 83/18).

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلَيُّونَ ط

“Bildin mi Illiyyîn nedir?” (Mutaffifîn, 83/19).

كِتَابٌ مَرْقُومٌ ط

O, güzel amellerin yazıldığı kitaptır. (Mutaffifîn, 83/20).

f) ‘ كتاب = Kitâb Lafzı ile Kaderin/Alın Yazgısının Murad Edildiği Âyetler

Ölüm, Süresi Belirlenmiş Bir Yazgıdır

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا ط وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ ط

“Allah’ın izni olmadıkça hiç kimse ölemez. (Ölüm) süresi belirlenmiş **bir yazıdır**. Kim dünya nimetini isterse ona ondan veriz, kim de ahiret sevabını isterse ona da ondan veriz. O şükredenleri mü-kâfatlandıracağız.” (Âl-i Imrân, 3/145).

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۖ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ
مِنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

“Allah’a bir yalanı iftira atandan veya O’nun âyetlerini yalan sayanlardan daha zâlim kimdir? İşte onlar! Onlara, **kitaptan** (yazılan kaderlerinden)¹³ nasipleri erişecek. Derken elçilerimiz kendilerine gelerek canlarını alırlarken: ‘Allah’tan başka yakarıp durduklarınız nerede?’ derler. ‘Bizden kayboldular’ derler ve kendilerinin gerçekten kâfir olduklarına dâir nefisleri onlar aleyhinde tanıklık eder.” (A’râf, 7/37).

Yazgı Felaketleri de Erteletir

لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

“Eğer Allah’tan (ezelde) geçmiş **bir yazı** olmasaydı aldığınız şey(fidy)e)den ötürü size elbette büyük bir azap dokunurdu.” (Enfâl, 8/68).

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ

“Biz, hiçbir yerleşim birimini **belirlenmiş bir yazgısı** olmadan helak etmedik.” (Hicr, 15/4).

Her Şey İlâhî Yazıya Göredir

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ
يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ۚ ذَٰلِكَ الدِّينُ
الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ
كَفَّاهُ كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَفَّاهُ ۖ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

“Gerçekten Allah katında ayların sayısı, gökleri ve yeri yarattığı gündeki Allah’ın **yazısına** göre on iki aydır. Bunlardan dördü haram

¹³ Bkz Kurtubî, el-Câmi’, VII,203.

aylardır. İşte budur dostdoğru din. Öyle ise onlarda (yasakları çiğneyerek) kendinize zulmetmeyin. Size karşı topyekün nasıl savaşıyorlarsa siz de müşriklerle topyekün savaşın. Bilin ki kesinkes Allah takva sahipleriyledir.” (Tevbe, 9/36).

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً ط وَمَا كَانَ
لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ

“Gerçekten senden önce de peygamberler gönderdik, onlara da eşler ve zürriyet verdik. Allah’ın izni olmadıkça hiçbir peygamberin bir mucize getirmesi olmamıştır. Her süre için bir **yazı** vardır.” (Ra’d, 13/38).

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ
الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

“Kendilerine bilgi ve iman verilmiş kimseler ise derler: ‘Andolsun ki hakikaten siz, Allah’ın **yazgısınca** diriliş gününe değin durdunuz! İşte bu, o diriliş günü! Ancak siz bilmiyordunuz.’” (Rûm, 30/56).

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

“Onlar ki **Kitab’ı/kaderi/alınyazgısını** ve kendisiyle elçilerimizi gönderdiğimizi tekzip ettiler. İleride bilirler.” (Mü’min, 40/70).

g) ‘**Kitâb**’ = **Kitâb**’ Lafzı ile ‘**Kitap**’ Dışındaki Manaların Murad Edildiği Âyetler

g/a) Farz Anlamında Kullanıldığı Yorumu Yapılan Âyetler

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي
أَنْفُسِكُمْ عِلْمَ اللَّهِ أَنْكُمْ سَتَذَكَّرُوْنَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوْهُنَّ سِرًّا
إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ
الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوْهُ
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

“Size, (İddet beklemekteki) kadınlara namzetlik çıtlatmanızda veya bunu içinizde saklamanızda hiçbir günah yoktur. Allah, gerçekten sizin yakında kendilerini anacağınızı bilmıştır. Ancak onlarla -meşru bir söz söyleme dışında- gizlice buluşmak için sözleşmeyin. **Kitap** (Farz olan iddet) süresinin sonuna kadar da nikâh bağı bağlamağa kalkışmayın. Bilin ki kuşkusuz Allah içinizdekileri biliyor. Öyle ise O’ndan sakının. Yine bilin ki kuşkusuz Allah Gafur’dur, Halim’dir.” (Bakara, 2/235).

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ
غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ
فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

“Bir de, sağlarınızın sahip olduğu (cariyeler) müstesna olmak üzere evli kadınlar (ile ilişki) Allah’ın **kitabı** (farzı) olarak üzerinize (haram kılındı). Size bu anlatılanların dışında kalanları ise iffetli, zinaya sapmadan yaşamak şartıyla mallarınızla istemeniz size helal kılındı. Öyle ise onlardan hangisiyle yararlandınızsa kendilerine ücretlerini (mehirlerini) belirlendiği şekilde verin. (O mehrin miktarı) belirlendikten sonra birbirinizi razı ettiğiniz hususta (karşılıklı rıza ile mehrin miktarını düşürmekte veya artırmakta) size bir günah yoktur. Gerçekten Allah pek iyi bilendir, Hakîm’dir.” (Nisâ, 4/24).

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقَعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ
فَإِذَا أَطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
كِتَابًا مَوْقُوتًا

“Namazı bitirdiğinizde artık Allah’ı ayakta, oturarak ve yanlarınız üzerinde anın. Sükun bulduğunuzda ise namazı dosdoğru kılın.

Çünkü namaz müminlere vakti belirlenmiş bir **kitap** (farz) olmuştur.” (Nisâ, 4/103).

g/b) Mükâteb¹⁴ Akdi Anlamında

وَلَيْسْتَ عَفِيفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ
خَيْرًا وَأَتَوْهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَيْكُمْ وَلَا تُكْرَهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ
إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِيَبْتِغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْنَّ فَإِنَّ اللَّهَ
مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ

“Nikâh imkânı bulamayanlar, Allah kendilerine lutfundan bir zenginlik verinceye kadar namuslu kalmağa çalışsınlar. Sahibi bulunduğunuz köle ve cariyelerinizden **kitap** (mükâtebe=kendi bedellerini ödeyip âzâd edilmek için anlaşma yapmak) isteyenleri de -eğer kendilerinde bir hayır biliyorsanız- hemen kitâbet anlaşması yapın ve Allah’ın size verdiği malından siz de onlara verin. Dünya hayatının geçici gelirini elde edeceksiniz diye namuslu kalmak isteyen cariyelerinizi fuhuşa zorlamayın. Kim onları zorlarsa Allah, onların zorlanmasından sonra da (onlara karşı) çok bağışlayandır, çok merhametlidir.” (Nûr, 24/33).

g/c) Mektup (Mesaj) Anlamında

إِذْهَبْ بِكِتَابِي هَذَا فَاَلْقَهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ

“Şu **mektubumu** götürüp onlara bırak, sonra kendilerinden biraz geri çekil de bak, neye başvuracaklar?” (Neml, 27/28).

¹⁴ Bir köle veya bir cariyenin kendi bedelini ödeyip âzâd edilmek üzere efendisi ile âzâdlık sözleşmesi yapması.

h) 'كتاب' = Kitâb Lafzı ile Mutlak 'Kitap' Anlamının Murad Edildiği Âyetler

Ümmidirler Kitap Bilmezler

وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

“Onların bir kısmı ümmidirler, **kitabı** bilmezler, sadece kuruntular bilirler, onlar yalnız zannederler.” (Bakara, 2/78).

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ

“Artık vay haline o kimselerin ki **kitabı** elleriyle yazıyorlar sonra onunla biraz para almak için: ‘Bu Allah katındandır’ diyorlar. Yine ellerinin yazdıklarından ötürü onlara yazıklar olsun, kazanıp durdukları yüzünden onlara yazıklar olsun.” (Bakara, 2/79).

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۖ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ

“İndirdiğimiz apaçık delillerle hidayeti **kitab**’ta¹⁵ insanlara açıkladıktan sonra onları insanlardan saklayan, gerçeği açıklamayan kimseler var ya, işte onlar, onlara Allah lanet eder, onlara lanetçiler de lanet eder.” (Bakara, 2/159).

İnanmak İstemeyen Gökten Somut Kitap İndiğini Görse ve Eliyle Dokunsa Yine İnanmaz

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنِزَلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرَنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ

¹⁵ Semâvî kitapların hepsi bkz. Kurtubî, el-Câmi’, II, 186.

بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا
عَنْ ذَلِكَ وَآتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا مُبِينًا

“**Kitap ehli** senden kendilerine gökten bir **kitap** indirmeni istiyorlar; gerçek şu ki, Musa’dan daha fazlasını istemişler ve: ‘Bize, Allah’ı açıkça göster’ demişlerdi. Haksızlıklarından ötürü kendilerini yıldırım yakalamıştı. Sonra kendilerine apaçık belgelerin gelmesinden sonra o buzağıyı (tanrı) edinmişlerdi. Bu suçlarını da affettik ve Musa’ya açıklayan bir belge verdik.” (Nisâ, 4/153).

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

“Eğer sana kağıtlara yazılmış bir **kitap** indirseydik de elleriyle ona dokunsalardı o inkârcılar elbette: ‘Bu, açık bir büyüden başka bir şey değildir’ derlerdi.” (En’âm, 6/7).

أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرَفٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِزُفِّيكَ
حَتَّى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُوهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا

“Veya altından bir evin olmasına kadar yahut gökte yükselmene değin. Ama göğe yükselişine de bize kendisini okuyacağımız bir **kitap** indirmene değin kesinlikle inanmayız! De ki: Hâşâ, Rabbim bundan münezzehtir. Ben sadece elçilikle görevlendirilmiş bir beşer değil miyim?” (İsrâ, 17/93).

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ
دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ

“**Kitap**, bizden önce ancak iki topluluk (Musevî ve İsevîler) üzerine indirilmişti, biz ise onların okuduklarından kesinlikle gafillerdik dememeniz için (size de Kur’an indirildi).” (En’âm, 6/156).

Tartışmalar Aydınlatıcı Kitap Gibi Yol Gösteren Belgelere Dayanmalıdır

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ

“İnsanlardan kimi de vardır ki ne bir bilgiye, ne bir kılavuza, ne de aydınlatıcı bir **kitaba** dayanmaksızın Allah hakkında tartışır.” (Hacc, 22/8).

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ

“Görmediniz mi? Hakikaten Allah, göklerdekini, yerdekini emrinize verdi, açık ve gizli nimetlerini üstünüze tamamladı. İnsanlardan kimi ise bilgisiz, rehbersiz ve aydınlatıcı bir **kitap** olmaksızın Allah hakkında tartışıyorlar.” (Lokmân, 31/20).

Müşriklerden İddiaları İçin Kitap İsteniyor

Daha Doğru Bir Kitap Getirin

قُلْ فَاتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا اتَّبِعْهُ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

“De ki: O halde eğer doğru söyleyenler iseniz Allah katından bu ikisinden daha doğru bir **kitap** getirin, ben de ona uyayım!” (Kasas, 28/49).

Müşriklere Bir Kitap mı Vermişiz?

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْهُ بَلْ إِنَّ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا

“De ki: ‘Allah’tan başka yalvarıp durduğunuz şu ortaklarınızı gördünüz mü? Gösterin bana yerden neler yaratmışlar? Yoksa onların göklerde bir ortağı mı var? Yahut kendilerine bir **kitap** vermişiz de ondan apaçık bir kanıtları mı var?’ Hayır o zâlimler, onların kimisi kimine ancak aldatıcı bir vaadde bulunurlar.” (Fâtır, 35/40).

فَاتُوا بِكِتَابِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

“Eğer doğru sözlüler iseniz haydi **kitabınızı** getirin.” (Sâffât, 37/157).

أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ

“Yoksa onlara, daha önce bir **kitap** vermişiz de onlar ona mı tutunuyorlar? ” (Zuhruf, 43/21).

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ إِيْتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

“De ki: Şimdi baksanıza şu sizin Allah’tan başka yalvarıp durduklarınıza! Gösterin bana onlar yeryüzünden hangi parçayı yaratmışlar? Yoksa onların göklerde bir ortaklıkları mı var? Haydi, eğer doğru söyleyenler iseniz bana (kanıt olarak) bundan önce (indirilmiş) bir **kitap** veya bir bilgi kalıntısı getirin.” (Ahkâf, 46/4).

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ

“Yoksa size özgü bir **kitap** var da, ondan ders mi okuyorsunuz?” (Kalem, 68/37).

Hz. Peygamber’e Daha Önce Kitapla İlgisi Olmadığı Hatırlatılıyor

وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَأَزْتَابَ الْمُبْطِلُونَ

“Sen bundan önce bir **kitaptan** okur değildin, şimdi de elinle yazı yazmazsın. Öyle olsaydı elbette bâtil peşinde gidenler kuşkulandırılabilirlerdi.” (Ankebût, 29/48).

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا
الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ
لَتَهْدَى إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

“İşte böylece sana da emrimizden bir ruh vahyettik. **Kitap** nedir, iman nedir bilmiyordun! Ancak onu bir nur yaptık, kullarımızdan dileyeceğimiz kimseyi onunla doğru yola iletiriz. Kuşkusuz sen, elbette dosdoğru bir yola götürüyorsun.” (Şûrâ, 42/52).

i) ‘ **Kitâb** = **Kitâb**’ın Çoğul Şekli ‘ **kütüb** = **kütüb**’
Kelimesinin Geçtiği Âyetler

i/a) Semâvî Kitaplara İşâret Edilenler

Kitaplara İmanda Aslolan Kitapların Hepsine İnanmaktır

أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ
وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا
سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

“O elçi, Rabbinden kendisine indirilene inandı. Müminler de. Hepsi Allah’a, meleklerine, **kitaplarına** ve elçilerine inandı. Elçilerinden hiçbirini arasında ayırım yapmayız. ‘Dinledik itaat ettik. Rabbimiz, başlaştıranı isteriz, dönüş yalnız sanadır,’ dediler.” (Bakara, 2/285).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى
رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

“Ey iman edenler! Allah’a, Peygamberine, Peygamberine indirdiği **kitaba** ve daha önce indirmiş bulunduğu o **kitaba** inanın. Kim Allah’ı, meleklerini, **kitaplarını**, peygamberlerini ve o son günü inkâr ederse gerçekten pek uzak bir sapıklıkla sapıtmıştır.” (Nisâ, 4/136).

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَيْنَا فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ فِيهَا الْقَانِتِينَ

“Bir de Imran’ın kızı Meryem’i ki ırzını pek sağlam korudu, ama Biz ona ruhumuzdan üfürdük. Hem Rabbinin sözlerini ve **kitaplarını** tasdik etmişti, hem de gönülden itaat edenlerdendi.” (Tahrîm, 66/12).

فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ

“Onlardadır bütün değerli yazılar.” (Beyyine, 98/3).

i/b) Mutlak Anlamda Kitaplara İşâret Edenler

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نَعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ

“O gün ki göğü **kitaplar** için defter dürer gibi düreceğiz, ilk yaratmağa başladığımız gibi onu yeniden yaratacağız. Bu üstlendiğimiz bir vaaddir. Şüphe yok ki bütün işleri işleyen Biziz.” (Enbiyâ, 21/104).

C) Hz. Musa ile Harun’a Ortak Verilen Eser

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ

“Yüceliğim hakkı için Biz Musa ile Harun’a **Furkan**’ı ve müttakiler için bir ışık, bir öğüt vermiştik.” (Enbiyâ, 21/48).

D) Hz. Musa’ya Yazılı Levhalar Bahşedilmişti

وَكُتِبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَا حِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةٌ وَتَفْصِيلٌ لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهُ بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ

“Onun için **levhalarda** her şeyi, öğüt olarak ve ayrıntılı bir şekilde yazdık. Haydi onları sıkıca tut, toplumuna da emret, onları en güzel şekliyle tutsunlar. Yakında size o fasıkların yurdunu göstereceğim.” (A'râf, 7/145).

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاَحَ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى
وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ

“Musa’nın öfkesi dinince **levhaları aldı**. Onların bir nüshasında Rab’leri karşısında ürperenler için bir hidayet ve bir rahmet (yazısı) vardı.” (A'râf, 7/154).

II) Zebûr¹⁶

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالتَّيِّبِينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا
إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى
وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَنٌ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا

“Gerçekten biz, tıpkı Nuh’a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana vahiyde bulunduk. İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakub’a, sıbtlara (torunlarına), İsa’ya, Eyyub’e, Yunus’a, Harun’a, Süleyman’a vahyettik ve **Davud’a bir Zebûr** verdik.” (Nisâ, 4/163).

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ
الصَّالِحُونَ

“Şanım hakkı için Zikir’den (Tevrat’tan) sonra **Zebûr’da** da şunu yazmıştık: Kesinlikle yeryüzüne ancak Benim salih kullarım varis olacaktır.” (Enbiyâ, 21/105).

¹⁶ Dört büyük kitaptan biri olup Hz. Davud’a indirilmiştir. Hz. Davud İbrahim peygamberin soyundandır. Zebûr İbranice ile gönderilmiş olup içinde yüz elli sûre yer almaktadır. Helal, haram ve ahkâm ile ilgili âyetler yoktur. Genellikle öğüt ve hikmetler ihtivâ eden bir kitaptır. Hz. Davud, dillere destan sesi ile Zebûr’u okumaya başladığında kuşlar başı ucunda uçuşurlarmış.

III) Zübür¹⁷ ve Suhuf¹⁸

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ
وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

“Seni yalanladılarsa gerçekten senden önce de birtakım peygamberler apaçık belgelerle, **sayfalarla** ve aydınlatıcı kitapla gelmişlerdi.” (Âl-i Imrân, 3/184).

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ
وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

“Apaçık delillerle, **zübür** ile (sayfalarla) göndermiştik. Sana da **Zikri** (Kur'an'ı) indirdik ki insanlara, kendileri için indirilmiş olanı açıklayasın ve belki onlar düşünür, anlarlar.” (Nahl, 16/44).

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى

“Bir de: ‘Rabbinden bir mucize getirse ya!’ dediler. Peki kendilerine önceki **sayfalarda bulunan** kanıt gelmedi mi?” (Tâhâ, 20/133).

وَاتَّهَلَفُوا زُبُرِ الْأَوَّلِينَ

“Hem o şüphesiz öncekilerin **sayfalarında** da var.” (Şuarâ, 26/196).

وَأِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

“Seni yalanlıyorlarsa gerçek şu ki, onlardan öncekiler de yalanlamıştı. Elçileri kendilerine apaçık kanıtlarla, **sayfalarla** ve aydınlatıcı kitapla gelmişlerdi.” (Fâtır, 35/25).

¹⁷ Kitaplar anlamına da gelmekle birlikte genellikle sayfalar manasında kullanılır.

¹⁸ Sayfalar demektir. Buna göre bir bakıma ‘zübür’ ile eş anlamlıdır.

أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ

“Yoksa Musa’nın **sayfalarında** bulunanlar onlara haber verilmedi mi?” (Necm, 53/36).

بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُنَشَّرَةٌ

“Yok, onlardan her kişi kendisine ayrı **sayfalarla** uyarılar dağıtılmasını istiyor.” (Müddessir, 74/52).

فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ

“Değerli **sayfalarda**,” (Abese, 80/13).

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ

“**Sayfalar** açıldığında,” (Tekvîr, 81/10).

إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ

“Haberiniz olsun ki bu önceki **sayfalarda** vardır,” (A’lâ, 87/18).

صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ

“İbrahim ve Musa’nın **sayfalarında**.” (A’lâ, 87/19).

رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً

“Allah’tan gelen bir peygamber, tertemiz **sayfalar** okur.” (Beyyine, 98/2).

Dördüncü Bölüm

Peygamberlere İman

Ön bilgiler ve Tesbitler

Peygamberlerin Genel Özellikleri

Vahy Nedir?

- A) Peygamberlere "İman Edin" Emirlerini de İçeren Âyetler
- B) Peygamberler Gönderildiğini Vurgulayan Âyetler

Peygamberlerin Görevleri

- A) Allah'a Davet
- B) Peygamberlerin Topluluklarını Yönetirken Kullandıkları Argumanları
- C) Peygamberler Topluluklarına Hangi Müjdeleri Vermişlerdi ve Onları Hangi Konularda Uyarmışlardı?

Kur'an'da Açıkça İsimleri Geçen Peygamberler Peygamber Olup-Olmadıkları Kestirilemeyen Üç Salih Zat.

Peygamberimiz Hz. Muhammed

- 1) Cahiliyye Dönemi ve Belli-Başlı Özellikleri
- 2) Peygamberlerin Hz. Muhammed'in Gönderileceğini Müjdelemeleri
- 3) Çocukluğu ve Gençliği
- 4) Hz. Muhammed'e Peygamberlik Verildiğini Vurgulayan Âyetler
- 5) Mekke Dönemi
- I. Dine Açıkça Davet Emri

II. Mekkeli Müşriklerin Toplum ve Fert Olarak İslâm'a ve Müslümanlara Karşı Yaptıkları

6) Hicret'e Doğru

7) Medine Dönemi

Medine ve Çevresindeki Diğer Toplumların Tavrıları

Medine'de Yaşanan Bazı Tarihi Olaylar

a) Kible'nin Ka'be'ye Çevrilmesi

b) Hz. Peygamberin Savaşları

Diplomatik İlişkiler

Hz. Peygamber'in Şemâili

Hz. Peygamber'in Ahlâkî Özelliklerine Vurgu Yapan Âyetler

Hz. Peygamber ve Eşleri

Peygamberlere İman

Ön bilgiler ve Tesbitler

Peygamberlerin Genel Özellikleri

Peygamberlik Çalışma ile Elde Edilmez

Vahy Nedir?

‘ وَحْيٌ = Vahy’ Kavramının İçinde Geçtiği Âyetler

- a) Peygamberlere Yapılan Vahyi İçeren Âyetler,
- b) Peygamberler Dışındaki Şahıslara Yapılan Vahyi İçeren Âyetler,
- c) Vahy’in İnsan ve Şeytan Cinlerinin Birbirlerine Telkinde Bulundukları Anlamında Kullanıldığı,
- d) Meleklerle Vahy,
- e) Hayvanlara Vahy,
- f) Kâinât’a Vahy.

A) Peygamberlere ‘İman Edin’ Emirlerini de İçeren Âyetler

• Peygamberlere İnanan ve Peygamberler Arasında Ayırım Yapmayanlara Vaad edilenler • Peygamberler Arasındaki Farlılık Mertebe Yönündendir • Peygamberleri Tanımayanlar da Derin Bir Sapıklığa Düşmüşlerdir • Allah ile Peygamberlerinin Arasını Ayırmak İsteyenler.

B) Peygamberler Gönderildiğini Vurgulayan Âyetler

I) Peygamberliğin ‘ رُسُلٌ / رَسُولٌ = Resûl/ Rusul=elçiler’

Lafızları ile Vurgulanması

Apaçık Belgelerle Gönderilmelerine Rağmen Peygamberlere ‘Yalan Söylüyorsunuz’ Diye Karşı Çıkılmıştı • Senden Önce de Peygamberlere ‘Yalan Söylüyorsunuz’ Denilmişti • Allah Gönderdiği Peygamberlerin Sadece Bir Bölümünü Bildirmiştir • Her Peygambere İtâat Gösterilmesi Emredilmiştir • Peygamberler Birer Müjdeci ve Uyarıcı Olarak Gönderilmişlerdir • İsrailoğullarına da Pek Çok Peygamber Gönderilmiştir • Peygamberler de

Sorgulanacak • Peygamberlerle Alay Etmişlerdi Ama Cezalarını da Bulmuşlardı • Cinlerin ve İnsanların Peygamberler Konusunda Âhirette Azarlanmaları • Âhirette Şu İtiraf Yapılacak: 'Peygamberler Gerçeklerle Gelmişler!' • Kendilerine Peygamber Gönderilen Bazı Toplumlar • Helak Edilmelerinin Suçu Toplumların Kendilerinde İdi • Her Ümmete Bir Peygamber • Yalan Saydıklarına İnanacak Değillerdi • Peygamberler de Başarıya Ulaşamayacaklar Diye Umutsuzluğa Düşmüşlerdi • Peygamberler -Bazı İstisnalar Dışında- Soylu-Soplu Yapılmıştır • Her Peygamber Toplumunun Dili İle Gönderilmiştir • Peygamberler Ne demişlerdi • Kâfirlerin Peygamberlere Mukabeleleri • Peygamberlerin Görevi Sadece Tebliğdir • Peygamber Göndermedikçe Azap Etmedik • Gönderilen Her Peygamber Vahye Mazhar Olmuştur • Şeytanların Peygamberler Üzerinde Sürekli Etkili Olmalarına İmkan Verilmemiştir • Meleklerden de Peygamberler Seçilmiştir • Peygamberlere Helal Şeylerden Yemeleri Emri Verilmiştir • Peygamberlerimize ve İnananlara Yardım Ederiz • Rabbimiz İsteseydi Meleklerden Peygamber Gönderirdi • Sana Söylenenler Senden Önceki Peygamberler İçin Söylenmiş Olanlardır • Bizi Bir İnsan mı Yola Getirecek? • Peygamberler Mevkipte.

II) 'مُرْسَلُون/مُرْسَلٌ =Mürsel/Mürselûn=gönderilmiş elçi/elçiler' Lafızları ile Peygamberlerin Gönderilmiş Olduğunun Vurgulanması

Peygamberler de Ümmetleri de Sorgulanacak, Peygamberleri Nasıl Karşıladıkları Sorulacak

III) Yalnız 'أُرْسِلَ/أُرْسِلْنَا =Erselnâ/Ursile =gönderdik/gönderildi' Fiilleri ile Peygamberlerin Gönderildiğinin Vurgulandığı Âyetler

Peygamber Olarak Erkekleri Gönderdik

IV) Peygamberliğin 'رِسَالَاتٍ/رِسَالَةٌ =Risâlet/Risâlât= mesaj/mesajlar' Lafzı ile Yansıtıldığı Âyetler

Allah Mesajını Kimin Aracılığıyla Göndereceğini Daha İyi Bilir

**V) Peygamberliğin ‘نَبِيٌّ =nebiyy, أَنْبِيَاءُ =enbiyâ’,
نَبِيُّونَ =nebiyyûn, نُبُوءٌ =nübüvvet’ Lafızları
ile Vurgulanması**

**a) Peygamberliğin ‘Nebiyyûn ve Enbiyâ’
Lafızları İle Yansıtılması**

• *Peygamberleri Öldürmüşlerdi* • *Peygamberler Arasında Ayrım Yapmayız* • *İyi İnsan Olmanın Koşullarından Biri de Haber-ci Peygamberlere İnanmaktır* • *Allah Peygamberleri Müjdeci ve Uyarıcı Olarak Gönderdi* • *Peygamberleri Tanrı Edinmenizi Emretmemiştir* • *Allah’ın Vahiyde Bulunduğu* • *Nimetler Bahsettiği Peygamberler* • *Peygamberlerden Kimini Kimine Üstün Kıldık* • *Muhammed En Son Peygamberdir* • *Âhirette Peygamberler de Huzura Getirilir*.

b) Peygamberliğin ‘Nebiyy’ Lafzı ile Yansıtılması

• *Salih Kişilerden Bir Peygamber* • *Peygamberler Fi’len savaşlara Katılmışlardı* • *Kamuya Ait Mala Peygamber Bile El Koyamaz* • *Peygamberlere Düşman Yapılanlar* • *Bir Peygamberin Esir Almasının Koşulu*.

VI) Peygamberliğin ‘Nübüvvet’

Lafzı ile Vurgulanması

• *Hiçbir Peygamber Kendisini Allah Yerine Koymamıştır* • *Peygamberliğe Mazhar Kılınan Bir Âile*.

Peygamberlere İman

Ön bilgiler ve Tesbitler

Farsça bir isim olan peygamberlik **‘nübüvvet’** kelimesinin karşılığıdır. Din terminolojisinde nübüvvet: “Allah Teâlâ’nın dünya ve âhîret ile alâkalı murat buyurduğu işleri insanlardan seçtiği kimselere bildirmesidir.”

‘Nebî’-nebiyy’ kelimesi de **‘nübüvvet’** kelimesinden türetilmiş bir sıfattır. Yalnız **‘nübüvvet’** kelimesini **‘peygamberlik’** sözcüğü ile karşıladığımız halde **‘nebiyy’** kelimesinin tam karşılığının **‘peygamber’** olduğunu söyleyemiyoruz. Peygamber **‘rasûl’** kelimesinin karşılığıdır. Bu ifâdeler **‘nebiyy’** ile **‘rasûl’** kelimeleri arasında bir fark olduğunu gösteriyor. Bu fark Akaid kitaplarımızda şöyle açıklanır: “Nebiyy, Allah Teâlâ’nın Âdem oğullarından kendisine herhangi bir emrini vahyettiği erkek bir zattır. Eğer o nebi, aldığı emri insanlara iletmekle de mükellef tutulursa ‘rasûl’ unvanını da alır. Demek ki rasûl vahye mazhar kılındığı gibi kendisine vahyedilenleri halka tebliğ ile de yükümlü olandır. Nebi ise, vahye mazhar kılınan fakat tebliğe memur olmayandır. Öyle ise bu açıklamalardan sonra: ‘Her rasûl nebi’dir, fakat her nebi rasûl değildir’ sonucuna varabiliriz. Meselâ Yûşa¹ -aleyhisselâm- nebidir, fakat rasûl değildir. Hem rasûl hem de nebi’nin seçkin örneği Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-’dir.

Peygamberlerin Genel Özellikleri

Peygamberlere iman denildiğinde, ilgili eserlerde peygamberlerin Allah tarafından seçilmeleri², Allah’ın peygamberlerin doğru söyle-

¹ Yûşa’ -aleyhisselâm- Hz. Musa’dan sonra O’nun yerine geçmiştir. Onun vefatından üç gün sonra İsrâiloğullarını çölden çıkararak Şeria nehri kenarına getirmiş, köprü ve kayık olmadığı halde mucize olarak İsrailoğullarını nehrin diğer yakasına geçirmiş ve ilerleyerek Erihe beldesini fethetmiştir. (Ahmet Cevdet Paşa, Kısas-ı Enbiya).

² Bu bağlamda şu âyetlere bkz. (Bakara, 2/124; Âl-i Imrân, 3/33, 39, 45, 159, 161, 179; En’âm, 6/83, 84, 85, 86, 87, 89, 124; A’râf, 7/61, 63, 67, 68, 69, 73, 85, 103, 105, 144; Yûsuf 12/6, 23, 24, 109; İbrâhîm, 14/11; Nahl, 16/2, 121; Meryem, 19/58; Tâhâ, 20/41; Enbiyâ, 21/85,

diklerine dair tanıklığı³, peygamberlerin toplumları hakkında tanıklık yapacakları⁴, peygamberlerin genel özellikleri⁵, peygamberlere mucize verilmesinin hikmeti⁶, insanların mucizeler karşısındaki tu-

86; Hacc 22/75; Şuarâ, 26/13, 114; Kasas 28/14, 26; Sâd 38/47, 48; Mü'min 40/15; Şûrâ 42/13; Cuma, 62/2; Kalem 68/50; Tekvîr 81/24; Duhâ 93/7).

³ Şu âyetlere bkz. (Nisâ, 4/79, 166; Ra'd 13/43; İsrâ, 17/96; Feth, 48/28).

⁴ Bkz. (Nisâ, 4/41, 159; Nahl, 16/84, 89).

⁵ **Peygamberlerin İnsanlardan gönderilmesi** (bkz. Âl-i Imrân, 3/79, 144, 164; Nisâ, 4/171; Mâide, 5/75; En'âm, 6/50; A'râf, 7/63, 69, 150, 154, 188; Tevbe 9/43, 128; Yûnus 10/2; Hûd 11/31, 50; Yûsuf 12/109; Ra'd 13/38; İbrâhîm 14/10, 11; Nahl 16/43; İsrâ , 17/93, 94, 95; Kehf 18/110; Tâhâ 20/67; Enbiyâ, 21/7, 8, 34; Mü'minûn, 23/24, 25, 33, 34, 47, 51; Furkân, 25/7, 20; Şuarâ, 26/154, 186; Neml, 27/10; Kasas, 28/18, 33; Ankebût, 29/33; Yâsin, 36/15; Zümer, 39/30; Fussilet, 41/6; Şûrâ, 42/51; Zuhurf, 43/59; Kâf, 50/2; Kamer, 54/24; Cum'a, 62/2; Teğâbun, 64/6); **Her peygambere kendi toplumunun konuştuğu dille vahy indirilmesi** (bkz. İbrâhîm 14/4; Tâhâ 20/28); **Belalara maruz kalmaları** (bkz. Bakara, 2/87, 91; Âl-i Imrân, 3/54; Mâide, 5/49, 110; En'âm, 6/10, 25, 33, 34, 112; A'râf, 7/60, 61, 66, 67, 77, 82, 88, 90, 109, 127, 131; Enfâl, 8/30; Tevbe 9/40, 61; Yûnus, 10/65, 71, 76, 78; Hûd, 11/12, 27, 32, 53, 54, 55, 88; Yûsuf, 12/23, 25, 26, 27, 28, 32, 33, 35, 42, 77, 110; Ra'd, 13/32; İbrâhîm, 14/9, 12, 13; Hicr, 15/6, 11, 68, 71, 80, 90, 95, 97; Nahl, 16/101, 126, 127; İsrâ, 17/47, 48, 59, 73, 76, 96, 101, 103; Kehf, 18/106; Meryem, 19/46; Tâhâ, 20/45, 57, 58, 63, 64, 67, 130; Enbiyâ, 21/3, 5, 36, 41, 55, 61, 68, 74, 76, 87; Hacc, 22/40, 42, 43, 44, 68; Mü'minûn, 23/24, 25, 33, 34, 38, 70; Furkân, 25/4, 5, 7, 8, 9, 20, 31, 37, 41, 42, 52; Şuarâ', 26/14, 27, 29, 34, 35, 111, 112, 116, 117, 141, 153, 154, 160, 167, 169, 176, 185, 186, 187; Neml, 27/13, 47, 49, 56, 70; Kasas, 28/24, 36, 48; Ankebût, 29/24, 29, 30; Ahzâb, 33/69; Sebe', 34/34, 43; Fâtır, 35/4, 25; Yâsin, 36/14, 15, 18, 30, 69; Sâffât, 37/36, 97, 106; Sâd, 38/4, 6, 7, 8, 14; Mü'min, 40/5, 24, 25, 26, 28, 37; Zuhurf, 43/7, 30, 52, 53; Duhân, 44/14; Ahkâf, 46/8, 22; Kâf, 50/12, 13, 14; Zâriyât, 51/39, 52; Tûr, 52/30, 33; Kamer, 54/2, 9, 18, 23, 24, 25, 33; Mumtehune, 60/1; Saff 61/5; Kalem, 68/2, 51; Hâkka, 69/41, 42; Cinn, 72/19; Tekvîr, 81/22; Şems, 91/14; Alak, 96/9, 10, 11; Kevser, 108/3; Tebbet, 111/4); **Büyücü ve deli olarak yaftalanmaları** (bkz. Mâide, 5/110; A'râf, 7/109; Hûd, 11/54; İsrâ, 17/101; Mü'minûn, 23/25; Şuarâ', 26/27, 34, 35, 49, 153, 185; Kasas, 28/36, 48; Kamer, 54/9; Saff, 61/6); **Belalara sabır göstermeleri** (bkz. Âl-i Imrân, 3/21, 184; Mâide, 5/41, 49, 170; Yûsuf, 12/18, 32, 33, 42, 50, 83, 110; Ra'd, 13/32; İbrâhîm, 14/12; İsrâ, 17/47, 48, 74; Kehf, 18/69; Tâhâ, 20/56, 130; Enbiyâ, 21/84, 85; Furkân, 25/20; Kasas, 28/24; Kalem, 68/49); **Peygamberlerin mucizelerle desteklenmeleri** (bkz. Bakara, 2/60, 87, 92, 99; Âl-i Imrân, 3/49, 50, 55, 183, 184; Mâide, 5/110, 115; A'râf, 7/73, 85, 101, 103, 105, 106, 107, 108, 117, 160, 171; Tevbe 9/70; Yûnus, 10/13, 74, 75; Hûd, 11/64, 96; Yûsuf, 12/93, 96; İbrâhîm, 14/5, 11; Hicr, 15/81; Nahl, 16/44; İsrâ, 17/59, 101; Tâhâ, 20/17, 18, 19, 20, 21, 22, 47, 69, 77; Mü'minûn, 23/45; Şuarâ', 26/15, 30, 32, 33, 45, 63, 155, 156; Neml, 27/10, 12, 36, 37; Kasas, 28/32; Fâtır 35/25; Mü'min, 40/22, 23, 28, 34, 50, 78, 83; Zuhurf, 43/46, 48; Duhân, 44/19, 33; Zâriyât, 51/38; Kamer, 54/27, 28; Hadîd, 57/25; Mücâdele, 58/5; Saff 61/6; Teğâbun, 64/6; Cinn, 72/27; Nâziât, 79/20; Şems, 91/13); **Allah'ın peygamberlere özel lutufları** (bkz. En'âm, 6/84; Hûd, 11/63; Meryem, 19/49, 50, 53; Enbiyâ', 21/72, 90; Ankebût 29/27; Sâd 38/30, 43); **Her peygambere gönülden bağlı kişilerin, yardımcılarının lutfedilmesi** (bkz. Âl-i Imrân, 3/52, 53, 68, 146; En'âm, 6/52; Yûnus, 10/83, 85; Fâtır, 35/18; Hadîd, 57/27; Mumtehune, 60/4); **Bütün peygamberlerin soylu âilelerden seçildikleri** (bkz. Âl-i Imrân, 3/33, 34; Nisâ, 4/54; En'âm, 6/84, 85, 86, 87; Yûsuf, 12/6, 38; Meryem, 19/58; Ankebût, 29/27; Sâd, 38/30, 45; Hadîd, 57/26) gibi konular hep peygamberlerin genel özellikleri bağlamında ele alınır.

⁶ Bkz. (Bakara, 2/118, 248; Âl-i Imrân, 3/49, 50; İbrâhîm, 14/5; İsrâ, 17/59; Şuarâ', 26/67; Kasas, 28/32; Duhân, 44/19, 33; Kamer, 54/5).

tumları⁷ Allah'ın peygamberleri tesellisi⁸, peygamberlerin birbirlerinden üstünlükleri⁹, Allah'ın peygamberlerden aldığı sözler¹⁰, vahy, vahyin nasıl indiği¹¹, peygamberlerin şariatlarının farklılıkları¹², ulu'l-azm peygamberler¹³ ve peygamber kıssaları¹⁴ gibi konular ele alınır. Bu konuların her biri ile ilgili âyetler peygamberlerin tek tek ele alındığı yerlerde kaydedildiğinden burada atıflar yapılmakla yetinilmiştir.

Peygamberlik Çalışma ile Elde Edilmez

Peygamberlik çalışıp-çabalamakla elde edilmez, o, İlâhî bir lutuftur, Rabbânî bir bağıştır. Bir kişi bütün mesaisini ibadetlere hasretse, nefsânî isteklerinden, şehvî arzularından sıyrılrsa, dünyevî zevklerden uzaklaşsa yine ne nebi ne de rasûl olabilir. Peygamberlik husûsi bir lutuftur, Allah onu mümin kullarından ehil gördüklerine bahşeder ve peygamberliğe seçtiği kulunu buna hazırlar, onu nefsinin kötülüğünden, aklının sapıtmasından, ahlakının bozulmasından korur, onu, bu şerefli makama ehil bir halde yetiştirir.

Vahy Nedir?

Peygamberlik ve peygamberlerle ilgili âyetleri aktarmadan önce Peygamberliğin ilk şartı sayılan 'vahy' ile alâkalı âyetleri yazmayı ve vahy konusunda bazı bilgiler vermeyi uygun gördük. Şu bir gerçektir ki peygambere gelen vahyin keyfiyetini yine peygamberlerden başkası bilemez. Ahmed Naim'in dediği gibi: 'Başkalarının vahy'i tarife kalkışmaları körlerin renklerden bahsetmeleri kadar abestir.' Bizim bu hususta söyleyebileceklerimiz vahy'in tarifini yapmak ve derecelerini açıklamaktan ibaret olacaktır. Buna göre: 'Vahy, bir şeyi herhangi bir vâsıtayla gizlice ve süratle bildirmektir.' Burada vahyedilenle vahyolunan arasında yakınlık, uzaklık, sözle olup-olmaması, her ikisinin aynı cinsten bulunması sözkonusu değildir. Vahy'in pek çok çeşidi vardır; kâh söz ile kâh yazı ile

⁷ Bkz. (Bakara, 2/87, 92, 99; Âl-i Imrân, 3/86, 184; Nisâ, 4/153; Mâide, 5/110; En'âm, 6/4, 5, 21, 25; A'râf, 7/77, 103, 109, 111, 112, 123, 132, 136, 146; Tevbe, 9/70; Yûnus, 10/13, 38, 39, 74, 75, 76, 77; Ra'd, 13/27; Hicr, 15/15, 81; Rûm, 30/58; Zuhuruf, 43/47, 48; Mucâdele, 58/5; Teğâbun 64/6; Nebe', 78/28; Nâziât, 79/21, 22).

⁸ Bkz. (Hûd, 11/36; İsrâ, 17/74; Şuarâ, 26/15, 52, 62, 63; Kasas, 28/35).

⁹ Bkz. (Bakara, 2/253; Âl-i Imrân, 3/33; İsrâ, 17/55).

¹⁰ Bkz. (Âl-i Imrân, 3/81; Ahzâb, 33/7).

¹¹ Bkz. (Şûrâ, 42/51; Necm, 53/4, 9). Bu bölümde bkz. 'Vahy' maddesi.

¹² Şu âyetler bu bağlamda değerlendirilmiştir: (Âl-i Imrân, 3/35, 50, 183; En'âm, 6/146; A'râf, 7/157; Meryem, 19/26; Hacc, 22/34, 67; Hadîd, 57/27).

¹³ Bkz. (Ahzâb, 33/7; Ahkâf, 46/35).

¹⁴ Bkz. isim isim peygamberler.

kâh kalbe inen kesin bir duygu, kâh doğru rüya görmek sureti ile olur.

Allah Teâlâ'nın arıya bal yapmasını öğretmesi, çocuğa meme emme hissini vermesi, şeytanın insanı dürtüklemesi, nefsin kötüyü güzel göstermesi hep vahy'in lugat manasının hatıra getirdiği gerçeklerdir.

Peygamber -sallallahu aleyhi ve selem-'e gelen vahy'in başlangıç sırasına göre belli-başlı altı mertebesi vardır:

Birinci Mertebesi: Allah Rasûlü'nün doğru çıkan rüyalarıdır.

İkinci Mertebesi: Peygamber -sallallahu aleyhi ve selem-'e uyanık iken meleğin görünmeden vahy'i doğrudan kalbine bırakmasıdır.

Üçüncü Mertebesi: Meleğin bir insan suretinde inerek peygamberimize hitap etmesi, Hz. Peygamber'in de meleğin söylediklerini eksiksiz alması şeklindedir.

Dördüncü Mertebesi: Meleğin çan çingirtısını andırır bir sesle Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve selem-'e hitap etmesidir. Bu ses, ya meleğin bizzat kendi sesidir ya da kanatlarının sesidir. Vahy'in en ağır şeklinin bu olduğu bildirilmiştir.

Beşinci Mertebesi: Cebrâil adlı meleğin asıl sûret ve heyeti ile ve her biri gökyüzünü kaplayacak şekilde altıyüz kanadını açarak Peygamber -sallallahu aleyhi ve selem-'e gelip vahyi iletmesidir.

Altıncı Mertebesi: Allah Rasûlü Mi'râc gecesi göklerin üstünde iken doğrudan hitâb-ı izzete mazhar kılınmasıdır. Beş vakit namaz işte o demde ve bu yolla farz kılınmıştır.

Vahy'in en meşhur ve en çok vuku bulanı meleğin getirdiği vahylerdir. Kur'ân'ın tamamı bu sûretle indirilmiştir. Buna vahy-i celi (açık vahy) denir.

Vahy'in derecelerini kısaca açıkladıktan sonra vahy'in zaruri oluşu ile ilgili bazı bilgiler sunalım: İlâhî vahy muhtelif açılardan zaruridir. İnsan yeryüzüne ayak bastığı andan itibaren bu zorunluluğu hissetmiştir. Öteki dünyaya giden şu uzun yolculuğu sürdüğü sürece de bu zorunluluğu hissedecektir. Zira hayatının tanzimi Rabb'in talimlerine vâbestedir. İnsan ruh ve cesetten oluşan bir varlık olduğu gibi âlem (kâinât) de iki kısımdır: Ulvî (yüce), süflî (bayağı) âlem. Hayat da iki çeşittir: a) Sona erecek hayat b) Sonsuz, sürekli hayat. Bu iki hayat arasında da 'Berzah' diye anılan ve ruhların belli bir süre cesetten ayrılacağı kabir yaşantısı vardır.

Diğer bir ifâde ile kabir hayatı, ikinci ve ebedî hayata geçişi sağlayan bir geçit mahallidir.

Ruhun ne olduğunu, niteliklerini, kemal ve eksiklik sebeplerini, saadet ve şekavetini sağlayacak şartları öğrenmek İlahî vahye muhtaçtır. İnsanın fizik yapısı da İlahî vahyi gerektirir. Zira insanı yaratan Allah, onun cismini en güzel ve en mükemmel şekilde koruyacak esasları da bilendir. Nitekim herhangi bir makineyi imal eden biri, o makineden uzun süre faydalanılması, makinenin uzun ömürlü olmasını sağlamak amacıyla müşterilerine bazı tavsiyeleri içeren bir broşür takdim eder. Müşteri bu uyarılara verdiği önem nisbetinde aracından yararlanır. Bunun gibi insanın salah ve huzur içinde yaşaması, bahtiyar bir hayat sürdürmesi, kendisini yaratanın emirlerine kulak vermesi ile mümkündür. Bu açıdan baktığımızda da vahy'in zarureti kendiliğinden ortaya çıkar. Yine âlemin, yukarıda işaret edildiği gibi ikiye ayrılması duyu organlarımız vasıtasıyla mahiyetlerini kavrayamadığımız birtakım varlıkların mevcudiyeti vahyi gerekli kılmaktadır. Vahy olmasa o âlemler hakkında hiçbir bilgi sahibi olamayız, bunları akılla idrâk etmemiz imkân dışıdır.

'=Vahy' Kavramının İçinde Geçtiği Âyetler¹⁵

a) Peygamberlere Yapılan Vahyi İçeren Âyetler

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِيْ اِلَيْهِمْ مِنْ اَهْلِ الْقُرَى
اَفَلَمْ يَسْهَرُوْا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اتَّقَوْا اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ

"Senden önce de elçi olarak kentler halkından kendilerine **vahyde bulunduğumuz** birtakım erkekleri* göndermiştik. Yeryüzünde gezip-dolaşmadılar mı ki kendilerinden öncekilerin sonunu görsünler! Elbette âhiret yurdu sakınanlar için daha hayırlıdır. Hâlâ aklınızı işletmiyor musunuz?" (Yûsuf, 12/109).

¹⁵ Hz. Muhammed, Hz. İsa, Hz. Musa gibi muayyen zatlarla ilgili vahy kavramları kendilerine âit müstakil başlıklarda yazıldığından burada da sözkonusu âyetler ayıklanarak verilmiştir.

* "Âyet metninde geçen '**rical**' kelimesi erkek ve kadın cinsinden belli bir olgunluk seviyesine gelmiş, görev ve sorumluluk yüklenecek nitelikte her kişiye şamildir," diyenler varsa da '**rical**' lafzı ve türevlerinin Arapça'da böyle bir anlamının olmadığına dikkat çekmek istedik.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِيْ اِلَيْهِمْ فَسْئَلُوا اَهْلَ الذِّكْرِ
اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ

“Senden önce de ancak kendilerine **vahiyde bulunduğumuz** erkekler göndermişizdir. Bilmiyorsanız haydi zikir ehline sorun.” (Nahl, 16/43).

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِيْ اِلَيْهِمْ فَسْئَلُوا اَهْلَ الذِّكْرِ
اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ

“Hem senden önce de Biz sırf kendilerine **vahiyde bulunduğumuz** birtakım erkekler gönderdik, bilmiyorsanız zikir ehline sorun.” (Enbiyâ, 21/7).

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ إِلَّا نُوْحِيْ اِلَيْهِ اِنَّهٗ لَا اِلٰهَ اِلَّا اِنَّا فَاعْبُدُوْنَ
“Senden önce hiçbir peygamber göndermedik ki ona: ‘Gerçek, Benden başka İlah yoktur, onun için hep Bana ibadet edin’ diye **vahyetmiş olmayalım.**” (Enbiyâ, 21/25).

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهٖ وَاَجْمَعُوْا اَنْ يَّجْعَلُوْهُ فِىْ غِيَابَتِ الْجُبِّ وَاَوْحَيْنَا
اِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِاَمْرِهِمْ هٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ

“Kendisini götürüp onu kuyunun dibine atmağa karar verdiklerinde ona: ‘Gerçekten sen kendilerine hiç farkına varmadıkları bir sırada işlerini haber vereceksin’ diye **vahyettik.**” (Yûsuf, 12/15).

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِرُّسُلِهِمْ لَنْخْرِجَنَّكُمْ مِنْ اَرْضِنَا اَوْ لَتَعُوْدَنَّ
فِىْ مِلَّتِنَا فَاَوْحٰى اِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنْهْلِكَنَّ الظَّالِمِيْنَ

“Küfredenler peygamberlerine: ‘Ya sizi behemehal toprağımızdan çıkaracağız ya da çare yok dinimize döneceksiniz!’ dediler. Bunun üzerine onlara Rableri şöyle **vahiyde** bulundu: ‘Elbette o zalimleri helak edeceğiz.’ (İbrâhîm, 14/13).

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ
وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ

“Hepsini emrimizle yol gösteren rehberler yaptık, kendilerine hayırlar işlemeyi, namaz kılmayı ve zekât vermeyi **vahyettik**. Hepsi bize ibadet edenlerdiler.” (Enbiyâ, 21/73).

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ
رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ

“Hiçbir insan için Allah’ın ona, **vahy (yöntemi)** veya bir perdenin arkasından olması yahut dileyeceğini izniyle vahyedecek bir elçi göndermesi dışında konuşması olmamıştır. Gerçekten O, çok yücedir, çok hikmetlidir.” (Şûrâ, 42/51).

b) Peygamberler Dışındaki Şahıslara Yapılan Vahyi İçeren Âyetler

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ
بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

“Bir zaman Havârilere: ‘Bana ve peygamberime iman edin’ diye de **vahyetmiştim** de onlar da: ‘İman ettik ve şahit ol ki gerçekten biz müslümanlarız’ demişlerdi.” (Mâide, 5/111).

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَاِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ فَالْتَقِيهِ فِي
الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

“O sırada Musa’nın annesine: ‘Onu emzir, ona bir zarar gelmesinden endişe duyduğunda kendisini denize bırakıver, hem korkma ve üzülmeye, Biz kesin onu sana geri getireceğiz ve onu peygamberlerden yapacağız’ diye **vahyetttik**.” (Kasas, 28/7).

c) Vahy'in İnsan ve Şeytan Cinlerinin Birbirlerine Telkinde Bulundukları Anlamında Kullanıldığı

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحَىٰ
بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا
فَعَلُوهُ فَذَرُهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

“Böylece, her peygambere insan ve cin şeytanlarını bir düşman yaptık. Bunlar birbirlerini aldatmak için kimileri kimine sözün yaldızlısını **vahyederler**. Rabbin dileseydi bunu yapmazlardı! Öyle ise onları uydurageldikleri iftiralarıyla başbaşa bırak.” (En’âm, 6/112).

d) Meleklerle Vahy

إِذْ يُوحَىٰ رَبُّكَ إِلَى الْمَلَأِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا
سَأَلْقَىٰ فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ
وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ

“O zaman Rabbin meleklere **vahyedyordu**: ‘Hakikaten Ben sizinleyim, haydi iman edenleri pekiştirin, o küfredenlerin yüreklerine korku salacağım! Haydi, vurun boyunlarının üstüne, vurun onların bütün parmaklarına.” (Enfâl, 8/12).

e) Hayvanlara Vahy

وَإِوحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا
يَعْرِشُونَ

“Rabbin bal arısına **vahyetti**: ‘Dağlardan, ağaçlardan ve kuracakları çardaklardan göz göz evler edin.” (Nahl, 16/68).

f) Kâinâta Vahy

فَقَضَيْنَا سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا
وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

“Böylece gökleri yedi gök olarak tamamladı ve her göğe kendi işini **vahyetti**. En yakın göğü kandillerle ve koruyarak bezedik. İşte bu, çok güçlünün, çok bilenin takdiridir.” (Fussilet, 41/12).

بَانَ رَبِّكَ أَوْحَىٰ لَهَا

“Çünkü Rabbin ona (yeryüzüne) **vahyetmiştir**.” (Zilzâl, 99/5).

A) Peygamberlere ‘İman Edin’ Emirlerini de İçeren Âyetler

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ

“Allah, pisi temizden ayırincaya kadar müminleri üzerinizde bulunduğunuz durum üzerinde bırakacak değildir. Allah sizi gayba muttali kılacak da değil. Ancak elçilerinden dilediğini seçer. Öyle ise **Allah’a ve elçilerine iman edin**. İnanırsanız, sakınırsanız size pek büyük bir ödül vardır.” (Âl-i İmrân, 3/179).

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ
إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقِيهَا
إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ

إِنْتَهُوْا خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللّٰهُ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُوْنَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيلًا

“Ey Ehlikitap! Dininizde aşırılık yapmayın, Allah’a karşı sadece gerçeği söyleyin. Meryem’in oğlu Mesih-İsa sadece Allah’ın peygamberidir, Meryem’e bıraktığı kelimesidir, O’ndan bir ruhtur. Öyle ise Allah’a ve **peygamberlerine iman edin**, ‘Üçtür’ demeyin. Kendi yararınıza buna son verin. Allah ancak bir tek tanrıdır. Hâşâ o çocuğu olmaktan beridir. Göklerdekiler de yerdekiler de yalnız O’nundur. Allah Vekil olarak yeter.” (Nisâ, 4/171).

Peygamberlere İnanan ve Aralarında Ayırım Yapmayanlara Vaad edilenler

أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

“O elçi, Rabbinden kendisine indirilene inandı. Müminler de. Hepsi Allah’a, meleklerine, kitaplarına ve elçilerine **inandı**. Elçilerinden hiçbirisi arasında ayırım yapmayız. ‘Dinledik itaat ettik, Rabbiniz bağışlamayı isteriz, dönüş yalnız sanadır’ dediler.” (Bakara, 2/285).

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَّحِيمًا

“O kimseler ki Allah’a ve **peygamberlerine iman ettiler**, içlerinden hiçbirisi arasında **bir ayırım yapmadılar**; işte onlar, yakında onlara ödülleri verecek. Allah pek bağışlayandır, pek merhametlidir.” (Nisâ, 4/152).

Peygamberler Arasındaki Farklılık Mertebe Yönündendir

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ
بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَإِذْنَاهُ بَرُوجِ
الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

“İşte o **elçiler!** Kimilerini kimisine üstün kıldık. İçlerinden kimi-
kimine Allah konuştu, bazılarını derecelerle yükseltti. Meryem oğlu
İsa'ya o apaçık âyetleri (mucizeleri) verdik, kendisini Rûhulkudüs ile
destekledik. Allah dileseydi onların arkasından gelenler -kendilerine
onca âyetler geldikten sonra- birbirlerini öldürmezlerdi. Ne var ki ih-
tilafa düştüler, içlerinden kimisi inandı, içlerinden kimi de kâfir ol-
du. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediğini
yapıyor.” (Bakara, 2/253).

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ
رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

“Allah'a ve **Peygamberine iman edenler**, işte onlar sıddıklar ve
şehitlerdir. Rableri katında onlara onların ödülleri ve nurları vardır.
Âyetlerimize yalan diyenlere gelince işte onlar hep cehennemin halk-
larıdır.” (Hadîd, 57/19).

سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

“Siz, Rabbinizden bir bağışlanmaya ve eni yerle göğün eni gibi bir cennete yarışın ki bu, Allah’a ve **peygamberlerine iman edenler** için hazırlanmıştır. O, Allah’ın lutfudur, onu dilediği kimselere verir ve Allah çok büyük lutuf sahibidir.” (Hadîd, 57/21).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَأَمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

“Ey iman edenler! Allah’tan korkun ve **Peygamberine iman edin** ki sizlere Rahmetinden iki pay versin ve size sayesinde yürüyeceğiniz bir nur bahşetsin ve sizi bağışlasın. Allah öyle bağışlayan, öyle merhametlidir.” (Hadîd, 57/28).

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا

“Ey iman edenler! Allah’a, peygamberine, peygamberine indirdiği kitaba ve daha önce indirmiş bulunduğu o kitaba inanın. Kim Allah’ı, meleklerini, kitaplarını, **peygamberlerini** ve o son günü inkâr ederse gerçekten pek uzak bir sapıklıkla sapıtmıştır.” (Nisâ, 4/136).

Allah ile Peygamberlerinin Arasını Ayırmak İsteyenler

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا

“Kuşkusuz o kimseler ki Allah’ı, **peygamberlerini** inkâr ediyorlar, Allah ile peygamberlerinin arasını ayırmak istiyorlar; ‘kimine inanırız, kimini inkâr ederiz’ diyorlar, ikisi arasında bir yol tutmak istiyorlar.” (Nisâ, 4/150)

B) Peygamberler Gönderildiğini Vurgulayan Âyetler

I) Peygamberliğin ‘رَسُولٌ/رَسُولٌ’ = Rasûl/Rusul=elçi/elçiler’ Lafızları ile Vurgulanması

Apaçık Belgelerle Gönderilmelerine Rağmen

Peygamberlere ‘Yalan Söylüyorsunuz’ Diye Karşı Çıkılmıştı

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عٰهَدَ اِلَيْنَا اَلَّا نُرْسِلَ رَسُوْلًا حَتّٰى يٰتِيَنَا بِقُرْبٰنٍ تٰكُلُهٗ النَّارُ قُلْ قَدْ جَآءَكُمْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِيْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوْهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ

“Onlar: ‘Cidden Allah bize, ateşin yiyeceği bir kurban getirinceye kadar hiçbir peygambere iman etmeyeceğiz’ dediler. De ki: Size ben- den önce de **birtakım peygamberler** apaçık delilleri ve o dediğinizi getirmişti. O halde eğer doğru sözlülerseniz niye onları öldürdünüz?” (Âl-i Imrân, 3/183).

Senden Önce de Peygamberlere ‘Yalan Söylüyorsunuz’

Denilmişti

فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَآؤُ بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ

“Seni yalanladılarsa gerçekten senden önce de birtakım peygamberler apaçık belgelerle, sayfalarla ve aydınlatıcı kitapla gelmelerine karşın kendilerine **yalan söylüyorsunuz denilmişti**.” (Âl-i Imrân, 3/184).

وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوْا عَلٰى مَا كُذِّبُوْا وَاُوْذُوْا حَتّٰى اَتٰهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ وَلَقَدْ جَآءَكَ مِنْ نَّبَاِیِ الْمُرْسَلِيْنَ

“Elbette senden önce de peygamberler **yalan sayıldılar** da kendilerine yardımımız gelinceye kadar **yalancı sayılmalarına** ve eziyet edilmelerine sabır gösterdiler. Allah’ın sözlerini değiştirecek hiçbir güç yoktur. Elbette gerçekten sana peygamberlerin haberinden geldi.” (En’âm, 6/34).

تِلْكَ الْقُرَى نَقِصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ
عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ

“İşte o yerleşim birimleri. Sana haberlerinden bir bölümünü anlatıyoruz. Gerçekten **peygamberleri onlara apaçık belgeler getirmişti**. Ama önceden yalan saydıkları gerekçelerle inanacak değillerdi. Allah o kâfirlerin kalplerine işte böyle mühür basar.” (Arâf, 7/101).

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ
فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا
فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ

“Andolsun her ümmet içinde: ‘Allah’a kulluk edin, Tâğût’tan uzak durun’ diye (tebliğle görevli) bir **peygamber göndirmişsinizdir**. Onlardan kimine Allah hidâyet etmiş, içlerinden kimine de sapıklık hak olmuştu. Haydi yeryüzünde gezin ve **onlara yalan söylüyorsunuz diyenlerin** sonu nasıl olmuş görün.” (Nahl, 16/36).

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ
وَهُمْ ظَالِمُونَ

“Andolsun kendilerine **içlerinden bir peygamber gelmişti** de tutup onu yalanlamışlardı. Bunun üzerine onları, zulüm yaptıkları bir sırada o azap yakalaymıştı.” (Nahl, 16/113).

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا^ط

“Senden önce gönderdiğimiz **elçilerimiz**(e uygulanan) sünnete (yasaya) göre. Sünnetimiz için herhangi bir değişme bulamazsın.” (İsrâ, 17/77).

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ^ط
أَفَلَا تَتَّقُونَ^ط

“Onlara da kendi aralarından: ‘Allah’a ibadet edin, O’ndan başka bir tanrınız yok. Artık korunmaz mısınız?’ diyen **bir peygamber gönderdik**.” (Mü’minûn, 23/32).

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةً رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا^ط
بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ فَبُعْدًا لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ

“Sonra ardı ardına **peygamberlerimizi gönderdik**. Her ümmete peygamberi geldikçe onu yalanladılar. Biz de onları birbiri ardınca yuvarladık ve hepsini birer efsane yaptık. Artık imana gelmez öyle bir topluluk defolsun!” (Mü’minûn, 23/44).

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ^ط
كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا
وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ^ط فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ
كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ^ط

“Yeryüzünde gezmediler mi ki baksınlar kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuş?! Onlar, onlardan kuvvetçe daha yaman idiler, yeryüzünü alt-üst etmişler, orasını bunlardan daha çok imar etmişlerdi. **Peygamberleri de onlara apaçık kanıtlar getirmişti**. Öyleyken Allah onlara zulmetmiyordu, ancak onlar kendilerine zulüm yapıyorlardı.” (Rûm, 30/9).

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُواهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنْ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ

“Andolsun gerçekten senden önce **toplumlarına peygamberler gönderdik**. Onlara apaçık kanıtlar getirdiler. Neticede cürüm işlemiş kimselerden intikam aldık. İnananlara yardım etmek üzerimize hak olmuştu.” (Rûm, 30/47).

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا مِيعَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ

“Onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Oysa (bunlar) onlara verdiklerimizin onda birine bile erişmemişlerdir. **Sonuçta elçilerimizi yalanlamış**, inkâr etmişlerdi. Bunun üzerine Benim inkârım (azabım, yüzlerine bakmamam) nasıl olmuştu?” (Sebe’, 34/45).

وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

“Eğer seni yalanlıyorlarsa gerçekten senden önce de **elçiler yalanlanmışlardı**. Bütün işler sadece Allah’a döndürülür.” (Fâtır, 35/4).

وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

“Seni yalanlıyorlarsa gerçekten onlardan öncekiler de yalanlamıştı. **Elçileri** kendilerine apaçık kanıtlarla, sayfalarla ve aydınlatıcı kitapla gelmişlerdi.” (Fâtır, 35/25).

إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابٌ

“İstisnasız hepsi o **peygamberleri yalanladı**. Bunun için azabım onlara hak oldu.” (Sâd, 38/14).

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ

“Bu böyle, çünkü onlar, **peygamberleri kendilerine açık kanıtlar** getirdiği halde onlar inkâr etmişlerdi. Bu yüzden Allah onları yakalamıştı. Cidden O, pek güçlüdür, pek yaman azaplıdır.” (Mü'min, 40/22).

الَّذِينَ كَذَبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ
 “Onlar ki Kitab'ı ve kendisiyle **elçilerimizi gönderdiğimizizi** tekzip ettiler. İleride bilirler.” (Mü'min, 40/70).

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

“Ululuğum hakkı için **Biz peygamberlerimizi açık delillerle gönderdik** ve beraberlerinde kitap ve ölçü indirdik ki insanlar adaletle tutunsunlar. Bir de içinde hem çetin bir sertlik hem de insanlar için birçok yararlar bulunan demiri indirdik. Çünkü Allah kendisine ve peygamberlerine gıyabında yardım edenleri belli edecek. Kuşkusuz Allah çok güçlüdür, çok izzetlidir.” (Hadîd, 57/25).

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَارِعُوهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَاتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

“Sonra onların izleri üzerinde **elçilerimizi gönderdik**. Arkalarından, Meryem oğlu İsa'yı da gönderdik, ona İncil'i verdik, onun peşinden gidenlerin kalplerinde bir yufkalık, bir merhamet yarattık. Bir de ruhbanlık ki onu onlar uydurdular, Biz onu üzerlerine yazmamıştık, ancak Allah rızasını aramak için yaptılar, sonra da ona gerektiği gibi özen göstermediler. Biz de içlerinden iman etmiş olanlara ücretlerini verdik. Çokları ise yoldan çıkmış fasıklardır.” (Hadîd, 57/27).

وَكَايْنٍ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا
وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نَكِرًا

“Nice memleket Rabbinin ve **peygamberlerinin emrinden** çıkıp azdı da Biz onu yaman bir hesaba çektik ve görülmedik bir azaba uğrattık.” (Talâk, 65/8).

Allah Peygamberlerine Verdiği Sözünden Dönmez¹⁶

رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ
لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

“Rabbimiz! Bize, **elçilerin karşısında vaadettiğini ver**. Kıyamet günü bizi rezil etme. Cidden sen caymazsın o sözden.” (Âl-i İmrân, 3/194).

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفًا وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ

“**Sakin Allah’ı, peygamberlerine verdiği sözünden cayan sanma!** Kuşkusuz Allah pek güçlüdür, intikam sahibidir.” (İbrâhîm, 14/47).

Allah Gönderdiği Peygamberlerin Sadece Bir Bölümünü Bildirmiştir

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ
عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا

“Gerçekten daha önce kendilerinden sana bahsettiğimiz **elçilerle** kendilerinden sana söz etmediğimiz **elçilere** (de vahyetmiştik) Allah Musa’ya gerçekten konuşmuştu.” (Nisâ, 4/164).

وَكَلَّا نَقْصُصْ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي
هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

¹⁶ Verdiği sözleri de peygamberlerine vermiştir. Dolayısıyla Allah hiçbir sözünden caymaz.

“**Peygamberlerin haberlerinden**, sayesinde yüreğini sağlamlaştıracığımız her şeyi sana anlatıyoruz! Bu hususta sana gerçek, müminlere de bir öğüt, bir ibret geldi!” (Hûd, 11/120).

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ

“Andolsun gerçekten senden önce de **elçiler gönderdik**. Onlardan sana anlattığımız kimseler de var içlerinden sana anlatmadığımız kimseler de var. Allah’ın izni olmadıkça hiçbir peygamber bir âyet getirmiş değildir. Allah’ın buyruğu geldiğinde hak ile hüküm verilir ve işte orada bâtılın ardına düşenler hüsrana uğrar!” (Mü’min, 40/78).

Her Peygambere İtâat Gösterilmesi Emredilmiştir

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا

“Hiçbir peygamberi Allah’ın izniyle **kendisine itaat edilmesi dışında** başka bir amaçla göndermedik. Gerçekten onlar kendilerine zulmettiklerinde sana gelselerdi de Allah’tan mağfiret dileselerdi peygamber de onlar için istiğfarda bulunsaydı elbette Allah’ı çok tevbe kabul eden, çok merhametli bulurlardı.” (Nisâ, 4/64).

Peygamberler Birer Müjdeci ve Uyarıcı Olarak Gönderilmişlerdir

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

“Müjdeleyici ve uyarıcı olan **elçilere**! Ki o elçilerden sonra insanların Allah’a karşı bir bahaneleri olmasın. Allah Azîz’dir, Hakîmdir.” (Nisâ, 4/165).

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ فَمَنْ أَمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

“Peygamberleri sadece müjdeci ve uyarıcılar olarak göndeririz. Artık kim iman etmiş, (halini) düzeltmişse artık onlara bir korku yoktur ve onlar üzülecek de değiller.” (En’âm, 6/48).

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنْذِرُوا هُزُوًا

“Peygamberleri sadece müjdeci, uyarıcılar olarak gönderdik. İnkârcı olanlar ise bâtıla sarılarak bâtılla hakkı ortadan kaldırmak için mücadele ediyorlar. Âyetlerimi ve uyarıldıkları şeyi bir eğlence edindiler.” (Kehf, 18/56).

İsrailoğullarına da Pek Çok Peygamberler Gönderilmiştir

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَآئِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ

“Bundan dolayı İsrailoğullarına şunu yazdık: ‘Cidden kim bir cana, bir can mükabilinde olmaksızın veya yeryüzünde fesat çıkarmışken öldürürse sanki bütün insanları öldürmüştür; kim de bir cana hayat verirse bütün insanlara hayat vermiş gibidir.’ Gerçekten onlara, **peygamberlerimiz apaçık belgelerle geldi** sonra içlerinden pek çoğu bunun ardından yeryüzünde taşkınlık yapmaktadırlar.” (Mâide, 5/32).

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ

“Gerçekten İsrailoğullarının misakını aldık, **kendilerine elçiler gönderdik**. Her ne zaman bir peygamber kendilerine canlarının istemediği bir şeyi getirdiyse bir grubu yalanlamışlar, bir grubu da öldürüyorlardı.” (Mâide, 5/70).

Peygamberler de Sorgulanacak

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

“Allah bütün **peygamberleri topladığı günde**: ‘Size ne cevap verilmişti?’ der. ‘Bizde hiçbir bilgi yoktur, kuşkusuz gayıpları çok iyi bilen Sensin Sen derler.’ (Mâide, 5/109).

Peygamberlerle Alay Etmişlerdi Ama Cezalarını da Bulmuşlardı

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤْنَ

“Elbette hakikaten **senden önceki peygamberler ile de eğlenildi**, ama kendisiyle eğlenegeldikleri hak onlardan eğlenenleri çepeçevre kuşattı.” (En’âm, 6/10).

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

“Gerçekten, kesinlikle senden önceki **peygamberler ile de alay edildi**. Sonuçta o küfredenlere süre tanıdım ardından kendilerini yakaladım. Azabım nasıldı?” (Ra’d, 13/32).

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤْنَ

“Kendilerine herhangi bir elçi gelmeye dursun muhakkak **onunla alay ederlerdi**.” (Hıcr, 15/11).

ذَلِكَ جَزَاءُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا

“İşte böyle, onların cezası cehennemdir. Çünkü inkâr etmişler, Benim âyetlerimi ve **peygamberlerimi alaya almışlardır.**” (Kehf, 18/106).

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

“Yemin olsun ki senden önce **birçok peygamberlerle alay** edildi de kendisiyle eğlenegeldikleri hak onlardan eğlenenleri çepeçevre kuşattı.” (Enbiya, 21/41).

يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

“Yazıklar olsun o kullara! Kendilerine herhangi **bir elçi** gelmeye görsün muhakkak onu alaya alırlardı.” (Yâsîn, 36/30).

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

“Onlara **elçileri, açık belgelerle geldiğinde** yanlarındaki bilgi ile (istihza ile gülüp) sevindiler. Ve onları, **kendisiyle alay edip durdukları** şey kuşattı.” (Mü’min, 40/83).

Cinlerin ve İnsanların Peygamberler Konusunda Âhirette Azarlanmaları

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

“Ey cin ve insan topluluğu! Size içinizden, karşınızda âyetlerimi okuyan ve bugününüze kavuşmanız hususunda sizi uyaran **peygamberler gelmedi mi** (diye sorar)? Derler: ‘Kendi aleyhimize tanıklık ettik.’ Onları dünya hayatı aldattı ve gerçeği inkâr etmiş olduklarına dair kendi aleyhlerinde tanıklık ettiler.” (En’âm, 6/130).

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُهَا فُتِحَتْ أَبْوَابُهَا
وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ
رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ
الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ

“İnkâr etmiş olanlar bölük bölük cehenneme sürülmüştür. Niha-
yet oraya vardıklarında cehennemin kapıları açılır ve bekçileri onla-
ra: ‘Size, içinizden, karşınızda Rabbinizin âyetlerini okuyan ve sizi
bugününüze ulaşma hususunda uyarın **elçiler gelmedi mi?**’ der.
‘Evet geldi’ derler. Ne var ki o inkârcılara azap sözü hak olmuştur.”
(Zümer, 39/71).

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا
فَادْعُوا وَمَا دَعَوْا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

“Cehennem bekçileri derler: ‘Size, **elçileriniz apaçık belgelerle
gelmiyorlar mıydı?**’ ‘Evet (geliyorlardı)’ derler. ‘Öyle ise yalvarın!’
derler. Oysa kafirlerin yakarışı başka değil sadece hüsrandır.”
(Mü’min, 40/50).

يَا بَنِي آدَمَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ رَسُولٌ مِّنْكُمْ يَقْصُودُ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَىٰ
وَاصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

“Ey Âdemoğulları! Size, karşınızda âyetlerimi anlatan kendi içi-
nizden **peygamberler gelir de** kim sakınır ve dürüst davranırsa
artık onlara korku yoktur ve onlar üzülecek de değiller.” (A’râf, 7/35).

Âhirette Şu İtiraf Yapılacak: ‘Peygamberler Gerçeklerle Gelmişler!’

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَيْنَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَيْنَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنْ تِلْكُمْ الْجَنَّةُ أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

“Göğüslerinde kinden ne varsa çekip çıkarmışsızdır. Altlarından ırmaklar akar. ‘Bizi buna ileten Allah’a hamdolsun. Allah bize kılavuzluk etmeseydi biz bunu bulamazdık! Gerçekten **Rabbimizin elçileri gerçeği getirmiş**’ derler. ‘İşte size, yapageldiklerinize karşılık kendisine mirasçılar kılındığınız cennet!’ diye seslenilirler.” (A’râf, 7/43).

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلُهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

“Sadece ve sadece onun tevilini mi bekliyorlar. Onun tevilî geldiği gün, önceden onu unutmuş olanlar: ‘Hakikaten **Rabbimizin elçileri gerçeği getirmiş**! Bizim için şefaathçılar var mı ki bize şefaath etsinler veya tekrar geri döndürülebilir miyiz ki önceden yapageldiklerimizden başkasını yapalım?’ derler. Gerçekten kendilerini hüsrana uğrattılar ve uydurageldikleri şey kendilerinden kayboldu.” (A’râf, 7/53).

وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا آخِرْنَا إِلَىٰ آجَلٍ قَرِيبٍ نَجِبْ دَعْوَتَكَ وَتَتَّبِعِ الرُّسُلَ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ

“İnsanları, o azabın kendilerine geleceği güne karşı uyar ki o zulmetmiş olanlar: ‘Rabbimiz! Bizi yakın bir süreye değin ertele de davetine evet diyelim, **peygamberlere uyalım**’ diyecekler. Siz daha önce, sizler için hiçbir zeval olmadığına dair yemin etmiş değil miydiniz?” (İbrâhîm, 14/44).

Kendilerine Peygamber Gönderilen Bazı Toplular

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

“Onlara, kendilerinden öncekilerin **Nuh’un toplumunun, Ad’ın, Semud’un, İbrahim toplumunun, Medyen halklarının ve Mü’tefikelerin** haberi gelmedi mi? Kendilerine **peygamberleri apaçık belgelerle gelmişti**. Allah onlara zulmediyor değildi, ama onlar kendilerine zulmediyorlardı.” (Tevbe, 9/70).

وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

“İşte **Âd** toplumu! İnadına, Rablerinin âyetlerini inkar ettiler, **peygamberlerine karşı geldiler** ve inatçı her zorbanın buyruğuna uydular.” (Hûd, 11/59).

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ

“Sizden öncekilerin haberi, **Nuh toplumunun, Âd’ın, Semûd’un** ve onlardan sonrakilerin -ki Allah’tan başkası bilmez onları- haberi gelmedi mi? **Peygamberleri apaçık belgelerle kendilerine gelmişlerdi de** ellerini ağızlarına itmişler ve: ‘Gerçekten biz sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeye küfrettik, bizi kendisine çağırmakta ol-

duğunuz şeyden işkillendiren bir kuşku içindeyiz' demişlerdi.” (İbrâhîm, 14/9).

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

“Onlardan önce de Nuh toplumu ile arkalarından gelen gruplar da yalanladı. Her ümmet kendi **peygamberini** yakalayıp esir etmeye yeltendi. Sayesinde hakkı yok etmek için batıl uğrunda mücadele ettiler. Sonunda onları yakaladım. Azabım nasıl oldu?” (Mü’min, 40/5).

Helak Edilmelerinin Suçu Toplamların Kendilerinde İdi

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ

“Gerçekten sizden önceki kuşakları, kendilerine peygamberleri apaçık belgelerle gelmelerine rağmen zulmettikleri **ve iman edecek olmadıkları için helak etmiştik**. Suçlular toplumunu böyle cezalandırırız.” (Yûnus, 10/13).

Her Ümmete Bir Peygamber

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

“Her ümmet için **bir peygamber vardır**. Peygamberleri geldiğinde aralarında adaletle hüküm verilir, onlar zulüm görmezler.” (Yûnus, 10/47).

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مُجْنُونٌ

“Böyle, bunlardan öncekilere, **bir peygamber gelince** mutlaka ya büyücü ya da deli dediler.” (Zâriyât, 51/52).

Yalan Saydıklarına İnanacak Değillerdi

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ

“Sonra ardından pek çok elçiyi toplumlarına gönderdik, onlara **apaçık belgelerle vardılar**. Ama önceden yalan saydıklarına inanacak değillerdi. İşte böyle mühür basarsınız o mütecâvizlerin kalplerine.” (Yûnus, 10/74).

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ الْمُؤْمِنِينَ

“Sonra, elçilerimizi ve iman edenleri kurtarırsınız. İşte böyle. Üzerimize bir borç olarak müminleri kurtarırsınız.” (Yûnus, 10/103).

Peygamberler de Başarıya Ulaşamayacağınız Diye

Umutsuzluğa Düşmüşlerdi

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

“Sonunda o peygamberler **umutsuzluğa düşüp** gerçekten kendilerinin yalancı çıkarıldıklarını sandıkları bir sırada onlara yardımı-
mız geldi ve dilediklerimiz kurtuldu. Azabımız o suçlular topluluğundan geri çevrilmez.” (Yûsuf, 12/110).

Peygamberler -Bazı İstisnalar Dışında- Soylu-Soplu

Yapılmıştır

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً ط وََمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ

“Gerçekten senden önce de **peygamberler gönderdik**, onlara da eşler ve zürriyet verdik. Allah'ın izni olmadıkça hiçbir peygamberin bir mucize getirmesi olmamıştır. Her süre için bir yazı vardır.” (Ra'd, 13/38).

Her Peygamber (Elçi) Kendi Toplumunun Dili ile Gönderilmiştir

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ
اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

“Biz, her elçiye kendi toplumunun diliyle göndermişizdir ki kendilerine açık-seçik anlatsın. Bunun sonucunda Allah dilediklerini saptırır, dilediklerini de hidâyete erdirir. O, pek güçlüdür, çok hikmetlidir.” (İbrâhîm, 14/4).

Peygamberler Ne Demişlerdi

قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِى اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخَّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونا عَمَّا
كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَاتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ

“Peygamberleri kendilerine: ‘Göklerin ve yerin yaratıcısı Allah hakkında mı kuşku duyuyorsunuz? Sizi, günahlarınızı bağışlaması için çağırıyor, sizi belirlenmiş bir süreye değin erteliyor,’ dediler. Onlar cevap verdiler: ‘Siz de sadece bizim gibi insanlarsınız, bizi, atalarımızın tapındıklarından döndürmek istiyorsunuz, haydi açık bir delil getirin’.” (İbrâhîm, 14/10).

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَى
مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ
اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

“Peygamberleri de onlara: ‘Biz de sizin gibi birer insandan başka bir şey değiliz, ancak Allah, kullarından dilediklerine tulufta bulunur. Allah’ın izni olmadan size bir kanıt getirmemiz bizim için mümkün değildir ve müminler yalnız Allah’a dayanmalıdır’ dediler.” (İbrâhîm, 14/11).

Kâfirlerin Peygamberlere Karşılığı

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلرُّسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ

“**Küfredenler, peygamberlerine:** ‘Ya sizi toprağımızdan çıkara-cağız ya da çare yok dinimize döneceksiniz!’ dediler. Bunun üzerine onlara Rableri şöyle vahyetti: ‘Elbette o zalimleri helak edeceğiz.’” (İbrâhîm, 14/13).

Peygamberlerin Görevi Sadece Tebliğdir

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

“Ortak koşanlar şöyle dedi: ‘Allah dileseydi, O’ndan başka hiçbir şeye tapmazdık! Ne biz, ne de atalarımız! O’ndan ayrı olarak bir şeyi haram kılmazdık!’ Onlardan öncekiler de böyle yapmıştı. **Peygam-berlere düşen sadece apaçık tebliğ değil mi?**” (Nahl, 16/35).

Peygamber Göndermedikçe Azap Etmedik

مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا

“Yola gelen kendi için yola gelmiştir, sapıtan da kendi aleyhine sapıtmıştır. Hiçbir günâhkar başka birinin günahını yüklenmez. **Bir peygamber göndermemize değin azap edenler olmadık.**” (İsrâ, 17/15).

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَىٰ

“Eğer Biz onları bundan önce azap ile helâk etmiş olsaydık: ‘Â Rabbimiz! Ne olurdu bize **bir peygamber gönderseydin** de biz zelil ve rezil olmadan önce âyetlerine uysaydık,’ derlerdi.” (Tâhâ, 20/134).

وَلَوْلَا أَنْ تُصِيبَهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

“Ellerinin önceden gönderdiği günahlar yüzünden başlarına birer musibet gelip de o zaman: ‘**Rabbimiz bize de bir peygamber gönderseydi** de âyetlerine uyup inananlardan olsaydık ya’ diyecek olmasalardı!” (Kasas, 28/47).

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ

“Bir de Rabbbin memleketleri, oraların ana noktasında kendilerine âyetlerimizi okuyan **bir peygamber göndermedikçe helâk eden olmamıştır**. Biz o memleketleri hep halkları zulüm yaparlar-ken helâk etmişizdir.” (Kasas, 28/59).

Gönderilen Her Peygamber Vahye Mazhar Olmuştur

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ

“Senden önce hiçbir peygamber göndermedik ki ona: ‘Gerçek, Benden başka İlah yoktur, onun için hep Bana ibadet edin,’ diye **vahyetmiş olmayalım**.” (Enbiyâ, 21/25).

Şeytanların Peygamberler Üzerinde Sürekli Etkili Olmalarına İmkan Verilmemiştir

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى الْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

“Biz senden önce **ne bir rasûl ve ne de bir nebi göndermedik** ki bir temenni kurduğunda şeytan onun arzusuna bir şey bırakmış olmasın. Bunun üzerine Allah, şeytanın bıraktığını hemen siler. Sonra da Allah, âyetlerini sağlamlaştırır. Allah pekâlâ bilendir, pekâlâ hikmetlidir.” (Hacc, 22/52).

Meleklerden de Elçiler Seçilmiştir

اللَّهُ يُصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

“Allah hem meleklerden **elçiler** seçer, hem insanlardan. Gerçekten Allah tek işiten, tek görendir.” (Hacc, 22/75).

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنَحَةٍ مِّثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعٍ يُزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“Hamd, gökleri ve yeri yaratan, melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı **elçiler** yapan Allah’a olsun. Yaratmada dilediğini artırır. Doğrusu Allah her şeye pekala güç yetirendir.” (Fâtır, 35/1).

Peygamberlere Güzel Şeylerden Yemeleri

Emri Verilmiştir¹⁷

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

“Ey elçiler! **Helal ve hoş şeylerden yiyin** ve güzel işler yapın. Çünkü Ben, ne yaparsanız onu tamamen bilirim.” (Mü’minûn, 23/51).

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا

¹⁷ Bu ve benzeri âyetlerden, savurganlığa kaçmayan meşru tüketimi, bunun için üretim ve tüketim toplumu olmayı hedef gösteren anlamlar seziyoruz.

“Biz senden önce de **peygamberleri** başka türlü göndermedik, şüphesiz onlar da yemek yiyorlar, çarşılarda geziyor, sokaklarda yürüyorlardı. Bir de kiminizi kiminiz için bir sınama aracı yaptık ki bakalım sabır gösterecek misiniz? Öyle ya Rabbin pekâlâ görür. (Furkân, 25/20).

Peygamberlerimize ve İnananlara Yardım Ederiz

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ

“Cidden biz **elçilerimize ve inanmış kimselere** hem dünya hayatında hem de şahitlerin ayağa kalkacağı günde elbette yardım ederiz.” (Mü’min, 40/51).

كَتَبَ اللَّهُ لَا غَلِبَنَّ إِنَّا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

“Allah yazdı: Ululuğum hakkı için Ben yenerim, Ben ve **peygamberlerim.**’ Şüphe yok ki Allah pekâlâ güçlü, pekâlâ izzetlidir.” (Mücâdele, 58/21).

Rabbimiz İsteseydi Meleklerden Peygamber Gönderirdi

إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَإِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ

“Hani onlara: ‘Allah’tan başkasına tapmayın’ diye önlerinden ve arkalarından **elçiler** gelmişti de şöyle demişlerdi: ‘Rabbimiz dileseydi bize elçi olarak melekler gönderirdi. Bunun için biz sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi inkâr ediyoruz.’ (Fussilet, 41/14).

Sana Söylenenler Senden Önceki Peygamberler İçin Söylenmiş Olanlardır

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ

“Senin için de, sadece senden **önceki elçiler** için gerçekten ne söylenmişse o söyleniyor! Kuşkusuz Rabbin, elbette mağfiret sahibi-
dir, pek elem veren bir azabın sahibidir.” (Fussilet, 41/43).

وَسَأَلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا
يُعْبَدُونَ

“**Elçilerimizden**, senden önce gönderdiklerimize sor, Ra-
hman’dan başka tapınılan tanrılar yaptık mı?” (Zuhruf, 43/45).

Bizi Bir İnsan mı Yola Getirecek?

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَهْدُونَنَا
فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

“Çünkü onlara **peygamberleri** apaçık mu’cizelerle geliyorlardı
da onlar: ‘**Bizi bir insan mı yola getirecek?**’ deyip küfretmişler ve
tersine gitmişlerdi. Allah da ihtiyaçsız olduğunu gösterdi. Öyle ya Al-
lah çok zengindir, her türlü övgüye layıktır.” (Teğâbun, 64/6).

Peygamberler Mevkifte

وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِيتَتْ

“O **elçiler** bekleme yerlerine vardırıldığı vakit.” (Murselât, 77/11).

II) مُرْسَلُونَ/مُرْسَلٌ =Mürsel/Mürselûn=gönderilmiş elçi/ elçiler’ Lafızları ile Peygamberlerin Gönderilmiş Olduğunun Vurgulanması¹⁸

Peygamberler de Ümmetleri de Sorgulanacak

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ

“Hem elbette kendilerine peygamber gönderilenlere soracağız, yine kesinlikle o **peygamberleri sorgulayacağız.**” (A'râf, 7/6).

Peygamberleri Nasıl Karşıladıkları Sorulacak

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ

“Hele onlara haykırıp da ‘gönderilen **peygamberlere ne cevap verdiniz?**’ diyeceği gün!” (Kasas, 28/65).

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ

“Andolsun Hıcr halkı da **gönderilmişlere** (elçilere) yalancı demişlerdi.” (Hıcr, 15/80).

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ

“Onlara o şehir halkını örnek ver. Hani oraya **elçiler** gelmişti.” (Yâsîn, 36/13).

قَالُوا رَبَّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ

“Dediler: Rabbimiz biliyor. Hakikaten biz size **elçi olarak gönderilmişleriz.**” (Yâsîn, 36/16).

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ

“Bir adam şehrin öbür ucundan koşarak geldi ve: ‘Ey millet, **elçilere uyun,**’ dedi.” (Yâsîn, 36/20).

¹⁸ Tekrarlardan kaçınmak için âyetler olabildiğince ayıklanarak verilmiştir.

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

“Derler: ‘Eyvah bize! Kim bizi uyuduğumuz yerden kaldırdı? İşte bu, Rahman’ın vaad ettiğiidir. **Gönderilen elçiler doğru söylemiş.**” (Yâsîn, 36/52).

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ

“Andolsun gerçekten **elçi gönderilmiş kullarımız** için şu sözümüz geçti...” (Sâffât, 37/171).

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ

“**Elçilere selam!**” (Sâffât, 37/181).

أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

“Katımızdan bir emir olarak. Çünkü **biz elçiler gönderen olduk.**” (Duhân, 44/5).

III) Yalnız ‘أُرْسِلَ/أَرْسَلْنَا’ =Erselnâ/ursile

=gönderdik/gönderildi’ Fiilleri ile Peygamberlerin Gönderildiğinin Vurgulandığı Âyetler¹⁹

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَآخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ
لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ

“Gerçekten, senden önce de ümmetlere **peygamberler** gönderdik. (Peygamberlerin uyarılarına kulak asmadıklarından) sonunda kendilerini yakarsınlar diye aman vermez fakirlikle, afetle (üzüntü ve sıkıntılarla) cezalandırdık.” (En’âm, 6/42).

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ
لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ

“Hangi yerleşim yerine **bir peygamber** göndermişsek (peygamberleri dinlemediklerinde) yakarsınlar diye muhakkak halkını ağır yoksulluk ve hastalıkla cezalandırmışızdır.” (A’râf, 7/94).

Peygamber Olarak Erkekleri Gönderdik

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِيْ اِلَيْهِمْ مِنْ اَهْلِ الْقُرَى
اَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اتَّقَوْا اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ

“Senden önce de (peygamber olarak) başkasını değil kentler halkından kendilerine vahiyde bulunduğumuz **birtakım erkekleri göndermiştik**. Yeryüzünde gezip-dolaşmadılar mı ki kendilerinden öncekilerin sonunu görsünler! Elbette âhiret yurdu sakınanlar için daha hayırlıdır. Hâlâ aklınızı işletmiyor musunuz?” (Yûsuf, 12/109).

¹⁹ Burada ‘erselnâ=gönderdik; yursilu=gönderir; nursilu=göndeririz’ fiilinin ‘rasûl’ ve ‘rusul’ kelimeleri ile birlikte geçtiği âyetlere -tekrardan kaçınmak için- yer verilmemiştir.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ
إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

“Senden önce de ancak kendilerine vahiyde bulunduğumuz **erkekler göndermişsinizdir**. Bilmiyorsanız haydi zikir ehline sorun.” (Nahl, 16/43).

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ
إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

“Hem senden önce de Biz sırf kendilerine vahiyde bulunduğumuz **birtakım erkekler gönderdik**. Bilmiyorsanız zikir ehli olanlara sorun.” (Enbiyâ, 21/7).

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ

“Andolsun ki senden önce, o öncekilerin grupları içinden de **elçiler** göndermiştik.” (Hicr, 15/10).

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ

“Andolsun gerçekten onların içinden de kendilerine **uyarıcılar** göndermiştik.” (Sâffât, 37/72).

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ

“Öncekiler içinden de nice **haber veren elçiler** gönderdik.” (Zuh-ruf, 43/6).

تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ
فَهُوَ وَلِيُّهُمْ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

“Allah’a yemin olsun ki senden önceki ümmetlere de **elçiler gön-dermiştik**. Sonuçta şeytan onlara amellerini süsleyip güzel göster-di. O, bugün de onların dostudur. Onlara elem veren bir azap vardır.” (Nahl, 16/63).

بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَاتِنَا بَايَةً
كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ

“Onlar: ‘Hayır onlar karışık rüya demetleri! Yok onu uydurdu, yok o bir şâir. Böyle değilse o zaman bize **öncekilerin gönderildikleri** gibi bir mu’cize getirsin’ dediler.” (Enbiyâ, 21/5).

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا
إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ

“Yine böyle, senden önce bir kente ne zaman **bir uyarıcı göndermişsek** muhakkak oranın zengin şımarıkları demişlerdir: Kesin biz atalarımızı bir ümmet üzerinde bulduk ve doğrusu biz onların izinden gideriz.” (Zuhruf, 43/23).

قَالَ أُولَٰئِكَ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ
بِهِ كَافِرُونَ

“Uyarıcı: ‘Ya size, atalarınızı üzerinde bulduğunuz şeyden daha doğrusunu getirmişsem?’ dedi. Onlar: ‘Cidden biz, kendisiyle **gönderildiğiniz** şeyi inkâr edenleriz!’ dediler.” (Zuhruf, 43/24).

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النَّبُوَّةَ وَالكِتَابَ
فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

“Ululuğum hakkı için **Nuh’u ve İbrahim’i gönderdik**, soylarına da peygamberliği ve kitabı bahsettik. Öyle iken içlerinden kimisi hidâyeti kabul etmiş, çokları ise yoldan çıkmış fasıklardır.” (Hadîd, 57/26).

IV) Peygamberliğin ‘ رِسَالَاتٍ / رِسَالَةٌ = risâlet/risâlât= mesaj/mesajlar’ Lafzı İle Yansıtıldığı Âyetler²⁰

Allah Mesajını Kimin Aracılığıyla Göndereceğini Daha İyi Bilir

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ۗ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ

“Onlara bir âyet geldiğinde: ‘Allah elçilerine verilenin aynısı bize de verilinceye değin asla iman etmeyeceğiz!’ dediler. Allah, nereye **peygamberliğini koyacağını** (kime peygamberlik vereceğini) en iyi bilendir. Suç işlemiş olanlara, kurageldikleri tuzaklar yüzünden yakında Allah katında(n) bir zillet ve çetin bir azap ilişecek.” (En’âm, 6/124).

الْأَبْلَاغَا مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا

“Ancak Allah’tan ve **risâletlerinden** (mesajlarından) **bir tebliğ yapabilirim**. Her kim de Allah’a ve Peygamberine isyan ederse kuşkusuz ona içinde ebedî kalacakları cehennem ateşi var.” (Cinn, 72/23).

لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا

“Rab’lerinin **mesajlarını** hakkıyla ulaştırdıklarını, O’nun onların yanındakini kuşattığını ve her şeyi sayısıyl bir bir saydığını bilsin diye.” (Cinn, 72/27).

²⁰ Bu lafız/lafızlar da ayıklanarak verilmiş, muayyen bir peygamberin konu edinildiği âyetlerde yer alanları oralarda kaydedilmiştir.

V) Peygamberliğin ‘نَبِيٌّ =nebiyy, أَنْبَاءٌ =enbiyâ’,
نَبِيُّونَ =nebiyyûn, نُبُوءَةٌ =nübüvvet’ Lafızları
ile Vurgulanması²¹

a) Peygamberliğin ‘Nebiyyûn ve Enbiyâ’²² Lafızları
ile Yansıtılması

Peygamberleri Öldürmüşlerdi

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نَصْبِرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ
يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا
وَعَدْسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَى بِالَّذِي هُوَ
خَيْرٌ اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ
وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ
اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

“Yine hatırlayın şöyle demiştiniz: ‘Ey Musa! Asla bir tek yemeğe katlanamayız, öyle ise bizim için Rabbine yalvar, bize yerin bitirdiği sebzesinden, kabağından, acurundan, sarımsağından, mercimeğinden ve soğanından çıkarıversin.’ Musa: ‘Daha aşağı bir nimete daha hayırlı olanı değiştirmek mi istiyorsunuz? Bir kasabaya inin muhakkak sizin için orada istediğiniz vardır’ dedi. Üzerlerine zillet ve yoksulluk damgası vuruldu ve Allah’tan gelen bir gazaba uğradılar. Sana söylüyorum bu, Allah’ın ayetlerini inkâr ediyor ve **peygamberleri haksızca öldürüyor olmaları yüzündendi**. Sana söylüyorum bu, isyan etmeleri ve aşırı gidiyor olmaları yüzündendi.” (Bakara, 2/61).

²¹ Burada ‘rasûl’ maddesinde geçen âyetlere yer verilmemiştir. S.G.

²² Bkz. Ön bilgiler.

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنزَلَ عَلَيْنَا
وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ
تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

“Onlara: ‘Allah’ın indirdiğine inanın’ denildiğinde: ‘Bize indirilene inanırız’ derler ve onun ötesindeki inkâr ederler. Oysa o, yanların-
dakini tasdik eden gerçektir. De ki: ‘Müminler idiyerseniz önceden ne
diye **peygamberleri öldürüyordunuz?**’ (Bakara, 2/91).

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ
الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

“Cidden, Allah’ın ayetlerini inkâr edenler ile **peygamberleri
haksızca katledenler** ve insanlardan adaletle emredenlerin canla-
rına kıyanlar var ya, onları pek elem veren bir azapla muştula.” (Âl-i
Imrân, 3/21).

ضَرَبْتُ عَلَيْهِمُ الدَّلَّةَ أَيَّنَ مَا تُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلِ
مِنَ النَّاسِ وَبَآئٍ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَضَرَبْتُ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةَ ذَلِكَ
بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ
حَقٍّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

“Allah’tan bir ipe ve insanlardan bir ipe sarılmaları dışında nere-
de bulunurlarsa bulunsunlar üzerlerine horluk (damgası) vurulmuş-
tur. Allah’tan bir gazaba uğramışlar ve üzerlerine miskinlik (damga-
sı) basılmıştır. Çünkü onlar Allah’ın âyetlerini inkâr ediyorlar, o pey-
gamberleri **haksızca öldürüyorlardı**. Bir de bunun sebebi isyan et-
meleri ve aşırı gidiyor olmalarıydı.” (Âl-i Imrân, 3/112).

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ
سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا
عَذَابَ الْحَرِيقِ

“Gerçekten Allah: ‘Allah fakirdir, biz zenginleriz’ diyenlerin sözlerini işitti. Bu sözlerini ve **peygamberleri haksız yere öldürmelerini** yazacağız ve: ‘Tadın o yakıcı azabı’ diyeceğiz.” (Âl-i İmrân, 3/181).

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ
وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

“Başlarına gelenler, verdikleri sözü tutmamaları, Allah’ın ayetlerini inkâr etmeleri, **o peygamberleri haksız yere öldürmeleri** ve ‘kalplerimiz perdelidir’ demeleri yüzündendir. Daha doğrusu Allah kalplerini mühürlemiştir. Bu bakımdan pek azı hariç imana gelmezler.” (Nisâ, 4/155).

Peygamberler Arasında Ayırım Yapmayız

قُولُوا أَمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ
النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

“Allah’a iman ettik, bize indirilene, İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakub’a, torunlara indirilene; Musa ile İsa’ya verilen ile **diğer peygamberlere** Rab’lerinden verilene inandık. Onlardan hiçbirini aramızda ayırım yapmayız, biz sadece O’na teslim olanlarız.” (Bakara, 2/136).

قُلْ أَمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ

وَأَسْحَقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى
وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

“De ki: Allah’a, bize indirilene, İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakub’a ve Sıbtlara (Yakup soyundan gelen kabile torunlara) indirilene; Musa ile İsa’ya ve (diğer) **peygamberlere** Rablerinden verilene de iman ettik. İçlerinden hiç kimse arasında bir ayırım yapmayız. Biz ancak O’na teslim olanlarız.” (Âl-i İmrân, 3/84).

İyi İnsan Olmanın Koşullarından Biri de Haberci Peygamberlere İnanmaktır

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ
الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَّ وَآتَى
الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ
وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ
إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

“Yüzlerinizi doğu ve batı yönüne çevirmeniz iyilik, erginlik (Allah’a yakınlık) değildir. Ama asıl iyilik Allah’a, son güne, meleklerle, Kitab’a, **peygamberlere** inanan, mala olan tutkusuna karşın malını akrabalarına, öksüzlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyenlere veren ve esirleri kurtarma uğrunda harcayan; namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren ile sözleştiklerinde âhitlerine vefalı olanlar, sıkıntıda, hastalıkta ve şiddet anında sabredenlerin iyiliğidir asıl iyilik. İşte onlardır sadakat gösterenler! İşte onlardır müttakiler.” (Bakara, 2/177).

Allah Peygamberleri Müjdeci ve Uyarıcı Olarak Gönderdi

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ
وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا
بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ
وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

“İnsanlar bir tek ümmetti. Derken Allah müjdeci ve uyarıcılar olarak **peygamberler** gönderdi. Anlaşmazlığa düştükleri hususlarda insanlar arasında karar versinler diye kendileriyle birlikte gerçekleri bildiren kitap indirdi. Kitap verilenler, kendilerine apaçık kanıtlar geldikten sonra sırf aralarındaki kıskançlık yüzünden o kitap üzerinde anlaşmazlığa düştüler. Bunun üzerine Allah izniyle, iman edenleri, onların anlaşmazlığa düştükleri işin hakikatına doğrudan ulaştırdı. Öyle ya Allah dilediği kimseyi dosdoğru yola iletir.” (Bakara, 2/213).

Peygamberleri Tanrı Edinmenizi Emretmemiştir

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ
بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

“Size, melekleri ve peygamberleri **tanrılar edinmenizi de emretmez**. Siz, müslümanlar olduktan sonra size hiç inkârı emreder mi?” (Âl-i İmrân, 3/80).

Allah'ın Vahiye Bulunduğu, Nimetler Bahsettiği Peygamberler

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّنَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا
إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى
وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَنَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا

“Gerçekten biz, tıpkı Nuh’a ve ondan sonraki **peygamberlere** vahyettiğimiz gibi sana vahiyde bulunduk. İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakub’a, sıbtlara, İsa’ya, Eyyub’e, Yûnus’a, Harun’a, Süleyman’a vahyettik ve Davud’a bir Zebûr verdik.” (Nisâ, 4/163).

وَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَآئِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا

“İşte bunlar, Allah’ın kendilerine nimet bahşettiği **peygamberlerden**, Âdem soyundan ve Nûh ile birlikte taşıdıklarımızdan, İbrahim ve İsrâîl soyundan, hidâyete erdirdiğimiz ve seçtiğimiz kimse-lerdendir. Kendilerine Rahman’ın âyetleri okunduğu zaman ağlayarak secdelere kapanırlardı.” (Meryem, 19/58).

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا

“Bir zaman **peygamberlerden** kesin söz almıştık. Senden, Nuh’tan, İbrahim’den, Musa’dan, Meryem oğlu İsa’dan... Onlardan pek ağır kesin bir söz aldık.” (Ahzâb, 33/7).

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَخْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنَ اللَّهَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

“Gerçekten, içinde bir hidayet ve nur bulunan Tevrat’ı Biz indirdik. Hakka teslim olmuş **peygamberler** onunla Yahudilere hükmediyor-lardı. Rabbânî âlimler ile Allah’ın kitabını ezberleyip korumakla gö-

revli kılınmış âlimler de bunun tanıkları olarak onunla hüküm veriyorlardı. Öyle ise insanlardan korkmayın, Ben'den korkun, âyetlerimi pek az bir bahaya satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse işte onlardır kâfirlerin ta kendileri!." (Mâide, 5/44).

Peygamberlerden Kimini Kimine Üstün Kıldık

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا

"Rabbin, göklerde ve yerdeki kimseleri en iyi bilendir. Hakikaten **peygamberlerden kimini kimine üstün kıldık**. Davud'a Zebûr verdik." (İsrâ, 17/55).

Muhammed En Son Peygamberdir

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ
وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا

"Muhammed, erkeklerinizden hiç kimsenin babası değildir, sadece Allah'ın elçisi ve **peygamberlerin mührü (sonuncusu)dur**. Allah her şeyi çok iyi bilendir." (Ahzâb, 33/40).

Âhirette Peygamberler de Huzura Getirilir

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ
وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

"Yeryüzü Rabbinin nuruyla parlamış, Kitap konulmuş, **peygamberler** ile tanıklar getirilmiş ve aralarında hak ile hüküm verilmiştir! Onlar haksızlığa uğratılmazlar." (Zümer, 39/69).

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ
أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُوْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ

"Bir zaman Musa kavmine şöyle demişti: Ey kavmim! Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın, çünkü içinde **peygamberler** yarattı, sizi krallar yaptı, âlemlerden hiç kimseye vermediğini size verdi." (Mâide, 5/20).

b) Peygamberliğin 'Nebiyy' Lafzı ile Yansıtılması²³

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَآئِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

“Musa'nın ardından gelen İsrailoğullarının ileri gelenlerini görmedin mi? Bir vakit bir **peygamberlerine**: ‘Bize bir kral gönder, Allah yolunda savaşalım’ dediler. Peygamber dedi: ‘Üzerinize savaş yazılırsa savaşmamanız acaba umulabilir mi?’ Dediler: ‘Yurtlarımızdan ve oğullarımız (arasın)dan çıkarılmışken neyimiz varmış ki Allah yolunda savaşmayalım?’ Derken üzerlerine savaş yazılınca içlerinden pek azı hariç yüz çevirdiler. Allah o zalimleri pek iyi bilir.” (Bakara, 2/246).

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَتَى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

“**Peygamberleri** onlara dedi: ‘Kuşkusuz Allah gerçekten size Talut’u kral olarak gönderdi.’ Dediler: ‘Onun üzerimize krallığı nasıl olabilir? Biz krallığa ondan daha layıkız, kaldı ki ona bir mal genişliği de verilmemiş.’ Peygamber dedi: ‘Cidden Allah onu üstünüze seçti; hem onun bilgisini ve fizliğini genişçe artırmıştır. Şu da var: Allah saltanatını dilediğine verir. Allah Vâsi’dir, Alim’dir.” (Bakara, 2/247).

23 ‘Nebiyy’ lafzının içinde yer aldığı ve o lafızla işaret edilen peygamber isminin geçtiği âyetler de ilgili peygamberin isminin yazıldığı maddede verilmiştir.

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

“**Peygamberleri** onlara: ‘Kuşkusuz onun krallığının alâmeti, si-ze, içinde Rabbiniz’den bir huzur ve Musa Hanedanı ile Harun Hanedanı’nın bıraktıklarından bir kalıntı bulunan meleklerin taşıdığı o sandığın gelmesidir. İnananlarsanız kuşkusuz bunda elbette sizin için bir ibret vardır’ dedi.” (Bakara, 2/248).

Salih Kişilerden Bir Peygamber

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ

“Derken, o Mihrap’ta divan durmuş namaz kılarken melekler kendisine: ‘Kuşkusuz Allah sana, Allah’tan bir kelimeyi doğrulayıcı olarak Yahya’yı, bir efendiyi, bir zahidi, **salihlerden bir peygamberi** muştuluyor,’ diye seslendi.” (Âl-i İmrân, 3/39).

Peygamberler Fi’len Savaşlara Katılmışlardı

وَكَأَيِّنْ مِنْ نَّبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رَبِّيُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ

“Nice **peygamber vardı ki** maiyetinde Rabbani eğitim görmüşler **çarpışmış**, Allah yolunda başlarına gelenlerden ötürü gevşemişler, zayıflık göstermemişler, miskinlik yapmamışlardı. Allah o sabırlıları sever.” (Âl-i İmrân, 3/146).

Kamuya Ait Mala Peygamber Bile El Koyamaz

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلُّ وَمَنْ يَغُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

“Bir **peygamberin ganimet malından (kamu malından) bir şey aşırması olacak şey değil**. Kim ganimet malından aşırırsa, aşır-
dığını kıyamet günü (yüklenip) getirir, sonra da herkese kazandığı tas-
tamam ödenir ve onlar haksızlığa uğratılmazlar.” (Âl-i Imrân, 3/161).

Peygamberlere Düşman Yapılanlar

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي
بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا
فَعَلُوهُ فَذَرُهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

“Böylece, **her peygambere** insan ve cin şeytanlarını düşman yaptık. Bunlar birbirlerini aldatmak için kimileri kimine sözün yal-
dızlısını telkin ederler. Rabbin dileyseydi bunu yapamazlardı! Öyle
ise onları uydurageldikleri iftiralarıyla başbaşa bırak.” (En’âm,
6/112).

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا

“İşte böyle Biz **her peygamber** için suçlulardan bir düşman yap-
mışızdır. Bununla birlikte yol gösterici ve yardım edici olarak da
Rabbin yeter. (Furkân, 25/31).

Bir Peygamberin Esir Almasının Koşulu

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُشْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ
عَرْضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

“Hiçbir **peygamber için**, yeryüzünde yoğunluk kazanıncaya
(tam hakimiyet kuruncaya) değin esirler almak uygun değildir. Dün-
ya menfaati istiyorsunuz, oysa Allah ahireti istiyor. Allah Aziz’dir,
Hakim’dir.” (Enfâl, 8/67).

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤْنَ

“Kendilerine **bir peygamber** gelmeye görsün, muhakkak onu
alaya alırlardı.” (Zuhruf, 43/7).

VI) Peygamberliğin ‘Nübüvvet=peygamberlik’ Lafzı ile Vurgulanması

Hiçbir Peygamber Kendisini Allah Yerine Koymamıştır

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ

“Hiçbir beşer için, Allah kendisine kitabı, hükmü ve **peygamberliği versin** de sonra insanlara: ‘Allah dışında bana kul olun’ demesi olacak şey değildir. Ancak ‘öğrenegeldikleriniz sayesinde, ders alıp veregeldikleriniz sayesinde Rabbânîler olun’ (der).” (Âl-i Imrân, 3/79).

أُولَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَيُؤْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ

“İşte bunlar, kendilerine Kitab’ı, hükmetmeyi, **peygamberliği** verdiğimiz kimselerdir. Şunlar/Kureyş kavmi bunları inkâr ederse gerçekten Biz onlara, onları inkâr etmeyen bir topluluğu vekil ederez.” (En’âm, 6/89).

Peygamberliğe Mazhar Kılınan Bir Âile

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

“Biz de ona (İbrahim’e) İshak ile Yakub’u lutfettik ve **peygamberlikle** kitabı soyunda bıraktık, kendisine dünyada mükâfâtını verdik. Kuşkusuz o, âhirette de elbette iyilerdendir.” (Ankebût, 29/27).

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

“Ululuğum hakkı için Nuh’u ve İbrahim’i gönderdik, soylarına da **peygamberliği** ve kitabı bahsettik. Öyle iken içlerinden kimisi hi-dâyeti kabul etmiş, çokları ise yoldan çıkmış fasıklardır.” (Hadîd, 57/26).

İçlerinden Peygamber Gönderilmekle Üstün Kılınan Bir Kavim

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَآئِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

“Andolsun gerçekten İsrailoğullarına o Kitab’ı, hükmü ve **peygamberliği** vermiş, kendilerini tertemizlerden rızıklandırmış, onları âlemlere üstün kılmıştık.” (Câsiye, 45/16).

* * *

İÇİNDEKİLER

IV) ALLAH'IN GÖRMESİNİ VE İŞİTMESİNİ

YANSITAN İSİM-SIFATLARI GRUBU	5
*بَصِيرٌ =Basîr İsim-Sıfatı	5
Allah Neler Yapmakta Olduklarını Pekâlâ Görür	5
Bizi Görmektesin	6
Rabbim Görmektedir	6
O Her Şeyi Pekâlâ Görmektedir	7
Ne Yaptığınızı Pekâlâ Görür	7
Kulları Pekâlâ Görmektedir	11
İkili Gruplarda İkinci Sıfat Olarak Yer Aldığı Âyetler	13
*سَمِيعٌ، بَصِيرٌ =Semî'-Basîr İsim-Sıfatları	13
*خَبِيرٌ، بَصِيرٌ =Habîr-Basîr	13
*سَمِيعٌ =Semî' İsim-Sıfatı	13
Rabbim Yakarışı Çok İyi Duyar	13
*سَمِيعٌ، عَلِيمٌ =Semî'-Alîm İsim-Sıfatları	13
Rabbim Çok İyi Duyar, Çok İyi Bilir	13
Allah Çok İyi Duyar Çok İyi Bilir	13
Doğrusu Sen Çok İyi Duyar Çok İyi Bilirsin	15
O Çok İyi Duyar Çok İyi Bilir	15
*سَمِيعٌ، بَصِيرٌ =Semî'-Basîr İsim-Sıfatları	18
Allah Pekâlâ Duyan, Pekâlâ Gören Olagelmıştır	18
Doğrusu Allah Çok İyi Duyar Çok İyi Görür	18
O'dur Çok İyi Duyan Çok İyi Gören	19
*سَمِيعٌ = Semî' Sıfatının Anlamının Geçmiş Zaman Kipi	
*سَمِعَ = Fiili ile Yansıtılması	20
*رَقِيبٌ =Rakîb İsim Sıfatı	20
*مُهَيَّمٌ =Müheymin İsim-Sıfatı	21

V) BİLDİĞİNİ VE HER ŞEYDEN HABERDÂR OLDUĞUNU	
YANSITAN İSİM-SIFATLARI GRUBU	23
عَالِمٌ ، عَلَامٌ ، عَلِيمٌ = Alîm, Allâm, Âlim İsim-Sıfatları.....	23
عَالِمٌ = Alîm İsim-Sıfatı.....	23
Allah Her Şeyi Çok İyi Bilendir	23
Allah Zalimleri Çok İyi Bilir	25
Allah Yapılan Hayırları/Hayır Yapanları Çok İyi Bilir	26
Allah Yaptıklarınızı Pekâlâ Bilmektedir	28
Allah Ne Yapmakta Olduklarını Çok İyi Bilmektedir	29
Allah Ne İşlediklerini Çok İyi Bilmektedir	29
Ben Ne Yaptığınızı Çok İyi Bilenim	29
Allah Ne Sanatlar Yaptıklarını Çok İyi Bilir	30
Allah Korunup Sakınan Müttakileri Çok İyi Bilir	30
Allah Sinelerin Özünü Çok İyi Bilir	30
O, Sinelerin Özünü Çok İyi Bilir	31
Allah'ın Bilmesi Yeter	32
عَالَمٌ = Allâm İsim-Sıfatı	32
Gayb Âlemini Çok İyi Bilen Yalnız Allah'tır	32
عَالِمٌ = Âlim İsim-Sıfatı	33
Allah Görünmeyeni de Göreni de Bilendir	33
عَالِمٌ = Âlim İsim-Sıfatının 'عَالِمِينَ' = bilenler' Şeklinde Çoğul Olarak	
Yer Aldığı İki Âyet.....	36
İkili Sıfatlar Grubu	36
حَكِيمٌ ، عَلِيمٌ = Alîm-Hakîm İsim-Sıfatları.....	36
Allah Pekâlâ Bilen Pekâlâ Hikmetlidir	36
Allah Çok İyi Bilen, Pek Hikmetli Olagelmıştır.....	38
عَالِمٌ ، عَلِيمٌ = Alîm-Halîm İsim-Sıfatları	41
عَالِمٌ ، عَلِيمٌ = Alîm-Habîr İsim-Sıfatları.....	42
عَالِمٌ ، عَلِيمٌ = Vâsi-Alîm İsim-Sıfatları	42
عَالِمٌ ، عَلِيمٌ = Semî'-Alîm İsim-Sıfatları	42
عَالِمٌ ، عَلِيمٌ = Şâkir-Alîm İsim-Sıfatları	42
عَالِمٌ ، عَلِيمٌ = Hakîm-Alîm	42
عَالِمٌ ، عَلِيمٌ = Azîz-Alîm İsim-Sıfatları	42
عَالِمٌ ، عَلَامٌ ، عَلِيمٌ = Alîm, Allâm, Âlim İsim-Sıfatlarının	
Manalarının Fiil ve Masdarlar ile Yansıtılması	43
Allah'ın Bilen İsim-Sıfatının Anlamının	
Zaman ve Masdar İsimler ile Yansıtılması	43

Allah'ın Bilen Sıfatının Manasının Üçlü Fiillerden

Üçüncü Tekil Şahıs “عَلِمَ=alime” ve Birinci Çoğul Şahıs

“عَلِمْنَا=alimnâ” Şeklinde Geçmiş Zaman Kipi Fiiller ile Yansıtılması	43
Allah Geleceğe Yönelik Düşüncelerinizi Bilmiştir	43
Ne Söylediğimi Sen Biliyorsun	44
Allah Kendilerinde Bir Hayır Bilse İdi.....	45
Allah Sizde Bir Zaaf Bulunduğunu Bildi	45

Allah'ın Bilen Sıfatının Manasının

Dörtlü Fiillerden Üçüncü Tekil Şahıs “عَلِمَ=alleme” ve Birinci Çoğul Şahıs

“عَلِمْنَا=allemnâ” Şeklinde Geçmiş Zaman Kipi Fiiller ile Yansıtılması	47
Allah Âdem'e İsimleri Öğretti.....	47
Size Bilmediklerinizi Öğretti.....	47
Dilediklerini Öğretti.....	47
Sana Bilmediğini Öğretti	49
O'na Şiir Öğretmedik.....	49

Allah'ın Bilen Sıfatının Anlamlarının

Şimdiki Zaman Kipleri ile Yansıtılması.....	50
---	----

Allah'ın Bilen Sıfatının Anlamının Üçlü Fiillerden Birinci Tekil Şahıs

“أَعْلَمَ=a'lemu” ve Birinci Çoğul Şahıs “نَعْلَمُ=na'lemu”

Şeklinde Şimdiki Zaman Kipi Fiiller ile Yansıtılması	50
Onları Sen Bilmesen de Biz Biliyoruz.....	52

Allah'ın Bilen Sıfatının Manasının Üçlü Fiillerden

Üçüncü Tekil Şahıs ‘يَعْلَمُ=ya'lemu’ ve İkinci Tekil

Şahıs ‘تَعْلَمُ=ta'lemu’ Şeklinde Şimdiki Zaman Kipi Fiiller ile Yansıtılması.....	53
Allah Bilir	53
Allah Bilir Siz Bilmezsiniz.....	54
Onları Siz Bilmezsiniz, Allah Bilir.....	55
Allah Kimin Fesatçı Kimin Islahatçı Olduğunu Bilir.....	55
Allah Açıkça Yaptıklarınızı da Gizlediklerinizi de Bilir.....	58
Allah Karada ve Denizde Olanları Bilir	59
Gündüzleyin Ne Yaptığınızı Bilir	60

Allah'ın Bilen İsim-Sıfatının Manasının

تَعْلَمُ=ta'lemu (bilirsin) Şeklinde İkinci Tekil Şahıs Zamiri ile Yansıtılması.....	70
--	----

Allah'ın Bilen Sıfatının Manasının Dörtlü Fiillerden

Üçüncü Tekil Şahıs يُعَلِّمُ=yuallimu ve Birinci Çoğul Şahıs نُعَلِّمُ=nuallimu

Şeklinde Şimdiki Zaman Kipi Fiiller ile Yansıtılması	70
--	----

Allah'ın عالم=âlim İsim-Sıfatının Anlamının

İsm-i Tafdîl Kipi “أَعْلَمُ=en iyi bilir” Lafzı ile Yansıtılması.....	71
---	----

Allah İmanınızı Daha İyi Bilir.....	71
-------------------------------------	----

Allah Düşmanlarınızı Daha İyi Bilir.....	72
Allah Saklananları/Sinelerde Gizlenenleri En İyi Bilendir.....	72
Allah Şükredenleri/Doğru Gidenleri Daha İyi Bilir	73
Allah Zalimleri/Mütecavizleri/ Bozguncuları Daha İyi Bilir	75
Allah Kime Peygamberlik Vereceğini Daha İyi Bilir	76
Allah Daha İyi Bilir	77
Allah'ın “عالم=âlim” İsim-Sıfatının	
Manasının İsim ve Masdar İsim Olarak “علم=ilm” Lafzı ile Yansıtılması.....	81
Gebe Kalmak da Doğurmak da O'nun Bilgisi Altında Gerçekleşir.....	83
خير=Habîr İsim-Sıfatı	84
خير=Habîr İsim-Sıfatının Yer Aldığı Âyetlerde	
En Son Kelime Olduğu Âyetler	84
Allah Yapmakta Olduklarınızdan Pekâlâ Haberdârdır.....	84
O, Yapmakta Olduklarından Pekâlâ Haberlidir.....	86
خير=Habîr İsim-Sıfatının Yer Aldığı Âyetlerde	
Son Cümlecikten Önce Bulunduğu Âyetler.....	89
خير=Habîr İsim-Sıfatının İkinci Sıfat Olarak Yer Aldığı Âyetler	91
خير علم Alîm-Habîr İsim-Sıfatları.....	91
خير حكيم Hakîm-Habîr İsim-Sıfatları.....	91
خير لطيف=Latîf-Habîr İsim-Sıfatları.....	91
خير بصير=Habîr-Basîr İsim-Sıfatları.....	91
حاسب، حاسب=Hasîb, Hâsib İsim-Sıfatları Grubu	92
Allah'ın Hesaba Çekeceği Kesin	92
Allah'ın Hesabında Kimseye Haksızlık Yapılmaz.....	93
أسرع الحاسبين=Esrau'l-Hâsibîn (Hesap Soranların En Hızlısı) İsim-Sıfatı	94
سريع الحساب=Serîu'l-Hisâb Allah Çok Çabuk Hesap Görür	94
Allah Çok Çabuk Hesap Görür.....	94
حاسب=Hasîb İsim-Sıfatının Anlamının Dörtlü Fiillerden Birinci Çoğul Şahıs	
“حاسبنا=hâsebnâ (hesaba çektik)” ve Üçüncü Tekil Şahıs “يُحاسب=yuhâsibu	
(hesaba çeker)” Şeklinde Şimdiki Zaman Kipi Fiiller ile Yansıtılması	96
حاسب=Hasîb İsim-Sıfatının Manasının Masdar İsim ile Aksettirilmesi	96
Hesap Sormak Bize Âittir	96
شاهد، شاهد=Şehîd-Şâhid İsim-Sıfatları	97
Allah'ın Tanıklığı Yeter	97
Allah ile İrtibatlı، شاهد=Şehîd'in Çoğul Şekli “شُهُود=şuhûd (çok iyi şahitler)”	
ve شاهد=şâhid Lafzının Çoğulu “شَاهِدِينَ=şâhidîn (tanıklar)”	
Sıfatlarının Geçtiği Âyetler.....	100

شَهِيد=Şehîd İsim-Sıfatının Anlamının Üçlü Fiillerden Üçüncü Tekil Şahıs	
“شَهِيد=şehide (tanık oldu)” ve Dörtlü Fiillerden Üçüncü Tekil Şahıs	
“أَشْهَد=eşhede (tanık tuttu)” Şeklinde	
Geçmiş Zaman Kipi Fiiller ile Yansıtılması.....	101
Onları Tanık Tutmadım	102
شَهِيد=Şehîd İsim-Sıfatının Anlamının Üçlü Fiillerden Üçüncü Tekil Şahıs	
“يَشْهَد=yeşhedu (tanıklık yapar)” Şeklinde	
Şimdiki Zaman Kipi Fiiller ile Yansıtılması	102
شَهِيد=Şehîd İsim-Sıfatının Anlamının Allah ile İrtibatlandırılan	
شَهِادَة=şehâdet Masdarı ile Yansıtılması	103
لَطِيف=Latîf İsim-Sıfatı	104
İkili Sıfatlarda Birinci Sıfat Olarak Geçtiği Âyetler	104
لَطِيفٌ حَبِيبٌ=Latîf-Habîr İsim Sıfatları	104

VI) YARATICI OLDUĞUNU YANSITAN İSİM-SIFATLARI GRUBU

بَارِئ=Bâri' İsim-Sıfatı	107
بَارِئ=Bâri' İsim-Sıfatının Anlamının Üçlü Fiillerden Birinci Çoğul Şahıs	
نَبْرَأُ=nebrau (yaratırız) Şeklinde Şimdiki Zaman Kipi Fiili ile Yansıtılması ...	107
بَدِيع=Bedi' İsim-Sıfatı	108
خَالِقٌ، خَالِقَةٌ=Hâlik-Hallâk İsim-Sıfatları	108
Her Şeyin Yaratıcısı	108
Bir İnsan Yaratacağım.....	109
Allah'tan Başka Bir Yaratıcı mı Var?.....	109
خَالِقٌ=Hâlik İsim-Sıfatının Çoğul Şekli	110
Allah'tan Başkasına 'Yaratıcı' Denilebilir mi?.....	110
خَالِقٌ=Hallâk İsim-Sıfatı	111
خَالِقٌ=Hâlik İsim-Sıfatının Anlamının Fiiller ile Yansıtılması	111
Geçmiş Zaman Üçüncü Tekil Şahıs Kipi “خَلَقَ=haleka (yarattı)” ve	
ikinci Tekil Şahıs Kipi “خَلَقْتَ=halakte (yarattın)” Fiilleri ile Yansıtılması.....	111
خَالِقٌ=Hâlik İsim-Sıfatının Anlamının Geçmiş Zaman Birinci Tekil Şahıs Kipi	
“خَلَقْتُ=halaktü (yarattım)” ve Çoğul Şahıs Kipi	
“خَلَقْنَا=halaknâ (yarattık)” Fiilleri ile Yansıtılması	128
خَالِقٌ=Hâlik İsim-Sıfatının Anlamının Şimdiki Zaman Üçüncü Tekil Şahıs Kipi	
“يَخْلُقُ=yahluku (yaratır)” ve Birinci Çoğul Şahıs Kipi	
“نَخْلُقُ=nahluku (yaratırız)” Fiilleri ile Yansıtılması	135

خَالِقٌ =Hâlik İsim-Sıfatının Anlamının Doğrudan veya Dolaylı Olarak	
”خَلَقَ” =halk (yaratma/ yaratılma/yaratılış)” Lafzı ile Aksettirilmesi	137
خَالِقٌ =Hâlik İsim-Sıfatının Anlamının Farklı Fiil ve	
Masdarların Birlikte Geçtiği Âyetler	143
فَاعِلٌ ، فَعَالٌ =Fe'âl, Fâil, İsim-Sıfatları.....	146
فَاعِلٌ =Fâil İsim-Sıfatının Anlamının Geçmiş Zaman Birinci Çoğul Şahıs Kipi	
“فَعَلْنَا =fealnâ (yaptık)” ve Üçüncü Tekil Şahıs Kipi	
“فَعَلَ =feale (yaptı)” Fiilleri ile Yansıtılması	147
فَاعِلٌ =Fâil İsim-Sıfatının Anlamının Şimdiki Zaman	
Üçüncü Tekil Şahıs Kipi “يَفْعُلُ =yef'alu (yapar)” Fiili ile Yansıtılması	147
مُصَوِّرٌ =Musavvir İsim-Sıfatı	149
مُصَوِّرٌ =Musavvir İsim-Sıfatının Anlamının Şimdiki Zaman	
Üçüncü Tekil Şahıs Kipi “يُصَوِّرُ =yusavviru (şekil verir),”	
Geçmiş Zaman Birinci Çoğul Şahıs Şekli “صَوَّرْنَا =savernâ (şekil verdik)”	
ve Üçüncü Tekil Şahıs Kipi “صَوَّرَ =savvera” Fiilleri ile Yansıtılması	149
مُنْشِئُونَ =Münşiûn İsim-Sıfatı	150
مُنْشِئُونَ =Münşiûn İsim-Sıfatının Anlamı Dörtlü Fiillerden Geçmiş Zaman	
Birinci Çoğul Şahıs Kipi “أَنْشَأْنَا =enşe'nâ (aşama aşama meydana getirdik);	
Geçmiş Zaman Üçüncü Tekil Şahıs Şekli	
“أَنْشَأَ =enşee (meydana getirdi)” Fiilleri ile Yansıtılması.....	151
مُنْشِئُونَ =Münşiûn İsim-Sıfatının Anlamının Dörtlü	
Fiillerden Şimdiki Zaman Birinci Tekil Şahıs Kipi “يُنْشِئُ =yunşiu	
(aşama aşama meydana getirir ve)” Birinci Çoğul Şahıs Kipi	
“نُنْشِئُ =nunşiu” Fiilleri ile Yansıtılması	155
مُنْشِئُونَ =Münşiûn İsim-Sıfatının Anlamının	
نَشِئَةٌ =neş'eh Masdar İsim ile Yansıtılması.....	155
جَاعِلٌ =Câil İsim-Sıfatı	156
جَاعِلٌ =Câil İsim-Sıfatının Anlamının Fiiller ile Yansıtılması	157
Geçmiş Zaman Üçüncü Tekil Şahıs Kipi “جَعَلَ =ceale”	
Fiili ile Yansıtılması	157
جَاعِلٌ =Câil İsim-Sıfatının Anlamının Geçmiş Zaman	
Birinci Tekil Şahıs Kipi “جَعَلْتُ =cealtu” Fiili ile Yansıtılması.....	174

Geçmiş Zaman Birinci Çoğul Şahıs Kipi	
“جَعَلْنَا=cealnâ (yaptık/kıldık)” Fiili ile Yansıtılması	174
جَاعِلٌ=Câil İsim-Sıfatının Anlamının Şimdiki Zaman	
Birinci Çoğul Şahıs Kipi “نَجْعَلُ=nec’alu (yaparız)” Fiili ile Yansıtılması	195
جَاعِلٌ=Câil İsim-Sıfatının Anlamının Şimdiki Zaman	
Üçüncü Tekil Şahıs Kipi “يَجْعَلُ=yec’alu (yapar)” Fiili ile Yansıtılması	198
فَاطِرٌ=Fâtır İsim-Sıfatı	206
‘فَاطِرٌ=Fâtır’ İsim-Sıfatının Anlamının Üçlü Fiillerden Birinci Tekil Şahıs	
‘فَطَرَ’=fatara’ Şeklinde Geçmiş Zaman Fiil Kipi ile Yansıtılması.....	207
‘فَاطِرٌ’=Fâtır’ İsim-Sıfatının Anlamının	
“فِطْرَةٌ=fitrat” Şeklinde İsim Masdar ile Yansıtılması	209
فَالِقٌ=Fâlık İsim-Sıfatı.....	209

VII) HÜKÜMLERİNİN HİKMETE DAYANDIĞINI

YANSITAN İSİM-SIFATLARI GRUBU	210
حَكِيمٌ=Hakîm İsim Sıfatı.....	210
حَكِيمٌ=Hakîm Sıfatının Yansıması Olarak Hikmet	212
حَكِيمٌ، حَكَمٌ=Hakem-Hâkim İsim-Sıfatları.....	217
Allah’tan Başkasını mı Hakem Olarak Arayacağım?	217
Hüküm Verenlerin En Hayırlısı	218
Hüküm Verenlerin En Sağlam Hüküm Vereni	218
حَكِيمٌ=Hâkim İsim-Sıfatının Anlamının Fiiller ile Yansıtılması	219
Geçmiş Zaman Üçüncü Tekil Şahıs Kipi	
حَكَمَ=hakeme” Fiili ile Yansıtılması	219
Cehennemde İkrar.....	219
Şimdiki Zaman Birinci Tekil Şahıs Kipi	
“أَحْكُمُ=ahkumu (hüküm veririm)” Fiili ile Yansıtılması	219
Şimdiki Zaman Üçüncü Tekil Şahıs Kipi	
“يَحْكُمُ=yahkumu (hüküm verir)” Fiili ile Yansıtılması	220
حَكِيمٌ=Hâkim İsim-Sıfatının Anlamının	
حُكْمٌ=hükm Masdarı ile Yansıtılması	222
Hüküm Allah’ındır	222

VIII) SIFAT OLARAK BİLİNER AMA ANLAMLARI	
KUR'AN'DA YALNIZ FİİL VE MASDAR İSİMLER İLE	
VURGULANAN BAZI İSİM-SIFATLAR.....	226
Ön bilgiler	226
باسط=Bâsıt İsim-Sıfatı	228
باسط=Bâsıt İsim-Sıfatının Allah ile Doğrudan İrtibatlı Geçmiş Zaman,	
Şimdiki Zaman ve İsm-i Mef'ûl Kipleri	228
Geçmiş Zaman Üçüncü Tekil Şahıs Kipi "Beseta (yaydı)" Fiili	228
Şimdiki Zaman Üçüncü Tekil Şahıs Kipi	
"Yebsütu (yayar, genişletir, bollastırır)" Fiili	228
Allah İstediğine Az Verir, İstediğine Bol	228
Mef'ûl İsim Kipi "مَبْسُوطٌ=mebsût (yayılmış/geniş/açık)" Lafzı	230
مُمِيت=Mümî't İsim-Sıfatı	230
مُمِيت=Mümî't İsim-Sıfatının, Allah ile Doğrudan İrtibatlı Geçmiş Zaman,	
Şimdiki Zaman ve Masdar-İsim Kipleri	230
Geçmiş Zaman Üçüncü Tekil Şahıs Kipi	
"أَمَاتٌ=emât (öldürdü/canını aldı)" Fiili	230
Allah Can Verdi, Can Aldı	230
مُمِيت=Mümî't İsim-Sıfatının Şimdiki Zaman Üçüncü Tekil Şahıs Kipi	
"يُؤْمِتُ=yümitü (öldürür)" Fiili	232
Allah Can Verir, Can Alır	232
مُمِيت=Mümî't İsim-Sıfatının Birinci Çoğul Şahıs Kipi 'نُمِيتُ'=nümî'tü' Fiili	235
Biz Can Verir, Can Alırız	235
مُذِل=Müzill İsim-Sıfatı	235
مُذِل=Müzill İsim-Sıfatının, Allah ile Doğrudan İrtibatlı Geçmiş Zaman	
Birinci Çoğul Şahıs 'ذَلَّلَا=zellelnâ' ile Şimdiki Zaman	
İkinci Tekil Şahıs 'تُذِلُّ=tüzillü' Fiil Kipleri	235
بَاعَث=Bâis İsim-Sıfatı	236
بَاعَث=bâis İsim-Sıfatının Anlamının, Allah ile Doğrudan İrtibatlı	
Geçmiş Zaman Birinci Çoğul Şahıs Kipi	
'بَعَثْنَا'=beasnâ' Fiili ile Yansıtılması	236
بَاعَث=bâis İsim-Sıfatının Anlamının, Allah ile Doğrudan İrtibatlı	
Geçmiş Zaman Birinci Tekil Şahıs Kipi 'بَعَثَ'=bease' Fiili ile Yansıtılması ...	238

باعث = bâis İsim-Sıfatının Anlamının, Allah ile Doğrudan İrtibatlı Şimdiki Zaman Üçüncü Tekil Şahıs Kipi ‘يَبْعُثُ = yeb’asü’ Fiili ile Yansıtılması	240
قابض = Kâbid İsim-Sıfatı	244
قابض = Kâbid İsim-Sıfatının Anlamının, Allah ile Doğrudan İrtibatlı Geçmiş Zaman Birinci Çoğul Şahıs Kipi ‘قَبَضَ = kabada,’ Şimdiki Zaman Üçüncü Tekil Şahıs Kipi ‘يَقْبِضُ = yakbidu’ Fiilleri ve ‘قَبَضَ = kabd’ Masdarı ile Yansıtılması	244
والى = Vâli İsim-Sıfatı	245
والى = Vâli, İsim-Sıfatının Anlamının, Allah ile Doğrudan İrtibatlı ‘وَلَّيْتُ = velâyet’ İsim Masdarı ile Yansıtılması	245
رضى = Rıza-Hoşnutluk- Masdarı ve Müştakkatı	245
Allah’ın Hoşnutluğunun Fiil ve Masdarlar ile Yansıtılması	245
Allah’ın Hoşnutluğunun رَضِيَ، يَرْضَى، تَرْضَى = radiye, yerda ve terdâ Fiilleri ile Vurgulanması	245
a) Allah’ın Hoşnutluğunun Geçmiş Zaman Kipi ile Yansıtılması	245
Allah’ın Beğendiği Din	245
Allah’ın Hoşnut Kaldığı Kişi ve Topluluklara Luturları	246
b) Allah’ın Hoşnutluğunun Şimdiki Zaman Kipi ile Yansıtılması	248
Allah’ın Hoşlanmadığı Topluluk	248
Allah Küfre Rıza Göstermez	249
Allah’ın Hoşnut Kalması İçin	249
Meleklerin Şefaati da Allah’ın İznine Bağlıdır	250
Allah’ın Hoşnutluğunun مَرْضَاتٍ، رِضْوَانٍ = Mardât ve Rıdvân İsim-Masdarları ile Vurgulanması	250
Allah’ın Hoşnutluğunun مَرْضَاتٍ = Mardât’ İsim-Masdarı ile Yansıtılması	250
Allah’ın Hoşnutluğunu Arayanlar	250
Allah’ın Hoşnutluğunun رِضْوَانٍ = Rıdvân’ İsim-Masdarı ile Yansıtılması	252
Allah’ın Hoşnutluğunun Sonuçları	252
Hoşnutluğunu Kazanmanın Peşine Düşenlere Vaad Edilenler	253
Allah’ın Hoşnutluğunu İstemeyenlerin Durumları	254
Allah’ın Lutfunu ve Rızasını İstemek	254
معيد = Muîd	256
مؤخر = Muahhir	259

Geçmiş Zaman Kipi	259
Gelecek Zaman Kipi	259
محصى = Muhsî	260
Geçmiş Zaman	260
واجد = Vâcid	261
Geçmiş zaman	261
Şimdiki Zaman	262
مقدم = Mukaddim	262
Geçmiş Zaman	262

İkinci Bölüm Meleklerle İman

1) MELEKLERE İMAN	266
Önbilgiler ve Tesbitler	266
Meleklerle İnanmayı Öngören Âyetler	267
Allah, Meleklerine Düşmanlığı Kendine	
Düşmanlıkla Bir Tuttuğu Gibi Onların Tanrı Edinilmesine de Karşıdır...	268
Allah Kendilerine Perestîş Edilen Melekleri Sorgulayacak	268
O Dönemdeki Müşrikler de Melekleri Kabul Ediyor	
Ama Onları Farklı Değerlendiriyor, Bir Mu'cize Olarak Kendilerine	
Meleklerin Gelmesini Bekliyorlardı	269
Melekleri Dişi Olarak Değerlendiriyorlardı	271
Mu'cizevî Meleklerin Görülmesi Kâfirlerin	
İmana Gelmeleri İçin Yeterli Değildir	271
İnanmayanlar Mucize Olarak Meleklerin İndirilmesini İstemişlerdi	272
Meleklerin Açıkta Görülecekleri Gün de Gelecek	272
Allah, Birliğine ve Yaptıklarına Melekleri de Şahit Göstermektedir	272
Meleklerle Melek Elçi	273
Melekler Yeryüzüne Görevli Olarak İndirilirler	273
Melekler Süresi Elli Bin Yıla Tekabül Eden	
Bir Günde İlâhî Huzura Varırlar	274
Melekler Sürekli Allah'ı Kutsayıp Överler	274
 2) İSİM VEYA VASIFLARI İLE ANILAN MELEKLER	275
Melekler Somut Varlıklardır	275

Âyetlerden Meleklerin İnsan Kılığına Girdiklerini Öğreniyoruz	275
Kanatlı Elçi Melekler	277
Cebrâil ve Mikâil	277
Bâbil’de Büyü Öğreten İki Melek	278
Mukarrep Melekler	278
Koruyucu ve Yazıcı Melekler	279
Allah’ın Arşını Taşıyan Melekler	280
Ölüm Meleği/Melekleri	280
Ölüm Meleklerinin Müminler ile Kâfirlere Farklı Muameleleri	280
Ölüm Melekleri Ellerini Uzatırlar	281
Kâfirlere Tekme-Tokat Cehenneme Sürmeleri	281
İyi Kişilerin Canlarını Müjdeler Vererek Alırlar	282
Meleklerin Cennetlikleri Selamlamaları	282
Azap Melekleri	283
Cehennem Görevlileri	283
Meleklerin Laneti	283

3) MELEKLER VE İNSANLAR	284
Âdem’in Meleklerden Üstün Olduğunun Vurgulanması	284
Meleklerle Âdem’e Secde Etmeleri Emrinin Verilmesi	285
Şeytan’ın Âdem ile Eşini: ‘Melek Olursunuz’ Diye Fitleyip Aldatması	287
Melekler Hz. Musa’dan Miras Kalan Kutsal Emanetler	
Sandığını Taşımışlardı	287
Melekler Zekeriyya ve Meryem’i Ne ile Muştulamışlardı?	287
Hz. Peygamber’e Başkalarının	
Göreceği Şekilde Mu’cizevî Bir Melek İndirilmemişti	288
Hz. Peygamber: ‘Size Melek Olduğumu Söylemiyorum’	289
Binlerce Melek Sahabelere Yardımla Görevlendirilmişti	289
Melekler Bizler İçin Dua Ederler	290
Meleklerin Şefaathlarının Yarar Sağlamasının Koşulu	290

GAYB KONUSU KAPSAMINDA RUH, CİN,	
ŞEYTAN VE NEFS KAVRAMLARI İLE İLGİLİ ÂYETLER	293
Tanım ve Tesbitler	293
A) GAYB İLE İLGİLİ ÂYETLER	296

Gayba İnananlar ve Görmeden Allah'tan Korkanlar Övülüyor	296
Göklerin ve Yerin Görünmezlerini Yalnız Allah Bilir.....	298
Gayb Haberleri Olarak Nitelendirilen Olaylar.....	298
İnsanlar da Cinler de Doğrudan Gaybı Bilemezler.....	299
Gayb Lafzının Çoğul Şekli Olan 'Guyûb' Lafzının Yer Aldığı Âyetler	301
Peygamberin Bile Gaybı Bilemeyeceğini Bildiren Âyetler.....	302
Gaybın Anahtarları Allah Katındadır	303
Gaybı Bilen O'dur.....	303
Gayb Allah'ın Tekelindedir.....	306
'Gayb' Lafzının İsm-i Fâil (Etken Ortaç) Şeklinin Geçtiği Âyetler	307
'Gayb' Lafzının Gıyâb Anlamında İnsanlarla	
İlgili Olarak Geçtiği Âyetler	307
B) RÛH	308
Rûh ile Cebrâil'in Murad Edildiği Âyetler	308
Rûh'un Allah'a İsnâd Edildiği Âyetler	310
Rûh'un Emr-i Rabbânî Olduğunun Vurgulandığı Âyetler	312
Rûh'un Mücerred Olarak Geçtiği Âyetler	313
C) CİNLER	314
Cinlerin Yaratıldıkları Madde	314
Cinlere Tapanlar ve Bu Tapanların Âhiretteki Yakarışları	314
Bütün Peygamberlere Cin Düşmanlar da Tebelleş Edilmiştir	315
Cinler Âhirette Hesaba Çekilecekler	315
İnsanlar Gibi Cinler de Cehenneme Konulacaklar	316
Kur'an'da İnsanlar Gibi Cinlere de Meydan Okunuyor	317
İblis Cin Soyundandır	317
Hız. Süleyman ve Cinler	317
Cin Orduları	317
Cin İşçileri	318
Cinler Gaybı Bilmezler.....	318
Bir Grup Cin Hız. Peygamber'in Kur'an Okuyuşunu Dinlemişti	319
Cinlerin Allah'ı Kutsamaları.....	320
Erkek İnsanlar Erkek Cinlere Sığınıyorlardı.....	320
Cinler de Allah'ın Peygamber Göndermeyeceğini Sanmışlardı	321
Cinler de İbadetle Mükellef Tutulmuşlardır	321
Cinlerin de Cinsel Hayatlarının Olduğunun İpuçları	321
Cinlerin İkrarları ve Göklerden Bilgi Edinmeye Çalışmalarını İtirafı.....	321
D) ŞEYTAN	323
İ) 'Şeytan' Lafzının Tekil Olarak Geçtiği Âyetler	323
Şeytana Bahşedilmiş İmkânlar.....	323

1) Vesvese Verme Gücü	323
Âdem ile Eşini Fitleyip Cennet Nimetlerinden Mahrum Ettirmesi	323
Şeytan Uhud Savaşında Bazı Sahabeleri de Fitlemişti	324
Hz. Meryem'in Annesi de Şeytan'a Karşı Kızını Allah'a İsmarlamıştı ...	324
Hz. Peygamber de Dahil Şeytana, Bütün Peygamberleri Geçici Olarak Etkileme Gücü Verilmiş ve Ondan Kendisine Sığınılması Öngörülmüştür	325
Şeytanın Fitlerine Karşı Tetikte Olanlar	326
Tekrar Küfre Dönerler Şeytanın Fitleri Yüzünden Dönmüşlerdir.....	326
Şeytanın Peşinden Gitmemeyi Emreden Âyetler.....	326
Ataların Körükörüne Taklidi Şeytanın Ardına Düşmek Demektir	327
2) Şeytana Vaadlerle Aldatma Gücü Verilmiştir	328
Şeytanın: 'Kullarını Saptıracağım' Diye Allah'a Meydan Okuması, Allah'ın da Ona Bu İmkânı Vermesi.....	328
Şeytan Çarpmışa Dönerler	329
3) Şeytanın Dostlarına Korku Salma Gücü.....	329
Şeytan Kötü Bir Arkadaştır.....	329
Şeytanın Amacı Sapıkların Sapıklıklarını Derinleştirmek ve Müslümanların Arasına Düşmanlık Sokmaktır.....	330
Şeytanın Tuzakları Abartılmamalı	331
Şeytanın Peşinden Gitmemek de Allah'ın Bir Lutfudur	331
Serkeş Şeytanın Ardına Düşenler	332
Şeytanın İşi Olarak Nitelendirilen Davranışlar.....	332
a) İçki, Kumar, Fal Okları.....	332
b) Cana Kıyma.....	332
4) Şeytana, İnsanların Yaptıkları Kötü İşleri Kendilerine Güzel Gösterme İmkânı Bahşedilmiştir.....	333
5) Unutturma Gücü	334
Hz. Peygamberin Bir Şeyi Unutması da Şeytanın Etkisine Bağlanmıştır	334
Peygamberler Dışında İlâhî Lutufra Mazhar Olan Kişilerin Şeytanın Ağına Düşmemelerinin Garantisi Yoktur.....	335
Şeytanın Pisliği	335
Şeytan İnsanoğlunun Düşmanıdır	336
Şeytanın İkrarı.....	337
Gökler Şeytana Karşı Koruma Altına Alınmıştır.....	337
Hz. İbrahim'in Babasını Şeytana Karşı Uyarması.....	338
6) Maddî Zarar Verme Gücü	338
Eyüb Peygamber Fiziksel Hastalığının Şeytandan Olduğunu Söylemişti	338
Kur'ân Şeytanın Sözü Değildir.....	338
II) 'Şeytan' Lafzının Çoğul Olarak Geçtiği Âyetler	339
Şeytanların İnsanları Ayartmaları.....	339
İnsan ve Cin Şeytanları	339
Şeytanların Dostlarına Telkinleri	339

Şeytanlar ve İnsanlar Cehennemin Çevresinde	
Dizüstü Bir Araya Toplanacaklar	340
Şeytanlar Kâfirlere de Tebelleş Edilmişlerdir	340
Hız. Süleyman'ın Şeytan Dalgıçları ve Yapı Ustaları	340
Şeytanların Dürttüştürmeleri Bir Gerçektir	340
Şeytanlar Kur'an'ın İndirilişinde	
Hiçbir Şekilde Müdâhil Olamamışlardır	341
Şeytanların Fitlerinin Etkili Olduğu Kişiler	341
Şeytanların Fiziksel Bünyeye Sahip Oldukları	341
Dünya Göğü Bile Şeytanlara Karşı Korunmuştur	341
III) 'Şeytan' Lafzının Tekil ve Çoğul Olarak Geçtiği Âyetler	342
Şeytanların Dost ve Kardeşleri	342
Şeytanların Bizi Gördükleri Haber Veriliyor	342
IV) İnsan Şeytanları Olarak Nitelendirilenler	343
a) Münafıklar	343
b) Sihirbazlar	343
V) Şeytanın Mürâdifi Olarak Kullanılan İsimler	344
a) İblis	344
Farklı Sûrelerde İblis'in Âdem'e Secde Etmemesi Olayı	344
İblis'in Âdem'e Secde Etmeyişinin Gerekçeleri	345
İblis'in Cennetten Kovulması	346
İblis'e İnsanları Yoldan Çıkarma İmkânları Bahşedilmesi	346
İblis'in Bütün Orduları da Tepeleri Üstüne Cehenneme Atılırlar	347
İblis İnsanları Yoldan Çıkarmada Başarıya Ulaştı	347
b) Tâğût	347
c) Hannâs	349
Şeytanın Fit Yöntemleri	349
d) Nefs	351
1) Tekil Olarak Geçtiği Yeler	351
2) 'Enfûs' Şeklinde Çoğul Olarak Geçtiği Yerler	354

Üçüncü Bölüm

Kitaplara İman

Kitaplara İman	361
Tanım ve Tesbitler	361
1) KUR'ÂN	361
Kur'an'ın İsim Olarak Geçtiği Âyetler	362
Kur'an Ramazan Ayında İndirildi	362
Kur'an Üzerinde Düşünmüyorlar mı?	363
Üstlere Rastgele Sorular Sorulmasının İyi Olmayacağının İpuçları	363
Kur'an'ın Evrenselliğinin Bir Belgesi	363
Okunmakta Olan Kur'an'ı Dinleyin	364

Üç Büyük Kitapta İnananlara Gösterilen Bir Hedef ve Bunun Karşılığı .	364
Kur'an Dışına Çıkılmasını veya Kur'an'ın	
Değiştirilmesini Teklif Edenlere Verilecek Cevap.....	365
Kur'an Okuduğunuz Sırada da Tepenizde Bulununuz	365
Kıssaların En Güzelini İçerir	366
Şifreli İfâdeler	366
‘Sayesinde Dağların Yürütüldüğü Bir Kur'an Olsaydı!..’	366
Kur'an Okumaya Başlanıldığında Bile Allah'a Sığınılması Emrediliyor	367
Kur'an, İnsanlık Alemi İçin En Doğru Yolun Ne Olduğunu Gösterir	367
Kur'an'daki Tekrarların Esprisi	367
Kur'an'dan Perdelenenler	368
Kur'an'da Bazı Olaylara İnsanları Sınamak İçin Yer Verilmiştir	369
Kur'an İnananlara Özgü (Ma'nevî) Şifâlar İçerir	369
Kur'an, Bir Benzerinin Ortaya Konulamayacağı Hususunda	
Kâinâta Meydan Okuyor.....	370
Kur'an'ın Âyetlere Ayrılmasının ve Parça Parça İndirilmesinin Nüktesi	370
Arapça Bir Kur'an	370
Toplumum Kur'an'ı Dışladı	371
Semâvî Kitaplara İnanmayan Kâfirlerin Sözleri	372
Kur'an'ı Dinleyip Anlayan ve Anlamınca Uyarımlar	373
Kur'an ile Öğüt Ver	374
Düşünen Var mı?.....	374
Kur'an'dan Kolayınıza Geleni Okuyun.....	375
Hem İsim Hem de Okuyuş Anlamında Yorumlanmaya Elverişli Âyetler	376
Okuyuş Anlamında Yorumlanmaya Elverişli Âyetler.....	377
D) Kur'an'ın ‘ کتاب =Kitâb Lafzı ile Vurgulandığı Âyetler	378
Kur'an'ın Bir Hidâyet, Rehber Bir Kitap Olarak Nitelendirildiği Âyetler....	378
Kur'an'ın Önceki Kitapları Tasdik Eden Bir Kitap Olduğunun	
Yansıtıldığı Âyetler	379
Kur'an'ın Hz. Peygamber Tarafından	
Öğretildiğinin Vurgulandığı Âyetler	381
Kitaba İman.....	382
Kitapla İndirilenler Üzerinde Düşünmeye Çağırın Âyetler	383
Kitab'ın Muhkem ve Müteşâbih Âyetlerden Oluştugu.....	383
Kitabın İndiriliş Amacı	384
Kitabı Sana Allah İndirdi	385
Kitapta Hükümler	386
Allah'ın Âyetlerine Küfredilen Yerde Durmayın	387
Detaylı Bir kitap	387
Mübarek Bir Kitap	388
Uyarı ve Öğüt Kitabı.....	388
Kitaba Sarılanlar Övülüyor.....	388

Pek Hikmetli Kitap	389
Açıklayan Kitap	389
Rabbinden İndirilmiş Gerçek	389
Eğriliği Olmayan Bir Kitap	390
Okunması Emredilen ve Okunan Kitap	390
Kitapta İsimleri Anılanlar	391
Size Şan Sağlayan Kitap	392
Sana Kitap İndirilmişken Kâfirlere Arka Çıkma	392
Kitap Kimin Katından İndirilmiştir	392
Kitaba Vâris Kılınanlar	393
Pek İzzetli Bir Kitap	393

II) ‘کتاب = Kitâb Lafzı ile Kur’ân’ın Murad Edildiği

Yorumunun Yapıldığı Âyetler	394
-----------------------------------	-----

III) ‘قُرْآن = Kur’ân’ Âyet ve Sûrelerinin

‘نَزول = nüzûl’ Masdarından Türemiş Fiiller ile Vurgulanması	395
A) İlâhî Mesajların ‘Nezele, Enzele, Yünezzilü’ Fiillerinin İkisinin veya Üçünün Birlikte Geçtiği Âyetler ile İndirildiklerinin Yansıtılması	395
İnkâr Sebebi Kıskaçlık	395
Hak Olarak İndirdik	395
B) İlâhî Mesajların ‘Nezzel=parça parça indirdi/ Nezzelnâ=parça parça indirdik Fiilleri ve ‘Tenzîl=parça parça indirme’ Masdarı ile Bildirildiğinin Vurgulandığı Âyetler	396
a) ‘Nezzelnâ=indirdik’ Fiili ile Yansıtılanlar	396
Kulumuza İndirdiğimizde Şüphemiz Varsa	396
b) ‘Tünezzel/Yünezzil=indirilir/indirir’ Fiilleri ile Aksettirilenler	396
İnanmasalar da Yine de Endişe Duyuyorlardı	396
Kuluna Apaçık Âyetleri İndiriyor	397
c) ‘Tenzîl=indirilme’ Masdarı ile Vurgulananlar	397
d) ‘Nüzzile/Nüzzilet=indirildi’ Fiili ile Gündeme Getirilenler	397
Muhammed’e İndirilene	397
Bu Konuda Bir Sûre İndirilse	398
e) ‘Nezele=indirdi’ Fiili ile Bildirilenler	398
“Allah Bir Şey İndirmedi Dedik”	398
C) İlâhî Mesajların ‘İnzâl=indirme’ Masdarından Türeyen Fiiller ile Yansıtılmaları	399
a) ‘Enzeltü=indirdim’ Fiili ile İlâhî Mesajların İndirildiğinin Yansıtıldığı Âyetler	399
İndirdiğime İnanın	399
b) ‘Enzelnâ=indirdik’ Fiili ile İlâhî Mesajların İndirildiğinin Yansıtıldığı Âyetler	399
Sana İndirdik	399

c) 'Enzelte=indirdin' Fiili ile İlâhî Mesajların İndirildiğinin Yansıtıldığı Âyetler.....	401
d) 'Enzele=indirdi' Fiili ile İlâhî Mesajların İndirildiğinin Yansıtıldığı Âyetler.....	402
Allah'ın İndirdiğine İnanın Denildiğinde	402
Sana İndirdiğine	403
Kim Allah'ın İndirdiği ile Hüküm Vermezse.....	403
Hz. Peygambere: 'Allah'ın İndirdiğinin Benzerini Ben de İndireceğim' Diyenler Olmuştu	404
e) 'Ünzile/Ünzilet=indirildi' Fiili ile İlâhî Mesajların İndirildiğinin Yansıtıldığı Âyetler.....	406
Ona İndirilene	408
Ona İndirilmeli Değil miydi?.....	408
Peygambere İndirileni.....	409
Bir Sûre İndirildiğinde	409
Size İndirilene Uyun	411
Allah'ın Bilgisi Dahilinde İndirilmiştir	411
IV) Kur'ân'ın İsimleri	413
Ön bilgiler	413
آيَاتُ مُبَيِّنَاتٍ =Âyât-i Mübeyyinât (Açıklayıcı Âyetler).....	413
أَحْسَنَ الْحَدِيثِ =Ahsen-i Hadîs (Sözün En Güzeli)	413
الْحَقُّ = el-Hak (Gerçek).....	414
الذِّكْرُ الْحَكِيمُ =Zikr-i Hakîm (Pek Hikmetli Zikir).....	414
الصَّدُقُ =es-Sıdk (Doğru).....	414
الْفُرْقَانُ =el-Furkân (Hak ile Bâtılı Ayıran)	414
الْقُرْآنُ =el-Kur'ân	414
الْقُرْآنُ الْحَكِيمُ =Kur'ân-ı Hakîm (Pek Hikmetli Kur'ân)	415
الْقُرْآنُ الْعَظِيمُ =Kur'ân-ı Azîm (Pek Azametli Kur'ân).....	415
الْكِتَابُ =el-Kitâb (Kıtap).....	415
الْكِتَابُ الْحَكِيمُ =Kitâb-ı Hakîm (Pek Hikmetli Kitap).....	415
الْكِتَابُ الْمُبِينُ =Kitâb-i Mubîn (Açıklayan Kitap)	415
الْوَحْيُ el-Vahy	415
النَّبَأُ الْعَظِيمُ =Nebe-i Azîm (Pek Azametli Haber).....	415
بُشْرَى =Büşrâ (Müjde)	415

بَشِيرٌ =Beşîr (Müjdecî)	415
بَصَائِرُ =Besâir (Basiretler)	416
تَذْكِرَةٌ =Tezkire (Hatırlatma)	416
تَنْزِيلٌ =Tenzîl (indirilme)	416
حُكْمٌ عَرَبِيٌّ =Hükm-i Arabiyy (Arapça Hikmetli Bir Hüküm)	416
حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ =Hikmet-i Bâliğa(Üstün Bir Hikmet)	416
Zikir.....	417
Kutlu Bir Zikir	417
Zikir (Kur'ân) Aramızdan Ona mı İndirilmiş?	418
ذِكْرٌ مُبَارَكٌ =Zikr-i Mübârek (Kutlu Bir Zikir).....	419
رَحْمَةٌ =Rahmet.....	419
رُوحٌ =Rûh.....	419
شِفَاءٌ =Şifâ	420
صُحُفٌ مَطْهُرَةٌ =Suhuf-ı Mutahhara (Tertemiz sayfalar)	420
قُرْآنٌ كَرِيمٌ =Kur'ân-ı Kerîm (Pek Şerefli Bir Kur'ân)	420
قُرْآنٌ مُبِينٌ =Kur'ân-ı Mübîn (Açık/Açıklayan Bir Kur'ân).....	420
قُرْآنٌ مُجِيدٌ =Kur'ân-ı Mecîd (Şanlı Bir Kur'ân)	420
قُرْآنٌ عَرَبِيٌّ =Kur'ân-ı Arabiyy (Arapça Bir Kur'ân)	420
قَوْلٌ =Kavl=Söz	420
قَوْلٌ فَصْلٌ =Kavl-i Fasl (Çözümleyen/Yanlışı Doğrudan Ayıran Bir Söz).....	420
قَوْلٌ ثَقِيلٌ =Kavl-i Sakîl (Pek Ağır Bir Söz).....	420
قِيَمٌ =Kayyim (Dosdoğru)	420
كِتَابُ اللَّهِ =Kitâbullah (Allah'ın Kitabı)	421
كِتَابٌ عَزِيزٌ =Kitâb-ı Azîz (Pek izzetli/Güçlü Bir Kitap)	421
كِتَابٌ مُبَارَكٌ =Kitâb-ı Mübârek (Kutlu Bir Kitap)	421
كِتَابٌ مَسْطُورٌ =Kitâb-ı Mestûr (Satırlara Dökülmüş Bir Kitap)	421
كِتَابٌ مَكْنُونٌ =Kitâb-ı Meknûn (Saklı/Korunmuş Bir Kitap)	421
كِتَابٌ مُتَشَابِهٌ =Kitâb-ı Müteşâbih (Çeşitli Anlamlara Gelen Kitap)	421
كَلَامُ اللَّهِ =Kelâmullah (Allah'ın Sözü)	421

لِسَانٌ عَرَبِيٌّ = Lisân-i Arabiyy (Dili Arapça)	421
مُبَارَكٌ = Mübârek (Pek Feyizli, Bereketli).....	421
مَثَانِي = Mesânî (İkili, İki Yönü (Zâhiri ve Bâtını) Kapsayan)	421
مُصَدِّقٌ = Musaddik (Doğrulayan/Onayan).....	421
مُهِينٌ = Müheymin (Gözeten, Kontrol Eden).....	422
مَوْعِظَةٌ = Mev'ıza (Bir Öğüt).....	422
نَذِيرٌ = Nezîr (Bir Uyarıcı).....	422
نُورٌ = Nûr.....	422
Size Nûr İndirdik	422
İndirdiğimiz Nura İman Edin.....	422
Allah Nurunu Tamamlayacak	422
نُورٌ مُبِينٌ = Nûr-i Mübîn (Açığa Çıkaran Bir Aydınlık).....	423
الْهُدَى = el-Hüdâ' İsmi	423
Kur'ân ve Âyetleri Kimlere Yol Gösterir.....	424
a) Müttakilere.....	424
b) İnananlara	424
c) Müslümanlara	425
Rablerinden Hidâyet Üzerindedirler.....	426
Sapıklığı Satın Aldılar.....	426
Doğru Yol Allah Yoludur	426
Allah Dileseydi Hidâyet Çerçevesinde Bir Araya Getirirdi	428
İşte Allah'ın Hidâyete Erdirdikleri	428
Hidâyete Çağırırsanız da Size Uymazlar/Sizi Duymazlar	428
Hidâyetle Gönderilen.....	429
İnsanların Doğru Yola Girmemelerinin Sebebi.....	429
Allah Doğru Yola Girenleri Daha İlerilere Götürür.....	430
İstikametin Doğru	430
Başarı Allah'ın Rehberliğine Bağlıdır	431
Biz mi Sizi Doğru Yoldan Çevirdik.....	431
İşte Bu/Kur'ân Bir Rehberdir	431
Cinlerin İkrarı	432

V) Kur'ân'ın/Kitabın Okunması/Seslendirilmesi

Konusunda Kullanılan Fiiller	433
a) كَرَأَ = Karae' Gibi 'Kırâat' Masdarından Türeyen Fiiller.....	433
b) Kur'ân'ın/Kitabın 'تَلَا' = telâ' gibi تِلَاوَةٌ = tilâvet'	
Masdarından Türemiş Olan Fiillerle Okunmasının Vurgulanması	435
c) Kur'ân'ın Seslendirilmesinde	

' رَتِّلْ =rattele=tertil ile okudu' Fiilinin Kullanılması	445
2) TEVRÂT, ZEBÛR VE İNCİL	447
Diğer Semâvî Kitap ve Sayfalar	447
İ) Tevrât ve İncil	448
A) Tevrât ve İncil'in Açıkça Zikredildiği Âyetler	448
a) Tevrat ve İncil'in Birlikte Geçtiği Âyetler	448
b) Tevrât'ın İncil'den Bağımsız Olarak Geçtiği Âyetler	452
c) İncil'in, Tevrat'tan bağımsız Olarak Geçtiği Yerler	453
B) 'el-Kitâb' Lafzı İle Murad Edilen Eserler	454
a) ' كتاب =Kitâb Lafzı ile Hz. Musa'ya İndirilen Tevrât'ın Murad Edildiği Âyetler	454
Yahudilere Sor Bakalım: Musa'nın Getirdiği Kitabı Kim İndirmişti	456
b) Tevratın/İncilin veya her ikisinin kastedildiği ayetler	459
c) ' كتاب =Kitâb Lafzı ile İncil'in Kastedildiği Bir Âyet	460
d) ' كتاب =Kitâb Lafzı ile Diğer Peygamberlere Verilen Kitapların Kastedildiği Âyetler	461
Gönderilen Her Peygamberle Birlikte Bir Kitap da İndirilmiştir	461
İbrahim ile Nuh'un Soylarına da Kitap Bahşedilmişti	462
Yahya Peygambere de Kitap Verilmişti	463
e) ' كتاب =Kitâb Lafzı ile Levh-i Mahfuz ve Amel Defteri'nin Murad Edildiği Âyetler	463
Levh-i Mahfuzun Kastedildiği Âyetler	463
Her Şey Açıklayan Kitaptadır	463
Ana Kitap	464
Kitapla Amel Defterinin Kastedildiği Âyetler	466
Herkesin Önüne Amel Defteri Yayılır	466
Amel Defterleri Sağlarından Verilenlerin Başları Diktir! Sollarından Verilenleri ise Sormayın!	466
Kim Ne Yapmışsa Hepsini Amel Defterinde Yazılı Bulur	468
Her Ümmet İçin Özel Kayıt Tutulmuştur	468
f) ' كتاب =Kitâb Lafzı ile Kaderin/Alın Yazgısının Murad Edildiği Âyetler	469
Ölüm, Süresi Belirlenmiş Bir Yazgıdır	469
Yazgı Felaketleri de Erteletir	470
Her Şey İlâhî Yazıya Göredir	470
g) ' كتاب =Kitâb' Lafzı ile 'Kitap' Dışındaki Manaların Murad Edildiği Âyetler	471
g/a) Farz Anlamında Kullanıldığı Yorumu Yapılan Âyetler	471
g/b) Mükâteb Akdi Anlamında	473
g/c) Mektup (Mesaj) Anlamında	473
h) ' كتاب =Kitâb Lafzı ile Mutlak 'Kitap' Anlamının Murad Edildiği Âyetler	474

Ümmidirler Kitap Bilmezler.....	474
İnanmak İstemeyen Gökten Somut Kitap İndiğini Görse ve Eliyle Dokunsa Yine İnanmaz	474
Tartışmalar Aydınlatıcı Kitap Gibi Yol Gösteren Belgelere Dayanmalıdır.....	476
Müşriklerden İddiaları İçin Kitap İsteniyor.....	476
Daha Doğru Bir Kitap Getirin	476
Müşriklere Bir Kitap mı Vermişiz?.....	476
Hz. Peygamber’e Daha Önce Kitapla İlgisi Olmadığı Hatırlatılıyor.....	477
i) ‘کتاب =Kitâb’ın Çoğul Şekli ‘کُتُب =kütüb’ Kelimesinin Geçtiği Âyetler.....	478
i/a) Semâvî Kitaplara İşâret Edilenler.....	478
Kitaplara İmanda Aslolan Kitapların Hepsine İnanmaktır	478
i/b) Mutlak Anlamda Kitaplara İşâret Edenler.....	479
C) Hz. Musa ile Harun’a Ortak Verilen Eser	479
D) Hz. Musa’ya Yazılı Levhalar Bahşedilmişti	479
II) Zebûr	481
III) Zübûr ve Suhuf	482

Dördüncü Bölüm Peygamberler İman

Peygamberlere İman	490
Ön bilgiler ve Tesbitler	490
Peygamberlerin Genel Özellikleri.....	490
Peygamberlik Çalışma ile Elde Edilmez.....	492
Vahy Nedir?	492
‘وَحْيٌ =Vahy’ Kavramının İçinde Geçtiği Âyetler	494
a) Peygamberlere Yapılan Vahyi İçeren Âyetler.....	494
b) Peygamberler Dışındaki Şahıslara Yapılan Vahyi İçeren Âyetler	496
c) Vahy’in İnsan ve Şeytan Cinlerinin Birbirlerine Telkinde Bulundukları Anlamında Kullanıldığı.....	497
d) Meleklerle Vahy	497
e) Hayvanlara Vahy	497
f) Kâinâta Vahy	498
A) Peygamberlere ‘İman Edin’ Emirlerini de İçeren Âyetler	498
Peygamberlere İnanan ve Aralarında Ayırım Yapmayanlara Vaad Edilenler.....	499
Peygamberler Arasındaki Farklılık Mertebe Yönündendir.....	500
B) Peygamberler Gönderildiğini Vurgulayan Âyetler	502
I) Peygamberliğin ‘رَسُولٌ/Rasûl/Rusul=elçi/elçiler’ Lafızları ile Vurgulanması	502
Apaçık Belgelerle Gönderilmelerine Rağmen Peygamberlere “Yalan Söylüyorsunuz” Diye Karşı Çıkılmıştı	502

Senden Önce de Peygamberlere ‘Yalan Söylüyorsunuz’ Denilmişti	502
Allah Peygamberlerine Verdiği Sözünden Dönmez.....	507
Allah Gönderdiği Peygamberlerin Sadece Bir Bölümünü Bildirmiştir	507
Her Peygambere İtâat Gösterilmesi Emredilmiştir	508
Peygamberler Birer Müjdeci ve Uyarıcı Olarak Gönderilmişlerdir	508
İsrailoğullarına da Pek Çok Peygamberler Gönderilmiştir	509
Peygamberler de Sorgulanacak	510
Peygamberlerle Alay Etmişlerdi Ama Cezalarını da Bulmuşlardı.....	510
Cinlerin ve İnsanların Peygamberler Konusunda Âhirette Azarlanmaları	511
Âhirette Şu İtiraf Yapılacak: ‘Peygamberler Gerçeklerle Gelmişler!’	513
Kendilerine Peygamber Gönderilen Bazı Toplumlar.....	514
Helak Edilmelerinin Suçu Toplamların Kendilerinde İdi	515
Her Ümmete Bir Peygamber.....	515
Yalan Saydıklarına İnanacak Değillerdi.....	516
Peygamberler de Başarıya Ulaşamayacağız	
Diye Umutsuzluğa Düşmüşlerdi	516
Peygamberler -Bazı İstisnalar Dışında- Soylu-Soplu Yapılmıştır.....	516
Her Peygamber (Elçi) Kendi Toplumunun Dili ile Gönderilmiştir.....	517
Peygamberler Ne demişlerdi	517
Kâfirlerin Peygamberlere Karşılığı	518
Peygamberlerin Görevi Sadece Tebliğdir	518
Peygamber Göndermedikçe Azap Etmedik	518
Gönderilen Her Peygamber Vahye Mazhar Olmuştur	519
Şeytanların Peygamberler Üzerinde	
Sürekli Etkili Olmalarına İmkan Verilmemiştir	519
Meleklerden de Elçiler Seçilmiştir.....	520
Peygamberlere Güzel Şeylerden Yemeleri Emri Verilmiştir.....	520
Peygamberlerimize ve İnananlara Yardım Ederiz.....	521
Rabbimiz İsteseydi Meleklerden Peygamber Gönderirdi.....	521
Sana Söylenenler Senden Önceki Peygamberler İçin	
Söylenmiş Olanlardır	521
Bizi Bir İnsan mı Yola Getirecek?	522
Peygamberler Mevkifte.....	522

II) ‘مُرْسَلُونَ/مُرْسَلٌ’ =Mürsel/Mürselûn=gönderilmiş elçi/ elçiler’

Lafızları ile Peygamberlerin Gönderilmiş Olduğunun Vurgulanması ...	523
Peygamberler de Ümmetleri de Sorgulanacak.....	523
Peygamberleri Nasıl Karşıladıkları Sorulacak.....	523

III) Yalnız أُرْسِلَ/أُرْسِلْنَا =Erselnâ/ursile =gönderdik/gönderildi’

Fiilleri ile Peygamberlerin Gönderildiğinin Vurgulandığı Âyetler	525
Peygamber Olarak Erkekleri Gönderdik.....	525

IV) Peygamberliğin ‘رِسَالَات/رِسَالَة =risâlet/risâlât= mesaj/mesajlar’	
Lafzı ile Yansıtıldığı Âyetler	528
Allah Mesajını Kimin Aracılığıyla Göndereceğini Daha İyi Bilir.....	528
V) Peygamberliğin ‘نَبِيٌّ =nebiyy, أَنْبِيَاء =enbiyâ’, نَبِيُّونَ =nebiyyûn,	
نُبُوَّة =nübüvvet’ Lafızları ile Vurgulanması	529
a) Peygamberliğin ‘Nebiyyûn ve Enbiyâ’ Lafızları ile Yansıtılması	529
Peygamberleri Öldürmüşlerdi.....	529
Peygamberler Arasında Ayırım Yapmayız	531
İyi İnsan Olmanın Koşullarından Biri de	
Haberci Peygamberlere İnanmaktır	532
Allah Peygamberleri Müjdeci ve Uyarıcı Olarak Gönderdi	533
Peygamberleri Tanrı Edinmenizi Emretmemiştir	533
Allah’ın Vahiye Bulunduğu, Nimetler Bahsettiği Peygamberler.....	533
Peygamberlerden Kimini Kimine Üstün Kıldık	535
Muhammed En Son Peygamberdir	535
Âhirette Peygamberler de Huzura Getirilir.....	535
b) Peygamberliğin ‘Nebiyy’ Lafzı ile Yansıtılması.....	536
Salih Kişilerden Bir Peygamber	537
Peygamberler Fi’len Savaşlara Katılmışlardı	537
Kamuya Ait Mala Peygamber Bile El Koyamaz	537
Peygamberlere Düşman Yapılanlar.....	538
Bir Peygamberin Esir Almasının Koşulu.....	538
VI) Peygamberliğin ‘Nübüvvet=peygamberlik’ Lafzı ile Vurgulanması	539
Hiçbir Peygamber Kendisini Allah Yerine Koymamıştır	539
Peygamberliğe Mazhar Kılınan Bir Âile	539
İçlerinden Peygamber Gönderilmekle Üstün Kılınan Bir Kavim.....	540